Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

V Tomas

Pamokos 111–142

Knygų tarnyba gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas
„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingas už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių kalbos leidimo vokišką leidimą, paaiškinimus, išnašas,
pastabas ir nurodymus apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas:manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, **„Tikrojo gyvenimo“ knyga** yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göltenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Kristus pasakė, kad negali būti jokių autorių teisių, kad šie raštai būtų prieinami visoms tautoms ir nacijoms.

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikianti Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, kuris yra šių raštų savininkas, vardu.
(El. paštas:hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Išleista „Bookmundo“ leidykloje
2-asis leidimas – 2026 m.
ISBN:

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga 1
Įvadas..... 6
Pamoka 111..... 8
Pamoka 112..... 18
Pamoka 113..... 28
Pamoka 114..... 38
Pamoka 115..... 46
Pamoka 116..... 54
Pamoka 117..... 62
Pamoka 118..... 70
Pamoka 119..... 80
Pamoka 120..... 87
Pamoka 121..... 96
Pamoka 122..... 105
Pamoka 123..... 113
Pamoka 124..... 122
Pamoka 125..... 130
Pamoka 126..... 140
Pamoka 127..... 150
Pamoka 128..... 158
Pamoka 129..... 167
Pamoka 130..... 176
Pamoka 131..... 184
Pamoka 132..... 192
Pamoka 133..... 200
Pamoka 134..... 210
Pamoka 135..... 219

Pamoka 136 227
Pamoka 137 235
Pamoka 138 244
Pamoka 139 253
Pamoka 140 261
Pamoka 141 270
Pamoka 142 281
Turinio nuorodos 292
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m. 302

Įvadas

Šio V tomo įvadu taps 123 pamokymo 1–10 eilutės, kuriose Kristus kalba apie Savo Dvasios darbą:

1. Mano Žodis neišsenkama srove liejasi ant jūsų. Aš esu Kristus, kuris Antrajame Laike gyveno tarp žmonių ir kuris vėl nusileidžia pas jus, kad liudytų apie save ir taip išpildytų Savo pažadą bei Savo Žodį; tuomet savo darbais patvirtinau Įstatymą, kurį Tėvas padiktavo Mozei, kuris veikė ne pagal savo valią, nei pagal žmonių valią, bet pagal Amžinojo valią; todėl sakau jums: jei nepanaikinau to, ką sakė Mozė, tai ir dabar nepanaikinsiu to, ko jus mokiau Jėzuje.

2. Aš esu su jumis, nes tai pažadėjau ir paskelbiau savo mokiniams, kai tam tikru atveju buvau apsuptas jų ir jie manęs paklausė taip: „Mokytojau, Tu sakei, kad išeisi, bet kad vėliau sugrįši. Pasakyk mums: kada tai bus?“ Aš mačiau, kad jų nuoširdumas ir žinių troškimas vertė juos tyrinėti savo Viešpaties paslaptingus sumanymus. Vis dėlto Aš jiems meiliai tarė: „Iš tiesų, diena, kai Aš sugrįšiu pas žmones, nėra toli“, taip jiems paaiškindamas, kad tada mano buvimas bus Dvasioje, ir kartu atskleidžiau jiems ženklus, kurie pranašaus mano artėjantį sugrįžimą. Tie ženklai bus karai, chaosas ir didžiulės kančios visoje žemėje. Tačiau tikrai, sakau jums, būtent taip, chaoso viduryje, *buvo* mano atėjimas šiuo metu. Štai Aš esu čia, jūs, žmonės, su Šviesos ir taikos žinia jūsų sielai, iš kurios dabar Aš padarysiu (dvasinę) arką, į kurią pateks visi tikintieji žmonės, norintys išsigelbėti, kur žmonija galės rasti prieglobstį. Ši arka bus sutvirtinta tų, kurie seka paskui Mane, tikėjimu, viltimi ir meilės veiksmais, ir dvasiniu požiūriu bus panaši į tą, kuri buvo patikėta Nojui, kai gamtos jėgos buvo išlaisvintos.

3. Kokiu laikmečiu jūs gyvenate? Apmąstykite tai ir suvokite, kad Aš jums daviau savo mokymą per tris amžius. Pirmasis buvo Įstatymo amžius, antrasis – Meilės, o trečiasis, kuris yra dabartinis, atitinka Išmintį.

4. Vienintelė Dvasia, kuri yra mano, visada buvo su jumis. Tačiau jei Aš ją apreiškiau trimis skirtingais etapais, turėkite omenyje, kad formos, kuriomis Aš pasireiškiu visoje kūrinijoje, yra begalinės ir tuo pačiu tobulos.

5. Pirmajame laikotarpyje jūs pažinote Tėvą kaip Teisėją ir Įstatymų leidėją. Antrajame laikotarpyje Aš leidau „savo Žodžiui“ tapti žmogumi Jėzuje, ir Jo Žodis kalbėjo dieviškąja tiesa. Kristus yra „Žodis“, tas pats, kuris žmonėms pasakė: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą“. Dabar esate Trečiajame laikotarpyje, kuriame Aš išlieju ant jūsų savo išmintį.

6. Išpildydamas savo pažadą, Aš atėjau Dvasia, ant simbolinio „debesies“, kurį sudaro jūsų sielos, pakilusios pas Mane, ir žmonių širdyse statau tikrąją šventovę.

7. Kai girdite Mane per šiuos balso nešėjus, nemanykite, kad mano Dvasia apsigyvena šiame mažame ir nešvariame kūne. Aš jums jau sakiau, kad tai yra jūsų proto organas, ant kurio nusileidžia mano Šviesos spindulys, kuris yra dieviška įkvėpimas, kuris yra išmintis ir meilė.

8. Suvokite šio pranešimo stebuklą ir supraskite, kad per šių neišsilavinusių būtybių proto organą ir jų lūpas ateina Žodis, kuris apšviečia nežinojančius ir atverčia nusidėjėlius, kad jie savo širdyse pastatytų Dievui vertą buveinę ir gautų tikėjimo raktą, kuris atveria vartus į išmintį.

9. Su begaliniu kantrumu laukiau to laiko, kai jūsų sielos raida leis jums suvokti mano pranešimą per balso nešėjo protą, kaip pasirengimą tobulam ryšiui tarp mano Dvasios ir jūsų Dvasių.

10. Štai kodėl balso nešėjas ištaria mano žodį, o jo smegenys nepavargsta ir gerklė neapsirūgsta. Nes būtent Aš judinu tas lūpas, kad mano raginimas pasiektų žmones. Aš kviečiu juos pailsėti po gyvybės medžio šešėliu ir paragauti amžinojo gyvenimo vaisiaus.

Pamoka 111

1. Atverkite Man savo širdžių duris, o žmonės! Aš mačiau, kaip gyvenimo išbandymai jus plakė kaip audros vėjas; mačiau, kaip ligos įsiveržė į jūsų namus, o vargas užvaldė jus. Aš ateinu atnešti jums ramybę. Ach, mylima žmonija, jei tik žinotumėte, kaip lengvai rastumėte savo išgelbėjimą, jei tik turėtumėte gerą valią! Viena malda, viena mintis, vienas žodis pakaktų, kad susitaikytų žmonės, tautos ir valstybių, bet žmonės savo konfliktų sprendimo ieško kitais būdais. „Viskas, tik ne elgtis kaip Kristus“ – toks yra daugelio žmonių devizas; „Viskas, tik ne laikytis Jo mokymo“ – ir štai kokios pasekmės!

2. Ko galėsite tikėtis iš savo darbų, jei juose nėra teisingumo, meilės ir gailestingumo? Argi ne šiuos mokymus jums davė Jėzus? Iš tiesų, sakau jums, meilė, teisingumas ir gailestingumas neprieštarauja jūsų epochos gyvenimo būdui, tai yra dorybės, būdingos dvasiškai pažengusioms būtybėms.

3. Kai matau, kaip žmonės įsitraukia į karus ir žudo vieni kitus dėl pasaulio turtų, negaliu ne palyginti žmonijos su mažais vaikais, besiginčijančiais dėl dalykų, kurie neturi jokios vertės. Žmonės vis dar yra kaip *vaikai*, kurie grumiasi dėl trupučio valdžios ar šiek tiek aukso. Ką gi reiškia šie turtai, palyginti su dorybėmis, kurias kiti žmonės turi savyje?

4. Žmogus, kuris skiria tautas, sėdamas neapykantą į širdis, negali būti lyginamas su tuo, kuris savo gyvenimą skiria visapusiškos brolystės sėklos sėjimui. Tas, kuris sukelia kančias savo broliams, negali būti lyginamas su tuo, kuris savo gyvenimą skiria artimųjų kančių palengvinimui.

5. Kiekvienas žmogus svajoja apie sostą žemėje, nors žmonija nuo pat pradžių patyrė, kaip mažai tas sostas pasaulyje vertas.

6. *Aš* jums pažadėjau vietą savo karalystėje, bet labai nedaugelis ja pasinaudojo, nes žmonės nenori suprasti, kad menkiausias dangaus karalysčių karaliaus pavaldinys yra didesnis už galingiausią žemės monarchą.

7. Žmonės dar yra maži vaikai; tačiau didysis išbandymas, kuris jų laukia, privers juos per tokį trumpą laiką patirti tiek daug, kad jie greitai iš šios vaikystės pasieks brandą, o tada – turėdami patirties vaisių – sušuks: „Jėzus, mūsų Tėvas, buvo teisus, eikime pas Jį.“

8. Avinėlis, paaukotas už jūsų nuodėmes, šiuo metu kalba jums, ir Jo Žodis yra meilė ir atleidimas. Dieviškojo teisingumo knyga atversta šeštajame skyriuje, nes Avinėlis nuėmė visus savo antspaudus.

9. 1950-ieji metai netrukus ateis, ir ši apreiškimo forma baigsis; tačiau šeštasis antspaudas dėl to nebus užantspauduotas, bet jis toliau švies iki savo laikų pabaigos, kai bus nuimtas septintasis antspaudas.

10. Noriu, kad žmonija šiuo metu pasirengtų, kad, kai bus nuimtas paskutinis antspaudas, žmonės tai suvoktų ir būtų pasirengę išgirsti bei suvokti *naują* apreiškimų turinį. Noriu, kad tautos ir žmonės sustiprėtų viduje, kad galėtų ištverti tų dienų kartėlius.

11. Aš palaiminsiu tuos, kurie sugebės ištverti tų laikų išbandymus, ir už jų atkaklumą bei tikėjimą mano galia juos apdovanosiu, paskirdamas juos naujosios žmonijos tėvais.

12. Žmonių nuodėmės bus ištrintos, ir viskas atrodys kaip nauja. Šviesa, kupina tyrumo ir nekaltybės, apšvies visas būtybes, nauja harmonija pasitiks tą žmoniją, ir tada iš žmonių sielų pakils meilės himnas jų Viešpačiui, kurio Jis taip ilgai laukė.

13. Motina Žemė, kurią nuo pat seniausių laikų išniekino jos vaikai, vėl pasipuoš gražiausiais šventiniais drabužiais, o žmonės jos nebevadins „Ašarų slėniu“ ir nebevers jos į kraujo ir ašarų lauką. Šis pasaulis bus tarsi maža šventovė visatos viduryje, iš kurios žmonės pakels savo sielas į Begalybę, nuolankiai ir su meile susijungdami su savo Dangiškuoju Tėvu.

14. Mano vaikams mano Įstatymas bus įrašytas į jų protą, o mano Žodis – į jų širdis, ir jei praeityje žmonija rasdavo malonumą blogyje ir džiaugsmą nuodėmėje, tai dabar ji neturės kito idealo kaip tik gėrį, taip pat nepažins didesnio malonumo kaip eiti mano keliu. Tačiau nemanykite, kad dėl to žmogus atsisakys savo mokslo ar civilizacijos ir pasitrauks į (atsiskyrusius) slėnius bei kalnus, kad gyventų primityvų gyvenimą. Ne, jis ir toliau mėgausis mokslo medžio vaisiais, kuriuos su tokiu dideliu susidomėjimu puoselėjo, o kai jo dvasinis tobulėjimas bus didesnis, didesnis bus ir jo mokslas.

Tačiau laikų pabaigoje, kai žmogus bus nuejęs visą šį kelią ir nuskynęs paskutinį vaisių nuo medžio, jis suvoks savo darbų menkumą, kurie anksčiau jam atrodė tokie didingi, ir jis supras bei pajus dvasinį gyvenimą, o per jį kaip niekada anksčiau žavėsis Kūrėjo kūriniu. Įkvėpimo dėka jis gaus didžiuosius apreiškimus, o jo gyvenimas taps sugrįžimu prie paprastumo, natūralumo ir dvasingumo. Dar praeis šiek tiek laiko, kol ateis ta diena, bet visi mano vaikai ją pamatys.

15. Dabar jūs turite žengti žingsnį į priekį, kad jūsų siela neturėtų apgailestauti, jog gyveno bevaisingą gyvenimą.

16. Aš jums kalbėjau apie ateinančius laikus. Mano žodžiai neturėtų jūsų gluminti, nes, tiesą sakant, sakau jums, rytoj jie atgaivins tikėjimą ir daugelio žmonių širdyse uždegs viltį.

17. Žmonija, Aš turiu galią meile sunaikinti tavo nuodėmę ir tave išgelbėti. Aš neužsiimsiu jūsų gėdos dėmių apžiūrėjimu, ir net jei rasiu jus pasiklydusius pasaulio purve, Aš jus iš ten išlaisvinsiu, kad padaryčiau jus savo apaštalais.

18. Tarp žmonijos gyvena dalis iš tų šimto keturiųdešimt keturių tūkstančių, kuriuos Aš pažymėjau. Šie mano tarnai yra išsibarstę po pasaulį ir vykdo užduotį melstis už taiką bei dirbti žmonių brolystės labui. Jie nepažįsta vieni kitų, tačiau – vieni intuityviai, kiti apšviesti šiuo apreiškimu – jie vykdo savo paskirtį, apšviesdami savo brolių kelią.

19. Šie mano meile pažymėtieji iš dalies yra paprasti žmonės, tačiau yra ir tokių, kurie pasaulyje yra gerbiami. Juos galima atpažinti tik pagal jų gyvenimo dvasingumą, darbus, mąstymo būdą ir dieviškųjų apreiškimų supratimą. Tai nėra stabmeldžiai, fanatikai ar lengvabūdžiai. Atrodo, kad jie nepraktikuoja jokios religijos, tačiau tarp jų dvasios ir jų Viešpaties dvasios egzistuoja vidinis garbinimas.

20. Tie, kuriuos pažymėjo Šventosios Dvasios šviesa, yra tarsi gelbėjimo valtys, sargai, patarėjai ir apsauginkai. Aš jų dvasioje apdovanojau šviesa, ramybe, jėga, gydančiu balzamu, raktais, kurie nematomu būdu atveria net labiausiai užsispyrusias duris – ginklais, skirtais nugalėti kliūtis, kurios kitiems yra neįveikiamos. Jiems nebūtina turėti pasaulietinių titulų, kad būtų pripažintos jų gebėjimai. Jie neišmano mokslų ir neturi žemiškųjų turtų, tačiau vis tiek gali padaryti daug gero savo gyvenimo kelyje.

21. Tarp šių žmonių minios, kuri čia priėmė mano Žodį, daugelis atėjo tik tam, kad patvirtintų savo misiją; nes ne žemėje jiems buvo suteikti dvasiniai talentai ar patikėta užduotis. Iš tiesų, sakau jums, šviesa, kurią turi kiekviena siela, yra ta, kurią ji pati iškovojo savo ilgo tobulėjimo kelyje.

22. Tebūnie palaiminti Pažymėtieji, kurie, įkvėpti mano meilės, vykdo savo dvasinę užduotį, ir tebūnie palaiminti tie, kurie juos seka, nes jie pasieks *tą pačią* sielos brandą, kokią turi tie.

23. Kiek kartų Antrajame Laike tie paprasti žmonės, kurie klausėsi Jėzaus žodžio, ir ligoniai, kurie artinosi prie Jo, bandė daryti didesnius stebuklus nei mano mokiniai, nors ir nepriklausė mano apaštalų gretoms.

24. Uoliai siekite savo tobulėjimo kelio tikslo, visi ateikite pas Mane tikėjimo, gailestingumo ir nuolankumo keliu, ir jūs visi vienodai jausitės verti savo Tėvo.

25. Auštant naujai dienai jūsų dvasia pakilo, kad padėkotų Tėvui.

26. Vėl ateikite pas mane mokytis, jūs, mokiniai ir pradedantieji, giliai savo širdyse išsaugokite mano žodžius, kad išbandymų laikai jūsų neužkluptų nepasiruošusius. Nenoriu matyti jūsų kaip trapių valčių audringoje jūroje.

27. Atsinaujinimas – tai, ko reikalauju iš savo tautos, kad, atsikratę to, kas nenaudinga ir bloga, pasinaudotumėte mano mokymais ir tuo pačiu įrodytumėte, jog tai, ką girdite, yra Tiesos Dvasia. Supraskite, kad dabar turite nuplauti šias gėdos dėmes atgaila ir nuolankumu bei liudyti mano tiesą meilės darbais.

28. Nuo pat pirmųjų žingsnių šiuo keliu naudokitės tiesa – tiek kalbėdami, tiek veikdami. Melui trūksta dieviškosios esmės, todėl jis niekada neįtikins.

29. Aš apvalau šiuos žodžių skleidėjus, prieš pasireikšdamas per juos, kad jie skelbtų jums vien tik tiesą. Jei rytoj žmonės jus įžeis, abejodami šiuo žodžiu, nes jis buvo perduotas ir moterų lūpomis, neleiskite jiems savęs įbauginti. Jūs jiems pasakysite, kad Aš savo mokinių neatrinkau pagal lytį ar socialinę klasę, ir kad mano apreiškimui pakako atviro proto ir paklusnių lūpų, kad per jas išreikščiau savo įkvėpimą.

30. Nebijokite tų, kurie jus lanko, net jei juos laikote savo veiksmų tyrinėtojais ar išdavikais. Iš esmės visada atpažinkite juose sielas, ieškančias šviesos.

31. Kas galėtų atskirti nuo mano aptvaro avį, kuri mane iš tiesų myli? Už kiekvieno mano darbininko paprastumo, paslėptas nuo žmogiškos akies, stovi angelas, saugantis kiekvieną jo žingsnį.

32. Aš jums sakiau, kad su jumis bus kovojama ir kad, jei norite, jog tiesa spindėtų, turite būti drąsūs kovoje ir atleisti kiekvieną įžeidimą, kurį jums gali padaryti, ir kad neturite leisti, jog kerštas suteiktų jums ginklų, kurių neturėtumėte naudoti.

33. Jei mokėsite atleisti be pasipuikavimo, laimėsite mūšį. Kai būsite išbandomi, melskitės, ir Aš atliksiu stebuklingus darbus, pranokstančius bet kokį mokslo supratimą, kurie privers drebėti netikinčiųjų širdis.

34. Taip Aš iš anksto atkreipiu jūsų dėmesį į išbandymus, kuriuos turėsite išgyventi. Tačiau kad tuomet nebūtumėte nustebinti, visada būkite pasirengę.

35. Būkite atviri mano įkvėpimams ir nesielkite kaip tie, kurių širdys sukietėjusios, kurie laukia gyvenimo smūgių, kad tik tada ištaisytų savo klaidas. Sakau jums, kad ir jūsų gyvenime yra skausmas ir mirtis, jie taip pat kalba jums.

36. Dabar atėjo laikas, kai kiekviena siela turi aiškiai suvokti, kokioje epochoje ji yra, kad galėtų išeiti ir įvykdyti užduotį, kurią Aš jai patikėjau.

37. Kiek skausmo jūs sukėlėte savo artimiesiems, tačiau Aš myliu visus, ir visiems suteiksiu priemones jų išgelbėjimui, kol jie ateis pas Mane.

38. Elijas man padėjo atkūrimo darbe Trečiajame laikmetyje. Šiandien jūs nematote jo įsikūnijusio, kaip praeituose amžiuose, kaip jis keliauja, ruošia žmonių sielas, kad jos garbintų mano dieviškumą. Jūs jo buvimą suvokiate tik dvasia ir jo didžiąją kovą dėl žmonijos išgelbėjimo.

39. Aš laukiu visų jūsų, kai įvykdysite savo užduotį, kurioje šis gerasis Ganytojas yra jūsų vedlys.

40. Argi jūs nepastebėjote jo nuoširdumo, meilės ir jo pasiaukojimo jūsų labui visais laikais? Argi nenorite pakilti ir įveikti kliūčių, kad pasiektumėte tikslą, tuo pačiu šlovindami Eliją ir garbindami savo Viešpatį?

41. Parašyta, kad jūs pamatysite Mane ateinantį pas jus su didžiule didybe. Daugelis mane matė dvasiniu žvilgsniu, tačiau nesugebėjo suvokti to darbo, kurį aš vykdau tarp žmonių. Tačiau jei jūsų paklaustų: „Ką jūs klausote ir kodėl nusisukote nuo pasaulio?“, ką tada atsakytumėte? — Kalbėkite tiesą, neneikite to, ką matėte, nedarykite kaip Petras, sakydami, kad nepažįstate šio darbo, nes negalite paslėpti ženklo , kuris yra jūsų dvasioje ir kuris jus išskiria, ir to jūs negalite išvengti.

42. Aš žinau, kad nepaisant įrodymų, kuriuos Aš jums daviau, daugelis iš jūsų nusisuks nuo Manęs iš baimės būti teisiamiems ir atiduotiems teismui. Tačiau jei *jūs,* kurie Mane girdėjote, tylėsite – kas tada gins mano reikalą? Bet Aš ruošiu tuos, kurie – nežinodami mano mokymo – jį, kai jis bus teisiškai vertinamas, išnagrinės ir pripažins teisingu, ir kurie (teisme) gins mano tautą.

43. Jei norite būti mano darbininkai, turite imti mane pavyzdžiu ir sutikti su išbandymais, kurie neišvengiamai ateis, nes juos numatė Aš. Tačiau, kai įžengsite į šį laikotarpį, nesusipainiokite ir nepamirškite, kad Aš jums visa tai buvau pranašavęs. Tada jūs pažinsite mano galią ir

mano teisingumą, o jei abejojote mano žodžiu, suprasite, kad Aš jus paruošiau, kad nebūtumėte nustebinti ir šių išbandymų akivaizdoje atpažintumėte mano begalinę malonę ir gailestingumą jūsų atžvilgiu.

44. Jūs priskyrėte didelę galią žmonėms, o mano galia abejote. Netrukus įvyks įvykiai, kurie jums įrodys, kad viskas yra pavaldžiusi *mano* valiai ir viskas paklūsta *mano* įstatymams. Noriu, kad minėtu laiku būtumėte tyri ir kad jūsų vienintelis siekis būtų apšviesti savo artimus mano mokymu. Turėkite omenyje, kad būtumėte galėję šį pasaulį paversti rojumi, jeigu būtumėte laikęsi mano įstatymų. Jūsų gyvenimas galėjo būti nuolatinis jūsų Dievo šlovinimas. Tačiau dar galite atitaisyti savo nuodėmes ir pasinaudoti tebesitęsiančia galimybe, kurią Aš jums suteikiu, kad sugrįžtumėte į teisingą kelią.

45. Mylėkite, kad būtumėte mylimi. Atleiskite, kad taptumėte verti, jog jums būtų atleista. Būkite pasirengę nusilenkti tiems, kurie buvo jūsų tarnai, kad išbandytumėte savo nuolankumą.

46. Būkite *mano* tarnai, ir Aš jūsų niekada nepažeminsiu. Turėkite omenyje, kad Aš neatėjau kaip karalius, nei nešioju skeptrą ar karūną. Aš esu tarp jūsų kaip nuolankumo pavyzdys, o dar labiau – kaip jūsų tarnas. Prašykite Manęs, ir Aš jums duosiu; „ “ disponuoja Manimi, ir Aš paklusiu, kad jums suteikčiau dar vieną mano meilės ir nuolankumo įrodymą. Aš prašau tik to, kad mane atpažintumėte ir vykdytumėte mano valią, o jei susidursite su kliūtimis, trukdančiomis vykdyti savo pareigas, melskitės ir nugalėkite mano vardu, ir jūsų nuopelnai bus didesni.

47. Jei negalite priartėti prie kenčiančio žmogaus, kad jį slaugytumėte ir paguostumėte, melskitės, ir jūsų dvasia pasieks jį, ir tokiu būdu galėsite įvykdyti savo palaimintą misiją. Dėl Stipriojo neatsargieji gaus pagalbą, o dėl *vieno* teisiojo bus išgelbėta tauta.

48. Kiek laiko praėjo nuo tos dienos, kai Aš jums pranešiau, kad mano Karalystė priartėjo prie žmonių, iki šios dienos, kai jūs Manęs klausotės; tačiau jūs netikėjote mano žodžiais ir jų nesilaikėte, o kiekviena praeinanti diena priartina jus prie pabaigos! Ką darysite, kai šis laikotarpis baigsis, o jūs nepasinaudojote proga dirbti savo sielos labui? Nepaisant to, Aš ir toliau sakau jums, kad Aš jūsų laukiu ir kad mano kantrybė yra begalinė. Tačiau Aš noriu, kad jūs mane suprastumėte, kad galėtumėte pasigailėti savęs.

49. Kiekviename žemiškajame gyvenime Aš daviau jums naują kūną ir apšvietiau jūsų sielą, kad pradėtumėte savo kovą, ir sakau jums, kad

neturite bijoti palikti savo (sielos) drabužio skiautelių ar širdies gabaliukų, nes tik šie nuopelnai atvers jums vartus ir nuves jus į amžinąją tėvynę.

50. Jūs stebėjotės stebuklais, kuriuos Aš padariau Antrajame Laike; tačiau, jei pamąstysite, suprasite, kad jie ir toliau vyksta pasaulyje – vieni materialioje formoje, kiti žmonių sielose.

51. „Kurčias išgirsta“: tai tie, kurie, nutildę savo sąžinės balsą, šiandien įsiklausė į mano žodžius, kurie pasiekė jų širdis ir paskatino juos jausti atgailą bei priimti gerus ketinimus, o jų siela dabar eina išganymo keliu.

52. Šlubas išgydytas ir šiandien seka paskui Mane: tai tas vaikas, kuris, nuklydęs nuo dvasinio kelio, buvo paralyžiuotas ir negalėjo eiti manęs pasitikti, o šiandien, išgirdęs mano žodį, yra išgydytas ir, atsikratęs grandinių, kurios jį varžė, ruošiasi ateiti pas mane.

53. Ir akli pamatė: Po tamsos ir letargijos, kurioje gyveno ši žmonija, neturėdama troškimo pažvelgti už to, kas ją supo, Aš apšvietiau ją naujos dienos šviesa, kad parodysiu jai kelią, kupiną kovų ir išbandymų, kuriuo mano Dvasia apsireiškia ir leidžia save pamatyti, kad jūs visi be jokios išimties galėtumėte Mane atpažinti.

54. Net mirusieji prisikėlė: kaip mažai yra tų, kurie sugeba išlikti malonėje ir gyventi ryšyje su Manimi. Tiems, kurie pagal malonę buvo „mirę“, Aš sugrąžinau tikėjimą ir viltį, kad pažadinčiau juos naujam gyvenimui, kuriame jie pamatė pasaulį, kupiną begalinių staigmenų, kurių jie negali suvokti, ir kuriame viskas yra jėga, sveikata ir ramybė.

55. Būtent jie mane atpažino šiuo metu, tačiau sakau jums: kai po 1950 m. mano Žodis nutils ir prie jūsų kreipsis naujos žmonių minios, pažadinkite juos ir mokykite juos taip, kaip Aš jus mokiau. Aš suteikiu jums didelę galią, kad ir toliau stiprintumėte naujų tikinčiųjų tikėjimą.

56. Neabejokite mano žodžiu dėl to, kad pasinaudojau nuodėmingais vyrais ir moterimis. Duokite man *vieną* teisiąjį, ir Aš per jį kalbėsiu jums. Tačiau iš tiesų sakau jums: tarp žmonių nerandu tyrų ir tobulų sielų, ir mano apreiškimas *turi* būti įvykdytas šiuo metu, nepaisant žmogiškojo materializmo ir žmogiškojo netobulumo. Nors šios būtybės čia neturi angelų tyrumo ar patriarchų nepriekaištingos dorybės, vis dėlto Aš jas seniai paruošiau, išsirinkau jų sielas ir apvalinau jų kūno apvalkalą, o jų protėviai iš kartos į kartą apsivalė. Kas gali įžvelgti į mano slapčiausius sumanymus? Mano darbas artėja prie pabaigos, ir kai Aš jums pasakysiu savo paskutinį žodį, jūs turėsite pasinaudoti jo dieviškąja

esme ir ja maitintis – tiek jūs, tiek visi tie, kurie ieško Trečiojo Testamento.

57. Maldos namai nėra vienintelė vieta, kur turėtumėte apmąstyti mano mokymą ir jį praktikuoti, bet tai turėtumėte daryti bet kurioje vietoje. Aš ne tik mokau jus, kaip reikia gyventi šiame pasaulyje, bet ir ruošiu jus dvasiniam gyvenimui, kuris jūsų laukia ir kuris neturi pabaigos.

58. Budėkite ir melskitės, nes nežinote akimirkos, kurią Aš pašauksiu jūsų širdį, kad suteikčiau jai įkvėpimo ir paskatinčiau tarp žmonių panaudoti tas dvasines dovanas, kurias jai suteikiau.

59. Jūs ateinate pavargę nuo klajonių gyvenimo keliais ir daug kentėjote. Pailsėkite mano namuose, atsisėskite prie mano stalo ir gerkite šį vyną. Rytoj turėsite tęsti gyvenimo kelią, bet visoje savo esybėje pajusite naują jėgą, kuri padės jums pasiekti savo kelio galutinį tikslą.

60. Aš patikėsiu jums keletą didelių „žemių“, kad jas dirbtumėte, ir būtina, kad turėtumėte reikiamą jėgą, kad dirbdami nesugriūtumėte. Kiekvienas iš jūsų turi būti uolus darbininkas šioje „dirbamoje žemėje“, kurioje, padrąsintas mano dieviškųjų pamokymų, išmoks sėti, prižiūrėti ir nuimti derlių. Tai malonė, kurią jums suteikiu šiuo metu kaip brangiausią progą, kurią jums duoda mano meilė, kad įgytumėte nuopelnų, priartinančių jus prie Manęs.

61. Nebebėkite paskui pasaulio malonumus ar tuštybes. Sekite idealą, kad jūsų gyvenimas būtų nepriekaištingas, nes per visą jūsų buvimą Aš suteiksiu jums pasitenkinimą, kuris bus paskata jūsų širdžiai.

62. Supraskite, kad pasaulyje yra daug vargo ir skausmo. Kiekviename žingsnyje galite sutikti tuos, kuriems reikia paguodos, meilės, gydančio balzamo ir teisingumo. Atverkite savo širdį kiekvienam skausmui. Tapkite užjaučiantys, kad išgirstumėte verkiančiųjų skundus, ir ugdykite intuiciją, kad sugebėtumėte įsijausti į tuos, kurie tyli ir slepia savo kančią.

63. Nevadinkitės valdovais vargšų atžvilgiu, nes niekas neturėtų jaustis Dievu, karaliumi ar valdovu, jei nenori mano teisingumo dieną matyti savęs pažemintu prieš tuos, kuriuos pats pažemino.

64. Neatsisukite nuo tų, kurie savo nevilties akimirkomis keikia Mane ar jus. Aš duosiu jums už juos lašelį savo balzamo.

65. Būkite pasirengę atleisti kiekvienam, kuris įskaudina jus per jums brangiausią žmogų. Iš tiesų, sakau jums: kiekvieną kartą, kai viename iš

šių išbandymų suteikiate nuoširdų ir tikrą atleidimą, tai bus dar vienas laiptelis, kurį pasieksite savo dvasinio tobulėjimo kelyje.

66. Argi jūs pajusite kerštą ir atsisakysite atleisti tiems, kurie padeda jums priartėti prie Manęs? Argi atsisakysite dvasinio džiaugsmo, kurį teikia Manęs pavyzdžio sekimas, ir leisite, kad smurtas aptemdytų jūsų protą, kad galėtumėte atsakyti kiekvienu smūgiu?

67. Iš tiesų, sakau jums, ši žmonija dar nepažįsta atleidimo galios ir stebuklų, kuriuos jis sukelia. Kai ji tikės mano Žodžiu, ji įsitikins šia tiesa.

68. Mylima tauta, Aš duodu jums vandenį, kuris numalšina troškulį ir išgydo bet kokią blogybę.

69. Aš ateinu ieškoti širdžių, kad apsigyvenčiau jose, kad, išgirdusios mano Žodį, jos suvoktų savo dvasinę misiją. Noriu, kad išmoktumėte melstis, kalbėtis su savo dangiškuoju Tėvu, apmąstydami ir jaučdami tai, ką norite man pasakyti – su ta nuoširdumu ir tikrumu, kurio jus mokė Jėzus. Tačiau nedarykite taip, kaip tie, kurie kasdien vėl ir vėl kartoja: „Tebūnie Tavo valia, Viešpatie, kaip danguje, taip ir žemėje“, o iš tikrųjų nežino, ką sako, nes iš tikrųjų visai nesutinka su mano valia!

70. Atėjo laikas, kad tauta išeitų ir įgyvendintų mano dieviškus mokymus. Todėl Aš jus paskatinau supaprastinti savo gyvenimą ir išlaisvinti savo širdį nuo materialių troškimų.

71. Mano mokymo įgyvendinimas yra sugrįžimas prie praeities laikų paprasto gyvenimo, bet tuo pačiu ir žingsnis į priekį dvasinio pažinimo srityje.

72. Šių laikų išrinktieji nebuvo atrinkti atsitiktinai; kiekvieno mano vaiko išrinkimui yra dieviška priežastis. Kad įvykdytumėte užduotį, kuriai buvote paskirti dar prieš atvykdami į Žemę – „ “ – ir kad padėčiau jums ją įvykdyti, Aš ją jums atskleidžiu per savo mokymą.

73. Argi nepatyrėte, kaip smarkiai Aš jus išbandžiau, kad jūsų tikėjimas taptų tvirtesnis ir stipresnis? Argi nejaučiate nepatenkinamo troškulio pasiekti ir pažinti Dvasingumą? Argi nejaučiate slegiančios ir dusinančios (dvasinės) atmosferos, kuri apgaubia pasaulį? Argi nepastebite – nors ir nežinodami „kodėl“ – kaip bėgate nuo nešvarumų? Visi šie ženklai yra įrodymas, kad esate paskirti *dvasinei* užduočiai, kuri turi pirmenybę prieš visas kitas užduotis, kurias prisiimate žemėje.

74. Siela nori gyventi, ji siekia nemirtingumo, nori apsivalyti ir išsivalyti, trokšta žinių ir ištroškusi meilės. Leiskite jai mąstyti, jausti ir

veikti, leiskite jai dalį laiko, kuriuo disponuojate, skirti sau, kad ji galėtų atsiskleisti ir pasimėgauti savo laisve.

75. Iš visko, kuo jūs esate čia, pasaulyje, po šio gyvenimo liks tik jūsų siela. Leiskite jai kaupti dorybes ir nuopelnus bei saugoti juos savyje, kad, atėjus jos išlaisvinimo valandai, ji nebūtų vargšė siela prie Pažadėtosios žemės vartų.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 112

1. Aš esu sielos maistas, esu visko, ko jums reikia, savininkas, esu šviesa jūsų tobulėjimo kelyje.

2. Aš noriu, kad jūs mane pažintumėte. Kadaise buvau tarp jūsų kaip žmogus; šiandien aš ateinu Dvasia, kad parodyčiau jums, jog aš tikrai esu savo vaikuose ir kad galiu kalbėti per jų protą. Ateityje jūsų dvasiai pasieks tik mano įkvėpimo šviesa. Tačiau kiekvienoje iš formų, kurias naudoju, kad kalbėčiau su jumis, visada bus nauja pamoka ir naujas apreiškimo etapas, kurį mano Dvasia jums atskleis, kad geriau mane pažintumėte.

3. Iš amžiaus į amžių žmonės vis aiškiau suvokia, kas Aš esu. Tie, kurie mane pažino per Kristų, turi tiesai artimesnį supratimą nei tie, kurie mane pažįsta tik per Mozės įstatymus. Tas Dievas, kuriam minios sekė ir pakluso iš baimės prieš Jo teisingumą, vėliau, kai jų širdyse sudygo Kristaus meilės sėkla, buvo ieškomas kaip Tėvas ir Mokytojas.

4. Iš tiesų, sakau jums. *Aš* jums nesiunčiu skausmo. Ar jau matėte, su kokia meile sodininkas prižiūri savo sodą? Na, jūs man esate tarsi beribis sodas, kuriame aš jus laikau ugninėmis lelijomis, rožėmis ar baltomis lelijomis. Tačiau jei jūsų žiedlapių taurės užsidaro mano meilės rasai, tai visiškai natūralu, kad jaučiatės silpni, kai audros vėjai jus plakia. Kodėl gi tada manote, kad būtent Aš jus baudžiu? Klaida yra priskirti *Man* jūsų kančių ir kartėlių priežastį, nes tėvas nori tik savo vaikų laimės.

5. Kai vieną kartą suprasite savo nesuderinamumą su kūrinija ir su mano įstatymais, gailėsitės, kad apkaltinote mane dėl savo likimo smūgių, ir suprasite, kad būtent *jūs* patys sukūrėte tą skausmą.

6. Senovėje, kai žmonija dar nebuvo pažinusi tikrojo Dievo, ji kiekvienoje gamtos jėgoje matė dievybę. Todėl, kai šios jėgos išsilaisvindavo, žmonės sakydavo, kad tai jų dievų kerštas, nesuvokdami, jog dėl savo *nuodėmių* jie negalėjo išsigelbėti nuo išsilaisvinusių stichijų poveikio.

7. Kai kurias iš šių įsitikinimų jūs išlaikote iki šiol; nes kai matote ar sužinote apie žemės drebėjimus, audras ar nelaimes, kurios baudžia tautas, miestus ar valstybes, jūs šaukiate: „Tai Dievo bausmė.“

8. Šiuo metu Aš jums atskleidžiau, kad žmogus turi galią virš gamtos jėgų – galią, kurios iki šiol nebuvote atradę. Aš jus mokiau, kad tas, kuris meldžiasi ir gyvena pagal mano įstatymus, gali pasiekti stichijų paklusnumą ir būti išklausytas gamtos. Ar jums tai atrodo stebėtina? Prisiminkite, kaip Jėzus, tarp

Savo mokymo pavyzdžiuose pateikė ir tą, kaip Jis pavergė gamtą Savo valiai. Nepamirškite: kai Mokytojas kartu su savo mokiniais plaukė valtimi Galilėjos jūroje, ji staiga ėmė putoti. Pamatęs savo apaštalų baimę, Jis

ištiesė ranką ir įsakė vandens bangoms nurimti, ir jos akimirksniu pakluso kaip klusnūs tarnai.

9. Iš tiesų, sakau jums, dar yra daug dalykų, kuriuos turite išnagrinėti ir išsiaiškinti iš tų pavyzdžių, kad suprastumėte mano naujus mokymus. Pakanka, kad pasitikėtumėte mano žodžiais, kad, vykdydami mano Įstatymą, sunkiais savo gyvenimo krizės laikais liudytumėte tikėjimo galią.

10. Kaip džiaugėsi jūsų širdys, kai viename iš tų išbandymų meldėtės ir apčiuopiamai patyrėte mano tiesą. Tikėjimu, dvasingumu ir nuolankumu pasieksite tikrąją maldą, kuri neleis jums toliau būti permainingų žemės likimų aukomis. Nes jei gyvensite pagal įstatymus, kurie valdo jūsų gyvenimą, viskas, kas jus supa, bus jūsų tarnystėje. Įsiminkite mano mokymus, kuriuos Aš jums su tokia didele meile perteikiu per žmogiškąjį protą. Kai mano spindulys nusileidžia ant balso nešėjo proto, jis virsta žodžiu, neprarandant savo dieviškosios prasmės. Ši šviesa, kurią Aš jums pranašavau per simbolį Antrajame Laike, yra švyturys, kuris ves sielas į išgelbėjimo uostą. Aš įkūnijau savo įkvėpimą, kad, kai mane girdėsite, suprastumėte mano apreiškimų turinį ir būdą, kaip mano mokymus įgyvendinti praktikoje. Jei rytoj šis ryšys, kurį turėjau su jumis, pasibaigs, mano šviesa ir toliau apšvies žmonių dvasią.

11. Jei anksčiau Dievo Sūnaus kraujas buvo pralietas už visus, tai dabar tai bus mano Dvasios šviesa, kuri nusileis ant visos kūrinijos ir kiekvienos dvasios.

12. Kiekvienos žmogiškosios būtybės gelmėse girdimas varpo skambesys, neleidžiantis jums užmigti. Tai mano balsas, kuris jus kviečia ir ragina melstis, apmąstyti ir kontempliuoti. Kai kurie sustoja išgirdę šį šauksmą ir eina jo link; kiti priešinasi tam balsui, leisdami pasireikšti savo materialios prigimties kietam apvalkalui. Todėl, kol vieni skuba pabusti į tikrąjį gyvenimą, kiti delsia.

13. Kiek iš jūsų, patyrusių malonę išgirsti mano Žodį, savo širdyse man pasakė: „Viešpatie, kodėl taip ilgai delsėte sugrįžti į pasaulį?“ – Į tai aš jums sakau: man visas šis laikas reiškė tik akimirką. Galiu jums pasakyti, kad nuo to laiko, kai Golgotoje jums pasakiau savo paskutinį žodį, iki tos dienos, kai šio amžiaus pradžioje jums pasakiau savo pirmąjį mokymo žodį, *man* nepraėjo nė akimirka. Laiko tarpas tarp mano išsiskyrimo tuo metu ir mano atvykimo į šį amžių buvo toks trumpas, kad Aš jį lyginu su žaibo šviesa, kuri užsidega rytuose ir užgęsta vakaruose.

14. Kartais žmonės mano, kad yra tokie neverti, jog nesupranta, jog Aš galiu juos taip labai mylėti; ir kai jie susitaiko su tuo, kad gyvena toli nuo savo Tėvo, jie susikuria gyvenimą pagal savo pačių įsivaizdavimą, kuria savo įstatymus ir kuria savo religijas. Todėl jų nuostaba yra didžiulė, kai jie

patiria mano atėjimą. Tada jie klausia savęs: „Ar mūsų Tėvas iš tiesų mus myli taip labai, kad šitaip ieško galimybės užmegzti ryšį su mumis?“

15. Jūs, žmonių vaikai, galiu jums pasakyti tik tiek, kad to, kas man priklauso, neleisiu pražūti – o jūs *esate* mano. Aš mylėjau jus dar prieš jums atsirandant ir mylėsiu jus amžinai.

16. Jei jūs atidėliojote sugrįžimą pas Mane ir savo kelyje susidūrėte su daugybe nelaimių, tai nereiškia, kad mano meilė dėl jūsų nuodėmių būtų sumažėjusi. Iš tiesų, per jūsų sąžinę mano balsas visada ragino jus eiti tiesos keliu pas Mane. Aš esu per amžius atviras vartai, kviečiantys jus įžengti į mano šventovę, kur yra jūsų paveldėjimas.

17. Mano mokymas jus išmokė paversti nuodėmes gerais darbais. Būkite tikri, kad tas, kuris prisiima savo Viešpaties kryžių ir seka Juo, netrukus pajus savo sielos pakilimą.

18. Tai nėra paskutinis mokymas, apšviečiantis Trečiąjį amžių. Dvasinis pasaulis neturi pabaigos; mano Įstatymas dabar spinduliuoja visose sąžinėse kaip dieviškoji saulė. Stovėjimas vietoje ar nuosmukis būdingas tik žmonėms, ir jis visada yra ydų, silpnybių ar aistrų nevaržomumo pasekmė. Jeigu žmonija kadaise būtų pastatžiusi savo gyvenimą ant *dvasinių* pamatų ir nešusi savyje amžinybės idealą, kurį jums įkvepia mano mokymas, ji būtų radusi kelią į pažangą ir tobulumą ir niekada daugiau nenukryptų nuo savo vystymosi kelio.

19. Jei Aš jūsų dvasiai daviau sėklą, kad ji ją pasėtų, ji turės Man grąžinti šimtą. Argi nematėte, kaip sėklos dauginasi žemėje? Darykite taip pat! Aš sukūriau tik po *vieną* kiekvienos rūšies sėklą, ir pažiūrėkite, kaip jos be perstojo dauginosi.

20. Mylimi vaikai, ar manote, kad man būtina sugrįžti į pasaulį, kad vėl pralietų savo kraują, kad jums paaiškinčiau savo meilę? Ne, šis įrodymas nebėra būtinas, nes dabar pakanka kasdien keletą akimirkų melstis ir medituoti, ir jau mano šviesa gaivinančiai įsiskverbia į jūsų sielą. Ši šviesa bus Mokytojo šviesa, bus mano balsas, kuris jums atskleis daug mokymų, kurių nežinote, bet kuriuos turite žinoti, kad Trečiajame Laike – Šviesos ir Dvasinio pakilimo Laike – galėtumėte gyventi visiškai sąmoningai.

21. Toje Antrojoje eroje žmonės ieškojo Manęs labiau kaip gydytojo, o ne kaip Mokytojo, nes žmonės visada tikėjo, kad kūno skausmas yra didesnis už sielos skausmą. Jėzus buvo pasiryžęs ir leido ligoniams kreiptis į Jį. Jis žinojo, kad šis skausmas buvo kelias, vedantis žmones prie Jo Žodžio Šviesos.

22. Kai aklieji vėl ėmė matyti, o raupsuotieji tapo švarūs, kai luošieji pakilo iš savo lovų, o apsėstieji buvo išlaisvinti nuo (anapusinių) įtakų ir

savo apsėstumo, jie tapo gyvais liudytojais, kad Jėzus buvo gydytojų gydytojas.

23. Dėl to žmonės ilgą laiką troško Manęs, net ir tada, kai Aš jau nebebuvau su jais pasaulyje. Tačiau kai šiandien gydytojas prieina prie jūsų ligonio lovos ir jūs visą savo tikėjimą sudedate į jį bei savo gyvenimą patikiate jo mokslui, jūs pamirštate, kad abiejų gyvenimas priklauso nuo Manęs. Tuo metu jūs pamirštate melstis savo Tėvui, prašydami Jo apšviesti tą mokslo žmogų ir suteikti gydomąjį balzamą jūsų kančioms. Vietoj to, kad ta ligonio palata būtų pripildyta šviesos ir persmelkta jėgos bei vilties, ji lieka liūdna ir niūri dėl dvasinio praturtinimo trūkumo.

24. Kada vėl ieškosite Manęs su tuo tikėjimu, su kuriuo prie Manęs artinosi Antrojo Laiko ligoniai? Turiu jums pasakyti, kad trokštu jūsų tikėjimo ir kad, jei pasitikėsite Manimi, užsitarnausite teisę į didžiuosius stebuklus, kuriuos jums esu paruošęs.

25. Aš neatimu savo pripažinimo iš mokslo žmonių, nes *Aš* jiems patikėjau užduotį, kurią jie vykdo. Tačiau daugeliui iš jų trūko maldos, meilės artimui ir sielos pakylėjimo, kad jie galėtų būti tikri žmonių pagalbininkai.

26. Aš dar kreipsiuosi į juos, tačiau mano balsas jiems reikš teismą, kai jie pamatys, kaip mano mokiniai dvasinėmis priemonėmis gydo ligonius, kurių mokslas nesugebėjo išgydyti; ir kai žmonės tada tarpusavyje gydysis savo dvasinėmis dovanomis, materialistai, susidūrę su šiuo apreiškimu, atvers akis ir pasakys: „Iš tiesų, už mūsų mokslo ribų yra išmintis ir galia, kurios pranoksta mūsų.“

27. Tau, tauta, sakau, kad neturėtum pamiršti šios dieviškosios dovanos, nes ja tu skleisi šviesą sielose, atneši paguodą kenčiantiems ir atsiversi daugelį, išlaisvindama juos iš jų sielvarto.

28. Skausmas yra kelias, vedantis žmones prie sveikatos šaltinio, kuriuo esu Aš. Tačiau visada prisiminkite, kad Aš daviau jums lašelį savo gydomojo balzamo, kad juo pasinaudotumėte, kai tik kas nors pasibels į jūsų duris. Budėkite ir melskitės, kad šis pagalbos šauksmas visada rastų jus pasiruošusius.

29. Trečiojo laikotarpio mokiniai, iš tiesų, sakau jums: kadangi gavote mano naujus apreiškimus, turite teisingai ir tiksliai aiškinti praeities laikų mokymų turinį.

30. Viskas, kas jums jose buvo apreikšta, turi dievišką prasmę, net jei jums atrodo, kad kai kuriais atvejais jose kalbama apie žmogiškąjį gyvenimą. Ieškokite jų dvasinio turinio ir atrasite, kad jos visada jums rodo dvasinį gyvenimą.

31. Per daug nesigilinkite į raidžių tyrinėjimą, į tai, kas yra paviršutiniška, nes tai gali jus supainioti. Įsigilinkite į žodžio prasmę – ten rasite tiesą. Pasirūpinkite, kad jūsų tyrimas būtų paprastas, kaip ir mano Žodis, ir nepadarykite sudėtingo *to*, kas yra aišku, tyra ir natūralu.

32. Malda ir dvasinis apmąstymas yra tai, ko reikia dieviškųjų pamokų studijavimui. Iš tiesų, sakau jums: kas taip ieško mano Šviesos, tas ją greitai suras. Aš jums jau parodžiau, kad malda įgyjama išmintis.

33. Mokinys, kuris tokiu būdu gilinasi į mano Žodį ir tokiu būdu prašo savo Mokytojo patarimo, visada ras tiesą ir niekada nepateks į sumaištį.

34. Ateis diena, kai jūsų jautrumas dvasiniams dalykams leis jums lengvai atrasti dvasinę prasmę, kurią talpina kiekvienas iš Manęs išėjęs žodis.

35. „Mano Karalystė nėra iš šio pasaulio“, – sakiau jums Antrajame Laike; todėl aš jums kalbu apie *Dvasinę* Karalystę. „Aš esu Kelias“, – taip pat sakiau jums ir taip padėjau jums suprasti, kad aš jums paruošiu kelią, kuris jus nuves ten, kur galėsite gyventi su manimi Dangiškojoje Tėvynėje.

36. Žmogiškajam gyvenimui pakako Įstatymo, kurį Aš jums daviau per Mozę; tačiau norint gyventi amžinąjį gyvenimą, buvo būtina, kad Dievo „Žodis“ būtų su jumis, kad Jis jums paruoštų kelią į tikrąjį rojų. Tačiau kadangi kelyje į aukštąsias Šviesos, tobulumo ir meilės buveines yra pasalos, uolos ir pagundos, buvo būtina, kad keliautojo kelyje pasirodytų žvaigždė, švyturys, šviesos spindulys, kuris apšviestų jo žingsnius. Ši šviesa yra mano Dvasios šviesa, kuri atėjo pas jus, kad išsklaidytų abejones, nežinojimą ir netikrumą.

37. Pažvelkite, kaip Aš jums, nuo tų laikų, kai jus valdė gamtos dėsnis – tai yra, sąžinės įsakymas, – iki šių dienų, kai jūs gaunate dvasinę šviesą per įkvėpimą, žingsnis po žingsnio ir po truputį atskleidžiau sielos kelią.

38. Ši įkvėpimas yra ilgo tobulėjimo kelio vaisius, kuriame negalite sustoti ir kuris suteiks jums būtiną tobulumą, kad galėtumėte nuimti geriausius vaisius.

39. Šiandien Aš jums sakau: „Sveiki atvykę, nenuilstami keliauninkai tobulumo keliu. Ateikite pas Mane visi, kurie dvasia esate alkani ar ištroškę, nes kiekvienas, kuris sugeba priimti šį Žodį ir iš jo išgauti jo esmę, suras ramybę.“

40. Aš laiminu tą, kuris į žygį išėjo ramiais ir tvirtais žingsniais, nes *jis* nesukluptų. Aš apšviečiu jus, kad elgtumėtės kaip geri mano mokymo mokiniai.

41. Laikas, kurį Aš nustatiau šios apreiškimo epochos pabaigai, bus 1950 m. pabaiga – tinkamas laikotarpis jūsų pasiruošimui. Nes jei mano Žodis būtų iš jūsų atimtas *anksčiau* nei nurodyta jo pabaigos diena, daugelis iš

jūsų susilpnėtų, o kiti grįžtų prie savo senųjų papročių. Jūsų likimas buvo suplanuotas su didžiausiu tobulumu, o išbandymai, su kuriais susiduriate, yra priežastis, dėl kurios jūs pakeliate savo sielą ir mylite Mane. Jei savo gyvenime turėjote tik pasitenkinimą ir materialinių gėrybių perteklių, jūs sustojote dvasiniame kelyje ir nutolote nuo Manęs; tačiau dabar Aš jums patikėjau naują galimybę įvykdyti savo užduotį. Vis dėlto nepamirškite, kad jūsų buvimas žemėje yra tik akimirka amžinybės viduryje ir kad, jei šią akimirką praleisite veltui, pabudę anapus suprasite, kokį atsilikimą ir šviesos trūkumą turite savo sieloje. Sielai tai bus skausmingas pabudimas, nes ji suvoks savo skurdą ir nuogumą dėl neįvykdytos užduoties ir turės verkti dėl prarasto laiko, kol apsivalys.

42. Taip, mokiniai, tada ji turės prisiimti atpirkimą, kad nutildytų sąžinės priekaištus ir taptų verta tęsti savo tobulėjimą.

43. Visada eikite Įstatymo keliu, ir jis jus apsaugos.

44. Kaip mažai yra mano mokinių, o kaip gausi yra žmonija! Tačiau Aš stiprinu tuos, kurie sugebėjo prisiimti šią užduotį ir atsakomybę, nes jie pasirengę išvykti sėti, kai Aš jų paprašysiu. Iki tol jie turės tarno paklusnumą ir apaštalo sielos stiprybę.

45. Kai mano Žodžio nebebus galima išgirsti taip, kaip dabar, ir jis nebegalės jūsų įspėti, kai priartės priešas ir nešvarūs vandenys bandys drumsti kristalinį šaltinį, kurį jums patikėjau, turėsite pasikliauti malda, ir jūsų sąžinė tada jums pasakys, ką turite daryti. Sąžinės šviesoje Aš esu ir visada būsiu.

46. Jūs jau pažįstate šio medžio vaisiaus skonį, ir Aš jus įspėju, kad ateityje neleistumėte apgauti savęs netikriems pranašams.

Tačiau turite taip pat stengtis dėl savo artimųjų, mokydami juos suprasti *mano* mokymo prasmę. Parašyta, kad po mano išvykimo atsiras netikri pranašai, kurie mano „ “ tautai sakys, kad jie yra mano pasiuntiniai ir ateina mano vardu, kad tęstų darbą, kurį Aš atlikau tarp jūsų.

47. Vargas jums, jei nusilenksite prieš netikrus pranašus ir netikrus mokytojus, arba jei į mano mokymą įmaišysite žodžius be dvasinio turinio, nes tada įvyks didžiulis sumaištis! Todėl Aš jums vis kartoju: „Būkite budrūs ir melskitės.“

48. Aš žmonėms nustatiau du įstatymus, ir mano valia yra, kad jūs, mano darbininkai, abu juos vykdytumėte, kad savo gyvenime, suvienydami dvasią ir materiją, atliktumėte tobulus darbus. Į kiekvieną iš mano įstatymų Aš įdėjau savo išmintį ir tobulumą. Vykdykite juos abu, nes jie jus atves pas Mane. Nesistenkite žemėje gyventi taip, tarsi jau būtumėte dvasiniame pasaulyje, nes patektumėte į fanatizmą, kuris yra klaidingas dvasingumas. Dėl to jūsų kūnas susirgtų ir prieš laiką nugrimztų į kapą,

jums dar nebaigus savo misijos. Taigi supraskite, kad Dvasia buvo apdovanota aukštesniu protu, kad būtų kūno vedlys ir šeimininkas.

49. Šiandien jūs gyvenate šioje kovos ir skausmo slėnyje, kurioje išbandymai kiekvieną akimirką jums primena, kad ši buveinė yra laikina, bet kad viską, ko nepasiekėte dabar, turėsite rytoj. Ramybė ir džiaugsmas, kurie pasaulyje trunka tik akimirką, Dvasinėje Tėvynėje yra amžini. Todėl kviečiu jus į amžinos ramybės ir begalinio pasitenkinimo karalystę. Pasiruoškite didžiajai kelionei, aš jūsų laukiu.

50. Mokykitės klausytis savo sąžinės balso, ir išgirsite *mano* balsą, kuris kalba jūsų širdžiai. Šis vidinis balsas yra jūsų Tėvo balsas – visada geras, padrąsinantis ir įtikinantis.

51. Šiandien Aš susitikau su jumis, ir jūs priėmėte Mane su džiaugsmu savo sielose. Susitikimas tarp Mokytojo ir būsimų mokinių buvo laimingas.

52. Sektai ruošiasi ir kalba apie mano artėjantį atėjimą. Vis dėlto – kai Aš dvasiškai priartėju prie jų, jie Manęs nejaučia, nes jiems trūksta jautrumo ir jie tuo netiki. Aš sakau savo tautai, kad šiuo metu didieji žmonės, mokslininkai ir kunigai mane atpažins ir pajus mane ta forma, kurią Aš pasirinkau, kad apsireikščiau šios epochos žmonijai. Aš iš jų išsirinksiu tuos, kurie turi man tarnauti; nes, juos parengęs, Aš juos išsiųsiu, kad jie šiuo metu skelbtų apie mano apreiškimus ir mokymus.

53. Aš pakviečiau jus prie savo Meilės stalo, prie kurio jūs ragavote dieviškojo maisto: Dvasios duonos ir vyno. Ach, jei tik jūs visi suprastumėte, koks yra Dvasios alkis: su kokia meile jūs ieškotumėte alkanųjų! Šios akimirkos čia jums, mano nauji mokiniai, yra atminimo valanda. Ne taip yra man, kuris esu amžinasis Buvimas. Mano kančia ir aukos mirtis tęsiasi paslėptai, mano (pralieta) kraujas dar šviežias. Bet jūs, kurie laikinai esate žemėje ir amžinybėje esate tarsi atomai, prisiminkite ir iš naujo, tarsi kažką tolimą, išgyvenkite tą kančią, kurią Mokytojas jums paliko kaip didžiausią meilės testamentą. Klausykite Manęs ir mokykitės – taip jūs pamilsite mano mokymą, galėsite tarnauti savo broliams ir seserims bei tobulinti savo sielą. Jei siekiate būti Mokytojais tarp žmonių, jums tereikia sekti Jėzaus pavyzdžiu. Klausydami manęs, jūs nebebūsite nežinojimo apimti vaikai, kurie visko klausia, nes nieko nežino, ir tapsite mokiniais, kuriuos, atverdami lūpas kalbėti apie mano mokymą, įkvėps mano Dvasia. Žmonių klausimų akivaizdoje jūsų žodis taps šviesa, kuri kiekvienoje širdyje uždegs tikėjimo deglą.

54. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, todėl Aš ateinu pas jus ir išlieju savo meilę į taurę ant šio stalo, kad galėtumėte iš jos gerti, kol jūsų troškulys bus numalšintas. Aš ateinu ne tam, kad išgelbėčiau keletą, bet

kiekvieną sielą, kuriai reikia šviesos. Vis dėlto Aš ruošiu tik keletą, kad jie išgelbėtų kitus, o tie – dar kitus.

55. Tautos yra nuliūdusios, prislėgtos ir sergančios. Jos nebesitiki, kad mokslas ar žmogaus galia išspręs jų vargus ir kančias. Žmonės pradeda tikėti, kad juos gali išgelbėti tik stebuklas. Daugelis iš jų žino, kad Pirmojo laikotarpio pranašai skelbė apie mano naują atėjimą; daugelis iš jų žino, kad viskas, kas šiuo metu vyksta pasaulyje, atitinka ženklus, kurie buvo pranašauti mano atėjimo ir mano buvimo tarp jūsų laikui. Netrukus visi sužinos, kad atėjo Trečiasis amžius ir kad Aš apsireiškiau pagal tai, kas buvo pranašauta; kad Aš atėjau „ant debesies“, tai yra Dvasioje, kad savo Žodį kaip šviesos spindulį nusiųsčiau į savo išrinktųjų proto organą. Tačiau per ką žmonija turėtų gauti Gerąją Naujieną ir visus liudijimus, kuriuos Aš tarp jūsų pasakiau ir padariau? Per ką tai turėtų įvykti, jei ne per tuos, kurie Manęs klausėsi?

56. Štai stalas, atsisėskite prie jo, pakelkite savo sielą ir pajuskite mano buvimą. Pajuskite jį ne tik dvasia, bet ir siela, jei tikrai susidvasinate ir drebate, būdami ryšyje su mano Šviesa.

57. Kol viduje pakylate, pabūkite keletą akimirkų Dvasiniame pasaulyje, kad Aš šią valandą priimtų jus kaip žmonijos atstovus ir per jus palaiminčiau tautas, paguodžiau gedinčiuosius, sergančiuosius ir vienišus kenčiančiuosius. Turėkite omenyje, kad dabar jūsų pasaulyje yra daugiau našlių ir našlaičių nei bet kada anksčiau.

58. Jūsų, čia besimeldžiančiųjų, viduje Aš priimu visas rases, visas tautas, religijas ir sektas, nes jūs išgėrėte amžinojo gyvenimo vyną. Aš išlieju savo meilės jėgą ant kiekvienos sielos, kad nė vienas iš mano vaikų šiais momentais nepatirtų alkio ar troškulio teisingumo.

59. Atsižvelgiant į pasaulio nuodėmę, būtina, kad mano Dvasios šviesa pasiektų jus. Jei tuomet leido, kad iš mano Kūno trykštų kraujas, prakaitas ir ašaros, tai dabar jūs pasirūpinsite, kad Mokytojas išsilietų kaip šviesa ant žmonių skausmo, sugedimo ir tamsos.

60. Dideli yra kančia ir nuodėmė, kurios tarsi gedulo apsiaustas dengia tautas. Tačiau šiandien, kai jūs negalite matyti, kaip Aš verkiu ar kraujuoju, savo dvasioje pajusite neišsenkančią mano atleidimo, mano meilės ir mano šviesos srovę.

61. Tai yra mano naujosios kraujo, kurį šiandien išlieju ant žmonijos. Šiomis akimirkomis jūsų dvasia atgaivina save tose sferose, į kurias ji galėjo pakilti šioje bendrystėje su Manimi. Tačiau nepamirškite, kad būtent Elijas, dvasinis Ganytojas, jus paruošė ir atvedė pas Mane, kad priimtumėte savo Mokytojo Žodį ir kartu švelnų Marijos, jūsų Dangiškosios Motinos, glostymą, kurios Dvasia visada yra manyje.

62. Noriu palikti ramybę jūsų širdyse, nes po to ateis liūdesio ir baimės akimirkos. Pasiruoškite, nes nežinote, ką jums ruošia ateitis.

63. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog pasirodys netikri pranašai ir netikri dvasininkai. Turėkite omenyje, kad Aš visada atkreipdavau jūsų dėmesį į šiuos išbandymus ir sakiau jums, jog mano apreiškimai, kuriuos pradėjau per Damianos Oviedo protą „ “, tęsis iki 1950 metų, o po to metų Aš šia forma nebeapsireikšiu. Daug kartų jums sakiau, kad po to laiko Aš išliesiu savo Dvasią per jūsų dvasinius talentus, tačiau kai baigsis mano valia nustatytas laikotarpis, vienose bendruomenėse jūs norėsite, kad „Balsininko“ žodis nenustotų, o kitose – kad šių apreiškimų nebebūtų — tada vargas tiems, kurie paniekina mano įsakymus ir ketina nepaisyti mano valios!

64. Aš nenoriu, kad *jūs* būtumėte atsakingi už tokius sunkius nusižengimus. Tačiau, kad nepakliūtumėte į pagundą, turite stengtis išlaikyti savo vienybę, kad, atėjus paskutiniai mano apreiškimo dienai, jūs visi išgirstumėte, jog Mokytojo atsisveikinimas per Balsą yra galutinis ir kad jis galioja ne tik *vienai* susirinkimų vietai ar vienai bendruomenei, bet *visai* tautai.

65. Pasiruoškite, nes Aš kreipsiuosi į religinių bendruomenių dvasininkus, pareigūnus ir valdovus, kad jie išgirstų mano paskutinius žodžius. Dar kartą sakau jums: pasiruoškite, kad šiuo metu *didžiulė* žmonių minia taptų mano atsisveikinimo liudininkais. Aš išliesiu jėgą ant jūsų dvasios, kad nejustumėte mano „nebuvimo“, nes iš tikrųjų Aš nebūsiu toli. Kadangi *Aš* atėjau pas jus *Dvasios* keliu, *jūs* turite ateiti pas Mane tuo pačiu keliu.

66. Balso nešėjo užduotis baigsis mano nustatytą dieną; tačiau jo protas liks atviras įkvėpimui ir visoms Dvasios dovanoms, taip pat kaip ir „darbininko“, vadovo bei visų tų, kurie vykdo mano Meilės įstatymą. Dar turiu jums pasakyti, kad tarp jūsų pasireikš ir Žodžio dovana, ir jūs galėsite kalbėti apie mano darbą su žmonėmis, kurie kalba kitomis kalbomis. Visus jus, kurie šiandien Manęs klausotės, Aš laikysiu atsakingais už Mano Žodį, nes jūs esate tauta, kurią Aš radau nuklydusią nuo kelio, bet kuri Mano Žodyje vėl atrado teisingą kelią. Kas atėjo vargšas ir verkdamas, šiandien pažįsta ramybę.

67. Tarp jūsų yra tie, kurie atėjo kaip atstumtieji, o dabar sėdi prie mano stalo. Tarp minios yra tie, kurie buvo akli, o šiandien mato šviesą; taip pat yra ir tokių, kurie buvo kurti „ “ meilės ir gailestingumo žodžiui, o šiandien, jau atsivertę, yra mano tarnai; yra tie, kurie buvo kurti, negirdėjo sąžinės balso, bet atgavo šią gebą ir išgirdo Aukščiausiojo Teisėjo balsą, ir išmoko išklausyti kenčiančiųjų skundus. Tarp šių minios žmonių Aš atrandu

neištikimą moterį ir taip pat atgailaujančią nusidėjėlę, abi apkaltintas ir pasmerktas tų, kurie dažnai nusideda labiau nei jos. Tačiau *Aš* joms atleidžiu ir sakau, kad jos daugiau nenusidėtų.

68. O tauta, jeigu tik sugebėtum savo širdyje išsaugoti visus mano žodžius – kaip turtinga būtum dvasiniais lobiais, kaip stipri ir apšviesta! Bet jūsų atmintis ir jūsų širdis yra silpnos. Leiskite, kad mano Žodis ir jo dvasinė esmė, kuri yra mano Kūno ir Kraujo simbolis, ir kuri yra duonos ir vyno, kuriuos Aš pasiūliau savo mokiniams per Paskutinę vakarienę, simbolis, įsiskverbtų į jūsų dvasią šio popietinio atminimo valandą.

69. Valgykite Gyvenimo duoną, valgykite už visą žmoniją šiuo skausmo, atpirkimo ir apvalinimo metu. Mėgaudamiesi šiuo maistu, prisiminkite, kad tuo pačiu metu milijonai žmonių ištuština labai kartų taurę ir kad daugelis jūsų brolių, vietoj to, kad gertų mano meilės vyną, karo laukuose pralieją savo artimųjų kraują.

70. Jūs sėdite prie mano stalo, ir Aš nenoriu, kad kuris nors iš jūsų jaustų sąžinės graužatį, jaustųsi nevertas čia būti arba jaustų norą palikti savo vietą ir pasitraukti iš šio susirinkimo.

71. Tiesa, tuomet tarp mano mokinių buvo vienas, kuris sąmokslavo prieš savo Mokytoją ir kuris, išgirdęs mano paskutinius patarimus bei paskutinius mano Meilės testamento žodžius, negalėjo pasilikti mano akivaizdoje ir pasitraukė iš Vakarienės. Priežastis buvo ta, kad savo maiše jis jau nešėsi pinigus, už kuriuos buvo pardavęs savo Mokytoją. Kiti mokiniai to nežinojo, bet Jėzus žinojo. Jis leido jam elgtis taip, kad šitaip išsipildytų tai, kas buvo parašyta. Amžinasis pasinaudojo vienos širdies neištikimybe, kad Jo Sūnui išsipildytų viskas, kas apie Jį buvo pranašauta.

72. Melskitės, Trečiojo Laiko mokiniai, kad tarp jūsų neatsirastų išdavikas, kuris mano tiesą iškeistų į pasaulio tuštybes ir, kaip Judas, veidmainiškai sakytų: „Mokytojau, ar tai būsiu aš?“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 113

1. Mylima Izraelio tauta, mokiniai, pasekėjai ir vėliausiai atėję: jūsų sielos darbai, atliekami per materialų kūną, yra teisiami vienintelio Būvio, kuris gali jus teisti tiesoje. Jus stebėjo vienintelis Žvilgsnis, galintis įsiskverbti į jūsų mintis, ir jūsų siela sudrebėjo prieš šį teismą. Ne kūnas suvokia savo nuodėmių didybę, o siela, ir būtent ji nedrįso pažvelgti į dieviškąjį veidą. Tačiau jūs, mylimieji mokiniai, palenkėte galvas, kad išgirstumėte Teisėjo balsą. Aš siunčiu jums savo palaiminimą, meilę ir atleidimą kaip Tėvas.

2. Kada teisėjo balsas nebeturės jums nieko prikišti ir jis matys tik tai, kad jūsų ašaros, tarsi rasa, valo jūsų sielą ir širdį?

3. Aš esu su jumis; Aš vėl atėjau į jūsų dvasios kelią kaip Mokytojas, kaip Tėvas, kaip Draugas ir kelionės palydovas. Aš įsiskverbiau į jūsų širdžių gelmes, ir čia vėl esu tarp jūsų, kad jus mokyčiau ir suteikčiau jums dangišką patarimą, kuris nurodo jums kelią, kuriuo eina mano malonė ir nuo kurio jūs neturite atsiskirti.

4. Elijas savo piemenio balsu, kurį pažįsta visos jo avys, surenka ir saugo jus avių aptvare. Mano slaptoji širdies kamera atsivėrė įsikūnijusioms ir neįsikūnijusioms sieloms, mano malonė ir gailestingumas liejasi į visatą, Dvasioje ir tiesoje. — Tėvo meilė yra amžina. Tačiau, atsižvelgiant į mano dieviškosios meilės apreiškimą, — kurie iš jūsų pasišventė dvasiniam apmąstymui ir atsinaujino, kad pasiektų dvasingumą? Kas yra tas mokinys, kuris jau suprato ir įgyvendino mano mokymą?

5. Antrajame Laike Aš kalbėjau didelėms žmonių minios ir buvau suprastas daugelio, o jei dabar, Trečiajame Laike, *jūs* Mane suprantate ir įgyvendinate mokymą, kurį jums primenu, tebūnie jums palaima; nes dabartiniame Laike jūs žengsite žingsnį pirmyn dvasinio tobulėjimo keliu.

6. Per visą savo egzistenciją jūs išgyvensite mano paties kančios kelią, nes jau Antrajame laikotarpyje Aš jums parodžiau, kaip gimti ir gyventi kukliomis sąlygomis. Aš mokiau jus gyventi taip, kad „Dievui duotumėte tai, kas Dievo, o pasauliui – tai, kas pasaulio“. Aš mokiau jus, kad, atėjus akimirkai įvykdyti Tėvo valią, reikia palikti už savęs tai, k , kas priklauso pasauliui, kad būtų galima išeiti į kelią į Pažadėtąją žemę, į Dangaus karalystę. Aš jums parodžiau siaurą aukos, meilės, atleidimo, gailestingumo kelią, nuolat žengiant į priekį ir aukštyn, kol pasiekiama aukos kryžius.

7. Šiuo metu jūs imate mane, mano kančią toje Antrojoje laikotarpio dalyje, už pavyzdį, nes esate gimę kukliomis aplinkybėmis ir per savo žmogiškąjį gyvenimą patyrėte skausmą, kritimus, erškėčius, įžeidimus ir iš meilės mano darbui praliejote ašaras.

8. Antrajame Laike Dieviškasis Mokytojas, nors ir buvo tyras siela ir kūnu, buvo pakrikštytas Jono Jordano vandenyse, kad jums duotų paklusnumo ir nuolankumo pavyzdį. Tačiau jei Tas, kuris neturėjo jokios dėmės, neatmetė apvalinimo simbolio, – kaip gi nusidėjėliai šiame Trečiajame Laike gali vadintis tyrais žmonių akyse?

9. Pasitraukęs į dykumą medituoti ir taip parodyti jums, kaip įeiti į bendrystę su Kūrėju, iš dykumos tylos apžvelgiau darbą, kuris manęs laukė, kad jums parodytum, jog, imdamiesi vykdyti darbą, kurį jums patikėjau, pirmiausia turite apsivalyti. Todėl vėliau savo vidinės tylos glūdumoje ieškokite tiesioginės bendrystės su savo Tėvu, ir taip pasiruošę – tyri, sustiprinti ir ryžtingi – nepalankiai imkitės savo sudėtingos misijos vykdymo.

10. Antrajame laikotarpyje Aš tik trejus metus pamokslavau tarp žmonių minios, kuri Manęs klausėsi ir sekė paskui Mane. Didžiulis meilės, išminties, teisingumo ir įstatymo turtas, buvęs mano Dvasioje, pasireiškė ne tik mano žodžiuose, bet ir mano darbuose, mano žvilgsniuose, gydančioje jėgoje, kurią leisdavau tekėti į sergančiuosius, atleidime, kuris atgaivino užsispyrusius nusidėjėlius, mano balse, kuris prikėlė mirusiuosius, mano žodžiuose, kurie pašalino nešvarias sielas ir grąžino joms prarastą šviesą. Atėjo ir buvo užrašytas tas momentas, kai turėjau įžengti į Jeruzalės miestą, kur to meto fariziejai ir galingi kunigai tik laukė progos nužudyti Jėzų. Mano darbai visai žmonijai liko neišdildomame atmintyje: mano triumfo įžengimo į Jeruzalę diena, Šventoji Vakarienė, suėmimas, mirties baimės naktis, skausmingas kelias ir galiausiai nukryžiavimas.

11. Tuo metu matėte tik žmogų, kuris jus mokė, kuris verkė ir kentėjo dėl savo mokinių bei žmonių minios. Šiandien turite gilesnį supratimą ir matote to darbo gilumą, ir jūs verkiate ne tik dėl Jėzaus žmogiškosios kančios, nei jus jaudina vien tik tas kraujas, kuris tekėjo iš Jo kūno, bet studijuodami ir dvasiškai pakylėdami suprantate, kad tame žmoguje ir aplink jį buvo Dieviškoji Dvasia, kuri savo šviesa mokė žmones įvykdyti užduotį, kuri turi juos apvalyti nuo visų jų nuodėmių. Tai buvo Dievas, kuris verkė ir kraujavo per kūną dėl tamsos ir nežinojimo, apgaubusių žmoniją — Dievas, kuris tapo žmogumi, kad gyventų tarp žmonių, mokytų juos tikrojo kelio ir tarpusavio meilės — Dievas, kuris įsikūnijo, kad pajustų žmogaus skausmą ir būtų jam arti.

12. Tie laikai praėjo, tačiau žmogus Manęs nepamiršo. Žmonės nešioja Mano vardą, įspaustą jų sąžinėje. Tačiau jie nukrypo nuo tikrojo kelio, ir šiandien jiems pakanka vien to, kad žino Mano vardą, jį prisimena ir iškraipo Mano mokymą. Juk žmogus apgaubė jas ritualais, apeigomis,

papročiais ir šventėmis, ir tuo jis tenkinasi. Jis nebe mylėjo savo paties brolio, nebejautė artimo skausmo, pripildė savo širdį savanaudiškumu, pasiskelbė savimi viešpačiu, pamiršo, kad jo Mokytojas praliejė Savo Kraują ir jį pavertė gydančia jėga, malone, išgelbėjimu ir gyvenimu žmonijai, ir kad kiekvienas, kuris Mane myli ir seka paskui Mane, gali daryti tai, ką dariau Aš: atnaujinti ir išgelbėti Žodžiu, prikelti mirusiuosius į gyvenimą ir išgydyti visas ligas dvasiniu glostymu.

13. Po mano išėjimo Antrajame laikotarpyje mano apaštalai tęsė mano darbą, o tie, kurie sekė mano apaštalais, toliau vykdė jų darbą. Tai buvo nauji darbininkai, tų dirbamų laukų, kuriuos paruošė Viešpats, apvaisino Savo Krauju, Savo ašaromis ir Savo Žodžiu, kultivavo dvylikos Pirmųjų darbu ir taip pat tų, kurie sekė jų pėdomis. Tačiau laikui bėgant ir iš kartos į kartą žmonės iškraipė ar suklastojo mano darbą ir mano mokymą.

14. Kas pasakė žmogui, kad jis gali sukurti Mano atvaizdą? Kas jam pasakė, kad jis turi pavaizduoti Mane kabantį ant kryžiaus? Kas jam pasakė, kad jis gali atvaizduoti Marijos atvaizdą, angelų figūras ar Tėvo veidą?

15. Ach, jūs, menko tikėjimo žmonės, kurie turėjote simbolizuoti dvasinį pasaulį, kad galėtumėte pajusti mano buvimą!

16. Tėvo atvaizdas buvo Jėzus, o Mokytojo atvaizdas – Jo mokiniai. Antrajame laikmetyje Aš pasakiau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“ Tai reiškia, kad Kristus, kalbėjęs per Jėzų, buvo pats Tėvas. Tik Tėvas galėjo sukurti savo paties atvaizdą.

17. Po mirties kaip žmogus Aš apsireiškiau savo apaštalams, kupinas gyvybės, kad jie suprastų, jog Aš buvau Gyvenimas ir Amžinybė, ir kad Aš esu tarp jūsų – tiek materialiajame kūne, tiek už jo ribų. Ne visi žmonės tai suvokė, todėl jie pasidavė stabmeldystei ir fanatizmui.

18. Kai kurie manęs klausė: „Viešpatie, ar *mes* galbūt pasidavėme naujam fanatizmui ar naujam stabmeldimui?“ Tačiau Mokytojas jums sako: jūs nesate visiškai tyri, jūs nepasirengėte visapusišku dvasingumu, kurio Mokytojas jums šiuo metu moko, bet palaipsniui jūs to pasieksite. Šiame Trečiajame Laike Aš paruošiau pranašus, kad jie matytų Dvasia ir liudytų tautai.

19. Išgirsti mano balsą per sąžinę, suvokite, kad esate mano išrinktoji tauta, kad turite rodyti pavyzdį ir būti aiškiu veidrodžiu, kuriame žmonės galėtų save matyti. Vėliau, kai visi sudarysite vieną kūną ir vieną valią, būsite pavyzdys (krikščioniškoms) doktrinoms ir religinėms bendruomenėms, ir turėsite teisę kalbėti apie meilę ir taiką bei sakyti kitiems, kad jie turi mylėti vieni kitus, nes *jūs* jiems rodote pavyzdį. Jūs

mokysite kitus atsinaujinimo, nes *patys* pirmiau atsinaujinote ir supratote mano mokymą.

20. Kol jūs nepasidarysite dvasiniai – kaip gi galėsite išeiti, kad nuverstumėte netikrus dievus? Tik tapę dvasiniai jūs galėsite išeiti į pasaulį ir užtikrinti, kad neapykanta, kvailas siekis valdžios, netikras didingumas ir blogos mokslo kryptys pasibaigtų. Tik taip, būdami pasirengę, jūs galėsite sustabdyti blogio plitimą. Kaip? Meile, kuri yra dvasinis pakilimas. Tada jūs būsite kaip atversta knyga.

Niekam nesakykite, kad esate Mokytojai, taip pat nesakykite, kad esate mano mokiniai. Be pasigyrimų leiskitės į kelionę, ir Aš atvesiu jus prie žmonių minios. Aš paruošiu kraštus ir išlyginsiu kelius, pasirūpinsiu, kad galėtumėte bendrauti su savo broliais, kalbančiais kita kalba. Ne visi jūs perplauksite jūras. Tuos, kurie turi išvykti į tolimus ar artimus kraštus, Aš pats paskyriau; tačiau jie visi išskris kaip balandžių pulkas. Mano pasiuntiniai visose žemės vietose bus taikos žinianešiai.

21. Taip, tauta, tai yra užduotis, kuri jūsų laukia. Šiandien Aš per savo balso nešėjus kalbu jums aiškiau. Antrajame Laike Aš kalbėjau savo mokiniams ir didelėms žmonių minios per simbolius ir palyginimus.

22. *Žmonės* Manęs nesuprato, tačiau jų *dvasia* įsiskverbė į tų žodžių prasmę. Mano mokiniai tarpusavyje klausė: „Ką Mokytojas norėjo pasakyti šiais žodžiais?“ Tačiau nė vienam iš jų nepavyko suprasti viso mano mokymo, bet jis liko jų širdyse, kol ateis laikas, kai jis bus suvoktas visiškai aiškiai.

23. Šiame Trečiajame laikmetyje mano Žodis, perteiktas per žmogaus protą, jūsų suvokimui buvo aiškesnis ir suprantamesnis, nes jūs tobulėjote. Kaip gi galėčiau tikėtis iš jūsų tobulėjimo ir tobulėjimo, jeigu anksčiau būčiau atėmęs iš jūsų dvasinius sugebėjimus?

24. Jei yra žmonių, kurie savo kelyje prarado tikrojo gyvenimo prasmę ir tapo parazitiniais augalais, Aš į juos įlieju amžinojo gyvenimo syvą, kad jie vėl taptų vaisingais augalais.

25. Tauta, pasinaudokite mano mokymais, nes daugelis mano žodžių nebus užrašyti „auksiniais plunksnais“, o daugelis užrašų bus paslėpti savanaudiškų ir neišmanančių širdžių.

26. Atminkite, kad netrukus jūs manęs nebegirdėsite šia forma ir kad tuomet turėsite būti pasirengę priimti mano apreiškimus ir nurodymus per įkvėpimą.

27. Vargas tiems, kurie drįs iškreipti mano ketinimus, nes kai ateis derliaus valanda, mano teisingumą mylintis pjautuvas juos traktuos kaip nuodingus augalus ar piktžoles!

28. Supraskite, kad Aš atėjau jus mokyti dalytis savo artimųjų skausmu, kad pasirengtumėte sėti taiką ir ant kiekvienos kančios išlieti mano gydomąjį balzamą.

29. Pažvelkite į karą, kaip jis, tarsi juodas apsiaustas, apgaubia gedulu tautas ir valstybes, kurias jis persmelkia. Jūros, kalnai ir slėniai virto kraujo ir mirties vietomis . Tačiau *jūs* neturite prarasti tikėjimo; kad ir koks didelis būtų pasaulyje viešpataujantis sumaištis – neabejokite savo jėgomis ištverti išbandymus. Nes tada dvasinis pakilimas ir maldos būdas, kurio Aš jus mokiau, padės jūsų broliams ir seserims rasti kelią į tikrąją Šviesą.

30. Ar matote tuos žmones, kurie gyvena tik tam, kad patenkintų savo beribį galios troškimą, ir tuo pačiu nepaiso savo artimųjų gyvybės, nesilaikydami teisių, kurias Aš, jų Kūrėjas, jiems suteikiau? Ar suprantate, kaip jų darbai kalba tik apie pavydą, neapykantą ir godumą? Todėl būtent už juos turite melstis daugiau nei už kitus, kuriems Šviesos taip labai nereikia. Atleiskite šiems žmonėms visą skausmą, kurį jie jums sukelia, ir savo tyromis mintimis padėkite jiems atsitokėti. Nepadarykite juos supančios miglos dar tirštesnės; nes kai jie kartą turės atsakyti už savo poelgius, Aš taip pat patrauksiu atsakomybėn tuos, kurie, užuot už juos meldęsi, savo piktomis mintimis siuntė jiems tik tamsą.

31. Ar jums atrodo neįmanoma, kad šie žmonės vieną dieną išgirs sąžinės balsą? Sakau jums: netrukus ateis valanda, kai jie pasibels į mano duris ir man pasakys: „Viešpatie, atidaryk mums, nes nėra kitos karalystės, išskyrus Tavo.“

32. Žmonių gyvenime blogis visada slėgė gėrį. Bet Aš jums dar kartą sakau, kad blogis nenugalės, o mano meilės ir teisingumo įstatymas valdys žmoniją.

33. Klausykite mano žodžio, o mokiniai, nes ateis diena, kai jo nebegalėsite išgirsti, ir būtina, kad jo prasmę išsaugotumėte savo širdyse. Tik Aš vienas galiu numalšinti jūsų troškulį teisingumo šiais savanaudiškumo ir melo laikais. Gerkite šį kristalinį vandenį, nes Aš dar kartą sakau jums tiesą: „Kas gers šį vandenį, tas niekada daugiau nepatirs troškulio.“

34. Kai pagalvojate, kad Aš savo dieviškąjį Žodį perteikiu per šiuos neišsilavinusius protinius organus ir kad tūkstančiai širdžių jame randa išgelbėjimą ir paguodą, jūs nusilenkiate prieš šį stebuklą.

35. Iš tiesų, Aš jums sakau: jei Mozė, palietęs savo lazdele uolą dykumoje, iš jos išvedė vandenį, kuris numalšino minios troškulį, tai Aš šiais laikais savo teisingumu, kuris yra meilė ir galia, paliečiau šiuos

protinius organus ir širdis iš akmens ir iš jų išvedžiau amžinojo gyvenimo vandenį.

36. Mano Žodis yra kelias; eikite juo, ir mano Meilės šviesoje atpažinsite kelią. Aš esu Vadovas, nukreipiantis jūsų žingsnius. Mano Balsas, esantis jūsų dvasioje, drąsina ir nukreipia jus, o mano stebuklai uždegs jūsų tikėjimą.

37. Visais laikais mano Įstatymas buvo balsas, vedęs tautas į šviesą. Žmonės, kuriuos Aš pasiunčiau į žmonių minios priekį, buvo tikėjimo, ištikimybės ir tvirtumo pavyzdžiai, nuolat rodę žmonėms tikrąjį kelią.

38. Su meile atsidėkite mano mokymo studijavimui, nes palaipsniui artėjate prie laiko, kai neturėsite kito vadovo, išskyrus savo sąžinę, nei kito ganytojo, išskyrus mano Dvasią.

39. Kol nepasieksite visiško pasirengimo, jums reikės kažko, kas padėtų jums žengti į priekį ir nukreiptų jūsų žingsnius teisingu keliu. Todėl Aš iš jūsų išrenku keletą savo vaikų, kad paskyrčiau juos bendruomenių ar didesnių grupių vadovais. Kokia sudėtinga ši užduotis ir kokia didelė atsakomybė!

Tebūnie palaiminti tie, kurie su uolumu, paklusnumu ir rūpesčiu veda savo brolius ir seseris mano keliu, nes tada jų taurė bus mažiau karti, kai bendruomenės nariai juos slegia kaip sunkų kryžių. Aš jiems padėsiu, kai jie bus arti to, kad sugriūtų po savo atsakomybės naštos, ir aš niekada neleisiu jiems nugriūti.

40. Tebūnie palaiminti ir tikėjimo broliai bei seserys, kurie paklusniai seka tų, kurie „budi“ ir kenčia, pėdomis, kad nė žingsnio nenukryptų nuo savo užduočių vykdymo kelio.

41. Susivienykite tiesoje, ir jūs aiškiai išgirsite Dieviškojo Ganytojo balsą, kuris jus žingsnis po žingsnio veda prie Dangiškosios Ganyklos.

42. Viskas buvo paruošta, kad Trečiajame Laike jūs Mane išgirstumėte pasitelkdami žmogiškąjį protą. Tie, kurie Mane išgirdo šiuo būdu, jau buvo tam iš anksto paskirti.

43. Ne visi manęs laukė, o dar mažiau – tokia forma, kokia Aš apsireiškiau; nes jums buvo nuslėptas mano Žodis, o jūs pamiršote mano pažadą sugrįžti. Tačiau Aš, kuriam laikas nepraeina, išpildžiau jums savo pažadą. Dabar mano Žodis jums skelbia naują apreiškimų laikotarpį, kuris jus išlaisvins iš bet kokios vergovės. Jau nebėra grandinių, nebėra vergovės, žmonija!

44. Pirmajame laikotarpyje man pakako *vieno* žmogaus, kad jus nuvestų į Pažado žemę. Antruoju laikotarpiu *dvylika* mokinių buvo paruošti skleisti mano mokymą ir mokyti žmones teisingo kelio. Dabar Aš paruošiu didelę tikinčiųjų tautą, apdovanotą mano malone ir mano žodžiu, kad ji pasaulio

tautoms ir šalims atneštų amžinojo gyvenimo duoną, kuri pamaitintų dvasiškai alkanus ir teisingumo ištroškusius.

45. Aš į jūsų širdis įdedu meilės ir tiesos duoną, kurią turite dalytis su žmonėmis; nes iš išorės jie atrodo stiprūs, tačiau už jų iškilmingų drabužių, spindesio ir galios slepiasi silpna, serganti ir pavargusi siela.

46. Žiūrėkite, čia Aš esu tarp jūsų, Aš išpildžiau savo pažadą. Aš ateinu kaip Dievas, kaip Tėvas, kaip Mokytojas ir kaip Draugas.

47. Išgirdę apie mano atėjimą, daugelis kreipėsi į (šventąsias) knygas ir istorijos raštus, ieškodami patvirtinimo apie mano naują atėjimą, ir viskas jiems patvirtino, kad mano buvimas yra tikras. Ar jums atrodo keista, kad dabar Aš atėjau Dvasia? Supraskite, kad jau nebe laikas, kad „Žodis“ taptų žmogumi, kad gyventų tarp jūsų. Šis meilės mokymas priklauso praeičiai. Šiandien jūs gyvenate Šventosios Dvasios amžiuje.

48. Tai yra dvasinio pakilimo laikas, kuriuo, jei norite Mane pamatyti ar pajusti, turite paruošti savo sielą; nes neturėtumėte nieko klausti, ar tiesa, kad Aš esu tarp jūsų. Argi neturite dvasios ar jautrumo? Argi neturite širdies ir pojūčių? Tad kam gi norite paklausti, ar mano apsireiškimas tarp jūsų yra tikrovė? Nesiruoškite apie tai klausinėti išminčių, nes *jie* nieko apie Mane nežino. Prisiminkite: nors Antrojo Laiko valdžios žmonės buvo nustebinti Mano buvimo, o Rašto žinovai pasimetė, o kunigai Mane pasmerkė, tačiau nuolankios ir paprastos sielos Mano Žodžio skambesį girdi savo širdžių gelmėse.

Tiems, kurie šiuo metu Mane girdi, bet negali suvokti Mano buvimo šioje apreiškoje, sakau, kad jei, nepaisant savo abejonių ir nepaklusnumo, jie nori žinoti, ar tai *Aš* kalbu, jie turėtų išbandyti Mano mokymą, pritaikydami jį praktikoje: kad jie gilintųsi į Mano Žodį, kad apvalytų savo širdį ir protą, kad jie ieškotų savo priešo, kad jam atleistų, kad nuplautų raupsuotųjų opos, kad paguostų gedinčiuosius — tada jie patys iš vidaus žinos, ar tai buvau Aš, Kristus, kuris kalbėjo per šias žmogiškas lūpas.

49. Būtent jūsų sąžinė jums pasakys, ar šis žodis yra iš Dievo, ar iš žmogaus.

50. Kai Aš kalbu per žmogaus protą, Aš neslepiuosi, priešingai, Aš atsiskleidžiu per jį.

51. Savo laiku Aš jums sakiau: „Medis bus atpažįstamas pagal jo vaisius.“ Atpažinkite vaisius, kuriuos duoda mano mokymas: mokslo atstumti ligoniai pasveiksta, iškrypęliai atgailauja, ištvirkėliai atsinaujina, abejojantys tampa nuoširdžiais tikinčiaisiais, materialistai tampa dvasiniai. Kas nemato šių stebuklų, tas taip elgiasi todėl, kad atkakliai nori likti aklas.

52. Žmonija puoselėja įvairius „medžius“; žmonių alkis ir vargas verčia juos ieškoti po jų šešėliu ir vaisių, kurie siūlo jiems išgelbėjimą, teisingumą ar taiką. Šie medžiai – tai žmonių mokymai, kuriuos dažnai įkvepia neapykanta, savanaudiškumas, siekis valdžios ir didybės manija. Jų vaisiai – mirtis, kraujas, sunaikinimas ir švenčiausių dalykų žmonių gyvenime, t. y. tikėjimo, mąstymo ir žodžio laisvės, išniekinimas – trumpai tariant: dvasios laisvės atėmimas.

53. Tai tamsiosios jėgos, kurios pakyla kovoti prieš Šviesą.

54. Aš atkreipiau jūsų dėmesį, kai pranešiau, kad ateis laikas, kai prasidės idėjų, doktrinų ir brolių žudymo karai, plintantys iš tautos į tautą ir paliekantys žmonijai bado ir skausmo pėdsakus. Ir kad tai bus mano atėjimo „ant debesies“ laikas, tai yra, dvasinis.

55. Akimirksniu prieš mirtį ant kryžiaus Aš Jėzaus lūpomis ištariau: „Viskas baigta.“ Tai buvo mano paskutinis žodis kaip *žmogaus*, nes *dvasiškai* mano balsas *niekada* nenutilo, nes mano „Žodis“ nuo pat visų būtybių sukūrimo akimirkos sudarė meilės koncertą su jomis.

56. Šiuo metu Aš kalbu su jumis per žmogiškąjį balso nešėją; po 1950 metų Aš bendrausiu su jumis iš dvasios į dvasią ir atskleisiu jums didelius stebuklus bei apreiškimus. Bet Aš *visada* kalbėsiu, nes Aš esu „Amžinasis Žodis“.

57. Turite būti pasirengę mokyti savo brolius ir seseris to, ko išmokote iš Manęs, ir nebus nė vieno klausimo, kad ir koks gilus jis būtų, į kurį *negalėtumėte* teisingai atsakyti – su sąlyga, kad būsite nuolankūs, kad neprarastumėte Mano malonės.

58. Mylėkite, kalbėkite, kai reikia, – tylėkite, kai dera, niekam nesakykite, kad esate mano išrinktieji. Venkite pataikavimo ir neskelbkite apie savo gerus darbus. Veikite tyliai ir savo meilės darbais liudykite mano mokymo tiesą.

59. Mylėti yra jūsų pašaukimas. Mylėkite, nes taip nuplausite savo nuodėmes tiek iš dabartinio, tiek iš ankstesnių gyvenimų.

60. Nesakykite, kad Aš esu skurdo ar liūdesio Dievas, nes manote, kad Jėzų visada sekė minios sergančiųjų ir nuliūdusiųjų. Aš ieškau sergančiųjų, liūdinčiųjų ir vargšų, bet tai darau tam, kad juos pripildyčiau džiaugsmu, sveikata ir viltimi, nes Aš esu džiaugsmo, gyvenimo, taikos ir šviesos Dievas.

61. Jei kas nors jums sakė, kad yra nuodėmių, kurių Aš neatleidžiu, tas jums nesakė tiesos. Didelėms nuodėmėms skirti dideli išbandymai, o nuoširdžiai atgailaujantiems – mano beribis atleidimas. Dar kartą jums sakau, kad jūs *visi* ateisite pas mane.

62. Šiuo metu mano sandora su jumis nebus užantspauduota krauju, kaip tai įvyko Egipte, kai mano tauta pažymėjo savo namų duris pirmagimio ėriuko krauju, arba kaip vėliau Antrajame Laike padarė Jėzus, Dievo Ėriukas, kai savo krauju užantspaudavo dvasinę sandorą tarp Mokytojo ir Jo mokinių.

63. Dabar Aš noriu, kad jūs iš meilės išeitumėte į kelią, vedami sąžinės šviesos ir dvasinio tobulėjimo idealo, kad šios sandoros sutarties nepatvirtintų nekaltosios kraujas. Tai turi būti *mano* Dvasios šviesa ir *jūsų* šviesa, susivienijančios į vieną ryškų spindesį, į vieną šviesos spindulį.

64. Kelias, kurį Mozė parodė tautos miniai per jūrą ir dykumą, kad nuvestų ją iki Pažadėtosios žemės vartų, yra simbolis mokymo, kuris pirmavo prieš mokymus, kuriuos Aš jums apreiškiau per Jėzų – pamokos, kurios prasidėjo Betliejaus prakartėlėje ir baigėsi Golgotoje.

65. Šiuo metu *turite* išeiti ir mokyti mano mokymų; tai darydami turite su didžiausia pagarba įsijausti į savo artimų širdis, nes žmogaus širdis yra *mano* šventovė. Jei, įžengę ten, rasite užgesusią lempą ar nuvytusią gėlę, uždekite lempą ir palaistykite gėlę, kad toje šventovėje vėl būtų Dvasios šviesa ir malonus kvapas. Tačiau netrokškite iš karto nuimti derliaus. Jei sėjate sėklą į žemę – ar ji sudygsta akimirksniu, ar iš karto duoda vaisių? Kodėl gi tada iš žmogaus širdies, kuri yra kietesnė už žemę, norite nuimti derlių tą pačią dieną, kurią pasėjote?

66. Taip pat turėtumėte žinoti, kad kaip ir materialioje žemėje yra skirtumų, taip jų yra ir tarp žmonių. Dažnai sėsite, ir kai jau būsite praradę bet kokią viltį, kad jūsų sėkla sudygs, būsite nustebinti, matydami, kaip ji sudygsta, auga ir duoda vaisių. Kitais atvejais manysite, kad sėjote į derlingus laukus, bet nesimatysite, kaip sėkla sudygsta. Jei susidursite su tokia kieta dirva, kuri atlaikytų jūsų pastangas, palikite ją Man, ir Aš, Dieviškasis Žemdirbys, ją padarysiu derlingą.

67. Aš kalbu jums per palyginimus, kad jūs įsimintumėte mano mokymus. Nenoriu, kad po 1950 metų jūs jaustumėtės kaip našlaičiai be paveldėjimo. Kai mano balsas nutils, daugelis ir toliau trokš mano. Tačiau mano balso tokia forma jau nebebus girdėti. — Tautai ateis silpnumo akimirka, kai vyrai ir moterys jausis nesaugūs. Kai jų sumaištis pasieks kulminaciją, Aš leisiu pajusti savo buvimą visoje jo šlovėje. Tada kiekvienas, kuris bus pasirengęs, atvers akis ir supras mano mokymo tiesą. Tai bus tie, kurie mane pamatys ir liudys apie mano buvimą tarp jūsų.

68. Aš ruošiu jus šiems laikams; nes kai tada jūs nebegirdėsite mano Žodžio, pagundos užplūs jūsų širdis ir norės pasinaudoti jūsų silpnybe, kad parodytų jums įvairius kelius. Tuomet turėsite pasitelkti savo atmintį, ieškodami mano Žodžio, ir laikytis knygų, kurios šiuo metu rašomos, kad

ten rastumėte drąsos, kurios trūksta jūsų sielai. Tada suprasite, kad gyvenate apvalinimo laikotarpiu.

69. Kol kas jūs esate silpni, bet vėl tapsite stiprūs. Nes tuo metu atsiras valdovų, kurie drebės prieš mano tautos galią. Kada įvyks šie įvykiai? – Kai ši tauta sustiprins savo dvasingumą ir jos dvasinių gabumų išsivystymas pasieks aukštą lygį. Tada ims sklisti gandai apie jūsų galią. Šie gandai keliaus iš tautos į tautą, ir tai įvyks, kai pasirodys tas naujasis faraonas, kuris bandys jus pavergti, bet to nepasieks; nes tai bus dvasinės laisvės laikas žemėje. Mano tauta pereis šmeižtų ir neteisybių dykumą; tačiau jis nepasiduos skausmui ir žingsnis po žingsnio eis savo keliu, o savo dvasios lobynėje nešis vienintelės knygos mokymą, kuris buvo apreikštas žmonėms per tris amžius – trijų Testamentų šviesą, kuri yra Dievo įstatymas, meilė ir išmintis.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 114

1. Kiekvieną kartą, kai ši abejojanti, netikinti ir materialistinė žmonija susiduria su dieviškuoju apreiškimu arba tuo, ką ji vadina stebuklu, ji iš karto ieško priežasčių ar įrodymų, kad įrodytų, jog nėra jokio antgamtinio veiksmo ir kad tokio stebuklo niekada nebuvo.

Kai pasirodo žmogus, demonstruojantis neįprastus dvasinius sugebėjimus, jis susiduria su pašaipa, abejonėmis ar abejingumu, siekiant nutildyti jo balsą. O kai gamta, kaip mano dieviškumo įrankis, kreipiasi į žmones su teisingumo balsu ir perspėjimais, jie visa tai priskiria atsitiktinumui. Tačiau niekada žmonija nebuvo tokia nejautri, kurčia ir akla viskam, kas dieviška, dvasinė ir amžina, kaip šiais laikais.

2. Milijonai žmonių vadina save krikščionimis, tačiau dauguma jų nepažįsta Kristaus mokymo. Nors jie ir tvirtina, kad myli visus darbus, kuriuos Aš atlikau kaip žmogus, tačiau savo tikėjimo, mąstymo ir požiūrio į dalykus būdu jie įrodo, kad nepažįsta mano mokymo esmės.

3. Aš mokiau jus sielos gyvenimo, atskleidžiau jums joje glūdinčius sugebėjimus; būtent dėl to aš atėjau į šį pasaulį.

4. Aš gydžiau ligonius be jokių vaistų, kalbėjausi su dvasiomis, išlaisvinau apsėstuosius nuo svetimų ir antgamtinių įtakų, bendravau su gamta, kaip žmogus virtau dvasine būtybe, o kaip dvasinė būtybė – vėl žmogumi, ir kiekvienas iš šių darbų visada turėjo tikslą parodyti jums kelią į sielos tobulėjimą.

5. Žmonės nuslėpė tikrąjį dvasinį mano mokymo turinį, kad vietoj to jums parodytų Kristų, kuris netgi nėra To, kuris mirė, kad jums duotų gyvenimą, atvaizdas.

6. Šiandien jūs patiriate savo nutolimo nuo Mokytojo, kuris jus mokė, pasekmes. Jus supa skausmas, jus slegia jūsų menkumas, kankina nežinojimas. Tačiau atėjo laikas, kai žmoguje snaudžiančios gebėjimai ir dovanos pabunda ir tarsi šaukliai skelbia, kad prasidėjo nauji laikai.

7. Žmonių religinės bendruomenės, mokslas ir teisingumas bandys užkirsti kelią tam, kas jiems yra svetima ir žalinga įtaka. Tačiau nebus jėgos, kuri galėtų sustabdyti sielos pabudimą ir pažangą.

8. Išsilaisvinimo diena artėja.

9. Ir šiais laikais turėjau savo pranašus, kaip turėjau ir ankstesniais laikais. Kiekvienas žodžio nešėjas buvo pranašas, nes per jo lūpas Aš jums kalbėjau apie tai, kas ateis.

10. Mano Žodis šiame Trečiajame Laike, surinktas raštuose, talpina daug pranašysčių rytojaus žmonijai. Aš jums pranašavau, kas įvyks, kai praeis daug metų, ir kalbėjau apie išbandymus, kurie ištiks kitose epochose. Kad įrodytumėte savo pranašysčių teisingumą, Aš jums daviau keletą, kurių

išsipildymą jūs jau matėte. Todėl šioje tautoje yra širdžių su nepalaužiamu tikėjimu, kurios su nuostaba ir džiaugsmu patyrė mano Žodžio išsipildymą.

11. Šiais laikais pranašu yra ne tik tas, kuris skelbia mano žodį. Kai ši tauta pakelia savo sielą, kai ji klausosi manęs, ji pajaučia savo snaudžiančių dvasinių gabumų pabudimą ir tampa pranašu. Vieni mato, kiti girdi, o dar kiti nujaučia.

12. Mokytojas jums sako: pasiruoškite, išskleiskite savo dvasinius sugebėjimus, nes jie turi vesti jus Šviesos keliu, kad jūsų darbai, žodžiai ir mintys visada neštų savyje esmę, kylančią iš Tiesos.

13. Istorija išsaugojo senovės pranašų vardus, iš kurių daugelis pranašavo laikmetį, kurį jūs dabar išgyvenate. Nuo Joelio iki Jono jie jums iš anksto paskelbė žmonijos istoriją.

14. Tie vardai vėl bus prisiminti, kai tautos palaipsniui pabus į tiesą, kurią jums jau buvo atskleidę tie žmonės, kuriuos Aš pasiunčiau.

15. Šiandien Aš jums sakau, kad mano naujų mokymų pranašystės susisieks su ankstesnių laikų pranašystėmis, nes jos visos kalba jums kaip viena apreiškimas.

16. Laimingi šių laikų vaikai, kurie savo tikėjimu, uolumu ir meile Tėvui prilygsta tiems senovės pranašams, nes per jų lūpas mano Dvasia kalbės šių ir ateities laikų žmonėms.

17. Nesikrimskite, jei Aš jums sakau, kad *jūsų* vardai nebus įrašyti į istoriją. Jei jau esate nuolankūs, žinosite, kaip dešine ranka rodyti gailestingumą, o kairė ranka to nežinos.

18. Melskitės, tauta, leiskite, kad mano Žodžio šviesa jus apšviestų, kad jūsų sąžinės šviesa vestų jus visais jūsų keliais.

19. Šiandien Aš pavadinau jus mano šlovės paveldėtojais, nes jūs esate paskirti paveldėti mano karalystę.

20. Kai išėjote iš Manęs, buvote apdovanoti visomis būtinomis savybėmis, kad galėtumėte nueiti ilgą gyvenimo kelią ir sugrįžti į išeities tašką. Nė viena iš šių dovanų nebuvo įgyta kelionės metu, viską siela turėjo nuo pat savo kilmės. Sąžinė yra įgimta sielai, ji yra šviesa. Ji be perstojo pataria jai užsitarnauti nuopelnų, kad padėtų jai sugrįžti pas Tėvą.

21. Kartais siela nuklysta nuo kelio, vėliau vėl jį suranda; trumpą laiką ji sparčiai žengia į priekį, tada vėl sustoja. Taip yra todėl, kad nėra ilgesnio kelio ir kelio, kuriame būtų daugiau išbandymų, nei sielos tobulėjimo kelias.

22. Kiek žalos sau padarė tie, kurie tiki, kad mirties akimirką gali pasiekti dvasinę Dangaus karalystę! Šios sielos šiame gyvenime nesugeba pažvelgti toliau už tai, ką sukūrė savo vaizduotėje.

23. Kai Dimas, supratęs Jėzaus galią, nuo savo kryžiaus išpažino tikėjimą į Kristaus dieviškumą ir nuolankiai Jo prašė, kad Jis prisimintų nusidėjėlį, Jis pažadėjo jam tą pačią dieną nuvesti jį į rojų, nes matė, kaip šis žmogus tą akimirką per atgailą, tikėjimą ir skausmą pasiekė apvalymą.

24. Mokytojas norėjo jums tuo paaiškinti, kad siela, kai ji apsivalo, pakyla į taikos ir šviesos sferas, iš kurių ji gali įvykdyti tą užduotį – mylėti savo brolius ir seseris, įkvėpta Tėvo meilės, kuri yra vienintelis dvasinis laiptas, vedantis į tobuląją karalystę.

25. Visi turite teisę į mano karalystę, visi esate paskirti ateiti pas Mane – net jei esate didžiausi nusidėjėliai ir netobulieji –, vos tik, kaip Dimas, savo meile ir tikėjimu, nuolankumu ir viltimi pasieksite tą taikos pasaulį. Iš ten jūs pradėsite aukoti savo Dievui tuos darbus, kurie yra tobulas Dvasios duoklė Tėvui, kuris jus su tokia didele meile sukūrė ir paskyrė gyventi su Juo tobulume.

26. Aš niekam neatėmiau paveldėjimo teisės; visuose yra dovanos, dėl kurių vieną dieną jie gailėsis, kad nusidėjo, kad mane įžeidė, o vėliau šios dovanos įkvėps juos didžiausiems darbams.

27. Dar kartą Aš apsireiškiu tarp jūsų. Kiekviena siela yra Viešpaties šventykla, kiekvienas protas – Aukščiausiojo buveinė, kiekviena širdis – Dieviškojo Ganytojo šventovė, kuris veda Savo avis į amžinąjį gyvenimą. Viešpats savo teisingumu aplanko sielas ir savo šviesa apvalina mintis.

28. Iš tiesų, sakau jums, Aš nesu svečias, bet esu amžinasis jūsų sielos gyventojas, esu šviesa ir dabartinis gyvenimas jumyse. Kas galėtų užgesinti mano šviesą jūsų sieloje? Taigi leiskite šiai šviečiančiai žvaigždei atsiskleisti jūsų kelyje.

29. Ach, jei tik žmonės paklustų mano valiai, imdami pavyzdį iš Jėzaus, kuris žemėje vykdė tik savo Dangiškojo Tėvo valią, – kokie didingi ir gražūs būtų jūsų sielos apreiškimai darbuose, žodžiuose ar mintyse!

30. Aš ruošiu savo buveinę žmonių viduje – tiek tuose, kurie Mane myli, tiek tuose, kurie Manęs nepažįsta, kad mano Šviesa viešpatautų jūsų sielose. Atpažinkite mano Šviesą, kuri tapo apreiškimu ir mokymu. Tai yra pažadėtojo Guodėjo žinia – To, apie kurį Aš jums pranašavau, kad Jis ateis. Ilgai lauktasis dabar jau čia, Jis tik laukia, kol pabus snaudžianti žmonių širdis, kad galėtų juose sušvisti kaip naujos aušros šviesa. Tada jūs suprasite, kad, nepaisant praėjusio laiko, tiesa vis dar yra ta pati, nes ji yra nekintama. Tiesa yra Dievas, ir jos įrodymą galite rasti gamtoje – viename iš daugybės jūsų Kūrėjo apraiškų. Ir taip, kaip Aš atsiskleidžiu per gamtą, taip norėčiau atsiskleisti ir jumyse.

31. Žmonija, pabusk! Ištyk To, kuris turėjo ateiti ir dabar yra tarp jūsų, Žodį! Tas, kuris maitina sielas, dabar yra čia. Tas, kuris apšviečia jūsų

tobulėjimo kelią, šiuo metu siunčia Savo Šviesą iš aukštybių, naudodamas žmogaus smegenis, kad dieviškos įkvėpimo mintys būtų perteiktos žodžiais – žodžiais, kurie pasiekia nuliūdusią širdį, sutrikusią sielą, sergančiuosius ir alkanuosius. Kas priima šią Šviesą į savo sielą, tas mato, kaip jos jėgos stiprėja. Mano dieviškoji jėga judina visatą ir ateina pas jus kaip glamonė. Kiekviena iš šių žinių yra jūsų Viešpaties mintis.

32. Žmonės, Aš jus išgelbėsiu ir padarysiu, kad taptumėte tobulu perteikėju, kuris geriau išreikštų mano valią . O mokiniai, kurie šiuo metu mane klausotės – jei negalite visko suprasti, bent jau pajuskite šią meilę, šį gyvenimo spindesį, kuris pasiekia jus. Mano šviesa jus išgelbės šiuo metu.

33. Kokį didingumą galėtų turėti žmogiškumas be dieviškumo? Būtent mano Šviesa pagražina viską, kas egzistuoja. Leiskite jai spindėti jūsų esybėje ir jūsų darbuose, ir jūs pajusite palaimą, gyvenant mano pėdomis.

34. Supraskite, kad Aš, nors ir esu „Žodis“, esu ne tik Žodis, bet ir Veiksmas. Tai įrodžiau jums, kai tada tapau žmogumi, kad gyventų su jumis ir būtų jums pavyzdžiu. Aš iš tiesų tapau žmogumi, tačiau tas kūnas, bręsdamas, nepadarė nė mažiausios nuodėmės ir neturėjo nė menkiausios dėmės. Jis buvo tikra šventovė, iš kurios vidaus sklido Dievo Žodis. Tas, kuris pakeldavo nuolankiuosius ir *vienu* žodžiu gydydavo ligonius, – Tas, kuris laimindavo vaikus ir sėsdavo prie vargšų stalo, yra Tas, kuris dabar ateina, yra tas pats „Žodis“. Tai yra Tiesos Šviesa, kurią jūs matėte pasirodžiusią Rytuose ir kurios spindesys dabar apšviečia Vakarus.

Šiandien Aš neatsirandu įsikūniję žmoguje, Aš apsireiškiu per mano paruoštus žmones, kurie gimė tam, kad įvykdytų šią užduotį. Iš tiesų, sakau jums, tuos, per kuriuos Aš jums daviau savo Žodį, Aš paruošiau dar prieš jiems atvykstant į Žemę. Po to Aš juos vedžiau nuo jų gimimo, o dabar, kai jais pasinaudoju, toliau juos mokau.

35. Norėčiau jums kalbėti apie daugelį dvasinių temų, bet jūs dar negalite jų suprasti. Jeigu Aš jums atskleisčiau, į kokias buveines jūs jau esate nusileidę į Žemę, jūs negalėtumėte suvokti, kaip gyvenote tokiose vietose.

Šiandien galite neigti, kad pažįstate dvasines sferas, nes jūsų sielai, kol ji įsikūnijusi, jos praeitis yra neprieinama, kad ji netaptų išdidi, nesusilpnėtų ar nepasiduotų nevilties jausmui, susidūrusi su naujuoju buvimu, kuriame ji turi pradėti viską iš naujo, tarsi naują gyvenimą. Net jei norėtumėte, negalėtumėte prisiminti; Aš leidžiu jums tik išsaugoti nuojautą ar intuiciją apie tai, ką jums atskleidžiu, kad ištvertumėte gyvenimo kovą ir noriai ištvertumėte išbandymus.

36. Jūs galite abejoti viskuo, ką Aš jums sakau, tačiau ta dvasinė sfera iš tiesų buvo jūsų namai, kol buvote dvasios. Jūs buvote tos vietos gyventojai, kurioje nepažinote kančios, kurioje savo esybėje jautėte Tėvo šlovę , nes joje nebuvo jokios dėmės. Tačiau jūs neturėjote jokių nuopelnų, todėl buvo būtina, kad paliktumėte tą Dangų ir nusileistumėte į pasaulį, kad jūsų siela savo pastangomis atgautų tą Karalystę. Tačiau jūs vis labiau ir labiau morališkai smukote, kol pajutote, kad esate labai toli nuo Dieviškojo ir Dvasinio, savo kilmės.

37. Mano – Mokytojo – balsas visada kreipėsi į jus, norėdamas jus mokyti; jūs jį atpažinote iš jo meilės kupinos esybės. Bet kai jūs laikėtės savo klaidų, skausmas, kaip negailestingas mokytojas, priverstė jus suvokti savo nepaklusnumą. Šiandien *viena* erškėtis, rytoj kita – taip po truputį ant jūsų kaktos susiformavo skausmingų patirčių vainikas. Kodėl gi iš Manęs nemokotės meilės ir neleidžiate, kad jus vestų mano mokymas, kuris niekam nekenkia, o priešingai – padaro jūsų širdis geranoriškas, kai sako jums: „Mylėkite vieni kitus“? Kas myli savo artimus, tas myli juose Tėvą.

38. Aš mylėjau jus dar prieš jums atsirandant, glostydavau jus savyje, o kai gimėte, leidau jums pajusti savo dievišką švelnumą. Jei taip pat mylite savo Tėvą, turite mylėti savo vyresniuosius *ir* jaunesniuosius brolius bei seseris, suvokdami, kad kiekvienas egzistuojantis žmogus yra čia, nes Dievas taip norėjo, ir kad kiekviena būtybė yra dieviškosios minties (matoma) forma. Be to, prisiminkite, kad esate ne tik žmonių broliai ir seserys, kad yra daug būtybių, kurios, nors ir neturinčios dvasios, yra jūsų broliai ir seserys, ir kurias, nors ir galite vadinti mažesnėmis, vis dėlto jos dėl to nenustoja turėti to paties Tėvo, kuris jus sukūrė. Suvokite savo vietą gyvenimo viduryje, kad deramai atliktumėte savo užduotį.

39. Jei mano mokymo šviesa iš tiesų bus priimta jūsų sielose, jūs daug labiau ilgėsitės Dangaus, nei dabar ilgitės žemiškųjų gėrybių. Kas trokšta Dangaus dorybių, siekdamas savo sielos pakilimo, tas jaučia vidinę liepsną, kuri jį apšviečia, ir savyje girdi meilės himną savo Tėvui. Būtent ši šviesa leidžia jums pajusti To, kuris gyvena jumyse, buvimą, ir Jis nurodo jums trumpiausią kelią, vedantį į Pažadėtąją žemę, taip nutolindamas jus nuo tų kelių, kuriais žmonės visais laikais palikdavo skausmo pėdsakus.

40. Kai kartą buvau tarp savo mokinių ir mano išsiskyrimas jau buvo artimas, tam tikru atveju jiems pasakiau: „ “ („Žiūrėkite, netrukus manęs tarp savęs nebeturėsite, nes eisiu pas Tėvą, iš kurio atėjau.“) Dabar sakau *jums*: elkitės taip, kaip Aš, ir dangus bus jūsų, net ir už mažiau nei Aš padariau – jei tik to norėsite.

41. Įženkite į šios amžinos aušros šviesą, kad daugiau nebematytumėte nakties, nes apšviestųjų sielose – tų, kurie laikėsi mano mokymų, – neturi

pasirodyti jokia tamsa. Materializuotojo siela yra kaip naktis, o to, kuris siekia dvasinio tobulėjimo, siela yra kaip aušra. Leiskite savo sielai atskleisti savo šviesą, tarsi leistumėte šviesti mano šviesą.

42. Būkite to, ko Aš jus mokiau, mokytojai, tačiau pirmiausia būkite kurti pagundų balsui, pasaulietiniam frivoliškumų ir tuštybių triukšmui. Klausykite mano balso tyloje, tada priimsite mano žinią.

43. Niekas nepasiklys; vieni anksčiau pasieks tikslą keliu, kurį Aš jums nurodžiau, o kiti – vėliau, eidami savo pasirinktais keliais. Visose religijose žmogus gali priimti tą mokymą, kurio jam reikia, kad taptų geras. Tačiau jei jam to nepavyksta, jis kaltina religiją, kurią išpažįsta, ir lieka toks, koks visada buvo.

Kiekviena religija yra kelias; vienos yra tobulesnės už kitas, bet visos siekia gėrio ir stengiasi pasiekti Tėvą. Jei jus kažkas nepatenkina tose religijose, kurias pažįstate, nepraraskite tikėjimo Manimi. Eikite meilės artimui keliu, ir rasite išgelbėjimą, nes mano kelią apšviečia meilės jėga.

44. Taip Aš sau ruošiu savo buveinę, savo šventyklą. Kai kalbu apie savo buveinę, kalbu ne apie jūsų kūną, o apie jūsų sielą, nes šią buveinę Aš statau ant amžinų pamatų, o ne ant to, kas yra laikina.

45. Daugelis, ištroškę šio Gyvenimo Žodžio, atėjo į šį susirinkimą, o kiti dar nesupranta šių mokymo žodžių. Juos Aš paliečiu, kad jie jaustų alkį ir troškulį meilei ir ieškotų mano Šviesos.

46. Žmonija, matau, kad bijai audros, kuri siautėja virš tavęs. Nebijokite jos, nes Aš ją nuraminsiu, jeigu tik tikėsite Manimi ir klausysite Mano balso. Jeigu dar nežinote, kaip klausytis tyloje, ateikite ir mokykitės iš Manęs, kuris jus mokau per šiuos paruoštus proto organus, arba palaukite, kol ši žinia pasieks jus iš dvasios į dvasią.

Ši žinia neša šviesą visoms religijoms, visoms sektoms ir tikėjimo bendruomenėms bei įvairiems žmonių vadovavimo būdams. Tačiau ką jūs padarėte su mano žodžiais, mokiniai? Ar *tokiu* būdu norite priversti medį pražysti? Leiskite jam pražysti, nes žiedai pranašaus, kad vėliau jis duos vaisių.

Kodėl slepiate šias žinias ir nepateikiate pasauliui šios Džiugiosios Naujienos, kuri atneštų šios naujos epochos staigmeną? Kodėl nedrįstate pasakyti pasauliui, kad tarp jūsų skamba Kristaus balsas? Kalbėkite ir liudykite apie mano mokymą savo meilės darbais; nes jei kai kurie užsikimš ausis, kad jūsų negirdėtų, kiti jas atvers, ir *jūsų* balsas jiems bus toks saldus ir malonus kaip lakštingalos giesmė.

47. Mano šių laikų žodis neištrins žodžių, kuriuos Aš jums daviau Antrajame laikotarpyje. Epochos, šimtmečiai ir amžiai praeis, tačiau Jėzaus

žodžiai neišnyks. Šiandien Aš jums paaiškinu ir atskleidžiu prasmę to, ką Aš jums sakiau tuomet, o ko jūs nesupratote.

48. Aš esu tas pats sėjėjas, koks buvau anksčiau; šiandien Aš sėju, o rytoj nuimsiu derlių, tačiau mano tiesa yra ta pati kaip visais laikais. Jūs gyvenate ne tik iš žemės duonos, bet ir iš mano mokymų. Jūsų kūnas nugrims į žemės glėbį, tačiau jūsų *sielai* Aš pasakysiu: „Kelkis ir eik, sugrįžk pas savo Tėvą."

49. Mano „Žodis" jau kitu laiku tapo žmogumi, kad savo pavyzdžiu išmokytų jus mylėti vieni kitus; nes jeigu Aš būčiau jus mokęs tik žodžiu, pasaulis būtų pasakęs: „Tik žodžiai, jokių darbų." Aš buvau tarp jūsų, kad jus mokyčiau, nes tam Aš ir atėjau. Ko *Aš* galėjau išmokti iš *žmonių*, ko dar nebūčiau žinojęs? − Nieko. Tą gyvenimą Aš paskyriau žmonijai. Šventyklose Aš buvau šviesa tarp Įstatymo mokytojų. Prieš trejus metus, kol vėl palikau žemę, Aš išvykau mokyti žmonių laukuose, prie jūros ar upių krantų, turguose. Aš kalbėjau visiems, niekam neatimdavau savo mokymo.

50. Šiandien jūs man sakote: „Mokytojau, pasaulis tebėra toks pat, nepaisant Tavo aukos, Tavo Žodžio ir Tavo pralieto kraujo." Tiesa, žmonės praliejė kraują, kol žemė juo buvo permirkusi. Tai įvyko ne iš meilės, o iš godumo, iš piktumo. Jie praliejė savo artimų, kurių nemyli, kraują.

51. Daugelis kuria Mano atvaizdą ir dengia jį šilku, auksu bei brangakmeniais, tuo tarpu vargšus palieka mirti iš bado ir šalčio; tačiau mano dieviškasis planas yra galingesnis už žmonių širdies kietumą ir išsipildys. Vargas tiems, kurie meluoja! Geriau būtų, jei jie prisipažintų savo kaltę, užuot jautęsi geresni už kitus, nes jų sąžinė neleis jiems ramybės net miego metu.

Tie, kurie bando savo gėdą paslėpti veidmainystės skraiste, yra balinti kapai, kurių viduje slypi puvimas. Vargas jums, Rašto žinovai ir veidmainiai fariziejai! Jei norite eiti Viešpaties keliais, darykite tai, ko moko mano mokymas, imkite mane pavyzdžiu, paimkite savo kryžių ir sekite paskui mane.

52. Mano vaikai, ar randate ką nors blogo mano žinioje? Ar aš jums darau skausmą šiuo žodžiu, kuriame yra tik meilė visiems? Išnagrinėkite jį, ir jame neatrastumėte nieko neteisaus.

53. Ši žinia, kuri jums primins laiką, kai Aš apsireiškiau, bus išsaugota raštu, ir daugelis ateis ir prisimins, kaip arti Aš buvau jiems. Net Antrajame Laike mano apaštalai, kol Aš buvau su jais, nemylėjo Manęs taip stipriai, kaip po mano išsiskyrimo. Kol jie buvo su Manimi, jie neatidavė savo gyvybės už Mane; vėliau jie atidavė viską, ką turėjo, iš meilės savo Mokytojui. Kai Jėzaus balso jau nebebuvo girdėti, tik tada mokiniai kentėjo, troško vėl turėti Mane šalia savęs, ir niekada jie Manęs nemylėjo

taip, kaip tada. Priežastis buvo ta, kad Aš jau viešpatavau jų širdyse. Taip, pagal Mano valią, turi nutikti ir su jumis.

54. Iš ramybės, kurią jaučiate savo sieloje, galite atpažinti mano buvimą. Niekas, išskyrus Mane, negali jums suteikti tikros ramybės. Tamsos dvasinė būtybė negalėtų jos jums padovanoti. Sakau jums tai, nes daugelis širdžių bijo gundančios būtybės spąstų, kuriai žmonės, remdamiesi savo vaizduote, suteikė gyvybę ir pavidalą.

55. Kaip klaidingai buvo aiškinamas Tamsos kunigaikščio egzistavimas! Kiek daug žmonių galiausiai labiau tikėjo jo galia nei mano, ir kaip toli nuo tiesos tuo metu buvo žmonės!

56. Blogis egzistuoja, iš jo kilo visos ydos ir nuodėmės, tai reiškia: tie, kurie daro blogį, visada egzistavo, tiek žemėje, tiek kitose buveinėse ar pasauliuose. Bet kodėl jūs visą egzistuojantį blogį įkūnijate viename būtyje ir kodėl jį priešpastatote Dievybei? Aš jūsų klausiu: kas yra nešvarus būtybė prieš mano absoliučią ir begalinę galią, ir ką reiškia jūsų nuodėmė, palyginti su mano tobulumu?

57. Nuodėmė neatsirado pasaulyje. Kai dvasios išsiskyrė iš Dievo, vienos liko gėryje, o kitos, nuklydusios nuo šio kelio, sukūrė kitokį kelią – blogio kelią.

58. Žodžiai ir palyginimai, kurie jums senovėje buvo duoti simbolių pavidalu kaip apreiškimas, buvo klaidingai išaiškinti žmonijos. Intuityvi žmonių žinios apie antgamtinį pasaulį buvo paveiktos jų vaizduotės, todėl jie palaipsniui aplink blogio jėgą sukūrė mokslus, kultus, prietaringas sampratas ir mitus, kurie išliko iki šių dienų.

59. Iš Dievo negali atsirasti jokie velniukai; juos *jūs* išgalvojote savo protu. Jūsų įsivaizdavimas apie tą būtybę, kurią nuolat priešpastatote Man kaip priešą, yra klaidingas.

60. Aš jus mokiau budėti ir melstis, kad išsilaisvintumėte nuo pagundų ir blogų įtakų, kurios gali kilti tiek iš žmonių, tiek iš dvasinių būtybių.

61. Aš jums sakiau, kad turite pirmenybę teikti dvasiai prieš kūną, nes kūnas yra silpna būtybė, kuriai nuolat gresia pavojus suklupti, jei jos neprižiūrėsite. Širdis, protas ir pojūčiai yra atviros durys, pro kurias pasaulio aistros kankina sielą.

62. Jei įsivaizdavote, kad tamsos būtybės yra tarsi pabaisos, tai *Aš* jas matau tik kaip netobulas būtybes, kurioms ištiesiu savo ranką, kad jas išgelbėčiau, nes ir jos yra mano vaikai.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 115

1. Aš priimu tave, mylima tauta, ir tavyje – žmoniją, kuri yra mano dukra. Šiuo metu, kai Aš apsireiškiu per žmogaus protą, Aš suteikiu jums jėgų, kad sugrįžtumėte į tobulumo kelią, pagerintumėte savo gyvenimo būdą ir savo širdyje pajustumėte mano dieviškojo balso skambesį. Aš veikiu jumyse šiuo tam palankiu metu, kad pakeltumėte savo sielą, kuri šiandien miega, ir kad jūsų širdis taptų jautrios. Nes Aš noriu joje būti ne tik laikinasis svečias, bet ir amžinasis gyventojas, nes būtent joje pagal mano valią turite pastatyti mano šventovę.

2. Aš esu tas pats „Dieviškasis Žodis“, kuris Antrajame Laike apsireiškė fizinėje išvaizdoje, vadinamoje Jėzumi, kuris gyveno kartu su jumis ir atnešė jums Savo Žodžio švelnumą, glūdusį Jo tobulame pavyzdyje. Dabar Aš naudojuosi žmogiškaisiais įrankiais, kuriuos Aš paruošiau ir kurie dar prieš gimimą buvo iš anksto paskirti šiai iškilmingai misijai įvykdyti.

3. Aš jums sakiau, kad ši žemė nėra jūsų tikroji tėvynė, nes iš tiesų buvo laikas, kai jūsų buveinė buvo danguje ir jūs buvote pas Dangiškąjį Tėvą. Kol dar nebuvote nusileidę į šią planetą, buvote dvasinėje tėvynėje, kur viskas yra šviesa ir tiesa. Tačiau šio įspūdžio jūs tvirtai neįsidėmėjote savo sielose, todėl jūsų atmintis jus apgauna ir jūs nieko neprisimenate iš to gyvenimo, iš savo buvimo ten, ką vadinate Dangumi, kuris neatitinka to, ką savo protu įsivaizduojate šiame pasaulyje, kurį vadinate Žeme.

4. Prieš jūsų sukūrimą jūs buvote Manyje; po to, kaip dvasinės būtybės, jūs buvote toje vietoje, kur viskas virpa tobulos harmonijos ritmu, kur yra gyvenimo esmė ir tikrosios šviesos šaltinis, iš kurio Aš jus maitinu.

5. Skausmo nesukūrė Tėvas. Laikais, apie kuriuos Aš jums kalbu, jūs neturėjote priežasties dejuoti, neturėjote dėl ko skųstis, jūs jautėte Dangų savyje, nes savo tobulame gyvenime buvote šios būties simbolis. Bet kai palikote tą Tėvynę, Aš suteikiau jūsų dvasiai apvalkalą, ir jūs vis giliau grimzdote. Po to jūsų siela žingsnis po žingsnio vystėsi, kol pasiekė tą egzistencijos lygmenį, kuriame dabar esate ir kur spinduliuoja Tėvo šviesa.

6. Aš esu Meilės Mokytojas; todėl, jei nevaikščiosite mano keliais ir nemylėsite žmonių ta meile, kurios Aš jus mokiau , jus ištiks skausmas dėl jūsų nepaklusnumo. Taip kiekvienu nauju kritimu įgyjate vis daugiau patirties.

7. Žmogus, kaip Dievo kūrinys, yra visų šio ir kitų pasaulių būtybių brolis, nes kiekviena gyvybės forma yra Tėvo mintis, pasireiškianti skirtingais pavidalais. Kadangi esate apdovanoti protu, suvokite, kad esate šios kūrinijos dalis ir šia prasme – visų būtybių broliai ir seserys, ir turite sąmoningai suvokti savo vietą kūrinijoje, dieviškajame plane ir visuotiniame simfoniniame derinyje.

Kodėl jūs nesielgiate pagal misiją, kurią Aš jums apreiškiau? Būkite mano mokymo apaštalai, aiškiai suvokdami, kad turite tobulėti žingsnis po žingsnio. Būkite gailestingi sau, kuo greičiau priartėkite prie išgelbėjimo kelio, kuris yra ne kas kita, kaip tobulos meilės kelias, įkūnytas šiame paprastame teiginyje: „Mylėkite Dievą labiau už viską, kas sukurta, ir savo artimą kaip save patį."

8. Mokykite savo brolius ne tik žodžiais, bet ir savo meilės darbais. Nors Aš esu Tėvo „Žodis", Antrajame Laike tapau žmogumi, kad savo pavyzdžiu išmokyčiau jus laikytis dieviškųjų įstatymų. Nes jeigu Aš būčiau jus mokęs tik savo žodžiais, jūs būtumėte pasakę: „Jis kalbėjo, bet neatliko nė vieno darbo." Todėl tarp savo mokinių Aš visada buvau Mokytojas.

9. Saugokite mano dieviškus mokymus ir pavyzdžius, rytoj jie bus jums kaip atrama. Prašykite manęs šiais momentais, kai aš apsireiškiu per Žodžio nešėją, ir jei jūsų prašymai bus kilnūs ir teisingi, aš juos išklausysiu. Tačiau jei prašysite be priežasties, būkite pasirengę, kad aš jums duosiu tik tai, ką turite gauti.

Aukokite Man dvasinį garbinimą ir nebūkite tokie kaip tie, kurie stato bažnyčias ir altorius, padengtus auksu ir brangakmeniais, kurie vyksta į ilgus piligriminius žygius, baudžia save žiauriais ir skausmingais plakimais, krenta ant kelių tarp lūpų maldų ir litanijų, bet vis tiek nesugebėjo Man atiduoti savo širdies.

Aš jus įspėjau apie sąžinę, todėl sakau jums: kas kalba ir pasakoja apie tai, ką padarė, ir tai skelbia visur, tas neturi jokio nuopelno prieš Dangiškąjį Tėvą.

10. Jei norite eiti tiesiais Viešpaties keliais, darykite tai, ko Aš jus mokiau savo žodžiu, pavyzdžiu ir meile. Būkite nuolankūs, atsakykite į blogį gerumu, nesirūpindami žmogiškuoju nedėkingumu . Kantriai neškite savo kryžių ir sekite paskui Mane.

11. Aš, „Žodis", Antrajame Laike tapau žmogumi, kad jums parodyčiau savo dieviškąją meilę. Aš neatsisakiau gyventi tarp jūsų žmogiškame kūne. Norėjau būti šios žmonijos vaiku, kad labiau jaustųsi jai priklausantis ir kad ji galėtų mane patirti iš arčiau. Ta moteris, kuri paaukojo savo įsčias, kad joje „Žodis" taptų žmogumi, dėl savo tyrumo ir nekaltumo buvo verta šventovė, dėl kurios Aš ją pasirinkau savo žmogiškąja Motina. Marija buvo giminės žiedas, kurią Viešpats paruošė daug kartų prieš jai gimstant.

12. Motiniška meilė, kurios esmė ir švelnumas glūdi Tėve, įsikūnijo Marijoje – toje Mergelėje, kuri buvo tyrumo ir nekaltumo gėlė.

13. Marija kaip moteris yra visuotinės Motinos įsikūnijimas, ji yra motiniška meilė, kuri egzistuoja mano dieviškume ir kuri tapo moterimi, kad žmonių gyvenime būtų vilties šviesa. Marija kaip Dvasia yra dieviškas

švelnumas, atėjęs į žemę, kad verktų dėl žmonijos nuodėmių. Jos ašaros susimaišė su Sūnaus krauju, kad pamokytų žmones įvykdyti savo užduotį. Amžinybėje jos atviros rankos su meile laukia savo vaikų atvykimo.

14. Nuo pat žmonijos pradžios jums buvo pranašautas Mesijo atėjimas; taip pat jums buvo pranašauta ir pažadėta Marija.

15. Tie, kurie neigia Marijos dievišką motiniškumą, nesupranta vieno iš gražiausių apreiškimų, kuriuos Dievybė suteikė žmonėms.

16. Tie, kurie pripažįsta Kristaus dieviškumą, bet neigia Mariją, nežino, kad atima iš savęs švelniausią ir mieliausią bruožą, esantį mano dieviškume.

17. Kiek yra tokių, kurie mano, kad pažįsta Raštus, bet iš tikrųjų nieko nežino, nes nieko nesuprato; ir kiek yra tokių, kurie, nors ir mano, kad atrado Kūrimo kalbą, gyvena klaidoje!

18. Motiniška Dvasia meiliai veikia visose būtybėse, jos atvaizdą galite įžvelgti visur. Jos dieviškas švelnumas kaip palaiminta sėkla nukrito į visų būtybių širdis, ir kiekviena gamtos karalystė yra jos gyvas liudijimas, o kiekviena motinos širdis – altorius, pastatytas prieš tą didžiąją meilę . Marija buvo dieviškas žiedas, o vaisius – Jėzus.

19. Aš tapau žmogumi toje būtybėje, Dievo meilės šedevre, kad žmonėms atskleisčiau didžiuosius savo karalystės paslaptis, kalbėdamas jiems meilės darbais ir žodžiais.

20. Viskas Kristuje kalbėjo, nes Jis yra „Amžinasis Žodis“ – tas pats, kurio jūs dabar klausotės.

21. Mylimi mokiniai, studijuokite mano mokymus su meile ir gera valia, ir galiausiai suprasite viską, ką Aš jums apreiškiau per amžius.

22. Iš tiesų, sakau jums: jūs ir visi tie, kurie giliai įsigilins į šį darbą, būsite tikrieji Raštų aiškintojai.

23. Mano tautos istorija kupina ženklų ir stebuklų, kurie uždegė tų žmonių minias tikėti Dievo – gyvo, nematomo ir tikro Dievo – buvimu ir galia.

24. Liudijimas apie tai, ką ta tauta matė ir patyrė, įėjo į istoriją ir buvo užrašytas Raštuose, kuriuos žinojo visos kartos iki jūsų dienų. Tačiau tie liudijimai dabar susidūrė su žmonėmis, neturinčiais tikėjimo ir nesiruošusiais dvasiškai, kurie, norėdami patikėti, mano esant būtina apie tai mąstyti, svarstyti ir tyrinėti bei viską pavaldinti savo mokslui, protui ir logikai. Šie žmonės suabejojo, kiti buvo supainioti, kai kurie tai paneigė, o kai kurie iš to tyčiojosi.

25. Tai visiškai natūralu, kad tie, kurie bando rasti dieviškąją tiesą, ieškodami jos savo akimis ar ribotu protu, nepadaro nė trijų žingsnių, kad nesukluptų ar nepatektų į bedugnę. Kelią į tiesą gali rasti tik Dvasia.

26. Būtina, kad Aš jums pasakyčiau, jog žmonių, kurie sekė paskui Mane, liudijimas buvo teisingas; tai, ką jie paliko ateities kartoms, buvo teisinga. Jie perteikė mokymus, kuriuos priėmė savo paprastu ir nekaltu tikėjimu – taip, kaip jie juos matė ir kaip suvokė visus įvykius.

27. Visi tie įvykiai, darbai ir išbandymai, apie kuriuos jums pasakoja senoliai, talpina savyje tiesą, šviesą, apreiškimą. Jie tikėjo nesidomėdami, nes patys buvo tų įvykių liudininkai. Jūsų pareiga – išsiaiškinti dalykų esmę ir tik tada tikėti, kad iš to, kas jums buvo apreikšta, išgautumėte dvasinį turinį.

28. Viskas turi tokį paprastą ir įtikinamą paaiškinimą. Bet Aš jums dar kartą sakau, kad norint jį rasti, protas turi tobulėti giliai mąstydamas.

29. Didelis bus šios materializuotos žmonijos nustebimas, kai net jos mokslas ir stebėjimai įrodys jai daugelio tų įvykių, kurių ji nenorėjo priimti, tiesą. Tada ji nustebusi pasakys: „Tai buvo tiesa“. Tačiau viskas, ką šiandien vadinate stebuklais, yra ne kas kita, kaip dieviškosios žinios materialus įgyvendinimas – žinios, kurios balsas jums nuolat kalba apie kažką, kas yra už jūsų planetos ir jūsų proto ribų – apie kažką, kas tiesiogiai iš mano Dvasios pasiekia jūsų Dvasią.

30. Šiandien mano Tėviška meilė yra su jumis. Aš girdžiu jūsų prašymus, net ir tyliausius jūsų skundus. Noriu, kad išmoktumėte kalbėtis su savo Tėvu. Bet nemanykite, kad Aš atėjau tik pas jus. Ne, Aš nužengiau pas visus savo vaikus, nes šių žmonių raudos pasiekė dangaus aukštumas kaip baimės šauksmas, kaip maldavimas dėl šviesos.

31. Kai priimate mano Žodį šia forma, viduje klausiate savęs, ar Aš ateinu kaip Tėvas, ar kaip Teisėjas. Tada Aš jums sakau, kad dar prieš išgirdant mano pirmąjį šios dienos žodį, sąžinė jums jau nurodė kiekvieną jūsų nuodėmę ir taip pat kiekvieną jūsų gerą darbą.

32. Tačiau jei Aš turėčiau jus teisti savo žodžiu – kodėl gi jūs bijote? Argi mano teismas nekyla iš meilės, kurią jums rodau?

33. Aš jus pažadinu, kad išbandymai jūsų neužkluptų nepasiruošusius, kad šio laikotarpio audros ir viesulai jūsų neatitolintų nuo Šviesos.

34. Be abejo, tai yra išbandymų laikas, todėl būtina būti stipriems ir pasiruošusiems, kad nepasiduotumėte.

35. Žmogaus gyvenimas žemėje visada buvo lydimas išbandymų ir atpirkimo; tačiau niekada šis tobulėjimo kelias nebuvo toks kupinas skausmo kaip dabar, niekada taurė nebuvo tokia pilna kartumo.

36. Šiais laikais žmonės nelaukia, kol pasieks pilnametystę, kad susidurtų su gyvenimo kova. Kiek daug būtybių jau nuo vaikystės pažįsta nusivylimus, jungą, smūgius, kliūtis ir nesėkmes. Galiu jums pasakyti dar

daugiau: šiais laikais žmogaus skausmas prasideda dar prieš jam gimstant, tai yra, jau motinos įsčiose.

37. Didelė yra atpirkimo pareiga tų būtybių, kurios šiuo metu ateina į Žemę! Tačiau turite prisiminti, kad visa kančia, kuri egzistuoja pasaulyje, yra žmonių darbas. Ar yra didesnė tobulumo išraiška mano teisingume nei leisti tiems patiems, kurie gyvenimo kelią apsėjo erškėčiais, dabar juos nuimti?

38. Aš žinau, kad ne visi yra vienodai kalti dėl chaoso, kurį patiriate. Tai tiesa. Bet Aš jums sakau, kad tie, kurie nėra karo kaltininkai, yra atsakingi už taiką.

39. Tau, tauta, sakau: būk gailestingas sau ir savo artimui. Tačiau kad šis gailestingumas būtų veiksmingas, pažinkite savo dvasines dovanas, studijuodami mano Kūrinį. Kas myli savo artimą, tas myli Mane, nes jo artimas yra mano mylimas vaikas.

40. Jūs esate tauta, kurią Aš ruošiu maldai, tiesos mokymui ir gydymui. Gyvenimas su savo vargais, sunkumais ir kartėliu tapo tarsi dykuma. Tačiau Aš jums sakau, kad neturėtumėte sustoti ar pasilikti dykumoje, nes tuomet nepažinsite tikrosios taikos.

41. Turėkite prieš akis Izraelio pavyzdį, apie kurį pasakoja istorija, kai jis ilgą laiką turėjo klajoti po dykumą. Jis kovojo, norėdamas ištrūkti iš Egipto nelaisvės ir stabmeldystės, bet taip pat norėdamas pasiekti taikos ir laisvės žemę.

42. Šiandien visa žmonija primena tą tautą, buvusią faraono nelaisvėje. Žmonėms primetami tikėjimo išpažinimai, doktrinos ir įstatymai. Didžioji dalis tautų yra kitų, stipresnių, vergai. Sunkus kova už išlikimą ir priverstinis darbas, patiriant bado ir pažeminimo smūgius, yra tas kartus duona, kurią šiandien valgo didžioji dalis žmonijos.

43. Visa tai vis labiau skatina žmonių širdyse kilti troškimą išsilaisvinti, troškimą taikos, troškimą geresnio gyvenimo.

44. Karo triukšmas, pralietas žmonių kraujas, savanaudiškumas, siekis valdžios ir neapykanta, duodantys vaisių tūkstančiais būdų, pažadina žmones iš gilaus letargo. Tačiau jei šis visų mano vaikų troškimas suvienytų juos viename ideale, kaip Izraelio tauta Egipte susivienijo Mozės įkvėpimo vedama „ “ – kas gi, koks žmogus, kokia grėsmė, kokia galia galėtų sustabdyti šias širdis? Tiesą sakant, niekas, nes šiame troškimyje bus mano šviesa, šiame kovoje bus mano jėga, šiame ideale įsigalios mano dieviški pažadai.

45. Ar pasauliui, norinčiam išsilaisvinti iš savo grandinių, reikia naujo Mozės? Sakau jums, kad mokymas, kurį Aš jums atnešiau šiuo metu, yra ta šviesa, kuri įkvėpė Mozę. Tai teisingumo ir pranašystės žodis, tai jėga, kuri

pakelia silpnąjį, bailųjį, išsigandusįjį ir paverčia jį drąsiu, ryžtingu, uoliu. Tai įstatymas, vedantis ir nukreipiantis tiesos keliu; tai mana, išlaikanti gyvybę ilgų klajonių dienomis, ir galiausiai tai išsilaisvinimas, taika, gerovė geros valios žmonėms.

46. Jūs, tauta, jaučiatės padrąsinti mano žodžiu, ir tarsi nuostabus balzamas lašėtų ant jūsų žaizdų, jūs jaučiatės sustiprėję, atsinaujinę, kupini vilties dėl rytojaus. Todėl klausiu jūsų: argi nemanote, kad jei tą pačią žinią nuneštumėte žemės engiamoms tautoms, ji ir joms sukeltų tą patį stebuklą?

47. Todėl Aš jums nuolat kartoju, kad turite pasiruošti, kad neuždelstumėte to momento, kai galėsite iškeliauti kaip šios įkvėptos žinios pasiuntiniai. Kai sakau jums, kad turite pasiruošti, tai darau todėl, kad ši gera žinia turi būti skleidžiama taip, kad nesukeltų skausmo, nesukeltų brolių žudymo konfliktų ir dėl jos nebūtų pralieta nė lašas kraujo.

48. Mano žinia yra įtikinama, švelni, kupina tiesos. Ji paliečia tiek širdį, tiek kreipiasi į protą, tiek įtikina dvasią.

49. Klausykite Manęs, studijuokite, įgyvendinkite, ir jūs galėsite žmonėms atverti kelią į tikėjimą, šviesą, laisvę ir taiką.

50. Todėl Aš mokau jus tobulai garbinti mano Dieviškumą. Noriu, kad suprastumėte, jog turite melstis tik Man, nes Aš esu Davėjas, be kurio valios ar leidimo nieko neįvyksta.

51. Marija, jūsų Dangiškoji Motina, yra dovanų ir malonių savininkė. Taigi, jei jūsų dvasinis pakilimas menkas arba jūsų nepakankamas pakilimas daro jus nevertus kalbėti su Manimi, melskitės jai, ieškokite jos pagalbos ir užtarimo, ir tikrai sakau jums: šiuo būdu jūsų prašymai greitai pasieks Mane.

52. Aš jums pateikiu šiuos paaiškinimus, nes jūs daugelio teisiųjų sielas pavertėte dievybėmis, kurias maldaujate ir garbinate tarsi jos būtų dievai. Kokia neišmanyba, o žmonija! Kaip žmonės gali vertinti sielos šventumą ir tobulumą vien pagal jos žmogiškus darbus?

53. Aš pirmasis sakau jums, kad turite sekti gerais pavyzdžiais, kuriuos savo darbais, gyvenimu ir dorybe parodė jūsų broliai ir seserys, ir taip pat sakau jums, kad, prisimindami juos, galite tikėtis jų dvasinės pagalbos ir įtakos. Tačiau kodėl jūs statote jiems altorius, kurie tarnauja tik tam, kad įžeistų tų sielų nuolankumą? Kodėl žmonės kuria kultus jų atminimui, tarsi jie būtų Dievas, ir pastato juos į Tėvo vietą, kurį jie pamiršta, nes garbina savo brolius ir seseris? Kokia skausminga jiems buvo ta šlovė, kurią jūs jiems čia suteikėte!

54. Ką žmonės žino apie mano nuosprendį tiems, kuriuos jie vadina šventaisiais? Ką jie žino apie tų būtybių dvasinį gyvenimą ar apie vietą, kurią kiekvienas iš jų užsitarnavo prieš Viešpatį?

55. Niekas neturėtų manyti, kad šiais apreiškimais Aš noriu ištrinti iš jūsų širdžių nuopelnus, kuriuos tarp jūsų užsitarnavo mano tarnai. Priešingai, turite žinoti, kad malonė, kurią jie rado pas Mane, yra didelė, ir kad per jų maldas Aš jums suteikiu daug dalykų. Tačiau būtina, kad pašalintumėte savo nežinojimą, iš kurio kyla religinis fanatizmas, stabmeldystė ir prietarai.

56. Jei jaučiate, kad tų būtybių dvasios apgaubia jūsų gyvenimo sferą, pasitikėkite jomis, nes jos yra Dvasinio pasaulio dalis, kad jos ir jūs, susivieniję Viešpaties kelyje, atliktumėte dvasinės brolystės darbą – tą darbą, kurio Aš laukiu kaip visų savo mokymų rezultato.

57. Aš mokau jus šitaip, kad jūs savo užduotį atliktumėte tyra širdimi.

58. Iš tiesų, šis gyvenimas yra naujas jūsų sielos vystymosi etapas, kuri buvo palikusi neužbaigtą jai patikėtą darbą ir kuriai dabar suteikta galimybė šiek tiek pažengti pirmyn kelyje į tobulumą.

59. Ir Aš, Dieviškasis Mokytojas, turėjau sugrįžti pas žmones, nes mano tuometinis darbas liko neužbaigtas. Kai kurie atmeta šį teiginį ir sako, kad Jėzaus darbas baigėsi, kai Jis mirė ant kryžiaus. Tačiau jie taip sako, nes pamiršo, kad Aš jums paskelbiau ir pažadėjau savo sugrįžimą. Tačiau *jūs*, kuriems dabar atskleidžiu šiuos mokymus, turite suprasti, kad man reinkarnacija nėra būtina, nes mano Dvasioje glūdi galia apsireikšti žmonijai tūkstančiais būdų. Be to, Aš nesugrįžau siekdamas savo Dvasios tobulumo. Jei dabar Aš ateinu pas jus, tai darau tik tam, kad ir toliau rodytų jums kelią, vedantį į Šviesą. Prisiminkite, kad pranašai jums Pirmojo laikotarpio metu sakė: „Jis yra vartai“. Argi Aš jums nesakiau, kai tapau žmogumi tarp jūsų: „Aš esu Kelias“? Argi Aš jums dabar nesakau: „Aš esu kalno viršūnė, į kurią šiuo metu kopiate“?

60. Iš tiesų, sakau jums, Aš visada buvau tobulas. Šiandien man džiugu matyti, kaip jūs saugiai einate mano keliu. Rytoj bus visuotinis džiaugsmas, kai jūs visi gyvensite Dvasinėje Tėvynėje, kuri jau seniai laukia Viešpaties vaikų atvykimo.

61. Taip Aš kalbu jūsų sielai, nes žinau, kad dabar ji gali suvokti šį mokymą, ir galiu jai pasakyti, kad ji nėra šios žemės vaikas, kad čia, šiame pasaulyje, ji turi laikyti save tik svečiu, nes jos tikroji tėvynė yra dvasinė.

62. Supraskite šį žodį teisinga prasme, nes kitaip galiausiai galėtumėte pagalvoti, kad mano mokymas nukreiptas prieš bet kokią žmogiškąją pažangą. Tačiau nebūtų teisinga, jei tokias klaidas priskirtumėte savo

Tėvui, kuris siekia tik savo vaikų tobulėjimo jų skirtinguose gyvenimo keliuose.

63. Tai, ką mano teisingumas negailestingai persekioja, yra blogis, kuris žmogaus širdyje įgauna įvairias formas ir kartais pasireiškia savanaudiškais jausmais, žemiausiomis aistromis, beribiu godumu ir net neapykanta.

64. Mokiniai, atidžiai išnagrinėkite tai, ką Aš jums dabar sakau perkeltine prasme: gyvenimas yra medis, jo šakų skaičius nesuskaičiuojamas, ir tarp tų šakų nėra dviejų vienodų, tačiau kiekviena iš jų atlieka savo užduotį. Jei vaisius nesubręsta, jis nukrenta nuo medžio, o jei šaka auga netvarkingai, ji nugenima, nes iš gyvenimo medžio turi augti tik gyvenimo vaisiai.

65. Iš tiesų, sakau jums, kiekvieną mokslą, kuris sukėlė blogį, ir kiekvieną religiją, kuri nepaskleidė tikrosios šviesos, galite laikyti šakomis ir vaisiais, per kuriuos neplūsta gyvybės medžio syvas, nes jie buvo nuo jo nublokšti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 116

1. Jūs esate tauta, kuriai Aš dar kartą parodžiau savo palankumą, nes visada, kai jūsų skausmas buvo labai didelis, jūs pakeldavote akis į Mane ir šaukdavotės Manęs.

2. Tai išbandymų laikas; tačiau mano Žodis, kaip dieviškas balzamas, atnešė paguodą ir viltį į jūsų vargus. Tačiau Aš klausiu jūsų: kodėl jūs verkiate, badaujate, sergate ir esate skurstantys? Kodėl jūs miegojote? Kodėl iš savo širdžių ištrinote mano Gyvenimo žodžius, kurie yra maistas jūsų sielai?

3. Jūs nebuvote pasiruošę, kai jus nustebino mano buvimas, bet bent jau galėjote mane pajusti, kai supratote, kad mano balsas jus šaukė, norėdamas suteikti jums naują apreiškimą.

4. Troškdami ateiti pas Mane, jums labai pravertė tai, kad buvote neturtingi materialiais turtais. Tačiau ne todėl, kad savanoriškai jų atsisakėte, siekdami dvasinio tobulėjimo, o todėl, kad mano rūpestinga meilė jus atskyrė nuo viliojančių ir nereikalingų turtų, kad būtumėte laisvi, kai Aš pasibelsiu į jūsų širdžių duris.

5. Kai pirmą kartą atėjote išgirsti Žodį, mano apreiškimo dvasinis tikslas jus domino labai mažai arba visai nedomino. Tai, ko troško jūsų širdis ir ko ji prašė iš Manęs, buvo tik žemiški turtai, kurių jums labai trūko. Tačiau vėliau jūs supratote, kad dovanos, kurias jūsų Mokytojas dosniai dalijo, buvo dvasinio pobūdžio, ir galiausiai suvokėte, kad žemiški turtai niekada neprilygs tų dovanų vertei.

6. Kai šis šviesos spindulys užsidegė jūsų protuose, jūs supratote didžiųjų tautų vargą, tų, kurie – nors ir yra turtingi bei pasaulio valdovai – viską turi tik išoriškai. Jūs atradote spindesio, melo, prabangos ir gyvenimo malonumų apgaulingumą.

7. Jūs patyrėte religijų nesugebėjimą suvienyti ir atnaujinti žmoniją, ir kiekviename žingsnyje buvote jų nesutarimų liudininkai.

8. Pamatę tokį smarkiai sutrikusį pusiausvyrą ir tokį sumaištį tarp žmonių, jūsų širdyse užgimė dėkingumo jausmai Tėvui, nes, klausydami Jo šiuo metu, Jo žodžiuose radote saugų prieglobstį savo sielai.

9. Tačiau taip pat, kaip jūs suvokėte visas šias tiesas, būtina, kad jūs suvoktumėte ir atsakomybę, kurią turite savo artimiesiems, nes turite suprasti š ią tiesą: ar Aš atnešiau taiką, kuria džiaugiatės, ir šviesą, kuri apšviečia jūsų buvimą, tik tam, kad padėčiau šiai tautai? − Ne, mano klausytojai, mano malonės dovanos yra tik pirmieji vaisiai arba avansas iš to, kas nusileido ant jūsų ir ką vėliau Aš duosiu žmonijai.

Supraskite, kodėl Aš jums sakau, kad turite budėti laukdami benamių, kurie atvyks ieškodami pavėsio ir prieglobsčio. Argi jūsų širdys

nesidžiaugtų, jei žmonės, atvykstantys iš kitų tautų, jūsų tarpe rastų meilės artimui, dvasingumo ir taikos pavyzdį?

10. Tai bus jūsų užduotis, kai Aš nustosiu jums teikti savo mokymą. Ir kaip Elijas Dvasioje buvo mano pirmtakas, taip ir ši tauta bus mano įpėdinė, savo gyvenimu, žodžiais ir darbais duodanti geriausią liudijimą, kad Aš buvau tarp jūsų.

11. Didelis bus jūsų pasitenkinimas, kai sugebėsite su meile priimti savo artimus ir duoti jiems dalį to gausumo, kurį Aš jums patikėjau. Tačiau turėkite omenyje, kad jūsų skausmas bus dar didesnis, jei žmonės belstųsi į jūsų miesto vartus, o jo gyventojai miegotų arba būtų užsiėmę beprasmiškais dalykais.

12. Nebūkite pernelyg pasitikintys savo veiksmais, nes pagundos tyko jūsų, ir gali lengvai atsitikti, kad tas, kuris jau buvo pažengęs dvasinio tobulėjimo keliu, dėl tikro ir aukšto idealo trūkumo vėl norės sugrįžti į malonumų, savanaudiško materializmo ir išdidaus gyvenimo kelius.

13. Sakau jums tai, kad gyventumėte budriai. Tačiau nemanykite, kad mano Įstatymas kankina ar pavergia. Tiesa, žingsnis iš tamsos į šviesą, iš blogio į gėrį, iš žemo į aukštą žmogui dažnai yra skausmingas. Tačiau kai jam pavyksta tvirtai žengti mano keliais, viskas, su kuo jis susiduria savo gyvenimo kelionėje, yra ramybė, nes dvasiai dorybės praktika nereiškia jokios aukos.

14. Kas iš jūsų galėtų Man pasakyti, kad Aš jo neprašiau eiti dorybės keliu? Žiūrėkite, Aš nenoriu girtis geradarystėmis, kurias jums suteikiau, bet vis dėlto prašau jūsų pasakyti Man, argi Aš nepadariau stebuklų jums ir jūsų šeimoms, argi Aš nepasveikinau ligonių vien tik jūsų maldų ar ašarų dėka, argi Aš neišgelbėjau jūsų nuo „ “ mirties, kai jau buvote ant bedugnės krašto. Kaip gi galėjau to jums nepadaryti, žinodamas, kad jums prireiks daug tikėjimo ir jėgų, kad eitumėte mano keliu?

15. Aš atnešiau jums savo Šviesą, kad jūs stiprėtumėte ją kontempliuodami. Aš to nepadariau tam, kad apakintų jūsų akis, nei tam, kad sužeistų jūsų sielą.

16. Eikite šiuo keliu ramiai ir apgalvotai, kad jis jums neatrodo nei trumpesnis, nei per ilgas. Turite tik prisiminti, kad gyvenimo išbandymai yra kelias, vedantis į amžinąją ramybę, kurios dalis esate dėl savo dvasios. Eikite šiuo keliu ramiai, turėdami tikrą tobulėjimo idealą, ir jums jis niekada neatsrodys varginantis ar sunkus. Jums tai bus tarsi viena iš tų kelionių, kai prieš akis atsiveria gražus kelias, nuostabus kraštovaizdis, ir norisi, kad ji niekada nesibaigtų.

17. Jeigu Aš būčiau jums viską davęs šiame gyvenime, jūs nebeturėtumėte troškimo pakilti dar vienu laipteliu aukščiau. Tačiau to, ko

nepasiekėte *vienam*e gyvenime, siekiate kitame, o to, ko nepasiekėte tame, žada jums kitas, aukštesnis, ir taip žingsnis po žingsnio tęsiasi per amžinybę begaliniame sielos tobulėjimo kelyje.

18. Kai klausotės mano žodžio, jums atrodo neįmanoma, kad jūsų siela galėtų pasiekti tokį didelį tobulumą; tačiau Aš jums sakau, kad jūs abejojate aukštu sielos pašaukimu tik todėl, kad žiūrite tik į tai, ką matote savo materialiais akimis: skurdą, nežinojimą, piktumą. Tačiau taip yra tik todėl, kad vienų siela yra serganti, kitų – paralyžiuota; kiti yra akli, o kai kurie – dvasiškai mirę. Ir susidūrę su tokia dvasine nelaime, jūs *priversti* abejoti likimu, kurį amžinybė jums yra paruošusi.

Taigi jūs gyvenate šiuo pasauliui ir materializmui skirtu meilės laikotarpiu. Tačiau mano tiesos šviesa jau pasiekė jus ir išsklaidė nakties tamsą laikotarpio, kuris jau praėjo, ir savo aušra paskelbė naujos eros atėjimą, kurioje siela gaus apšvietimą per mano mokymą.

19. Ši šviesa išlaisvins jus iš nežinojimo, iš melo. Kiek netiesos, kiek iškraipymų ir apgaulės bus amžinai atskleista jos šviesoje. Vargas tiems, kurie iškraipė Įstatymą. Vargas tiems, kurie paslėpė ar iškraipė tiesą . Jie negali įsivaizduoti, koks bus jų teismas.

20. Mano Žodis ragina pasaulį susimąstyti, kad jame galėtų gimti atgaila, o iš jos – atsinaujinimas. Tačiau taip pat, kaip šis per šiuos žodžių nešėjus perduodamas Žodis jus pažadina ir sujaudina viduje, taip ir kitose šalyse, kitose vietovėse, kitais keliais išsiruošė Mano pasiuntiniai, kad atkreiptų žmonių dėmesį, primintų jiems mano Įstatymo tyrumą ir mano Mokymo tiesą. Jie pasiruošė mano įkvėpimo šviesoje, ir nors patiria pašaipą bei panieką, jie žingsnis po žingsnio žengia pirmyn, vykdydami savo užduotį. Sakau jums, kad aš jiems saugau jų atlygį, ir ateis akimirka, kai ir jie patirs tai, ką dabar gaunate jūs.

21. Ne visi, kurie vaikšto gatvėmis ir skersgatviais, kalba apie praeities įvykius, aiškina pranašystes ar apibūdina apreiškimus, yra mano pasiuntiniai; nes daugelis iš puikybės, kartėlio ar žmogiškojo savanaudiškumo piktnaudžiavo tomis žiniomis, kad įžeistų ir teistų, pažemintų ar sužeistų, o netgi nužudytų.

22. Būtina, kad šis Šviesos spindulys, kuris taip meiliai įsiskverbė į jūsų širdis, plistų iš vienos Žemės vietos į kitą, kad žmonės prisimintų, jog Kristus nežeidžia, nežemina ir dar mažiau atneša mirtį. Juk Jis yra Gyvenimas, Duona, Sveikata, Paguoda, ir visa to šiandien reikia žmonijai.

23. Tauta, Aš kalbėjau su jumis. Prisiminkite mano žodžius, vadovaukitės jais, žiūrėkite į gyvenimą ir viską, kas jus supa, šia šviesa, kurią Aš jums duodu, kad, kai vėl išgirsite Mane, Aš jus rastų sąmoningesnius ir geriau pasirengusius įvykdyti savo misiją.

24. Visais laikais Aš kalbėjau jums per simbolius, tačiau dabar esate naujos epochos pradžioje, kurioje Aš kalbėsiu jums aiškiai, nes dabar jūs galite Mane suprasti.

25. Viskas Kūrinijoje jums kalba apie Dievą ir amžinąjį gyvenimą – viskas, kas jus supa ir kas vyksta gyvenime, yra tarsi Dvasinio atvaizdas. Tačiau jūs nepasitenkinote kūriniais, kuriuos Aš sukūriau ir per kuriuos Aš jums kalbu, duodu apreiškimus ir mokau jus. Kiekviena tauta, kiekviena religinė bendruomenė ar sekta kuria atvaizdus, simbolius, kulto formas ir skulptūras, kad pavaizduotų Dieviškumą. Jūs manėte, kad tai būtina, ir Aš jums tai leidau, o žmonija. Tačiau „ “ – dabar, kai jūsų siela yra labiau apšviesta ir išsivysčiusi nei anksčiau, ji gali aiškiai suvokti ir suprasti gyvenimą. Aš nusiųsiu šią žinią visiems, kad jie pabustų šviesoje ir visiškai pažvelgtų tiesai į akis.

26. Dvasinės dovanos, kurios buvo nuvytusios dėl žmogaus neatsižvelgimo į jas, pajus ant savęs krentančią mano meilės rasą, ir kai žmonės vėl tyrai pakels savo mintis į Mane, jie pamatys tai, ko anksčiau nematė. Jie išgirs Tėvo balsą, kuris jiems kalbės įvairiais būdais, ir kiekviename žingsnyje jaus Jo buvimą.

27. Tada jie nustos kurti religinius simbolius ir kulto formas, nes, pamatę spindinčią Tėvo veidą visoje kūrinijoje, jie nebejaus poreikio tiems objektams, kuriems priskiria ypatingų galių, kad galėtų jais tikėti, tarsi jie būtų Tėvo atvaizdas.

28. Jums, mokiniams, kurie išgirdote šį žodį mano pamokymuose, klausiu: kodėl manėte, kad būtina kurti simbolius savo pamaldoms, nors turėjote Mane prieš akis, girdėjote Mane ir jautėte Mane?

29. Jei į šį klausimą atsakysite, kad gerbiate tik tai, ką jums paliko protėviai, tai sakau jums, kad jie, apakinti mano Apreiškimo šviesos, simboliais išreiškė tai, kas yra dvasingumas.

30. Ši tauta turi įvykdyti didžiulę dvasinę misiją šios žmonijos viduryje, kuriai gresia beribis materializmas, kuris auga ir plinta kaip naujas pagonybės pavidalas, kaip naujas ir didžiausias kulto objektas – materija, pasaulis ir jo aistros.

31. Ir susidūrus su šiais išbandymais – ar vis dar norite išlaikyti prisiminimus apie stabmeldystės kultus? Ar tai yra dvasinio pakilimo pavyzdys, kurį turėtumėte rodyti, ir ar tai yra ginklai, kuriuos kalate, kad jais kovotumėte?

32. Leiskite mano žodžiui sudygti jūsų širdyse, kad netrukus galėtumėte išeiti liudyti mano mokymą savo darbais.

33. Jei Aš jums nebeapsireikšiu, nes šis laikotarpis baigėsi, nenuklyskite nuo kelio, nenustokite manęs ieškoti savo varguose, toliau pasitikėkite mano mokymu.

34. Aš esu siauri vartai, pro kuriuos turite eiti, o Marija – kopėčios, kuriomis jūs lipsite aukštyn meile ir paklusnumu savo Motinai . Jei manimi tikėsite ir mane garbinsite, nesusidursite su spąstais ir sutrumpinsite kelią.

35. Jūs esate gėrio ir blogio kovos laikotarpiu. Jūs esate pašaukti veikti kartu su Manimi šioje kovoje, kuri jau prasidėjo. Aš jus mokiau, kaip turite kovoti, kad išvarytumėte tamsą ir į kiekvieną sielą atneštumėte šviesą. Mano Žodis jus vedė, kad gyventumėte budėdami ir melsdamiesi, kad neleistumėte, jog jus suviliotų klaidingos šviesos, nei klausytumėte apgaulingų balsų.

36. Kai šis laikas praeis ir jūs laikysite mano apreiškimą tolimu dalyku, o vykdydami mano nurodymus perduosite šią Gerąją Naujieną savo palikuonims, jūs ilgėsitės tų laikų ir jausitės laimingi, kad buvote išrinkti patirti mano Dieviškąjį apreiškimą. Tačiau jau tuo metu viskas, ką į šį mokymą įmaišėte neteisingo, turės išnykti, o mano Žodis iš jūsų dvasios turės išsiveržti kristalinis ir tyras, atskleisdamas tik šviesą ir tiesą.

37. Kai jūsų paklaus jūsų artimieji, kalbėkite nieko neslepiant iš to, ką apima mano darbas, ir jų akivaizdoje priminkite apie Mokytoją kiekviename Jo mokyme.

38. Aš darau jus atsakingus už kartas, kurios, kilusios iš jūsų, dar ateis. Turėkite omenyje, kad mano Žodis šiais laikais buvo duotas ne tik kelioms kartoms, bet visiems, kurie seks paskui jus, ir kad jie turi pasiruošti didesniu dvasingumu, norėdami pasiekti viršūnę, kurią Aš nurodžiau žmonėms kaip tikslą.

39. Aš laiminu tuos, kurie eina aukštyn vedančiu keliu ir laikui bėgant pasiekia didesnį pakilimą studijuodami mano Kūrinį, ir kurie ruošiasi išgirsti mano balsą savo dvasioje, kai tik baigsis šis mano apreiškimo per žmogaus protą laikas. Palaiminti tie, kurie tiki mano Kūriniu ir moka jį garbinti savo dvasiniu tobulėjimu.

40. Kiek savo artimų galite išgelbėti savo maldomis? Šis pasaulis stovi ant bedugnės krašto, ir Aš siunčiu jus pas jį, kad užkirstumėte kelią jo žlugimui. Sustabdykite jaunimą jo pašėlusioje bėgimo kelyje, vedančiame į moralės žlugimą; apvalykite jų sielas, kad jos taptų doros ir dorybingos gyvensenos pamatais.

41. Keliaukite pasaulio keliais ir nešiokitės su savimi mano mokymų tiesą kaip savo gyvenimo matą. Tačiau gerbkite žemę, į kurią įžengiate, tada jūsų nueiti keliai bus paruošti, ir tarp tautų bus sudaryta sąjunga, o

jūs šią žemę paversite namais, kuriuose visi pajusite Dangiškojo Tėvo šilumą ir vieni kitus pripažinsite kaip brolius ir seseris.

42. Aš kentėjau, matydamas savo kūrinių nedėkingumą; tačiau jei jie mane, kaip Tėvą, ir išsižadėjo, *aš* niekada neigiau, kad jūs esate mano vaikai, net jei kai kurie iš jūsų yra sutepti. Mačiau didžiąsias tautas, kurios nusisuko nuo Manęs ir atsidavė tik savo materialiam gyvenimui, savo problemoms, nieko iš Manęs nesitikėdamos. Tačiau netrukus ateis pabudimo laikas, ir pradedant vaikais, baigiant senoliais, jie savo gyvenimą skirs mano mokymų studijavimui ir praktikuojimui. Senoliai kalbės kupini gerumo ir savo patirties šviesa rodys kelią. Vaikai nustebins pasaulį, plėtodami savo dvasinius gabumus ir atsidėdami mano darbui.

43. Mylima tauta, šiandien iš mano mokymo pasisemkite aukščiausią gyvenimo moralę. Jei norite, kad pasaulis tikėtų šiuo apreiškimu, savo gyvenimu duokite didžiausią liudijimą apie mano tiesą. Aš jums sakiau, kad turite būti tyri veidrodžiai – tauta, kuri moka rodyti tikėjimo, paklusnumo ir tyrumo pavyzdį.

44. Pasirūpinkite, kad tarp jūsų įsigalėtų nuoširdumas ir gėris, ir taip jūs pataisysite tuos, kurie be sąžiningų ketinimų įsiskverbė į jūsų gretas.

45. Jūs, kurie supratote mano mokymo tiesą ir tobulumą, turite pareigą savo gerais darbais priešintis visam blogiui, kurį daro tie, kurie nesuprato šio darbo galutinio tikslo.

46. Supraskite, kaip piktos sėklos tarp jūsų padaugėjo, kol beveik užgožė tikrąsias sėklas. Melagystė, prietarai, veidmainystė, godumas, bloga įtaka, fanatizmas ir visos šios netroškimai buvo piktžolės, išplitę tarp šios tautos, kurią Aš norėčiau matyti be jokios dėmės, kad galėčiau ją siųsti kaip Savo pasiuntinius pas kitas tautas ir valstybes.

47. Šią valymo užduotį patikiu tiems, kurie myli Tiesą ir Tyrumą. Tai darbas, reikalaujantis didelio atkaklumo. Tačiau koks didelis bus šios tautos laimė, kai ji patirs, kad jos šviesa pagaliau išsklaidė tamsą. Tik tada Aš laikysiu jus šios Gerosios Naujienos pasiuntiniais ir išsiųsiu jus į pasaulį kovoti su blogio karalyste, neutralizuodami jo galią atnaujindami savo artimus.

48. Pamąstykite, su kokia meile ir dievišku kantrumu Aš jus mokiau ir taisiau, sakydamas, kad turite leisti Man atkreipti jūsų dėmesį į jūsų klaidas ir trūkumus bei vesti jus į tobulumą. Tačiau, deja, kiek daug yra tų, kurie lieka kurti šiems žodžiams ir savo tinginystėje, savo širdies kietume praleidžia brangias pasiruošimo akimirkas, nenorėdami tikėti išbandymais, kurie jų laukia.

49. Vieną dieną pasaulis nuspręs teisti ir ištirti šią tautą, ir tik *tas*, kuris „budėjo“, tuomet išliks. Tačiau tas, kuris mano darbą naudojo

savanaudiškiems ir žalingiems tikslams, patirs žemės teisingumą, ir tada bus per vėlu jam apgailestauti, kad norėjo susikurti savo karalystę, savo sostą iš pataikavimų ir malonumų mano pačios dvasiniame darbe, kuris yra meilės, nuolankumo ir atsižadėjimo darbas.

50. Aš dar kartą sakau jums visiems: „Budėkite ir melskitės“, ir jei tikrai tikite mano žodžiu, neatidėliokite jo vykdymo iki rytojaus, nes rytoj gali būti per vėlu.

51. Žiūrėkite, tauta, žemė jau tapo per maža, kad tilptų tiek daug žmogiškosios kančios. Anksčiau ši planeta žmogui atrodė kaip begalinė „slėnis“, dabar jis ją užkariavo ir apgyvendino.

52. Aš daviau žmogui šį pasaulį kaip namus ir pasakiau jam: „Dauginkitės ir pripildykite žemę“, ir iš tiesų jis pripildė žemę, tačiau padarė tai nuodėme ir kančia.

53. Šis pasaulis, kuris turėjo būti vienos šeimos, apimančios visą žmoniją, namais, tapo nesutarimų obuoliu ir beprasmiško siekio valdžios, išdavystės ir karo priežastimi. Šis gyvenimas, kuris turėtų būti skirtas studijoms, dvasiniam apmąstymui ir pastangoms pasiekti amžinąjį gyvenimą, pasinaudojant išbandymais ir pamokomis sielos labui, žmogaus yra klaidingai suvokiamas, todėl jis leidžia savo širdį užnuodyti kerštu, kartėliu, materializmu ir nepasitenkinimu.

54. Žmonės pamiršta kalbą, kuria jiems kalba sąžinė, praranda tikėjimą ir leidžia išnykti savo dvasios dovanoms, todėl vieni pasiduoda materializmui, o kiti keikia šį gyvenimą ir nurodo begalinį ilgesį kaip pretekstą pabėgti iš šio pasaulio ir pereiti į kitą šalį.

55. Aš klausiu jūsų: ar jau turite reikiamą dvasingumą, kad galėtumėte gyventi geresniuose pasauliuose? Ar nesusimąstėte, kad, jei nesate subrendę – net jei ir galėtumėte patekti į geriausią iš dvasinių buveinių – nesugebėsite įvertinti to gyvenimo vertės nei visiškai mėgautis jo ramybe?

56. Iš tiesų, sakau jums: šio gyvenimo, kurį turite šiandien, vertė yra ta, kad siela sugeba įveikti visus gyvenimo vingius ir esamus sunkumus; ir tai dar ne viskas, bet be to, jei su tuo sutinkate, savo sieloje patirsite laimę, kylančią iš to, kad esate naudingi savo artimiesiems pasaulyje, kuriame vyrauja tokie dideli poreikiai.

57. Tą dieną, kai siela pasieks tobulumą, reikalingą tam, kad jaustųsi mano Dangaus karalystėje, jai nebeturės reikšmės vieta ar pasaulis, kuriame ji gyvena, ar ji yra įsikūnijusi, ar ne. Ji nešios Dangaus karalystę savyje ir džiaugsis jos malone vykdydama visas ir kiekvieną misiją, kurias jos Tėvas jai patikės.

58. Apmąstykite tai ir dabar suvokite, kad ši Žemės slėnis yra plačiame kraštas, siūlantis palankią galimybę jame įgyti būtinus nuopelnus, kad užimtumėte tas buveines, kurių trokšta jūsų dvasia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 117

1. Tauta, pailsėk ant tvirto pagrindo, pasilik šios palmių šešėlyje ir klausyk mano balso, kad išgytų visos tavo negalios, tu atgautum jėgas ir galėtum tęsti kelionę. Supraskite, kad nebūtina man pasakoti apie savo širdies skausmą, nei iš kur esate, nes Aš viską žinau. Aš žinau, kad jūsų siela išgyveno sunkią kovą ir bandė nutolti nuo kreivų kelių. Jūs ateinate pas mane ieškoti paramos ir jėgų, kad nepasiduotumėte nevilties jausmui. Kai buvote arti silpnumo, kai jūsų jėgos jau beveik išseko, jūs pakėlėte akis į mane, prašydami pagalbos, ir aš tuoj pat jums atsakiau bei pakviečiau jus į šią taikos oazę, kad galėtumėte pailsėti nuo savo skausmo.

2. Kiek mano mokymų supratote ir gilinotės į juos nuo to momento, kai pirmą kartą išgirdote Žodį? Per jį supratote, kad siela nepasiekia tobulumo nei per vieną dieną, nei per vienerius metus, nei per vieną gyvenimą, nes ji yra amžinos prigimties, todėl jos tobulumo pasiekimui kelias turi būti ilgas. Taip pat išmokote klausytis sąžinės balso, kuris jums visada kalba apie Įstatymą, meilę, gėrį, teisumą ir tyrumą, ir jums pavyko jį atskirti nuo to kito balso, kuris sklinda iš kūno pojūčių ar širdies aistrų ir ne visada veda į gerą kelią.

3. Jūs jau žinote, kad turite ginklų, kuriais galite apsiginti, taip pat žinote, kas yra skydas, kuris jus saugo, todėl pradėjote naudotis malda, geromis mintimis, valios ir tikėjimo jėga.

4. Jūs išmokote suteikti savo esybės sudedamosioms dalims tinkamą vietą gyvenime, nes supratote, kad esminis dalykas yra jūsų dvasia, o po jos eina jausmai ir protas, kurie užima deramą vietą.

5. Dabar žinote, kad tikrasis žmogaus dvasingumas neatsiskiria nuo to, kas priklauso materialiam gyvenimui, bet yra harmonija su visa kūrinija, o norint pasiekti šią harmoniją, dvasia turi eiti pirmyn, turi stovėti virš žmogiškumo – trumpai tariant: ji turi būti vedlė. Priešingu atveju dvasia tampa kūno vergu.

6. Jūs žinote, kad mano kelyje negalima apsimesti nei meile, nei nuoširdumu, nei žiniomis, nes jūs iš karto pajuntate žvilgsnį, kuris viską perskverbi iai ir teisia. Jūs žinote, kad jūsų dorybės ir jūsų darbai turi būti tikri, kad jūsų nuopelnai būtų realūs.

7. Kai Aš taip jums kalbu, darau tai ne todėl, kad reikalauju iš jūsų aukščiausio tobulumo, bet norėdamas paprašyti jūsų pasistengti jį pasiekti.

8. Jei šiandien kenčiate, jei einate per sunkų išbandymą arba esate skausmo lovoje, žinokite, kad tas taurė jus apvalina ir atnaujina, kad ta krizė leidžia jums atpirkti nuodėmes arba kad tai yra išmintinga pamoka sielai, ir tada jūs ištuštinate tą taurę su kantrybe ir pasidavimu.

9. Jūs supratote, kad Aš kiekviename iš jūsų pastatiau šventovę, ir jūs nebedrįstate griauti to, kas pastatyta, bet stengiatės bendradarbiauti su Manimi šiame darbe.

10. Jūs gerai supratote, kad neturite siekti nuopelnų žmonių akyse, kad gautumėte iš jų pagyrimus ar atlygį, bet turite tai daryti prieš savo Tėvą, Vienintelį, kuris gali įvertinti jūsų darbus.

11. Jei suprasite visus šiuos meilės mokymus, kuriuos Aš jums duodu, – kad ir kokia nepaklusni būtų jūsų materialioji prigimtis, kad ir kokios stiprios būtų jūsų aistros – – turi įvykti kūno paklusimas Dvasiai, o tai bus pradžia siekiant harmonijos ir tvarkos, kurios turi būti žmoguje, kad jis galėtų teisėtai vadintis „mano vaiku“.

12. Nuo jūsų elgesio dabar priklauso daugelio žmonių ateitis, mylima tauta, neabejokite tuo. Taigi apmąstykite tai, atsikratykite paskutinių egoizmo likučių, kurie dar yra jumyse, ir užtikrinkite ateityje taiką, vienybę, moralę ir dvasingumą, kurie yra būtini, kad naujos kartos rastų jau nutiestą kelią.

13. Neabejokite, kad galėsite atlikti šį darbą pasaulyje, nes tai ne pirmas kartas, kai Aš jums patikiu savo sėklą. Tai įrodo tai, kad Aš šia forma kalbu su jumis, o jūs Mane suprantate.

14. Tai yra mano mokymų tęsinys, bet ne laikų pabaiga, kaip tai aiškina žmogus. Pasaulis ir toliau skries aplink visatą, sielos ir toliau ateis į Žemę ir įsikūnys, kad įvykdytų savo likimą. Žmonės ir ateityje apgyvendins šią planetą, o pasikeis tik žmonių gyvenimo būdas. Pokyčiai, kuriuos patirs žmonių gyvenimas, bus didžiuliai – tokie milžiniški, kad jums, „ “, atrodys, tarsi vienas pasaulis žlugtų, o kitas – atsirastų iš naujo.

15. Kaip visais laikais žmonijos gyvenimas buvo skirstomas į epochas ar amžius, ir kiekviena iš jų išsiskyrė kuo nors – ar tai būtų atradimai, ar dieviškieji apreiškimai, kuriuos žmonės joje gavo, ar grožio jausmo, kurį jūs vadinate menu, plėtra, ar mokslas, taip Aš jums sakau: ši epocha išsiskirs sielos gebėjimų išsiskleidimu – tos jūsų esybės dalies, kurią jūs jau seniai turėjote pradėti ugdyti savyje, kad išvengtumėte tokių didelių blogybių ir klaidų.

16. Argi nemanote, kad žmogaus gyvenimas galėtų visiškai pasikeisti, jei išskleistumėte savo dvasinę prigimtį, ugdytumėte savo sielos sugebėjimus ir įgyvendintumėte Dvasios įstatymą žemėje?

17. Ach, jei tik galėtumėte suvokti viską, ką turi jūsų siela! Tačiau jūs to nežinote, nepaisant tūkstantmečių, kuriuos praleidote pasaulyje ir dvasinėje erdvėje, nes jūsų egoizme – kuris yra meilė sau pačiam – jums buvo svarbi tik mokslas, tarnaujantis materialiai egzistencijai.

18. Būsiu Aš, kuris jums atskleisiu dorybes, sugebėjimus, grožį, jėgas ir stebuklus, paslėptus jūsų sieloje, nes dabar tam yra tinkamas laikas, nes jūs tuo nuimsite paskutinį amžiaus derlių.

19. Netrukus visos tautos supras, kad Aš, jūsų Viešpats, kalbėjau joms per visus amžius, kuriuos žmonija perėjo, ir kiekvienas mano apreiškimas buvo tarsi laiptelis dvasinėje kopėčioje, kurią Aš pastatiau, kad jūs visi galėtumėte pakilti pas Mane.

20. Šis laikas bus vadinamas Šviesos laiku, Dvasios amžiumi arba Tiesos laiku; tačiau Aš jums sakau, kad tai yra sielų pakilimo ir jų atkūrimo laikas.

21. Siela yra mano pastatyta šventovė – šventovė, kurią žmonės nuolat išniekina. Tačiau dabar atėjo tas tiek kartų skelbtas Šviesos amžius, kurio ryškų spindesį matys visi, o jo šilumoje susirinks visi Viešpaties vaikai. Aš jums nekalbu apie religinę bendruomenę, kuri vienus priima, o kitus atstumia, kuri skelbia *savo* tiesą ir neigia kitų tiesą, arba kuri naudoja nedorus ginklus, kad su ia pagalba priverstų paklusti naudodamasi prievarta ar bauginimu. Ne, Aš jums kalbu tik apie įstatymą, paaiškintą mokymu, kuris yra būtent *ta* žinia, kurią Aš jums šiuo metu atskleidžiau per šį Žodį. Taigi, kai ateis valanda išeiti ir skleisti šią Gerąją Naujieną, jūs turite savo veiksmais skelbti taiką, meilę, gailestingumą, vienybę ir brolystę. Tačiau jei savo kelyje sutiksite ką nors, kas veidmainiškai skelbia tą patį, ką ir jūs, bet iškraipo tiesą, savo darbais turite demaskuoti tą melą. Jei, priešingai, susitiksite su savo broliais ir seserimis, kurie savo pavyzdžiu skelbia tiesą, meilę ir gailestingumą, tuomet turite susivienyti su jais, nes *jų* kova ir jūsų kova bus viena ir ta pati.

22. Negaliu nepasakyti jums, kad jei būsite nesąžiningi ir nepasiruošę, nesijausite verti atlikti šio darbo. Jei tada pamatysite, kad kiti pradeda kovoti su tikru tikėjimu ir sąžiningumu, nestokite jiems kelio, nes tuomet jūsų atsakomybė prieš mano teisingumą būtų dvigubai sunkesnė.

23. Aš iš anksto atkreipiu jūsų dėmesį į viską, kad niekas jūsų nenustebintų, ir kad, kai pakilsite į kovą, sugebėtumėte savyje pažadinti dvasinio pakilimo idealą.

24. Ši žemė, kuri visada siuntė į anapus sergančių, pavargusių, sutrikusių, sumišusių sielų derlių arba tik menkai subrendusių sielų derlių, netrukus man atneš mano meilei vertus vaisius.

25. Ligų ir skausmo jūsų gyvenime vis mažės, jei gyvensite sveiką ir dvasiškai subrendusį gyvenimą. Kai ateis mirtis, ji ras jus pasiruošusius kelionei į dvasinę tėvynę.

26. Kas gi galėtų pasiklysti ar susipainioti įžengdamas į sielos tėvynę, jei jau šiame gyvenime ją nujautė maldos, meditacijos, svajonių akimirkomis arba gilindamasis į mano Įstatymą?

27. Šiandien jums tiek daug ramybės ir tiek daug gėrio atrodo nepasiekiama, nes matote visą tą sumaištį, kuri vyrauja aplink jus – sumaištį, kuri, kaip žinote, visose žmogaus gyvenimo srityse dar labiau didės. Tačiau Aš jums sakau: pasitikėkite Manimi, budėkite, melskitės ir būkite nenuilstantys sėjėjai, kad ši audringa naktis atskleistų naujos aušros šviesą ir žemė pajustų, kaip jos naujieji gyventojai ją puošia kilniais darbais ir atkuria bei atstatinėja viską, ką kvailiai ir nedorėliai sunaikino ir išniekino.

28. Tauta, šią dieną Aš jums atskleidžiau dalį savo dieviškųjų planų. Aš jums iš anksto leido sužinoti kai ką iš to, kas priklauso ateičiai, ir paruošiau jus kovai, kuri laukia visos žmonijos.

29. Gerai apie tai apmąstykite, ir jūs pasijusite padrąsinti, nes tikrai sakau jums: palaiminti tie, kurie skaito šią knygą, kurioje jums atskleidžiamas mano Žodis. Joje jūs radote daug mokymų, kurie jums buvo nežinomi.

30. Aš norėjau pasireikšti per tuos, kurie žemėje neturi nieko savo, kad vėliau galėčiau jais pasinaudoti. Aš jus išsirinkau iš nuolankiųjų, kaip visais laikais, kai ieškojau savo tarnų tarp paprastų širdžių. Juk žinote, kad pasaulio turtų savininkai visada užsiima tais pačiais dalykais ir neprisimena Manęs. Jiems Aš suteikiau tam tikrą laiką, kad jie galėtų garbinti tai, ką taip labai myli. Tačiau visada ateis valanda, kai jie išgirs mano balsą, paims savo kryžių ir seks paskui Mane; bet prieš tai jie bus išgryninti kančios katile.

31. Mylimi mokiniai, liko tik septyneri metai, kurie bus tarsi septynios aušros, per kurias galėsite Mane išgirsti. Noriu, kad per šį laikotarpį paliktumėte savo nepastovumą praeityje ir jūsų žingsniai taptų tvirti, kad, atėjus 1950-iesiems metams, galėtumėte Man pasakyti: „Viešpatie, vienybė tarp mūsų tapo tikrove, ir mes pateikiame Tau mūsų dvasingumo ir brolystės įrodymus.“

32. Ši tauta žino, kad Aš laukiu tik jos dvasinio pakilimo, kad galėčiau leisti jai išgirsti Mano balsą jos dvasioje, kai sakysiu jai: „Tauta, pakilk ir padaugėk kaip žemės dulkės. Keliauk per slėnius, miestus, dykumas ir jūras ir skleisk šį mokymą su meile ir nuolankumu.“ Mano visagalis rūpestis atvers kelius ir panaikins sienas. Mano meilė apsaugos jus nuo bet kokio persekiojimo ar tykančio piktumo, o Aš įdėsiu savo žodį į jūsų lūpas, kai to pareikalaus aplinkybės.

33. Didis, labai didis yra šis darbas, kurį jums patikiu, nes noriu, kad jūsų dvasia būtų stipri ir didi. Iš tiesų sakau jums, kad jūsų Tėvo širdyje nėra vietos savanaudiškumui.

34. Septynerius metus Aš patikiu tautai, kuri gavo šiuos palaimintus laukus, kad ji iš jų nuimtų derlių, vertą mano dieviškumo.

35. Tauta, būkite gailestingi ir kantrūs tiems, kurie dar tik žengia pirmuosius žingsnius. Patarkite jiems su ta gerumu, su kuriuo Aš jus pataisiau. Mylėkite vieni kitus ta meile, kuria Aš jus mylėjau, tada tarp jūsų bus harmonija.

36. Priartėkite, mano buvimas yra kaip medžio šešėlis, mano žodis – kaip paukščio giesmė. Priartėkite prie manęs, jūs, alkanieji ir ištroškusieji teisingumo, jūs, ligonieji, dvasiškai vargšai ir neišmanantieji, priartėkite prie manęs!

37. Aš jūsų neatstumiu dėl jūsų skurdo, nei niekinu dėl jūsų padėties. Žinau, kad kiekvieno iš jūsų viduje yra siela, kuriai reikia mano Šviesos, kad ji pakiltų į gyvenimą.

38. Aš atnešu sveikatą ligoniams ir viltį sielvarto apimtiems. Niekas neišeis be paguodos už savo kančias. Tačiau kai pasieksite ramybę, pajusite, kad esate apgaubti ta orumu, kurią Aš jums suteikiu. Nesikeikite pasaulio ir jo permainingų likimų bei kančių. Prisiminkite, kad būtent jie jus atvedė pas Mane. Taip pat neatsitraukite nuo savo artimųjų, priešingai – dabar, kai patyrėte, kaip Aš jus priimu ir kaip Aš jus apdovanoju, dar labiau eikite jų link ir darykite tiems, kuriems reikia pagalbos, tai, ką matėte, kaip Aš dariau jums.

39. Per *vienį* iš jūsų, kuris iš tikrųjų įgyvendina mano mokymą, daugelis gaus mano malonę.

40. Malda, meilė artimui ir gera valia – tai viskas, ko jums reikia, kad jūsų žinios apie mano mokymą šviestų kaip spinduliuojanti šviesa tamsoje. Artėja išbandymų laikai, ir Aš noriu, kad visi mano mokiniai būtų pasirengę.

41. Kol žmonės džiaugsis taika ar žemiškais malonumais, jie jūsų nekvies, tačiau, skausmo verčiami, jie jūsų ieškos. Būkite pasirengę, nes netrukus kančia užplūs pasaulį. Tada jus šauks ligoniai, kad atneštumėte jiems mano balzamą. Daugelis jūsų artimųjų prašys jūsų maldų ir trokš jūsų mokymų, kad rastų kelią, vedantį juos į dvasinį pakilimą.

42. Ar matote, kokia sudėtinga ir didžiulė užduotis jūsų laukia?

43. Savo širdyje jūs pripažįstate, kad Apreiškimas, kurį Aš jums daviau šiuo metu, yra didis. Jei mokėsite elgtis kaip mano mokiniai, mano darbe pamatysite dar didesnę šviesą.

44. Sukurkite taikos ir dvasingumo tautą, pašalinkite iš savo širdžių paskutinius fanatizmo likučius, kurie dar yra jumyse. Pasiekite apvalymą per atsinaujinimą, tada Aš danguje duosiu ženklą, kuris bus matomas visame pasaulyje ir kuris jums pasakys, kad atėjo „Viešpaties diena“. Šį ženklą pamatys net „akieji“, o nesusiformavęs protas jį supras.

45. Pasinaudokite galingiausiu ginklu, kurį Aš jums patikėjau, t. y. malda; ir melskitės, kad neklausytumėte tų, kurie bando užgesinti jūsų tikėjimo liepsną. Būkite budrūs, tauta, neleiskite, kad kas nors aptemdytų jūsų širdis ir bandytų nukreipti jus nuo kelio. Jūs jau žinote mano Įstatymą – tai yra kelias; niekada nuo jo nenukrypkite, ir jums nebus ko bijoti.

46. Jei žemėje kai kurie nori jus pražudyti, o kiti už jus meldžiasi, nes laiko jus prarastais, prisiminkite, kad dvasiniame pasaulyje yra daugybė tų, kurie saugo kiekvieną jūsų žingsnį. Jūsų Dangiškoji Motina saugo jus po savo apsiaustu, Elijas globoja jus Dvasinio Ganytojo meile, o jūsų broliai ir seserys, gyvenantys Anapus ir atsidavę gėriui, saugo jus ir pataria jums. Taip Aš kalbu tiems, kurie, apimti neryžtingumo ir abejonių, žengia pirmuosius žingsnius ir dar dažnai klumpa bei krenta.

47. Netrukus jų širdyse užsidegs tikėjimas, ir kai tai įvyks, niekas ir niekas jo nebegalės užgesinti. Bet prieš tai Aš turiu jums duoti savo mokymus, kad jūsų širdys sustiprėtų tiek, kiek jūsų siela vis labiau nusisuka nuo to, kas nereikalinga. Tokiu būdu jūs palaipsniui tobulėsite. Tada pajusite, kaip troškulys tiesos ir meilės, kurį man parodote, buvo numalšintas, kad galėtumėte pilni jėgų ir drąsos imtis savo užduoties įvykdymo.

48. Aš ruošiu jus su begaline meile, nes mano mokymas per šiuos balso nešėjus netruks amžinai. Netrukus jūs nebegirdėsite šio Žodžio, tačiau turėsite būti stiprūs kovoje, kuri prasidės, kai mano Žodis nebebus perduodamas šia forma.

49. Ką darysite, jei nebūtumėte supratę Mokytojo mokymo? Kaip galėsite ginti savo tikėjimą, jei nebūtumėte susipažinę su ginklais, kurie gali padėti jums apsiginti? Apmąstykite šiuos žodžius, nes daugelis vėl atsiklups prieš stabus, nes nesugebėjo pasinaudoti mano mokymais.

50. Tauta, nebūkite kurti mano balsui ir neteisingai neaiškinkite mano darbo. Aš jums sakiau, kad turite jį skelbti su tuo paties nuoširdumu, su kuriuo Aš jį jums patikėjau. Klausykite mano balso, kad, išgirdę savo priešų balsus, sugebėtumėte išsilaisvinti iš jų spąstų ir pinklių.

51. Iki šiol jūs žiūrėjote į gyvenimą ir žmones paviršutiniškai. Tačiau dabar Aš jums parodau visų mokymų, kuriuos jums apreiškiau per Tris Laikus, prasmę ir esmę, kad turėtumėte visapusišką žinojimą, kas esate, ir kad priimtumėte savo likimą, kaip Kristus priėmė Savo kryžių, ir mylėtumėte savo artimus Kūrėjo meile. Visa tai jums atskleidžia ir parodo mano mokymas. Dabar sakau jums, kad tas, kurį Aš pažymėjau, neturėtų jaustis pranašesnis už tą, kuris nebuvo gavęs ženklo, nes daugelis iš jų pateiks jums dvasinio tobulėjimo įrodymų ir parodys, kad turi tokias pačias didžiules dvasines dovanas kaip ir jūs.

52. Tai laikas, kai Begalybėje girdimas Dangiškasis varpas, kviečiantis žmones į susirinkimą, raginantis susimąstyti ir melstis. Jos aidai be perstojo skamba kiekvienos širdies gelmėse, nes tai yra Trečiasis Laikas, kai Elijas, kaip mano Pasiuntinys, iš vieno pasaulio krašto į kitą šaukia sielas, kad jos stotų prieš Teismą. *Jūs* turite priklausyti tiems, kurie tą valandą ieško Manęs per Dvasią, o ne per žmogaus rankomis sukurtas skulptūras ir atvaizdus, kad Aš galėčiau pasakyti, jog jūs priklausote tiems, kurie laikėsi Mano Įstatymo, nes Aš jums jame, kurį daviau jums Sinajaus kalne, nurodžiau, kad, norėdami mane garbinti, neturėtumėte turėti prieš akis jokio atvaizdo, vaizduojančio mano dieviškumą.

53. Jei nuo tų laikų raginau jus dvasiniam garbinimui, tai teisinga ir derama, kad dabar jį man aukotumėte, o tauta, kuri kartais praranda viltį pasiekti visišką atsinaujinimą ir sudvasinimą. Supraskite, kaip Aš pratęsiau jūsų egzistenciją ir kaip leidau jums eiti atsinaujinimo ir tobulėjimo keliu, kad savo žingsniais ir nuolatine kelione paliktumėte už savęs kiekvieną netobulumą ir kiekvieną nešvarumą. Argi jūs dar nepatyrėte, kaip purvu drumstos vandens masės savo greitu tekėjimu galiausiai vėl tampa skaidrios? Iš tiesų, sakau jums, tas pats atsitiks ir su jūsų siela.

54. Aš esu Gyvenimo ir visos kūrinijos Viešpats. Todėl sakau jums, kad Aš esu vienintelis, kuris žino visų būtybių paslaptį, amžinybę ir likimą.

55. Jei žmonija ne taip atkakliai laikytųsi savo nežinojimo, jos buvimas žemėje būtų kitoks. Tačiau žmonės priešinasi mano įsakymams, keikia savo likimą ir, užuot bendradarbiavę su manimi mano darbe, ieško būdų apeiti mano įstatymus, kad įgyvendintų *savo* valią. Taip pat sakau jums, kad jei žmonės atidžiai stebėtų kiekvieną savo veiksmą, jie pastebėtų, kaip kiekvienu žingsniu maištauja prieš Mane.

56. Kai Aš apipilu žmones savo malone, jie tampa savanaudžiai; kai leidžiu jiems mėgautis malonumais, jie pasiduoda ištvirkavimui; kai išbandau jų jėgas, norėdamas užgrūdinti jų sielas, jie maištauja; o kai leidžiu, kad kančios taurė pasiektų jų lūpas, siekdamas juos išgryninti, jie prakeikia gyvenimą ir jaučia, kaip jų tikėjimas silpsta. Kai ant jų pečių uždedu didelės šeimos naštą, jie nusimena, o kai paimu vieną iš jų artimųjų iš žemės, jie kaltina Mane neteisingumu.

57. Jūs niekada nesutinkate, niekada negirdžiu, kad savo išbandymuose šlovintumėte Mano vardą, nei matau, kad bandytumėte bendradarbiauti Mano kūrinijos darbe.

58. Argi neprisimenate pavyzdžių, kuriuos Aš jums daviau Jėzuje, kai Jis tą gyvenimą pašventė savo Tėvo šlovinimui?

59. Jėzus neturėjo nieko žemėje, tačiau Jis niekada nesiskundė dėl savo skurdo. Jis turėjo palikti savo Motiną ir gimtinę ir atsisakė visko iš meilės

Tam, kuris Jį siuntė. Jo darbas buvo labai sunkus, o Jo kelias – kupinas kančių iki pat pabaigos, tačiau Jis niekada tam nesipriešino. Jis buvo persekiojamas ir išjuokiamas, nuteistas ir galiausiai nužudytas, tačiau iš Jo širdies, lūpų ir netgi akių liejosi tik palaiminimai, atleidimas ir paguoda tiems, kurie Jį mylėjo, ir taip pat tiems, kurie Jam darė skausmą.

60. Bet ne tik Mane galite laikyti pavyzdžiu, kurį verta sekti. Prisiminkite Abraomo paklusnumą, kai jo Viešpats pareikalavo iš jo sūnaus gyvybės, Jobo kantrybę, kuris mane laimino kiekvieną kartą, kai jį ištikdavo nelaimės, ir, kaip šie pavyzdžiai, yra daug kitų, kurie pasiekė jus per istorijos raštus.

61. Kartais stebitės, pamatę ligonį, kuris kantriai neša savo kryžių, akląjį ar paralyžiuotąjį, kuris laimina mano valią. Kitomis progomis negalite suvokti tėvo, kuris ką tik prarado labai mylėtą sūnų, pasidavimo.

Šių laikų materialistiški žmonės, tokie tolimi nuo tiesos, negali suprasti to pasidavimo, to kantrumo ir to pagarbos Dievo sprendimams. Būtent Aš jums pateikiu šiuos gražius nuolankumo, paklusnumo mano valiai ir dvasinės brandos pavyzdžius, kad turėtumėte pavyzdžius, kuriais galėtumėte sekti savo išbandymuose.

62. Sakau jums: jei ši žmonija visur darys tai, kas yra mano valia, ji žemėje nebežinos jokio skausmo, nes mano ramybė bus jų dvasioje.

Tebūnie mano ramybė su jumis!

Pamoka 118

1. „Leiskite vaikams ateiti pas Mane“, – vėl sakau jums. Nemanykite, kad jie negali Manęs priimti, nes jūsų akyse jie yra maži.

2. Kad ir kiek kaltės bei dėmės siela turėtų – kol ji gyvena vaikystėje, ji dalijasi savo fizinio apvalkalo tyrumu ir nekaltumu. Būtent šiuo laikotarpiu sielai reikalinga bet kokia pagalba, kad ji nenukryptų nuo teisingo kelio.

3. Reinkarnacija yra proga, kurią Dievas savo mylinčiu teisingumu siūlo sielai, kad ji atgautų savo tyrumą ir sugrįžtų į teisingą kelią. Būtent taip ji gali pasinaudoti patirtimi, kurią įgijo savo piligrimystės kelionėje.

4. Kai žiūrite į vaikus, darykite tai su pagarba, nes nežinote, kokia siela juose slepiasi. Tačiau galite būti tikri, kad kiekviena iš šių mažų būtybių turi praeitį, kuri yra ilga istorija, didelis vystymosi gyvenimas.

5. Kol siela išgyvena vaikystę, atitinkančią jos kūno amžių, jai reikalinga vyresniųjų pagalba, nes jos kūnas dar per silpnas, kad ją palaikytų. Jai reikalingas švelnumas, kad širdis nesukietėtų, taip pat jai reikalingi pavyzdžiai ir pamokymai, kurie ją ugdytų ir drąsintų, kol ateis valanda, kai ji galės atsiskleisti.

6. Kiekviena siela atneša į pasaulį savo žinią, ir norint ją išreikšti, būtina, kad visa jos aplinka tam būtų palanki. Kai siela, po ilgo, kovų ir išbandymų kupino tobulėjimo kelio, pagaliau pasiekia tobulumą ir mato save be dėmių, vargų ir nežinojimo, o joje lieka tik šviesa, ji vis labiau panašėja į vaikų tyrumą.

7. Vaikas intuityviai žino, kad negali pats savimi pasirūpinti, todėl visą savo pasitikėjimą deda į tėvus. Kol yra šalia jų, jis nieko nebijo. Jis tikisi tik gero ir žino, kad jam nieko netrūks. Vėliau jis atranda, kad tėvuose glūdi žinių, švelnumo ir gyvybės šaltinis, todėl jų draugijoje jis patiria palaimą.

8. Kada žmonės patirs šį jausmą? Kada jie bus su Manimi? Kada žmogaus siela pasieks tą tikėjimą, tą tyrumą ir tą pasitikėjimą, kuriuos vaikas turi savo nekaltume?

9. Iš tiesų, sakau jums, kai tai įvyks, jūs vėl išgirsite Mano mylintį žodį, kuris jums sako: „Leiskite vaikams ateiti pas Mane, nes jų yra Dangaus karalystė.“

10. Jau seniai jums buvo pasakyta: „Gerbkite savo tėvą ir motiną“; tačiau geriausias būdas juos gerbti – gyventi dorą ir dorybingą gyvenimą.

11. Ar man šiuo metu būtina jums priminti apie jūsų pareigas žemėje? Jūsų širdis man sako: „Ne, Viešpatie, dabar kalbėk mums apie dvasinį gyvenimą.“ Vis dėlto matau, kad žmonės nesiruošia gerbti savo tėvų. O jei jie neįvykdė pirmųjų įsakymų, kaip gi jie galės įvykdyti mano naujus mokymus?

12. Ant Įstatymo pamatų Aš, naudodamas savo Mokymo šviesą, kurią jums skelbiau Antrajame Laike, pastatiau Šventyklos sienas; o dabar savo naujuoju Žodžiu užbaigiu Dvasinės Šventyklos statybą.

13. Turiu jums pasakyti, kad jūsų pamatai vis dar silpni, nes jūs negyvenate pagal Pirmojo laikotarpio įstatymus; nes tik ant tikros moralės ir išgrynintos dorybės galėsite pastatyti savo vidinę šventovę.

14. Mano klausimas toks: kaip galėtumėte garbinti savo Dangiškąjį Tėvą, jei pirmiau negarbinote savo tėvų žemėje? Kaip galėtumėte bandyti laikyti žmoniją savo broliais ir seserimis, jei pirmiau nemylite savo šeimos, kurią sudaro jūsų tėvai, broliai ir seserys, vyras ar žmona bei vaikai?

15. Todėl Aš norėjau, kad jūs sujungtumėte Pirmojo Laiko Įstatymą su mokymu, kurį Aš jums daviau per Jėzų, taip pat su šio laikotarpio apreiškimais, nes taip turėsite visą žinią ir įrankius, reikalingus eiti dvasiniu keliu, vedančiu į amžinąją šviesą.

16. Jei savo gyvenime nepraktikuojate dorybės, bet vis tiek didžiuojatės tuo, kad laikotės Įstatymo, tai sakau jums, kad elgiatės nesąžiningai ir iškraipote tiesą.

17. Mano mokinys turi būti tyros širdies žemėje, kad vėliau galėtų būti toks ir dvasiniame pasaulyje.

18. Savo gyvenimu gerbkite tuos, kurie pagal mano valią davė jums gyvybę, ir rytoj jūsų vaikai gerbs jus. Šlovinkite Mane ne tik dvasiniais darbais – ne, ir jūsų žmogiškieji darbai šlovina mano Dvasią.

19. Tai laikas, kai daugelis žmonių, patirdami didelius išbandymus, kurie kaupiasi virš žmonijos, šaukia: „Tai Dievo ranka, kuri skausmu baudžia žmoniją.“ Tačiau Aš jums sakau, kad tai yra klaidingas būdas mąstyti apie mano teisingumą.

20. Kada jūs suprasite, kad skausmas egzistuoja tik dėl jūsų nuodėmių ir kad pats žmogus save nuteisia ir baudžia?

21. Turėtumėte suprasti, kad kai Aš leidžiu skausmui paliesti jūsų širdį, tuo pačiu duodu jums aiškiausią įrodymą, jog nuodėmė yra didžiausia kliūtis, trukdanti jums pamatyti šviesą ir mėgautis sielos ramybe.

22. Daugelis mano, kad mane myli ir man tarnauja, tačiau kai juos ištinka kančia, jie sukrėsti klausia savęs: „Kaip gali būti, kad, nors aš myliu savo Tėvą, Jis leidžia man išgerti šią kančios taurę?“ — Jie nesuvokė, kad ne tik nemyli Manęs, bet ir leido, jog jų aistros bei siekis po žemiškų dalykų taptų jiems kulto objektu, kuriam jie teikia pirmenybę, nesuvokdami, kad turėtų garbinti Mane.

23. Jei žmonės garbintų tiesą, meilę, teisingumą ir gėrį – kurie yra mano Dvasios savybės – ar manote, kad pasaulyje dar galėtų egzistuoti skausmas, karas, alkis, sumaištis ir mirtis? Iš tiesų, sakau jums, jūsų

gyvenime to nebūtų, o vietoj to būtų taika, sielos ir kūno sveikata, gyvenimo džiaugsmas ir gerovė.

24. Prisiminkite, kad Įstatyme jums buvo pasakyta: „Neturėk kitų dievų šalia Manęs.“ Vis dėlto yra daug dievų, kuriuos sukūrė žmogiškasis ambicijas, kad juos garbintų, jiems mokėtų duoklę ir net aukotų jiems savo gyvybę.

25. Supraskite, kad mano Įstatymas nėra pasenęs ir kad, jums to nesuvokiant, jis nuolat kalba jums per sąžinę; tačiau žmonės tebėra pagonys ir stabmeldžiai. Jie myli savo kūną, glosto savo tuštybę ir pasiduoda savo silpnybėms; jie myli žemės turtus, kuriems aukoja savo ramybę ir dvasinę ateitį. Jie garbina kūną ir kartais dėl to nusileidžia iki degradacijos, o trokšdami malonumų netgi randa mirtį.

26. Įsitikinkite patys, kad labiau mylėjote pasaulio dalykus nei savo Tėvą. Kada jūs paaukojote save dėl Manęs, mylėdami ir tarnaudami Man per savo artimą ? Kada paaukojate savo miegą ar rizikuojate savo sveikata, kad suteiktumėte pagalbą ir palengvintumėte kančias, kurios kamuoja jūsų artimus? O kada jūs beveik iki mirties ėjote dėl vieno iš kilnių idealų, kuriuos įkvepia mano mokymas? Pamatykite, kad garbinimas, kurį jūs skiriate materialiam gyvenimui, jums yra svarbesnis *už* dvasinio gyvenimo garbinimą. Štai kodėl Aš jums sakiau, kad turite kitus dievus, kuriuos garbinate ir kuriems tarnaujate labiau nei tikrajam Dievui.

27. Kaip jūs galėsite pažinti gyvenimą žemėje, kuriame vyrauja teisingumas, ir kaip jūs galėsite savo sieloje pajusti dieviškąjį mano taikos apsiaustą? Ką galėsite padaryti, kad nebejausite skausmo, jei tai yra vienintelis dalykas, kurį gali jums pasiūlyti netikri dievai, kuriuos jūs kūrėte ir mylėjote nuo seniausių laikų iki dabar?

28. Mylėkite Mane labiau už viską, kas sukurta, nes jei *mane* mylėsite, žinosite, kaip kiekvienai būtybei suteikti jos teisingą ir tikrąją vietą.

29. Šiuo metu pasaulyje vyrauja didžiulė sumaištis; tačiau žmonijos dvasia yra pasirengusi, ir pakanka mano šauksmo, kad ji vėl nukreiptų savo akis į mano Įstatymą.

30. Artėja momentas, kai mano Dvasios šviesa pasieks širdis ir leis joms pajusti bei suvokti tai, ko iki šiol jos nesuprato.

31. Mylimi mokiniai, jūs parodote Man savo tiesos ištroškusią dvasią, todėl kviečiu jus ateiti prie šio šaltinio ir gerti, kol numalšinsite savo troškulį. Įsiskverbkite į mano Žodžio esmę; turėkite omenyje, kad Aš materializuojuosi tik iki tam tikros ribos, o tada jums tenka padaryti teisingas išvadas, nuodugniai išnagrinėdami viską, ką išgirdote. Melskitės ir klauskite Manęs savo maldoje, tada patirsite, kaip kiekvieno apreiškimo metu gaunate mano Šviesos kibirkštėlę. Nesitikėkite per vieną akimirką

gauti visą tiesą. Suvokite, kad yra sielų, kurios jau seniai ieško tiesos, tyrinėja ir bando įsiskverbti į visas paslaptis, bet vis dar nepasiekė trokštamo tikslo.

32. Kristus jums parodė kelią, sakydamas: „Mylėkite vieni kitus.“ Tačiau iki šiol jūs nesuvokėte šio kilnaus įsakymo reikšmės. Iš tiesų, sakau jums, visų žmonių gyvenimas pasikeistų, jei gyventumėte pagal šį aukščiausią principą, nes tik meilė gali jums atskleisti slaptą Dievo planą , nes joje glūdi gyvenimo šaltinis. Uoliai ieškokite tiesos, ieškokite gyvenimo prasmės, mylėkite, stiprėkite gėryje, ir patirsite, kaip palaipsniui iš jūsų esybės nuslūgs viskas, kas buvo neteisinga, nesąžininga ir netobula. Kasdien būkite atviresni Dieviškosios malonės šviesai, tada galėsite savo Viešpatį paklausti visko, ką norite žinoti – visko, ko reikia jūsų sielai, kad pasiektų aukščiausią tiesą.

33. Dirbkite žemėje su didesniu atsidavimu ir ištikimai vykdykite savo pareigas. Visada siekite savo sielos tobulėjimo, kad jūsų materialus gyvenimas nebūtų bevaisis.

34. Melskitės paprasta malda, kylanti iš tyriausios širdies, ir tikrinkite savo darbus sąžinės pagalba. Tada džiaugsitės mano buvimu.

35. Šiame dvasiniame ryšyje gausite šviesos srautus, kad geriau suprastumėte gyvenimą. Jums netrūks įkvėpimo, vedančio jus vis tobulėti. Tuomet pabus Dvasios jėgos ir dovanos, ir jūs galėsite įvykdyti įvairias misijas, kurias Aš jums patikėjau.

36. Intuicija, kuri yra dvasinis regėjimas, nuojauta ir pranašystė, išsisklaido protu ir priverčia širdį plakti greičiau, susidūrus su žiniomis ir balsais, kuriuos ji gauna iš begalybės.

37. Vos tik žmonės išmoks bendrauti su mano Dvasia, jiems nebereikės kreiptis į knygas ar į kitus žmones. Šiandien jie vis dar klausia tų, apie kuriuos mano, kad šie žino daugiau, arba ieško raštų ir knygų, trokšdami rasti tiesą.

38. Palaimintas tas, kuris uoliai siekia išgirsti mano Žodį ir nenori praleisti nė vieno mano mokymo, nes jam pavyks savo dvasioje sukurti knygą, kuri bus jo geriausias palikimas šiais laikais.

39. Mano Žodis yra prisikėlimas ir gyvenimas sielai, kuri bijo ir skęsta audringoje aistrų jūroje. Todėl tas, kuris jį priėmė į savo širdį ir paragavo jo esmės, gyvens amžinai. O jo didžiausias troškimas bus tą patį atskleisti savo artimiesiems, kad visi galėtų juo pasimaitinti ir pasiekti amžinąjį gyvenimą.

40. Aš laiminu tuos, kurie skelbia mano atėjimą Trečiajame Laike ir išties vykdo savo užduotį, nes jų sėkla netrukus sužydės. Tačiau vargas tiems, kurie piktnaudžiauja mano vardu ar mano mokymu „ “, siekdami apgauti

lengvatikius, vadindamiesi Dievo siuntiniais ar užimdami mano vietą, kad jiems būtų tarnaujama; nes jie bus demaskuoti ir perduoti teismui. Savo kelyje jie pastebės, kad žmonės pabudo ir reikalaus iš jų įrodymų, kurie pateisintų viską, ką jie skelbia.

41. Aš esu „Žodis“, kuris kalba jūsų Dvasiai. Aš esu Mokytojas, kuris dar kartą mato save apsuptą mokinių. Kol vieni iš jų meldžiasi ir kaupia nuopelnus, kad jaustųsi tyri ir verti būti su Manimi, kiti iškraipo ir sumenkina mano mokymą. Sakau jums, kad kiekvienas iš jų bus atsakingas prieš Mane už mokymą, kurį Aš daviau jiems visiems. Dabartinė karta dėl savo materializmo nesupras šio apreiškimo prasmės, o naujos kartos, kai Aš susijungsiu su jomis iš Dvasios į Dvasią, suvoks šios Išminties knygos, kurią Aš jums palikau kaip palikimą šiuo Trečiuoju Laiku, turinį.

42. Žmonės laukia mano žinios ženklų. Aš leisiu, kad šis mokymas būtų išverstas ir nuneštas į kitas šalis, kad jį būtų galima paskelbti. Kiek daug žmonių jo laukia, nežinodami, kad šiuo metu Aš skelbiu ir perduodu nesuskaičiuojamą daugybę mokymų, iš kurių bus sudaryta knyga, kurioje bus užrašyta mano žinia.

43. Mano Žodis gausiai išsiliejo ant jūsų kaip kristalinio vandens srovė, kuri viską savo kelyje apvalina ir atgaivina.

44. Jei pasiruošite, būsite stiprūs ir turėsite dvasinę galią, kurią praeityje turėjo mano išrinktieji. Vieni jus gerbs, kiti bijos, nes nešdami tiesą savo dvasioje, demaskuosite melą, apgaulę ir veidmainystę, kur tik jos pasirodys.

45. Daugelis žmonių, sužinoję, kad turite mano apreiškimus, iš smalsumo ateis pas jus; kiti jus atstums, o dar kiti norės jus sunaikinti . Visais atvejais turite apsiriboti savo užduoties vykdymu, būtent liudijimu. Tada pamatysite, kad būtent tie, kurie iš jūsų tyčiojosi ar ketino jus nužudyti, bus sujaudinti jūsų žodžių, toli nuo savęs numes ginklus ir prisijungs prie jūsų jūsų kelyje.

46. Didysis susidūrimas artėja, po chaoso į šį pasaulį ateis taika. Žmogus turi išgerti šią taurę, kad išmoktų vertinti ir siekti taikos bei sielos dorybių. Būtina, kad jis patirtų sunkumų, kad būtų sukrėstas ir apsivalytų; ir kai jo kaltės našta taps jam nepakeliamai sunki, jis pajus degantį troškimą, kad taika, kurią jis taip ilgai buvo išvaręs iš savo širdies, sugrįžtų į jo sielą, už ką jis atgailaus iš visos širdies.

47. Sakau jums, kad ta ramybė ateis ir ilgam bus saugoma bei išsaugota žmonių širdyse.

48. Ši žemė bus derlingas laukas, kuriame mano sėkla pražys ir duos vaisių, nes žmogaus širdis jau dabar alksta meilės ir trokšta tiesos; be to, ji yra pavargusi nuo tuščių žodžių ir mokymų be meilės. Todėl žmogus

pagaliau pajuto, kad jį turi mokyti tikrasis Mokytojas, kuris jam atskleistų dvasinį gyvenimą ir parengtų jį aukštesnei egzistencijai. Mano Įstatymas, kuris visada yra žmonių gyvenime, yra jų pamirštamas, ir dėl to žmonija artėja prie chaoso; todėl žmogaus širdis yra tuščia ir varginga dvasia.

49. Todėl kviečiu jus visus sugrįžti į tikrąjį kelią. Mano taika pasirengusi ateiti pas jus, ir būkite tikri, kad su ja žmonių sielose vėl pražys dorybės. Po savanaudiškumo, kuriame žmonės gyveno, į juos sugrįš meilė artimui, ir jie stengsis suprasti tą, kuriam reikia pagalbos, bei suteiks jam ramybę ir paguodą, kurių ilgą laiką nemokėjo duoti. Tada jie patirs džiaugsmą, kurį jaučia tas, kuris myli savo artimus kaip brolius ir seseris. Kada pasirodys tie geri meilės artimui sėjėjai? Aš jums sakiau, kad dėl *vieno* teisiojo šis pasaulis galėtų būti išgelbėtas.

50. Pamąstykite: jei jūs visi stengtumėtės būti teisieji ir geri, ši ašarų slėnis netrukus pavirstų aukšto dvasingumo pasauliu.

51. Tu, tauta, dirbk, nenusidėvėdama. Mokyk, atlik darbus, kurie skatina pasikeitimą, ir kadangi jūs prisikėlėte naujam gyvenimui, melskitės už tuos, kurie mano, kad gyvena, tačiau mirė tikėjimui ir vilties atžvilgiu. Jūs, kurie dabar esate stiprūs ir sveiki, melskitės už sergančiuosius. Melskitės už tuos, kurie nemeldžiasi, ir drąsinkite tuos, kurie patiria didelius išbandymus. Remkite silpnuosius ir neškite taiką kariaujančioms tautoms . Padėkite visoms toms sieloms, kurios paliko savo kūnus mūšio laukuose, pakilti ir įžengti į dvasinį gyvenimą, suvokdamos, kokioje būsenoje jos yra ir kokį žingsnį jos žengė. Melskitės už visus – jūsų misija neapsiriboja tuo, kad tai darytumėte tik tiems, kuriuos mylite ir pažįstate, kurie yra jūsų artimieji, bet ir visiems, gyvenantiems šiame ir kituose pasauliuose. Darykite tai, mokiniai, nes jūsų dvasinė misija yra visuotinė, nes Aš nenustatiau jai jokių ribų, kad mylėtumėte vieni kitus, bet visada sakiau jums: „Mylėkite vieni kitus.“

52. Kad padėčiau jums atlikti šią užduotį, nusileido mano Dvasios šviesa, kad paguostų jus, o jūs, mažieji, kurie uoliai stengėtės suteikti vargstantiems ramią kampelį, kur jie galėtų išgirsti mano balsą, kuris yra balzamas, šviesa ir ramybė.

53. Susirinkimo vieta yra skurdi ir kukli, nes jūs išmokote, kad tai nėra šventykla. Vietoj to jūs stengiatės suteikti tyrumą savo sielai, apie kurią jau žinote, kad ji yra mano tikroji šventykla.

54. Šios susirinkimo vietos yra tarsi medžiai jūsų gyvenimo plačiuose keliuose, jos yra tarsi palmių dykumoje – poilsio vietos, skirtos keliautojams suteikti poilsį ir pavėsį.

55. Ach, jei tik kiekviena provincija turėtų po vieną tokį medį, kur žmonės galėtų išgirsti mano „lakštingalų“ čiulbėjimą! Tačiau jūsų žingsniai

buvo lėti, o jūsų darbas – menkas. Todėl yra daug vietovių be medžių ir daug keliautojų, kurie neranda nei oazės, nei pavėsio, nei prieglobsčio, nei paukščių čiulbėjimo.

56. Kadangi per šį Žodį turite mano buvimo paguodą, užsitarnaukite nuopelnų, kad jūsų medis augtų ir jo šešėlis didėtų, nes smarkiai padaugės keliautojų, kuriuos atves tų, kurie čia rado savo sielos ramybę, liudijimas.

57. Dirbkite visi vieningai ir įgyvendinkite darbą, kurį Aš jums patikėjau. Tačiau budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte *į* pagundą*, nes tada patys sunaikintumėte savo darbą.

**„Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą“. Tai yra Liuterio vertimo pataisa, nes Morkaus 14:38 skamba taip: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą“. – Taip pat prašymas „Tėve mūsų“ maldoje: „Ir nevesk mūsų į pagundą“ nėra teisingai perteikta, nes Dievas mūsų negundo. (Jokūbo 1:3) Todėl mums nereikia Jo prašyti, kad Jis mūsų nevestų į pagundą, bet kad Jis mus apsaugotų ir taip vestų, kad pagundos valandą mes nepaslystume. (Apreiškimo 3:10)*

58. Savo širdyse jūs manęs klausiate, kokios yra pagundos, dėl kurių galėtumėte suklupti, ir aš jums atsakau, kad šios pagundos yra susijusios su tuštybe, fanatizmu arba materializmu.

59. Dabar esate nustebę, kad Aš taip su jumis kalbu, nes manote, jog neįmanoma suklupti dėl veiksmų, kurie yra tokie neverti Mano mokinio.

60. Jei žinotumėte, kiek iš jūsų, kurie atėjote kupini švelnumo ir verkdavote kiekvieną kartą, kai padarėte menkiausią nusižengimą, ir kurie kiekvienoje maldoje prisiekėte Man savo meilę, vėliau nuolankumą pavertėte išdidumu, o aktyvią meilę artimui – savanaudiškumu.

61. Aš pažįstu jus geriau nei jūs patys, ir man būtina taip jums kalbėti, kad gyventumėte budriai.

62. Aš patikiu jums visiems užduotį pastatyti dvasinę šventovę, kuri turėtų būti mano tikroji šventykla, žmogaus akims nematomas altorius, kuris, tačiau, turės tikro altoriaus galią. Jo buvimas bus jaučiamas per tai, ką jūs spinduliuojate savo artimiesiems.

63. Tai yra šventykla, kurią Aš jums pavedu pastatyti, nes žinau, kad jos glėbyje rasite ramybę, gyvenimą ir Dvasios šviesą.

64. Jei susivienysite tikra brolystės dvasia, laikysitės mano nurodymų, ištversite nuolankumu, tikėjimu ir meile artimui bei pasirūpinsite, kad neatsidurtumėte sąstingyje, o stengtumėtės kasdien pasiekti didesnį dvasingumą, tai neabejokite, kad netrukus pamatysite, kaip įvykdote savo misiją ir užbaigiate savo darbą.

65. Kovokite su visais nesutarimų, melo, apgaulės ar materializmo daigais, kurie galėtų išaugti jūsų tarpe, nes jei būsite neatsargūs, piktžolės plis ir toliau augs, kol galiausiai apims jūsų šventyklos sienas.

66. Nelaukite, kol jūsų darbo rezultatas taps panašus į tai, kas nutiko tai tautai, kuri statė Babelio bokštą. Stenkitės, kad kovos pabaigoje jūsų sieloje būtų tik džiaugsmas ir ramybė; tačiau saugokitės, kad paskutinę akimirką neatsirastų sumaištis ir skausmas.

67. Tebūnie palaimintas tas, kuris siekia gyventi taikoje su savo sąžine.

68. Tebūnie palaimintas tas, kuris savo kelyje sėja taikos sėklą.

69. Jūs, kurie ateinate išgirsti mano saldžių žodžių, būkite laukiami.

70. Ateikite pas Mane, kai tik jus slegia kančios ar tikėjimo trūkumas, nes Aš esu Šviesa, kuri jums sugrąžins dvasios ramybę.

71. Jei turėtumėte būti toli nuo šių susirinkimų vietų, išgirsite mane savo sąžinėje, kuri jums parodys kelią.

72. Kai žmonija išgyvena dvasinio sumaišties laikotarpį, tuomet ateina mano Žodžio aiškumas, kad ją apšviestų, nes ji yra pajėgi suprasti aukštesnį gyvenimą.

73. Jūs visi esate liudininkai to, kad šiais momentais mokslas skiria visą savo laiką ir protines galias, kad gamtoje atrastų atsakymus į daugelį žmonių klausimų. O gamta atsako į žmonių šauksmą ir tuo liudija apie savo Kūrėją, kuris yra neišsenkantis išminties ir meilės, bet taip pat ir teisingumo šaltinis. Tačiau žmogus neatsibunda tiesai ir toliau, tarsi pagal nuosprendį, apsikrauna sunkiu materializmo kroviniu.

74. Žmonės bijo žengti žingsnį pirmyn evoliucijos link, žengti į priekį, nes yra įpratę laikytis tradicijų, kurias jiems paliko protėviai.

75. Žmogus bijo mąstyti ir tikėti savarankiškai; jis mieliau paklūsta kitų tradicijoms, taip atimdamas iš savęs laisvę pažinti Mane. Dėl šios priežasties jis gyveno atsilikęs.

76. Tačiau dabar žmonijai atėjo Šviesos laikas, kuriuo žmogus įgyja savarankiškumą.

77. Jei žmonija matė mokslo pažangą ir atradimus, kuriais anksčiau nebūtų patikėjusi, kodėl ji tada priešinasi tikėti dvasios tobulėjimu? Kodėl ji užsispyrusi laikosi to, kas ją stabdo ir daro vangią? Kodėl ji neatsivėrė amžinajam gyvenimui?

78. Palyginkite, kaip mano apreiškimai šiuo metu sutampa su jūsų materialia raida, kad niekada jų klaidingai nepasmerktumėte.

79. Žmogus neturėtų pasitikėti savo materialiais darbais ir mokslu, nes jis nežino, kad be mano apreiškimo, be mano įtakos ar dvasinių būtybių, kurios jus įkvepia iš Anapus, pagalbos, nieko nebūtų buvę galima atrasti.

80. Žmogus yra Kūrimo dalis, jam tenka atlikti užduotį, kaip ir visiems Kūrėjo sutvėrimams; be to, jam buvo suteiktas aukštesnis protas ir savarankiška valia, kad jis savo pastangomis pasiektų dvasios vystymąsi ir tobulėjimą, kuris yra jo egzistencijos aukščiausiasis tikslas.

81. Dvasios pagalba žmogus gali suvokti savo Kūrėją, suprasti Jo geradarystes ir žavėtis Jo išmintimi.

82. Jei, užuot pasididžiavę savo žemiškomis žiniomis, įsisavintumėte visą mano kūrinį, jums nebūtų jokių paslapčių. Tada atpažintumėte vieni kitus kaip brolius ir mylėtumėte vieni kitus, kaip Aš jus mokau kiekviename savo kūrinyje. Turėtumėte gerumą, meilę, gailestingumą ir, svarbiausia, vienybę.

83. Kaip jūs esate maži, kai laikote save visagaliais ir didžiais ir todėl nenorite pripažinti, kad virš jūsų galios ir jūsų mokslo yra Tas, kuris iš tiesų viską žino ir viską gali!

84. Vargšė žmogiškoji būtybė, jei ji tenkinasi tuo, kad yra materija ir tik materija, todėl lieka pavaldžią tik gamtos dėsniui, kuris valdo mirtinas ir trumpalaikes būtybes, kurios gimsta, auga ir miršta!

85. Kada jūs pakilsite iš materializmo būsenos, kurioje dabar esate? Turite pasistengti pažvelgti už jūsų įsivaizduojamo dangaus ribų, į amžinybės vietą, kuri jums yra lemta.

86. Nelaukite, kol kiti pradės eiti keliu pas Mane; ateikite, tyrinėkite paslaptį, ir Jis jums pasakys, ką turite daryti; Jis jums atskleis užduotį, kurią turite įvykdyti.

87. Aš kviečiu jus priartėti prie Manęs; tačiau tam nebūtina atsisakyti nei pareigų, nei sveikų žmogiškojo gyvenimo malonumų.

88. Mokiniai, jūs atvykote į Žemę laikotarpiu, kai visas žmogiškasis gyvenimas yra pavaldus žmogaus mokslo viešpatijai; nepaisant didelio materializmo, šviesa, apšviečianti jūsų vidų, leis jums suprasti, ką turite daryti. Taip jūs išskleisite savo gabumus, nes niekas neturi sustoti, viskas turi vykti harmoningai.

89. Aš duodu jums savo mokymus ne tik kaip moralinę priemonę jūsų aistroms suvaldyti; priešingai, su jais galėsite pasiekti aukštesnius dvasinio tobulėjimo lygius.

90. Jūsų aistrų varžtai turi būti jūsų sąžinė

91. Aš neatėjau įkurti tarp jūsų naujos religijos, taip pat šis mokymas neneigia esamų religijų.

92. Tai yra Dieviškosios Meilės žinia visiems, raginimas visoms dvasinėms būtybėms.

93. Kas supranta dieviškąjį ketinimą ir vykdo mano įsakymus, tas jausis vedamas link savo dvasios pažangos ir aukštesnio tobulėjimo.

94. Supraskite, kad kol pasaulis nepasuks į spiritualizmo kelią, taika bus toli nuo savo įgyvendinimo.

95. Aš, Jėzuje, mokiau aukščiausių ir tyriausių jausmų įstatymą. Ateikite visi pas Mane, tapkite mano mylimaisiais mokiniais, ir Aš išmokysiu jus gyventi taikoje.

Tebūnie mano taika su jumis!

Pamoka 119

1. Mano valia buvo, kad žmonija pažintų Izraelio tautos istoriją, nes Aš šią tautą panaudojau kaip savo mokymų įrankį ir ją pakėliau didžiuliams išbandymams, kad ji visoms kartoms būtų tarsi atversta knyga.

2. Tos dvylika giminių įkūnijo visų laikų žmoniją. Tačiau šiuo metu panašumas tarp tos tautos, kai ji buvo nelaisvėje svetimoje šalyje, ir dabartinio pasaulio, kuris yra nuodėmės ir materializmo vergas – jėgų, įkūnijančių naujojo faraono galią, – yra dar didesnis.

3. Jei tuomet Jehovos gailestingumas išlaisvino savo tautą, nutiesdamas jai kelią per dykumą ir nuvedęs ją į Kanaaną, tai šiandien Aš ateinu kaip teisingumo ir meilės šviesa, kad išlaisvinčiau visas žemės tautas iš jų nelaisvės ir nuvestų jas į „Pažadėtąją žemę“. Dabar Aš nuvesiu jūsų sielas į savo Šviesos ir Taikos karalystę, taip pat Aš išleisiu naują maną ant sielų, kuri jų ilgame klajojime bus amžinojo gyvenimo maistas.

4. Aš sudarysiu naują sandorą su žmonėmis, tačiau ji nebus sudaryta simboliais – joje bus mano Dvasia.

5. Mano tautoje vėl atgims gėrio idealas ir troškimas susivienyti su visomis pasaulio tautomis – taip, kaip susivienijo tos dvylika giminių, kai, vedamos to paties idealo, keliavo per plačią dykumą.

6. Kova bus didžiulė, o kelyje pasirodys kliūtys, priešai ir pagundos. Tačiau iš šio proceso išeis kietu charakteriu pasižymintys kariai ir artimo meile bei tikėjimu persmelkti apaštalai. Per visą gyvenimo kelią, bet ypač kritiniais išbandymų laikais, Aš drąsinsiu žmonių minias ir stiprinsiu jų tikėjimą savo stebuklais. Kai žmonės pasieks taiką ir gyvens harmonijoje, Aš pasirūpinsiu, kad jie jau šioje žemėje pradėtų mėgautis Šviesos ir Taikos Karalystės saldžiais vaisiais – kaip pranašystę tų džiaugsmų, kuriuos sielos patirs vėliau, kai gyvens dvasinėje tėvynėje.

7. Vaisiai, kuriuos siela jau čia nuima, bus kompensacija už aukas, vargus ir nepriteklius, kuriuos patyrė jūsų širdis. Vėliau, kai šis tauta kaip neišmatuojama minia beldžiasi į mano Karalystės vartus, Aš juos džiaugsmingai pasveikinsiu ir pasakysiu jiems: „ “ – „Įeikite, ateikite pas Mane ir palikite už savęs kelio dulkes ir nuovargį. Čia yra Taikos miestas, papuoštas ir laukiantis savo naujų gyventojų.“

8. Tauta, išsigandusi savo Tėvo akivaizdos, manys, kad atėjo jos teismo valanda. Tada Aš jiems pasakysiu: „Nebijokite, įeikite į mano namus, kurie yra jūsų. Dykuma jau jus apvalė ir padarė vertus ateiti pas Mane.“

9. Tauta, matydama tiek daug žmonių nuodėmių, žinodama apie jų neapykantą ir karus, taip pat pažindama materialistinių mokymų skausmingas pasekmes, tu manei, kad ši žmonija, norėdama atsinaujinti ir atsiversti į mano Įstatymą, pirmiausia turės ištverti sunkius išbandymus, ir

kad praeis daug laiko, kol žmonės pagaliau ims mylėti vieni kitus pagal mano mokymą.

10. Sakau jums: nors tiesa, kad šį pasaulį laukia labai dideli išbandymai, tačiau skausmo dienos bus sutrumpintos, nes žmonių kančios bus tokios didelės, kad privers žmones pabusti, pakelti akis į Mane ir įsiklausyti į savo sąžinės balsą, kuris reikalaus iš jų laikytis Mano įstatymo.

11. Mano teisingumas išnaikins visą blogį, kuris egzistuoja šiame pasaulyje. Prieš tai Aš viską išnagrinėsiu: religines bendruomenes, mokslus ir visuomenines institucijas, o tada Dieviškojo teisingumo pjautuvas perės per jas, nupjaus piktžoles ir paliks kviečius. Kiekvieną gerą sėklą, kurią rasiu žmonių širdyse, Aš išsaugosiu, kad ji ir toliau dygtu žmonių sielose.

12. Yra ištisų tautų ir nacijų, kurios išmetė mano sėklą iš savo širdžių; kitos, kurios pamiršo mano svarbiausius mokymus; dar kitos, kurios nei budi, nei meldžiasi. Vis dėlto, nepaisant nevaisingumo, kuriame jos gyvena, šios tautos netrukus bus paverstos derlingais laukais, nes mano gailestingumas paveiks jų širdis.

13. Būtina paruošti „žemės dirbimo įrankius“, pripildyti „klėtį“ dvasine sėkla, kurią Aš jums atnešiau, ir kad, pasinaudodami dvasinėmis dovanomis, kurias Aš jums patikėjau, atpažintumėte valandą, kai turėsite palikti savo poilsio vietą, kad išvyktumėte sėti. Jūs turite budėti ir melstis, kad tas palaimintas aušros metas jūsų neužkluptų miegant nežinojime, materializme ar nuodėmėje; nes tada jūs nepažintumėte tinkamos valandos išeiti į „laukus“, o kai norėtumėte išvykti, nebeturėtumėte jėgų kovai.

14. Jei tikite mano Žodžiu, ruoškitės jau dabar malda, kad rastumėte laukus, tinkamus sėjai. Jei šio darbo nebaigtumėte, jūsų vaikai perims meilės sėklą, kurią jums perdaviau, ir įvykdys mano užduotis iki galo.

15. Tebūnie palaiminti darbininkai, kuriems pavesta dirvą padaryti derlingą ir ją apdirbti, nes jie pamatys, kaip ant laukų nusileis mano malonės rasa, kuri bus nuolatinė Tėvo palaima vaikų pastangoms ir paguoda visiems, kurie prisikels tikėjimui ir gyvenimui.

16. Jau seniai jums buvo pasakyta, kad ateis laikas, kai žmogus supras visus praeities laikų apreiškimus, ir Aš jums sakau, kad tas laikas jau prasidėjo ir kad jūsų dvasia jame per įkvėpimą priima mano Šviesą.

17. Kristus atėjo į pasaulį ir nutiesė jums kelią, savo gyvenimu, darbais ir žodžiais mokydamas jus, kaip tobulai vykdyti Įstatymą. Dar prieš Jam pasirodant pasaulyje, Jį buvo pranašavę pranašai, kad tauta galėtų Jo laukti ir atpažinti, vos tik Jį pamatytų.

18. Abraomo ir jo sūnaus Izaoko pavyzdžiu Aš jums parodžiau, ką reikš Atpirkėjo aukos mirtis, kai išbandžiau Abraomo man rodomą meilę,

liepdamas jam savo rankomis paaukoti savo sūnų, savo mylimąjį Izaoką. Teisingai apmąstydami, tame veiksme įžvelgsite panašumą į tai, ką vėliau reiškė Dievo viengimio Sūnaus auka dėl pasaulio išgelbėjimo.

19. Abraomas buvo Dievo įsikūnijimas, o Izaokas – Jėzaus atvaizdas. Tuo metu patriarchas manė, kad Viešpats reikalavo iš jo sūnaus gyvybės tam, kad nekaltojo kraujas nuplautų tautos nuodėmes, ir nors jis be galo mylėjo tą, kuris buvo jo kūno dalis, jo paklusnumas Dievui, taip pat gailestingumas ir meilė savo tautai, buvo svarbesni už jo mylimo sūnaus gyvybę. Paklusnusis Abraomas kaip tik ruošėsi suduoti mirtiną smūgį savo Sūnui; tą akimirką, kai, apimtas skausmo, jis pakėlė ranką, norėdamas jį paaukoti, mano Galia jį sulaikė ir įsakė paaukoti avinėlį vietoj jo Sūnaus, kad tas simbolis išliktų kaip meilės ir paklusnumo liudijimas.

20. Praėjus šimtmečiams, žmonija pareikalavo iš Manęs Jėzaus, *mano* mylimo Sūnaus, aukos mirties, ir Aš turėjau Jį jums atiduoti, kad Jo švelnumo pavyzdys, užantspauduotas Jo aukos mirtimi ir Krauju, neištrinamai įsirašytų į žmonijos sąmonę.

21. Jei Izaoko atveju jį pakeitė ėriukas, kad išgelbėtų jo gyvybę, tai Jėzaus atveju nebuvo nieko, kas galėtų Jį pakeisti, nes Jis žinojo, kad būtina, jog Jo kraujas būtų pralietas, kad tos aukos prasmė ir šviesa apšviestų žmonių, neturinčių dvasingumo, sielas, širdis ir protus. Todėl Jėzus ir vadinamas „Dievo Avinėliu“.

Įstatymas jums sako: „Nežudyk“, tačiau Kristus savo meilės mokymu parodė jums kilnią pamoką – mirti, kad išgelbėtumėte kitus.

22. Palaimintas tas, kuris miršta, kad suteiktų gyvenimą tiems, kuriems jo reikia, nes jis gyvens amžinai.

23. Žiūrėkite, kaip atėjo laikas, kai galite suvokti dvasinę esmę, glūdintį mano ankstesniuose apreiškimuose – tuos, kuriuos žmonija aiškina tik materialiai, nesistengdama įsigilinti į juos, kad atrastų jų dvasinę prasmę.

24. Aš pastatau jus į pažinimo kelio pradžią, kad vėliau galėtumėte pasiekti mano mokymų esmę. Jeigu Aš jums viską išdėstyčiau visiškai aiškiai, jūsų dvasia nesistengtų gilintis į mano žodžių prasmę.

25. Aš jums primenu, kaip ta kraujo ištroškusi minia anksčiau, Antrajame Amžiuje, galiausiai pamatė Jėzų kabantį ant kryžiaus, o šalia jo – kitus du nuteistuosius, besikankinančius mirties agonijoje. Ji girdėjo, kaip Jis kreipėsi į Tėvą: „Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“ Visi ten buvę tai girdėjo, tačiau tų žodžių nesuprato, ir turėjo praeiti laikas, kad žmonės suvoktų, jog tas kraujas, lėtai lašantis ant žemės, buvo Dieviškosios Meilės ir aukščiausiojo atleidimo simbolis, kuris nusileidžia kaip begalinis apsiaustas, kad apdengtų visus žmones.

26. Nuo to laiko praėjo daug šimtmečių, tačiau šių laikų žmonija – kuri, minėdama Jėzaus aukos mirtį, verkia ir siaubiasi tų, kurie Jį nuvedė ant kryžiaus, žiaurumo – yra ta pati, kuri dieną iš dienos aukoja tūkstančius savo artimų.

27. Jei Kristus šiais laikais sugrįžtų į Žemę kaip žmogus, Jis jau nebesakytų, kaip Golgotoje: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro“, nes dabar jūs gausiai priimate Dvasios šviesą, o sielos yra smarkiai išsivysčiusios. Kas nežino, kad Aš esu Gyvybės Davėjas, todėl niekas neturi teisės atimti savo artimo gyvybės? Jei žmogus negali duoti gyvybės, jis taip pat neturi teisės atimti to, ko negali grąžinti.

28. Žmonės, ar manote, kad vykdote mano Įstatymą vien dėl to, kad sakote, jog turite religiją ir laikotės išorinių pamaldų? Įstatyme jums buvo pasakyta: „Nežudyk“, tačiau jūs pažeidžiate šį įsakymą, nes ant savo nuodėmės aukuro liejate savo artimų kraują upeliais.

29. Izraelitai ir krikščionys kariauja ir žudo vieni kitus – argi Aš nesuteikiau abiem vieno ir to paties Įstatymo?

30. Atpirkimas už tai bus kruvinas ir skausmingas, nes gyvybės, kurias žmonės atėmė, ir kraujas, kurį jie praliejė, šaukiasi teisingumo. Vargas tiems, kurie žudė, ir dar labiau tiems, kurie paskatino ar įsakė žudyti!

31. Žingsnis po žingsnio tautos artėja prie (mirties) slėnio, kur jos susirinks, kad būtų teisiamos.

32. Tačiau tie vyrai, kurie kariauja ir kurių rankos suteptos savo artimų krauju, vis dar drįsta ištarti mano vardą. Argi tai yra mano jums perteiktų mokymų vaisiai ar žiedai? Argi iš Jėzaus nesimokėte, kaip Jis atleido, kaip Jis laimino tą, kuris Jį sužeidė, ir kaip Jis, dar mirštant, savo budeliams padovanojo gyvybę?

33. Žmonės abejojo mano žodžiais ir apleido tikėjimą; todėl jie viską pastatė ant pasitikėjimo jėga. Tada Aš leidau jiems patiems suprasti savo klaidą, skindami savo darbų vaisius, nes tik taip jie atvers akis, kad suvoktų tiesą.

34. Ant šio Meilės stalo yra patiekalų, kurių jums negalėtų pasiūlyti net žemės karaliai: tai Dangaus duona, kurios trokšta vargšai, ir vynas, kurį geria pasaulio atstumtieji. Valgykite ir gerkite, bet niekada nesididžiuokite, kad turite šiuos turtus, nes tada po savo skurdžiais drabužiais slėptumėte tuštybę, o Aš noriu, kad dvasia ir širdimi būtumėte nuolankūs . Sekite pavyzdžiu tų, kurie, nors ant pečių nešioja karališką mantiją, savo širdyse taip pat moka būti nuolankūs. Duona ir mano vynas skirti visiems, nes jus visus matau dvasiškai skurstančius.

Pradžioje Aš visus jus apdovanojau savo malone, kuri yra dieviškoji sėkla. Nuo tada jūs, vadovaudamiesi savo likimu, ėjote skirtingais keliais, ir

šiais keliais kiekvienas nuėmė derlių pagal tai, ką pasėjo – vieni gausų derlių, kiti – tik skausmą ir vargą. Vieni gyveno žemėje tik trumpai, nes pasiekė pakilti reikalingą šviesą, o kiti, nors ilgai gyveno Ašarų slėnyje, net nesužinojo, kas jie yra ir kur eina. Aš gailiuosi šių sielų, klajojančių be tikslo, todėl sustabdyku jų žingsnius, kad parodysiu joms kelią, vedantį į „Pažadėtąją žemę“.

35. Mano Dvasios šviesa įsiskverbia į kiekvieną širdį, net jei ji lieka uždaryta. Panašiai yra ir su Karališkosios Žvaigždės šviesa, kuri, atrodytų, nepasiekia jūsų miegamojo, jei jis užrakintas; vis dėlto jos nematomi spinduliai patenka į jo vidų ir suteikia kambariui gyvybingą atmosferą. Nelaukite, kol mano Šviesa įsiskverbs į jūsų vidų, nors jūsų sielų durys yra uždarytos. Kaip bus gražu rasti jus su jūsų viduje paruoštu šventyklu, kad priimtumėte mano rūpestingos meilės malonę. Leiskite man jus išgydyti ir sustiprinti, o po to aš padarysiu jus savo darbininkais ir mokiniais.

36. Daugelis iš jūsų, kurie šiuo metu gyvenime esate niekas, nes net savo šeimose esate paskutiniai, netrukus pamatysite save sėdinčius prie mano stalo. Jūs, kurie buvote paniekinti ir išvaryti iš savo artimųjų rato, rytoj būsite pripažinti būtent tų, kurie jus buvo neteisingai įvertinę.

37. Ar norite, kad jūsų širdys taptų jautrios ar nuramintos? Tuomet eikite šiuo keliu, kuris yra nuolankumo, dvasinio pakilimo ir meilės artimui kelias. Atneškite išgydymą ligoniams, lankykite skausmo lovas, guoskite kenčiančiuosius ir gerbkite tuos, kurie šį kryžių prisiėmė dar prieš jus. Imkite pavyzdį iš tų, kurie naktimis budi ir studijuoja mano darbą, taip pat iš tų, kurie teikia meilės paslaugas savo artimiesiems, nors ir geria kančios taurę.

38. Taip Aš kalbu tiems, kurie pradeda ištarti pirmuosius dvasinės kalbos žodžius, naujokams, kuriuos Aš mokau pagrindinių Įstatymo taisyklių ir mano darbo galutinio tikslo. Jame jūs išmoksite, kad, jei melsitės iš dvasios į dvasią ir mylėsite savo artimus, ne tik išgydysite sergančiuosius, bet ir prikelite mirusiuosius.

39. Šioje kuklioje vietovėje, kurioje Aš šiuo metu apsireiškiu, Aš jums atskleidžiau, kad Trečiasis laikotarpis prasidėjo 1866 metais ir kad šis apreiškimas baigsis 1950 metais, kai jau daugelis mano vaikų mane išgirdo. Iš tiesų, sakau jums, kad lūpos, kurios jums perteikė mano mokymą, kalbėjo ne savo valia, bet Dievo įkvėptos.

40. Mylimieji šių laukų darbininkai, imkitės savo užduoties su tikra meile, dirbkite mano laukus, ardydami vageles, į kurias sėjate dievišką sėklą. Atpažinkite tą sėklą, kad sėtumėte tik ją, nes jos vaisiuje bus pagrįsta jūsų sielos tobulėjimas ir šviesa. Ar manote, kad yra teisinga, jog,

pereidami į Dvasinį pasaulį, turėsite gailėtis savęs vien dėl to, kad trūko uolumo vykdant užduotį, dėl kurios buvote paskirti gyventi Žemėje?

41. Nepamirškite, kad Aš jums nuolat sakau, jog turite sėti kviečius *mano* laukuose, nes tie laukai, kuriuose augo piktžolės ir usnys, bus nupjauti Dieviškojo teisingumo pjautuvu.

42. Tą patį Aš sakiau mokiniams ir žmonių miniai Antrajame laikmetyje: „Iš tiesų sakau jums: kiekvienas medis, kuris nebuvo pasodintas mano Dangiškojo Tėvo ranka, bus išrautas su šaknimis.“

43. Melskitės, darbininkai, darykite tai nuolankiai prieš savo Tėvą ir pasirūpinkite, kad jūsų sėja būtų maloni mano akims. Nepertraukiamai valykite savo laukus, ieškokite šviesos, kad išsklaidytumėte klaidas, kol juose vaisių duos tik kviečiai.

44. Jūs gavote gryną sėklą, bet jūsų menkas tikėjimas neleido jums atpažinti tos grynumo, ir, to nesuvokdami, sumaišėte ją su kitomis sėklomis, kurios nėra iš Manęs.

45. Aš jums sakiau: atpažinkite sėklą, kad galėtumėte išvalyti vieną po kitos savo sėjas ir kad iš jūsų vaikų lūpų, kai jie pradės eiti Viešpaties keliu, skambėtų tik tiesa. Aš matau tuos, kurie stengiasi įsigilinti į šio mokymo esmę, bet iki šiol nesugebėjo išsilaisvinti iš svetimų mokymų, religijų ir dogmų įtakos.

46. Tauta, padėk mano žodžių nešėjams savo maldomis, ugdyk savo pranašus ir stiprink juos. Nepamiršk, kad artėjant mano apreiškimo pabaigai Aš jums atskleisiu daug mokymų, kuriuos jums saugojau, kad šį palikimą užbaigčiau auksine sagėle.

47. Pasibaigus šiam apreiškimo laikotarpiui, mano Šviesa padės jums suvokti tai, ką išgirdote, ir taip atskirti esminį ir tikrąjį dalyką nuo nereikalingo, tai yra nuo to, kas yra materialu.

48. Aš įkvėpsiu šią tautą, mano Žodžio liudytoją, kad ji nuodugniai studijuotų mano mokymus ir suprastų giluminę prasmę to, ką jai pasakiau, ir kas yra mano mokymo esmė.

49. Kai pereisite pasirengimo etapą ir būsite pasirengę mokyti, Aš jums nutiesiu kelią, ir tada jūs nebesibaiminsite nematomų pavojų ir erškėčių ar klastingų spąstų ir grėsmių, su kuriomis susidursite, nes tada viskas bus paruošta jūsų sėjai.

50. Tada Aš viską būsiu sutvarkęs, ir mano Šviesa nusileis ant jūsų, kaip rasos lašai nakties tyloje nusileidžia ant slėnių. Meilė yra tai, ką turite sėti. Kaip norite, kad tautos sudarytų taikos sutartis, jei jų širdyse yra meilė?

51. Aš jums sakiau, kad taika bus tarp geros valios žmonių, tačiau nė vienoje žemės tautoje Aš nerandu tos geros valios.

52. Todėl būtina, kad atsirastų tauta, kuri nesiekia pasaulio turtų, bet moko aktyvios meilės artimui, maldos, dorybės ir tikėjimo. Šią tautą Aš vadinsiu savąja, o žmonės ją atpažins kaip Dievo tautą. Iš jo žmonių moralės, gerų papročių, dorybingos gyvensenos spinduliuos taika, kuri žmonėms suteiks gerovę, tačiau jie neturės pamiršti, kad tobula taika – ta, kuri vienintelė pripildo dvasią palaima, – nusileidžia tik tam, kuris jos trokšta tikra meile.

53. Kada jūs pasieksite Dvasios ramybę, jei dar net nesate pasiekę širdies ramybės? — Sakau jums: kol nebus sunaikintas paskutinis brolių žudymo ginklas, tarp žmonių nebus taikos. Brolių žudymo ginklai yra visi tie, kuriais žmonės atima vieni kitiems gyvybę, griauna moralę, atima laisvę, sveikatą, sielos ramybę arba sunaikina tikėjimą.

54. Tiek daug blogio riba beveik pasiekta, tam turi būti padėtas taškas. Todėl mano balsas pasigirdo giliausiose sielose ir paragino visų tautų žmones padėti naikinimo ir mirties ginklus, kad jie būtų sudeginti mano teisingumo ugnyje.

55. Tada Aš kalbėsiu dvasiškai, ir mano balsas bus išgirstas visų mano vaikų sąžinėje.

56. Jei išdidūs ir neprotingi žmonės apmąstytų ir melstųsi, jie suvoktų, kur nukreipia savo žingsnius, ir sustotų. Tačiau jie negali pasiekti visiško aiškumo savo dvasioje, nes neapykanta ir ambicijos juos apakina.

57. Melskitės visi, kurie norite priklausyti taikos tautai. Visi, kurie norite ištieskti brolišką ranką savo artimui, kad jį išgelbėtumėte, – priartėkite prie Šviesos.

58. Piktosios sėklos, išsibarstytos po visą žemę, duoda vaisių kaip niekada anksčiau. Tačiau turiu jums pasakyti ir tai, kad gera sėkla taip pat dygsta įvairiose planetos vietose.

59. Pasiruoškite dvasiškai – visi, kurie jaučiate, kad jūsų širdyse pradeda dygti ši dieviškoji sėkla, kad, kai savo kelyje sutiksite kitus sėjėjus, galėtumėte juos atpažinti ir susivienyti su jais pagal mano Įstatymą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 120

1. Jau seniai per pranašo lūpas jums buvo paskelbta, kad ateis laikas, kai Dieviškoji Dvasia bus išlieta ant visos kūrinijos ir kiekvienos sielos. Iš tiesų, sakau jums, šis laikas yra tas, kuriame jūs dabar gyvenate. Tačiau jis jus užklupo netikėtai ir nepasiruošusius, nes toms pranašiškoms balsams skyrėte labai mažai dėmesio ir tos pranašystės nei studijavote, nei gilinotės į jas.

2. Šiandien jūs ieškote visko, kas jums yra antgamtiska, norėdami rasti patvirtinimą, kad dvasinis gyvenimas egzistuoja. Vieni stebi ir tyrinėja žvaigždes, kiti laukia paslaptingų balsų ar ženklų, dar kiti nori rasti paaiškinimą moksle; tačiau labai nedaug yra tų, kurie susikoncentravo į savo sielos gelmes, kad ten išgirstų savo Viešpaties balsą, Jį pajustų ir mylėtų.

3. Kai Antrajame Laike paskutinį kartą pasirodžiau savo mokiniams, jie matė, kaip debesis apgaubė Mokytojo pavidalą, pakėlė Jį į viršų ir nunešė į begalybę. Ten jie gavo pažadą ir pranešimą, kad Viešpats sugrįš pas žmones tokia pačia dvasine forma, kokia tie vyrai Jį matė išeinantį.

4. Tik jie galėjo suvokti tą dieviška apsireiškimą, nes buvo vieninteliai, kurie buvo pasirengę, kol pasaulis miegojo. Dabar Aš jums sakau, kad jūs matėte, kaip išsipildė to Pirmojo laikotarpio pranašo žodžiai ir pažadas, kurį Aš jums daviau. Tačiau mano atėjimą dvasine forma pajuto tik tie, kurie viduje pasiruošė, arba tie, kurie manęs laukė budriais pojūčiais.

5. Ta pačia išaukštinta tyla, su kuria Aš antrajame laikmetyje pakilau į debesį, šiandien Aš nusileidžiu ant visų sielų; tačiau ne visi mane matė, pajuto ar išgirdo, nes dabar, kaip ir tada, tik nedaugelis yra tam pasirengę. Mano balsas švelnus, tačiau mano buvimas vėl sukrės žmoniją visose jos visuomeninėse struktūrose.

6. Valdovai, fariziejai ir Rašto žinovai tyčiojosi iš Jėzaus, kai išgirdo Jį sakant, kad Jis yra Karalius, kad Jis atėjo viešpatauti. Kai jie pamatė Jį miršantį ant kryžiaus, jų pašaipos ir abejonės dar labiau sustiprėjo, tačiau jie negalėjo įsivaizduoti, kad labai greitai žlugs kartu su savo vyriausybėmis ir vasalais, ir kad Tas, kurį jie nuteisė ir nužudė kaip apgaviką, didžiulės žmonių minios ir tautos atsivers prie Jo dėl Jo mokymo tiesos, kupinos teisingumo, meilės ir nuolankumo.

7. Štai Aš esu, matomas ir paliečiamas tam, kuris viduje pasiruošęs ir nori Mane pamatyti, ir Aš skleidžiu šviesą visose sielose, kad niekas neieškotų Manęs kitoje nei dvasinėje formoje, nei stengtųsi rasti Mane išorėje, kai Jis nešioja Mane savo širdyje.

8. Elijas atėjo, kad paruoštų mano atėjimą. Jis dar kartą išlygino kelius, apšviesdamas proto organus ir atrišdamas lūpas tų, per kuriuos Aš jums

daviau savo Žodį. Kai Aš nustosiu kalbėti jums per žmogiškąjį proto organą, Elijas toliau skleis šviesą žmonijos kelyje.

9. Didžiulė yra Dievo pasiuntinio žinia šioje epochoje. Žinokite, kad Aš jums jau Antrajame Laike sakiau: „Elijas ateis ir viską sugrąžins į pradinę būseną.“

10. Kas yra tie, kurie iš tiesų jaučia jo dvasinį buvimą? Aš galėčiau jums pasakyti taip pat, kaip sakiau tada: „Elijas buvo tarp jūsų, o jūs jo nepajutote.“

11. Jūs vadinate jį kelio paruošėju, ir iš tiesų juo jis buvo nuo Pirmųjų laikų. Jis leido jums numanyti dieviškąjį pranešimą per žmogų ir prikėlė mirusiuosius dar prieš Jėzui gimstant. Jis atnešė jums pirmuosius pranešimus apie sielos reinkarnaciją ir nuo tada rengia Viešpačiui kelius iki pat dabartinio laikotarpio, kuriame jūs džiaugiatės šiuo apreiškimu ir stebitės tvarka bei tobulumu, su kuriais kiekvienas dvasinis apreiškimas tapo tikrove.

12. Elijas yra tarsi piemuo, sekite juo, nes jis ves jus tikruoju keliu, kol pasieksite vartus, kur jūsų laukia Tas, kuris yra visos kūrinijos Tėvas.

13. Pasiruoškite dvasiškai savo meditacijos tyloje, nes jis priartės prie jūsų, kad atskleistų viską, ko jūsų protas nesugebėjo suvokti.

14. Kova artėja, ir Elijas nori jus sustiprinti. Nebijokite, neabejokite savo dvasiniu vadovu; nes jei savo laiku jis maldos pagalba leido žaibo spindulį, kad netikrų dievų garbintojams įrodytų tikrojo Dievo buvimą, tai šiuo metu jis atliks stebuklus prieš materializuotą pasaulį, kurie jį sukrės ir privers atverti akis tiesai.

15. Ar bijote su savo artimaisiais kalbėti apie sielos reinkarnaciją? Argi nesate įsitikinę, kad joje glūdi meilės kupinas teisingumas?

16. Palyginkite šią atpirkimo formą su amžina bausme nesibaigiančioje pragaro ugnyje – tai vaizdinys, kuriuo žmonija naudojasi, norėdama įbauginti žmonių sielas. Pasakykite Man, kuri iš šių dviejų rūšių perteikia jums dieviško, tobulos ir gailestingos teisingumo sampratą: Viena atskleidžia žiaurumą, beribę neapykantą, kerštą; kita apima tik atleidimą, tėvišką meilę, viltį pasiekti amžinąjį gyvenimą. Kiek didelis iškraipymas ištiko mano mokymus dėl netinkamų aiškinimų!

17. Aš ruošiu jus kovai, nes žinau, kad dėl to, ko mokysite, su jumis bus kovojama. Bet jei jūsų artimuosius, kurie šiuo metu kovoja prieš jus, užkluptų mirtis, ir Aš – jei jie mirtų nuodėmėje – paklausčiau, ką jie rinktųsi: amžinąją ugnį, kuria jie tiki, ar galimybę apsivalyti naujame gyvenime – tikrai, sakau jums, jie rinktųsi antrąjį variantą, net jei savo gyvenime, apakinti fanatizmo, jie būtų prieš jį kovoję.

18. Mokiniai, būkite ištikimi ir atkaklūs mano mokyme, nes galiausiai šviesa nugalės tamsą. Šviesa yra tikrasis tikėjimas, protas, pažinimas, išmintis.

19. Elijas eis prieš jus kaip dieviška deglas ir apšvies jūsų kelią.

20. Šiuo metu Aš apginkluoju jus dorybe, kad galėtumėte įvykdyti sudėtingą misiją, kurią Aš jums patikėjau Trečiajame Laike – misiją, kuri bus žmonijos labui ir padės jūsų sielai pakilti vystymosi keliu. Tuos, kurie anksčiau buvo atstumtieji arba tiesiog egoistai, Aš paversiu patarėjais ir gydytojais. Būtina, kad tikėtumėte savo dvasiniais sugebėjimais, kad galėtumėte atlikti stebuklingus darbus. Jei tikėsite, jūs taip stebėsitės savo darbais, kad man sakysite: „Kodėl man suteikiate tiek daug, nors esu toks nevertas?“ Supraskite, kad po skausmo išbandymų, kuriuos išgyvenote, mano dieviškasis mokymas jus paruošė, kad galėtumėte tobulėti.

21. Su visišku nesavanaudiškumu dalinkitės tuo, ką Aš jums daviau, ir jūs atversite daugelio akis tiesai, o savo veiksmais giliai sujaudinsite daugelį savo artimų. Mokykite, kad tas, kuris tarnauja žmonėms, tarnauja *Man*. Kelyje yra pagundų, tačiau kovoti su jomis Aš jums daviau reikiamus ginklus.

22. Mokiniai, kiek iš jūsų savo paprastumu buvote tarsi spindintys švyturiai savo artimųjų kelyje? Kol praktikuosite mano mokymą, išbandymuose būsite nenugalimi. Tačiau jei nesusivienysite arba jei šį mokymą taikysite pagal *savo* įsivaizdavimą ir valią, tuomet kovoje būsite nugalėti – ne mano darbe, nes jis yra tiesa ir yra nesunaikinamas. Pasiruoškite, nes po mano išėjimo Aš paliksiu jums laukus, paruoštus sėjai, kraštus, kaimus ir netgi tautas. Ir *jūs* turėsite toliau sėti šią sėklą ir mokyti tuos, kurie manęs negirdėjo, perduoti jiems mano Žodžio esmę ir supažindinti juos su mano pranašystėmis apie tai, kas įvyks po 1950 metų.

23. Taip, tauta, šias pranašystes Aš įspausiu į širdis, nes tais laikais jūs jau nebegirdėsite šio Žodžio, perduodamo per žmones. Iš tų žodžių nešėjų, į kuriuos šiandien žiūrite, kai kurie bus paimti iš žemės, o tie, kurie liks, uždarys savo protą šiam skelbimui ir Dvasiniam pasauliui.

Tai bus spąstų ir pavojų laikas, kai pakils netikri pranašai, netikri žodžio nešėjai ir kalbės netikri dievai. Tada turėsite būti stiprūs, kad nesusigundytumėte apgavikų. Semkitės jėgų iš mano žodžio, kad nesusilpnėtumėte.

24. Būkite paklusnūs, praktikuokite paklusnumą, būkite pasirengę vykdyti tai, ką Aš jums įsakau, ir patirsite, kad skausmas pasitrauks iš jūsų kelio ir jūs niekada nebūsite apgauti. Tai nėra mano valia, kad jūs pražūtumėte, nei kad jums ištiktų nelaimės, dėl kurių Aš jus įspėju.

Budėkite ir melskitės, nes taip pat, kaip žmonės pasaulyje gali jums statyti spąstus, kad jus sužlugdytų, taip ir anapus – kaip jūs gerai žinote – egzistuoja nesąžiningos ir supainiotos būtybės, kurios savo tamsa gali daryti jums įtaką.

25. Supraskite, o bendruomenių vadovai, kad šis tauta, kuri klausosi mano nurodymų, vis labiau suvokia mano jums reiškiamus priekaištus ir mano žodžio nešėjų atsakomybę, ir jei rytoj nesilaikysite nurodymų, būtent ši tauta sukils, atsisakys jūsų ir privers jus suvokti savo klaidas.

26. Mano valia yra, kad šios tautos ir dar ateisiančios minios matytų, kaip jūs su visais uolumu ir orumu užimate vietą, kuri priklauso kiekvienam, kad žmonės iš jūsų darbo suprastų, jog buvote geri darbininkai šiame vynuogyne. Ar supranti Mane, tauta? Ar esi pasiryžusi laikytis Mano nurodymų per šiuos paskutinius mano apsireiškimo tarp jūsų metus?

27. Gerai apmąstykite mano įsakymą dėl jūsų vienybės pasiekimo, kad atrastumėte jo tikrąją prasmę. Jau ne kartą norėjote man parodyti savo vienybę, o Aš jums įrodžiau, koks melas joje slypėjo. Aš norėjau, kad jūs vienas kitam padėtumėte, kad gerbtumėte vieni kitus, nes pareigas, kurias kiekvienas iš jūsų eina, jums suteikiau Aš; kad jūs vienas kitam jaustumėte tikrą meilę, nes tada jūsų darbuose Aš rasiu pamatus vieningam veikimui ir pamaldumui. Aiškiai suvokite mano norus ir laikykitės mano nurodymų, nes jei taip nedarysite, negalėsite įsivaizduoti chaoso, kuris jūsų laukia. Nenoriu jums kelti nereikalingos baimės, noriu jus dabar pažadinti, kol dar yra laiko apmąstyti ir ištaisyti savo klaidas. Kad rytoj, kai suklupsite, negalėtumėte pasakyti: „Viešpatie, jei Tu viską numatai, kodėl mums niekada nepranašavai šios nelaimės?“

28. Mokiniai, šiandien daviau jums šį pamokymą, nes nenoriu, kad po mano išėjimo verktumėte, nors žinau, *kad daugelis* verks.

29. Ankstyvaisiais laikais viskas, kas susiję su dvasiniu pasauliu, žmonėms buvo paslaptis, todėl jie turėjo sukurti mokslus ir teologijas, kad galėtų tyrinėti ir suvokti Dieviškumą. Tačiau iš tiesų sakau jums: Kristus, būdamas tarp žmonių, kalbėjo su didžiausiu paprastumu, kad visi galėtų suprasti meilės mokymą. Jis žinojo, kad nebus teisingai suprastas, bet turės palaukti, kol ateis laikas, kai dvasinis žmonijos išsivystymas leis jai suvokti visą tiesą. Todėl Jis pažadėjo pasauliui sugrįžti dvasiškai ir atsiųsti jam Šviesą, kuri leistų suprasti viską, kas žmonių širdyse keltų sumaištį.

30. Pakelkite savo sielą, nes tas paskelbtas laikas yra tas, kurį šiuo metu išgyvenate. Tas Mokytojas, kuris jums pažadėjo sugrįžti, yra Tas, kuris dabar kalba jums, o Šviesa, kurią Jis pažadėjo jums atsiųsti, yra ta, kuri šiuo metu dvasiniu požiūriu veikia visuose žmonėse.

31. Tiesos šviesa yra tokia ryški ir aiški, kad jums nereikia būti teologais, kad suprastumėte tai, kas jums buvo apreikšta laikui bėgant. Jei vystymosi kelio pradžioje viskas jums buvo paslaptis, tai Aš žingsnis po žingsnio ir pamoka po pamokos nuėmiau šydus, išsklaidžiau tamsą ir pašalinau netiesas.

32. Tėvas negali būti paslaptis nė vienam iš Savo vaikų, nes Jis leidžia save pajusti, išjausti ir pamatyti visame sukurtame pasaulyje – nuo mažiausio iki begalinio. „Paslaptis“ sukuria žmonės, nenorėdami suvokti, kad taip jie stabdo sielos vystymąsi link Kūrėjo.

33. Aš jums nesakau: „Ateikite pas Tėvą, kad Jį pažintumėte“, bet: „Pažinkite Tėvą, kad prie Jo ateitumėte“. Kas Jo nepažįsta, tas negalės Jo mylėti, o kas Jo nemyli, tas negalės prie Jo ateiti.

34. Aš atėjau į pasaulį, kad jums pasakyčiau: „Aš esu Kelias“, ir pridėjau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“

35. Koks buvo Kristaus kelias? Meilės, gailestingumo, švelnumo, tyrumo kelias. Koks buvo Sūnus, kad per Jį pažintume Tėvą? – Išmintingas, teisingas, mylintis, gailestingas, kupinas galios ir aktyvios meilės artimui.

36. Mokytojas atėjo į pasaulį tam, kad jums parodytų tikrąjį Dievą – ne tą, kurį tautos susikūrė savo širdyse. Lygiai taip pat šioje epochoje Dieviškosios Dvasios šviesa visiškai nusileidžia ant visų sielų, kad, regėdami Tėvo begalinę meilę, galėtumėte džiaugtis savo dvasingumu.

37. Palaimintas tas, kuris seka paskui Mane meilės ir nuolankumo keliu.

38. Tebūnie palaimintas tas, kuris myli ir pasitiki, kuris žino savo misiją ir ją vykdo.

39. Kai Aš jums kalbu apie „Kelią“, Aš neturiu omenyje jokio kelio žemėje, nes mano Karalystė nėra tame pasaulyje, kuriame jūs gyvenate. Tai dvasinis kelias, kuris visada veda į aukštumas. Tai tobulėjimas ir pažanga, kuriuos turi pasiekti jūsų sielos. Todėl, kur bebūtumėte žemėje, galite eiti Dvasios keliu.

40. Mano vaikai, jei nuklydote nuo kelio, sugrįžkite į jį, o jei sustojote, eikite toliau.

41. Užduotį, kurią vykdote, Aš jums daviau atsižvelgdamas į jūsų sugebėjimus ir jėgas; jums tereikia ją suprasti ir mylėti. Melskitės kasdien, kad gautumėte savo darbams reikalingą šviesą. Tad būkit iai pasirengę, budrūs, kad galėtumėte išgirsti tų, kurie jus šaukia, tų, kurie jūsų prašo, balsus, taip pat kad galėtumėte ištverti išbandymus. Kiekviena jūsų buvimo diena yra puslapis knygoje, kurią rašo kiekvienas iš jūsų. Kiekviena diena pažymėta išbandymu, o kiekvienas išbandymas turi prasmę ir priežastį.

42. Noriu padaryti jus sielos ir kūno požiūriu sveiką tautą, nes jūs esate išrinktieji, visų laikų mano apsireiškimų liudininkai, ir šiuo metu turite įvykdyti sudėtingą misiją bei paruošti kelią naujoms kartoms.

43. Aš jūsų kelią nusėjau meilės įrodimais, kad neabejotumėte nei Manimi, nei savimi. Jūs, kurie šiuo metu Mane girdėjote, – neikite į kapą ir nesineškite su savimi šio ryšio, kurį turėjau su jumis, paslapties, nes tai yra jūsų pagrindinė užduotis. Kalbėkite žmonėms mano vardu, liudykite mano apreiškimus savo darbais.

44. Nesakykite Man, kad jums trūksta pasirengimo tai daryti, nes Aš jums daug ką kalbėjau, ir kol jūs Manęs klausėte, jūs apsivalėte ir tapote verti. Visi jūs galite nešti šią žinią pasauliui. Žmonės jos laukia ir yra pasirengę ją priimti. Argi nepastebėjote to troškimo dvasinio tobulėjimo ir taikos, kurį jaučia žmonės? Argi jų nežinojimas ir skausmas jūsų nesujaudina?

45. Mano Dvasia išsilieja ant jų, kalba jiems per jų dvasią ir sako: „Ateikite pas Mane ir pailsėkite. Priimkite tikėjimą, kurio jums trūksta, nustokite būti aklais kelyje.“

46. Tauta, ar žinai, kokį darbą Aš kuriu pasaulyje? — „Ne“, sakai Man, „mes matome tik sukrėstą žmoniją, matome, kaip ji neria į gilias bedugnes ir kenčia didelį išmėginimą.“ Tačiau Aš jums sakau, kad leidau žmogui savo pačio rankomis patirti teisingumą, kad jis suvoktų visas savo klaidas ir, apvalytas, sugrįžtų pas Mane. Aš nuleidžiau savo šviesą ant visų tvarinių ir buvau su jais nelaimių dienomis.

47. Mano Dvasia nusileido ant kiekvienos sielos, o mano angelai yra visur visatoje ir vykdo mano įsakymus, kad viską sutvarkytų ir nukreiptų teisingu keliu. Kai visi įvykdys savo misiją, nežinojimas išnyks, blogio nebebus, ir šioje planetoje viešpataus tik gėris.

48. Ach, jei tik jūs būtumėte mane supratę! Jei tik galėtumėte suvokti, koks didelis yra mano troškimas jus tobulinti! Kaip toli jūs jau būtumėte pakilę, ir kaip arti manęs jau būtumėte! Jei *jūsų* valia būtų *mano valia*, jūs jau būtumėte pasiekę viršūnę, kur aš jūsų laukiu.

49. O ko aš trokštu, tauta? — Jūsų vienybės ir jūsų taikos.

50. Kad jums padėčiau, Aš vėl esu tarp jūsų, kalbu su jumis, judinu jūsų širdis, laukdamas jūsų pabudimo.

51. Kiekvienas geras medis bus apsaugotas, o jo šaknys ir šakos išsiskleis, kad suteiktų keliautojui prieglobstį ir maistą; tačiau piktžolės bus išrautos su šaknimis ir įmestos į neišgesinamą ugnį.

52. Aš kalbu jums perkeltine prasme, ir kai kalbu jums apie tą medį, turiu omenyje žmonių *darbus*.

53. Tiems, kuriems patikėjau didelius uždavinius, sakau: paruoškite savo derlių. Šeimų galvos, mokytojai ir valdovai, ponai ir tarnai, didieji ir maži, nenoriu, kad man rodytumėte savo neapdirbtus laukus. Net jei tai tik vienas mažas grūdas, parodykite jį man švarų ir tyrą.

54. Ateikite pas Mane, belskite, ir jums bus atidaryta. Tačiau ateikite džiaugdamiesi, patenkinti savo darbu, kad jaustumėtės didingi, panašūs į Mane.

55. Mano Žodis yra Dangiškasis Vanduo, kuris numalšina sielos troškulį. Kas jo paragaus, tas niekada daugiau nebeturės troškulio. Aš esu neišsenkantis Šaltinis, kuris krenta kaip krioklys ir apipila jūsų dvasią bei širdį.

56. Jūs, kurie skausmo, maldos ir atgailos dėka apsivalėte, užsitarnavote teisę išgirsti mano Žodį. Būkite ir toliau švelnūs bei nuolankūs, kad niekada neprarastumėte šios šviesos. Jūsų gyvenimas buvo nevaisingas, kaip dykuma, be šešėlio, be oazės; tačiau Aš pasirūpinau, kad dykumos viduryje rastumėte palmę ir šaltinį, kur galėtumėte atgauti drąsą ir viltį. Dabar, kai atgavote jėgas, kai jūsų širdyse viešpatauja ramybė, neikite į „nuodėmės miestą“, kad ten pražūtumėte tarp jo malonumų ir tuštybių.

57. Tai yra ir bus vadinama „Dvasios laikotarpiu“, nes jame Aš turėjau ateiti „ant debesies“, kad užsidegtų šviesa, atskleidžianti ir išaiškinanti paslaptis – laikotarpis, kuriuo Aš turėjau atversti Mokymo knygą tame puslapyje, kuris atitinka epochą, kurioje jūs gyvenate. Savo dieviškąja meile Aš šiuo metu apšviečiu žmonių protą, kuris dėl savo nejautrumo dvasiniams dalykams yra tarsi uola. Tačiau iš šių uolų Aš priversiu tekėti vandenį ir netgi pražysti gėles.

58. Grįžkite žvilgsniu atgal, pažvelkite į praeitį, ir jūs atrasite, kad Aš visada sėjau meilę jūsų kelyje. Kiekvieną kartą, kai manėte, kad Manęs nėra, ir jūsų vienatvė užsitęsė, Aš pasirodau jūsų širdyse ir tampu atramine lazdele, kad jūs nesugriūtumėte.

Jūs susirenkate mažomis grupėmis, kad išgirstumėte mano Žodį; tačiau rytoj jūs padaugėsite kaip smėlis jūroje, ir šios minios dvasiškai bus tos, kurios sudarė dvylika Izraelio giminių. Parašyta, kad Aš juos vėl suvienysiu, kad juos teisičiau. Iš šių minios Aš išrinksiu tuos, kurie šiuo metu bus mano naujieji apaštalai. Tačiau Aš paruošiu visų širdis, kad jos jaustų meilę ir gailestingumą savo artimiesiems, sektų savo sąžinės įkvėpimus ir širdies jausmus, ir taip tarp žmonių atliktų darbus, kurie yra verti To, Kuris juos paskyrė skleisti mano naująją žinią su *tuo* geru skoniu, kuris sunaikina pasaulio kartumą.

59. Jei savo misiją laikote kryžiumi, tai tikrai sakau jums, kad ji iš tiesų yra kryžius; tačiau Aš būsiu jūsų „kryžiaus nešėjas“. Viską, ką darote savo

artimų labui, Aš jums atlyginsiu, paversdamas tai šviesa jūsų sielai. Prisiminkite Kristų, kai Jis, kupinas šlovės ir didybės, pakilo į dangų, užbaigęs Savo meilės ir išganymo darbą.

60. Melskitės, tauta; tautose atsiranda pranašai, kalbantys apie mano apreiškimą ir mano buvimą tarp jūsų. Turite juos pripažinti, nes jie yra mano pasiuntiniai. Tačiau išmokite juos atskirti nuo netikrų pranašų, kurie taip pat pasirodys ir skelbs tariamo šviesos žodžius, tačiau iš esmės juose bus tik tamsa. Tie, kurie yra *mano* pasiuntiniai, paruoš širdis, pažadins tautas, bus mano kelio rengėjai, kad, kai atvyksite į tas vietoves, rastumėte derlingus laukus.

61. Viską, kas šiuo metu vyksta, jums jau pranešė mano pranašai praeityje. Tačiau kas šiandien atpažįsta to, kas jums buvo pažadėta, išsipildymą? Daugelis miega, labai nedaugelis budėjo; tačiau šios pasaulio nuodėmės nakties tamsoje Aš atėjau pas tuos, kurie, atrodytų, miegojo, tačiau manęs laukė.

62. Trečiojo Laiko knyga šiuo metu yra užrašoma mano „auksiniais plunksnais“ pagal mano mylinčio balso diktatą. Sargangeliai, uoliai saugantys Tėvo mokymus, veda rašytojų rankas, kad jie užrašytų knygoje tai, kas turi išlikti ateities kartoms – meilės knygą, tobulos išminties knygą, knygą, kurią galės skaityti ir paprasti, ir išsilavinę, mažieji ir didieji, išdidieji ir nuolankieji. Mano Žodis bus kardas, kuris kovos, pasakodamas apie mano atėjimą šiais laikais, apie mano apreiškimo būdą. Jis apšvies neišsilavinusių protus, prasiskverbs pro akmenines širdis ir išsklaidys jų abejones. Mano mokymas toliau plis iš širdies į širdį ir iš tautos į tautą, ir jį supras, juo tikės ir mylės net neišsilavinusieji, nežinojantieji, nusidėjėliai, pagonys ir stabmeldžiai, kurie pripažins mano meilės apreiškimą.

63. Pasidžiaukite ir džiaukitės mintimi, kad šiuo metu pajautėte mano buvimą, nes jau pasiekėte tą tašką, kuriame jūsų siela atsisako visko, kas nereikalinga, kad tobulumo žingsniais eitų keliu, vedančiu ją į aukštesnę raidą. Budėkite ir melskitės už tuos, kurie nenorėjo Manęs klausyti, nors ir buvo pašaukti. Būkite jiems gailestingi.

64. Trečiajame laikmetyje sakau jums: reikia turėti nuopelnų, kad nusipelnytumėte Viešpaties dovanų. Daugeliui iš jūsų Aš padovanojau, nors jūs negalite Man pasakyti, kuo pasireiškia jūsų nuopelnai. Tačiau Aš, kuris viską matau, žinau, *kokius nuopelnus* jūs įgijote praeityje, kad nusipelnytumėte to, ką Aš jums šiandien patikėjau. Bet niekas neturi didžiuotis šiuo apreiškimu, nes dėl geros priežasties Dvasiai neleidžiama atskleisti kūnui jo praeities.

65. Mylimi vaikai, ir toliau susirinkite; tačiau kai ateis mano pamokymo diena ir jei kartą balsas nepasigirs, nebūkite išsigandę. Melskitės,

pasiruoškite viduje, pakelkite savo dvasią į Mane, ir Aš tą akimirką išliesiu ant jūsų savo Šviesą, savo Jėgą, savo Malonę ir savo Meilę. Jei ieškosite Manęs Dvasia, Aš kalbėsiu su jumis iš Dvasios į Dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 121

1. Mano pažadas sugrįžti pas jus išsipildė. Kaip vagis, Aš ant pirštų galiukų įsibroviau į jūsų miegamąjį ir pažadinau jus iš miego. Kas, atmerkęs akis, mane pamatė ir paprašė, kad padėčiau jam atsikelti, tas pajuto mano jėgą savo Dvasioje ir kūne ir greitai atsikėlė. Aš vėl jums parodau siaurąjį mano Įstatymo kelią – kelią, kurį jūs visi turite nueiti.

2. Palaiminti tie, kurie pasirengė priimti mano Dvasią, nes iš jų vidinės šventovės išsiverš maldos už žemės tautų taiką. Vėliau jie mokys savo artimus taip melstis, kad per šį ryšį jiems pavyktų išgirsti mano balsą, kuris pasireikš kalbant per įkvėpimą, patariant per intuiciją ir gydant per gydymo dovaną. Šiandien mano Šviesa sklinda per balso nešėjus, o rytoj Aš tiesiogiai susisieksiu su kiekvieno, kuris viduje pasirengė, dvasia.

3. Daugelis man sako: „Viešpatie, kada man suteiksi dovanas, kaip ir mano artimiesiems?“ — Tačiau Aš jums sakau: jūs visi esate apdovanoti, jūs visi nešiojate savo paveldėjimą savyje, net jei dar to nežinote. Šias dvasines dovanas pamatysite atsiskleidžiančias tiek, kiek gilinsitės į mano mokymą. Kai tapsite mano tarnai, Aš kiekvienam parodysiu jo užduotis ir misiją.

4. Šiuo metu jūs paruošėte kuklią susirinkimo vietą, kad galėtumėte mane priimti, ir aš pradžiuginau jus savo buvimu. Mano Žodis atėjo kupinas gėrio ir šviesos, kad pakeltų jus į gyvenimą, kad jūs jame užimtumėte vietą, kuri jums priklauso.

5. Nebijokite tų, kurie atmeta ar neigia mano atėjimą. Turite elgtis jautriai ir būti kantrūs jų atžvilgiu. *Mano* teisingumas juos ištiks. Iš tiesų sakau jums: tie, kurie mane labiausiai neigė ir persekiojo, vėliau bus tie, kurie seks paskui mane iš arti. Prisiminkite Saulių, mano mokymo persekiotoją, kuris vėliau tapo mano mokiniu. Tie atsivertėliai rytoj prisijungs prie jūsų. Tačiau jei tikrai norite rasti tikėjimą, nesupykite, jei jie jums sakys, kad esate pas netikrą Dievą ar netikrą Mokytoją. Taip pat neturėtumėte bijoti pasakyti, kad Kristus buvo su jumis. Aš ruošiu jus viskam, kas ateis. Būkite drąsūs, ir Aš jus siųsiu į įvairias vietoves, kur išpildysiu savo žodį, kuris jums sako, kad per *vienį* iš jūsų kraštas pasieks taiką ir išgelbėjimą, nes jo širdis bus kaip piemenio, kuris myli ir saugo savo avis. Be to, jo meilė artimui ir aukos, kurias jis aukoja dėl jų, nebus bevaisės.

6. Niekas neturėtų pamiršti šių žodžių, nes tas, kuris šiuo metu dar gyvena nežinomas tarp žmonių, rytoj įvykdys sudėtingą užduotį žmonijos labui.

7. Aš siunčiu savo taiką jūsų tautai. Priimkite ją savo dvasioje ir leiskite jai pasiekti kitas tautas. Aš laiminu jas visas. Melskitės, kad taika būtų visų žmonių širdyse.

8. Aš laukiu žmonijos pabudimo, kad ji prisimintų, jog Aš esu; ji visus savo darbus atliko mano akivaizdoje, tačiau dabar artėja valanda, kai mano teisingumas padės galą blogiui. Klausykite mano pamokymų ir susilaikykite nuo piktų darbų. Apsivalykite savo kūną ir sielą, nes nors kaip Tėvas esu begalinai mylintis, kaip Teisėjas esu negailestingas.

9. Žemės tautoms niekada netrūko dvasinės šviesos. Iš tiesų, sakau jums, ne tik ši tauta turėjo pranašų ir pasiuntinių, bet visiems Aš siunčiau pasiuntinius, kad juos pažadinčiau. Remdamiesi jų mokymų šviesa ir tiesa, taip pat panašumu į tai, ką Aš jums apreiškiau, galite vertinti jų žodžius. Vieni gyveno prieš Mesijo atėjimą, kiti veikė po mano buvimo žmogumi, bet visi žmonėms atnešė dvasinę žinią.

10. Tie mokymai – kaip ir mano – buvo iškraipyti, nes jei jų esmė nebuvo pakeista, tai jie buvo iškraipyti arba nuslėpti nuo tiesos ištroškusių žmonių.

11. Žmonėms per pasiuntinius, pranašus ir tarnus buvo apreikšta viena tiesa ir viena moralė. Kodėl tada tautos turi skirtingus supratimus apie tiesą, moralę ir gyvenimą?

12. Ši tiesa, kurią visais laikais iškraipė žmonija, bus atkurta, ir jos šviesa spindės su tokia galia, kad žmonėms atrodys, tarsi tai būtų kažkas naujo, nors tai ta pati šviesa, kuri visada apšvietė mano Dieviškumo vaikų tobulėjimo kelią.

13. Daug yra tų, kurie mirė, nes sakė tiesą, taip pat daug yra tų, kurie buvo kankinami, nes nenorėjo nutildyti balso, kuris kalbėjo jų viduje.

14. Nemanykite, kad Dangus siuntė tik tuos, kurie jums kalbėjo apie Dvasią, meilę ir moralę; ne, jis taip pat siuntė tuos, kurie jums padovanojo gerus mokslo vaisius – tas žinias, kurios įneša šviesą į žmonių gyvenimą, palengvina jų naštą ir sušvelnina jų vargus. Visi jie buvo mano pasiuntiniai.

15. Yra ir kitų, kurie, nors ir neperduoda dvasinės moralės mokymų ar mokslinių atradimų, tačiau neša žinią, kuri moko jausti ir grožėtis kūrinijos grožiais. Tai yra Mano pasiuntiniai, kurių užduotis – nešti džiaugsmą ir paguodą tiems, kurių širdys liūdnos.

16. Visi jie išgėrė kartų taurę, kai susidūrė su nesupratimu pasaulio, aklo tiesai, ir žmonijos, nejautrios grožiui ir gėriui. Ir vis dėlto – jei Aš jums sakiau, kad šioje epochoje viskas bus atkurta; jei Aš jums paskelbiau, kad viskas sugrįš į teisingą kelią ir visiems mano mokymams bus sugrąžinta jų pirminė prasmė – tuomet galite tikėti, kad šiam pasauliui artėja dvasinio

spindesio laikas, nors neturite pamiršti, kad prieš tai įvykiant viskas bus teisiama ir apvaloma.

17. Kiekvienas žemės piligrimas, neturintis ramybės širdyje, tegul čia, šio „medžio“ pavėsyje, pasilieka keletą akimirkų, ir jis pajus paguodą.

18. Virš žmonių dvasių taip pat sklando prisiminimas apie Elijo dvasią kaip įsikūnijusių ir išsikūnijusių sielų ganytoją, kuris visais keliais nenuilstamai ieško savo mylimų avių, kad primintų joms jų užduotį ir atrinktų tuos, kurie šiuo metu turi Man tarnauti.

19. Jūs visi buvote atvesti pas Mane per Eliją; tačiau, kai atsidūrėte Mano akivaizdoje ir pajutote Mokytojo spindesį, pamatėte, kaip visos jūsų aukos ir išbandymai, kuriuos išgyvenote, buvo kompensuoti, kad galėtumėte išgirsti Mano Žodį.

20. Iš tiesų, sakau jums, šiandienos tauta yra panaši į Pirmųjų laikų tautą.

21. Izraelis ilgą laiką buvo Egipto belaisvis, iš kurio jį išlaisvino Mozė. Kliūtys, priešai ir sunkumai stojo tautos kelyje, siekdami sutrukdyti jos išgelbėjimą; tačiau jos tikėjimas ir atkaklumas nugalėjo, ji pasiekė Sinajaus papėdę, kur išgirdo mano balsą ir gavo Įstatymą. Ten nugriuvo stabai, o tamsa pasitraukė iš jų širdžių, jų sielose įsivyravo šviesa, todėl nuo to momento jie tikėjo tik tikruoju teisingumo ir meilės Dievu, Jį mylėjo ir Jam tarnavo.

22. Tos tautos gyvenimas netrukus pasikeitė. Įstatymas, kurį ji ką tik gavo, žadėjo jai taiką ir gerovę, o Mozė pirštu rodė į horizonto pusę, kur buvo Pažado žemė – taikos ir žemiškosios laimės prieglobstis.

23. Keturiasdešimt metų truko kelionė per dykumą, keturiasdešimt metų truko ta Tėvo pamoka Jo tautai, kad iš jos širdies trykštų meilė, kaip vanduo trykšta iš uolos; jis turėjo išmokti nugalėti pagundas ir išrauti iš savo širdies neteisėtus kultus, taip pat jam turėjo būti parodyta, kaip žengti pirmuosius žingsnius aukštesnio tobulėjimo keliu, kad jis būtų apvalytas prieš užimant Pažadėtąją žemę, ir kad jo naujos kartos, remdamosi jo papročiais ir pagarba Kūrėjui, sudarytų naują tautą.

24. Gyvenimas dykumoje – stebuklai, kuriuos Aš suteikiau savo tautai, ir kova užgrūdino jos dvasią, o atgavusi laisvę ji pamiršo savo nelaisvę, ir Izraelio dvasia vėl atsigavo.

25. Būtent pranašai tautai skelbė Mesijo atėjimą. Būtent jie išlaikė vilties liepsną degančią širdyse, kai tik ši tauta, esanti kitų tautų jungu, jautėsi pralaimėjusi.

26. Daugelis su džiaugsmu laukė rabino iš Galilėjos atvykimo, kurio jie nesugebėjo atpažinti tame vaiku, gimusio iš kuklios nazariečių moters

mergeliškos įsčių urve netoli Betliejaus. Tačiau nors vieni jautė, kad gimė jų Gelbėtojas ir Atpirkėjas, kiti Jį atmetė nuo pat pirmos akimirkos.

27. Trisdešimt trejus metus gyvenau tarp žmonių. Visą tą gyvenimą ženklino pavyzdžiai ir pamokymai žmonijai, nes *man* nereikėjo nieko mokytis iš šio pasaulio. Ir kai iki mano išsiskyrimo liko tik treji metai, pradėjau savo mokymo veiklą tarp žmonių. Mano Žodis skambėjo gatvėse, kaimuose, namuose ir šventyklų salių kolonnadose; jis buvo girdimas kalnų viršūnėse, dykumoje, slėnių pievose ir jūroje.

28. Tarp žmonių minios buvo ir tie, kurie manęs neapkentė – tie, kurie kiekviename žingsnyje jautėsi mano mokymo taikiniu – tie, kurie matė grėsmę savo pareigoms, kurias jie užėmė neteisėtai. Būtent jie siekė teismo, pasmerkimo ir mirties ant kryžiaus Tam, kuris jiems atnešė amžinąjį gyvenimą.

29. Mokytojo širdyje buvo skausmas ir liūdesys, nes Jis žinojo, kokį ilgą kelią turės nueiti tie, kurie neigė tiesą ir kuriems Jis buvo padaręs stebuklus, kurių nei anksčiau, nei vėliau nė vienas žmogus nebūtų galėjęs atlikti savo jėgomis.

30. Kai Aš savo mokiniams paskelbiau, kad netrukus išsiskirsiu su jais, juos apėmė begalinis liūdesys. Tada, norėdamas jiems suteikti naujos drąsos, Aš jiems pasakiau: „Žiūrėkite, Aš sugrįšiu, ir mano atėjimo ženklai bus tokie: kai jūsų ausis pasieks gandai apie karą ir žmonių ištvirkimas pasieks kulminaciją, mano atėjimas bus arti. Tačiau prieš mane ateis Elijas, kad paruoštų kelią.“ Po tų žodžių praėjo amžius, kad jie galėtų išsipildyti. 1866 m. rugsėjo 1 d. Elijo Dvasia apsireiškė per teisų vyrą, kurį Aš paskyriau ir pasiunčiau, kad jis paskelbtų mano atėjimą ir būtų mano dvasinio apreiškimo žmonėms kelio paruošėjas.

31. Tas vyras gavo dievišką užduotį įkurti septynias bendruomenes, kurios paprastu būdu įkūnytų septynis antspaudus, ir kartu nurodymą ugdyti išrinktųjų protinius organus, kad jie taptų Dieviškojo Mokytojo balso nešėjais.

32. Nuo to laiko visi, kurie atėjo Manęs klausytis šia forma, jautė, kad yra tarnai, pažymėtieji ar išskirti kaip tos tautos vaikai, kuri nuo pat pradžių susijungė su savo Viešpačiu ir iš Jo gavo apreiškimus, stebuklus, Jo mokymus ir Jo įstatymą.

33. Įsirašykite šį mokymą į savo širdis ir gilinkitės į jį su meile.

34. Atmeskite kiekvieną savanaudišką mintį ir galvokite apie savo misiją. Šis laikotarpis yra reikšmingas ir lemiamas žmonijai. Tik mano mokymas, kuris pranoksta žmogiškąsias silpnybes, gali jums atskleisti, kad tai yra laikas, kai tiesa sunaikins kiekvieną melą ir tamsą.

35. Ši žmonija, kuri šiandien dar miega ir pamiršo savo Viešpatį, o net ir savo pačios sielą, pabus išgąsdinta mano šauksmo balso. Pirmiausia Aš apsireiškiau Izraelio tautai – ne izraelitų tautai pagal kraują, bet šiai, kuri yra pagal dvasią, ir kuriai Aš palikau Trečiojo Testamento šviesą.

36. Aš ieškau *tavęs*, tauta, nes tarp jūsų yra tie, kurie man buvo ištikimi. Aš dar negaliu jums pasakyti, kad jau įvykdėte savo užduotį, nes jums dar reikia nueiti didelę savo kelio dalį. Aš radau jus prisirišusius prie žemiškųjų gėrybių, materializavusius savo savanaudišką gyvenimą. Tačiau nepaisant to, Aš nenoriu jūsų barėti, o tik raginu jus klausytis Manęs, kad jūs būtumėte pripildyti mano išminties ir galėtumėte tapti dvasinio tobulėjimo mokytojais, kam ir buvote pasiųsti.

37. Atverkite akis ir pažadinkite savo dvasią, kad galėtumėte suvokti, jog iš tiesų gyvenate naujuoju laikmečiu ir matote, kaip išsipildo mano pranašystės. Tada galėsite įsitikinę pasakyti, kad Aš atėjau pas jus paskelbtu laiku. Tik pažinę mano žodžio prasmę, galėsite teisingai aiškinti įvykius, kurie kasdien vyksta jūsų pasaulyje. Tačiau ši žmonija, kuri savo aklume karštai diskutuoja ir nemato Dieviškosios Šviesos, spindinčios prieš jos dvasią, nesuvokia, kokiu laiku gyvena; nes jei ji tai žinotų, brolių žudikų rankos jau būtų sustojusios savo darbe, vyrautų vidinis susikaupimas ir budrumas, vyrautų malda ir pagarba, atleidimas tarp žmonių ir atgaila. Tačiau nieko iš to nėra, kiekvieną dieną nutrūksta nauji meilės ryšiai tarp Žemės tautų. Dvasingumas ir moralė buvo atmesti, lieka tik bejausmis neapykantos, egoizmo ir valdžios troškimo kovos, kuri atskleidžia vidinio didingumo trūkumą žmonėse. Šios kovos sūkuryje mirtis kasdien nuima gyvybių derlių, jos negailestinga ir nesuprantama pjautuvė smūgis po smūgio nupjauna piktžoles. Tačiau ši žmonija, kuri nusideda, prievartauja ir niekiną, atkakliai kovoja dėl išlikimo, nors ir savanaudiškai, nesvarstydama, ar priemonės, kurių ji imasi, yra teisingos ir žmogiškos, ar priešingai. Dabar Aš jūsų klausiu: ką jūs darote šiuo Dieviškojo teisingumo metu?

38. Tiesa, dar neatėjo ta valanda, kai turėsite išeiti ir pakelti savo įspėjantį balsą. Tačiau turite žinoti, kad šis momentas yra skirtas būtent tam, kad jį panaudotumėte savo pasiruošimui; nes būtent šis Žodis jus užgrūdina artėjančiai dvasinei kovai, jis jus pašaukė ir suvienijo, kad būtumėte taikos tauta, sugebanti atverti savo širdies vartus, kad priimtumėte svetimšalį ar užsienietį, ir jis taip pat patikėjo jums pasiuntinio misiją – skleisti šią žinią visais žemės keliais.

39. Sakau jums: tikroji taika gali nusileisti tik iš mano Dvasios į žmogaus dvasią, ir būtent šią taiką Aš jums atnešiau šiame apreiškime, kad jūs ją nuneštumėte tautoms ir nacijoms. Argi tikitės, kad pasaulis pats susikurs

taiką? — Kokia sėkla jis galėtų ją sukurti, jei jame nėra meilės, teisingumo ar gailestingumo jausmų?

40. Patys įvertinkite savo atsakomybę, mylima tauta, turėkite omenyje, kad kiekviena praleista diena yra diena, kuria jūs atidėliojate šios gerosios naujienos atėjimą į jūsų artimųjų širdis — kad kiekvienas prarastas pamokymas yra viena duonos riekelė mažiau, kurią galėtumėte pasiūlyti vargstantiems.

Dirbkite su meile, ir netrukus tarp žmonių įsivyraus taika. Tačiau nepamirškite to, ką Aš jums sakau: negalite painioti mano taikos su *ta*, kurią tautos nori pasirašyti, nes ši negalės būti ilgalaikė. Tai bus netikra taika, kuri pati save sunaikins, nes joje nėra meilės sėklos, t. y. pagarbos ir brolystės, – nes jos pagrindas yra baimė vieniems kitų, savanaudiškumas ar materialinė nauda.

Tikroji taika yra ta, kuri nusileidžia iš dangaus į žmonių širdis, iš ten išsiveržia ir plinta teisingumo bei meilės darbais. Aš jums skelbiu, kad ta taika, kuri artėja prie tautų, nėra tikra, ir jei norite tai pranašauti, galite tai daryti būdami tikri, kad neapgausite.

Aš jums sakau: kad tarp žmonių įsigalėtų mano Karalystės taika, pirmiausia turi įvykti pasaulėžiūrų, religijų ir ideologijų karas – konfliktas, kuriame vieni *mano* Vardą ir *mano* Tiesą priešpastato kitų klaidingiems stabams, o *viena* doktrina kovoja su kita.

Tai bus nauja kova, dvasinė mūšis, kurio metu netikri dievai, nuversti nuo savo pjedestalo, žlugs, o kiekvienas melas, kurį laikėte tiesa, bus amžinai demaskuotas. Tada pamatysite, kaip iš to sumaišties ir tamsos chaoso spindinčiai iškyla tiesa.

41. Karališkoji žvaigždė savo šviesa suteikia jums supratimą apie tai, kas yra tiesa. Jos šviesa šviečia dieną, o jai išnykus prasideda naktis. Tada žmogus, pasitelkdamas savo mokslą ir naudodamas tos pačios gamtos elementus, atranda šviesą, kuria gali apšviesti nakties tamsą; tačiau ji tokia silpna, kad išnyksta ir užges, vos tik vėl pasirodo Karališkosios žvaigždės spinduliai. Jums pavyko naktį sukurti šviesą, bet kas gali savo mokslo pagalba paslėpti saulės šviesą ir dieną sukelti tamsą? — Tik Aš galiu tai padaryti, kad duoti jums savo galios ženklą, kaip ir Aš esu Vienintelis, kuris gali sukurti tikrą šviesą ir ją vėl paslėpti, jei to noriu. Taip pat dvasiniame pasaulyje Aš esu Vienintelis, kuris gali leisti tiesos šviesai spindėti ten, kur viešpatauja apgaulė ir melas; gali padaryti, kad iš mirties gimtų gyvenimas; kad iš neapykantos, piktumo ar kerštо išaugtų meilė artimui, atgaila ar atleidimas, arba kad iš proto sumaišties išryškėtų protingumas — trumpai tariant, kad virš tamsos išaustų šviesa. Taip, tauta, mano tiesos šviesa apšvies jūsų pasaulį, ir ši ilga dvasinė naktis, kurią išgyvenote, praeis. Jau

pradėjo ryškėti kažkas, panašu į naują aušrą; tai yra šviesa, kuri šiuo metu pažadino jus žodžiais: „Budėkite ir melskitės, pažadinkite savo artimus, išgydykite juos, kad jie galėtų pakilti į kovą, ir ieškokite to, kuris nuklydo. Būkite Šviesos mokiniai, kad rytoj – tapę mokytojais – perduotumėte šviesos kupinus mokymus.“ Būti Mano mokiniu kartais reikalauja eiti iki aukos; tačiau Aš jums sakau, kad sielos ramybė yra vertingesnė už žemišką gerovę. Būkite tikri Šviesos vaikai, kad kiekviena jūsų malda būtų kaip žvaigždė jūsų gyvenimo danguje, ir kad visų malda – suformuota iš jūsų suvienytų minčių – prilygtų aušros šviesai.

42. Elijas apšviečia kelius, ir avys palaipsniui grįžta į avidę. Kai Aš tada ateisiu į kiekvieną širdį, į tautą, Elijas jau bus užmezgęs ryšį su visais.

43. Pasiruoškite, mokiniai; Aš nenoriu, kad, kai skausmas žmonijoje pasieks aukščiausią laipsnį, jūsų mintys ir protas būtų tarsi apgaubti tamsaus apsiausto. Noriu, kad mano mokiniai tą išbandymų valandą sugebėtų pakilti kaip stiprieji ir kad audros viduryje sugebėtų išgirsti sąžinės balsą.

44. Mano vaikai, savo nežinojime ar bailume jūs man sakote: „Viešpatie, jei Tu nori, kad mes ateitume pas Tave, kodėl leidži, kad mūsų kelią užtvertų pagundos ir nelaimės?“ Tačiau Mokytojas jums atsako: nes išbandymai į jūsų sielą atneša šviesą – vienintelę galimybę, kad galėtumėte matyti, o matyti būtina, norint įgyti įžvalgų.

Supraskite, kad jūsų dvasiniame gyvenime yra daug ko suvokti, nes kaip Šviesos vaikai jūs esate mano Tiesos paveldėtojai.

45. Jūs būsite Malonės laikotarpio pradininkai, todėl jūsų atsakomybė yra labai didelė. Tokio didžiojo darbo pamatai turi būti tvirti, kad ant jų galėtų iškilti mano Dieviškumo šventovė. Aš jums atskleidžiu daug to, ką ateitis ruošia šiai tautai. Taip jūs nebegalėsite amžinai žiūrėti į Mane paslėptą paslaptyje.

46. Gilinkitės į mano Žodį, kad galėtumėte tapti dvasiniai; nes jei neišnagrinėsite šio mokymo iki galo, galite pasiduoti naujam fanatizmui. Supraskite, mokiniai, kad dvasiniame gyvenime nėra vietos nei fanatizmui, nei prietarams, nei dievinimui, nei prietarams. Spiritualizmas reiškia dvasinį požiūrį, dvasinis tobulėjimas reiškia sielos laisvę, nes tas, kuris ją pasiekia, išsilaisvino nuo materialaus pasaulio, išsilaisvino nuo kūno aistrų, gyveno aukojimu ir teisingai suprastu atsisakymu.

O tauta, kuri mane taip dažnai klausėsi, jau artėja mano žodžio pabaigos metas, tačiau aš nematau jūsų tarpe supratimo apie mano mokymą, jau nekalbant apie pasiruošimą ir teisingą tų pamokymų, kuriuos jums daviau, aiškinimą.

47. Jūs saldžiai miegate, pasitikėdami mano meile. Tačiau Aš jums sakau: budėkite ir melskitės, kad jūsų nepabudintų skausmas – ne tas skausmas, kurį Aš jums siunčiu, nes jis yra kažkas, kas neatsirado iš Manęs. Skausmas kyla iš žmogaus dėl jo nepaklusnumo. Viskas jums kalba apie Mane ir apie Mano meilę: gamta, išorinis gyvenimas, vidinis gyvenimas, visa kūrinija – jie yra tarsi rodomasis pirštas, kuris jums rodo begalybę kaip tikslą, į kurį turėtumėte nukreipti savo žingsnius. Kai apie visa tai mąstote – ar jums nekyla mintis apie jūsų mirtį? — Argi nesuvokiate, kad kiekviena jūsų gyvenama diena yra žingsnis, priartinantis jus prie sielos tėvynės? Išgirsti ir supraskite tai, nes ten, kur daugelis mato mirtį, yra gyvenimas; ten, kur, jų nuomone, yra tamsa, yra šviesa; ten, kur jie mato nieką, yra Viskas, o ten, kur jie mato pabaigą, yra amžinybė. Kiek daug žmonių savo nerūpestingumu primena mažus vaikus, kurie, pasinėrę į vaikiškus žaidimus, nesirūpina ateitimi.

48. Žmonės, kurie savo širdyje turite šio gyvenimo patirties šviesą, o savo sieloje – šviesą, kurią palieka tobulėjimas per įvairius žemiškus gyvenimus, – kodėl jūsų siela rūpinasi tuo, kas jai bevertė, ir kodėl jūs dažnai verkia dėl priežasčių, kurios nenusipelno jūsų skausmo?

49. Visur ieškokite tiesos; ji yra visur, ji ryški ir aiški kaip dienos šviesa.

50. Eikite ir kalbėkite apie šiuos mokymus savo artimiesiems. Aš jau ruošiu provincijas priimti Gerąją Naujieną. Bet matau, kad jūs vis dar bijote konfliktų, savo artimųjų nuomonių. Kai kurie bijo savo tėvų ar brolių bei seserų labiau nei savo Dievo nuosprendžio. Ar bijote jų nuomonės, kad esate klydę, kad jie pavadins jus išdavikais ar apgavikais? — Iš tiesų, sakau jums, Aš įdėjau į jūsų sielą tokį nuostabų brangakmenį, kad *vienas* jūsų žodis gali įtikinti tuos, kurių taip labai bijote.

51. Jūs pernelyg sureikšminate pasaulio turtuolius, mokslininkus, galinguosius, filosofus, mokslininkus, įvairių konfesijų dvasininkus ir valdžios atstovus, tačiau Aš jums sakau: jums nereikia šio didingumo, kad galėtumėte kalbėti apie mano tiesą. Jums nieko iš to nereikia, kad būtumėte didingi, nes tikrasis didingumas, kuris yra sielos didingumas, nereikalauja nei aukso, nei žmogiškųjų mokslų, nei titulų. Ten, kur siela neišreiškia meilės, nėra tikrojo didingumo. Argi nežinote apie monarchus, kurie šiandien sėdi savo sostuose, o rytoj vilkasi savo vargą? Argi nepažįstate mokslininkų, kurie paneigia tai, ką anksčiau skelbė kaip tiesą? Ar niekada nematėte gražios, gerbiamos ir geidžiamos moters, kuri vėliau vaikščiojo apsirengusi skarmalais? — Taigi, nepainiokite amžinųjų vertybių su praeinančiais žmogiškaisiais tuštybės apraiškomis.

52. Paimkite savo kryžių ir sekite paskui Mane. Neškite jį savo širdyje ir nebijokite. Eikite žingsnis po žingsnio; palikite mano Žodį širdyse kaip

šviesos pėdsaką. Atleiskite tiems, kurie jus įžeidžia. Tačiau jei turėtumėte suklupti ir jei kas nors tyčiosis iš jūsų kritimo, nesijaudinkite, nes dabar Kristus, kuris jums kalba, bus pagalba tiems, kurie imasi mano kryžiaus.

53. Klausykite, tauta, 1950-ieji jau arti, ir Amžinojo valia išsipildys. Tuo metu jūs neturite būti susiskaldę, nes nežinote, kokie išbandymai artėja. Čia, kur Aš paruošiau tautą, kuri šiuo metu turėtų priimti mano Žodį, neturi kilti jokios sumaišties. Iki tol ši tauta turi būti vieninga, o jos vyrai ir moterys turi paruošti savo dvasią priimti mano paskutinį apreiškimą, kuriame jie išgirs mano paskutinius žodžius, kurie jums pasakys: „Aš laukiu jūsų Danguje!“

54. Jei taip pasirengsite, netrukus pajusite, kaip mano Dvasios šviesa nusileidžia ant jūsų be žmogiškųjų tarpininkų ar balso nešėjų, kad pasidalintų su mokiniais iš Dvasios į Dvasią. Iki to laiko turėtumėte taip išgryninti savo maldos formas, kad jūsų artimieji bus nustebinti, pamatę mano naujų mokinių dvasingumą – dvasingumą, liudijantį apie vidinį garbinimą, kurį jūs praktikuojate.

55. Tada žmonija supras, kad tūkstančius metų išpranašautas laikas, kuriuo įvyks mano sugrįžimas, yra būtent šiandien, nes žmonės patys galės įsitikinti, kad Dieviškoji Šviesa išliejama ant visos kūrinijos ir kiekvienos dvasios.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 122

(paskelbta 1944 m.)

1. Klausydamiesi mano žodžio, kelioms akimirkoms pamirškite pasaulio tuštybes, tada jūsų siela, pakilusi, išvys šio laiko šviesą.

2. Nors daugeliui tautų šios valandos yra pilnos skausmo ir mirties, jums jos yra pilnos taikos ir vilties. Tačiau pernelyg nepasikliaukite savo nuopelnais, nes ir jus gali užklupti išbandymai. Būtent Aš jums suteikiau šią ramybę, kad galėtumėte dalyvauti mano apreiškime, įsigilinti į mano Žodį ir praktikoje įgyvendinti mano mokymą. Aš daviau jums laiko išklausyti ir suprasti mano mokymus, bet matau, kad jūsų gilinimasis neperžengė žemiškųjų ir materialių dalykų ribų, todėl jūs neatradote mano mokymų prasmės. Šiuo nesupratimu jūs primenate žmoniją, kuri, nors kiekviename žingsnyje turi akivaizdžių mano teisingumo įrodymų, nė akimirkai nesustoja pamąstyti ir taip suprasti šių įvykių prasmę.

3. Noriu, kad atvertumėte akis į to laikmečio, kuriame gyvenate, tikrovę, kad galėtumėte melstis už pasaulį. Tas laikmetis, apie kurį buvo skelbiama kitose epochose, kai įvyks gėrio ir blogio kova, yra dabartinis. Mokiniai, nemiegokite laukdami kitos epochos. Jūs esate Šviesos vaikai, kuriems Aš atskleidžiu didžius mokymus, kad būtumėte tikėjimo deglas tarp žmonių.

4. Eikite pas savo artimus, kurie miega dvasinių apreiškimų atžvilgiu, ir broliškai pažadinkite juos draugiškais žodžiais, kad jie suprastų: priežastis, dėl kurios žmonija ištuština kančios taurę, yra ta, kad Dvasia buvo pamiršta.

5. Jei žmonės tikrai tikės, kad medžio lapas nepajuda be Dievo valios, tada jie jaus mano buvimą kiekviename savo gyvenimo žingsnyje. Vieni jaus, kad Aš ateinu kaip Tėvas, kiti – kaip Mokytojas, o dar kiti – kaip Teisėjas.

6. Jūs priverstėte Mane nusileisti į jūsų tamsą, kad jus surasčiau. Jūsų nuklydimuose Aš buvau, kad visose sielose būčiau juntamas. Kaip piemuo, kuris ieškodamas paklydusios avies nusileidžia į giliausias bedugnes, taip ir Aš, „ “, nusileidau į tamsiausią tarpeklį, į kurį žmonės įkrito. Jūs, kurie šiuo metu Manęs klausotės, turite tikrai suprasti teisingumo ir atpirkimo valandą, kurioje gyvenate. Atminkite, jei atkakliai liktumėte nežinojime, tamsybė, apgaubusi pasaulį, taptų dar neperžengiamesnė. Jūs nežinote, kiek laiko praeitų, kol sielos galėtų priimti šviesos spindulį.

7. Šiuo metu Aš siunčiu į Žemę sielas, kurias galiu vadinti „Pirmagimiais pagal Įstatymą“, nes jos priklauso tiems, kurie gavo mano pirmuosius apreiškimus. Aš jums nesakysiu, kas jie yra, kur jie yra, nei ką jie daro, nes jei juos atpažintumėte, galėtumėte patekti į garbinimą ar sumaištį.

8. Šiai tautai, kuri kasdien auga, ieškodama mano mokymo, sakau, kad ji turi gyventi vieningai, kad tokiu būdu priartėtų prie Manęs. Jei nesistengsite – kaip gi galėsite tapti dvasinių mokymų mokytojais?

9. Meilė yra sėkla, kurią Aš jums patikiu, kad ją pasėtumėte pasaulyje. Pažvelkite į laukų nevaisingumą – nebėra nei brolystės, nei draugystės, nei pagarbos. Išdygusi sėkla yra neapykanta ir siekis valdžios, kurių vaisius jūs jau matote: tai karai, griuvėsiai, vargas ir mirtis.

10. Pasibaigus laikotarpiui, per kurį Aš jums daviau savo Žodį, argi jums neatrodo teisinga, kad Mokytojas klausia, ką jūs darote *šioje* epochoje, kai tautos ir žmonės siekia geresnio gyvenimo ir turėtų nustoti kovoti vieni su kitais? Kuo pasireiškia *jūsų* darbas?

11. Nors Aš atėjau jums duoti, tačiau nepasitenkinkite vien tik gavimu. Atminkite, kad taika, kurią Aš jums duodu, skirta ne tik jums, bet ir daugeliui jūsų artimųjų. Neatsitraukite nuo didžiosios kovos – supraskite, kad Aš jus ruošiu, kad būtumėte kariai.

12. Ar laukiate, kol pasaulis pats susikurs taiką? Kokia sėkla jis galėtų ją užauginti, jei dabar žmonių sielose žmogaus įstatymas turi daugiau svorio nei Dievo įstatymas?

13. Neklaidinkite savęs: žmonių širdyse nėra nei meilės artimui, nei siekio dvasinio tobulėjimo. Todėl trūksta pagrindų, kuriais būtų galima įtvirtinti jų taiką, jų namus, jų darbo vietas ar jų garbinimo mano Dieviškumui formą.

14. Netrukus pasaulyje įsivyraus taika, ir kai tai įvyks, tu, mano tauta, man padėkosi, nes manysi, kad tai įvyko dėl to, jog „ “ įvykdėte savo dvasinę užduotį. Tada Aš jums pasakysiu: „Atverkite akis, *ta* taika, kurią pasiekė pasaulis, nebus ilgalaikė, nes ji nėra tikra.“ Aš jį sunaikinsiu savo teisingumo kardu, kaip ir viską, kas yra neteisinga. Ta taika, apie kurią jums kalbu, bus tik tariama, nes ji bus pagrįsta abipuse baime. Tikroji taika negali kilti iš nesąžiningų širdžių, ji įsivyraus tik vėliau; ji nusileis iš Dangaus karalystės į žmonių širdis.

15. Jei norite skelbti pasauliui pranašystes, galite tai daryti. Nesijaudinkite, nes Aš jūsų neapgaudinėju. Jei norite pasakyti savo artimiesiems, kad taika, kurią tautos netrukus užmegs, nėra nuoširdi, neklysite, nes Aš negaliu klysti. Netrukus patirsite tai, ką Aš jums skelbiu šiais 1944 metais. Karas, ambicingi materialiniai siekiai baigsis, bet vėliau prasidės religijų, doktrinų, ideologijų ir filosofijų „karai“. Ši dvasinės kovos kova padės rasti tiesos kelią.

16. Taigi tai turi įvykti, kad žmonija atvertų akis, demaskuotų netikrus dievus ir sulaužytų vergovės grandines.

17. Kai ši kova baigsis, įsivyraus ramybė, o nuolankiai besimeldžiantys žmonės pasiners į savistabą ir atgailaus, jūs pamatysite, kaip iš širdžių pakils auka, panaši į gėlių skleidžiamą malonų kvapą, ir ji bus skirta vieninteliam ir tikrajam Dievui.

18. Aš pasirūpinsiu, kad šis pasaulis, išlaisvintas nuo savo raupų, vėl atsistotų ant kojų; taip pat iš mirties prikelsiu gyvybę. Aš pasieksiu, kad iš neapykantos išaugtų susitaikymo vaisiai, o iš kvailumo – protas.

19. Iki tol toliau dauginkitės – tiek skaičiumi, tiek pažinimu, tiek dorybe. Aš duosiu jums ginklų, kad liktumėte tvirti ir žengtumėte į priekį.

20. Šis žemės kampelis, kuriame gyvenate, yra palankus jūsų misijai. Jis panašus į tą „Pažadėtąją žemę“, kurią senovėje turėjo Izraelio tauta. Tačiau nebūkite apsėsti žemės turtų, nes turite prisiminti, kad Jeruzalės miestas buvo sulygintas su žeme savo priešų, ir kad netgi Saliamono šventykla buvo sunaikinta.

21. Jūsų šalis primena tą, kuri buvo duota Izraelio tautai. Tačiau nei ta šalis nebuvo Dvasios tėvynė, nei ši šalis yra Antrasis Jeruzalė, nes Dvasinis Miestas nėra iš šio pasaulio.

22. Ir toliau būkite svetingi, kaip buvo Abraomas. Pasiruoškite, kad svetimas galėtų prisėsti prie jūsų stalo valgyti ir pailsėti po jūsų stogu. Neškite mano meilės balzamą savo rankose, kad galėtumėte išgydyti ligonį, leisti jam pajusti mano paguodą ir atgauti sveikatą. Jūs esate ta tauta, kuriai gyvasis ir nematomasis Dievas visais laikais kalbėjo, tačiau taip pat ta tauta, kuri visada leisdavosi paveikiama kitų tautų stabmeldystės.

23. Dabar Aš atėjau, kad išlaisvinčiau jus nuo fanatizmo ir prietarų, kad priminčiau jums dvasinį jūsų Tėvo garbinimą, kad – kai tautos nukreips savo žvilgsnį į šią tautą ir susirinks didelės žmonių minios – jos būtų nustebintos, nes tarp jūsų ras moralę, dorybę ir dvasingumą.

24. Įsidėkite į savo širdį šią pamoką, kurią Aš jums daviau, kad ji taptų jūsų ginklu.

25. Niekas neturėtų prieštarauti minčiai, kad teks sugrįžti į šią planetą kitame kūne, ir nemanykite, kad reinkarnacija yra bausmė sielai. Visos sielos, kurioms lemta gyventi Žemėje, turėjo pereiti per reinkarnacijos dėsnį, kad galėtų pasiekti savo aukštesnį tobulėjimą ir įvykdyti užduotį, kurią Aš joms patikėjau.

26. Ne tik mažai išsivysčiusios sielos turi vėl įsikūnyti, bet ir aukštesnės sielos grįžta vėl ir vėl, kol užbaigs savo darbą.

27. Elijas yra didžiausias iš pranašų, atėjusių į Žemę, tačiau nepaisant didžių darbų, kuriuos jis atliko, ir didžiulių išbandymų, kuriuos išlaikė (kad Dievas egzistuoja), jis turėjo sugrįžti į šį pasaulį kitu laiku, kitame kūne ir su kitu vardu.

28. Šis meilės ir teisingumo dėsnis ilgą laiką buvo nežinomas žmonėms, nes jei jie būtų jį žinoję anksčiau, galėjo patekti į sumaištį. Vis dėlto Tėvas jums davė keletą apreiškimų ir užuominų, kurios buvo šios epochos pranašaujanti šviesa, skirta visų paslapčių atskleidimui.

29. Jums neleidžiama pažinti savo sielos praeities su jos įvairiais gyvenimais žemėje. Aš , jums atskleidžiau tik reinkarnacijos tiesą, nes ji suteiks jums realesnį dieviškojo gailestingumo ir teisingumo supratimą ir neteisiesiems, nusidėjėliams, tiems, kurie beprasmiškai švaisto gyvenimą, suteiks viltį gauti naują galimybę, kurioje jie galės ištaisyti padarytas klaidas.

30. Šis apreiškimas amžinai sunaikina sampratą apie amžiną mirtį ar amžiną pasmerkimą, o tiek siela, tiek žmogaus širdis džiūgauja ir šlovina dieviškąjį gerumą, vos tik suvokę šią tiesą.

31. Anksčiau tai jums nebuvo atskleista todėl, kad nebuvote pakankamai subrendę, kad tai suprastumėte; o jei dabar tai sužinojote ir vis tiek neturite tikslesnio supratimo apie tai, kas buvote anksčiau, tai yra dar vienas įrodymas, kad dar nesate toli pažengę.

32. Kai žmonės vieną dieną išmoks mylėti ir atleisti, kai jų širdyse įsivyraus nuolankumas ir jie pasieks, kad siela nugalėtų kūną, nei kūnas, nei pasaulis, nei aistros nesudarys to tankaus šydo, kuris trukdo jums pamatyti kelią, esantį už jūsų ar priešais jus. Priešingai, „kūnas“, sudvasintas laikantis mano mokymo, bus tarsi tarnas, paklūstantis sąžinės nurodymams, priešingai nei yra šiandien: kliūtis, spąstai, raištis prieš dvasios akis.

33. Šiuo metu jūs stebitės, kai patiriate pranašavimo dovanos pradžią, leidžiančią jums pamatyti kažką iš praeities arba atskleidžiančią ateitį, o Aš jums tvirtai sakau, kad šis dvasinis matymas turėtų būti nuolatinis, kaip ir jūsų fizinių akių regėjimas gyvenant žemėje.

34. Reikia dar šiek tiek ilgiau eiti mano keliu, kad pasiektumėte šias aukštumas ir kad jūsų siela, viduje nuimdama visus praeities patirčių vaisius, išsilaisvintų, džiaugtųsi ir stiprėtų savo pačios esybe.

35. Pamąstykite: jei jūsų sieloje jau būtų daug šviesos, jūsų širdyje turėtų būti daug ramybės.

36. Neklausykite tų, kurie nori jus įbauginti dėl to, kad tyrinėjate tai, kas susiję su siela, nes tai yra tie, kurie nori toliau snausti nežinojimo miego.

37. Daugeliui savo materialaus gyvenimo aspektų jūs suteikėte daugiau reikšmės nei tam, kas susiję su jūsų siela, ir todėl sukūrėte iškreiptą ir tuščią pasaulį. Tačiau atėjo valanda, kai jūs gyvai domitės tuo, kas esminis jūsų buvime, ir kai tai įvyks, jūs suteiksite savo egzistencijai gyvybę ir tikrą grožį.

38. Tačiau turiu jums pasakyti: net jei gyvenimas šiame pasaulyje pasieks dorybės ir teisingumo viršūnes, jūsų tobulas prieglobstis nebus čia. Jūsų kelionė per šią žemę yra laikina, ji turi tarnauti jums tik kaip išbandymas, kaip mokykla, kaip vadovėlis, kad pasiektumėte savo sielos tobulėjimą.

39. Jūsų Tėvo namuose yra kitos, aukštesnės buveinės, kurias Aš paruošiau, kad jūs jose gyventumėte.

40. Palaiminti tie, kurie, apmąstydami šiuos žodžius, į juos įtikėja ir sutvarko savo gyvenimą savo sielos labui, nes amžinybėje jie gaus to vaisių.

41. Mylima tauta, jūs tikrai galėtumėte pasakyti, kad viskas, kas įvyko šiame pasaulyje, jums buvo pranešta ar pranašauta ankstesniais laikais.

42. Tas žodis, kurį žmogus išgirdo iš mano pranašų lūpų, buvo mano balsas. Jie kalbėjo ne savo noru, bet pagal dieviškąją valią.

43. Tikrąjį mano pranašysčių, pranešimų ir pažadų aiškinimą Aš jums duosiu, kai patirsite, kad mano žodžiai išsipildo tinkamu laiku.

44. Kiek daug ir įvairių aiškinimų jūs suteikėte dieviškiesiems apreiškimams! Tiesą jūs supratote tik tada, kai Aš leidau savo žodžiui išsipildyti. Daugelis pranašysčių jau išsipildė, kitos šiuo metu vyksta jūsų akyse, o dar kitos laukia savo laiko.

45. Aš vis dar mokau ir siunčiu naujus pranašus, per kuriuos jums atskleisiu didelius stebuklus, o kartu jie skelbs jums apie tai, kas jums buvo pranašauta praeityje, kad tai yra čia ir dabar arba artėja.

46. Senosios pranašystės bus patvirtintos naujųjų pranašų. Kiekvienas, kuris jaučia savyje šią dovaną, tegu meldžiasi, budi ir ruošiasi, kad sakytų tik tiesą. Jei taip darysite, patirsite, kad vieni patvirtins tai, ką skelbia kiti. Taip buvo, kai praeities pranašai vykdė savo misiją, nors vieni atėjo vienoje epochoje, o kiti – kitoje.

47. Nesijaudinkite, jei kartais nesuprantate, ką gaunate per įkvėpimą arba ką sako jūsų lūpos. Net tie senovės pranašai dažnai negalėdavo suvokti, ką sako jų lūpos.

48. Aš išliesiu savo Šviesą ant tų, kurie priims jūsų liudijimą, ir tinkamu laiku įgyvendinsiu kiekvieną jūsų pranašystę. Vargas tiems, kurie neturėtų sakyti tiesos, nes ir jie savo laiku bus demaskuoti. Tada jie nei savo kūne, nei sieloje nerastų nieko, kuo galėtų nuplauti savo gėdą ir atlyginti savo kaltę.

49. Kas bus netikrų pranašų teisėjas? – Tiesa, nes ji yra šviesa, kuri per sąžinę pasiekia tas širdis.

50. Tiesa visada ieško tyrių širdžių, kad galėtų atsiskleisti. Išvalykite savąsias, kad ši šviesa būtų mano tautos žodžiuose, mintyse ir darbuose.

51. Meilės raktu, kurį turiu, Aš atveriu jūsų širdis. Radau jus apatiškus; nustebau, kaip jūs vilkdami kojas ėjote savo gyvenimo keliu. Aš atėjau, kad jums leisčiau suprasti, jog esate mano dieviškumo pasiuntiniai. Tai jums sako Tėvo „Žodis“ – Tas, kuris Antrajame Laike tapo žmogumi.

52. Ne vieną kartą, bet keletą kartų ir įvairiais būdais Aš savo mokiniams skelbiau ir pažadėjau savo sugrįžimą. Aš jiems pranašavau laikus, kurie praneš apie mano atėjimą: gamtos ženklus, įvykius žmonijoje, pasaulinius karus, nuodėmę, pasiekusią aukščiausią išsivystymo laipsnį. Tačiau kad pasaulis nesuklystų, vėl tikėdamasis manęs kaip žmogaus, Aš jiems pranešiau, kad Kristus ateis „ant debesies“, tai yra Dvasioje.

53. Tas pažadas išsipildė. *Štai* Mokytojas Dvasioje ir kalba pasauliui. Štai Taikos ir Šviesos Karalystės Viešpats, kuris sukuria neišmatuojamo dydžio arką, kurioje žmonės gali rasti prieglobstį ir išsigelbėti, kaip ir Pirmuosiuose Laikuose, kai Nojus statė arką, kad išgelbėtų žmonijos palikuonis.

54. Dėl jūsų pažangos ir atkaklumo mano mokyme Aš jums visiškai paprastai parodysiu daugelio paslapčių turinį. Gyvenimo knyga, užantspauduota septyniais antspaudais, jums yra paslaptis, nes dabar šeštasis antspaudas yra nuimtas, ir būtent jos turinys apšviečia jūsų laiką. Viskas jums buvo paslaptis, tačiau Aš nenoriu, kad taip būtų ir toliau. Aš jums jau sakiau, kad septyni antspaudai yra septyni dieviški apreiškimai, kuriuos Aš perdaviau „ “ žmonėms, iš kurių šiuo metu jūs gaunate šeštąjį; tačiau jums dar trūksta septintojo.

55. Jūs žinote, kad Roque Rojas įkūrė septynias bendruomenes, kurioms suteikė antspaudų pavadinimus, ir kad simboliškai šeštoji iš jų buvo tarsi derlingas medis, dauginantis savo šakas. Taip pat žinote, kad 1866 m. prasidėjo nauja era. Tačiau jūs dar nemokate susisteminti savo įsivaizdavimų. Kai kurie norėjo išsiaiškinti šių mokymų esmę, tačiau jų aiškinimas buvo klaidingas, nes jie apribojo ir įkalino Amžinąjį ir Dieviškąjį žmogiškame ir materialiajame pasaulyje. Tačiau kol šis nuklydimas dar nepasklido, Aš išsklaidysiu žmonijos tamsą savo apreiškimų šviesa.

56. Aš paruošiau šį žemės kampelį, kurį jūs užminate, kad šiuo metu mano dieviškoji šviesa nušviestų jo gyventojus. Čia Aš jums priminiau Dieviškąjį Įstatymą, kurio Aš jus mokiau kaip Tėvas Pirmuoju Laiku. Čia Aš jums pakartojau savo Žodį, kurį jums daviau kaip Jėzus, kaip tikrąją Dvasios Giesmę, ir atnešiau jums Tiesos Šviesą, kuri išaiškina kiekvieną paslaptį ir paaiškina kiekvieną nesuprastą pamoką.

57. Aš vėl pastatysiu savo šventyklą – šventyklą be sienų ir bokštų, nes ji yra žmonių širdyse. Babelio bokštas vis dar skiria žmoniją, tačiau jo pamatai bus sunaikinti žmonių širdyse. Idolatrija ir religinis fanatizmas taip pat pastatė savo aukštus bokštus, bet jie yra silpni ir turės sugriūti. Iš tiesų,

sakau jums, mano įstatymai – tiek dieviškieji, tiek žmogiškieji – yra šventi, ir jie patys teis pasaulį. Žmonija nemano esanti stabmeldė, tačiau iš tiesų, sakau jums, ji vis dar garbina Auksinį Veršį.

58. Aš esu Dvasia, esu Dieviškumas ir Šviesa. Pabuskite, atverkite akis, pažvelkite į Mane ir išgirstite Mano balsą. Ryšys, kurį šiandien turite su Mano Dvasia per žmogiškąjį tarpininką, nėra tobuliausias, todėl prasidės bendravimo iš Dvasios į Dvasią laikas, kurio metu išgirsite savo Tėvo balsą.

59. Toje Antrojoje eroje Aš sutikau akląjį ir grąžinau jam regėjimą, raišąjį vėl leidau vaikščioti, mirusįjį prikėliau. Dabar pasaulyje randu dar didesnį beviltiškumą, nes matau tūkstančius aklųjų, kurtųjų, raupsuotųjų ir dvasiškai mirusių, ir visada ateinu pas jus su teisingumu, tačiau taip pat kupinas meilės, nes niekada nenustosiu jūsų laikyti savo vaikais ir visada žiūrėsiu į jus kaip į mažus vaikus.

60. Tauta, ar nori man sekti tuo keliu, kurį jums jau seniai nubrėžiau savo darbais ir pavyzdžiu? Tiesa, kad jame yra aukos pėdsakai, tačiau jo gale laukia „Pažado žemė“. Net ir šiais laikais Aš jūsų neapakinsiu klaidingu žmogiškųjų turtų spindesiu. Jūsų Mokytojas jums parodys tik dorybės spindesį. „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“, – sakiau jums, – iš šio tuštybių, savanaudiškumo ir melo pasaulio. Nes tikrai sakau jums: *Aš* viešpatauju tobulume.

61. Paskutinė grandis grandinėje, kurią sudarys 144 000 pažymėtųjų, 1950 m. gaus dieviškąjį ženklą savo dvasioje. Iš jų tautose iškils pasiuntiniai, pranašai, mokiniai, kurie savo mokymu, malda ir pavyzdžiu atneš žmonijai naujo gyvenimo sėklą.

62. Šis Žodis, kurį dabar girdite, nutils, ir džiaugsmas, kurį šiandien patiriate klausydamiesi, taip pat praeis. Jei vis dėlto norėsite dvasiškai mėgautis mano buvimu kaip dabar, pakaks pasinerti į save ir maldoje prašyti mano meilės.

63. Nemanykite, kad, nes tada jūs nebegirdėsite Manęs per šiuos balso nešėjus, Aš esu toli, ir tuomet netekite pagarbos bei pasiruošimo, kuriuos šiandien turite, klausydamiesi mano žodžio. Suvokite, kad Aš seksiu paskui jus visur, kur tik eisite, kad stebėsiu jūsų darbą mano vynuogynuose ir klausinėsiu jūsų sąžinę po kiekvieno jūsų žingsnio.

64. Aš jus tam ruošiu, nes žinau, kad po šio pasirengimo laikotarpio atsiras netikri tarpininkai, kurie skelbs, kad Mokytojas ir toliau teikia Savo Žodį šia forma, o Aš noriu, kad jūs išsilaisvintumėte iš šios sumaišties, kurią sukels tie, kurie mano esą budrūs, bet iš tikrųjų miega, ir kurie, tikėdami, tarnauja man, iš tikrųjų tarnauja sau.

65. Aš jums skelbiu, kad valanda, kai šis ryšys pasibaigs, bus šios tautos apreiškimo valanda, nes kiekvienas iš jūsų tuo metu atskleis tai, ką nešioja

savo širdyje kaip sėklą ir savo dvasioje kaip pažangą. Tuomet paaiškės kiekvieno polinkis, jo supratimas, paklusnumas, dvasinis tobulėjimas.

66. Aš žinau, kad kai kurie iš jūsų paniekins mano nurodymus ir dėl to sustos savo tobulėjime bei paklys į klaidas , taip sustabdydami pradėtos misijos eigą. Tačiau po kurio laiko iš Dvasios į sąmonę vėl iškils prisiminimas apie mano Žodį, mano mokymus ir pranašystes – kuriose Aš jus įspėjau apie viską, kas įvyks – ir tai paskatins tuos, kurie nuo jo atsiskyrė, sugrįžti į paklusnumo kelią.

67. Niekas šiuo metu neturėtų sakyti: „Viešpatie, *aš* neatsisuksiu nuo Tavęs, *aš* nebūsiu Tau nepaklusnus.“ – Nežadėkite Mokytojui to, ko daugelis iš jūsų nesilaikys.

68. Budėkite ir melskitės, išlaisvinkite savo širdį nuo materializmo, apvalykite ją nuo savanaudiškų interesų ir aistrų. Studijuokite mano mokymą, kad šią valandą nebūtumėte abejingi ir galėtumėte drąsiai bei teisiai žengti kitą žingsnį.

69. Aš iš jūsų neprašau įžadų, Aš reikalauju, kad įvykdytumėte savo misiją.

70. Saugokite mano žodį giliausiose savo širdies kertelėse, kad rytoj savo darbais ar žodžiais manęs neišsižadėtumėte ir nesakytumėte, jog aš jūsų neįspėjau apie tai, ką, kaip puikiai žinote, esu jums kartojęs nesuskaičiuojamą daugybę kartų.

71. Kai kurie giliausiai širdyje sako: „Mokytojau, ar mes sugebėsime Tave išsižadėti, nors Tu atėjai, kad prikelti mus tikram gyvenimui?“

72. Sakau jums, kad dar negalite visiškai pasitikėti savimi, nes jūsų meilė ir tikėjimas dar menki.

73. Turite atkakliai studijuoti mano mokymus, kad jūsų dorybės vystytųsi, ir kai ateis išbandymo valanda – kuri jau artėja – turėsite turėti mano žodį mintyse ir nė akimirkai neturėtumėte prarasti vilties.

74. Žiūrėkite, mokiniai, su kokia meile Aš raginu jus pasiruošti. Jei rytoj vis dėlto sukluptumėte, negalėsite pasakyti: „Viešpats mums nedavė jokių užuominų apie Savo išsiskyrimą.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 123

1. Mano Žodis neišsenkama srove liejasi ant jūsų. Aš esu Kristus, kuris Antrajame Laike gyveno tarp žmonių ir kuris vėl nusileidžia pas jus, kad liudytų apie save ir taip išpildytų Savo pažadą bei Savo Žodį. Tuomet savo darbais patvirtinau Įstatymą, kurį Tėvas perdavė Mozei, kuris veikė ne pagal savo valią, nei pagal žmonių valią, bet pagal Amžinojo valią. Todėl sakau jums: jei nepanaikinau to, ką sakė Mozė, tai ir dabar nepanaikinsiu to, ko jus mokiau Jėzuje.

2. Aš esu su jumis, nes tai pažadėjau ir paskelbiau savo mokiniams, kai tam tikru atveju buvau jų apsuptas ir jie manęs paklausė taip: „Mokytojau, Tu sakei, kad išeisi, bet kad vėliau sugrįši. Pasakyk mums: kada tai bus?“ Aš mačiau, kad jų nuoširdumas ir žinių troškimas vertė juos tyrinėti savo Viešpaties paslaptingus sumanymus. Vis dėlto Aš jiems meiliai tarė: „Iš tiesų, diena, kai Aš sugrįšiu pas žmones, nėra toli“, tuo pačiu jiems paaiškindamas, kad tada mano buvimas bus Dvasioje, ir kartu atskleidžiau jiems ženklus, kurie pranašaus mano artėjantį sugrįžimą. Tie ženklai bus karai, chaosas ir didžiulės kančios visoje žemėje. Tačiau tikrai, sakau jums, būtent taip, chaoso viduryje, *buvo* mano atėjimas šiuo metu. Štai Aš esu čia, jūs, žmonės, su Šviesos ir taikos žinia jūsų sielai, iš kurios dabar Aš padarysiu (dvasinę) arką, į kurią pateks visi tikintieji žmonės, norintys išsigelbėti, kur žmonija galės rasti prieglobstį. Ši arka bus sutvirtinta tų, kurie seka manimi, tikėjimu, viltimi ir meilės veiksmais, ir dvasiniu požiūriu bus panaši į tą, kuri buvo patikėta Nojui, kai gamtos jėgos buvo išlaisvintos.

3. Kokiu laikmečiu jūs gyvenate? Apmąstykite tai ir suvokite, kad Aš jums daviau savo mokymą per tris amžius. Pirmasis buvo Įstatymo amžius, antrasis – Meilės, o trečiasis, kuris yra dabartinis, atitinka Išmintį.

4. Vienintelė Dvasia, kuri yra mano, visada buvo su jumis. Tačiau jei Aš ją apreiškiau trimis skirtingais etapais, turėkite omenyje, kad formos, kuriomis Aš pasireiškiu visoje kūrinijoje, yra begalinės ir tuo pačiu tobulos.

5. Pirmajame laikotarpyje jūs pažinote Tėvą kaip Teisėją ir Įstatymų leidėją. Antrajame laikotarpyje Aš leidau „savo Žodžiui“ tapti žmogumi Jėzuje, ir Jo Žodis kalbėjo dieviškąja tiesa. *Kristus yra „Žodis“* – tas pats, kuris žmonėms pasakė: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“ Dabar esate Trečiajame laikotarpyje, kuriame Aš išlieju ant jūsų savo išmintį.

6. Išpildydamas savo pažadą, Aš atėjau Dvasia, ant simbolinio „debesies“, kurį sudaro jūsų sielos, pakilusios pas Mane, ir žmonių širdyse statau tikrąją šventovę.

7. Kai girdite Mane per šiuos balso nešėjus, nemanykite, kad mano Dvasia apsigyvena šiame mažame ir nešvariame kūne. Aš jums jau sakiau,

kad tai yra jūsų proto organas, ant kurio nusileidžia mano Šviesos spindulys, kuris yra dieviška įkvėpimas, kuris yra išmintis ir meilė.

8. Suvokite šio apreiškimo stebuklą ir supraskite, kad per šių neišsilavinusių būtybių proto organą ir jų lūpas ateina Žodis, kuris apšviečia nežinojančius ir atverčia nusidėjėlius, kad jie savo širdyse pastatytų Dievui vertą buveinę ir gautų tikėjimo raktą, kuris atveria vartus į išmintį.

9. Su begaliniu kantrumu laukiau to laiko, kai jūsų sielos raida leis jums suvokti mano apreiškimą per balso nešėjo protą, kaip pasirengimą tobulam ryšiui tarp mano Dvasios ir jūsų.

10. Štai kodėl balso nešėjas ištaria mano Žodį, jo smegenims nepavargstant ir gerklei neapsirūgstant. Nes būtent Aš judinu tas lūpas, kad mano raginimas pasiektų žmones. Aš kviečiu juos pailsėti po Gyvybės medžio šešėliu ir paragauti amžinojo gyvenimo vaisiaus.

11. Vėl nešu savo kryžių, nes turiu eiti savo keliu tarp nuodėmių, nesąžiningumo, neištikimybės, materializmo, pajuokos ir abejonių, jei pagalvosite, kad Aš save atskleidžiu per būtybes, kurios ne visada moka išvalyti savo protą ir širdį, ir kad, kita vertus, Aš skelbiu savo žodį žmonėms, nepriklausomai nuo jų tikėjimo išpažinimo ir vidinės būsenos. Tačiau nuopelnas būtent ir yra tas, kad iš šios uolos trykšta vanduo – tai yra žmonių tarpusavio pasitikėjimas ir meilė. Todėl sakau jums, kad žingsnis po žingsnio einu per žmonių minią, nešdamas savo kryžių ant pečių.

12. Tai laikas, kai siela pabunda naujam gyvenimui, kaip mažas vaikas, pabudęs verkdamas; tačiau jo verksmą greitai nuramina tėvų glamonėjimų lopšinė.

13. Ką darytumėte, jei neštumėte su savimi tik kūno gyvybę, o sieloje – mirtį? Kokius man vertus darbus galėtumėte atlikti ir kokią viltį į nemirtingumą galėtumėte puoselėti? Kiek „mirusiųjų“ Aš šiuo metu prikėliau, ir kiek „aklųjų“ pamatė mano šviesą!

14. Visiškai pabuskite, tapkite mano Šviesos savininkais, bet ne tik dėl mano meilės, bet ir savo pastangų bei valios jėgos dėka. Įsigilinkite į mokymus, kurie jums kalba iš amžinybės; tai yra šviesos spinduliai, kurių reikia jūsų sielai. Tarp dangaus ir žemės yra ryšiai, kurių nuodėmė ir žmogiškasis blogis negali nutraukti. Vienas iš šių ryšių yra mano dvasinis ryšys su jumis.

15. Mano kryžius nėra sunkus; tačiau visada turite žinoti, kad kiekvienas dvasinis darbas reikalauja aukos. Aš būsiu kaip nenuilstantis piligrimas, kuris visur seks jūsų pėdomis – iki tos akimirkos, kai saugiai pasieksite Pažado žemę.

16. Aš jūsų neapakino nei aukso spindesiu, nei liturginių apeigų prabanga.

17. Mano meilė yra dovana, kurią jums siūlau, o mano žodis – didžiausias lobis. Nuolankiai siūlau jūsų sielai tai, ką jai esu paruošęs, nes „mano karalystė nėra iš šio pasaulio“.

18. Tauta, kuri Manęs klauso, yra tikrai izraelitiška, tačiau ne pagal rasę, o pagal dvasią, ir Aš ją vėl ir vėl siunčiu į žemę, kad ji būtų tarsi grandis tarp Mano Dvasios ir žmonijos dvasios.

19. Tarp šios dvasinės tautos yra 144 000 mano pažymėtųjų, kad jie būtų šviesa, apšviečianti didžiosios minios kelią, kaip tai darė Levio giminė Pirmuoju laikotarpiu, kai Izraelis keliavo per dykumą. Jūsų atgaila kartu su atpirkimu jus apvalė, o jūsų nuolankumas padarė jus verti. Eikite taip tyri per pasaulį, ir Aš užtikrinu jus, kad jūsų kelias Žemėje bus kaip vaisingas lietus, kad mano sėkla sudygtų jūsų artimųjų širdyse.

20. Jūsų pastangos bus didelės, nes žmonių širdys yra iškreiptos piktumo. Tačiau niekas jūsų nenustebins, nes Aš būsiu jus paruošęs kovai.

21. Šiuo metu Aš užliejau jūsų širdis meile ir taika, ir dėl to jūs pasijutote patenkinti ir laimingi.

22. Aš jums nepasiūliau materialios duonos, tačiau jūs vis tiek buvote bendrystėje su mano Dvasia.

23. Šiandien, minėdami Pirmuosius laikus, prisimenate, kad nepritekliaus laikais tauta gaudavo maną – stiprinantį maistą, kad tautos masės neišnyktų. Šiandien jus maitina mano Žodis ir palaiko jus išbandymų dienomis. Kiek kartų norėjote pasitraukti ar pabėgti, nes jums trūksta tikėjimo. Tačiau Aš leidau jums pajusti savo buvimą jūsų gyvenimo dykumoje.

24. Iš tiesų, sakau jums: Aš esu visose jūsų išbandymuose ir visada esu su jumis.

25. Kas turi tikėjimą, net jei jis mažas kaip garstyčios grūdelis, tegul jį saugo ir tegul leidžia jam augti. Palaiminta siela, kuri turi tikėjimą! Kiek yra tokių, kurie – nes nežino, kad nešioja Mane savo viduje – ieško Manęs, bet negali Manęs rasti. Kiek yra tokių, kurie – nors ir apšviesti Mano šviesa – negauna įkvėpimo, nes neatvėrė savo širdžių, kad galėtų džiaugtis tokia brangia dovana.

26. Izraeli, tu vėl esi mano pasiuntinys. Aš pažadėjau sugrįžti, ir štai mano žodis išsipildė. Aš jums pranešiau apie savo sugrįžimą su angelais ir ant debesies. Tačiau jei mokėsite teisingai suprasti ir aiškinti, netrukus sužinosite, kas yra tie angelai, apie kuriuos jums kalbėjau, ir kas yra tas debesis, kurį pranešiau.

27. Elijas paruošė jūsų sielas, sakydamas jums: „Būkite pasirengę, nes artėja Mokytojo atėjimas, ir su juo patirsite stebuklų, dvasinių šlovės apraiškų ir reikšmingų įvykių visame pasaulyje.“ Tačiau tik nedidelė žmonijos dalis laukė tų pranašysčių išsipildymo ir klausė savęs, ar Viešpaties atėjimas jau artėja, nes ženklai jau buvo išsipildę.

28. Kai mano Dvasia pasirodė, kad apsireikštų Trečiajame Laike, Aš paeiliui kviečiau kiekvieną iš jūsų, kad patvirtinčiau jūsų tikėjimą, jog tai yra mano sugrįžimo laikas, ir paragintų jus dvasiai siekti aukštumų, kol pasieksite dvasinį ryšį su Manimi.

29. Tačiau jei jūsų artimieji jus klaidingai vertina, nes jūs Manęs klausote ir sekate Manimi, jei esate šmeižiami, nebūkite išsigandę. Uždarykite ausis gandams ir beprasmiškiems žodžiams. Nesitikėkite, kad pasaulyje jus supras . Vienintelis, kuris gali numalšinti jūsų troškimą išminties, taikos ir meilės, esu Aš. Tačiau norėdami tai pasiekti, turite atsiduoti Man, ir Aš padovanosiu jums taiką ir sveikatą.

30. Melskitės daugiau dvasia nei kūnu, nes norint pasiekti išgelbėjimą nepakanka vienos maldos akimirkos ar vienos meilės dienos, bet reikia gyvenimo, kupino ištvermės, kantrybės, dosnių darbų ir mano įsakymų laikymosi. Tam Aš jums suteikiau didelius sugebėjimus ir įžvalgumą.

31. Mano darbas yra tarsi išgelbėjimo arka, kviečianti visus į ją įžengti. Kas laikosi mano įsakymų, tas nepražus. Jei leisite, kad jus vestų mano žodis, būsite išgelbėti.

32. Ši sėkla, kurią Aš įdėjau į širdis, duos vaisių ir pamaitins žmoniją. Tačiau sakau jums, kad turite būti atkaklūs, kad tie darbai, kurie dar neužžydėjo, galėtų pražysti. Nes viskas, kas kyla iš meilės ir tikėjimo, linkę augti. Tikėjimas, meilė artimui ir gera valia duos gausių vaisių.

33. Aš noriu, kad stiprieji padėtų silpniesiems, kad sveiki suteiktų sveikatos, kad jūs dalytumėtės savo dovanų vaisiais su savo broliais ir seserimis, ir kad, tai darydami, pajustumėte, kaip jūsų siela tobulėja ir kaip ji džiaugiasi, praktikuodama meilę artimui.

34. Kai mano Žodis baigsis per balso nešėjus, jūs, mano darbininkai, turėsite skelbti mano Žodį. Tačiau kaip smarkiai turite pasiruošti, kad priimtumėte mano įkvėpimus! Tas laikas, kurį matėte toli, jau artėja. Todėl nenuvertinkite mano žodžių, kad ir kokie paprasti bei kuklūs jie bebūtų. Kiekvienas iš jų turi dieviškąją esmę ir galią paguosti bei išgydyti daugelį širdžių. Ši jėga kaip spinduliuojanti šviesa pasieks visus tuos, kurie nesuprato egzistencijos prasmės ir iš savo gyvenimo kovos tikėjosi rezultato, kurio jiems nebuvo suteikta, nes Aš juos pasiunčiau dirbti savo sielos labui, o ne savo kūno. Jiems mano paprastas ir švelnus žodis suteiks ramybę ir leis pailsėti.

35. Melskitės už tautas, kurios neturi mano Žodžio. Melskitės už tautas, kurios kenčia karo kartėlį; melskitės už tuos, kurie neturi dvasinės ramybės prieglobsčio – taip pat už bejėges moteris, už vyrus, kurie negailestingai tempiami į karą. Melskitės, n , sunki yra valanda, kurią išgyvenate, ir tik jūsų vienybė jus išgelbės.

36. Jūs įžengėte į paskutinius laikus, ir kuo toliau jie tęsiasi, tuo labiau žmonija suvokia, kaip ant jos slegia dieviškasis teismas, verčiantis žmones atidžiai apmąstyti visus savo poelgius. Tačiau teismas žmogaus nesunaikins – priešingai, jis jį išgelbės. Ir tada jūs visi ateisite pas Mane tyri ir be kaltės kaip būtybės, įvykdžiusios jiems patikėtą misiją. Tik meilės praktika, kaip rodo mano mokymas, suteiks jums teisę į aukščiausią gėrį, kuriuo yra sielos ramybė.

37. Marijai, mylinčiai Užtarėjai, kuri jus saugo, Aš pasakiau: „Būk kantri, nes žmonės netrukus pasuks atsinaujinimo keliu ir savo mintis nukreips į tave.“

38. Jūs, žmonių minios, atėjusios išgirsti mano žodį, nesibaiminkite dėl šio pasaulio vyraujančio sugedimo. Jei matote, kad žmonių idealas yra žmogiškasis didybės manija, tuštybė ir malonumai, glostantys jusles, tuomet savo širdyse *turite* uždegti troškimą dvasinio pakilimo.

39. Aš jus įkvėpsiu; šiam tikslui Aš pasirinkau šias kuklias vietas, iš kurių Aš jus kviečiu, kad paruoščiau jus kaip sėklą, kuri, sudygusi mano laukuose ir padaugėjusi, sugebės priešintis blogiui, viešpataujančiam žemėje.

40. Misija, kurią jums patikiu, yra meilės misija. Tačiau nemanykite, kad esate tyriausi žemėje vien dėl to, kad buvote pašaukti mano. Turėkite omenyje, kad jūs dar toli gražu nesate be nuodėmių. Tačiau dėl to nesijauskite mažiau mylimi, nes daugeliu atvejų būtent iš didžiausių nusidėjėlių išaugo mano uoliausi mokiniai.

41. Jūs priklausote tiems, kuriems dabar sakau: eikite žingsnis po žingsnio meilės keliu ir visada pasitikėkite Manimi, bet gyvenkite visada budriai, nes kiekvieną akimirką jūsų būtybėje gali pasireikšti kūno silpnybės, su kuriomis turėsite kovoti, kol išgryninsite savo kūną ir išlaisvinsite savo sielą.

42. Iš tiesų, sakau jums: tiek, kiek jūs keičiatės, tiek daugiau Aš jums atskleisiu visas dvasines dovanas, kurias turite. Todėl neatstumkite išbandymų, kuriuos Aš jums siunčiu kasdien, nes jie yra dantis, kuris formuoja ir šlifuoja jūsų sielas. Suvokite, , kad po išbandymo jūs atsigaunate su didesniu tvirtumu ir didesniu pasitikėjimu Manimi bei savimi. Kas taptų iš kareivių, kovojančių už kokią nors reikalą, jei jie iš anksto nepasirengtų kovai? Kas gi taptų iš mano kareivių, jei jie nežinotų

pagundų spąstų, kad galėtų juos atremti? Jie būtų silpni, jau susidūrę su pirmosiomis sunkumais imtų dejuoti ir atsitrauktų nuo kiekvieno smūgio.

43. Žiūrėkite, mokiniai, 1950-ieji metai, kuriais Aš nustosiu kalbėti jums taip, kaip darau dabar, jau artėja. Todėl Aš jums skelbiu, kad minios, kurios klausysis Manęs paskutinėmis dienomis, bus labai didelės, todėl ir daug žmonių susipažins su šia žinia.

44. Pasaulis sužinos, kad Kristus vėl buvo tarp žmonių – nebe kaip žmogus, bet Dvasia, ir supras, kad kiekviename amžiuje Aš turiu naują būdą, kaip apsireikšti.

45. Supraskite: jei anksčiau Aš atėjau, kad uždirbčiau nuopelnus jūsų išgelbėjimui, tai dabar būtent *jūsų* uždirbti nuopelnai jus išgelbės ir jų dėka turėsite išgelbėti savo artimus.

Mokiniai, kurie turėjote Mokytoją, kuris jus mokė su tokia didele meile – ar manote, kad mano aukos mirtis kaip žmogaus buvo veltui, o pralietas kraujas – taip pat veltui? Iš tiesų, sakau jums – ne! Nes Dievo Avinėlio kraujas, simbolizuojantis Dieviškąją Meilę, vis dar šviežias kiekvienos sielos dvasioje.

Tuomet, kai minios žmonių vedė mane į Kalvarijos kalną, aš nešiau kryžių; šiandien jį neš kiekvienas, kuris mane myli ir nuolankiai seka manimi, ir *aš* būsiu jo pagalba skausmingame kelyje bei siųsiu jam sargus angelus, kad jie suteiktų jam šviesą ir dvasinę jėgą mirties valandą.

46. Jei mąstote apie tai, kad šiuo metu Aš savo buvimą padariau juntamą Vakaruose, o ne Rytuose, kai leidau jums išgirsti savo Žodį, nesusipainiokite, nes Aš neieškau konkrečių Žemės vietų, o sielų.

47. Jei manote, kad mano Žodis nėra išrinktasis, supraskite, kad kalba Nuolankumo ir Paprastumo Mokytojas, ir kad, jei giliai įsigilinsite į šį mokymą, jame netrukus atrasite tikrąją išmintį.

48. Jūs dar esate menkai pasirengę ir dar nepasiekėte kovos kulminacijos, nes didysis dienos darbas prasidės tik 1950 m. pabaigoje, , ir jūs negalite žinoti, kada jis baigsis. Tie, kurie žus kovoje, išgirs mano balsą, kuris jiems pasakys: „Jūsų siela nepasidavė, jūs dvasiškai pakilote, ir jei žemėje negavote pagarbos už savo auką, nesijaudinkite, nes mano Karalystė laukia jūsų, kad iš jos galėtumėte pamatyti, kaip jūsų vaikai ir mokiniai tęsia jūsų darbą.“

49. Pagonys ir fariziejai stosis šiai tautai skersai kelio, norėdami ją sustabdyti, tačiau būtent jie patys – susidūrę su tiesa, teisingumu ir meile, trykštančiais iš mano žodžių – pasiduos. Būkite kantrūs, mylimieji mokiniai, nes kai žmonių minios vieną dieną pasieks „Pažadėtosios žemės“ vartus, jie atsivers kaip sveikinimo ženklas mano tautai, kuri triumfuodama peržengs amžinybės slenkstį.

50. Kokia graži, reikšminga ir kilni kova laukia mano kareivių!

51. Jūs, mano klausytojai, negalite įsitraukti į šią kovą, nes dar jaučiatės silpni; tačiau Aš tarp jūsų sugebėsiu rasti tą sėklą, kuri neš Gerosios Naujienos žinią visoms žemės tautoms. Nebijokite, Aš iš jūsų neprašau nieko neįmanomo, nei vedu jus į mirtį. Aš lydėsiu kiekvieną žingsnį to, kuris eina savo keliu mano vardu, ir jei jo tikėjimas bus didelis, jis savo sieloje atras nenugalimas jėgas. Tačiau tas, kuris iš baimės mane išsižadės kaip Petras arba dėl tikėjimo trūkumo abejos manimi kaip Tomas, bus vargingesnis už silpniausius, jausis nevikrus ir bejėgis, turės užsičiaupti lūpas ir paslėpti rankas, nes pamiršo, kad yra kupinas dovanų, ir netgi neigs, kad mane girdėjo.

52. Nesijauskite geresni už kitus vien dėl to, kad jums buvo suteikta malonė Mane išgirsti šiuo metu. Tačiau turite aiškiai suvokti, kad šis Žodis, kurį gavote, yra Trečiasis Testamentas, kurį Aš palikau jūsų Dvasiai, ir kad iki šiol pasaulyje buvo žinomos tik dvi pirmosios šios knygos dalys – pirmoji dalis, apreikšta per Mozę ir pranašus, ir antroji dalis, kurią Aš jums daviau per Jėzų. Tačiau jūs neturėjote trečiosios dalies, kuri yra ta, kurią jums šiuo metu atsiuntė mano Dvasia.

53. Tai yra trys Testamentai, kurie kartu apima Įstatymą, Meilę, Išmintį ir amžinąjį gyvenimą.

54. Matau daugelį iš jūsų, kurie trokšta taikos ir pakilimo bei išreiškia norą gyventi dvasiniu ir meilės gyvenimu ; šis troškimas netrukus visoje žmonijoje virs šauksmu dėl dvasinio išsilaisvinimo.

55. Kiekvieną kartą, kai išgirstate, kad Aš jums skelbiu taikos karalystės įkūrimą jūsų pasaulyje, jūs nekantriai klausiate: „Kada išsipildys šios pranašystės, Mokytojau? Kada pagaliau visi žmonės gyvens pagal moralę ir dorybę? Kada patirsime abipusę pagarbą tarp tėvų ir vaikų bei tarp sutuoktinių?“ Kada vėl pamatysime nekaltumą vaikams, tyrumą merginoms, dorumą vyrams, garbingumą senoliams, teisingumą teisėjams, kilnumą valdovams, trumpai tariant: meilę tarp žmonių?

56. Aš jus laiminu, nes jūs pradedate trokšti visko, kas gera, gražu ir teisinga. Tačiau sakau jums: jei norite, kad laikas iki šios Karalystės atėjimo sutrumpėtų, turite budėti, melstis ir kovoti. Šiai kovai Aš noriu jus paruošti kūnu ir siela; nes jei Aš nepasipriešinu tam, ką esu apreiškęs kitomis laikais, turiu jums pasakyti, kad Aš nesu prieš įstatymus, kuriais valdo gamta. Aš atnešu jums savo meilę, kad galėtumėte pasiekti harmoniją su viskuo, kas jus supa.

57. Supraskite, kad tai, ką mano Įstatymas smerkia, yra neapgalvumas, ydos, piktnaudžiavimai ar ištvirkavimai, tiek fizinėje, tiek dvasinėje srityje.

Todėl Aš jums nuolat sakau, kad turite gilintis į Įstatymo apmąstymą, kad nepakliūtumėte į klaidingus įsitikinimus, aistras ar fanatizmą.

58. Jūs esate akmenskaldžiai, su kuriais Aš statau Dvasinio atgimimo šventyklą – tą, kurioje Aš atsigaivinsiu ir kurioje jūs gausite amžinojo gyvenimo duoną.

59. Vykdykite mano Įstatymus žemėje, ir neturėsite jokios priežasties bijoti savo atvykimo į Anapus. Kaip atvykę į šį pasaulį pamatėte šviesą, ir kaip žemėje jautėte savo tėvų buvimą, taip ir toje „slėnyje“, kuri laukia jūsų sugrįžimo, pajusite savo Viešpaties buvimą. Ir kai atsidursite mano glėbyje, išgirsite mano balsą, kuris jums sakys: „Mylimi vaikai, čia yra jūsų Tėvas. Pažvelkite į Mane, atpažinkite Mane, mylėkite Mane, o tada pažvelkite į kūriniją, nes noriu, kad žinotumėte: kas yra mano, tas yra ir jūsų.“

60. Mokiniai, norėdami patekti į mano Karalystę, turite pereiti per dvasinę kopėčių pakopą, kuri yra kelias, kuriuo šiandien apsigyvenate *vienoje* buveinėje, o rytoj – kitoje, kol pasieksite tą „ “ – tobulų dvasių buveinę. Nepamirškite to, ką jums jau sakiau Antrajame Laike: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių.“

61. Taigi melskitės ir atsinaujinkite, kad kančia pasitrauktų iš jūsų tarpo, o kai būsite išsilaisvinę nuo jos naštos, atsidėkite sielos darbui, kuris pasireiškia pastangomis morališkai tobulinti savo gyvenimą, darydami gera ir su meile sėdami savo artimųjų kelią.

62. Palaiminti tie, kurie tobulėja iš meilės Man ir norėdami parodyti gerą pavyzdį kitiems, nes jie tvirtai eis keliu, kurį Aš jiems nutiesiau.

63. Jūs, kurie žinote, kad Izraelis praeityje buvo kitų tautų belaisvis ir kad Aš pasigailėjau jo bei atsiunčiau jam išlaisvintoją, esate tie patys, kurie dabar iš visos širdies šaukiate, kad Aš išgelbėčiau jus iš vergijos, kurią kenčiate. Jūs, apimti baimės, prašote Manęs, kad Aš jus išlaisvinčiau nuo visko, kas jus persekioja, grasina ir kankina. Dėl viso to Aš jums sakau tą patį, ką sakiau jums anksčiau: „Ko turi bijoti tas, kuris yra su Manimi?“ Neatsitraukite nuo Manęs, ir jūs visada ir visur jausitės saugūs. Jei bijote, tai arba nesate teisingame kelyje, o jei esate – tai jūsų tikėjimas susilpnėjo.

64. Savo gyvenimą turite skirti meilei, tarnystei ir gerų darbų darymui, kad visi jūsų darbai būtų nukreipti į kilnų tikslą – tiek žmogiškosios, tiek dvasinės sferos atžvilgiu.

65. Niekame nematykite priešo, visuose žmonėse matykite savo brolius ir seseris – tai jūsų užduotis. Jei iki galo išliksite atkaklūs, žemėje nugalės teisingumas ir meilė, o tai suteiks jums taiką ir saugumą, kurių taip trokštate.

66. Ar manote, kad Man trūksta užuojautos, ar kad Aš nejaučiu jūsų vargų? Kaip jums gali kilti mintis, kad *Aš* vienus išaukštinu, o kitus pažeminu?

67. Gyvenimas yra kova, tačiau niekada nevadinkite savo artimų priešais ir jokiu būdu neprašykite Manęs, kad Aš nuleistų Savo bausmę ant jūsų engėjų. Melskitės už visus, ir jūsų malda bus šviesa ir taika, kuri kas minutę plis po visą Žemę.

68. Suvokite pavyzdį, kurį Izraelio tauta parodė keliaudama per dykumą, jo dvasine prasme, kad šiais laikais jį pritaikytų mano naujoji tauta, o vėliau juo sektų visa žmonija. Nors Izraelio tauta patyrė silpnumo akimirkų, tačiau jos tikėjimas ir atkaklumas galiausiai nugalėjo ir leido jai užimti žemę, apie kurią ji svajojo.

69. Jo ilga klajonė ieškant laisvės, meilės ir taikos gyvenimo buvo nuolatinė kova su gyvenimo sunkumais ir likimo vingių. Ta tauta patyrė badą, troškulį, persekiojimus ir priešiškus veiksmus iš aplinkinių priešų, ir ji turėjo kovoti su viskuo, kad apgintų savo gyvybę. Jai teko kovoti su kitomis tautomis, kurios stojo jai skersai kelio ir trukdė pasiekti žemę, kuri buvo jos idealas.

70. Tos kovos, tas grumtynės su priešiškomis aplinkybėmis yra panašios į tas, kurias jūs šiandien patiriate, siekdami savo išsilaisvinimo, tobulėjimo ir sielos taikos idealo. Tačiau jūs dar nesujungėte savo jėgų, kaip tuo metu padarė Izraelis, kad pasiektumėte trokštamą tikslą, nes daugeliui vis dar trūksta supratimo apie užduotį, patikėtą jums, – kovoti uoliai ir be pertraukos, kol tikslas bus pasiektas.

71. Dabar siekite „Pažadėtosios žemės“ amžinybėje; ten rasite ramybę, dėl kurios kovojote savo ilgo gyvenimo kelyje.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 124

1. Tauta Izraeli, mano Žodžio paveldėtoja, Aš tave ruošiu, kad būtum žmonijos paguoda. Ieškok dvasiškai vargstančių, sergančių, vargstančių, taip pat fiziškai ir dvasiškai skurstančių ir duok jiems šios dvasinės duonos, kuri suteikia jėgų ir sveikatos.

2. Šiuo malonės laikotarpiu Aš noriu išlieti savo Dvasią ant jūsų, kad rytoj galėtumėte liudyti apie Mane ir skelbti, jog Aš apsireiškiau kaip Mokytojas, kaip Tėvas ir kaip Teisėjas, kad mano vaikai galėtų rasti Mane *tokiu* pavidalu, kokiu jie nori Mane ieškoti; nes manyje yra visos meilės išraiškos formos.

3. Elijas, kuris yra kelio paruošėjas, surenka paklydusias avis, kad atvestų jas pas Mane. Jo kovinga dvasia įkvepia jus, kad kalbėtumėte tobulai ir padėtumėte jam jo palaimintoje misijoje išlaisvinti sielas iš sumaišties, kuri vyrauja šiuo metu.

4. Tik jums, tauta, buvo apreikšta ši žinia – didžioji Elijo misija, jo savybės ir tobulumas. Jis ves žmoniją ir atves ją pas Mane. Tačiau taip pat sakau jums, kad neturėtumėte pamiršti Marijos. Kreipkitės į ją, kuri yra dieviškas gailestingumas ir gerumas. Visos tobulumo ir grožio formos amžinai glūdėjo jos dvasioje, ir Aš patikėjau jai žmoniją kaip savo dukrai, kurią ji visada saugojo. Kreipkitės į ją savo varguose, pajuskite jos ramybę ir meilę. Akys, kurios įgijo gebėjimą iš Žemės matyti dvasines sferas, mato ją, kupiną malonės, nusileidžiančią iš tobulumo į jūsų pasaulį, o širdys, tapusios jautrios per mano Žodį, jaučia jos buvimą.

5. Jūs turite visas šias malonės dovanas. Turite tvirtų įrodymų, kad nė akimirkai neabejotumėte. Jūsų siela jaučia, kad malonė, kurią ji gavo, yra tokia didelė, kad ji trokšta, jog visas pasaulis išgirstų mano Žodį ir kiekviena siela būtų apšviesta. Tačiau Aš jums sakau: jūs *galite* veikti žmonijos labui, tam Aš jums suteikiau didžiules dovanas. Mano Išminties saulė šiuo metu apšviečia visus žmones, o mano meile persmelkta teisingumas priverčia visų žmonių sielas atkreipti dėmesį.

6. Pasaulis klausia, kodėl įvyksta tiek daug katastrofų, kodėl daugėja nuodėmių ir nėra žmogaus rankos, kuri galėtų jas sustabdyti. Tada jie mąsto, kad tik aukštesnė jėga, tik Dangiškasis Tėvas gali padėti žmonijai sugrįžti prie pusiausvyros ir protingumo.

7. Jūs, mano mokiniai, turite jiems duoti atsakymą. Supažindinkite juos su mano meilės mokymu, kuris visoms šioms būtybėms gali sugrąžinti taiką ir, laikantis mano įstatymų, pasiūlyti joms naują horizontą, naują gyvenimą.

8. Sukurkite savo šeimų glėbyje taikos ir supratimo pasaulį, gyvenkite jame ir tobulėkite. Padarykite taip, kad jūsų darbai liudytų apie Mane.

Mokyti turite tik tada, kai ateis laikas ir būsite pasirengę; tada tiems, kurie jus klausys, turite pasakyti, kiek taikos radote savo artimuose, kaip džiugina mylėti savo Dievą, ir tuo pačiu turite išreikšti visą savo patirtį.

9. Tavo misija, Izraeli, yra tarnauti savo artimiesiems. Kas iš jūsų yra pasirengęs nešti taikos žinią kitoms tautoms? Jau yra paskirti tie, kurie turi priimti šią gerąją žinią. Jų patirtos kančios pasiekė jus, o jūsų nuoširdžios maldos palengvino daugelio sielvartą ir atnešė jiems ramybę bei viltį. Tose tautose pagal mano valią atsirado pirmtakai, kurie kalba apie dvasingumą ir ruošia širdis mano darbo, kurio jie dar nepažįsta, atėjimui. Visose tautose turi būti skelbiamas mano Žodis. Jei žmonija mane išgirstų, ji galėtų pasimaitinti vienu iš mano mokymų, nes juose aš skleidžiu savo dvasinę esmę, o mano buvimas tikrai juntamas visuose mano apsireiškimuose.

10. Savo meile užpildžiau jūsų širdžių tuštumą, pažadinau jumyse didžius dvasinius idealus, kurie jus stiprina, ir jūsų tikėjimas nugalėjo. Išbandymai, kurie anksčiau slegė jūsų širdis, šiandien jums atrodo nereikšmingi, ir jūs esate patenkinti bei laimingi, nes radote Mane.

11. Žmonės jus vertina ir į jus deda viltis, ir net tada, kai jie abejoja, jų sielos giliausiame viduje suvokia, kad esate mano išrinktieji. Jūsų užduotis yra didelė, todėl turite nuolat melstis ir budėti, kad toje vietoje, kur Aš jus paskyriau savo mokiniais, parodytumėte dėmesį.

12. Šiuo metu Aš kreipiuosi į Trečiojo Laiko mokinius, kuriuos mokau ieškoti dvasinės esmės, glūdinčios šiame žodyje; nes kas atras savo prasmę, tas galės suprasti dieviškąją kalbą.

Meilė ir tiesa neranda žmogiškų sąvokų, kurios galėtų išreikšti jas visą jų tyrumą. Todėl jas reikia ieškoti kalboje, kuri pranoksta žmogiškąjį žodį. Jūs esate mokiniai, kurie pradeda suvokti, kas yra tikroji meilė. Nesiblaškite vertindami, ar tam tikras žodis buvo ištartas gerai ar blogai. Tokios išorinės smulkmenos neturi būti kliūtis jūsų studijoms. Tai yra klaidos, būdingos neišsilavinusiems ir paprastiems žmonėms. Aš atėjau iš Meilės ir Gailestingumo Karalystės į pasaulį, kur meilė yra kažkas svetima, ir pradėjau savo mokymą per nežinomą, paprastą tautą, kuri nepastebimai gyvena tarp žmonių; tačiau ši tauta Manęs klausėsi, ir dar daugiau – Manimi tikėjo.

13. Jeigu Būčiau skelbęs savo Žodį visose tautose, dauguma jį būtų atmetusi, nes materializmo tuštybė ir klaidingas žmonių didingumas nebūtų priėmę mokymo, kuris kalba apie dvasingumą, nuolankumą ir brolystę. Pasaulis dar nėra pasirengęs suvokti Meilės, todėl ne visi būtų buvę imlūs mano buvimui šioje formoje.

14. Kaip Kristus tuomet ieškojo uolos įdubos, kad gimtų kaip žmogus, taip ir Aš šiandien atradau šį žemės kampelį, kuris buvo pasirengęs Mane išgirsti ir kuris primena grotą bei ėdžias, kurios tą palaimintą naktį priėmė Dievo Sūnų.

15. Čia Aš tyliai jus ruošiau; vėliau ateis diena, kai turėsite išeiti, kad nutiestumėte kelius, kad mano Žodis pasiektų visas širdis. Tuomet pasaulis bus išgrynintas kančia, ir mano Žodis jam nebeatrodys kaip svetima kalba, bet kaip kažkas, ką širdis ir siela gali lengvai suprasti ir pajusti. Aš perduodu jums knygą, kuri kalba apie tiesą ir meilę, kad jūs ją nuneštumėte visai žmonijai.

16. Žemėje nėra nė vienos tautos, apie kurią galėčiau jums pasakyti, kad jums nereikia ten eiti, nes jai šis apreiškimas nereikalingas. Kuria tauta gali pasigirti, kad ji yra tikrai krikščioniška – ne tik pavadinimu, bet ir savo meile, gailestingumu bei atleidimu? Kuria tauta gali įrodyti savo dvasingumą? Kuriame pasaulio kampelyje žmonės myli vieni kitus? Kur žmonės iš tikrųjų laikosi Kristaus mokymo?

17. Iš tiesų, sakau jums: jūs turite mano Įstatymą užrašytą knygose, kartais ir savo protuose, tačiau Aš nematau, kad jis būtų įgyvendinamas jūsų gyvenime. Nesakykite Man, kad tai nėra tiesa, nes Aš jus dėl to išbandžiau, ir kai atėjo valanda atleisti, jūs nesugebėjote atleisti įžeidimo , o vietoj to keršijote. Kai prie jūsų durų pasibeldė pagalbos reikalinga ranka, jūs nesuteikėte meilės kupinos pagalbos, o kai reikėjo paaukoti save, kad išgelbėtumėte ką nors, jūs verčiau paaukojote savo artimą, kad išgelbėtumėte savo gyvybę ir turimus turtus. Todėl sakau jums, kad žmonija mano Žodį saugo tik dulkėtuose knygose.

18. Jei mano Žodis jums atrodo labai kuklus, sakau jums dar kartą: tai tik išorinė išraiškos forma. Perženkite visas žmogiškas sąvokas, ir begalybėje išgirsite Tėvo balsą, kuris kalba dangiškąja kalba, kuri jūsų dvasiai nebus svetima, o pažįstama, nes ji kyla iš Dievo.

19. Ar suprantate misiją ir atsakomybę, kurią šiuo metu prisiimate?

20. Niekam mano mokymas neturėtų atrodyti keistas, o jo kryžius – sunkus, nes, tiesą sakant, sakau jums, sunkesnis ir slegiantis yra gyvenimas, kurį vedate pasaulyje. Mano meilės kryžius yra švelniausias iš visų jungų.

21. Turėkite omenyje, kad jūsų siela sekė paskui Mane per tris amžius dvasinio tobulėjimo, ir jūs vis dar nesiekėte kelio galutinio tikslo. Jūs savanoriškai sekėte paskui Mane, nes Aš niekada niekam to nepriverčiau daryti.

22. Kai iš jūsų esybės gelmių iškilo jūsų išpažinimas, kuriuo man pasakėte: „Mokytojau, Tu esi mano Viešpats“, tai kalbėjo jūsų tikėjimo

balsas, ir nuo tos vidinio apšvietimo akimirkos jūs sekate mano pėdomis, žingsnis po žingsnio, kartais parkrentate, bet ir vėl atsikeliate, kad galėtumėte man sekti. Kaip džiaugiasi siela, kuri jaučia ant savęs meilės kryžiaus naštą. Tik tas, kuris jo nepriima su meile, paskutinę savo gyvenimo akimirką pasirodys nepatenkintas ir išsigandęs, o savo neišmintyje kartais piktžodžiaus prieš savo Viešpatį ir taip pasielgs kaip plėšikas, kuris Golgotoje buvo nukryžiuotas mano kairėje. Šis žemiškasis gyvenimas yra tik pasiruošimas, pakopa, vedanti į tikrąjį gyvenimą.

23. Mano mokymas yra įstatymas, kuris moko jus gyventi harmonijoje su Dvasia *ir* gamta. Nepaisant šviesos, kuri spinduliuoja jūsų protuose ir rodo jums saugų bei teisingą kelią, kartais jūs liejate ašaras, nes retkarčiais nukrypstate nuo įstatymo, ir tada jūsų sąžinė jus teisia ir baudžia. Kiekvieną kartą, kai iššaukiate gamtą ir pažeidžiate jos įstatymus, ji tuoj pat jums atkeršija. Vis dėlto būtumėte neteisūs, jei sakytumė , kad ji keršijo, nes *Aš* esu gamtoje, kaip ir visur kitur. Jei vis dėlto norite nerti į bedugnę – kaip gi galėtumėte išvengti kritimo skausmo?

24. Pajuskite, kaip dvasiškai kertate beribę dykumą; už jos ribų yra taikos, tobulumo ir šviesos buveinė, kuri pažadėta jūsų dvasiai. Pažvelkite per petį į tolimą, nuodėmingą miestą – kaip toli jis yra. Šiandien esate laisvi nuo grandinių, nes pagaliau išsilaisvinote iš aistrų vergovės. Stabai, prieš kuriuos lenkėtės, liko toli už jūsų nugaros, bejausmiai ir negyvi. Vėliau juos nuo pjedestalo nuvers kiti, kurie ateis po jūsų. Tačiau jei jūsų priešai bandytų jus persekioti, gelbėjanti jūra užtvers jiems kelią, kad jūs galėtumėte saugiai pasiekti savo gyvenimo kelio tikslą.

25. Kas gi norėtų grįžti atgal? Taigi, pirmyn – horizonte jau šviečia vilties šviesa. Už jūsų nugaros lieka nusivylimo tamsa.

26. Drąsiai pirmyn, mano tauta! Nors dykuma yra sausa ir karšta, vis dėlto ant jūsų kris mana, o iš jos uolų trykš vanduo. Budėkite ir melskitės, nes net dykumoje jus persekios pagundos. Vargas tam, kuris nebudi ir nemeldžiasi! Vargas tam, kuris silpnas savo atsinaujinimo ketinimuose!

27. Kaip kariai jūs įveiksite milžiniškus atstumus ir dykumas. Aš jau supažindinau jus su jūsų ginklais. Prasidės mūšis, ir tada jūs turėsite išmėginti savo jėgas su tais, kurie bandys jus sustabdyti ir sunaikinti. Kaip jums pavyks išgyventi toje kovoje? Neprarandant tikėjimo, peržengiant tamsą ir sumaištį, kad jūsų šviesa neužgestų, ir pasiekus dykumos pabaigą su širdimi, laisva nuo įžeidimų, nuoskaudų ar neapykantos jausmų, mylėdami savo priešus ir jiems atleidžiant. Tada patirsite, kad jūsų dvasia kovoje nepaprastai sustiprėjo, nes kova privertė ją nei sustoti, nei trauktis atgal, o pasinaudoti visomis jai žinomomis jėgomis ir gebėjimais bei ieškoti savyje nežinomų ar snaudančių dvasinių dovanų.

28. Būkite nuolankūs prieš savo Viešpatį, ir būsite dideli Dvasioje. Nebūkite silpni prieš pasaulio ir kūno pagundas. Žmonės jums sakys: „Kol Jėzus jus daro „paskutiniaisiais“ ir menkesniaisiais, jie patys jus padarys „pirmaisiais“ ir didžiaisiais žemėje“; tačiau jiems netikėkite.

29. Aš taip pat galiu suteikti pasaulyje karūnas, sostus ir skeptrus, kaip daviau Dovydui ir Saliamonui, kai jie atpažino savo Viešpatį; tačiau Aš leidau jiems pajusti savo teisingumą, kai jie mane išdavė, ir leidau jiems patiems atimti iš savęs galios, įkvėpimo ir išminties dovaną.

30. Šiandien Aš jums nesiūlau jokių karalysčių šiame pasaulyje, priešingai, Aš atėmiau iš jūsų žemiškus turtus, kad galėtumėte man sekti su didesne laisve. Karalystė, kurią Aš jums siūlau, yra už visko, kas žmogiška. Kas sugebės patekti į šią karalystę, tas jos daugiau nepaliks.

31. Pažvelkite į žmones ir žemės valdovus. Kaip trumpa yra jų šlovė ir jų viešpatavimas. Šiandien juos iškelia jų tautos, o rytoj jos nuverčia juos nuo sosto. Niekas neturėtų siekti sosto šiame gyvenime, nes manydamas, kad žengia į priekį, jis stabdys savo žengimą, o jūsų likimas yra eiti į priekį nesustodami, kol pasieksite mano Karalystės vartus.

32. Jei 1950 m. pabaigoje nebegirdėsite mano žodžio, tai nereiškia, kad nustosite būti mano mokiniais, nes mano įkvėpimas ir toliau pasieks jūsų dvasią bei protą, kad leistų jums suprasti viską, ką gavote mano žodyje.

33. Trūksta tik paskutinės knygos dalies – septintojo skyriaus, kuris dar yra užantspauduotas. Kai tik šis antspaudas bus atplėštas, paskutinę pamoką gausite iš Dvasios į Dvasią.

34. Mano teisingumas išmintingai, žingsnis po žingsnio, priartina žmoniją prie didžiojo apreiškimo. Gyvenimas kaip Mokytojas nuolat moko ir taiso, o išbandymai leidžia jų dvasiniam balsui pasiekti žmones per sąžinę.

35. Kad pasaulis galiausiai galėtų bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią, Aš pirmiausia turėjau priartėti prie jūsų šia forma ir paruošti jus žingsniui, kurį žmonės turėjo žengti savo tobulėjimo kelyje. Mano šiuo metu ištartas Žodis – per balso nešėjus – padės jums išsilaisvinti nuo spąstų, abejonių ar klaidų jūsų kelyje. Jame jūs atrasite mano mokymo aiškumą.

36. Aš įpareigoju tave, tauta, skelbti mano pažadą, kad Aš susijungsiu su žmonėmis iš Dvasios į Dvasią. Noriu, kad jūs šią šviesą perduotumėte ir savo vaikams, kad jie savo kelią apšviestų vilties šviesa.

37. Jei miegosite, jei pamiršite budėti ir melstis, kai mano pažadas išsipildys ir mano Dvasia jus pašauks, tuomet vėl kankins jus sumaištis ir abejonės, kurias žmonės visada patirdavo, kai Aš sugrįždavau pas juos, nes jie nesugebėdavo manęs laukti.

38. Noriu, kad nuo tos akimirkos, kai nutildysiu savo Žodį, pasišvęstumėte jo studijavimui ir dvasiniams pratimams, kurie suteiks jums būtiną tobulėjimą, kad pasiektumėte tiesioginį ryšį su mano Dvasia. Per šį vidinį, intymų, dvasinį tobulėjimą jūs gausite gražiausius įkvėpimo, apreiškimo, dvasinio regėjimo ir stiprybės vaisius. Tada ši tauta bus visai netoli to, kad pamatytų, kaip išsipildo mano pažadas, kai bus nuimtas paskutinis antspaudas ir jo turinys bus atskleistas pasauliui.

39. Neturėkite noro, kai vieną dieną nebeturėsite mano apreiškimo, pakeisti jį netikrais pamėgdžiojimais ar išorinėmis kulto formomis, nes tada pasinertumėte į letargiją, į rutiną ir negalėtumėte išgirsti mano dieviškojo balso, kai jis ateis apšviesti jūsų sielą.

40. Aš nenoriu, kad tai būtų tik neapibrėžtas nujautimas, verčiantis žmones laukti mano buvimo Dvasioje. Aš noriu, kad tai būtų tikrumas, visiškas įsitikinimas, jog mano Karalystė šitaip ateina pas žmones.

41. Toje Antrojoje Epochoje Aš paskelbiau savo sugrįžimą, tačiau tai įvyko ne neapibrėžta, o aiškia forma. Vis dėlto tautos pavargo laukti ir galiausiai pamiršo mano pažadą.

42. Aš leidau pasirodyti visiems ženklams, kurie turėjo pranašauti mano sugrįžimą, bet ir jie liko nepastebėti žmonių, nes jie buvo dvasiškai užmigę, pasidavę pasauliui ir sustoję savo religijose.

43. Aš nenoriu, kad dabar vėl pakliūtumėte į klaidų spąstus. Klausykite mano žodžio, kuris jums atskleidžia, kokiu būdu Aš susisieksiu su žmonėmis iš dvasios į dvasią.

44. Išmeskite iš savo širdžių bet kokį materializmą, kad šį dialogą lauktumėte aukščiausia forma, kokią tik galite įsivaizduoti, ir taip nepatirtumėte nei nusivylimo, nei jokio sumišimo susidūrę su tikrove.

45. Kai Mesijas buvo pažadėtas Izraelio tautai Pirmuoju laikotarpiu, tauta laukė Jo kaip galingo karaliaus žemėje; tačiau kai Jis pasirodė prieš jų akis, jie Jo nepažino.

46. Kol buvau pasaulyje, pranešiau žmonėms apie savo sugrįžimą ir leidau jiems suprasti, kad jis bus dvasinis. Vis dėlto: šiandien, kai Aš jums atsiunčiau savo šviesos spindulį, kuris mano žodžių nešėjų protuose tapo žodžiu, daugelis manimi tikinčiųjų mane paneigė, nes pamiršo, kad Aš sugrįšiu, arba todėl, kad mano, jog, jei Aš sugrįžčiau į pasaulį, tai įvyktų ta pačia forma, kokia Aš atėjau anksčiau, tai yra kaip žmogus.

47. Aš dabar apie tai kalbu, kad jūs paruoštumėte savo artimus ir savo vaikus, kad jie būtų budrūs, ir kai ateis ta valanda ir dieviškasis balsas ieškos jūsų, norėdamas būti išgirstas, žmonės ir tautos būtų rasti besimeldžiantys; nes jų džiaugsmas bus begalinis, o apreiškimai, kuriuos jie gaus, bus neprilygstami.

48. Šis laikas turi būti nuopelnų laikas, tauta. Jau patriarchai davė jums mokymus ir pavyzdžius, jau pranašai skelbė jums mano žinias. Jūs jau turėjote tarp savęs Kristų, kuris jums davė viską jūsų išganymui, o vėliau buvo apaštalai ir pasiuntiniai, kurie atnešė jums šviesą.

49. Dabar atėjo jūsų eilė paimti ant savęs kryžių, kurį anksčiau palikdavote kitiems. Dabar turite išgyventi savo pačių kančią, kad pasiektumėte aukščiausią savo sielos vertę. Jūsų užduotis – skleisti šviesą ir taiką tarp savo artimų, tarsi vaisingą ir gyvybingą rasą. Nesėdėkite rankų sudėję ir nemiegokite. Argi norite, kad Rytuose (Europoje) siautėjantys karai išplistų ir į Vakarus (Ameriką)? Ar norite matyti savo tėvynę, nudažytą jūsų tėvų, vaikų ar sutuoktinių krauju, o moteris – imančias darbo įrankius, kad užsidirbtų kasdienio duonos? Ar norite laukti, kol keliai pavirs kančios keliais?

50. Atminkite: kol žmonija kenčia ir kraujuoja, jūs neturite rengti švenčių, netgi negalite likti abejingi. Savo širdyse turite nešti artimųjų skausmą, siųsti savo maldas ir mintis kaip nuolatinę meilės ir taikos žinią bei prašyti gailestingumo savo kenčiantiems artimiesiems.

51. Matau, kad jūs, tauta, nors ir norite taikos, bet už ją nekovojate. Norite, kad Aš jums atleistų, bet patys pirmiau nesate atleidę vieni kitiems. Aš mokau jus mylėti vieni kitus, net jei nepažįstate vieni kitų, ir jausti savo artimo skausmą, net jei jo nematote , nes jis toli. Jūs nesate vieni savo kovoje, Aš esu su jumis – Aš, kuris šiuo metu atėjau „ant debesies“, kad suteikčiau jums pagalbą ir meilę dykumoje, kurią jūs kertate.

52. Aš viską paruošiau šiame žemės kampelyje, kad galėtumėte įvykdyti savo užduotį. Nauja žemė, kurioje tekėjo pienas ir medus, spindintis dangus, neapdirbta žemė, derlinga ir gausi, kupina stebuklų ir grožio. Viskas buvo paruošta tam, kad jūsų gyvenimo kova ir žemiškos pareigos jūsų neapkrautų ir jūsų dvasiai liktų laiko bei jėgų prisiminti savo Dangiškąjį Tėvą, būti naudingiems savo artimiesiems ir juos mylėti. Tačiau kadangi nemokėjote melstis, kad pasiektumėte savo sielos dvasinį tobulėjimą, taip pat nesirūpinote tuo, ką turėjote pasaulyje, ir taip atsitiko, kad vaikščiodami po savo žemes jautėtės kaip svetimi, o žiūrėdami į savo paveldėjimą supratote, kad neturite teisės į jį. Dabar turite įvykdyti savo dvasinį pašaukimą, nors kartais savo sielose nešiojate kartėlį ir net vargą. Todėl savo žodžiu suteikiu jums jėgų, kad nenusilptumėte savo kovoje ir žinotumėte, jog dar galite sulaukti teisingumo laikų.

53. Kai dvasinė kova bus didelė, teikite vieni kitiems šilumą ir padrąsinimą; tai yra ta vienybė, kurios Aš iš jūsų reikalauju. Per Mane jūs žinote, kad jūsų kelyje pakils tie, kurie kovos su jumis. 1950-ieji jau artėja,

ir Aš jums sakau: palaiminti tie, kurie naudojasi mano Žodžiu, nes mano išsiskyrimas nesužeis jų širdžių.

54. Niekas nėra pranašas savo tėvynėje. Jūsų artimieji savo abejonėmis ir pašaipomis privertė jus kraujuoti ir verkti. Tačiau ištverkite ir būkite kaip Jėzus, būkite kaip pranašai ar apaštalai, kurie, užuot lieję ašaras, iškeliavo į kitas vietoves ir kitas tautas, kad skelbtų tiesą ten, kur rado tikinčiųjų.

55. Po 1950 metų tarp jūsų atsiras tie, kurie iškeliaus į kitas provincijas ir net į kitas tautas, kur jie sulauks daugiau supratimo, ir ten jų žaizdos užgis.

56. Kai mano žodis nutils, mano pranašystės viena po kitos išsipildys. Tada netikintieji, apimti atgailos, atras tikėjimą.

57. Teisingai aiškinkite mano Žodį, vykdykite mano nurodymus, tęskite savo atsinaujinimo darbą, susivienykite tiesoje, ir Aš jums sakau: šioje šalyje bus taika. Jūs pasimėgausite gausa ir puikiu vaisių skoniu, o užsieniečiai ją laikys švyturiu, teisingumo tvirtove ir taikos prieglobsčiu.

58. Išmeskite iš savo akiračio kiekvieną beprasmišką iliuziją, kiekvieną klaidingą stabą, išvalykite savo kelius ir melskitės už tautų taiką.

Tebūnie su jumis mano taika!

Pamoka 125

1. Žiūrėkite, štai Aš esu jūsų pasaulyje ir kalbu jums per jūsų sąžinę, nes Aš esu jūsų Teisėjas. Visiems jums Aš patikėjau užduotį, ir šiandien Aš atėjau paklausti, ką jūs su ja padarėte.

2. Šį kartą Aš atėjau ne slapta. Nuo pat pirmųjų laikų buvo skelbiama apie mano dvasinį apsireiškimą. Todėl neturėtumėte būti nustebę.

3. Kodėl gi niekas neliko budrus ir nelaukė mano atėjimo? Kas sutvarkė savo namus, kad Aš į juos įžengčiau? Kas nusiplovė rankas, kad padalytų duoną ant stalo? Kieno širdis buvo kupina meilės, kad mane priimtų? – Niekas. Ir vis dėlto Aš esu čia ir tarp jūsų išpildau savo pažadą.

4. Kai Aš liepiu jums laikytis pažado, supraskite, kad yra teisinga ir derama, jog imtumėte mane pavyzdžiu ir įvykdytumėte savo pareigą. Mylima tauta, kai girdite, kad Aš jums darau priekaištus, prisiminkite, kad neturėjote taikos – nors gavote užduotį melstis už pasaulio taiką –, todėl manęs klausėte: „Viešpatie, kodėl taika neateina į tautas, nors aš budiu ir meldžiuosi?“ Tačiau Aš jums sakau: nes nepakanka vien melstis, bet tam taip pat reikalingi nuopelningi darbai.

5. Jau pranašai paaukojo savo kraują, kad jums skelbtų tiesą. Aš jau buvau žmogus žemėje, kad tarp jūsų išgyvenčiau tobulą Kančią. Taip pat apaštalai ir kankiniai paaukojo savo gyvybes iš meilės žmonijai. Dabar atėjo laikas *jums* paimti savo kryžių ir įvykdyti savo misiją, kad patirtumėte taikos atėjimą.

6. Tauta, atverk savo širdį ir pabusk iš gilaus miego, kuris tave apėmė. Kovok ir neabejok, nes jei manai, kad dykuma, kurią kertai, yra begalinė, tai Aš tau sakau, kad jos viduryje, kai saulė karščiausiai degs jūsų veidus, pasirodys debesis, kurio buvimas jūsų širdyse sukels jausmą, kad Aš esu jums labai arti.

7. Jūs man sakote iš visos širdies gelmės, kad nesate verti nei mano malonės, nei mano ramybės. Bet kodėl gi nesate verti? Aš jums suteikiau visą gamtą, kad galėtumėte man geriau tarnauti, apipyliau jus dovanomis ir palaiminimais, kad jūsų gyvenimas būtų malonesnis ir iš jūsų širdžių pakiltų meilės man himnas.

8. Šiandien turėjau jums pasakyti: supaprastinkite savo gyvenimą, kad turėtumėte laiko galvoti apie savo artimus. Tik taip galėsite suteikti savo sielai galimybę išsilaisvinti iš ją supančio materializmo ir įvykdyti užduotį – mylėti savo Viešpatį savo artimame ir Jam tarnauti.

9. Kovokite, mano vaikai, už taiką ir brolystę, tačiau nemanykite, kad pergalė jau arti – ji dar toli. Nebūkite pernelyg pasitikintys savimi, nes priešai tyko jūsų, ir nors dvasiškai jie neturi jokios galios, jūs vis dėlto laikote juos galingais ir nenugalimais.

10. Kodėl Aš tave teisiu, tauta? — Nes Aš nenoriu, kad jūsų širdyse būtų paslėptų nuodėmių ir klaidų, nes Aš jus nuvesiu pas tuos, kurie turi priimti mano žinią iš jūsų, ir Aš nenoriu, kad jie turėtų ką nors jums prikišti, nes taip jūs nesuteiktumėte garbės savo Mokytojui.

11. Kas iš jūsų taptų, jei Aš nuslėpčiau nuo jūsų jūsų netobulumus? Ar pagerintumėte savo gyvenimo būdą, jei jūsų nuodėmės neturėtų skausmingų pasekmių?

12. Pažvelkite, kiek kančios yra tarp žmonių. Tai yra jų pasėtų sėklų vaisius. Aš kalbu jiems per sąžinę, norėdamas juos paskatinti atgailauti ir pasitaisyti. Tačiau jų širdys tapo kurčios mano balsui.

13. Jūs, vyrai, kurie vadovaujate savo tautų likimams: ar dar nesusibodėjote krauju ir (sunaikintomis) žmonių gyvybėmis? Ar negirdite sąžinės ar proto balso? Esate išdidūs ir arogantiški, bet mano teisingumas nugalės jūsų išdidumą.

14. Jūs esate išdidūs, nes savo mokslu pastatėte naująją Babelio bokštą, iš kurio iššaukiate mano galią, sakydami tautoms, kad jūsų žinios pranoksta dieviškus apreiškimus. Tokiu būdu jūs paniekinote Tėvo įstatymą ir iškraipėte Jėzaus žodį, nes bijote, kad tiesa paaiškės ir dėl to prarasite pasaulio šlovę bei galią.

15. Aš leidau, kad jūsų bokštas taptų aukštesnis ir kad jūsų mokslas augtų; tačiau klausiu jūsų: kas jums suteikė teisę disponuoti savo artimųjų gyvybe? Kas jums leido pralieti jų kraują? Ir galiausiai, kas turi teisę kištis į savo brolių ir seserių likimą , nepažeisdamas teisės?

16. Žmonija, Šviesos dukra, atverk akis, suvok, kad jau gyveni Dvasios amžiuje!

17. Kodėl tu mane pamiršai ir norėjai lyginti savo galią su mano? Sakau tau, kad įdėsiu savo skeptrą į tavo rankas tą dieną, kai mokslininkas savo mokslu sukurs būtybę, panašią į jus, ir ją apdovanos siela bei suteiks sąžinę. Tačiau tavo derlius kol kas bus kitoks.

18. Ant lavonų ir griuvėsių mokslas pastatys savo karalystę, kuri bus labai trumpalaikė, kad vėliau būtų įkurta teisingumo, taikos ir meilės karalystė. Aš ateisiu ir ieškosiu tų, kurie žuvo kovoje – tų, kurie nuklydo nuo kelio, kuriems buvo nurodytas kitas takas. Aš ieškosiu jų, kad pakelčiau juos į tikrąjį gyvenimą, neatsižvelgdamas į asmenį, ir savo meilės bučinį uždėsiu tiek ant tyros kaktos, tiek ant suteptos.

19. Tėvas kalba jums – Tas, kuris neturi nė vieno, prieš kurį nusilenktų, kad pasimelstų. Tačiau iš tiesų sakau jums: jei būtų kas nors didesnis už Mane, Aš nusilenkčiau prieš jį, nes Mano Dvasioje gyvena nuolankumas. Pažiūrėkite, kaip jūs, nors esate mano maži tvariniai, verčiate Mane

nusileisti, kad kalbėčiau su jumis, išklausyčiau jus ir paguosčiau, vietoj to, kad stengtumėtės pakilti pas Mane.

20. Mano slaptasis kambarys jums atsivėrė, ir artėja laikas, kai jūs imsite mylėti tiesą ir bėgsite nuo to fiktyvaus ir tuščio gyvenimo, kurį patys susikūrėte. Materialistinės epochos spindesys netrukus patirs nuosmukį ir įžengs į savo paskutinį etapą. Šiandien jūs dar mažai suvokiate to, ką Aš jums sakau, tačiau netrukus visi tai supras.

21. Kaip gi jūsų gyvenimas galėtų nebūti valdomas materialaus pasaulio, jei patys Dieviškumą suvokiate tik per materialų pasaulį ir tikite tik tuo, ką suvokiate savo pojūčiais?

22. Žemėje mane blogai atstovavo tie, kurie tvirtina mane pažįstantys, ir būtent dėl to daugelis man atsuko nugarą. Tų, kurie vadina save ateistais, Aš neatsiskaitysiu už tai, kad jie išstūmė Mane iš savo širdžių, bet tuos, kurie iškraipė tiesą ir pateikė Dievą, kurio daugelis negalėjo priimti.

23. Viskas, kas teisinga, sveika ir gera, apima tiesą, kurią Aš skelbiau visais laikais.

24. Atėjo valanda, kai jūs vėl turite pamilti tiesą, tai yra, kai vėl turite atpažinti tai, kas teisinga ir gera. Kadangi esate gimę iš Manęs, turite siekti to, kas aukšta, amžina ir tyra.

25. Aš niekieno nelaikiau nelaisvėje, niekieno nepriverčiau palikti kelio, kurį jis pasirinko. Kas troško ieškoti, tam leidau; kas norėjo linksmintis, tam leidau; tačiau visiems jiems parodžiau savo įstatymą, vienintelį, kad jie nenuklystų nuo kelio.

26. Tai, kas laukia kelio, kuriuo šiandien klaidingai eina žmonija, pabaigoje, ir ką žmogus ras pasiekęs tikslą, bus nuobodulys, išsekimas, nusivylimas ir skausmas. Ar žmogaus dvasia sugebės susitaikyti su tokiu derliumi, ir ar tai turėtų būti vaisius, kurį ji amžinybėje įteiks savo Tėvui? Ne, tauta, žmogaus dvasia pabus, pamatydama savo darbų pasekmes, ir tą valandą ji pati bus savo teisėja, kad po šio teismo galėtų pakilti pilna jėgų ir atnaujinti bei atkurti savo gyvenimą; tuo metu ji pasinaudos savo patirtimi ir atsidės užduočiai mylėti ir ieškoti tik tiesos. Tada jis bus radęs kelią, kuriuo išgirs mano balsą, sakantį jam: „Sveikas atvykęs, o kantrusis ir išmintingasis Izraeli, dabar, Trečiajame Laike, tu pasiekei Taikos žemę.“

27. Aš jūsų ieškojau ir sakau jums: leiskite sielai pakilti ir pažvelgti į Mane. Aš esu tas pats; laikas manęs neaplenkia. Aš esu Mokytojas, kuris daugelyje vietų ir daugybe kelių Judėjoje jums kalbėjo apie amžinąją Tiesos karalystę. O jūs, priešingai, pasikeitėte. Egoizmas ir pasaulio blogis užnuodijo jūsų širdis, ir kartais jūs jaučiatės neverti mano buvimo. Aš atėjau, nes myliu jus, ir noriu, kad pagerintumėte savo gyvenimo būdą ir kovotumėte dėl savo dvasinio tobulėjimo.

28. Nešvaistykite laiko, kurį Aš jums suteikiu. Budėkite ir melskitės, ir Aš jums pasakysiu, kaip turite dirbti. Mylėkite, ir turėsite džiaugsmo, kurkite taiką, ir pajusite, kad gyvenimas žemėje yra amžinosios tėvynės atspindys.

29. Atminkite, kad Aš atėjau ne tam, kad suteikčiau jums materialių turtų, bet tam, kad paragintų jus gyventi dvasinį gyvenimą , kupiną atsižadėjimų ir nuolankumo. Ir vėl sakau jums: „Kas nori manimi sekti, tas tepaima savo kryžių ir teseka manimi.“ Šis kryžius nebus sunkus, jei mokėsite jį nešti su kantrybe ir drąsa, ir Aš užtikrinu jus, kad be jo nebegalėsite gyventi taip, jog, jei jo saldus krūvis būtų nuo jūsų nuimtas, prašytumėte Manęs vėl jį jums užkrauti, net jei jis jums atrodytų sunkesnis nei anksčiau. Taip yra todėl, kad jūs supratote užduoties, kurią Aš jums patikėjau, svarbą ir kad kryžius yra jūsų išgelbėjimas.

30. Kadangi Aš viską, kas sukurta žemėje, sukūriau žmogaus atgaivinimui, visada naudokitės tuo savo labui. Tačiau nepamirškite, kad jumyse yra balsas, kuris nurodo ribas, kuriose galite naudotis viskuo, ką jums siūlo gamta, ir šiam vidiniam balsui turite paklusti.

Kaip stengiatės savo kūnui suteikti namus, apsaugą, pragyvenimą ir pasitenkinimą, kad jūsų buvimas būtų malonesnis, taip pat turite suteikti sielai tai, ko jai reikia gerovei ir tobulėjimui. Jei ji jaučia trauką į aukštesnes sferas, kur yra jos tikrieji namai, leiskite jai pakilti. Nesulaikykite jos, nes ji ieško Manęs, kad pasisotintų ir sustiprėtų. Sakau jums: kiekvieną kartą, kai leisite jai taip išsilaisvinti, ji laiminga sugrįš į savo kūno apvalkalą.

31. Tokiu būdu jūs pasirengsite vykdyti Dvasios įstatymus ir tuos, kurie valdo gyvenimą žemėje.

32. Aš rūpinuosi visomis būtybėmis, ir jei Aš jums sakiau: „Paukščiai nesėja ir nenuima derliaus, nei verpia, ir vis dėlto jie su tokia meile maitinami ir aprengiami“ – kodėl gi jūs, būdami mano išrinktieji vaikai, abejojate mano galia? Kovodami dėl kasdienio pragyvenimo, neturėtumėte pamiršti, kad yra Tėvas, kuris rūpinasi jumis ir niekada neleis jums pražūti. Taip pat sakau jums, kad jei laikytumėtės mano įsakymų, jūsų gyvenimo kova būtų mažiau skausminga, nes tada jums nereikėtų tiek daug pastangų, kad išgyventumėte, o išbandymų valandą patirtumėte stebuklų.

33. Pirmuoju laikotarpiu Izraelio tauta patyrė didelių vargų, ir kai Mozė pamatė, kaip dėl duonos trūkumo minios apėmė neviltis, jis jiems tarė: „Melskitės, Viešpats bus toks gailestingas, kad savo tautai atsiųs maisto.“ Mozė meldėsi ir kantriai bei pasitikėdamas laukė Dievo valios. Ir kaip atsakymas bei atlygis už to vyro tikėjimą, manna nukrito, kad patenkintų tautos poreikius. Taip Aš parodžiau, kad išgirdau jų maldą ir kad buvau su juo.

34. Dabar Aš pasakiau savo tautai, kad ją vėl ištiks nelaimės, kad žmonių skausmas bus didelis ir kad duonos nepakaks žmonėms pamaitinti; kad šiandien dar derlinga žemė kurį laiką taps nederlinga, ir kad visur matysite skausmą, badą ir korupciją. Vargstančių vyrų ir moterų būriai eis nuo durų iki durų ir maldaus išmaldos. Ta taurė bus labai karti, tačiau jei mokėsite melstis, ant jūsų stalo bus duonos, ir jūs turėsite paguodos sau ir savo artimiesiems.

35. Malda ir meilės darbais pritrauksite gėrio dvasias, kurios jus apsaugos. Jei norite jausti Mane labai arti savęs, turite atsinaujinti dvasiškai, tada Aš užimsiu garbės vietą prie jūsų stalo. Jums netrūks būtiniausių dalykų, ir jūs pasirūpinsite, kad jūsų artimieji taip pat dalytųsi ta pačia malone.

36. Argi neturite pakankamai meilės, kad apsaugotumėte savo artimuosius išbandymų valandą? Taip, kaip Aš atėjau pas jus, taip ir jūs eikite pas savo artimuosius ir darykite jiems tai, ką Aš padariau jums. Dar kartą sakau jums, kad per nedidelį skaičių darbininkų, kurie su tikru nuoširdumu imsis skleisti mano mokymą, mano darbas taps žinomas ir įsitvirtins tų širdyse, kurie vėliau visose tautose bus mano kelio pradininkai.

37. Mokslas jūsų širdyse neįleido šaknų. Matau, kad esate nuolankūs, ir todėl Aš jus išsirinkau. Aš daviau jums savo Žodį, kad įsisavintumėte tikrąją mokslą, nes žinių, kurias turi žmonės, nepakanka, kad išgydytų blogį, kankinantį žmoniją. Ta šviesa, tas mokslas, kuriuo žmogus taip didžiuojasi, neatsveria širdžių ir neišgelbėja sielų.

38. Mano Žodžio, kuris šiuo metu gausiai teka per balso nešėjus, po 1950 metų tokia forma jau nebegirdėsite. Tik tie, kurie tikru pasiruošimu pakyla dvasiškai, gaus mano įkvėpimą, ir kai jie kalbės mano vardu, jie ras tikėjimą. Dvasinis atsinaujinimas ir dvasingumas – tai, ko reikalauja jūsų misija, kad galėtumėte daryti stebuklus.

Kiekvieną kartą, kai Aš naudojau jus kaip įrankį, kad išgydyčiau sergantįjį, Aš atsižvelgdavau į jūsų pasirengimą. Jums nereikia visada pernelyg stengtis, kad įtikintumėte savo artimus šia tiesa, nes pastebėsite, kad daugelis nuo pat pirmos akimirkos pajus tikėjimą, o kiti nuolankiai prisipažins, kad juos išgydė mano Žodžio dieviškoji jėga.

39. Turite susikoncentruoti į savo širdies gelmes ir, suvienydami savo mintis, sukurti vieną Dvasią, kad jūsų malda, tarsi kristalinis vanduo, nutekėtų prie šio jauno medelio, kurį auginate, papėdės. Tuomet krūmas išaugs į galingą medį ir duos jums gausių vaisių, kuriais galėsite maitintis išbandymų laikais.

40. Nesijaudinkite, kad negalite Manęs pasitikti su pompastika, prabanga ar didingomis ceremonijomis. Jūsų nuolankumas ir paprastumas yra geriausia aplinka, kurią galite paruošti mano apsireiškimui. Aš noriu sielų, nes būtent jų Aš ieškau; dėl jų Aš kadaise nužengiau į žemę, ir dėl jų Aš atidaviau savo kraują.

41. Būtent Aš tuomet nurodžiau vietą ir valandą savo atėjimui kaip žmogui. Aš taip pat nustatiau vietą ir laiką, kada Trečiajame Laike ateisiu pas žmones. Viskas buvo paruošta su tobula teisingumu ir išmintimi. Nauja šalis turėjo tapti mano naujojo atėjimo liudytoja. Vakarai turėjo būti apšviesti mano buvimo spindesiu.

Klausykite: seniai jūsų šalies (Meksikos) šiaurėje gyveno didelė gentis, iš kurios iškilo mano Šviesos įkvėptas pranašas. Jis iškeliavo ir nuvedė tą tautą į gražią šalį, kur turėjo įkurti miestą. Pamatę šį džiuginantį pažadą, tos gentys iškeliavo, tikėdamasi pasirodyti vertos tos malonės. Jos keliavo per pirmykščius miškus, kirto dykumas ir įkopė į kalnus. Nieko juos nesustabdė, o kai kelyje susidurdavo su kliūtimis, tikėjimas padėdavo jas įveikti, kol jie – kaip ir pirmųjų laikų izraelitai – pasiekė pažadėtąją vietą, kuri buvo Kanaano atvaizdas, izraelitų Pažadėtoji žemė – žemė, kur tekėjo pienas ir medus.

42. Supraskite, kad nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios ir niekas nėra svetima mano dieviškiems sprendimams ir planams.

43. Ta tauta, įkvėpta tikėjimo į išsipildžiusią pažadą, pastatė savo miestą ir jame aukodavo savo Dievui primityvų garbinimą; ji statė savo namus ir suteikė savo karalystei spindesį, kuris savo didybe prilygo Saliamono karalystei. Ta šalis, kaip ir buvo pažadėta, buvo gerovės ir laimės šalis. Vyras buvo stiprus, moteris – grakšti ir švelni, o abu buvo gražūs. Tačiau atėjo laikas, kai ši tauta turėjo susipažinti su savo Viešpaties Kristaus vardu ir darbu; Džiugi žinia pasiekė juos iš svetimų vyrų lūpų, atvykusių iš kitos vandenyno pusės ir kuriuos jie jau buvo matę savo sapnuose. Labai didelė buvo tų, kurie atnešė mano mokymo šviesą į šias šalis, misija. Tačiau iš tiesų, Aš jums sakau, tik labai nedaugelis sugebėjo laikytis meilės, gailestingumo ir žmogiškumo įstatymo, kurį rekomendavo mano mokymai; nes dauguma tų vyrų leido sau valdyti godumui, pamiršdami bet kokį brolystės principą, liejo upėmis nekaltą kraują, kad pasisavintų viską, ką matė jų akys.

44. Užkariautojai nuvertė tos tautos stabų statulas ir taip paskatino ją piktžodžiauti prieš Dievą, kurį tie žmonės jiems atskleidė su tokia didele neteisybe ir žiaurumu. Ar tie stabmeldžiai, matydami tokius nežmoniškus poelgius, galėjo atpažinti Kristų, meilės Dievą – Tą, kuris niekam neatima

gyvybės, bet mieliau atiduoda savo, kad išgelbėtų būtent tą, kuris jį sužeidė?

Tos gentys pateko į vergovę ir atsidūrė stipresniųjų valdžioje – taip pat, kaip Pirmojo laikotarpio Izraelis pateko po faraonų ir Cezarių jungu. Tai buvo skausmo, kartėlio ir ašarų laikai, užklupę tą tautą, ir kai jos raudos atsiliepė danguje, ji pritraukė Marijos, gailestingos Visatos Motinos, meilę, tarsi begalinio gėrio apsiaustą.

45. Dėl savo jautrumo ši tauta buvo lemta garbinti Mariją; nes, kai ji suvokė ir pamilo šią dievišką tiesą, ji atrado dvasines dangaus kopėčias, vedančias sielas pas Mane.

46. O kas yra šios tautos? — Tai jūsų tauta, kuri po savo kovų ir ilgo vystymosi kelio patyrė Trečiojo Laiko atėjimą kartu su mano sugrįžimu.

47. Tai yra mano gyvasis Žodis, kurį šiuo metu girdite, kad juo sunaikintumėte bet kokį fanatizmą ir bet kokį stabmeldystės kultą, kuriuo galėjote apgaubti mano Vardą. Aš mokau jus Dievo garbinimo, per kurį galėsite ieškoti Manęs iš dvasios į dvasią. Ši tauta bus labai didi ir stipri dvasia, jei gyvens ir praktikuos Dievo garbinimą, kurio Aš ją mokau. Tada ji galės pašalinti melą ir nešti į kitas šalis dvasinio pakilimo ir šviesos žinią, kurios laukia tautos.

48. Ši tauta bus pasirengusi tam kovos etapui, kuriame mano teisingumas vadovaus didžiajai ideologijų, tikėjimo išpažinimų ir doktrinų mūšio. Visi stebėsis, kai audros sūkuryje išgirs ramią ir tvirtą balsą, kuris priklausys tiems mano mokiniams, kurie vykdo savo dvasinės brolystės misiją.

49. Kol kas supraskite, kad kol žmonės nepasieks visiško dvasingumo, jiems reikės materialių bažnyčių ir jie turės prieš savo akis pastatyti skulptūras ar paveikslus, kurie leistų jiems pajusti mano buvimą.

50. Žmonių dvasinio pakilimo arba materializmo laipsnį galite įvertinti pagal jų religinio garbinimo pobūdį. Materialistas ieško Manęs žemiškuose dalykuose, o jei nepamato Manęs taip, kaip nori, jis mane vaizduoja kokiu nors būdu, kad jaustų, jog turiu priešais save.

51. Tas, kuris suvokia Mane kaip Dvasią, jaučia Mane savyje, už savęs ir visame, kas jį supa, nes jis pats tapo Mano šventykla.

52. Kartkartėmis Aš jums atskleidžiau vis sudėtingesnius apreiškimus, kurių žmonės nesugebėjo suvokti, nes aplink save jie sukūrė vis daugiau ir daugiau stabmeldystės. Tame Antrajame laikotarpyje Aš sakiau savo mokiniams: „Ar matote, koks didis, didingas ir prašmatnus yra Jeruzalės šventykla? Ir vis dėlto joje nebeliks nė vieno akmens ant kito.“ Mano žodis išsipildė, nes savo mokymu Aš išnaikinau visą stabmeldystę ir šventvagystę, kurios ten vyko. Aš pažadėjau jį atstatyti per „tris dienas“, o

tai išsipildo būtent dabar, šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“, kai Aš žmonių širdyse statau naują šventyklą, naują šventovę, kuri statoma ant tyriausio žmonių sielos pagrindo.

53. Supraskite mano, kaip Tėvo, gailestingumą, kai pamatysite – vos tik sugriuvus stabmeldystės aukurui – kaip mano Žodis jau laukia jūsų ir nauja šviesa apšviečia jūsų kelią, kad neleistų jums nugrimzti į tamsą.

54. Nenustebkite ir nesipiktinkite, kai Aš jums sakau, kad visas jūsų religijų spindesys, galia ir prabanga turi išnykti, ir kad – kai tai įvyks – jau bus padengtas dvasinis stalas, prie kurio maitinsis meilės ir tiesos išalkusios žmonių minios.

55. Daugelis žmonių, išgirdę šiuos žodžius, neigs, kad jie yra mano. Tačiau tada Aš jų paklausiu, kodėl jie piktinasi ir ką iš tikrųjų gina? Savo gyvenimą? *Aš* jį ginu. *Mano* Įstatymą? Aš taip pat jį saugau.

56. Nebijokite, nes niekas nemirs gindamas mano reikalą; mirs tik blogis, nes gėris, tiesa ir teisingumas truks amžinai.

57. Tauta, koks tai balsas, kurį girdite savo širdies gelmėse, kuriais keliais jis jus veda ir kodėl jo trokštate? Aš žinau, kodėl sekate paskui Mane: nes žinote, kad balsas, kurį girdite, yra jūsų Dievo balsas, kurio per amžius ir savo tobulėjimo kelią ieškojote įvairiomis formomis.

58. Jūs visi žinote, kad šis balsas, kuris įsiskverbia į jūsų esybės gelmes, yra jūsų Tėvo balsas, nes Jis elgiasi su jumis kaip su vaikais, kaip su mažais vaikais, kupinas tobulos meilės.

59. Aš pasirodau jums kaip mylintis Tėvas, kaip nuolankus Mokytojas, niekada nebūdamas abejingas jūsų kančioms ir visada atlaidus bei gailestingas jūsų netobulumams, nes mano akyse jūs visada liksite maži vaikai.

60. Aš privalau jus teisti, kai matau, kaip būtybės, sukurtos su tokia didele meile ir skirtos amžinajam gyvenimui, žemėje atkakliai siekia mirties, nesirūpindamos dvasiniu gyvenimu ir neturėdamos noro pažinti tobulumų, kuriuos tas gyvenimas jums siūlo.

61. Studijuokite mano Žodį, kad suprastumėte, jog jame yra mano Įstatymas ir kad todėl tai yra karaliaus Žodis, kuris niekada nebus atšauktas. Taip pat neturite nukrypti nuo kelio, turėdami omenyje, kad savo sieloje nešiojate mano Žodį, kuris yra Įstatymas, ir kad jūsų kūnas yra pavaldus jūsų sielai. Todėl labiau klausykite sąžinės balso, kuriame Aš esu, o ne kūno balso.

62. Mano dieviškasis Žodis nusileidžia ant sielos, ir jūs jaučiatės kupini dvasinės jėgos. Tačiau jei šis Žodis būtų klaidingas, jūsų siela, jį išgirdusi, niekada nesijaustų patenkinta, nei jūs vėl susirinktumėte, kad jo lauktumėte su tokiu troškimu, su kokiu tai darote dabar.

63. Aš esu aušra, kuri žmonėms atvedė naują laikmetį, kuriame jūsų dvasia pamatys, kaip apšviečiamas kelias, vedantis pas Mane. Ar žinote, kokiame laiptelyje kopiant į tobulumą esate? Ar žinote, ar esate dvasiškai aukštai, ar pasinėrę į blogio karalystę? Iš tiesų, sakau jums, nė vienas iš jūsų negalėtų į šį klausimą atsakyti patenkinamai.

64. Nemanykite, kad jūsų siela, kol ji įsikūnijusi ir gyvena žemėje, turi apsiriboti tik materialiu gyvenimu. Ne, jūs visi turite žinoti, kad jau dabar, būdami žemėje, dvasiškai galite gyventi Šviesos sferose, kur yra karalystė, kurioje vieną dieną gyvensite amžinai.

65. Siela Žemėje laikosi tik per silpną atramą – kūną, kuris jai tarnauja, kad ji galėtų gyventi pasaulyje ir priimti pamokymus ar išbandymus, kuriuos Tėvas siunčia jai jos pačios labui. Kad ir koks ilgas bei skausmingas būtų atpirkimo laikas pasaulyje, jūs niekada neturėtumėte jo laikyti kalėjimu. Niekas nebuvo pasmerktas mirčiai – priešingai, sakau jums, kad jūs visi esate paskirti gyventi. Kiekviena būtybė savo gyvenimo pradžioje gavo Kūrėjo bučinį, kuris buvo priešnuodis prieš blogį ir šarvai nuo pasikėsinimų.

66. Aš esu jūsų egzistencijos priežastis, todėl suvokite, kad jūsų kilmė yra gėryje. Jei jūsų praeitis žemėje buvo neteisėta, nuodėminga ar kokiu nors būdu prieštaravo mano įstatymui, dabar leiskite savo dvasiai spindėti, pakilkite į naują gyvenimą ir palikite už savęs tą kelią, kuriuo piktnaudžiavimas žemiškais malonumais atvedė jus į nuodėmės ir skausmo įtaką. Ieškokite savo sielai šviesaus kelio pavyzdyje, kurį Aš jums daviau per Jėzų; nes mano žingsniai žemėje, mano darbai ir mano Žodis buvo tobulas mokymas ir Amžinojo Gyvenimo palyginimas, kurį Aš palikau žmogaus dvasiai kaip paveldėjimą.

67. Jūs esate patepti mano gydomuoju balzamu ir mano atleidimu. Pažinkite mane, o vaikeliai, nes jūsų žinios apie mane dar labai menkos. Tai, ką jums sakau pamokymuose, nėra viskas, ką turiu jums apreikšti. Nepertraukiamai ateikite pas mane, ir Gyvenimo knyga bus atversta jūsų akyse.

68. Jūs jau gavote Pirmąjį Testamentą – mano Įstatymą ir mano buvimą Mozės laikais. Taip pat Antrajame Laike gavote Antrąjį Testamentą, kurį Kristus paliko žmonėms per savo dieviškąjį Žodį. Dabar jūs gaunate Trečiąjį Testamentą tiesiogiai iš mano Dvasios, kad, suvieniję šiuos tris apreiškimus, taptumėte Trečiojo Laiko didžiaisiais mokiniais.

69. Tauta, klausydama Manęs, tu patiri ekstazę ir dvasiniame regėjime matai Mano buvimą. Tai ne jūsų pojūčiai, kurie mane mato tame regėjime, nei jūsų vaizduotės apgaulė: tai tikėjimas, su kuriuo manęs klausotės, tai jūsų dvasingumas ir pakilimas šią akimirką. Čia jūs jaučiate mano ramybę;

bet kaip arti jūsų yra tie, kurie sukelia skausmą. Tai yra valdžios ištroškusieji, kurie, norėdami triumfuoti, nedvejodami žudo savo artimus. Pasiruoškite kovai, kad jie greitai sužinotų, jog neturėtų siekti aukštų pareigų, kurios remiasi klaidingais pamatais, nes dieviškasis teisingumas sunaikina viską, kas yra tuščia.

70. Sergantieji, ateikite pas Mane, Aš jus išgydysiu. Alkanasis tegul žino, kad Aš jo laukiu. Žudikas, kurio gyslose teka neapykanta, tegul ateina pas Mane, nes Aš jo tamsų sumaištį paversiu šviesa, o jo kartėlį – gerove. Ateikite visi, kad išgirstumėte Mane ir paruoštumėte savo sielas, nes po 1950 m. prasidės Šviesos viešpatavimo spindesys. Šiandien jūs esate vos sėkla, rytoj būsite augalai, o galiausiai nešite meilės vaisius.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 126

(paskelbta 1944 m.)

1. Kas yra tas balsas, kuris pasiekia jūsų širdies gelmes? Kur jis jus veda ir kodėl jūs jo trokštate? — Jūs jo ieškote, nes jame randate To, kuris atkakliai ieškojo žmonių, buvimą. O kadangi jūsų dvasia, pajutusi Dievo artumą, jaučia poreikį Jį garbinti, ji nebenori nuo Jo atsiskirti.

2. Žmonės ieško Manęs daugybe kelių. Tai įvairios religinės bendruomenės, esančios žemėje; o pačiose bendruomenėse tie, kurie jaučia mane arčiausiai, yra tie, kurie pasižymi didesniu dvasingumu – tie, kurie, vykdydami savo veiklą, sėja meilę.

3. Mano balsas yra Tėvo balsas, nes jis jus glosto. Mano žodis yra Mokytojo žodis, nes jis jus moko. Aš žiūriu į jus kaip į kūdikius ir mokinius, todėl suteikiu jums savo globą.

4. Aš žinau, kad šis būdas, kuriuo Aš bendrauju su jumis – kad šis Žodis, kurį Aš jums dabar duodu, bus daugelio ginčijamas ir neigiamas. Tačiau Aš taip pat žinau, kad vėliau jis bus suprastas ir juo bus tikima. Tada mano Šviesa žmonių širdyse pradės spindėti visą savo spindesį. Šis laikas žmonijai bus tarsi nauja diena. Tačiau ne todėl, kad Dieviškoji Šviesa spindės intensyviau nei anksčiau, nes ji yra nekintama. Priežastis bus ta, kad jūsų dvasios akys atsivers ir įžvelgs tiesą.

5. Šiandien randu žmoniją, kuri yra dvasiškai susilpnėjusi dėl piktnaudžiavimo, kurį ji padarė naudodamasi laisvos valios dovana. *Aš* nubrėžiau teisingumo, meilės, gailestingumo ir gėrio kelią. *Žmogus* sukūrė kitą kelią iš tariamos šviesos, kuris jį nuvedė į pražūtį.

6. Mano sugrįžimo metu mano Žodis jums parodys būtent tą kelią, kuriuo jūs nenorėjote eiti, tačiau neteisinga ir neprotinga būtų teigti, kad šis mokymas sukelia sumaištį ar abejingumą.

7. Mano Šviesa spinduliuoja iš Begalybės į sielas ir leidžia jums aiškiau suvokti tuos kelius, kuriuos patys sukūrėte – ar tai būtų siekiant nutolti nuo Manęs, ar ieškant Manęs. Eikite link Manęs, link Tobulumo. Tik tas, kuris užkopia į kalno viršūnę, gali patirti, kiek daug jis paliko žemiau savęs, kiek pažangos padarė ir nuo ko visko išsilaisvino . Ar tu, žmonija, manai, kad Aš – dėl to, jog tu taip smarkiai nupuolai – neieškosiu tavęs ir neišgelbėsiu tavęs iš tavo nuodėmės? Čia jūs turite mano buvimą, Aš išgydysiu jūsų žaizdas ir nusausinsiu jūsų ašaras, paguosiu jus jūsų sielvarte ir lydėsiu jus jūsų vienatvėje. Noriu bendrauti su jūsų dvasia, kad jūs pajustumėte mano dievišką bučinį.

8. Mano meilė ištrauks iš purvo tuos, kurie į jį įklimpę, ir juos išgelbės, nes ir jie išėjo iš dieviškojo įsčių, kad įvykdytų meilės misiją.

9. Supraskite: kai tik paklystate, jūs ieškote mirties, nesuvokdami, kad buvote sukurti gyventi. *Jūs bėgate* paskui kančios taurę, nors Aš jūsų gyvenimą apsėjau didžiausiomis džiaugsmais ir tikra palaima.

10. Žiūrėkite, tauta, kaip mano teisingumas skiriasi nuo to, kokį jūs įsivaizduojate, jei manytumėte, kad mano valdovo skeptras užgrius ant jūsų, kad jus sunaikintų, nes nepaklusote mano įstatymams. Aš pašaukiau tuos, kurie labiausiai susitepė, kad jiems patikėčiau gražias užduotis ir kilnius pavedimus, kurie juos padarytų verti kitų akyse ir apsaugotų nuo jų klaidų. Šis palaimintas darbas turi tapti žinomas per darbus, ir kad jūs priklausytumėte tiems, kurie yra pavyzdys kitiems, turite pasiruošti dvasiškai.

11. Savo Žodį, kuris yra Įstatymas, Mokymas ir Sėkla, aš įdedu į jūsų Dvasią, o ne į jūsų „kūną“. Dvasia yra tvarkytoja, atsakingoji. Jei ten saugosite šį Žodį, jis nepražus veltui, nebus iškraipytas.

12. Aš esu aušra, kuri šiuo metu pradeda šviesti, o jūs esate tarp pirmųjų, kurie pabunda šiai dienai prasidėjus. Tai nėra nauja šviesa, tai ta pati, kuri visais laikais apšvietė jūsų dvasią. Balsas, kuris šiandien jums sako: „Pakilkite pas mane per dvasingumą“, yra tas pats, kuris kadaise jums sakė: „Išlikite ištvermingi gėryje, ir būsite išgelbėti“, ir kuris jums sakė: „Mylėkite vieni kitus“. Šis dvasinis kelias, apie kurį dabar jums kalbu, yra tas pats, kurį tolimais laikais Aš atskleidžiau Jokūbui, kai jam parodžiau laiptus į tobulumą. Ši dangaus kopėčia stovi prieš kiekvieną sielą kaip kelias, kviečiantis jus pakilti. Jos pradžia yra šis žmonių pasaulis, tačiau po juo dar yra bedugnės, kurių, tiesa, Aš nesukūriau. Aukštyn veda begalinis laiptelių skaičius, tarsi kalnas, vedantis į dvasinio tobulumo viršūnę.

13. Kas bus vos ant pirmojo laiptelio? Kas – bedugnės tamsoje? Kas – ant aukščiausio laiptelio? — Tai paslaptys, kurias žino tik mano teisingumas.

14. Aš siunčiu jus į lygumą, į slėnį, kad ten pradėtumėte savo kelionę, ir parodau jums horizonte kalnus, kuriuos turėsite įkopti.

15. Pažvelkite, kaip šis mokymas yra naudingas jūsų sielai. Nes kol kūno materija su kiekviena praeinančia diena vis labiau artėja prie žemės glėbio, siela, priešingai, vis labiau artėja prie amžinybės.

16. Kūnas yra atrama, ant kurios ilsisi siela, kol ji gyvena žemėje. Kodėl leisti, kad jis (kūnas) taptų grandinėmis, kurios sukaustytų, arba kalėjimu, kuris laiko įkalintą? Kodėl leisti, kad jis būtų jūsų gyvenimo vairas? Argi teisinga, kad aklas vestų tą, kurio akys mato?

17. Būtent Aš supažindinu jus su gyvenimu visais jo etapais. Jis tarnauja tiek kūno, tiek sielos išsaugojimui. Kas laikosi Dvasios ir žmogiškųjų įstatymų, tas visą savo gyvenimą yra pašventęs Kūrėjui.

18. Aš būsiu jūsų kelio vedlys, kai ruošiatės pasiekti dvasinę tėvynę. Aš visada eisiu pirma jūsų. Jūsų siela niekada neturi pasiduoti tinginystei, ji visada turi stengtis žengti dar vieną žingsnį dvasinio tobulėjimo keliu, kuris yra tobulėjimas.

19. Nepasitenkinkite vien tuo, kad sakote: „Aš tikiu Viešpačiu“ – parodykite savo tikėjimą savo veiksmais. Nesakykite tik žodžiais: „Aš myliu Tėvą“ – išbandykite save, kad sužinotumėte, ar tikrai mane mylite.

20. Aš kalbėjau jums, ir mano žodis yra patepimas. Taigi aš jus pašaukiau mokytojais.

21. Kodėl žmonės vis labiau mane klaidingai supranta, nors žmogiškasis protas buvo apšviestas naujų pasiekimų? – Kadangi jie rūpinosi tik mokslo medžio puoselėjimu, jie apleido sielos tobulėjimą.

22. Kartą Aš jums sakiau: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“ Tačiau net malda, kuri yra kalba, kurią Dvasia naudoja kalbėdama su savo Viešpačiu, buvo pamiršta. Tai yra šių laikų žmonėms nežinoma kalba.

23. Kai jie kartais pajunta poreikį melstis, jie neranda žodžių, kuriais galėtų išreikšti save Man. Vis dėlto *Aš* puikiai suprantu, ko kiekvienas prašo, net nereikalaudamas žodžių ar net minčių. Tačiau kai mano Dvasia jiems atsako, jie manęs nesupranta, nes nebuvo pasiruošę. Tada jų Mokytojo balsas, kuris jiems turėtų būti pažįstamas, jiems tampa nepažįstamas.

24. Jei malda, kurią Aš išmokiau žmoniją, būtų buvusi taikoma iš tyros širdies, žmonės iš kartos į kartą kaskart būtų pasiekę vis aukštesnį dvasingumą, kad galėtų išgirsti Mano balsą. Tuomet jų dvasinis ryšys su Dieviškumu šiais laikais padėtų jiems sukurti meilesnį, teisingesnį ir realistiškesnį pasaulį nei tas, kurį jie sukūrė savo materializmu.

25. Kodėl manėte, kad spiritizmas yra kažkas, kas prieštarauja jūsų materialaus gyvenimo klestėjimui? Kada Aš pasmerkiau jūsų mokslą, jei jis buvo taikomas žmonijos labui? Jei kas nors drįstų tai teigti, jis nebūtų teisingas savo Tėvui.

26. Dvasinimas leidžia pasiekti tokį pakilimo lygį, kuris žmogui suteikia galimybę priimti idėjas, pranokstančias tai, ką gali numanyti jo protas, ir turėti galią virš materialaus pasaulio.

27. Pamąstykite: jei sielos dvasinis pakilimas būtų pritaikytas tyrinėjant materialią kūriniją, kurią jums pateikia gamta, arba siekiant bet kokio kito žmogiškojo tikslo – ar galite įsivaizduoti, kokių vaisių galėtumėte nuimti, jei jūsų atradimai būtų ne tik proto tyrinėjimų rezultatas, bet ir dvasinio apreiškimo, kurį jums suteiktų Tas, kuris viską sukūrė, dalis?

28. Budėkite ir melskitės, sakau jums dar kartą, kad išmoktumėte atpažinti mano balsą, kad mano įkvėpimas pasiektų jus ir jūs galėtumėte jį suprasti, nes turiu jums dar daug pamokymų.

29. Aš išgelbėsiu jus iš jūsų laivo avarijos. Aš esu švyturys, spindintis tamsoje. Ieškokite Manęs, pasitikėkite Manimi, ir Aš padėsiu jums paversti savo gyvenimą į taikos, dorybės ir dvasinio pakilimo pasaulį.

30. Dalinkitės su Manimi džiaugsmu, kuris kiekvieną kartą pripildo Mano Dvasią, kai pasodinate vieną iš medžių, skirtų žmonėms suteikti pavėsį. Šiais, 1944, metais duris atvėrė septynios susirinkimų vietos, simbolizuojančios tas septynias, kurias 1866 m. įkūrė Roque Rojas. Tačiau jei tie pirmieji susipyko ir nesugebėjo gyventi tarpusavyje santarvėje, jūs, priešingai, turite vykdyti savo užduotį paklusniai ir broliškai. Imkite pavyzdį iš šeštosios susirinkimų vietos, iš kurios kilote, ir likite ištikimi mano įsakymams. Iš tų septynių suformuokite vieną apsaugantį pavėsį ir visiems duokite vienodus vaisius. Prieš jūsų širdims išsiveržiant priesaiką sekti manimi, Aš jus išbandau, apvalau ir stiprinu, kad jūsų pasiryžimas būtų nesulaužomas, o sąžinė jums sakytų, jog šis įžadas buvo užrašytas prieš Naujosios Sandoros skrynią.

31. Sandora, kurią sudarote su Manimi, nėra žemiškas įsipareigojimas, tai dvasinė užduotis, kurią buvote pasirengę priimti iš savo Tėvo – To, Kuris sukūrė viską, kas sukurta. Aš parodau jums, kaip įvykdyti savo dvasinę misiją. Tačiau taip pat primygtinai rekomenduoju jums vykdyti kiekvieną įsipareigojimą ir pažadą, kurį prisiimate žmogiškųjų reikalų srityje, kad jus atpažintų pagal jūsų dvasios tikrumą ir širdies nuoširdumą. Tegul jūsų „taip“ visada reiškia „taip“, o „ne“ – „ne“. Tada žmonės pasitikės, kad jūsų sprendimai visada išliks tvirti. Niekada nepažeiskite šventos santuokos, tėvystės ir draugystės priesaikos.

32. Jei žmogiškųjų pareigų ir pažadų nepaisymas sukelia tokias dideles kančias, – kas tada atsitiks, jei jūs nusisuksite nuo dvasinės misijos, kurią įsipareigojote vykdyti savo Viešpačiui? Nors mano reikalas reikalauja atsižadėjimų ir aukų, tačiau kartu sakau jums, kad tai yra idealas, kuris niekada nenuvils to, kas jo siekia. Kas pasieks tikslą, tas įgys nemirtingumą. Dabar Aš jums sakau: nuodugniai studijuokite mano Žodį, kad žemėje nesudarytumėte atskirtos grupės. Pasiekite tokį supratimo ir pasirengimo lygį, kuris leistų jums dvasiškai gyventi kartu su visais, o ne atskirai. *Mano* mokymas nenori sėti nesantaikos sėklos.

33. Artėja laikas, kai tiesa, protas ir šviesa nugalės galią, prievartą ir baimę. Tačiau kada žmogus galės pasakyti kaip Kristus: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“, ir supras, kad žemiškieji turtai yra laikini – nepažeisdamas nieko iš to, kas sukurta, ir viską naudodamas tinkamu

mastu. Supraskite, kad tikroji galia glūdi dvasiniame pasaulyje, kad žemės galia, jos tuštybės, jos šlovė ir mokslo spindesys, kad ir kiek ilgai truktų jos viešpatavimas, amžinybės akivaizdoje yra nugalėti.

34. Siekdama netikro didingumo, žmonija patyrė daug nusivylimų, ir tikrai, sakau jums, ji patirs dar kitų, didesnių. Kas atsitiks žmonėms, kai jų sąžinė – kuri yra jų teisėja – juos pažadins ir jie apžvelgs savo darbus? Jų skausmas bus žiaurus, gailestis didelis, ir tada jie ims ieškoti dvasinio kelio, kad atpirktų savo nuodėmes. Šis laikotarpis bus pažymėtas religiniu fanatizmu, kuris pasieks aukščiausią fanatizmo viršūnę. Po to prasidės kovos ir „mūšiai“ tarp religinių bendruomenių ir sektų. Tačiau jūs turite išlikti budrūs ir nelaukti, kol jus pažadins tų kovų triukšmas, nes tada nežinosite, kur yra jūsų ginklai kovai. Žiūrėkite, kaip Aš šiuo metu dauginu šių susirinkimų vietų – kurias simboliškai vadinu „medžiais“ – skaičių, kad jų šakos išsiskleistų ir duotų vaisių.

35. Šiuo metu Aš statau Šventosios Dvasios Bažnyčią. Tačiau kai ji bus pastatyta, susirinkimų namų, bažnyčių ir piligrimystės vietų nebebus, arba jos praras savo egzistavimo prasmę kartu su savo religiniais simboliais, apeigomis ir tradicijomis. Tada jūs pajusite mano didybę ir mano buvimą, kaip Bažnyčia pripažinsite visatą, o kaip pamaldą – meilę savo artimui.

Iš Motinos Gamtos įsčių išsiverš naujos įžvalgos, kurios jūsų mokslą pavers gerovės keliu, nes jį į teisingą kelią nukreips sąžinė – Dievo balsas.

36. Smegenys nebebus pasaulio valdovės, bet *Dvasios* bendradarbės, kuri jas ves ir apšvies.

37. Šiais laikais, kai meilė ir gailestingumas išnyko iš žmonių širdžių, Tėvas jums sako: „Būkite ramūs ir nesirūpinkite.“

38. Aš jus visada išbandžiau, o ypač šiais laikais. Jūs klausiate savęs, kas yra jūsų skausmų priežastis. Jūs pakeliate savo dvasią, kad pasikalbėtumėte su Manimi, ir sakote Man: „Mano kančios didesnės nei mano artimųjų.“ Ne, mano vaikai, karas su visomis jo pasekmėmis nepasiekė jūsų tautos. Kiti kenčia labiau nei jūs. Jei jaučiate skausmą, tai todėl, kad nešate didelės atsakomybės naštą ir todėl, kad užjaučiate svetimą skausmą. Jei kenčiate dėl jų, , būkite palaiminti, nes jūsų darbas duos gerų vaisių. Veikite tarp žmonių, ir mano Žodis visada jus padrąsins.

39. Jūs jaučiate, kad šiuo metu Teisėjas yra jums labai arti, ir kiekvienas ruošiasi atsiskaityti už savo darbus. Jūs pasineriate į vidinį susikaupimą, tyrinėjate savo širdį ir laukiate, kad jūsų sąžinės balsas parodytų jums jūsų klaidas. Tačiau Aš jums sakau: Aš mačiau, kad į savo darbus įdėjote savo dvasią ir širdį, kad kartais darėte daugiau nei privalėjote ir ėjote iki pačios aukos, kad įvykdytumėte mano nurodymus. Už tai Aš jus laiminu; tačiau iš

tiesų *Aš* iš jūsų neprašiau jokių aukų. Yra darbų, kuriuos *Aš* atliksiu už *jus*, nes jie pranoksta jūsų galimybes. Jums tereikia melstis ir pasitikėti.

40. Šiandien, kai Aš apsireiškiu žmonėms, matau, kad jie patys ir jų papročiai pasikeitė, ir norėdami mane suprasti bei sekti manimi, jie turi labiau stengtis. Nuodėmė padaugėjo, o aplinka užteršta. Blogos įtakos plinta ir sukelia sumaištį, aptemdo protą ir širdį, o šioje atmosferoje „Izraelio tauta“ kovoja, siekdama išsilaisvinimo ir norėdama padėti žmonijai. Jūsų nuopelnai bus didesni, jei kantriai ir nuolankiai dirbsite mano darbui ir įveiksite sunkias gyvenimo sąlygas, kurias patiriate.

41. Jei jaučiatės pasirengę kalbėti apie mano mokymą, darykite tai. Jei dar nesusiformavo aiškumas ir jūsų žodžiai neturi įtikinamumo, skirkite sau daugiau laiko. Toliau klausykite manęs, kol įsisavinsite mano mokymą.

42. Kiek yra tokių, kurie, nors ir išgirdo mano Žodį, perduotą per žmogiškąjį protą, manimi netikėjo ir neįsitikino! Kiek dar žmonių abejos jumis, jei nepasirengsite! Pasaulis ateis pas jus su savo ginklais, su savo teorijomis, ir jei tuomet nebūsite pasirengę, susilpnėsite. Jūs būsite negailestingai tardomi, klausinėjami, kaip gavote apreiškimą apie mano atėjimą, kaip priėmėte mano mokymą, ir jūs atsakysite į kiekvieną jų klausimą, turėsite būti geranoriški ir atlaidūs, turite ieškoti paprasčiausio būdo paaiškinti mano Žodžio tiesą, padėti jiems suprasti jo prasmę ir turite jiems padėti, kad jie galėtų rasti apšvietimą.

43. Aš palieku jums savo ramybę, mėgaukitės ja, džiaukitės ja tiek, kiek jums leidžia jūsų gyvenimas, nes „ “ ramybės karalystė dar nenusileido žmonėms; tačiau Aš atnešiau jums vaistą nuo kiekvienos blogybės ir, vykdydamas savo praeities laikų žodį, pažadu jums, kad taika pakils kaip spindinti aušra ir apšvies jūsų sielas, ir kad iš šio skausmo laikotarpio neliks nė ženklo.

44. Jau artėja laikas, kai Žemę apgyvendins naujos kartos, kupinos dieviškojo gėrio, nešančios šventą misiją. Tada išsipildys mano žodis, kuris jums sako: „Paskutinieji bus pirmieji, o pirmieji – paskutinieji.“ Kiekvienas atlikite savo užduotį savo gyvenimo metu, nes nežinote, ar Aš jums leisiu sugrįžti taikos laikais.

45. Pajuskite mano paguodą, žmonija. Gyvenkite manyje, ir jūs nebijosite išbandymų sunkumų.

46. Marija, jūsų užtarėja, laimina jus. Aš taip pat jus laiminu.

47. Krikščionybė dažnai pamiršta Jėzaus *dvasinius* darbus, nes kai kuriems Jo *materialiniams* poelgiams teikia didesnę reikšmę. Pavyzdžiui, ji painioja Jo žmogiškąjį skurdą su Jo nuolankumu, o Jo kūno skausmą – su tikrąja kančia, kurią Jis išgyveno dvasia. Ir ji tiki, kad būtent Jo fizinis

kraujas nuplovė pasaulio nuodėmes, pamiršdama, kad tikrasis kraujas, kuris sielai yra amžinasis gyvenimas, yra Jo Žodžio esmė.

48. Mokytojas jums sako: jeigu tas Kūnas būtų turėjęs priežastį amžinai gyventi tarp jūsų, Tėvas būtų jį apsaugojęs nuo jo budelių; arba jeigu jis – po mirties – kokiu nors būdu būtų buvęs naudingas jūsų išgelbėjimui, Tėvas būtų jį palikęs jums. Tačiau, kai jo užduotis ant to kryžiaus buvo baigta, jūsų akys jo nebegalėjo matyti, kad jūs Dieviškojo Mokytojo ieškotumėte to, ką turėtumėte perimti iš Jo: Jo Žodžio, Jo darbų, Jo nuolankumo ir visų Jo tobulos meilės pavyzdžių.

49. Kai ta žmogiškoji išvaizda išnyko nuo žemės, žmonių dvasioje liko tik dieviškoji „Žodžio“, kurį skelbė Jėzus, prasmė. Būtent to jūs turėtumėte trokšti: esmės, dvasinės prasmės tos gyvybės ir meilės žinios.

50. Nereikia garbinti savo Tėvo materialiais kulto būdais, kad išmoktumėte Jį mylėti tiesiogiai dvasia.

51. Kai kas nors paklausė Jėzaus: „Ar tu esi karalius?“, Mokytojas atsakė: „Dėl to aš ir atėjau.“ Tačiau visi, matydami Jo skurdžius drabužius, abejojo, kad tas žmogus galėtų būti karalius. Niekas net neįtarė, kad už to žmogaus kuklumo slypi „ “ (Dieviškasis) to, kuris kalbėjo, didybė, taip pat niekas nesuprato, kad tų žodžių gelmėje slypi taikos, meilės, laimės ir teisingumo karalystės pažadas.

52. Žmogiškasis žvilgsnis visada sustoja ties išore. Jis nesiekia giliau, ir todėl kyla neteisingi ir klaidingi žmonių aiškinimai.

53. Ar žinote, kad Jėzus tuomet buvo tardomas, užgauliojamas ir net visiškai atmestas? Ar žinote, kad net jo patys mokiniai, kai jų paklausdavo, negalėjo pasakyti, kas Jis buvo? Lygiai taip pat šiais laikais pasaulis klausinės, kas yra Tas, kuris jums kalbėjo, ir daugelis neigs, kad tai buvo Kristus, kuris su jumis bendravo. Tada kai kurie iš mano mokinių bus sutrikę ir klausinės savęs, *kas* gi jiems kalbėjo – ar tai buvo Tėvas, „Žodis“ ar Šventoji Dvasia. Todėl Aš jums sakau, kad taip pat, kaip tiesa yra viena, taip ir dieviškoji esmė yra viena, kurią Aš jums daviau per amžius, nesvarbu, ar jūs ją vadinate Įstatymu, Mokymu ar Apreiškimu.

54. Kas mylėjo šią tiesą ir sekė šia šviesa, tas mylėjo savo Tėvą ir sekė Juo.

55. Dvasiškai subrendęs mokinys visada turi ieškoti mano darbų esmės, kad mano dieviškuose pranešimuose atrastų tiesą. Tada patirsite, kaip paprasta atrasti giluminę prasmę to, ką vieni apgaubia paslaptimis, o kiti sudėtingina savo teologiniais dogmais.

56. Dvasinis tobulėjimas reiškia paprastumą. Kodėl gi tada sudėtingai pateikti tai, kas yra toks paprasta, aišku ir skaidru kaip šviesa?

57. Šiuo metu jūs išsiruošėte ieškoti mano Žodžio, kad juo numalšintumėte savo troškulį teisingumo ir meilės. Jūs, kaip geri mokiniai, klausotės manęs ir atidžiai stebite, kaip prieš jūsų akis slenka Mokymų knygos puslapiai. Jūs esate išrinktieji, todėl nenustebkite, kai aš jums duodu šiuos mokymus. Tačiau jūs nesate vieninteliai išrinktieji. Savo lygybės ir meilės darbe Aš visoms sieloms suteikiau brangias savybes. Jūs, kurie buvote pašaukti anksčiau, neturėtumėte manyti esą geresni. Tiesiog pasiruoškite viduje, kad galėtumėte įvykdyti savo užduotį, kad jūsų artimieji jus suprastų ir sektų paskui jus.

58. Jūs visada ieškojote Manęs, norėdami padėkoti už gėrybes, kurias Aš jums suteikiu. Ir būtent mano Dvasia, kurios jūs nematote, šiuo metu aiškiai kalba jums. Aš neleisiu, kad balsai, kuriais Aš pasinaudoju, meluotų. Aš pasireikšiu jų sąžinėje, ir jie, remdamiesi ramybe, kurią jaučia savo širdyje, sužinos, kad jų darbas man patinka.

59. Aš išpildysiu jūsų troškimą tobulėti. Visus aš pastatysiu kelio pradžioje, kad pradėtumėte dienos darbus.

60. Supraskite, kad mano trečiojo atėjimo pas jus priežastis yra mano meilė žmonijai. Aš atėjau Dvasia, kad išpildyčiau savo pažadą.

61. Kartą Aš jums sakiau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“ Aš liudijau apie save. Šiais laikais savo Dvasios šviesa Aš paaiškinu tai, kas žmonijai buvo paslaptis. Aš jus apšviečiu, kad jūs suvienytumėte Jehovos įsakymus, Jėzaus Žodį ir apreiškimus, kuriuos šiais laikais jums teikia mano Šventoji Dvasia, į vieną knygą ir patvirtintumėte, kad Aš atėjau pas jus, kad liudyčiau savo tiesą per Tris Laikus.

62. Mano Žodis iš ankstesnių laikų nebuvo teisingai išaiškintas, tačiau sėkla glūdi sielose, ir ten Aš ją puoselėsiu.

63. Izraelis gali kalbėtis su savo Dievu iš aukšto dvasinio lygmens. Ateikite pas Mane, ir jei turite abejonių, klauskite. Mano valia buvo, kad jūs liktumėte nuolatiniame ryšyje su Manimi, tačiau trokšdami dvasingumo jūs pasinėrėte į ekstazę ar fanatizmą. Tačiau mano valia yra, kad jūs suprastumėte mano Žodį, kuris visais jūsų veiksmais pataria paprastumą ir nuoširdumą.

64. Šiandien jūs susirinkote nedaug, kad mane išgirstumėte, tačiau dvasinės gausybės, kurios šių susirinkimų metu susiburia aplink mane, yra neišmatuojamai didelės. Mano Žodis yra tarsi gryninantis vanduo, kuris visus apvalina. Aš jus mokau, kad pajustumėte savo atsakomybę ir vėliau man nesakytumėte: „Aš nežinojau, ką darau, man trūko apšvietimo, mano tėvai man nedavė patarimų, mano namai buvo nesantaikos vieta.“ — Aš mačiau, kad vaikai nesupranta savo tėvų, kad tėvai nesuteikia vaikams gero pavyzdžio, kad broliai ir seserys kariauja tarpusavyje, todėl klausiu

jūsų: kada jūs susitarsite tarpusavyje? Aš visada siunčiau jums į Žemę dorybingas būtybes, kad jos patartų jums ir skatintų jus siekti dvasinės pažangos jūsų pasaulyje.

65. Jei esate sutuoktiniai, žinokite, kad vyras ir moteris, susivieniję santuokoje, turi savo namus paversti šventykla, kad juose galėtų rūpintis savo vaikais ir juos auklėti . Nepalikite jiems skausmingo palikimo. *Kiekvienas* savo gyvenimo kelyje ras teisingą atlygį už savo darbus.

66. Kaip stengiatės įtikti draugui, taip stenkitės įtikti ir Man. Maldaukite, prašykite, ir Aš jums duosiu. Aš jus sukūriau savo Dvasios džiaugsmui, ir Man teikia pasitenkinimą suteikti jums tai, kas padeda jūsų tobulėjimui.

67. Pagunda įkvepia jums neapykantą, o žmogus, kuris iš prigimties yra silpnas, daro pražūtingą žalą savo artimųjų širdyse. Tačiau Aš klausiu jūsų: kokią teisę turite sunaikinti tai, ką Aš sukūriau? Kodėl žudote tikėjimą, kodėl teisiate? Šiuo metu žmonija neatlieka jokių darbų, kurie Man būtų priimtini; tačiau mano Dvasios šviesa šviečia ir ruošia jus, kad kovotumėte su blogiu. Raginu jus atsikratyti visko, kas žalinga – visko, kas stabdo jūsų tobulėjimą.

68. Stiprinkitės pas Mane. Maitinkitės mano Žodžiu, kad niekada nepatirtumėte alkio. Šiandien prie mano stalo jūs valgote šventinę vakarienę, mėgaujatės mano duona, ir visada prisiminsite, kad Mokytojas pasodino savo mokinius prie savo stalo, kalbėjosi su jais ir maitino juos per amžius. Aš jums sakiau, kad kai tik širdingai mane šaukiate, Aš esu su jumis. Aš išgirdau jūsų maldą, todėl ir nusileidau.

Žiūrėkite į Mane tikėjimo akimis, kurias Aš paruošiau. Aš esu priešais jus, ir Aš padariau jus vertus mano buvimo. Atpažinkite Mane pagal mano Žodžio tiesą. Tai yra glėbys, iš kurio jūs buvote nutolę. Tačiau jei pasaulis jus atitolina nuo Manęs, turite pasistengti sugrįžti, ir ši mylinti Širdis visada bus atvira jus priimti.

69. Kaip Antrajame Laike Aš atėjau pas jus kaip ryšio su žmonėmis ženklas ir tada sugrįžau pas Tėvą, taip ir šiandien Aš atėjau tam tikram laikui; tačiau mano visuotinė šviesa po 1950 metų bus sulaikyta. Todėl Aš jums sakiau, kad po to metų jūs šio apsireiškimo daugiau nebeturėsite. Tada turėsite susivienyti su Manimi iš dvasios į dvasią, ir mano malonė nusileis ant jūsų širdžių. Ateis diena, kai jūs, mano tautos paprastos širdys, jausitės man labai artimi. Tarnaukite man, tarnaudami savo artimiesiems. Tapkite gydytojais, ir jei už jūsų meilės darbus jums bus atsilyginta šypsena, būkite patenkinti. Aš užrašysiu jūsų darbus pomirtiniame pasaulyje.

70. Mylėkite Mariją, savo mylinčią Motiną, ieškokite jos dvasiškai. Nestatykite prieš save atvaizdo, kad jaustumėtės jai artimi. Ji yra Jehovos

motiniška meilė, kurią visais laikais matėte apsireiškiančią. Ji yra jūsų dieviškoji užtarėja. Mylėkite ją, kad Aš vėl galėčiau jai pasakyti: „Motina, štai tavo sūnus!“

Tebūnie su jumis mano ramybė

Pamoka 127

(paskelbta 1945 m. sausio 1 d.)

1. Uždarykite savo fizines akis šio paskelbimo metu, nes Aš noriu kalbėti su jūsų dvasia.

2. Aš pažadėjau jums sugrįžti, todėl negalėjau neprisijungti prie šio dvasinio susitikimo su jumis.

3. Būkite ramūs, kad galėtumėte atidžiai klausytis Manęs ir leistumėte, kad mano Žodžio dantis galėtų suformuoti jūsų sielą.

4. Jūs daug keliavote ieškodami vietos, kuri galėtų suteikti jums ramybę, bet jos neradote; ir kai pirmą kartą atvykote į šias kuklias susirinkimų patalpas, kad išgirstumėte mano Žodį, net nesitikėjote, kad jose – skurdžiose ir paprastose – rasite tą ramybę, kurios taip troškote.

5. Aš noriu jus patraukti meile Manimi. Todėl duodu jums šį mokymą, kad per jį jūs mokytumėte savo artimus, keliautojus, klajūnus su ta pačia rūpestingumu ir meile, su kuria Aš jus priėmiau.

6. Žmogus negyvena vien duona, nes jame yra alkis ir troškulys, kurie nekyla iš kūno, ir norėdamas juos numalšinti, jis turi ieškoti dvasinio vandens ir duonos. Tačiau būtina, kad jus ištiktų skausmas, kad suprastumėte mano pamokymus.

7. Kai kurie manęs klausia: „Viešpatie, ar galbūt žmogiškoji meilė Tavo akyse yra nepriimtina ir bjauri, o Tu pritari tik dvasinei meilei?“

8. Ne, tauta. Nors dvasiai priklauso aukščiausi ir tyriausi meilės jausmai, tačiau ir į žmogiškąjį kūną Aš įdėjau širdį, kad ji mylėtų, ir Aš suteikiau jai jausmus, kad per juos ji mylėtų viską, kas ją supa.

9. Aš patikėjau žmogiškąjį gyvenimą dvasinėms būtybėms, kad jos gyventų žemėje ir – atsidūrusios joje – įrodytų savo meilę Man. Šiam tikslui Aš padalijau žmogiškąsias būtybes į dvi dalis ir vienai suteikiau stipresnį, o kitai – silpnesnį pobūdį. Šios dalys buvo vyras ir moteris. Tik susivieniję abu būtybės galėjo būti stiprios ir laimingos, ir būtent tam buvo įsteigta santuoka. Žmogiškoji meilė yra Mano palaiminta, jei ją skatina sielos meilė.

10. Meilė, kurios šaknys glūdi *tik* materialioje sferoje, yra būdinga protu nesuvokiančioms būtybėms, nes joms trūksta sąžinės, kuri apšviestų jų kelią. Be to, sakau jums, kad iš gerų sąjungų visada išaugs geri vaisiai, ir juose įsikūnys Šviesos sielos.

11. Dabar atėjo laikas, kad jūs, tauta, išgrynintumėte savo sėklą, kad suformuotumėte dvasiškai ir fiziškai stiprią šeimą. Supraskite Mane, mano vaikai, kad teisingai išaiškintumėte Mano valią, nes jau artėja 1950-ieji metai, ir jūs neturėtumėte pamiršti, kad tai yra tie metai, kuriuos Aš nurodžiau kaip paskutinius savo apreiškime. Noriu, kad tą dieną jus rastų

pasirengusius, nes tik tie, kurie pasiekė šį pasirengimą, galės tvirtai išlikti savo vietose. Būtent jie ateityje duos tikrą liudijimą apie Mane.

12. Atminkite, kad tik tie, kurie sugebėjo susidvasinti, gali skelbti mano darbą; nes tie, kurie nepasirengė naujajai apreiškimo formai – kaip jie galėtų turėti reikiamą įkvėpimą, kad priimtų mano mintis ir perteiktų mano žinias?

13. Noriu, kad jūs visi pasiektumėte šią pažangą, kad jūsų liudijimas būtų žmonijos labui. Žiūrėkite – jei vieni mąstytų vienaip, o kiti – kitaip, jie žmonėms sukeltų tik sumaištį.

14. Šio Žodžio esmė niekada nepasikeitė nuo pat jo apreiškimo pradžios, kai Aš kalbėjau jums per Damianą Oviedo. Mano mokymo prasmė visada buvo ta pati.

15. Tačiau kur yra tų žodžių esmė? Kas su ja atsitiko? Paslėpti yra tų dieviškųjų žinių raštai, kurie buvo pirmieji tuo metu, kai mano Žodis taip gausiai buvo skleidžiamas tarp jūsų. Būtina, kad šie mokymai iškiltų į dienos šviesą, kad rytoj galėtumėte liudyti, koks buvo šio apreiškimo pradžia. Taip sužinosite mano pirmojo mokymo datą, jo turinį ir paskutiniojo, kurį jums atneš 1950-ieji metai – nurodyti metai, kuriais šis apreiškimo laikotarpis turi pasibaigti.

16. Šiandien jūs dar nenujaučiate chaoso, kuris ištiks žmoniją, kai mano Žodis nutils, taip pat negalite įsivaizduoti audros, kurią toks įvykis sukels tarp tautų. Turite atkreipti dėmesį į tai, kad jūsų atsakomybė kaskart didėja, nes su kiekvienu nauju laikmečiu jūs vis labiau ir labiau įgysite nušvitimą. Jūsų palikimas jau dabar yra labai didelis, ir būtina, kad prieš išeidami iš šios žemės juo pasidalintumėte su savo artimaisiais, su vargstančiaisiais.

17. Padarykite savo širdis jautrias, kad suprastumėte mano Žodį, nes kol kas jo dar nesupratote. Kaip gi tada galėsite priimti ir suvokti mano Žodį, jei rytoj Aš jį jums perduosiu per intuiciją?

18. Susivienykite tiesoje ir Dvasioje, ir nesiskaldykite, net ir didžiausių išbandymų metu. Vienas Dievas, viena valia ir vienas „Žodis“ buvo su jumis. Todėl ateityje negalės atsirasti jokių kitų nurodymų, išskyrus tuos, kurie jums buvo duoti šiuo metu.

19. Ar kas nors drįs nepaisyti mano valios? Tai reikštų, kad šios tautos viduje kiltų nesutarimai ir priešiškumas; nes kol vieni laikytųsi tiesos, kiti naudotų klaidingus žodžius, kad nukreiptų bendruomenes nuo tikrojo kelio.

20. Nebūk silpna, tauta, kiekvieną akimirką prisimink, kad Aš tave pavadinau „stipria“. Jei Aš neapgavau jūsų tikėjimo ir įrodžiau jums, kad mano Žodžio prasmė yra nekintama, – kaip gi jūs galėtumėte apgauti savo

artimus, rodydami jiems blogą pavyzdį? Atėjo laikas jums paruošti tai, ką paliksite ateinančioms kartoms.

21. Daugelis savo širdyje man sako: „Mokytojau, ar Tu numatai, kad mes Tau tapsime neištikimi? Kaip tai būtų įmanoma?“ Tačiau Aš jums atsakau tą patį, ką sakiau savo apaštalams Antrajame Laike: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą“; nes jūs visi žinote, kad tarp jų buvo *vienas*, kuris mane išduos ir parduos, ir jūs nežinote, kas tai daro šiuo metu, nors jis vadina save mano mokiniu.

22. Mano Dvasia šaukia jus, mano balsas ateina į jūsų širdis kaip Mokytojas, ir visada aplink jus bus jūsų Dangiškojo Tėvo Dvasia, kuri ieškos jūsų, kad jus paglostytų.

23. Aš esu Aukščiausiasis Laipsnis, kurio turėtų siekti kiekviena dvasia, nes kas jį pasieks, tas sugebės pamatyti visą Kūrimo grožį ir savo Tėvo darbų šlovę.

24. Mano Žodis, tarsi dantis, apdoroja jūsų širdis, formuoja jūsų sielas, kol jos tampa panašios į mano Dvasios šviesą.

25. Turėkite omenyje, kad esate ne prieš sumišusius protus, bet prieš Tą, kuris jums įrodo savo Dvasios tobulumą ir tiesą. Aš priartinau jus prie Gyvybės medžio, kurio šakose kabo geri vaisiai. Šiandien mano namuose švenčiama šventė, prie mano stalo susirinko daug žmonių. Tačiau kurie iš čia esančiųjų rytoj atsuks man nugarą? Tik aš vienas tai žinau.

26. Kiekvienas, kuris siekia dvasinio palikimo, tegul ateina prie mano stalo, atsisėda šalia manęs ir valgo šio duonos, kad, atsikėlęs, jaustųsi mano taikos savininku, o jo siela taptų dar viena grandimi meilės grandinėje, kurią šiuo metu kuriu ir kuria sujungiu savo vaikus.

27. Ateikite, ateikite čia ir belskite į mano duris. Ateikite čia, jūs, atstumtieji, valgykite ir apsirenkite, bet po to eikite mano pėdomis. Susipažinkite su įstatymais, kuriuos Aš paskelbiau, ir laikykitės jų, kad netektų gerti kančios taurę. Supraskite: kas nukrypsta nuo tobulos kelio, tas nutolsta nuo mano karalystės ir rizikuoja rasti mirtį.

28. Aš duodu jums daugiau, nei kiekvienam gali prireikti. Kodėl? – Kad iš to gausumo, kurį Aš jums patikėjau, dalytumėtės su savo artimaisiais. Bet susidvasinkite, kad jus jaudintų ne tik kančios, kurias mato jūsų akys, bet ir tos, kurios yra už jūsų žvilgsnio ribų, nes jos nėra už jūsų meilės veiklos ribų. Jūsų jautrumas taip pat neturi apsiriboti tik šio pasaulio būtybių kančių užjautimu. Ne, jūs turite ir nujauti, kai nematoma siela artėja prie jūsų, trokšdama meilės kupinos pagalbos. Tokiais atvejais tik dvasinis pakilimas jums atskleis jų poreikius.

29. Kokia džiaugsmo pilna bus mano Dvasia, kai Ji pamatys, kad gyvenimo srovė, ištekėjusi iš mano krūtinės, teka nuo vieno prie kito, malšina jų troškulį ir nuplauna jų netikrumus.

30. Išnaudokite savo gyvenimą, nes jis trumpas; metai – tai akimirka, pasimetanti begalinėje laiko erdvėje. Noriai sekite Tėvo sumanymais, ir jūs neprarastumėte nė vienos brangios gyvenimo akimirkos, kuri jums buvo patikėta.

31. Aš jums sakiau, kad mano nuolaidumas baigėsi ir kad turite giliai apmąstyti, kad suprastumėte, ką Aš noriu jums pasakyti. Mano kantrybė, kurią rodžiau jūsų savanaudiškam ir materialistiniam gyvenimui, pasiekė ribą. Vis dėlto Aš jums parodysiu naujas malones, tačiau jos bus dvasinio pobūdžio.

32. Knyga atversta, būtent Aš ją atveriau. Jos puslapiai nuolat rodys jums savo dievišką turinį.

33. Mano žvilgsnis apglėbia jus šiais akimirksniais, kai jūsų malda pasiekė Mane. Mano šviesa, kaip Tėvo, kaip Mokytojo ir kaip Teisėjo, nusileido ant jūsų dvasios. Taip, tauta, nes tai yra diena, kai Aš atvykstu priimti jūsų auką, paklausti jūsų, koks yra tų darbų vaisius, kuriuos šiandien man parodote.

34. Jūsų siela tyli, jūsų širdis trumpam sustoja, o jūsų dvasia dalyvauja jūsų teisme.

35. Aš jūsų nebelaikau mažais vaikais, nes esate didžios sielos, kurias Aš jau nuo Pirmųjų laikų nukreipiau dvasinio tobulumo keliu. Todėl Aš jus pavadinau pirmagimiais ir padariau savo Dvasios patikėtiniais bei paveldėtojais. Todėl dabar reikalauju iš jūsų ataskaitos ir klausiu, ką padarėte su savo siela, taip pat su šiuo kūnu, kuris jums buvo patikėtas kaip įrankis. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš jus išsiunčiau su sudėtinga misija – skelbti Šeštojo antspaudo šviesą, kad aplink jus susirinktų didelės minios, kurios turės sudaryti mano tautą. Aš apsireiškiau per žmogiškąjį protą, kad jus mokyčiau ir paruoščiau, ir šios apreiškimo pabaigą nustatiau 1950 metais. Būkite to sąmoningi, nes ta diena artėja, ir jūs turite laiku pasitikrinti savo sąžinės šviesoje, kad žinotumėte, ar pasinaudojote patikėtu laiku, ar ne.

36. Aš suteikiau jums malonę susisiekti su dvasiniu Šviesos pasauliu, kad tai palengvintų jūsų darbo dieną, ir pasiunčiau Eliją prieš jus, kad jis nutiestų jums kelią ir padrąsintų jus išbandymų metu. Aš jums atsiunčiau Taikos angelą, kad pajustumėte jo įtaką, kuri apsaugo jus nuo karų grėsmės ir siautėjančių gamtos jėgų.

37. Aš kalbu jums kaip Tėvas; tačiau neieškokite Manęs kaip Teisėjo. Aš jus myliu ir ilgai jūsų laukiau; tačiau nepamirškite, kad mano teismas visam

pasauliui bus negailestingas, ir kad jūs turite būti vieningi manyje, kad visur neštumėte Mokytojo Žodį.

38. Jei siekiate taikos ir laimės ir norite turėti teisę į sveikatą bei gerovę, supraskite, kad šias malonės dovanas gausite tik tada, jei mylėsite savo artimus, atleisite tiems, kurie jus įžeidžia, ir dalysitės savo duona su vargšais – ta neišsenkančia Dvasios duona, kurią Aš jums daviau gausiai.

39. Būkite taikos dvasios šiais karo laikais, kai jūsų malda turi būti tarsi brolystės apsiaustas, apgaubiantis visą pasaulį.

40. Aš žiūriu į žmonių krauju nudažytą žemę ir į žmones, kurie nenustoja daryti nusikaltimų. Atneškite mano taiką į pasaulį, nes priešingu atveju mano teisingumas bus vykdomas nuo tautos iki tautos, ir jūs taip pat turėsite atsiskaityti prieš Mane už savo meilės artimui trūkumą.

41. Aš nenoriu matyti jūsų prieš save kaip kaltinamųjų, noriu visada laikyti jus savo vaikais, kuriems mano Tėvo meilė visada pasirengusi padėti. Aš jus sukūriau savo Dvasios šlovei ir tam, kad jūs pasisemtumėte jėgų iš Manęs.

42. Aš nesustoju prie jūsų klaidų, nei noriu žiūrėti į jūsų nuodėmes. Noriu matyti jumyse pasiryžimą pasitaisyti ir dvasinį uolumą mano darbe.

43. Mokykitės mane mylėti dvasiškai, kaip aš myliu jus ir nuplaunu jūsų gėdą savo atleidimu. Jei šis gyvenimas Ašarų slėnyje jums yra tremtis, verkskite ir palengvinkite savo skausmą pas mane, susigrąžinkite naują drąsą, nes taip jūsų siela apsivalo. Neškite savo kryžių su kantrybe ir atsidavimu, ir leiskite savo širdyje degti tikėjimo ir vilties liepsnai.

44. Pažvelkite aplink ir pažvelkite į taikos netekusią žmoniją. Tačiau atleiskite jai, jei karo pasekmės jums būtų juntamos.

45. Aš laiminu tuos, kurie ištvėrė išbandymus, kuriuos jiems siunčiau – Aš laiminu tuos, kurie dirbo mano vynuogyne. Aš laiminu rankas, kurios išgydė ligonius, ir vyrus bei moteris, kurie atsinaujino dvasiškai. Aš laiminu ligonius, kurie mane laimino savo skausmo apimti, ir visus tuos, kurie gautas gėrybes priskiria mano mylinčiai globai. Tačiau aš laiminu ne tik tuos, kurie mane myli ar pripažįsta, – aš laiminu visus savo vaikus ta pačia meile.

46. Mano valia yra, kad pašalintumėte bet kokį fanatizmą ir viską, kas jūsų religiniame kulte yra nereikalinga, nes noriu jūsų sielose rasti tikrą šventovę mano Dievybei.

47. Teikite mano gydomąjį balzamą ligoniams; tačiau jei, nepaisant visų jūsų vidinių pastangų ir meilės artimui, kai kurių iš jų nepavyks išgydyti, palikite šį reikalą Man, ir Aš už tai atsakysiu. Aš , sakau jums: jei kuris nors iš mano mokinių pasiektų tobulą dvasingumą, jis būtų kaip Jėzus, kuris

žvilgsniu, balsu, valia ar vien tik prisilietimu gydė ligonius ir prikelė mirusiuosius.

48. Mokiniai, kaip Aš nužengiau, kad priimčiau šios tautos vaisių, taip Aš surinksiu derlių ir duoklę iš visos visatos, iš visų gamtos jėgų, iš visų karalysčių, iš visų pasaulių ir gyvenamųjų erdvių, iš visų žmonėms žinomų ir nežinomų būtybių, nuo tobuliausių iki toliausiai nutolusių nuo tobulumo. Visiems išlieju savo šviesą ir leidžiu jiems pajusti mano buvimą.

49. Žmonija dvasiškai gyvena Trečiajame laikmetyje. Tačiau kiekvienas, kuris nežino, ką reiškia „Trečiasis laikmetis“, turi studijuoti ir gilintis į mano Žodį, kuris jums atskleidžia didžius apreiškimus, net jei daugelio dalykų, kuriuos dar turite išmokti suprasti, jūs nepažinsite šiame gyvenime, nes jūsų protas nėra pakankamas jiems suvokti. Kai įžengsite į dvasinį gyvenimą, Aš jums suteiksiu naujų apreiškimų.

50. Šiuo metu Aš kreipiuosi į Žemės tautas. Visos jos turi mano Šviesą; jos turi apmąstyti, kad drįso disponuoti gyvenimu, tarsi jos būtų jo savininkės.

Iš tiesų, sakau jums, jūsų sunaikinimas ir jūsų skausmas daugeliui sukėlė gilų atgailavimą ir pažadino milijonus žmonių, kurie ieško Manęs ir šaukiasi Manęs, ir iš jų į Mane kyla raudos šauksmas, klausiantis: „Tėve, ar karas 1945 m. galbūt nesibaigs, ir ar Tu nenusausinsi mūsų ašarų bei neatneši mums taikos?“

Pranašystė, gauta 1945 m. sausio 10 d.

51. Štai Aš esu tarp jūsų, o jūs, septynios tautos! Septynios galvos, kurios pasaulyje iškėlėte save prieš Mane!

52. ANGLIJA: Aš tave apšviečiu. Mano teisingumas dar sunkiai tave ištiks; tačiau Aš tau suteikiu jėgų, paliečiu tavo širdį ir sakau tau: tavo ambicingi tikslai bus sužlugdyti, tavo turtai bus iš tavęs atimti, ir jie niekam nebus duoti.

53. VOKIETIJA: Šiuo metu Aš baudžiu tavo išdidumą ir sakau tau: pasiruošk, nes tavo palikuonys neišnyks. Tu prašei Manęs naujų žemių, tačiau žmonės įsikišo į mano aukštus nutarimus. Aš palenkiu tavo kaklą ir sakau tau: „ “ – pasinaudok mano jėga ir pasitikėk, kad Aš tave išgelbėsiu.

Tačiau jei nepasitikėsi manimi ir pasiduosi savo išdidumui, tu žlugs ir tapsi pasaulio vergu. Bet tai nėra mano valia, nes dabar atėjo laikas, kai aš nuverčiu valdovus ir išlaisvinu vergus bei belaisvius. Paimk mano šviesą ir vėl atsistok.

54. RUSIJA: Mano Dvasia viską mato. Pasaulis nebus tavo. Būsiu Aš, kuris valdysiu jus visus. Tu nesugebėsi ištrinti mano vardo, nes Kristus, kuris tau kalba, viešpataus virš visų žmonių.

55. Išsilaisvink iš materializmo ir pasiruošk naujam gyvenimui, nes jei to nepadarysi, Aš palaužysiu tavo išdidumą. Aš perduodu tau savo šviesą.

56. ITALIJA: Tu nebesi valdovas, kaip buvai praeityje; šiandien tave sunaikino panieka, vergovė ir karas. Dėl savo iškrypimo tu dabar išgyveni didelį apvalymą. Tačiau Aš tau sakau: atsinaujink, atsikratyk fanatizmo ir stabmeldystės ir pripažink Mane kaip Valdovų Valdovą. Aš išliesiu ant tavęs naujų įkvėpimų ir šviesos. Paimk mano gydomąjį balzamą ir atleiskite vieni kitiems.

57. PRANCŪZIJA: Tu atneši savo skausmą priešais Mane. Tavo raudos pasiekia mano aukštą sostą. Aš tave priimu. Anksčiau tu iškėlei save į Viešpaties rangą, dabar man rodo tik grandines, kurias vilki su savimi.

Tu nei budėjai, nei meldiesi. Tu atsidavei kūno malonumams, ir drakonas tave pavertė savo grobiu. Tačiau Aš tave išgelbėsiu, nes tavo moterų raudos ir vaikų verksmai pasiekia Mane. Tu nori išsigelbėti, ir Aš tau ištiesiu savo ranką, bet tikrai sakau tau: budėk, melskis ir atleisk!

58. JAV: Šiuo metu Aš priimu ir tave. Aš žiūriu į tavo širdį – ji ne iš akmens, o iš metalo, iš aukso. Matau, kad tavo metalinis protas yra sukietėjęs. Aš nerandu tavyje meilės, neatrandu dvasingumo. Matau tik didybės maniją, ambicijas ir godumą.

59. Tiesiog tęskite taip toliau! Tačiau Aš klausiu tavęs: kada mano Sėkla įleis gilias šaknis tavo širdyje? Kada nugriausi savo „Auksinį veršį“ ir „Babelio bokštą“, kad vietoj jų pastatytum tikrąją Viešpaties šventovę? Aš paliečiu jūsų sąžines, nuo pirmojo iki paskutiniojo, ir atleidžiu jums. Aš apšviečiu jus, kad sunkiausią valandą, kai išbandymas pasieks kulminaciją, jūsų protas nebūtų aptemtas, bet mąstytų aiškiai ir prisimintų, kad Aš esu virš jūsų.

60. Aš tau duodu šviesą, jėgą ir galią. Nesikišk į mano aukščiausius sprendimus. Nes jei nepaklusysi mano nurodymams arba peržengsi ribą, kurią Aš nustatau, tave ištiks skausmas, sunaikinimas, ugnis, maras ir mirtis.

61. JAPONIJA: Aš tave priimu ir kalbu su tavimi. Aš įžengiau į tavo šventovę ir viską apžiūrėjau. Tu nenori būti paskutinis, visada norėjai būti pirmas. Tačiau tikrai sakau tau: šis sėklos grūdas man nėra priimtinas. Būtina, kad išgertum kančios taurę, kad tavo širdis būtų apvalyta. Būtina, kad tavo kalba susilietų su kitomis „kalbomis“. Būtina, kad pasaulis priartėtų prie tavęs. Kai pasaulis bus paruoštas ir išgrynintas, jis atneš tau sėklą, kurią Aš jam perduosiu; nes Aš nematau nė vieno, kuris būtų paruoštas.

62. Aš nematau tavyje dvasinės sėklos. Tačiau Aš nutiesiu kelią. Netrukus visame pasaulyje įsivyraus pasaulėžiūrų chaosas, mokslų ir teorijų sumaištis; tačiau po šio chaoso šviesa pasieks tave.

63. Aš jus visus ruošiu, atleidžiu jums ir rūpinuosi, kad eitumėte teisingu keliu. Kai ateis laikas ir tautoms ateis taika, nebūk maištingas, nesikišk į mano Aukštuosius sprendimus ir neprieštarauk mano valiai. Kai tautos sudarys taiką, tu neturi jų apgauti, nes tada Aš užleisiu savo teismą ant tavęs.

64. Septynios tautos! Septynios galvos! Tėvas jus priėmė. Prieš jus, jūsų valdžioje, stovi pasaulis. Jūs esate atsakingi prieš Mane už jas!

65. „Septynių antspaudų knygos“ šviesa tebūna kiekvienoje iš tų tautų, kad žmonės pasirengtų taip, kaip yra mano valia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 128

1. Aš atnešu jums savo Žodį, kuris yra kopėčios, vedančios į mano Karalystę. Jei įgyvendinsite tai, ko Aš jus mokau, pabusite naujam gyvenimui. Kiekvienas, norintis tobulėti, ras tam nutiestą kelią. Mano balsas šaukia jus, nes jūs visi esate mano mylimiausi vaikai.

2. Ateikite pas Mane ir užimkite mano karalystę. Ateikite, vaikai ir jaunuoliai, nes Man malonu išklausyti jūsų prašymus. Jūs, vienišos moterys, Aš esu skaistus sutuoktinis, norintis jus lydėti; mylimieji vyrai, priklausykite Man. Matau, kad jūs visi esate nugalėti išbandymų, tačiau Aš noriu jus iš jų vėl pakelti. Nenustebkite, kad dėl to Aš jus ieškau. Argi nematėte, kaip mano rūpestingume atsispindi meilė? Argi nematėte, kaip Motina verkia iš meilės žmonijai? Ta taurė, iš kurios visi geriate, yra labai karti, tačiau ji jus apvalina, nes šios ašaros, kurias liejate, yra tarsi esencijos, kurias išliejo Magdalėna, kai patepė Jėzaus kojas. Dabar, kaip ir tada, Aš atleidžiu jums jūsų nuodėmes.

3. Jūs einate per pasaulį, susidurdami su blogiu, ir turite per jį peržengti, nesusitepę. Tačiau mano jėga jus palaiko, kad nenukristumėte, nes be jos jūs susilpnėtumėte. Būkite išmintingi, budėkite, melskitės, ir būsite nenugalimi.

4. Aš matau, kad žmonija yra dvasiškai varginga, nes galia, kurią ji pasiekė, yra materiali. Palyginti su dvasiniu pasauliu, materialūs darbai yra menki, jie nepadarys sielos nemirtingos. Tik nuopelnai, įgyti kovoje už gėrį, suteiks jai amžinąjį gyvenimą ir padarys ją stiprią.

5. Išdidusis tiki, kad turi jėgos, nors kiekviename žingsnyje jį ištinkančios nelaimės primena, kad jis nėra visagalis, kad jo „didybė“ yra apgaulinga. Naudokite jėgą, kurią Aš jums duodu, gėrio darymui.

6. Neabejokite mano žodžiais. Aš duodu jums tikėjimo sėklą, kad ją augintumėte ir per ją išmoktumėte vertinti mano stebuklus. Aš įdėjau į jūsų sielą sąžinės šviesą, kad pažintumėte įstatymus, kuriuos jums daviau, ir jais vadovautumėtės savo sielai bei kūnui. Mano mokyme rasite sveikatą, ramybę ir džiaugsmą. Todėl Aš jums sakiau, kad kas paragaus šio duonos, tas niekada daugiau nebejaus alkio.

7. Aš jums apsireiškiu, kad jūs mane pažintumėte ir vėliau perduotumėte tą žinią, kurią dabar jums palieku kaip palikimą.

8. Jūs gyvenate dabartyje ir nežinote, ką Aš numatiau jūsų ateičiai. Aš ruošiu didžiules dvasinių būtybių armijas, kurios apsigyvens Žemėje ir atneš sudėtingą misiją, ir jūs turite žinoti, kad daugelis iš jūsų taps tų būtybių, kuriose įsikūnys mano pasiuntiniai, tėvais. Jūsų pareiga – viduje pasiruošti, kad sugebėtumėte juos priimti ir vadovauti jiems.

9. Žemė yra Mano paruošta ir tokia pat tyra, kokią Aš ją sukūriau. Jei joje egzistuoja kas nors blogo, tai yra žmonių darbas. Kiek blogio tu, žmonija, sukūrei savo nuodėme, net jei kas nors galėtų pasakyti, kad jūs nesate atsakingi už tai, kas įvyko praeityje. Tačiau Aš jums atsakau: jūsų siela jau gyveno Žemėje kitomis epochomis, ji nusidėjo ir išniekino Žemę. Argi nežinote, kas esate? Kaip labai turite stengtis, kad žmonijai atlygintumėte viską, ko jai atsisakėte.

10. Jei esate pavargę, remkitės maldos lazdele, nes per ją atgausite jėgų. Klausydamiesi mano žodžio, pakilsite į aukštesnes sferas, iš kurių pajusite mano buvimą. Supraskite: norint įvykdyti mano Įstatymą, nepakanka pakelti sielą malda – jūs taip pat turite daryti meilės ir gailestingumo darbus.

11. Jau artėja momentas, kai šis apreiškimas baigsis. Tačiau visada žinokite, kad mano *Dvasia* nuo jūsų nepasitrauks.

12. Kai Aš nustosiu apsireikšti šia forma, tai bus ženklas, kad pasirengimo laikotarpis baigėsi. Aš užantspauduosiu protus tų, kurie man tarnavo, ir suteiksiu jiems poilsio pertrauką didžiojo darbo laikotarpio metu, o tiems, kurie buvo paklusnūs tarnai mano vynuogyne, įteiksiu atlygį. Jiems paliksiu savo Dvasios ramybę. Tačiau jie ir toliau bus aukštesniojo apreiškimo įrankiai.

13. Kaip „Žodis“ nebeįsikūnijo, kai jau buvo Jėzuje, taip ir šis mano Dvasios apsireiškimas per žmogų nepasikartos. Tik mano Šviesa ir toliau spindės iš begalybės, kad dvasiškai vestų jus tikruoju keliu.

14. Atkreipkite dėmesį į šią šviesą, ir jūs nenuklysite nuo teisingo kelio. Laikykitės mano įstatymų, tada jūsų tikėjimas ir pasitikėjimas savo dvasinėmis dovanomis bus labai didelis. Supraskite, kokie yra Marijos, Jėzaus ir Elijo įgaliojimai, nes Aš jus įtraukiau į juos.

15. Būkite linksmi vykdydami mano nurodymus, nes tai neturi būti auka, o greičiau džiaugsmas jūsų dvasiai. Būkite kaip maži vaikai šalia savo Tėvo, kurie Juo pasitiki ir Juo viliasi.

16. Aš mačiau šią tautą, kaip ji meldžiasi už žmoniją, ją myli ir semiasi įkvėpimo iš Mokytojo meilės. Jūsų skausmas taip pat didelis, tačiau būtent jis jus suvienys ir leis jums tapti tikra šeima. Aš guosiu jus per visą jūsų gyvenimo kelionę, kol pasieksite Pažadėtąją žemę.

17. Taika, kurios tikitės, ateis, ir ji bus tokia didelė, kokia buvo kančia. Taip pat įvyks (visų dvasinių bendruomenių) susivienijimas, tačiau prieš tai Aš jums siųsiu pranešimus, kurie skelbs, kad artėja laikas, kai šios pranašystės išsipildys.

18. Sveiki atvykę, jūs, peržengę naujos eros slenkstį. Jūs išgirdote raminančio varpo skambesį ir, paklausę jo šauksmo, susirinkote, nes

supratote, kad tai jūsų Tėvo balsas, kviečiantis jus Jo klausytis. Šis troškimas ir paklusnumas lėmė, kad mano balsas, pasiekęs jūsų širdis, buvo jūsų atpažintas.

19. Kadangi nežinote, kiek laiko jums skirta (žemiškajame) gyvenime, būtina, kad nuo šios akimirkos išeitumėte į kelią, nes kad ir koks ilgas būtų jūsų gyvenimo kelias, jis visada bus pilnas paskatų, kad pasiektumėte tikslą. Kiekvienu laikmečiu jūsų akyse atsiskleidė paslaptis. Šiame Trečiajame laikmetyje, kai mano Žodis tampa dvasiniu vaisiumi, maitinančiu jus, Aš jums atskleisiu tai, kas saugoma jūsų dvasiai. Mano Žodis liejasi ant dvasiškai nuolankių ir protu paprastų žmonių, nes jis yra tarsi kristalinio skaidrumo vandens upelis, kuris, tekėdamas per protą, iš proto į širdį ir iš ten į dvasią, nesusitepė nešvarumais, kuriuos sutinka savo kelyje.

20. Šiuo metu Aš nepasikeliu ant pasaulio dulkių. Tik mano Dvasia įžengia į vidinę šventovę, esančią jūsų esybės gelmėse, kur Aš palieku savo žingsnių pėdsakus. Jūs, kurie atsisėdote prie savo Viešpaties stalo, pažįstate šio duonos, šio vyno ir šių vaisių skonį, kad niekada nepakliūtumėte į apgaulę.

21. Aš radau jūsų sielą sergančią, tačiau Aš atsistojau prieš ją ir pasakiau jai: „Aš esu Kelias; siūlau tau savo pagalbą. Vadovaukis mano žodžiais, ir pasieksi žemę, kurios ieškai.“

22. Kai dar neturėjote nė menkiausio supratimo apie dvasinį gyvenimą, jūs šmeižėte Dievą, kai jautėtės beviltiškai ir troškote mirti, kad galėtumėte pailsėti – kaip manėte –, nežinodami, kad tokio poilsio, kokį įsivaizduojate, nėra, nes siela visišką laimę randa tik veikloje. Nekilnumas yra savanaudiškas, o savanaudiškumas priklauso kūnui, o ne Dvasiai. Tik kūnas randa ramybę, kai jame užgęsta paskutinis gyvybės dvelksmas. Dvasinkitės, o tauta, kad pamatytumėte savo Mokytojo veidą, kuris jums šypsosi kupinas švelnumo ir ramybės.

23. Kaip sėklos grūdas, kuris dauginasi ir plinta, taip ir mano mokymas išplis po žmoniją, kad ją išgelbėtų. Bus išgelbėti ne tik tie, kurie mane girdi, bet ir tie, kuriems nebuvo lemta išgirsti šio žodžio.

24. Šiai tautai Aš išliejau dvasines dovanas, kurios rytoj padarys derlingus laukus, kuriuose sudygs meilė, vienybė ir taika; nes mano sėkla bus nešama mano pasiuntinių į tolimas šalis, į provincijas ir miestus.

25. Aš aplankiau jus jūsų kameroje, nes buvote materializmo, egoizmo ir nuodėmės belaisviai. Tačiau Aš jus išlaisvinau, kad šią Gerąją Naujieną neštumėte į širdis. Jūs niekada negalėsite nuo Manęs nutolti. Jūs esate švelnūs lapai ant galingo Gyvenimo medžio, jūs esate šakos ar atžalos. Per jūsų sielą teka medžio sula. Tai yra sandora, kuri jus suvienija su Manimi ir

kurios niekada negalima sunaikinti. Medis yra šeima, kurioje tėvas, motina ir vaikai amžinai suvienyti. Joje visi Viešpaties vaikai turi atpažinti vieni kitus kaip brolius ir seseris: brolius ir seseris ne tik iš principo ar dėl savo kilmės, bet ir per meilę.

26. Šio medžio simbolis buvo kryžius, prie kurio jūs mane prikaltėte.

27. Štai Mokytojas, kuris savo Žodžiu palengvina jūsų kelią; nes tie, kurie kartą pajuto ramybę šiame kelyje, sunkiai nuo jo nutolsta ar vėl grįžta į praeities gyvenimo klaidas, kur juos plakė audros. Mano Žodis, visada kupinas naujų mokymų ir apreiškimų, jus gaivina, kad nestovėtumėte vietoje ir neatsitrauktumėte.

28. Aš visada jums sakau, kad turite pasinaudoti laiku, kai Aš savo Žodžiu perteikiu jums savo mokymus, nes kai ateis mano atsisveikinimo valanda, jūs daugiau nebegirdėsite šio „lakštingalos“ čiulbėjimo.

29. Aš noriu, kad „Pirmieji“ būtų geri „Paskutiniųjų“ mokytojai. Supraskite, kad tarp jų atsiras didžios sielos, kurios, perėjusios per kančios tyrelę, su didele meile apkabins mano dvasinį darbą ir, turėdamos mano mokymą širdyse bei mano padrąsinimą dvasioje, pradės savo kovą tarp žmonių.

30. Leiskite Man jus mokyti, ruošti ir išbandyti, kad taptumėte stiprūs ir jūsų tikėjimas būtų tikras. Aš panaudosiu jus kaip savo valios įrankius ir per jus atliksiu daug darbų. Per jūsų lūpas Aš kalbėsiu žmonių miniai, o iš jų išsirinksiu tuos, kurie šiuo metu seks paskui Mane.

31. Būkite kupini meilės artimui, pajuskite žmonijos tragediją, supraskite jos išbandymus ir atpirkimą, kad už ją melstumėtės ir budėtumėte. Turėkite omenyje, kad Mokytojas jūsų neapleis jūsų krizės metu, kad jūs, kaip mano mokiniai, tą patį darytumėte savo artimiesiems.

32. Ar manote, kad esate nepakeičiami, kad mano žinia pasiektų jūsų artimųjų širdis? – Ne, tauta, tačiau tu turi įvykdyti misiją, kurią tau patikėjau, ir kurios įgyvendinimui Aš tau duosiu viską, ko reikia. Ar žinote, ką tie, kurie šiandien neturi jums nieko pasiūlyti, gali padaryti jūsų labui rytoj?

33. Žmoniją slegia didelis išgryninimas, ir jūs galite pajusti mano teisingumą net ore, kurį kvėpuojate. Tačiau būtent šis kančios taurė morališkai ir dvasiškai pakeis žmoniją.

34. Siekite atsinaujinimo ir nebebūkite kaip maži vaikai, klausydami mano mokymų, kad palaipsniui taptumėte mokiniais – ne tik dėl to, ką suprantate, bet ir dėl to, ką įgyvendinate.

35. Pailsėkite šio medžio pavėsyje, o kelionės išvarginti keliauninkai, ir kai atgausite jėgas, tapkite šio medžio sargais ir rūpinkitės juo. Ši priežiūra ir meilė jo išsaugojimui bus kaip vanduo, kuris daro žemę derlingą ir

gaivina. Tada jūs paskatinsite, kad šakos augtų, kad šešėlis taptų platus ir daugelis vargstančių po juo rastų prieglobstį. Atvyks žmonių minios, trokštančios sveikatos ir dvasinės ramybės, ir jūs turėsite būti pasirengę, nes ant šio medžio jie ras vaisių, kurių niekur kitur negalėtų rasti.

36. Iš jūsų dvasios turi pakilti malda už pasaulio taiką ir už apšvietimą tiems žmonėms, kurie valdo tautas, nes jie neturi būti kietširdžiai ir riboto proto, kad mano darbas nesustotų. Šiuo metu Aš sodinu ir platinu savo „medžius“ daugelyje vietų, kad išgelbėčiau nuklydusias širdis. Šių „medžių“ užduotis – pašalinti žmonių (religinį) fanatizmą ir stabmeldystę.

37. Dar kartą sakau jums: Aš esu Kelias; nebeikite pavojingais takais.

38. Visos šios bendruomenės kartu sudarys kliūtį, kurią Elijas parodys savo Viešpačiui. Tačiau jūs, turintys užduotį prižiūrėti šias bendruomenes, atidžiai klausykitės, kad išgirstumėte mano Žodį, kuris bus šviesa, kuria turėsite ištiesinti kreivus kelius.

39. Iš tiesų, sakau jums, jūs esate labai arti Manęs mano Žodžio esmėje, o mano „Dvasinį pasaulį“ turite šalia savęs per jo pagalbą, apsaugą ir patarimus. Mano gailestingumas stiprina jus, kad kelyje neprarastumėte drąsos; nes užduotis, kurią šiuo metu gavote, yra labai sudėtinga. Tačiau Aš palieku jus aprūpintus būtinomis dvasinėmis dovanomis, kad galėtumėte žengti į priekį.

40. Neškite savo kryžių ne kaip naštą, o kaip palaiminimą.

41. Tegul su jumis bus mano, kaip Tėvo, gailestingumas ir mano, kaip Mokytojo, pamokymai. Pajuskite mano šilumą ir mano ramybę, ir Aš užtikrinu jus, kad baigus mano mokymą jūsų tikėjimas bus stipresnis, o jūs turėsite daugiau drąsos stoti į kovą.

42. Mano Žodis bus skydas jūsų širdyse ir kardas jūsų lūpose. Tačiau mokėkite jį teisingai naudoti tiek kovoje, tiek taikoje.

43. Štai jūsų Gelbėtojas. Argi jūs neieškote Manęs visais keliais? Argi jūs nešaukėte Manęs himnais ir psalmėmis, kad Aš jus išgelbėčiau? Na, štai Aš esu, tik dabar atėjau tokia forma, kurios jūs nesitikėjote. Tačiau ta forma, kuri nėra nauja, neturėtų jūsų gluminti. Verčiau stenkitės ieškoti mano mokymo esmės, ir įsitikinsite, kad šis tonas, kuriuo aš su jumis kalbu, ta meilė, kuria jus užlieja mano žodžiai „ “, ir ta išmintis, kuri spinduliuoja kiekviename mano pamokyme, yra kalba, kurią supranta jūsų siela.

44. Pasinaudokite mano Žodžio šviesa ir išsilaisvinkite ja, nes jau seniai užsiimate tik žemiškais dalykais ir tapote žemiškųjų gėrybių sargais, neatsižvelgdami į tai, kad siela yra lemta sugrįžti į savo senąją tėvynę ir kad turite paruošti jai kelionės maistą ir lazdą, kurie jai padės kelionėje.

45. Žmonės siekia nemirtingumo šiame pasaulyje ir bando jį pasiekti materialiais darbais, nes žemiškoji šlovė – nors ir laikina – akis žavi, o jie

pamiršta Dvasios šlovę, nes abejoja to gyvenimo egzistavimu. Būtent tikėjimo trūkumas ir dvasinio pakilimo stoka uždėjo skepticizmo šydą ant žmonių akių.

46. Jei ši žmonija tikėtų mano Žodžiu, nešiotų mane savo širdyje, jai visada būtų prisiminęs tas mano posakis, kurį kartą pasakiau manęs klausančioms minios: „Iš tiesų sakau jums: net jei tik paduosite stiklinę vandens, tai neliks be atlygio.“

47. Tačiau žmonės mano, kad, jei ką nors duos, už tai nieko negaus, ir, norėdami išsaugoti tai, ką turi, viską pasilieka sau.

48. Dabar Aš jums sakau, kad mano teisingume yra tobulas atlygis, kad jūs niekada nebijočiau atiduoti nieko iš to, ką turite. Ar matote tuos žmones, kurie kaupia ir kaupti lobius ir neleidžia niekam dalytis savo turtu? Tie žmonės savyje nešioja mirusią sielą.

49. O tie, kurie iki pat savo gyvenimo paskutinio atodūsio pasišventė užduočiai atiduoti savo artimui viską, ką turi, kol paskutinę valandą pamatė save vienišus, apleistus ir vargšus – šiuos visada vedė tikėjimo šviesa, kuri jiems tolumoje parodė „Pažadėtosios žemės“ artumą, kur jų laukia mano meilė, kad atlygintų jiems už visus jų darbus.

50. Iš tiesų, sakau jums, šiandienos galingieji pasitrauks, kad užleistų vietą tiems, kurie dėl meilės ir gailestingumo savo artimiesiems taps dideli ir stiprūs, galingi ir išmintingi.

51. Mokiniai, priimkite mano žodį kaip dar vieną mano meilės jums įrodymą. Pajuskite savo kūne ir sieloje mano gydomąjį balzamą. Tačiau jei jūsų sąžinė sako, kad jūsų skausmas yra jūsų nuodėmės pasekmė , išvarykite ją iš savo esybės, nes mano mokyme rasite jėgų įveikti savo kūno silpnumą. Visi ateikite pas Mane, kad Aš jums suteikčiau jėgų pasiekti savo sielos išlaisvinimą.

52. Leiskite vaikams ateiti pas Mane. Leiskite jaunimui priartėti prie Manęs. Vyrai ir moterys – vieni geriausiame amžiuje, kiti senatvėje – ateikite pas Mane, Aš noriu džiaugtis jūsų buvimu, noriu girdėti jūsų balsus, kaip jie mane vadina Tėvu.

53. Nusidėjėliai, išverkite savo ašaras savo Mokytojui, kad jūsų ašaros jus apvalytų. Bet jūsų verksmas turi būti panašus į Magdalenos atgailą, kad jūsų meilė pasiektų Mane kaip tos atgailaujančios nusidėjėlės malda.

54. Nugalėkite savo išdidumą, kad taptumėte nuolankūs savo artimų atžvilgiu. Nuolankumas yra pergalė, o išdidumas – pralaimėjimas, net jei šiame pasaulyje šiuos dalykus vertinate kitaip.

55. Kuo galite didžiuotis, jei žemėje nieko neturite? Aš nepadariau jūsų šio pasaulio paveldėtojais. Aš patikėjau jį jums taip pat, kaip dvarininkas elgiasi su savo darbininkais: jis paskirsto tarp jų atsakomybę už laukų

apdirbimą ir priežiūrą, kad vėliau surinktų derlių ir kiekvienam atiduotų jam priklausančią dalį.

56. Imkite iš žemės tai, ko jums reikia, džiaukitės ir mėgaukitės viskuo, ką ji jums suteikia gero. Tačiau niekada neikite taip toli, kad savo žemiškąjį gyvenimą laikytumėte tobula sielos tėvyne, ir nelaikykite to, ką turite šiame pasaulyje, savo didžiausiu turtu.

57. Žemė nėra sutepta, ji yra palaiminta ir tyra. Tai žmonės suteptė savo širdis. Jei Žemė būtų nusidėjusi, Aš jau seniai būčiau ją sunaikinęs ir nusiuntęs jus gyventi į kitą pasaulį; tačiau Aš nerandu joje jokios gėdos dėmės. Todėl sakau jums, kad būtent su *žmonija* turite dirbti – siekdami jos atsinaujinimo, – kad ji vėl suteiktų jums taiką, gerovę, meilę, gausą ir tikrą pažangą.

58. Pažvelkite, su kokiu kantrumu Aš jus mokau, kad ir jūs turėtumėte kantrybės, kai mokysite savo artimus, ir kad, kai tik vargšas pasibels į jūsų duris, jūs niekada neatsisakytumėte jo priimti ir nepasitiktumėte jo su nepasitenkinimu. Ką jūsų rankos galėtų jam pasiūlyti, jei jūsų širdyje nėra meilės? Sakau jums: jei kas nors jaučia nuovargį, tai todėl, kad neturi tikro dvasingumo. O tas, kuris visada yra pasirengęs duoti, sugebėjo pakelti savo jausmus virš kūno egoizmo.

59. Kartais Aš sulaikau nuo jūsų savo gailestingumą, kad jūs būtumėte priversti pagalvoti apie tuos, iš kurių jūs taip pat jį atimote. Tačiau Aš niekada jūsų neatsisakau, nes tai, ką Aš jums kartą daviau, yra jūsų.

60. Ar manote, kad patyrėte daug nusivylimų iš žmonių? Taip atsitiko, kai kažko iš jų tikėjotės, o jiems neturėjote nieko pasiūlyti.

Tačiau dabar, kai jūs palaipsniui atsisakote šio materialaus intereso ir savo egoizmo – dabar, kai žinote, kad būtent Aš prižiūriu jus, net jei pasaulis neturi jums nieko pasiūlyti, – jūs nebegalite kalbėti apie nedėkingumą, nusivylimus ar apgaulę. Turite užmerkti akis ir širdį prieš bet kokį žmogiškąjį menkystumą ir atverti jas tik tam, kad tarnautumėte savo artimui su tikru gailestingumu ir meile.

61. Būtent tie, kurie jums sukelia daugiausia kančių, gali labiausiai padėti jums dvasiniu požiūriu tobulėti. Skatinkite troškimą dvasinio tobulėjimo, pašalinkite savo gyvenimo monotoniją ir rutiną. Argi nemanote, kad mano apreiškimas per žmogiškąjį protą yra nepaprastai reikšmingas? Argi nesuvokiate visų tų dvasinių dovanų, kurias Aš jums suteikiau, vertės?

62. Būtent Aš sulaukiu visų nedėkingumo; Aš, kuris jus myliu ir duodu jums viską. Vis dėlto – ar kada nors girdėjote, kad Aš esu nusivylęs jumis? Niekada, mano vaikai. Kas gali jus pažinti geriau už Mane, kad galėtų nusivilti, juk Aš žinau, kad jūs Mane mylėsite ir pasieksite mano Karalystės

vartus? Jei Aš mąstyčiau taip, kaip dabar mąstote jūs, tai būtų tarsi Aš reikalaučiau iš jūsų kraujo, kurį kitą kartą praliejau būdamas žmogumi. Tačiau Aš jums sakau, kad tas kraujas jums buvo tai, kas nutiesė kelią į dvasinį tobulėjimą.

63. Būtina, kad suprastumėte savo užduotį, kad galėtumėte ją įvykdyti, kaip yra jūsų pareiga. Atminkite: kai tik giliai pajuntate artimo skausmą, priimate jį kaip savo ir atnešate man maldoje, tada tampate tikru užtarėju ir tarpininku tarp Dievo ir savo artimų. Aš pastatysiu į jūsų gyvenimo kelią tiek tą, kuris dar turi gyventi pasaulyje, tiek tą, kuris turi jį palikti, nes jūs sugebėsite pažadinti troškimą atsinaujinti tame, kuris toliau eina savo keliu žemėje, o tam, kuris netrukus iškeliaus į Dvasinę sferą, galėsite nurodyti kelią, vedantį jį į Šviesą. Aš jums suteikiau dvasines dovanas, kad jas naudotumėte savo artimųjų ir savo pačių labui, bet ne tam, kad jas slėptumėte iš baimės prieš pasaulį, , ir ne tam, kad jas demonstruotumėte ar netgi jomis girtumėtės. Rodykite gailestingumą taip, kad nežinojantieji, vargšai ir nekaltieji pajustų savyje norą taip pat turėti jūsų dovanas, trokšdami irgi tarnauti savo artimui. Tada turėtumėte juos mokyti ir atskleisti jiems, kad kiekviena būtybė savyje nešioja Dieviškosios Dvasios dovanas.

64. Niekas neturi drįsti sukelti pasipiktinimo mokymais, kurių mano darbas jam neatskleidė, nes jie taptų priežastimi, dėl kurios mano mokymas būtų persekiojamas, ir dėl to jūs turėtumėte atsakyti prieš mano teisingumą. Kalbėkite apie mano tiesą, niekada jos nekeisdami. Niekada netylėkite iš baimės, nes iš tiesų, Aš jums sakau: jei jūs tylėtumėte, kalbėtų akmenys. Pamąstykite, kad jūsų planetos struktūra sudaryta iš uolienų ir kad iš jos gelmių išsiveržtų griaudžiantis garsas, skelbiantis teisingumo laiką. Nelaukite šio liudijimo, verčiau kalbėkite patys. Bet šis balsas turi sklisti iš jūsų širdies, nes joje kalbės jūsų dvasia.

65. Tauta, Aš atėjau, kad palengvintų jūsų gyvenimą, kad duotų jums amžinojo gyvenimo duoną. Padarykite Mane savo artimuoju, ir Aš įdėsiu savo ramybę į jus.

66. Man džiugu šiuo metu duoti jums savo Žodį, kaip Aš jį daviau jums Antrajame Laike: paprastą Žodį, kad galėtumėte jį suprasti, ir, jį išgirdę, savo širdis prisotintumėte drąsa ir dorybėmis. Pažvelkite, kaip jo dieviškoji esmė užvaldė jūsų dvasią ir tapo balzamu jūsų žaizdoms, kad rytoj ir jūs galėtumėte gydyti savo artimus, leisdami jiems išgirsti mano Žodį.

67. Jei pasirengsite dvasiškai, pamatysite stebuklus, pasveiksite, o jūsų artimieji gaus malonių ir gėrio.

68. Žmoniją laukia dideli išbandymai, o jūs turite būti pranašai ir tvirtovė. Melskitės, dirbkite, ir gamtos jėgos praeis pro jus, nepalikdamos

jokių pėdsakų. Pakelkite savo užtarimą, ir Aš jums pažadu, kad meilės ir apsaugos apsiaustas apsaugos jūsų artimuosius. Aš iš jūsų neprašau nei atgailos, nei aukų. Kad man patiktumėte, pakanka pakelti savo sielą, ir Aš užliesiu jus taika. Mylėkite vieni kitus, ir Aš jus palaiminsiu.

69. Aš neprašiau jūsų eiti į tolimus kraštus skleisti mano mokymo; dar neatėjo tas laikas. Bet ateis momentas, kai su savo artimaisiais persikelsite į kitas vietas, kur įsikursite ir toliau būsite nenuilstantys brangios sėklos, kurią jums patikėjau, sėjėjai.

70. Mano tautą ieškos įvairių rasių ir tikėjimų žmonės, ir būtina, kad mano mokiniai jiems parodytų trumpiausią kelią pas mane, mokydami juos mylėti vieni kitus.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Pamoka 129

1. Iš savo Karalystės Aš atvykstu į žmogaus namus ir ieškau jo tikėjimo žibinto. Aš pasibeldžiau į kiekvieną širdį, norėdamas kiekvienoje iš jų atpažinti gerą valią skubėti į mano šauksmą. Kai kuriose radau šventovę, apšviestą lempos liepsnos, kitose – tik tamsą. Vienos yra tyros vietos, į kurias galiu įžengti, kitos – suteptos, ir jos pirmiausia turi apsivalyti, kad galėtų mane priimti. Tačiau visus juos aš laiminu ta pačia meile.

2. Tas, kuris beldžiasi į jūsų duris, neatvyksta karališkais drabužiais, nors ir yra karalius. Jis ateina keliautojo drabužiais, ieškodamas prieglobsčio. Kiekvieną kartą, kai matau jus pabudusius, budrius ir manęs laukiančius, mano Žodis liejasi į jus kaip neišsenkanti upė, kad jūsų širdys taptų derlingos. Ši širdis, kuri plaka jūsų viduje, yra tinkama dirva dieviškajai sėklai pasėti. Jūsų siela yra Dieviškumo šventovė, ji yra mano buveinė. Jūsų dvasia yra mano teisingumo balso vertėjas ir mano skeptrą palaikanti atrama. Visos šios jėgos jums sako, kad jūs nesate nepriklausomi, bet kad kilę iš visagalios Būtybės, kuriai turite paklusti savo valią, nes Ji yra tobula.

3. Tėvas artėja prie Savo vaikų, kad iš jų surinktų jų nuopelnus kaip geriausią derlių, o ne tik jūsų kančių ašaras; nes ne jas Aš saugau savo klėtyse. Beveik visada jūsų ašaros yra jūsų nepaklusnumo mano Įstatymui vaisius. Tik retai jūs verkiate iš meilės ar atgailos.

4. Šiuo metu Aš radau jūsų širdis sukietėjusias. Tačiau jei Pirmuoju Laiku Aš išraižiau savo Įstatymą akmenyje – kodėl gi šiuo metu Aš negalėčiau jo įspausti į jūsų širdžių uolą? Ten Aš jums parodysiu savo Žodžio galią ir parašysiu ne tik lapą, bet ir knygą, kurioje bus paslaptys mano paslėptos išminties, kurias gali atskleisti tik Aš.

5. Aš kalbu jums kaip Tėvas ir kaip Mokytojas; tačiau kai Aš kalbu jums kaip Teisėjas, bijokite mano teisingumo, bet nebėkite nuo jo, nes net ir šis balsas yra draugas, ir kai jis reikalauja iš jūsų atsakomybės, jis tai daro todėl, kad jus myli. Taip Aš atsiskleidžiu jūsų akyse, kad galėtumėte mane pažinti. Kaip jūs galėtumėte tai pasiekti, jeigu Aš amžinai gyventų pasislėpęs už paslapties šydo? Supraskite, kad Man buvo būtina palaipsniui atsiskleisti jūsų dvasiai, kad galiausiai galėtumėte pamatyti Mane visoje Mano šlovėje. Jeigu jūsų dvasinio vystymosi pradžioje Aš būčiau pasirodęs jūsų dvasiai visoje savo didybėje – ką jūs būtumėte matę, pajutę ar supratę? Nieko! Jei būtumėte jautęsi man artimi, būtumėte pajutę begalinę tuštumą, arba, stengdamiesi suvokti gilią tiesą, būtumėte supratę, kad jūsų protas to nesugeba, o jūsų dvasia yra per silpna. Šiandien vėl šiek tiek atitraukiu savo paslapties šydą, kad geriau pažintumėte savo Dievą.

6. Kas yra aklas, kad negali Manęs matyti? Kas yra nejautrus, kad negali Manęs pajusti? Jau seniai Aš jus ruošiau suvokti Mane šia forma, t. y. matyti Mano veidą, tuo pačiu ruošdamas jus ateinantiems laikams, kuriuose turėsite daugiau sužinoti apie Mane. Taigi, jei trokštate šviesos, jei esate išalkę ir ištroškę tiesos, klausykite Manęs visomis savo juslėmis ir sielos jėgomis, ir pamatysite Mane. Nepripraskite prie šio žodžio kaip prie kasdienybės dalyko ir nepakliūkite į pamaldų ritualo rutiną. Nepriimkite mano mokymo kaip kokio nors žemiško darbo ir nesinaudokite juo, siekdami pasipelnyti iš savo artimųjų patiklumo ar jų fizinių ar dvasinių kančių.

7. Jums atėjo supratimo laikas, atėjo apšvietimo akimirka, ir jau nebetoli tas momentas, kai turėsite išeiti, kad šis Šviesos spindulys nušviestų kitų širdis. Aš suteikiu jums jautrumą ir žinias, kad įvykdytumėte savo dvasinę misiją. Visi jūs esate pajėgūs suteikti šviesų patarimą tiems, kuriems to reikia, ir nusausinti verkiančiojo ašaras. Aš jums gausiai daviau brangų gydomąjį balzamą, kuris neturi likti nenaudojamas nė vienos dienos. Skausmas jus išgrynino, kad galėtumėte atskleisti savo dvasinius talentus. Neapsitaškite vėl nuodėme. Taip pat išsivalė ir jūsų lūpos, ir jūsų širdis – vienos, kad taptų meilės artimui ir gerų jausmų šaltiniu, o kitos – kad sugebėtų išreikšti tyrumą ir didingumą.

8. Štai mano pamokymas – aiškus, skaidrus kaip vanduo, kuriuo malšinate savo troškulį. Aš paverčiu jūsų širdį šuliniu, kad ji surinktų šį vandenį ir kad dėl jo skaidrumo galėtumėte matyti iki pat dugno, tarsi matytumėte mano Dvasią, laisvą nuo bet kokios formos ar uždangos.

9. Klausykite manęs, mokiniai, nes iš manęs kyla visa išmintis. Aš ateinu pas jus žodžiais ir darbais, kad nustebinčiau jus jūsų miego metu. Tačiau tikrai sakau jums: prieš ateidamas pas tautą ar į širdį, aš siunčiu jai pasiuntinį ar kelio paruošėją, kad ji galėtų mane atpažinti ir priimti mano atvykimo metu. Dabar paklauskite savęs, kurio iš mano atvykimų metu jūs buvote tikrai pasirengę mane priimti.

10. Pirmųjų laikų pranašai, skelbę Mokytojo atėjimą, miestuose buvo išjuokiami, persekiojami ir apmėtomi akmenimis. Elijas, kuris tuo metu kalbėjo per įkvėpto ir teisiojo vyro, vardu Roque Rojas, lūpas, pamokslavo „dykumoje“, ir labai nedaugelis išgirdo jo balsą.

11. Jei pažvelgsite į Mozės kovą tuo pirmuoju laikotarpiu, taip pat pastebėsite menką tikėjimą ir pasirengimo trūkumą lemiamais momentais. Prisiminkite: kai Mozė savo tautai nurodė, kad išsilaisvinimo naktį niekas neturėtų miegoti, o nakties valandas praleisti stovint maldoje, su užsidėtais sandalais ir kelionės lazdele rankoje, buvo daug tokių, kurie pasidavė miegui, o kai jie pabudo, tauta jau buvo iškeliavusi. O kai Mozė

paliko tautą vieną, kad melstųsi ant Sinajaus kalno, grįžęs rado didžiulę minią pasinėrusią į stabmeldystę; ji buvo visiškai pamiršusi savo vadovo ir pranašo pranešimus apie Jehovos pažadus.

12. Aš niekada nenorėjau rasti jūsų nepasiruošusių ar užklupti jus nusidėjusius ar miegančius pasaulio ir kūno glėbyje. Todėl Aš iš anksto jums siunčiau savo pasiuntinius, kad jie perduotų jums mano balsą, pradedant nuo kukliausios trobelės iki prabangiausios rezidencijos. Aš leidau, kad toje pačioje tautoje gimtų septyni didieji pranašai, kad jie jai paskelbtų pasaulio Išganytojo atėjimą – septyni vyrai, kurie buvo tos tautos broliai ir turėjo jos kraują bei kalbą. Juose Aš įdėjau savo balsą, kad jie vargšams ir engtiems būtų tarsi vilties švyturys, o išdidiesiems, piktiesiems ir neteisiems – teismo pranašystė.

13. Kai Pažadėtasis atėjo pas savo tautą, Jam sekė tik labai nedaugelis – tik tie, kurie alkė ir troško teisingumo. Tačiau tie, kuriems buvo suteikta daug garbės, kurie buvo pilni tuštybės ir galios troškimo ir jautė, kad mano teisingumo rodomasis pirštas nukreiptas į juos – būtent jie paruošė kryžių Dievo Sūnui.

14. Jūs turite nešti žmonijai Gerąją Naujieną, kad ji jau gyvena Šventosios Dvasios laikais – šiais laikais, kuriuos paskelbė didieji gamtos ženklai, siekiant atverti „ “ mokslininkų akis tiesai, paskatinti nusidėjėlio širdį atgailai ir priversti pasaulį susimąstyti. Tačiau ši žmonija – nenorėdama teisingai išaiškinti šių (gamtos reiškinių) balsų – negalėdama visko priskirti materialiosioms priežastims, pasidavė prietaringoms baimėms. Todėl šiuo metu mano Žodis susidūrė su širdimis, kurios yra kaip uolos, ir taip man prasidėjo nauja Kančia.

15. Šviesa, kurią mano Dvasia šiuo metu išliejo ant jūsų, yra kraujas, kurį Jėzus praliejė ant kryžiaus už žmoniją. Kaip išankstinis šių apreiškimų simbolis, Pirmuoju laikotarpiu jūs aukojote ėriukus ir jų krauju pažymėjote savo namų duris. Kraujas yra gyvybė, auka – meilė. Meilė yra sielos šviesa. Tai visais laikais buvo jūsų bruožas ar ženklas.

16. O tauta, kuri sekė šiuo balsu, – niekada nepamiršk, kad Viešpaties meilė tave pažymėjo didžiai misijai. Šis dieviškas ženklas yra mano meilės bučinys, tai apsauginė jėga, ginklas ir skydas.

17. Gyvenimas, kurį šiandien keliaujate, yra didesnė dykuma nei ta, kurią Izraelis perėjo Pirmuoju laikotarpiu. Tačiau jei, ją perkeliaudami, jums netrūks meilės ir tikėjimo, nebus nei trūkumo, nei alkio, nei troškulio. Gyvenimo kelionėje bus manna ir vanduo, oazės ir džiaugsmai. Tie, kurie nebėga nuo karšto smėlio, nepasitraukia prieš priešus ir nenusilpsta ilgoje kelionėje, netrukus pajus, kad artėja prie Pažadėtosios žemės.

Tačiau tie, kurie kelyje ieško patogumų, malonumų ir priemonių, kaip tapti dideliais, sustos kelyje ir atidės savo atvykimą prie miesto vartų. Kelias – tai tobulėjimas, o dykuma – tikėjimo išbandymas ir dvasios grūdinimas.

18. Nepaverskite šio kelio taku pagal savo skonį, nesistenkite pritaikyti mano Įstatymo ir mano Darbo prie savo gyvenimo, įpročių ir aistrų. Jūs turite prisitaikyti prie *mano* Įstatymo.

19. Kartais jūs negalite suprasti, kodėl Aš jus taip labai myliu, kodėl atleidžiu jums visas jūsų nuodėmes. Tada Aš jums parodau jūsų artimuosius, kad jūs su jais elgtumėtės taip, kaip Mokytojas elgėsi su jumis.

20. Kas šiais laikais gali abejoti mano mokymų gėriu? Aš pasakiau žmonėms, kaip ir anksčiau: „Mylėkite vieni kitus“, vaikams: „Gerbkite savo tėvus“, vyrui: „Gerbk moterį“, tėvams: „Būkite geras pavyzdys savo vaikams“. Tai nėra tamsa. Mano sėkla atneša taiką, meilę, vienybę. Taip jūs nutraukiate tą atpirkimą, kuris nuo seniausių laikų buvo perduodamas iš tėvų vaikams – skausmingą atlygį, kuriuo buvo ta sėkla, kurią jūs vis iš naujo sėjote ir nuimdavote. Būtina, kad kiekvienas nusižengimas būtų nuplautas, ir tikrai, sakau jums, nė vienas nusižengimas neišvengs mano teisingumo. Gali praeiti metai, šimtmetis ar net amžius, bet teismo valanda ateis.

21. Mylėkite tyrumą, gyvenkite pagal įstatymą, kurį jums nurodo sąžinė. Pasinaudokite šiais mokymo laikais, kad galėtumėte pritaikyti tai, ko išmokote. Nemiegokite, kol kiti verkia, nepripraskite prie karo naujienų. Turėkite omenyje, kad šios naujienos kupinos raudų, skundų ir baimių. Supraskite, kad šie pranešimai, kurie pasiekia jus, yra jūsų brolių ir seserų skausmo šauksmai. Jums būtų geriau, jei, remdamiesi mano Žodžiu, pajustumėte tų žmonių skausmą, ir, paskatinti užuojautos, melstumėtės už juos bei užsitarnautumėte nuopelnų, kad jie rastų ramybę ir karas neapimtų ir jūsų tautos, o tada, gerdami labai kartų taurę, sušuktumėte: „Dabar suprantu, ką išgyveno tos tautos!“

22. Kas taptų iš šios tautos, kurią Aš subūriau, jeigu Aš jos nemokyčiau teisingumo, tiesos ir meilės žodžiais? Argi netikite mano šių laikų žodžiu, nes Aš jį jums perteikiu per savo vaikus?

23. Jei pirmųjų laikų pranašus nužudėte gatvėse, o vėliau mano apaštalus pasmerkėte kankinio mirčiai, tai sakau jums, kad mirtį jūs sukeliate ir šiems žodžio nešėjams, jei netikite žodžiu, kuris sklinda iš jų lūpų. Ar jūs taip labai pavergti savo kūniškų pojūčių, kad nejaučiate šio žodžio dieviškosios esmės? Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Medis pažįstamas iš jo vaisių.“

24. Aš ruošiu jus laikui, kai jūs nebegirdėsite mano Žodžio, nes tada žmonės vadins jus tauta be Dievo, tauta be šventyklos, nes jūs neturėsite didingų bažnyčių pastatų, kuriuose galėtumėte mane garbinti, nebešvęsite iškilmingų kulto apeigų, nebeieškosite manęs atvaizduose. Bet Aš jums paliksiu knygą kaip testamentą, kuri bus jūsų apsauga išbandymuose ir kelias, kuriuo nukreipsite savo žingsnius . Šie žodžiai, kuriuos šiandien girdite per balso nešėją, rytoj išsilies iš Raštų, kad jūs vėl jais pasistiprintumėte ir kad juos išgirstų žmonių minios, kurios tuo metu prisijungs.

25. Neatsižvelkite į tai, kas buvo užrašyta ankstesniais laikais, nes tada būtumėte fanatikai. Neleiskite aistrai jus valdyti ir išmokite gerbti savo brolius, kurie ankstesniais laikais savo meile, tikėjimu ir net savo krauju užrašė tų knygos puslapių, kuriuose yra įrašyti vardai ir pavyzdžiai tų, kurie liudijo apie mano tiesą.

26. Ar jūs mane mylite ir ar mane pažįstate? Ar mylite Mariją, savo Dangiškąją Motiną? Mat tarp tų knygos puslapių yra vienas, parašytas jūsų Atpirkėjo krauju ir Marijos ašaromis – To, kuri savo širdyje saugo Dievo motinišką meilę.

27. Jei norite, kad naujos kartos gerbtų Trečiąjį Testamentą, gerbkite ankstesnius Testamentus.

28. Didžiosios nelaimės sukrės pasaulį, ir tada žmonės atkreips dėmesį į naująjį Apreiškimo knygą, kurią jie turės rasti tvirtą kaip uolą, įspaustą į tautos širdis.

29. Teisingai supraskite mano žodžius. Aš daug kalbėjau jums apie savo nebuvimą ir atsisveikinimą. Tačiau suvokite, kad aš kalbėjau jums perkeltine prasme. Tiesa, Aš daugiau nebekalbėsiu su jumis šia forma, bet ar galite įsivaizduoti, kad Aš galėčiau nutolti nuo kurio nors iš jūsų, juk Aš esu jūsų sielos gyvenimas ir amžinai joje gyvenu? Ar galėsite nustoti girdėti savo Tėvo balsą savo esybės gelmėse? – Niekada, jei sugebėsite pasiruošti.

30. Jūs artėjate prie šio tikslo, būtent šiam tikslui Aš atėjau, kad per šiuos apreiškimus jus paruoščiau. Jei būsite pasirengę, girdėsite mano balsą tyrai ir aiškiai; jei ne, būsite sumišę ir negalėsite perduoti nieko, išskyrus liudijimą. Ką tada perduosite, apie ką norėsite kalbėti po mano Žodžio atsisveikinimo?

31. Aš noriu, kad – nenukrypdami nuo natūralaus ir paprasto gyvenimo ir nepatekę į būseną, kuri galėtų būti laikoma nenormalia, – jūs visada liktumėte pasirengę ir savo širdyse išsaugotumėte dvasingumą, kad bet kuriuo metu, kai būsite pašaukti, būtumėte pasirengę įvykdyti savo misiją.

32. Aš jums sakiau, kad 1950 metais surinksiu Žemėje 144 000 Pažymėtųjų. Tačiau niekas nežino, kurioje Žemės vietoje Aš leisiu gimti tiems, kurie dar yra dvasiniame pasaulyje, kad jie įvykdytų mano užduotį.

33. Jūsų likimas yra manyje, nes Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas. Vėliau jūs vėl susirinksite Dvasinėje Tėvynėje ir iš ten užbaigsite savo darbą.

34. Suteikite savo užduoties vykdymui dvasinį pobūdį. 1950-ieji metai jau artėja, ir jūs neturėtumėte likti nepasiruošę. Noriu matyti, kaip jūs uoliai vykdote savo misiją, bet ne fanatiškai. Pasinaudokite laiku, kuris sielai yra šviesa ir išgelbėjimas.

35. Nors žmonija jau nuėjo ilgą kelią, ji vis dar lieka dvasiškai susiskaldžiusi. Argi kiekvienai tautai buvo paskelbta kita tiesa? – Ne, tiesa yra viena.

36. Žmonių dvasinis susiskaldymas kyla iš to, kad vieni pasinaudojo viena „šaka“, o kiti – kita „šaka“. Yra tik *vienas* medis, o jo šakų – daug. Tačiau žmonės nenorėjo taip suvokti mano mokymų, o nesutarimai juos skiria ir gilina jų nuomonių skirtumus. Kiekvienas tiki, kad turi tiesą, kiekvienas jaučiasi teisus. Tačiau Aš jums sakau: kol ragausite tik vienos šakos vaisių ir atmesite kitų, nepasieksite supratimo, kad visi vaisiai yra kilę iš dieviškojo medžio, o jų visuma sudaro absoliučią tiesą.

37. Kai Aš jums kalbu apie šias tiesas, nemanykite, kad Mokytojas turi omenyje išorines įvairių religijų kulto formas, bet pagrindinį principą, kuriuo remiasi kiekviena iš jų.

38. Dabar jaučiamas stiprus audros vėjas. Jo gūsiai, supdami medį, numeta jo įvairius vaisius, ir juos paragaus tie, kurie anksčiau jų nepažinojo. Tuomet jie sakys: „Kokie klaidingai nuklydę ir akli buvome, kai – vedami fanatizmo – atmetėme visus vaisius, kuriuos mums siūlė mūsų artimieji, vien dėl to, kad jie mums buvo nežinomi!“

39. *Dalis* mano Šviesos yra kiekvienoje žmonių grupėje, kiekvienoje bendruomenėje. Todėl niekas neturėtų pasigirti, kad žino visą tiesą. Taigi supraskite: Jei norite toliau gilintis į Amžinojo esmę, jei norite pasiekti daugiau, nei esate pasiekę iki šiol, jei norite daugiau sužinoti apie Mane ir apie save, tuomet pirmiausia turite suvienyti vienų įžvalgas su kitų įžvalgomis, taip pat „ “ su visais kitais. Tada iš šios harmonijos spindės aiški ir labai ryški šviesa, kurios iki šiol ieškojote pasaulyje, bet neradote.

40. „Mylėkite vieni kitus“ – tai yra mano devizas, mano aukščiausiasis įsakymas žmonėms, neatsižvelgiant į tikėjimo išpažinimus ar religiją.

41. Artėkite vieni prie kitų, vykdydami šį aukščiausią įsakymą, ir kiekviename iš jūsų rasite Mane.

42. Būkite atidūs stebėtojai, ir suprasite, kad pasaulėžiūrų, tikėjimų ir religijų kova jau prasideda. Jūsų žmogiškųjų nesutarimų pasekmės žingsnis po žingsnio veda jus į šią naują kovą.

43. Ach, jei tik žmonės būtų atviri, kai tik mano Šviesa prie jų priartėja – kiek skausmo ir sumaišties jie sau sutaupytų! Tačiau jie dar nemoka pasiruošti priimti taiką. Jie stengiasi pasiruošti tik karui arba bent jau gynybai.

44. Argi, Aš jums visa tai paskelbęs ir įspėjęs, galėtumėte dar susijaudinti kaip bet kuris nežinantis žmogus, kai ateis kovos laikas?

45. Pasiruoškite taikai, harmonijai, susitaikymui ir brolystei.

46. Jūs matysite, kaip didžiosios religijos pultų viena kitą, o sumišusios žmonių minios bėgtų panikoje. Tuo metu ši tauta turi visiškai suvokti savo užduotį, ji turi būti laisva nuo prietarų, dėmių ar klaidų, kad galėtų ištieskti savo gailestingumo ranką tiems, kuriems reikia taikos, paguodos, šviesos ir sveikatos.

47. Atnaujinkite savo gyvenimą, suteikite savo darbams dvasinį pobūdį, studijuokite mano Žodį, nes jame Aš jums suteikiu *visų* dieviškojo medžio vaisių skonį, kad — kai jūsų artimieji jums pasiūlys vaisių, kuriuos jie turi ir kuriuos užaugino, — jūs, žinodami to vaisiaus, kurį Aš jums daviau, skonį, su meile priimtumėte jų vaisių, jei juos rasite tyrų, arba su gerumu juos atstumtumėte, jei juos rasite netyrų.

48. Siela turi aukštesnę prasmę, kuri leidžia jai atrasti tai, kas tikra, tyra ir tobula. Tačiau būtina, kad ši dovana vystytųsi, kad nepakliūtumėte į klaidą, t. y. kad nesimaitintumėte nesveikais mokymais ir neatmestumėte to, kas iš tiesų yra maistas jūsų sielai.

49. Aš jums suteiksiu savo mokymą; tačiau pirmiausia atiduokite man savo sielvartą, verkite prie Mokytojo širdies, atsipalaiduokite, o kai nuraminsite savo skausmą, kai ašaros ant jūsų skruostų išdžius, pakelkite savo sielą, kad mano mokymas ją pasiektų.

50. Aš nenoriu matyti nė vieno iš savo mokinių alkano ar ištroškusio; noriu matyti jus pasotintus, pavalgusius ir atsigėrusius prie mano stalo. Tik taip jūs galėsite šiame pasaulyje atlikti darbus, kurie yra man verti. Nepamirškite, kad kiekviena praeinanti diena priartina mano atsisveikinimo valandą, o kas nepasinaudos šiuo mokymų laiku, vėliau jausis kaip našlaitis.

51. Tai nebuvo atsitiktinumas, kuris jus atvedė į mano akivaizdą. Mano balsas šaukė jus gyvenimo keliais, o mano gailestingumas jus vedė. Dabar jūs žinote, kad atvykote čia, kad sužinotumėte užduotį, kurią įvykdyti aš jus pasiunčiau į žemę. Iš mano žodžių jūs sužinojote, kas yra jūsų kilmė ir kas –

jūsų tikslas. Jūs gavote apreiškimą, kad esate tautos, kuri trimis etapais gavo Dvasios maną, dalis.

52. Jei viską, kas įvyko Izraelio tautoje per pirmuosius du laikotarpius, perkelsite į dvasinį lygmenį, suprasite, kad tas pats įvyko su jumis dabartiniu metu.

53. To tautos gyvenimas, jos istorija, yra pamoka visai žmonijai, tai yra palyginimas, knyga, kurios akmeniniai pamatai buvo Įstatymas, kurį Aš jums apreiškiau Sinajaus kalne. Jos turinyje išsaugotas pranašų balsas, tautos raida, jos kovos, pergalės ir pralaimėjimai, džiaugsmai ir kančios. Joje taip pat atsispindi tobulas Kristaus darbas tarp žmonių ir Jo pasekėjų misija.

54. Šiandien ta knyga atsiveria jūsų dvasiai, ir jūs matote, kaip iš jos veržiasi nauji šviesos spinduliai, nes tai, kas tais laikais nebuvo suprasta, šiandien jums paaiškinta. Šiandien jūsų dvasia gali belstis į Anapusio vartus, trokšdama išminties. Šiandien jūsų dvasiniai sugebėjimai leidžia jums priartėti prie Mokytojo, kad Jis jums parodytų naujas savo dieviškųjų paslapčių pamokas.

55. Mano tauta, nors mano Dvasios šlovėje ir viešpatauja ramybė, aš negaliu susilaikyti nuo to, kad jums siųsčiau savo pagalbą, nes matau, kaip jūs einate pasaulio keliais, vilkdami su savimi vargų ir netobulumų grandines.

56. Jūs keliaujate per dykumą, o jos viduryje Aš leidau augti palmių medžiams, kad rastumėte pavėsį ir poilsį. Iš jūsų pasaulio nevaisingos uolos Aš leidau trykšti neišsenkančiam šaltiniui, kad iš jo gertumėte ir nebeturėtumėte troškulio. Šiandien Aš jums neduodu laukų pasaulyje, kad juos dirbtumėte; savo laukus rasite savo širdyse. Vieni ką tik pradėjo juos dirbti, kiti baigia seniai pradėtą darbą, o dar kiti skinasi savo sėjos vaisius.

57. Šeimų galvos neturėtų teisintis, kad turi daug vaikų, kad jų laikas skirtas vien kasdienio duonos uždirbimui ir kad dėl to jie negali galvoti apie gerumo darymą kitiems.

58. Vyrai neturėtų Man sakyti, kad jaučiasi nepajėgūs mokyti mano Įstatymo. Visiems jums sakau, kad jūsų gyvenimo kelyje yra daugiau nei pakankamai progų, kai galite sėti mano sėklą, nešvaistydami savo laiko ir neapleisdami savo pareigų.

59. Tarnaukite Man, ir Aš tarnausiu jums.

60. Jūsų širdis neturi nusivilti, jei sėjate meilę savo vaikams ar artimiesiems, o iš jų gaunate tik skausmą. Jūs puikiai žinote, ką Kristus sėjo pasaulyje ir ką Jis nuėmė. Tačiau Jis žinojo, kad derlius nuimamas ne pasaulyje, o danguje, kai ateis tam laikas. Taigi ir jūs, mokiniai, sekdami

Mokytojo kantrybės pavyzdžiu, neieškokite atlygio ar atlyginimo žemėje, bet geriau laukite savo palaimos valandos anapus.

Telaimina jus mano ramybė!

Pamoka 130

(Skelbimas Didžiojo ketvirtadienio popietę)

1. Pasaulis giliai sujaudintas prisimindamas mano Kančią. Šią popietę, kai jūs minite tuos įvykius ir kai mano dieviškasis spindulys nusileidžia, kad suteiktų žmonių sieloms vidinę ramybę, Jėzus mato jūsų susijaudinimą.

2. Jūs, kurie mane mylite ir kaip apaštalai man aukojate savo gyvenimą, kurie ištroškusiam Rabbiui aukojate savo meilės kristalinį vandenį, – pajuskite, kad iš tiesų tarp jūsų yra Mokytojo Šventoji Dvasia.

3. Dabar atėjo laikas, kad viešpatautų Tiesos Dvasia, o religinis fanatizmas pasitrauktų iš žmonių širdžių.

4. Šiuo metu mano Dvasia jaučia labai didelį džiaugsmą, nes esu tarp savo mokinių, kuriems prie savo meilės stalo siūlau vyną – ne vynuogių vyną, kuris niekada nebus niekas kitas, kaip tik vynmedžio sultys, – bet savo paties dvasinį gyvenimą.

5. Praėjo laikas, kai Aš jums sakiau, kad turite prisiminti Šventąją Vakarienę, valgydami duoną ir gerdami vyną Mano atminimui. Šiandien Aš mokau jūsų sielą maitintis mano meilės mokymo prasmės turiniu ir atsisakyti bet kokios simbolikos.

6. Aš nesistengiu jums priminti kančių, priklausančių kitai epochai, ir vis dėlto jūs verkia klausydamiesi mano pamokymų, tačiau šios ašaros turi būti atgailos ašaros.

7. Pasaulis yra taurė, pilna kartumo; tačiau Kristus, Tėvo „Žodis“, ateina kupinas meilės ir tęsia begalinės artimo meilės mokymą, kurį Aš daviau žmonėms. Šiuo metu Aš jums rodau kelią, kuriuo turite eiti, kad pasiektumėte išgelbėjimą nuo savo nuodėmių. Tačiau Aš nenoriu, kad jūs tik mintyse nešiotumėte Kristų, bet kad savo meilės darbais liudytumėte Jo mokymo tiesą.

8. Pažvelkite, kaip šiandien daugelis mano vaikų klaidingai simbolizuoja tą vakarienę, kurioje Aš paskutinį kartą buvau susirinkęs su savo mokiniais; mano Žodis, mano meilės mokymas buvo iškreiptas. Šiuo metu „Dieviškasis Žodis“, tiesiogiai susijęs su visomis sielomis, dovanoja jums Savo meilę, taip pat kaip Jis dalijo duoną savo apaštalams.

9. Štai Kristus, Taikos Kunigaikštis, kurį minia laikė maištininku ir maištininku. Prisiminkite, kad Dievas-žmogus atėjo į pasaulį ir pasakė: „Tai yra mano vaikai, už kuriuos Aš pats atiduosiu paskutinį savo kraujo lašą.“ Šiandien, mano mylimieji vaikai, Aš kalbu su jumis paprastai. Tuomet Aš kalbėjau jums palyginimais, ir dažnai jūs Manęs nesupratote, nes mano žodžiams suteikėte klaidingą prasmę.

10. Žmonija, Aš tave myliu be galo! Aš sugrįžau pas jus – ne taip, kaip jūs Mane girdėjote Pirmajame laikotarpyje, nei taip, kaip mane matėte ir girdėjote Antrajame. Šiandien Aš jums duodu savo mokymą per protą, paruoštą mano išmintimi.

11. Tarp mano tautos visada buvo tiek tų, kurie jaučia dvasingumą, tiek tų, kurie siekia vien tik materialių gėrybių. Pirmajame laikotarpyje buvo situacijų, kai vieni garbino „Auksinį veršį“, o kiti verkė iš baimės prieš Jehovą; o Antrajame laikotarpyje tarp mano apaštalų buvo vienas, kuris norėjo gauti iš manęs įgaliojimą paversti akmenis auksu, teigdamas, kad būtų gerai pinigais paremti alkanus vargšus. Tuomet Aš jam pasakiau: „Duoti žmonėms pinigų reikštų, kad jie jų nebevertintų, nes juos galima lengvai gauti.“ Ir Aš pridėjau: „Kas seka paskui Mane, tas turi būti vargšas kaip jo Mokytojas.“ Todėl Aš ir nuolankiai nusilenkiau, kad nuplaučiau savo mokinių kojas, ir jiems pasakiau: „Niekada nelaikykite savęs pirmuoju, bet paskutiniaisiais prieš Tėvą.“

12. Jums, mano naujiems mokiniams, sakau: „Ką matote, kad Aš darau jums, tą darykite savo broliams.“

13. Jūs paruošėte savo širdis priimti mano Žodžio esmę ir kartu su juo – paguodą, padrąsinimą ir šviesą, kurių jums reikia. Jūs pasitikite manimi, nes žinote, kad, kaip ir visos būtybės, gaunate mano apsaugą. Tačiau Aš jums sakiau, kad gyvenate atpirkimo ir apvalinimo laikotarpiu ir kad dar labai smarkiai patirsite skausmą.

14. Ateitis žmonėms atneš dar didelių kovų ir išbandymų, ir jūs, kaip šios žmonijos dalis, taip pat turėsite kentėti. Tik malda ir „budrumas“ padarys šias kančias pakenčiamas. Daugelis šių išbandymų metu praras orientaciją, nusivils ir ieškos savo kančių sprendimo kitais būdais. Tačiau tik tada, kai jie sugrįš į gėrio, taikos ir teisingumo kelią, jie atgaus ramybę. Ir netgi tarp šios tautos, kuri šiuo metu gavo savo ženklą , tarp tų 144 000, pažymėtų ant kaktos, – kiek iš jų mane paliks, nors dabar jie supa Mokytoją ir klausosi Jo begalinės meilės mokymo?

15. Todėl Aš atėjau šiuo metu, kad suteikčiau jums jėgų jūsų kovoje, kad parodysiu jums, kaip dirbti vardan aukšto idealo, už kurį Aš visais laikais kovojau – jūsų sielos tobulėjimo.

16. Pasinaudokite visais savo dvasiniais gabumais ir vertinkite juos aukštai, kad galėtumėte ištverti šį didįjį išbandymą. Neatsisakykite jų, kad nesijaustumėte apleisti, nes jums teks sukaupti didelį tikėjimo, dvasinės jėgos ir drąsos atsargą, kad nepasiduotumėte nevilties jausmui.

17. Tačiau visa tai, ką Aš jums skelbiu, nebus skirta jus sunaikinti, o padaryti jus didingus, nes rasite begalę progų daryti gera ir skleisti savo meilės veiklą. Jei mokėsite pasiruošti, pamiršite save, kad galėtumėte

ateiti į pagalbą savo artimiesiems, ir rasite jų sielas pasirengusias kaip nekaltą žemę priimti jūsų meilės darbų sėklą ir gailestingą lietų.

18. Šitaip Aš ruošiu savo vaikų sielas, kad, atėjus laikui, jie galėtų liudyti, jog visi jų patirti įvykiai jiems kalbėjo apie Mane, kad jie jautė, jog mano Dvasia buvo šalia jų.

19. Nes Aš esu ne tik Žodis, Aš esu Veiksmas. Aš be perstojo kovoju savo vaikų sielose, kad jas pakeisčiau, ir esu budrus, kad atsakyčiau į jūsų klausimus, atsiliepsčiau į jūsų šauksmus ir skubėčiau jums į pagalbą, kad galėtumėte įvykdyti savo paskirtį.

20. Tai laikas, kai mano Šviesa išliejama ant kiekvienos sielos. Kas buvo pasirengęs praktikuoti mano mokymą, tas jautėsi kupinas jėgų, įkvėptas aukštesnės valios, o darbai, kuriuos jis atliko, suteikė jam gyvybę ir sustiprino jo tikėjimą. Toks žmogus nebegali nukrypti nuo teisingo kelio, net jei jam tektų eiti per erškėčius, nes jo dvasios jėga išaugo ir jis moka įveikti kančią, kad pasiektų savo idealą. Kas dar nepradėjo šio darbo kelio, tas turi jį pradėti dar šiandien ir neturi sustoti. Net mažiausią jo darbą Aš įvertinu. Žemėje jūs nerastumėte didesnio pasitenkinimo nei padėti vienam iš savo artimųjų, nes jaučiate jo skausmą.

21. Dabar turite pakartoti visus darbus, kuriuos Aš atlikau Antrajame laikotarpyje, norėdamas jums parodyti savo mokymus apie aktyvią meilę artimui. Jūs matėte, kaip Aš grąžinau regėjimą aklajam – jūs galite padaryti taip, kad šio laikotarpio aklieji, gyvenantys šio laikotarpio tamsoje, pamatytų mano mokymo ryškų šviesą. Padėkite vaikščioti paralyžiuotajam, kuris sustojo dėl mokymo trūkumo. Prikelkite į gyvenimą tą, kuris mirė malonės ir dvasingumo gyvenimui. Padėkite kalbėti nebyliam, kuris negali ištarti meilės ir atleidimo žodžių. Viską, ką norite pasiekti, Aš jums suteiksiu, nes Aš apdovanojau jus neįkainojamos vertės dovanomis, kad galėtumėte liudyti mano tiesą.

22. Mano meilė žmonijai visada buvo pastovi. Ne tik tada, kai Aš nužengiau į žemę, Aš dariau stebuklus; mano darbas – suteikti žmonėms meilę ir apsaugą – tęsiasi amžinai, o mano mokymas taip pat yra neišsenkamas. Kada jūs suprasite mano kovą, kada atpažinsite Eliją, kuris nenuilstamai veikia tarp jūsų?

23. Jau artėja laikų pabaiga, ir Aš turiu nuimti derlių. Priimsiu tik subrendusį kviečių derlių, į savo klėtį įnešiu tik užbaigtus ir tobulus meilės darbus. O jūs, kaip mano mokiniai, turite man taip parodyti savo darbą ir padėti savo artimiesiems.

Visose tautose yra mano mokiniai, pranašai, kelio rengėjai, kurių dvasinės dovanos pasireiškia taip pat kaip ir jūsų. Jie maldoje ieško

balzamo, kuris gydo ligonius, jie dvasiškai susilieja su manimi, ieško šviesos, kuri apšviečia jų kelią, ir pripažįsta mane savo vadovu ir Mokytoju.

24. Nenustebkite, jei jie – negavę Mano apreiškimo per žmogaus protą – žino šį mokymą; nes Aš jums jau sakiau, kad siela vystėsi ir kiekviena būtybė turi įvykdyti užduotį. Jo siela išsivalė skausme, ir, neradusi tikrų vadovų žemėje, ji ieškojo Manęs, nes žino, kad Aš esu Dvasiniame pasaulyje ir apšviečiu bei vedu visus savo vaikus.

25. Štai Aš esu – pasirengęs priimti jūsų mintis ir jūsų širdis, kad pasiūlyčiau jums mano Žodžio prasmę kaip tikrąjį amžinojo gyvenimo vyną, apie kurį jums sakau, kad kas jo gers, tas niekada daugiau nepatirs troškulio.

26. Nebeklyskite toliau, painiodami mano Žodį, kuris yra Gyvenimo duona, su kulto formomis, kurios yra tik jo atvaizdas.

27. Šventosios Dvasios šviesa apšviečia jūsų kelią ir pripildo jūsų sielas ramybe. Kokia malonė bus žemėje, jei mano tauta, išsibarsčiusi tarp žmonių, pašvęs savo gyvenimą užduočiai mokyti savo artimus mylėti vieni kitus. Kiekvieną kartą, kai Aš jums kalbu apie vienybę, turite suprasti, kad Aš matau jūsų nesutarimus ir harmonijos trūkumą. Tačiau žinokite, kad šį priekaištą Aš adresuoju visiems žmonėms ir visoms tautoms, nes nesantaikos sėkla padaugėjo ir įsiskverbė į visas širdis.

28. Nesantaika nepastebimai užplūdo pačią žmonių gyvenimo esmę ir pasiekė, kad imperijos, tautos, šeimos, religinės bendruomenės ir sektos būtų sukrėstos. Labai kartūs buvo vaisiai, kuriuos davė harmonijos trūkumas tarp žmonių, ir jiems dar teks paragauti pačių kartiausių vaisių. Tačiau nebuvo mano valia, kad žmonėms prireiktų šio kančios taurės, kad jie suvoktų savo nuklydimą ir atvertų akis tiesai. Nes nors šiuo metu Aš jus teisiu, Aš niekada nenustoju būti jūsų Tėvu, ir noriu, kad apmąstymai bei atgaila išgelbėtų jus nuo bedugnės, į kurią šiuo metu veržiatės. Kas bus tie, kurie įsileis Mane į savo širdį? Kokios tautos man atvers savo duris? Kokie bus tie, kurie nepaisys savo sąžinės šauksmo?

29. Melskitės! Ką galite daryti šiuo metu, kai Aš vis dar matau jus menkus savo dvasinio tobulėjimo atžvilgiu, kai vis dar esate silpni ir nepatyrę? Stiprėkite, praktikuodami mano mokymus! Jūsų gyvenimas kasdien siūlo jums galimybę užsitarnauti nuopelnų ir tobulėti. Būkite tauta, kuri kiekviename savo darbe atspindi mano Dvasios šviesą, tada Aš netrukus jus išsiųsiu kaip nuolankius mano mokymo apaštalus, kad įvykdytumėte savo misiją.

30. Jei manote, kad Aš palikau savo sostą, kad pasirodyčiau jums, klystate, nes tas sostas, kurį įsivaizduojate, neegzistuoja. Sostai skirti tuščiagarbiams ir išdidžiems žmonėms. Kadangi mano Dvasia yra begalinė

ir visagali, Ji negyvena vienoje konkrečioje vietoje: Ji yra visur, visose vietose, dvasiniame ir materialiajame pasaulyje. Kur gi turėtų būti tas sostas, kurį man priskiriate?

31. Neimkite mano žodžių kaip priekaišto dėl jūsų menko supratimo ir tiesos pažinimo. Aš neatėjau pas jus, kad jus pažemintų, pabrėždamas jūsų nebrandumą. Priešingai, Aš atėjau, kad jums padėčiau pakilti į tiesos šviesą.

32. Ar manote, kad Aš nesuvokiu pažangos ir vystymosi, kuriuos pasiekė jūsų tikėjimo įsitikinimai ir įžvalgos nuo to laiko, kai išgirdote šį Žodį? Iš tiesų, sakau jums, Aš geriau nei jūs patys suvokiu žingsnius, kuriuos šiuo metu žengiate dvasiniu keliu.

33. Atėję į mano apreiškimą, jūs netikėjote mano mokymu, perteikiamu per žmogiškąjį protą, nes manėte, kad mane galite rasti tik paveiksluose, simboliuose ir kituose daiktuose, kuriuos pašventino jūsų religinės bendruomenės. Vėliau, kai, nepaisant savo tikėjimo trūkumo, pajutote, kad mano mokymas sujaudino jūsų širdis ir kad jūsų sielos pajuto mano ramybę, supratote, kad dieviškoji šviesa apsireiškė per tuos tvarinius, kurie buvo paskirti perduoti mano dieviškąją žinią. Jūsų širdyse gimė naujas tikėjimas, užsidegė šviesa, kuri išmokė jus suprasti, kad žmogus gali tiesiogiai susisiekti su savo Dievu.

Tačiau tai dar nebuvo viskas – jūs dar turėjote suvokti, kad žmogiškasis protas nėra būtinas, kad Tėvas galėtų jums perteikti Savo mokymą. Tada jūs žinojote, kad šis dieviškasis apreiškimas per balso nešėją bus laikinas, nes vėliau ateis laikas, kai apreiškimas vyks iš Dvasios į Dvasią, kai žmonės pašalins materializmą, fanatizmą ir visą nežinojimą, kurį sudaro jų tradicijos ir ritualai, iš savo pamaldų, tikėjimo įsitikinimų ir kulto veiksmų.

34. Kai kurie iš jūsų tai jau suprato, kiti gyvena pagal tai. Tačiau jums dar trūksta daug ko, kad pasiektumėte tą tikslą, iš kurio galėtumėte suvokti Mane mano tiesoje ir mano šlovės tikrovėje, o nebe per fantazijas, kurias išgalvoja jūsų menka žmogiškoji vaizduotė.

35. Nustokite Man priskirti materialų pavidalą ant sosto, panašaus į tuos, kurie yra žemėje; išlaisvinkite Mane iš žmogiškojo pavidalo, kurį visada Man priskiriate; nustokite svajoti apie dangų, kurio jūsų žmogiškasis protas nesugeba suvokti. Jei atsikratysite viso to, bus tarsi sulaužytumėte grandines, kurios jus varžė, tarsi tirštas rūkas išsisklaidytų ir leistų jums pamatyti beribį horizontą ir begalinį, spindinčią dangaus skliautą, kuris, tačiau, tuo pačiu metu yra suvokiamas jūsų dvasiai.

36. Vieni sako: „Dievas yra danguje“, kiti: „Dievas gyvena anapus“. Tačiau jie nežino, ką sako, nei supranta, kuo tiki. Iš tiesų Aš „gyvenu“

danguje, bet ne toje konkrečioje vietoje, kurią jūs įsivaizdavote: Aš gyvenu šviesos, galios, meilės, tiesos, teisingumo, palaimos ir tobulumo danguje.

37. Aš *esu* anapus, taip, bet anapus žmogiškosios nuodėmės, anapus materializmo, puikybės, nežinojimo. Tik todėl Aš jums sakau, kad „ateinu“ pas jus, nes Aš ateinu pas jūsų nuolankumą, nes Aš su jumis kalbu taip, kad jūsų pojūčiai galėtų Mane pajusti, o jūsų protas – suprasti, o ne todėl, kad Aš ateinu iš kitų pasaulių ar buveinių; nes mano Dvasia visur jaučiasi kaip namuose.

38. Jūs kovojote ir ilgai užtrukote, kol pakeitėte savo tikėjimo įsitikinimus, ir dar turite labiau pasistengti, kad pasiektumėte dvasinį tikslą, kuriam Aš jus paskyriau, kuris yra pažinti savo Tėvą, Jį mylėti ir Jam rodyti pagarbą per Dvasią. Tada pradėsite nujauti tikrąją Dvasios šlovę – tą pakylėjimo, harmonijos, taikos ir gerovės būseną, kuri yra tikrasis rojus, į kurį jūs visi turite patekti.

39. Šiandien jūs atveriate savo širdžių ir protų duris mano mokymo šviesai. Kokiais darbais jūs mane pašlovinsite?

40. Jūs visi tyli, prieš Mane tyli ir dvasia, ir kūnas. Jūs nuleidžiate galvas ir nusižeminate. Tačiau Aš nenoriu, kad mano vaikai prieš Mane nusižemintų. Noriu, kad jie būtų verti pakelti savo veidus ir pažvelgti į mano veidą, nes Aš neieškau nei tarnų, nei vergų. Aš neieškau būtybių, kurios jaustųsi pasmerktos, atstumtos. Aš ateinu pas savo vaikus, kuriuos taip labai myliu, kad, išgirdę mano Tėvo balsą, jie pakeltų savo sielą į dvasinio tobulėjimo kelią.

41. Tačiau štai, Aš ateinu į Jokūbo namus ir juose randu tik baimę; tikiuosi rasti šventę, o ten viešpatauja tik tyla. Kodėl, mano tauta? Nes jūsų sąžinė kaltina jus dėl jūsų nuodėmių ir trukdo jums džiaugtis mano atėjimu. Priežastis yra ta, kad jūs nemylėjote vieni kitų, kad nedirbote taip, kaip Jėzus jus mokė.

42. Jums trūko dvasinio pasiruošimo, kad numatytumėte skausmo šešėlį, kuris jūsų tyko, ir todėl būtina, kad jūsų Tėvas materialiai pasireikštų ir jūsų kalba kreiptųsi į jus, kad galėtumėte sužinoti, jog artėja karo angelas, kad jo ginklai yra labai galingi ir kad prieš jį verkia taikos angelas.

43. Sklandydama ant vėjo sparnų, maro grėsmė vis labiau artėja, o dvasinėje erdvėje skraido tūkstančiai būtybių, kurios dieną iš dienos krenta neapykantos ir nesantaikos laukuose, o jų sumaištis aptemdo jūsų protą ir širdį.

44. Gamtos jėgos išsilaisvino ir išplėšia mokslininkus iš jų sapnų; tačiau šie – užsispyrę savo arogancijoje – toliau vykdo savo griaunamąjį darbą tarp žmonijos. Kol pamiršite melstis, nevykdysite užduoties, kurią jums patikėjo Tėvas.

45. Jūs labai gerai žinote, kad užduotis užtikrinti taiką slegia jūsų sielą nuo tų laikų, kai Aš pasakiau Jokūbui: „Štai, Aš duosiu tau gausų palikuonį, per kurį bus palaimintos visos žemės tautos.“ Todėl jūs tylite prieš Mane.

46. Argi norite laukti, kol žmonių įstatymai atims iš jūsų paveldėjimą ir privers užsičiaupti lūpas, kurias Aš išmokiau liudyti apie Mane?

47. Nebūkite mažatikiai. Jei Aš jus išsirinkau, tai todėl, kad žinau, jog būsite pajėgūs Man tarnauti ir suprasite, kaip tai daryti.

48. Šiandien Aš jums sakau: jei tautos nori taikos, Aš ją padarysiu pasiekiamą, atsižvelgdamas į jų meilę. Jei jos nori dar daugiau karo, tegul jį turi; tačiau per jį mano teisingumo skeptras nukris ant žemės.

49. Jei žmonija persekios mano naujuosius mokinius ir bandys jiems sutrukdyti gydyti ligonius bei skelbti mano mokymą, tarp žmonių išplis keisčiausios ligos. Mokslininkai susirgs, daugelio akys užsimerks, kiti patirs proto sutrikimus. Anapusinio pasaulio vartai atsivers, ir sumišusių sielų legionai nusiaubs ištisus kraštus ir pavers žmones apsėstaisiais. Tada, matydami mokslo bejėgiškumą, mano nuolankūs darbininkai turės išeiti ir pateikti savo žinių įrodymus, dėl kurių daugelis įtikės. Jau seniai jums buvo pranašauta visa ši nelaimė; vis dėlto jūs liekate kurti ir akli. Jūs esate nedėkingi.

50. Kartais būtina, kad Aš taip su jumis kalbėčiau. Tačiau nepainiokite mano meilės žodžio su botagu. Aš jus myliu. Priartėkite, kad pajustumėte mano šilumą. Priartėkite prie Manęs, kad pajustumėte mano Karalystės ramybę. Jūs esate tie, kurie ieškojo Manęs keliaudami per „dykumą“ – esate tie, kurie visada siekė mano pažado.

51. Ar pavargote nuo šio gyvenimo? Tada pailsėkite akimirką šio medžio pavėsyje. Pasakykite Man čia savo rūpesčius ir išverkite ašaras prie mano krūtinės. Kada jūs būsite su Manimi amžinai? Aš noriu matyti ramybę jau kiekvienoje sieloje.

52. Leiskite dabar „lakštingalai“ išskleisti savo sparnus virš visos žemės, kad pajustumėte jos ramybę ir šilumą.

53. Moterys, būtent jūs savo maldomis išlaikote tą menką ramybę, kuri yra žemėje – jūs, ištikimos namų sergėtojos, rūpinatės, kad juose netrūktų meilės šilumos. Taip jūs susivienijate su Marija, savo Motina, kad palaužtumėte žmogiškąjį išdidumą.

54. Vyrai, Aš jus padariau šios žemės valdovais, kad jūs čia atstovautumėte Man. Jūsų dvasia yra panaši į Tėvo, o jūsų kūnas – į visatą. Vertinkite savo kūno tobulumą ne pagal jo matmenis, o pagal nuostabų gyvenimą, kuris jame egzistuoja, jo tvarką ir harmoniją. Tačiau net ir esant didžiausiam tobulumui kūnas yra ribotas, ir ateina momentas, kai jis nustoja augti. Tačiau protas ir jausmai toliau vystosi, kol juos sustabdo

mirtis. Bet visa išmintis ir patirtis, kurią jis įgijo žemėje, lieka įspausta sieloje, kuri auga ir atsiskleidžia per amžinybę.

55. Paverskite savo namus antra šventykla, o savo meilę – dar viena Dievo garbinimo forma. Jei norite Myli mane, mylėkite savo žmonas ir mylėkite savo vaikus, nes ir iš šios šventyklos kils didingi darbai, mintys ir pavyzdžiai.

56. Šiuo metu jūs visi esate Elijo avys. Vieni gyvena jo avidėje, kiti dar yra pasiklydę. Šeštojo antspaudo šviesa šiuo metu apšviečia visas įsikūnijusias ir jau nebeįsikūnijusias sielas. Kol vieni Žemėje naudoja šį dėsnį savo sielos pažangai ir išgelbėjimui, kiti juo naudojasi, kad įsiskverbtų į mokslo paslaptis ir atrastų naujus stebuklus. Tai yra profaniškos ir nepaklusnios rankos, kurios vis dar skina vaisius nuo mokslo medžio, kad apnuodytų žmonių širdis. Jūs gyvenate šeštajame laikotarpyje, kurį žmonija Žemėje įveiks kaip atspindį to kelio, kurį ji turi nueiti amžinybėje.

57. Pirmojoje epochoje mane Žemėje įkūnijo Abelis, antrojoje – Nojus, trečiojoje – Jokūbas, ketvirtojoje – Mozė, penktojoje – Jėzus, šeštojoje, dabartinėje, – Elijas, o septintojoje viešpataus Šventoji Dvasia.

58. Ką jūs padarėte su mano pasiuntiniais? Pirmasis žuvo nuo savo paties brolio smūgio, kurį paskatino pavydas. Antrasis buvo nesuprastas ir išjuoktas netikinčiųjų ir stabmeldžių minios.

59. Trečiasis savo gyvenimu parodė mano galios įrodymus ir už tai sulaukė net savo artimųjų nedėkingumo.

60. Ketvirtasis turėjo sudaužyti Įstatymo plokštes dėl savo tautos, kurią jis taip mylėjo, menko tikėjimo.

61. Penktasis – nors jo atėjimas buvo paskelbtas – nebuvo laukiamas, nerado nei tikėjimo, nei meilės, ir, pasauliui perdavęs savo meilės žinią, iš žmonių gavo pačią gėdingiausią mirtį, kokią kada nors patyrė pranašas ar pasiuntinys.

62. Šeštasis atėjo šiais laikais Dvasioje. Vis dėlto jį persekioja abejonės, abejingumo ir pašaipos strėlės.

63. Kai bus atplėštas Septintasis antspaudas ir vietoj pasiuntinio žmones apšvies pats Amžinojo Dvasia – kas tada bandys *mane* sužeisti ar nužudyti?

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 131

(Velykų rytas)

1. Šią dieną, kai varpai skamba, skelbdami pasauliui, kad dangus atsivėrė priimti Kristų, Aš jums sakau, kad *jums* šios tradicijos yra praeitis. Dabar jums reikalingas vidinis susikaupimas, o ne chaotiškas plepėjimas; atminimas ir susimąstymas, o ne triukšmingos džiaugsmo išraiškos. Kas atsitiktų, jei Šventosios Dvasios mokiniai materializuotų dieviškus mokymus?

2. Siela yra gyvybė, todėl ji niekada neišnyks. Jis turi tobulėti, kad ji galėtų apsigyventi dangaus aukštybėse.

Jūs tobulėjote, ir to įrodymas yra tai, kad savanoriškai nusigręžiate nuo šventųjų atvaizdų ar simbolių, kuriais žmonės bando Mane pavaizduoti, nes jau suvokiate Mane kaip Šventąją Dvasią – begalinę ir visagalią – ir nenorite Matyti Manęs kaip riboto. Galiausiai jūs supratote, kad nėra geresnės aukos jūsų Dievui nei jūsų geri darbai.

3. Ar Aš jums sakiau, kad trečią dieną prisikelsiu iš mirusiųjų? Tuomet Aš taip pat simboliškai kalbėjau jums apie būsimus įvykius: štai Aš esu Dvasia Trečiojo laikotarpio pradžioje ir apsireiškiu per žmogiškąjį protą, taip pat atėjau pas tuos, kurie yra mirę dvasiniam gyvenimui.

Per šį pranešimą, paskelbtą ir pažadėtą kitomis aplinkybėmis, jūs išgirdote, kad puošnūs drabužiai ir ceremonijos yra beverčiai, kad turite savo sielą pripildyti nuoširdumo. Jūs jau supratote, kad tai yra apgaulė, kurios Tėvas nepastebi, kai žmogus išoriškai rodo save tyru ir puošniu, bet širdies nėra išvalęs.

4. Žmones, savo brolius, galite įspūdinti ir net apgauti, bet Manęs – ne, nes mano skvarbus žvilgsnis viską atskleidžia ir teisia. Be to, patirsite, kaip šiuo didžiosios dvasinės šviesos laikotarpiu žmonės atstums viską, kas slepia veidmainystę. Aš jus ruošiu, kad niekas jūsų neapgautų, nei kad kas nors apgautų jūsų artimus.

5. Jei kas nors pasirodytų ir tvirtintų, kad jis yra vėl žmogumi tapęs Kristus, netikėkite jam; nes kai Aš jums pranešiau, kad sugrįšiu, daviau jums suprasti, kad tai įvyks Dvasioje. Jei kas nors jums pasakytų: „ , aš esu Dievo pasiuntinys“ – nepasitikėkite juo, nes tikrieji pasiuntiniai nesigiria ir neskelbia misijos, kurią jiems patikėjau. Jie save įrodo tik savo darbais. Žmonėms tenka nustatyti, ar tas asmuo yra Viešpaties pasiuntinys. Ar prisimenate, kad Aš jums sakiau, jog medis pažįstamas iš jo vaisių?

6. Aš jums nedraudžiu paragauti „medžių vaisių“, bet turite būti pasirengę, kad sugebėtumėte atskirti gerą vaisių nuo blogo.

7. Tuos, kurie myli tiesą, Aš pastatysiu kaip žibintus, kad jie apšviestų savo artimųjų kelią.

8. Aš trokštu jūsų sielos – tos jūsų akims nematomos esybės, dėl kurios Aš kadaise tapau žmogumi ir praliejau savo kraują, kad ją išmokyčiau įvykdyti savo užduotį.

9. Nebijokite savo kelyje sutikti žmonių, kurie neigia mano buvimą šioje formoje. Tai akli žmonės, kurių sielose dar nėra šviesos. Kadaise jie taip pat mane atmetė, tačiau pamatę mano stebuklus, turėjo paskelbti, kad Jėzus yra pažadėtasis Mesijas.

10. Šiuo metu jūs matysite tuos, kurie mane neigė, susikrimtusius ir gailestingus, nesugebančius rasti žodžių, kad prisipažintų, jog šis mokymas yra kilęs iš Dievo.

11. Šią dieną, kai žmonių minios, gausiai šnekėdamos, skuba į savo bažnyčias švęsti akimirką, kai dangus atsivėrė, kad mane priimtų, sakau jums, kad visa tai yra tik tradicija, skirta padaryti įspūdį žmonių širdims. Tai tik ritualai, kurie šiandien įkūnija mano dieviškąją kančią.

12. *Jūs* neturėtumėte sekti šia tendencija ir statyti altorių bei simbolių. Nekurkite šventų įvykių vaizdinių ir nenešiokite jokių ypatingų drabužių, kad išsiskirtumėte, nes visa tai yra stabmeldystė.

13. Šaukitės Manęs iš širdies, prisiminkite Mano mokymą ir sekite Mano pavyzdžiu. Aukokite Man savo atgailos duoklę, ir pajusite, kaip atsiveria dangaus vartai, kad jus priimtų.

14. Tikėkite, kad taip pat, kaip Jėzus trečią dieną prisikėlė iš mirusiųjų, taip ir Aš šiandien, Trečiajame Laike, vėl prisikėliau tarp žmonių, kurie yra mirę tikėjimo ir malonės atžvilgiu, kad per žmogiškąjį protą jus mokyčiau dvasinio gyvenimo grožybių.

15. Miniai, kuri Manęs klauso, sakau: kam apsirengiate savo sekmadieniniais drabužiais ir papuošalais, o ne aprengiate savo sielą tyrumo drabužiu? Noriu matyti tik šį jūsų drabužį.

16. Venkite klaidingų ir šventvagiškų vaizdinių, kuriuos kuria apie Mane ir Mano kančią, nes niekas negali Manęs pavaizduoti. Gyvenkite pagal Mano pavyzdį ir Mokymus. Kas taip elgsis, tas įkūnys savo Mokytoją žemėje.

17. Kol vieni degina smilkalus ir mirrą kaip auką mano dieviškumui, Aš mokau jus aukoti Man savo širdies vidinę esybę, savo sielos malonų kvapą. Būtent šios dvasinės aukos Aš iš jūsų noriu.

18. Šį malonės rytą žmonija prisimena trečią dieną, kai Kristus prisikėlė, kad paguostų savo apaštalus, ir kai Jis peržengė mirties slenkstį, kad aplankytų dvasiškai vargstančius. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Aš esu didysis žemdirbys arba piemuo.“ Šios užduotys patikėtos ir jums. Kas, jei

ne piemuo, gali vesti sielas ir vadovauti tautoms? O ar šeimos galva, puoselėjantis širdis, ar mokytojas, ugdantis protą, – argi jie nėra žemdirbiai?

19. Kiekvienam yra paskirtas tam tikras sielų skaičius, kurias jis turi vesti ar globoti, ir ši užduotis nesibaigia su fizine mirtimi. Siela toliau sėja, dirba ir nuima derlių – tiek Dvasiniame pasaulyje, tiek žemėje. Didesnės sielos veda mažesnes, o šios, savo ruožtu, – kitas, dar mažiau išsivysčiusias, o Viešpats yra Tas, kuris jas *visas* veda į Savo avidę.

20. Jei dabar jums pasakiau, kad didesnės sielos veda mažesnes, tai nereiškia, kad šios sielos nuo pat pradžių buvo didelės, o pastarosios visada turi likti mažos, palyginti su savo broliais ir seserimis. Tie, kurie dabar yra didelės sielos, tapo tokiais, nes pakilo ir išsiskleidė, vykdydami kilnią užduotį – mylėti, tarnauti ir padėti tiems, kurie dar nepasiekė šio sielos išsivystymo lygio, kurie dar yra silpni – tiems, kurie nuklydo, ir tiems, kurie kenčia.

21. Tie, kurie šiandien dar maži, rytoj bus dideli dėl savo atkaklumo tobulėjimo kelyje.

22. Dvasinio tobulėjimo laiptai, kuriuos Jokūbas simboliškai matė savo pranašiškame sapne, yra kelias, kuris prasideda žemėje ir baigiasi danguje, kuris prasideda materialiajame pasaulyje ir baigiasi dvasinio gyvenimo tobulumu.

23. Savo vaikų, mokinių, tautų jūs nepaliksite net mirus, nes atstumas tarp vieno pasaulio ir kito yra tik tariamas. Iš dvasinės sferos jūs ir toliau galėsite rūpintis, vesti ir globoti tuos, kurie jums buvo patikėti, ir dažnai galėsite atlikti tokius didelius darbus
, kokių Žemėje būtumėte laikę neįmanomais.

24. Palaimintas jūsų sielos kelias, kuris kasdien vis aiškiau leidžia jums suvokti jūsų Tėvo meilę ir moko jus suprasti Jo darbų didybę.

25. Ar įmanoma, kad po šių pamokymų kas nors ir toliau tikėtųsi, jog mirtis jį išlaisvins nuo jo kryžiaus, arba kad atsirastų kas nors, bijantis, jog mirtis atims iš jo jo sėklą?

26. Viskas gyvena manyje, viskas įamžinama manyje, niekas neprarandama.

27. Šiuo metu Aš lankau jus jūsų namuose, nes jei jūs ieškote *Manęs*, taip pat ir Aš ieškau jūsų. Noriu kalbėtis su jumis, leiskite Man įsiskverbti į jūsų širdžių gelmes ir nebandykite nuo Manęs slėpti savo sielvarto ar savo nuodėmių.

28. Stenkitės Mane išgirsti tyloje, pakelkite savo sielą pas savo Tėvą, tada netrukus išgirsite Mano balsą, kuris jums kalba kalba, kurios jūs dar

niekada nesate girdėję, ir kurią vis dėlto sugebėsite suprasti, tarsi būtumėte ją girdėję visą laiką.

29. Jums neturėtų to stebinti, nes turite suprasti, kad Aš esu Visuotinis Žodis. Aš kalbu sąžinėms, kalbu širdims, sieloms, protui ir pojūčiams, kalbu visose būtybėse, mano balsas niekada nutyla.

30. Mokykitės Mane išgirsti ir gilinkitės į mano pamokas. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Kas geria iš mano Žodžio vandens, tas niekada daugiau nepatirs troškulio.“ Aš išliejau savo išmintį ant visko, kas egzistuoja, kad jūs ją rinktumėte per visą savo gyvenimo kelionę.

31. Net jei pasaulyje nebūtų jokių religijų, pakaktų susikoncentruoti į savo esybės gelmę, kad savo vidiniame šventykloje rastumėte mano buvimą. Taip pat sakau jums, kad pakaktų stebėti viską, ką jums siūlo gyvenimas, kad jame atrastumėte Išminties knygą, kuri jums nuolat rodo savo gražiausius puslapius ir giliausius mokymus.

32. Tada jūs suprasite, kad neteisinga, jog pasaulis nuklysta, nors teisingą kelią nešioja savo širdyje, taip pat kad jis klajoja nežinojimo tamsoje, nors gyvena tarp tiek daug šviesos.

33. Aš atėjau jus teisti ne tam, kad kiekvienam nusidėjėliui paskelbčiau nuosprendį. Aš atėjau jus teisti, tačiau ne be to, kad pirmiau jums suteikčiau naują galimybę išlaisvinti savo sielą nuo visų jos nuodėmių.

34. Aš kviečiu visus, nes noriu matyti save apsuptą šios didžiosios šeimos, kurią man sudaro žmonija, kuriai suteikiau tiek daug geranoriškumo ir švelnumo, kad tapau vienu iš jos sūnų.

35. Jūs, turėję galimybę išgirsti Mane šia forma, turite žinoti, kad atvykote tinkamu laiku. Aš neatvykau nei anksčiau, nei vėliau už reikiamą momentą, taip pat ir jūs neatvykote nei per vėlai, nei per anksti. Tai yra laikas, kuris jūsų dvasiai buvo pažadėtas nuo seniausių laikų, kad joje ji gautų tolesnį mokymą, kuris ankstesniais laikais vos buvo prasidėjęs.

36. Jūs negalėjote sugrįžti pas Mane, prieš tai neparagavę visų gyvenimo vaisių ir nepasimėgavę visais malonumais. Kiek mažai yra būtybių, kurios sugebėjo išlikti ištikimos ir tyros Tėvo šalia! Jos vykdė tik *Jo* valią. Tačiau jūs, kurie daug kartų savo maldose kartojote: „Viešpatie, tebūnie Tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje“ – melas, kad visada elgėtės pagal *mano* valią. Dėl to, kad gyvenote pagal *savo* valią, kuri yra netobula, padarėte tokias sunkias klaidas, už kurias dabar mokate dideliais kentėjimais, ligomis ir vargais. Tačiau jūs nebeįgyvendinsite savo valios ir paklusite dieviškajai valdžiai, kuri viską valdo išmintingai ir teisingai. Tada jūs nebedarysite klaidų ir nebekentėsite dėl jų.

37. Melskitės ir ieškokite savo vidinės šventovės vienatvės bei tylos, tada šios maldos metu jūsų esybės gelmėse pasirodys šiuo metu dar

snaudžiantys pojūčiai ir gebėjimai, kurie jums papasakos apie ankstesnius mokymus ir būsimus įvykius, kurie šiandien yra nepasiekiami jūsų protui. Tada sužinosite, kad turite užbaigti darbą, kurį ankstesniuose gyvenimuose palikote neužbaigtą.

Šiais laikais žmogus pradeda dvasiškai pažinti save. Jis jau stovi prie šventovės vartų, kur ras paaiškinimą visoms paslaptims, kurios iki šiol jį supo, nors jis negalėjo jų pa iai paaiškinti. Tačiau vargas tiems, kurie, nepaisydami mano nuolatinio šaukimo, pasirodo esą kurti ar nejautrūs balsui, kuris be perstojo beldžiasi į jų širdžių duris, nes juose įsivyraus gyvenimo nuovargis ir melancholija, kurie iki šiol buvo neįsivaizduojami.

38. O šios tautos moterys, kurios klausotės mano žodžio, paliečiančio giliausias ir kilniausias jūsų širdžių stygas, – saugokite savuosius, išlaikykite juose degančią tikėjimo liepsną, puoselėkite dorybę, taiką ir brolystę. Aš kreipiuosi į jus, nes jūsų širdis yra imlesnė mano žodžiui, nors jūsų dvasia yra tokia pati kaip ir visų žmonių.

39. Aš noriu iš jūsų visų padaryti mylimus mokinius, kurie mokosi taisyti, niekam nepadarydami skausmo ir neteisdami – tuos, kurie moka gydyti žaizdas, jų nepadarydami kraujuojančių, kurie moka atleisti, nesukeldami pažeminimo. Kai būsite taip paruošti, Aš jus siųsiu pas tautas kaip patarėjus, kaip taikos pasiuntinius, kaip šios Džiugiosios Žinios skelbėjus, kaip vertus mokinius To, kuris jus tiek daug išmokė. Tačiau neturite pamiršti, kad vienintelis, kuris gali duoti, yra Tėvas, ir Jis taip pat yra vienintelis, kuris gali sielai sugrąžinti viską, ką ji prarado.

40. Po 1950 metų, kai mano apsireiškimas šia forma baigsis, Aš jūsų nepaliksiu vienų. Aš ir toliau būsiu su jumis kita forma, subtilesniu būdu, ir jei jūs išties saugosite mokymus, kuriuos jums patikėjau, ir susidvasinsite, mano buvimą pajusite dar arčiau. Jei turėsite tikėjimą, pamatysite Mane savo dvasinėmis akimis, o jei susivienysite kaip broliai ir seserys mano darbe, žmonės plūs pas jus, kaip jie suskubo šiuo metu, kai Aš apsireiškiau per balso nešėjus.

41. Niekas negalės išrauti šios sėklos iš jūsų širdžių, nes ji bus perduodama iš kartos į kartą.

42. Bus kova: bedieviai ir veidmainiai rodys į jus pirštais ir persekios jus, nes jūs einate šiuo keliu. Tačiau niekas negalės priversti šios tautos atsitraukti, nes ši sėkla, kurią Aš pasėjau jūsų širdyse, išaugs išbandymų akimirkomis kaip Šviesos žodis jūsų vaikų lūpose.

43. Kaip krikščionybei pavyko skleisti mano meilės mokymą laikais, kai žmonėms buvo sunku jausti meilę vieni kitiems, taip ir šiais laikais spiritualizmas kovos epochoje, kurioje materializmas sukietino žmonių š ias širdis. Ir jei tais laikais Kristaus žodis sukrėtė žmonių gyvenimus iki pat

pamatų, taip ir dabar ši šviesa privers virpėti jautriausias jų širdžių stygas. Bus laikotarpių, kai mano sėkla, atrodytų, išnyks. Tačiau ji bus sėkminga ir išliks tarp visų įvykių žemėje.

44. Jei kai kuriems pavyks paslėpti mano tiesą, kiti stengsis ją skleisti. Jei tėvai tylės, kalbės vaikai. Bet mano Žodis tekės iš mano mokinių lūpų, o liudijimai pasirodys visur. Tačiau nereikalaukite patirti visko, ką jums dabar skelbiu. Leiskite sėklai pirmiausia sudygti – po to, kad augalas duotų ilgai lauktą vaisių, ir net tada jūs turite leisti vaisiui subręsti. Tada pamatysite, kaip visos mano pranašystės, viena po kitos, taps tikrove. Kai kurie iš jūsų yra uolūs, kiti – aplaidūs; tačiau Aš jums sakau, kad jūs visi turite būti kantrūs ir atkaklūs.

45. Jei žinote, kiek kainuoja nuimti vaisių ar sėklą, kurią auginote ir prižiūrėjote, tuomet jūs ją mylėsite iš tikrųjų. Todėl noriu, kad mano sėkla pereitų per jūsų rankas, kad jūs ją mylėtumėte ir pripažintumėte visą jos vertę. Kad padėčiau jums įvykdyti savo užduotį, stiprinu jus kovai.

46. Ganytojas su meile atveda bandą į savo meilės aptvarą, kuris sieloms yra Viešpaties glėbys.

47. Eikite pirmyn, sako jums mano balsas, nestovėkite kelyje. Mylėkite laiką kaip brangų lobį, išnaudokite jį vykdydami savo dvasios pareigas ir tuos, kurie jums užkrauna žemiškus įsipareigojimus. Naudokite jį viskam, ką įsako mano Įstatymas, ir atlygis, kurį gausite, bus šviesa ir ramybė jūsų sielai.

48. Daugeliui šių laikų žmonių atpirkimas žemėje artėja prie pabaigos. Jūs, kurie klausotės šių apreiškimų ir nežinote, ar priklausote tiems išrinktiesiems, – išnaudokite net paskutinę savo buvimo akimirką, apsvarstykite ją savo sąžinės šviesoje. Išnagrinėkite išbandymus, kuriuos turite iškęsti, kuo labiau atsiskaitykite už visas savo (dvasines) skolas, ir šiuo pasiruošimu gausite džiuginantį vaisių, kurį jūsų siela nuims, vos tik peržengusi dvasinio gyvenimo slenkstį.

49. Nemąstykite apie mirtį, kad nežinoma jums netaptų slegiančia fiksacija. Atminkite, kad jūs gyvensite, ir būkite tikri, kad, pamatę dvasinės sferos kelią, jūsų siela džiaugsmingai ir nustebusi sušuks: „Man atrodo, tarsi aš čia jau būčiau buvusi!“

50. Studijuokite ir teisingai aiškinkite mano mokymus, nes jei to nedarysite, dėl netinkamo mano dvasinio tobulėjimo mokytojų perteikimo pasinersite į fanatizmą, o kadangi tai yra dvasios pakilimas, jis neleidžia jokių klaidų.

51. Gyvenkite tyrai, nuolankiai, paprastai. Vykdykite viską, kas žmogiškosios srities, taip pat viską, kas susiję su jūsų siela
. Pašalinkite iš savo gyvenimo viską, kas nereikalinga, dirbtina

, žalingą, o vietoj to pasimėgaukite viskuo, kas
gero jūsų buvime.

52. Kelias yra toks lygus, o kryžiaus našta tokia lengva, jei jau išmokote gyventi, kad jums atrodys lengva įvykdyti savo atpirkimo pareigą. Tačiau tam, kuris neša sunkias naštas ir vilko grandines per pasaulį, atrodo, kad neįmanoma pasukti Viešpaties keliu ir eiti pėdomis, kurias Jis paliko.

53. Supraskite, kad Mokytojas iš jūsų nereikalauja nieko neįmanomo. Aš net nesakau, kad turite per akimirką pakeisti savo gyvenimą. Išlaisvinkite savo širdį nuo materialių dalykų, išlaisvinkite ją nuo egoizmo, ir jūs žengsite pirmyn tuo keliu, kurį Aš jums nubrėžiau švelnumu ir meile.

54. Ne tie yra mano tarnai, kurie tuščiais žodžiais apsimeta man tarnaujantys, tuo pačiu girtis savo žiniomis ar teisdami savo artimųjų darbus. Mano tarnai, mano mokiniai, mano kariai yra tie, kurie savo gyvenimu – tyru, darbščiu ir naudingu – savo kelyje sėja mano šviesą ir palieka dorybės pėdsaką bei gėrio pavyzdžius.

55. Niekas neturi teisės teisti savo artimų veiksmų, nes jei to nedaro tas, kuris yra tyras, – kodėl gi turėtų tai daryti tas, kurio širdyje glūdi gėdos dėmės?

56. Sakau jums tai, nes jūs nuolat siekiate išnagrinėti savo brolio sėklą, tikėdamiesi joje rasti klaidų, kad galėtumėte jam parodyti savo sėklą ir pažeminti jį, sakydami, kad jūsų darbas yra tyresnis ir tobulesnis.

57. Vienintelis Teisėjas, kuris moka įvertinti jūsų darbus, yra jūsų Tėvas, gyvenantis danguje. Kai Jis pasirodys su Savo svarstyklėmis, Jo akyse didesnės nuopelnų turės ne tas, kuris daugiau supranta, o tas, kuris sugebėjo būti savo artimų brolis ir savo Viešpaties vaikas.

58. Būtina, kad mano tauta pasirodytų tarp tautų ir duotų brolystės, harmonijos, meilės artimui ir supratimo pavyzdį, kaip taikos karys tarp tų, kurie vėl piktnaudžiauja dieviškaisiais mokymais, kad ginčytųsi, skaudintų vieni kitus ir atimtų vieni kitiems gyvybę.

59. Savo vaikams iš visų bendruomenių, bažnyčių ir sektų Aš kalbu per jų sąžinę. Raginu juos susitaikyti ir įkvepiu juos didžiosiomis, šviesos kupinomis mintimis. Tačiau būtina, kad žinotumėte: per jus Aš jiems palieku žinią, kurią turite perduoti mano vardu.

60. Turite būti nuolankūs. Jums neturi rūpėti, jei jus įžeidžia. Būkite švelnūs. Jums bus sukeliama pažeminimų ir kančių. Bet jūsų žodžio, kuris bus mano žinia, jie negalės ištrinti iš savo sielos. Todėl sakau jums: jei kai kurie liks abejingi ir kurti jūsų šauksmui, kiti dėl to pabus iš ilgo miego ir išeis pirmyn, kad nukreiptų savo gyvenimą atsinaujinimo ir atgailos keliu.

61. Ginkitės drąsa, tikėjimu ir jėga, kad galėtumėte stoti į kovą. Tačiau atkreipiu jūsų dėmesį: neleiskite, kad jus įbaugintų, kai kalbate su vienu iš

savo artimų, nes matote jį gerai apsirengusį arba todėl, kad į jį kreipiamasi kaip į kunigaikštį, poną ar ministrą.

62. Imkite pavyzdį iš Pauliaus ir Petro, kurie pakėlė savo balsą prieš tuos, kuriuos pasaulis vadino valdovais. Jie buvo didingi savo *dvasia*, tačiau niekam nesigyrė esą valdovai; priešingai, jie liudijo esą tarnai. Sekite jų pavyzdžiu ir liudykite mano tiesą savo darbų meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 132

1. Sveiki atvykę, jūs, kurie savo širdyse palaipsniui jaučiate meilės savo Mokytojui liepsną. Sveiki atvykę, jūs, kurie stengiatės savo gyvenimą pasaldinti mano Žodžio glamonėmis. Sveiki atvykę ir jūs, kurie abejojate mano buvimu, nes Aš išlaisvinsiu jus iš jūsų abejonių, ir jos užleis vietą mano meilei. Sveiki atvykę ir jūs, kurie ateinate su nuliūdusia širdimi, nes Aš suteiksiu jums paguodą, kurios jums reikia. Mano meilė apglėbia jus visus.

2. Kai pamatysite, kaip Aš jus priimu, iš visos širdies man sakysite: „Viešpatie, aš Tavęs laukiau, jau troškau Tavo atėjimo, taip pat ir Tavo meilės kupino žodžio.“ — Ar ieškote Dievo Karalystės? Aš jus žingsnis po žingsnio vesiu į ją, kol pasieksite aukščiausią tobulumo lygį. Daugelis tų, kurie žemėje jus aplenkė, jau pasiekė tą didingumą. Tai yra Šviesos dvasios, Dievo pasiuntiniai ar žinianešiai, kurie nematomi ateina pas žmones, kad atneštų jiems žinias ir įkvėpimą.

3. O mokiniai, stenkitės tobulinti savo dvasią, ir išmoksite išspręsti visas tas problemas, kurių sprendimą laikote neįmanomu, nors jis yra jūsų galimybių ribose. Kadangi esate apdovanoti tokiais dideliais talentais, kodėl tada norite, kad *Aš* viską padaryčiau už jus? Atminkite, kad pas Mane turite ateiti savo nuopelnais, pastangomis ir net aukomis. Aš jums parodysiu, kaip eiti pirmyn, kad pasiektumėte tikslą.

4. Žiūrėkite, mano žodis yra tarsi gera sėkla. Kartais ji nukrenta ant kietos žemės, po akmenimis ir erškėčiais: tai materializmas, širdžių abejingumas, kuriose mano mokymas negali sudygti. Kartais augalas vos pradeda žydėti, kai nešvari ranka ateina ir jį nupjauna. Taip atsitinka, kai širdis vadovaujasi blogomis aistromis. Jei sėkla patenka į derlingą dirvą, ji laiku sudygsta, pražysta ir išleidžia pumpurus, krūmas kasdien vis aukščiau išsitiesia ir duoda gausių vaisių.

5. Kartais jūs klausiate savęs: „Kodėl Mokytojas, užuot pasirinkęs savo tarnus ir mokinius, nepriima visų, juk mes visi esame Jo vaikai?“ Tačiau Aš jums atsakau: Aš renku tuos, kuriems atėjo tinkamas laikas, kaip ir subrendusioms sėkloms. Kitiems Aš palieku dar šiek tiek laiko, kol jie pasieks visišką brandą, kad galėčiau jais pasinaudoti. Meistras elgiasi kaip geras žvejys, kuris anksti ryte įsėda į valtį, išmeta tinklą ten, kur žino, kad yra gausu žuvų, ir, kai jį ištraukia pilną žuvų, leidžia netinkamoms mažoms žuvims praslysti pro tinklą, kad galėtų atrinkti didesnes . Aš esu sielų žvejys, kuris išmeta savo tinklą, kad jame sugautų jūsų širdis. Kiek daug tų, kurie buvo sugauti mano meilės tinkluose, sugrįžo į savo neramumų ir aistrų jūrą! Jie dar negali priklausyti išrinktiesiems, kurie man ištikimai ir atsisakydami visko seka paskui mane. Tačiau vėliau jie prisijungs prie jų.

6. Aš stengiuosi, kad mano balsas būtų girdimas visų sielose, tačiau žmonių materializmas leidžia jiems girdėti tik pasaulio ir kūno balsą. Vis dėlto yra tokių, kurie Mane girdi, ir tai yra nuliūdusieji, vargšai, ligoniai, paniekinti – tie, kurių pasaulis nebereikia ir kuriuos jis paliko užmarštyje, nes jie nebeturi ką duoti. Jie Mane puikiai girdi, nes žino, kad gali tikėtis kažko tik iš Manęs. Ką mano balsas, mano žodis gali reikšti tam, kuris pasaulyje randa viską, ko tik trokšta? Tas mato tik savo materialią laimę, ir jei kartais išgirsta mano šauksmą, jis man sako taip, kaip paprastai sako elgetai: „Šiandien neturiu nieko, ką galėčiau tau duoti, ateik rytoj!“ Bet kas žino, kas yra tas „rytoj“? Kas gali žinoti, kiek laiko praeis, kol vėl bus jam pasiųstas šauksmas? Tai gali būti rytoj, taip pat kaip tai įmanoma ir kitame gyvenime. Palaimintas tas, kuris savo kančią pamiršta dėl kitų skausmo.

7. Melskitės, suvokite, kad dabar yra laikas, kai mano teisingumas ir mano šviesa sukrėtė visas tamsos jėgas. Tai sunkus ir pavojingas laikas, nes netgi būtybės, gyvenančios tamsoje, tarp jūsų apsimetinės šviesos būtybėmis, kad jus suviliotų, kad jus supainiotų. Aš duodu jums savo šviesą, kad nenuklystumėte nuo kelio ir neleistumėte apgauti tiems, kurie piktnaudžiauja mano vardu.

8. Gundytojai nėra tik nematomos būtybės, juos rasite ir įsikūnijusius žmonėse, kurie jums kalba apie mokymus, kurie apsimeta esą šviesa, tačiau prieštarauja mano mokymams. Į juos neturėtumėte kreipti dėmesio. Mano Žodį atpažinsite iš jo aukšto dvasingumo, prasmės ir dieviškojo „skonio“. Kas sugeba pažinti Mano Žodžio „skonį“ ir susipažinti su juo, tas nepasiduos jokiai klaidai. Aš suteikiau jums teisę tyrinėti ir gilintis į Mano Žodį, kad jį pažintumėte iš esmės.

9. Kadangi Aš jus saugau kaip piemuo, kuris ganosi savo avis – kai Aš išmetu savo tinklus, kad išgelbėčiau jūsų sielas iš audringų vandenyno bangų, jūs savo ruožtu turite melstis už savo artimus. Tada jūsų malda kaip taikos apsiaustas apgaubs žmoniją.

10. Dabar jūs suprantate, kad Aš savo dieviškąjį apreiškimą suskirstiau į tris didžiuosius laikotarpius.

11. Tai buvo žmonijos dvasinio vaikystės laikotarpis, kai Tėvas jai davė Įstatymą ir pažadėjo Mesiją, kuris atvers jai vartus į naują amžių.

12. Mesijas buvo Kristus, kuris atėjo pas žmones, kai jie buvo dvasiniame paauglystės amžiuje. Jis mokė žmones aukštesnio būdo laikytis Įstatymo, kurį jie anksčiau buvo gavę iš Tėvo, bet nesugebėjo jo laikytis. „Dievo Žodis“ kalbėjo per Jėzaus lūpas, todėl Aš jums sakau, kad pasaulis per tobulos Mokytojo meilės mokymą ir toliau girdėjo savo Tėvo balsą bei įsakymą.

13. Savo ruožtu Jėzus pasiūlė žmonėms atsiųsti jiems Tiesos Dvasią, kad ji leistų jiems suprasti viską, ko jie nesuprato iš jo mokymo.

14. Taigi, mylima tauta, šis paprastas, nuolankus žodis, kurį šiuo metu girdite, yra Tiesos Dvasios balsas, yra Dievo dvasinė šviesa, kuri liejasi į jūsų esybę, kad jūs atvertumėte akis Naujam laikotarpiui. Ši šviesa, kuri pradeda leisti jums aiškiai suprasti visus jūsų Mokytojo apreiškimus, yra jūsų Tėvo, Šventosios Dvasios, šviesa, kuri užklumpa žmoniją aukštesniame dvasinio tobulėjimo lygyje – tai reiškia, kad ji artėja prie brandos, kad galėtų suprasti Dievo apreiškimus.

15. Visame, ką jums atskleidžia ši šviesa, jūs gausite Tėvo mokymą, nes „Žodis“ yra manyje, o Šventoji Dvasia yra mano pačios išmintis.

16. Ši apreiškimo forma per žmogiškus tarpininkus yra tik įvadas į tikrąjį žmonių dvasinį ryšį su savo Kūrėju ir Viešpačiu, kai, pripildyti Tiesos Dvasios, kalbate su savo Tėvu iš dvasios į dvasią.

17. Tiems, kurie dar netiki mano apreiškimu šiuo metu, sakau: neneikite, kad Mokytojas vėl užmezga ryšį su žmonėmis, nes Jis pažadėjo jums sugrįžti, o nė vienas iš dieviškųjų pažadų neliko neišpildytas. Taip pat neturite nutolti nuo savo Tėvo, sakydami, kad neįmanoma su Juo bendrauti. Iš tiesų sakau jums, kad Viešpats „ “ visada bendravo su žmonėmis įvairiomis formomis, atsižvelgdamas į jų sielos brandą.

18. Ši nauja epocha, kadangi ji yra dvasinimo epocha, bus vadinama Šventosios Dvasios epocha, nes ją apšviečia dieviškoji šviesa, kuri viską paaiškina ir moko jus viską suprasti.

19. Naujoji epocha jau prasidėjo ir niekada nesibaigs, nes šios epochos kulminacija susijungs su amžinybe.

20. Ar dar nesuvokiate to didingumo ir stebuklų, kuriuos jums žada Šviesos laikmetis? Ar nesidžiaugiate mintimi, kad jau artėja laikas, kai pasaulis išsilaisvins iš savo tamsos ir atvers akis naujai dienai?

21. Pasibaigs painios aplinkybės, išnyks klastingumai, paslaptys išsisklaidys, o spinduliuojanti, bet kartu miela ir švelni šviesa – nes tai Dieviškosios Dvasios šviesa – tiems žmonėms, kurie ilgai ieškojo, abejojo ir kankino save, pasakys: „Čia yra tiesa“.

22. Supraskite, kad Kristus aiškino Tėvo Įstatymą ir kad Mokytojo mokymas apšviečiamas to paties Tėvo, kurį jūs vadinate Šventąja Dvasia, šviesa.

23. Norėdami pasiekti šią šviesą, pakelkite savo mintis, suteikite Dvasiai laisvę, atverkite savo širdis, nes Aš noriu išlieti ant jūsų palaiminimų srautą.

24. Jūs, žmonės, kurie tik šiandien atėjote prie mano Žodžio šviesos: ištieskite savo ištiestas rankas ir priimkite mano mokymo duoną ir vyną.

25. Išbandymai praėjo visiems; vieniems jie buvo trumpi, bet smarkūs, kitiems – ilgai trunkantys ir kartūs: skausmo akimirkos, valandos, dienos ir metai tebūna jums praeitimi, o ramybė tegul sugrįžta į jūsų širdis. Iš mano Dvasios į jūsų Dvasią teka mano balzamas, mano jėga ir mano šviesa.

26. Leiskite, kad mano spinduliavimas jus apgaubtų, kad čia pamirštumėte sielvartą, liūdesį, vargą ir ašaras. Dabar atėjo laikas, kad atrastumėte lobį, kurį slepiate savyje, ir nustotumėte būti pasaulio atstumtaisiais.

27. Tauta, nebijok, nes Aš tau nenustatysiu jokių užduočių ar pareigų, kol dar nepasieksi taikos, sielos stiprybės ir sveikatos, kurių tau trūksta. Vos tik pasijusite stiprūs, jūsų širdis Man padėkos ir kartu paprašys vietos mano vynuogyne.

28. „Prašykite, ir jums bus duota“, – sakau ligoniams, tiems, kuriems reikia taikos, vargšams – tiems, kurie alksta ir trokšta teisingumo, – našlėms, našlaičiams, tiems, kurie neturi nė vieno mylinčio žmogaus pasaulyje, trumpai tariant, visiems, kurie geria kartybės taurę. Tačiau nieko Man nežadėkite už Mano geradarybes. Leiskite Man užtvindyti jus savo meile, tačiau jūs turite visišką laisvę sekti paskui Mane arba nusisukti nuo Manęs. Kas seka paskui Mane, o kas ne, tai palieku jūsų širdies dėkingumui, jūsų supratimui, jūsų sąžinei.

29. Aš jums neduodu jokio įsakymo, bet ir jūs neturite man kelti jokių sąlygų, kad galėtumėte man sekti.

30. Turėtumėte įsidėmėti tai, kad kiekvienam, kuris atsinaujina, gyvena dorą gyvenimą ir į savo darbus įdeda dorybės kibirkštėlę, yra prieinami brangiausi Dvasios lobiai, tokie kaip ramybė, sveikata ir išminties šviesa.

31. Jei būsite paklusnūs ir nuolankūs, neturėsite ko bijoti. Pas Mane patirsite tik begalinę meilę, teisingumą ir gerumą.

32. Jūsų baimė bus pagrįsta, jei nukrypsite nuo (teisingo) kelio. Tuomet jums teks bijoti savo netobulų poelgių pasekmių.

33. Tarp jūsų yra tas, kuris Man sako: „Viešpatie, kodėl Tu mane pašaukei, nors žinai, kad turiu labai kietą širdį, kuri niekada nejuto meilės artimui?“ Jam Aš sakau, kad jis neturėtų nerimauti, nes Mano galia didžiulė ir net iš uolų gali išsiveržti kristalinio skaidrumo vanduo.

34. Atkakliai klausykitės mano Žodžio – tai vienintelis dalykas, ko iš jūsų prašau. Tada – kai mažiausiai to tikėsitės – jūsų proto tamsa išsisklaidys, kad galėtų prasiskverbti šviesa; ir ta širdis, panaši į mirusįjį karste, prisikels gyventi, jausdama ir mylėdama, kaip dera kiekvienam Dievo vaikui.

35. Mokykitės melstis, sako jums jūsų Mokytojas. Aš noriu pasikalbėti su jumis jūsų tylioje kambarėlyje. Aš noriu pasikalbėti su savo ligoniais,

patepti juos ir leisti jiems pajusti mano dieviškojo gydomojo balzamo paguodą. Aš noriu jums suteikti tai, ko jau seniai laukiate.
36. Mokykitės kalbėtis su Gydytojų Gydytoju, o palaimintieji ligoniai, nes rytoj, kai vėl būsite sveiki ir jums bus patikėti kiti ligoniai, turėsite mane dažnai šaukti.

37. Visada turėkite tikėjimą, kad stebuklas išsipildytų, ir kaupkite nuopelnus, kad visada būtumėte verti to, ko prašote.

38. Kokius nuopelnus gali įgyti sergantis žmogus, kuris negali dalyvauti jokioje kovoje? − Jo nuopelnai gali būti daugialypiai ir dideli, jei jis sugeba apsiginkluoti kantrybe ir pasidavimu, jei sugeba būti nuolankus Dievo valiai ir savo skausmo apimtas gali mane laiminti, nes jo pavyzdys apšvies daugelį širdžių, gyvenančių tamsoje, kurios, ištiktos išbandymų, nusivilia, pasiduoda nuodėmei arba galvoja apie mirtį.

Jei šie žmonės savo kelyje sutiks tikėjimo, nuolankumo ir vilties pavyzdį, kylantį iš širdies, kuri taip pat labai kenčia, nes neša labai sunkų kryžių, jie pajus, kad jų širdį palietė šviesos spindulys. Ir taip iš tiesų yra: kadangi jie nesugebėjo išgirsti savo paties dvasios balso, jiems teko priimti Dvasios šviesą, kurią kitas žmogus jiems atsiuntė savo pavyzdžiu ir tikėjimu.

39. Nepripažinkite savęs nugalėtais, niekada nesakykite, kad patyrėte nesėkmę, nesilenkite savo kančių naštos. Visada turėkite prieš akis savo tikėjimo degančią lempą. Šis tikėjimas ir jūsų meilė jus išgelbės.

40. Vyrai, kurie tyliai kenčiate nepriteklių ir vargą, kurie dieną iš dienos turite gerti pažeminimo taurę, Aš laiminu jūsų žingsnius. Vakar buvote ponai, o dabar esate tarnai; anksčiau jus dengė šventiniai drabužiai, o dabar jus apgaubia skurdas. Jūs gyvenate varganame kampelyje, iš kurio prisimenate savo praeitį, ir ten slapta liejate ašaras, kad nei jūsų žmona, nei vaikai nematytų, kaip jūs verkiate. Tokiais momentais jaučiate bailumą ir nenorite, kad jūsų artimieji prarastų viltį. Tik Aš vienas pažįstu šį skausmą, tik Aš vienas žinau, kaip nusausinti šias ašaras. Noriu kalbėti su jumis visais ir jus mokyti, nes visą tą skausmą, kurį esate sukaupę savo viduje, Aš galiu pašalinti, o jūsų širdyse paliksiu tik tą palaimingą patirties šviesą. Užtikrinu jus, kad iš tų, kurie labiausiai kentėjo, Aš išauginsiu geriausius Mokytojus.

41. Jūs turite pažinti mano Žodį, kad pasveiktumėte ir prisikeltumėte į tikrąjį gyvenimą, o jūs, širdimi ir siela mirusieji!

42. Skausmas išliejo visą savo turinį į pasaulį ir pasireiškia tūkstančiais įvairių formų.

43. Kokioje baisioje skubėje tu gyveni, žmonija! Kaip sunkiai minkyti tešlą kasdieninei duonai! Todėl vyrai išseksta anksčiau laiko, moterys

sensta per anksti, merginos nuvysta pačiame žydėjime, o vaikai dar pačiame ankstyvame amžiuje tampa bejausmiai.

44. Šis laikas, kuriame dabar gyvenate, yra skausmo, kartėlio ir išbandymų epocha. Vis dėlto Aš noriu, kad rastumėte ramybę, pasiektumėte harmoniją, atstumtumėte skausmą. Dėl to Aš pasirodau Dvasioje ir siunčiu jums savo Žodį, kuris yra paguodos, išgydymo ir ramybės rasa jūsų sielai.

45. Klausykite mano Žodžio, kuris yra prisikėlimas ir gyvenimas. Jame atgausite tikėjimą, sveikatą ir džiaugsmą, kad galėtumėte kovoti ir gyventi.

46. Aš dovanoju jums meilę, kuri yra manyje ir kuri niekada neišsenka. Jūs esate mano dalis, ir Aš jus maitinu, mano gailestingas šešėlis visada jus dengia. Kaip Tėvas, Aš jus mokiau žengti pirmuosius žingsnius vykdant savo užduotį. Jūs esate Tobulumo kalno papėdėje, lipkite iš ten aukštyn. Mano Dvasia yra viršūnėje ir laukia jūsų sugrįžimo. Žmonija seks jūsų pėdomis. Aš siunčiu jiems savo šauksmą, kreipiuosi į šeimos galvą, kuris yra paskirtas mano atstovu ir kurio užduotis – vesti jam patikėtas sielas; taip pat kreipiuosi į valdovą, kad kiekvienas veiktų pagal mano įstatymus ir galėtų įvykdyti savo užduotį, įveikdamas šio laikotarpio išbandymus.

47. Nuo pat laikų pradžios Aš sukūriau šeimą, sudarytą iš vyro ir moters, ir išliejau ant jos išmintį bei meilę. Aš abiem uždėjau kryžių ir paskyriau tobulą paskirtį. Šios šeimos pamatai yra meilė ir abipusis supratimas. Vadovavimas tenka vyrui, o moteriai – pagarba ir paklusnumas. Abiem Aš suteikiau brangias dovanas, kad jie galėtų tobulėti. Ir nėra mano valia, kad ši palaiminta institucija būtų nepaisoma ar išniekinta. Nepaisant audrų, kurios visur siaučia ir kelia grėsmę, – būkite budrūs ir ginkite šiuos principus. Statykite žmonijos ateitį ant tvirtų pamatų. Aš, kuris esu su jumis jūsų veiksmuose, tada jus palaiminsiu ir padauginsiu jūsų palikuonis.

48. Jei jūsų siela nesugeba suvokti didžiųjų idėjų ar įkvėpimo, melskitės, pasiruoškite, ir Aš jus apšviesiu.

49. Visi uždaviniai, kuriuos Aš jums duodu, yra labai svarbūs ir reikalauja didelės atsakomybės. Vienus Aš paskiriu vaikų globėjais, kitus – daugybės žmonių dvasiniais vadovais arba gausios tautos valdovais. Tebūnie palaimintas tas, kuris pakyla virš žemiškųjų dalykų, ieškodamas pas Mane jėgos ir šviesos, nes jis bus susijęs su Manimi, ir Aš padėsiu jam visose jo išbandymuose, kol jis vykdys savo užduotį.

50. Pajuskite mano, kaip Tėvo, šilumą, išklausykite mane ir supraskite mane. Tie, kurie mane girdi pirmą kartą, neturėtų manyti, kad šis vyras, per kurį aš jums perduodu savo Žodį, nori jus įtikinti, jog jis yra Viešpats, Mokytojas. Ne, jūsų akys manęs nemato, tačiau jūsų dvasia mane priima, o širdyje jūs jaučiate mano buvimą. Aš kalbu jums iš begalybės, ir būtent tą

malonų mano balso skambesį jūs girdite per šias mano paruoštas lūpas, kad galėtumėte išgirsti mano šventąjį Žodį.

51. Kodėl gi yra šis pranešimas? – Anksčiau Aš jums pažadėjau sugrįžti. Aš paskelbiau, kad Aš sugrįšiu tada, kai prasidės karai, kai žmonių ištvirkimas pasieks aukščiausią tašką ir kai žemėje išplis nelaimės. Be to, Aš jums pranešiau, kad Aš sugrįšiu Dvasioje.

Mano sugrįžimo laikas jau atėjo; mano buvimas tarp jūsų yra tas laikas, kai karai sukrečia visą žemę, namai yra sunaikinami, dorybės mindžios, o įstatymas iškraipomas. Todėl daugelis, matydami visa tai, klausia savęs: „Kada ateis Kristus, mūsų Gelbėtojas?“ Jie nežino, kad Aš jau esu pasaulyje ir ruošiu sėklą, kuri jiems atneš šviesą ir taiką. Aš dar vos pradėjau vykdyti savo pažadą.

52. Aš vėl atėjau pas nuolankiuosius, vargšus ir neišsilavinusius, kurie, tačiau, trokšta teisingumo, meilės ir tiesos. Ir kai šie paprasti ir nežinomi žmonės suprato, kad kažkas į juos atkreipė dėmesį ir kad tas Kažkas buvo jų Viešpats, jie – vedami labai didelės vidinės jėgos – išsiruošė ieškoti mano žodžio. Jie atėjo liūdni, pavargę ir sergantys – mano akivaizdoje jie rado balzamą visiems savo skausmams. Jie atėjo gailėdamiesi savo nuodėmių, trūkumų ir ydų, tačiau pajutę glamonę, kurią teikia mano atleidimas, jų širdyse užgimė tvirtas pasiryžimas atsinaujinti, pasitaisyti. Ji pajuto, kad jos dvasiai trūko darbų, vertų jos Tėvo, ir ji gavo nurodymus, kad galėtų atlikti didelius darbus ir stebuklus.

53. Žmogiškasis ir dvasinis gyvenimas buvo paslaptys, kurių jo menkas žinojimas negalėjo išsiaiškinti. Kol jis čia Manęs klausėsi, jis sužinojo tiesą apie viską, kas sukurta. Jei tuo metu izraelitų tauta laukė Mesijo atėjimo kaip galingo karaliaus, karingo ir stipraus žemiškame pasaulyje, kuris jai sugrąžintų laisvę, duotų ginklų, kad nugalėtų ir pažemintų savo priespaudėjus, o vėliau apipiltų jį žemiškais turtais, kad paverstų jį didžiausia ir galingiausia tauta žemėje, – tai šiais laikais ši tauta neatėjo tam, kad Aš ją padaryčiau turtingą pasaulyje, nei tam, kad Aš ją padaryčiau didžią ir viešpačiu virš kitų. Šie žmonės atėjo pas Mane, kad rastų tiesą, išgelbėjimą ir taiką. Materialius turtus Aš jiems taip pat suteikiau, tačiau tai buvo tik priedas.

54. Šiais laikais vargšų duona – nors ji taip pat karti – nėra tokia, kokią valgo galingieji, didieji valdovai, karaliai.

55. Žmonės, sugrįžkite pas Mane, pradėkite melstis taip, kaip Aš jus mokiau, kad pajustumėte mano atėjimo ramybę. Melskitės dvasiai prieš Mane ir pajuskite žodžius, kuriuos Aš jus mokiau ir kurie skamba taip: „Tėve mūsų, esantis danguje, tebūnie pašventintas Tavo vardas. Teateinie Tavo karalystė.“ Kiek kartų jūs ištarėte šiuos žodžius, kurie yra nuoširdus

prašymas, kad Aš ateičiau, nesuprasdami, ką jie reiškia, ką jie apima, ir todėl jų nejausdami. Kristus mokė jus melstis, pakeldami savo mintis prie Dangiškojo Tėvo, be jokio atvaizdo ar kokios nors kulto formos, stovinčios tarp Tėvo ir vaiko. Nuo kada jūs pamiršote šiuos nurodymus?

56. O mano naujoji Izraelio tauta! Aš patikiu tau šį darbą, tarsi jis būtų medis. Šiandien jis dar trapus, rytoj bus galingas. Jam lemta suteikti pavargusiam ir sergančiam keliautojui pavėsį ir vaisius. Tačiau jei jūs, atvykstantys iš provincijų ir rajonų, iš kalnų ir kaimų, trokšdami jo vaisių, jo neprižiūrėsite, šis medis nudžius, jo vaisiai nukris, ir jis nebeduos pavėsio. Ateis diena, kai jūs vėl sugrįšite prie jo, nes jausitės alkani ir pavargę nuo gyvenimo. Tačiau kai tada atvyksite į tą vietą, kur stovėjo medis, jo pėdsakų neberasite, nes nemokėjote jo prižiūrėti, nes pasitenkinote tuo, kad valgėte jo vaisius, kol numalšinote savo alkį , o tada jam nusisukote. Šis medis auga mano vaikų širdyse. Jo vaisiai – tai meilė ir gailestingumas, o jūsų pasitikėjimas ir dėkingumas bus geriausias laistymas, kurį galite suteikti savo medžiui, kad jis gyventų, augtų ir duotų vaisių.

57. Taigi čia Aš esu šios kuklumo aplinkoje, todėl nesikreipiau į (šio pasaulio) didžiųjų, nes jie bandytų Man įtikti, siūlydami Man žemės lobius. Prisiminkite, kad Jėzus tuomet neturėjo pasaulyje net trobelės, kurioje galėtų gimti. Jam prieglobstį suteikė paprasta urvas, o šiaudai jam tarnavo kaip lova. „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“, – vėliau jums sakiau, ir tai įrodžiau jums nuo pat savo gimimo. Mano kūną dengė paprastas apsiaustas, kurį daug kartų sudrėkino nusidėjėlių ašaros – tų, kurie daug kentėjo; o tų, kurie jį palietė, tikėjimas padarė jiems tikrus stebuklus.

58. Šiandien, kai Aš Dvasia ateinu pas jus, sakau jums, kad apsiaustas, kuris mane dengia ir kuriuo Aš jus dengiu, yra vien tik mano meilės apsiaustas. Ateikite pas Mane ir nusausinkite savo ašaras šiuo palaimintu apsiaustu, nes virš jūsų tikėjimo nušvis naujas stebuklas – jūsų išgelbėjimas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 133

1. Sveiki atvykę, mano mylimieji, kurie susirinkote išgirsti mano Žodį. Čia yra žmonijos Mokytojas. Dabar Aš apsireiškiu per šiuos balso nešėjus, kaip kitu laiku kalbėjau tautoms per pranašų lūpas.

2. Ar randate tarp žmonių ką nors didingesnio už tai, ką jums apreiškė jūsų Dievas? — Ne. Kodėl tada einate klaidinančiais keliais, nors Aš jums parodžiau tiesų kelią? Tik Aš vienas galiu jums atskleisti tai, kas jums buvo paslaptis. Kas kitas gali tarpininkauti Dievo sprendimuose? Tik mano Dieviškoji Šviesa galėjo jums atskleisti, kad jūsų dabartinis gyvenimas jums buvo suteiktas tam, kad atpirktumėte praeities nuodėmes, kurių jūsų širdis nežino. Šiuo kartaus taurės turiniu jūs atperkate klaidas, kad apvalytumėte savo sielą ir pasiektumėte dvasinį tobulėjimą.

3. Nepamirškite, kad jūsų egzistencija neapsiriboja jūsų materialiu kūnu. Todėl, kai šis nustoja gyventi, jūsų siela nemiršta. Ar pamiršote, kad siela yra amžinybės sėkla?

4. Taip pat neapsiribokite tik Jėzaus pavidalu. Jei norite mane prisiminti ar apmąstyti mano, kaip žmogaus, pasirodymą, darykite tai prisimindami mano mokymus ir darbus. Supraskite Mane kaip begalinį; suvokite pirmąjį meilės įrodymą, kurį Aš jums daviau, kai tapau jums panašus, kad vėliau, praktikuodami dorybes ir sekdami mano pavyzdžiu, taptumėte panašūs į mano dieviškumą. Aš taip su jumis kalbu tik todėl, kad jūs jau esate pajėgūs Mane suprasti.

5. Aš esu visiškai Dvasia, tačiau esu visur savo kūriniuose. Jei ieškosite Manęs visame, kas jus supa žemėje – ore, kosmose, šviesoje – ten mane pamatysite. Jei ieškosite mano buvimo menkiausiame kūrinyje – medžio lape, kurį judina vėjo dvelksmas, arba gėlės kvape – ten mane rasite, ten atrasite meilės pėdsaką, kuriuo Kūrėjas užantspauduoja visus savo kūrinius. Jūsų mokslas atrado ir sukūrė daug stebuklingų dalykų, tačiau žmogus ne viską padarė vienas, nes Aš įdėjau į jį pagrindines gyvenimo sąvokas. Visko pagrindas glūdi mano Tėvo meilėje. Dvasia, pasitelkdama žmogiškąjį protą, yra veidrodis, atspindintis Dievybės šviesą ir galią. Kuo aukštesnė siela ir kuo labiau išsivystęs protas, tuo didesnius apreiškimus ji atspindės. Jei šiandien jūsų mokslas davė jums labai kartų vaisių, tai todėl, kad šią šviesą nukreipėte *tik* laisvos valios (arba savavališkumo) keliu.

6. Argi Aš jums nesakiau, kad esate paklydusios avys? Štai kodėl Aš einu paskui jus, kad jus susigrąžinčiau. Jei grįšite tikruoju keliu į mano avidę, harmonija tarp jūsų ir Tėvo leis jums padovanoti žmonijai tikruosius gyvenimo vaisius. Kodėl jūs turėtumėte nuolat eiti kreivais keliais, nors jūsų vidinio teisėjo balsas niekada nepavargsta jums kalbėti? Kodėl jūs

neturėtumėte priimti gėrio, juk jūsų siela – kai tik atliekate gerą darbą – užplūsta džiaugsmu?

7. Žmonija, Aš niekada nenorėjau, kad tu pražūtum. Neteisinga, kad turite tokį mano įvaizdį, kad manote, jog Aš sukūriau būtybes, kurios neišvengiamai turi pražūti, kad Dievo vaikams paskyriau tokį likimą. Supraskite, kad jūsų likimas yra kitoks – tai amžinas gyvenimas – ir ne tik keliems, bet visiems, nes jūs visi esate mano vaikai.

Kai Aš nužengiau į žemę ir tapau žmogumi, tai įvyko tam, kad savo aukos pavyzdžiais jums parodyčiau, kaip įvykdyti misiją, kurią nustatė mano dieviškumas. Aš jums sakau, kad šis kraujas buvo pralietas tam, kad būtų nubrėžtas kelias visų mano vaikų sugrąžinimui, ir kad, jeigu kuris nors iš jų nebūtų gavęs šios malonės, Aš vien dėl jo vėl taptų žmogumi ir paaukotų savo kraują, kad jį išgelbėčiau.

8. Nėra tokio tobulumo, kuris prilygtų mano teisingumui. Jei šiandien skundžiatės, kad nuteisiami nekalti žmonės, o kai kurie kalti lieka nenubausti pasaulio teisingumo, nesijaudinkite, bet jų neteiskite. Turėkite omenyje, kad viskas turi savo ribas, kad niekas nelieka paslėpta nuo Manęs ir kad, be to, viskas žemėje turi pabaigą.

Eikite pirmyn, mano vaikai, nesustokite, bet eikite tuo keliu, kurį jums nubrėžė mano Įstatymas. Sakykite Man, kad mane mylite, bet ne žodžiais, o darbais, meilės darbais savo artimiesiems. Nestatykite Man materialių altorių, kad mane garbintumėte. Tačiau jei jums reikia aukuro, kad galėtumėte pasisemti įkvėpimo, žvelkite į šią nuostabią gamtą, kuri jus supa, ir mylėkite Mane joje; taip jūs pasieksite Mane.

9. Mylimi mokiniai, kai tik priartėsite prie Manęs, pasirengę siela ir kūnu, gausite Mano jėgą ir paguodą, jūsų sielvartas išnyks, ir jūs mėgausitės pienu ir medumi. „ “ atiduokite Man viską, kas slegia jūsų širdį, ir Aš tvarkysiu jūsų gyvenimą pagal Savo valią. Aš noriu, kad jūs visi kovotumėte, kad niekas nesusilpnėtų, kad būtumėte uolūs ir dirbtumėte su atsidavimu bei paklusnumu, nes dabar yra išsipildymo ir atpirkimo laikas, o jūsų darbo įrankiai spindės tik po darbo kovos.

10. Žmonija laukia mano naujų mokinių; tačiau jei jūs, mano darbininkai, iš baimės dėl pasaulio nuomonės apleisite sėklą ir žemės ūkio įrankius – kas tada taps iš šios žmonijos? Argi nesuvokėte savo užduoties atsakomybės?

Jūsų sąžinė jūsų niekada neapgauna ir visada pasakys, ar įvykdėte savo pareigą. Tas nerimas, kurį patiriate, yra ženklas, kad nesilaikėte mano nurodymų.

11. Aš jums daviau taikos dovaną, tačiau jūs jos nesėjote į savo artimųjų širdis. Savo mintimis ir maldomis jūs nepadarėte jokio poveikio, kad

palengvintumėte kariaujančių tautų skausmą. Nebūkite kaip akli, vedantys kitus akluosius; prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog jūs esate pasaulio šviesa. Jūsų užduotis nebus sunki, jei mylėsite šį reikalą. Jei parodysite Man gerus ketinimus, Aš jums padėsiu. Jums nereikės ieškoti sergančiųjų, bet jūs būsite laukiami. Aš juos atvesiu pas jus, ir taip galėsite įvykdyti šią palaimintą užduotį – guosti. Tie, kurie ateis pas jus, bus mano paruošti, kad nesusidurtumėte su kietomis širdimis ir man nesakytumėte: „Kokia sunki užduotis, kurią man davėi, Tėve, ir kokie sunkūs laukai, kuriuos aš dirbu.“ Aš viską sutvarkiau taip, kad veiktumėte su meile ir tobulėtumėte.

12. Aš jus išsirinkau, kad patikėčiau jums šią užduotį, nes jūs mane mylite ir parodėte man savo nuolankumą bei pasidavimą. Tačiau, pasinaudojęs jumis kaip tarpininkais, kad išliečiau savo gailestingumą tiems, kuriems jo reikia, nenoriu, kad jūs jaustumėtės pranašesni už savo artimus ir mane išsižadėtumėte.

13. Norėdami pakelti savo sielą, turite atsisakyti šio pasaulio nereikalingų malonumų. Mano kelias yra siauras, ir būtina budėti bei melstis. Tačiau jei mane iš tikrųjų mylite, atsiskirti nuo šių žmogiškųjų menkystybių jums nebus auka. Aš palengvinau jūsų kryžių ir apšvietiau tuos, kurie jus supa, kad jie nebūtų kliūtys jūsų kelyje.

14. Rytoj prasidės mokymų ir idėjų karas. Daugelis jūsų artimųjų, pavargę nuo klaidingų pažadų, ateis pas jus ieškoti tiesos, ir jei tuomet nebūsite pasirengę, tų žmonių buvimas jus įbaugins.

15. Kovokite už žmonių išgelbėjimą ir pasinaudokite šiuo laiku, nes jau artėja 1950-ieji, ir tada Aš nebekalbėsiu per balso nešėjus. Daugelis iš jūsų man tarnaus dar iki tų metų, o kiti – po jų. Po tų metų jūs, kurie perdavėte mano Žodį, nebeapsvaigsite, o jūs, kurie dabartiniu metu leidote pasireikšti Dvasiniam pasauliui (apsaugos dvasioms), paklusite jų įkvėpimams ir kiekvieną akimirką jausitės apsaugoti. Aš būsiu su visais savo vaikais, kad jūs ir toliau skelbtumėte žmonėms mano mokymus. Tuo metu jūsų priešai stengsis jus sunaikinti ir sudaryti kliūčių mano darbui plėtotis. Jei tuomet būsite nesutarę, jausitės susilpnėję. Tačiau daugelis tų persekiotojų, susipažinę su mano mokymo esme, pripažins mane, atsivers ir neš mano mokymus kitoms tautoms ir šalims.

16. Noriu, kad šią šviesą neštumėte visiems mano vaikams – tiek menkiems, tiek galingiems, kad rūpintumėtės jų sielomis, kurios dejuoja, ir rodytumėte jiems kelią, ir kad jūs, kurie buvote neišsilavinę, sugebėtumėte pasauliui išaiškinti mano valią.

17. Kiekvienas yra toje vietoje, kurią Aš jam paskyriau. Nešmeižkite tų, kuriuos Aš pastatiau prieš jus kaip savo kalbėtojus, kaip atsakinguosius už žmonių minias, bet verčiau padėkite jiems savo geromis mintimis. Jei Aš

juos išsirinkau, kad patikėčiau jiems svarbią užduotį, melskitės už juos, kad jie įvykdytų savo sudėtingą užduotį.

18. Jūs, kurie patyrėte išbandymus, kurie užgrūdino jūsų širdis, dabar galite suprasti kenčiantįjį ir įsiskverbti į slaptą kambarį – kuriuo yra žmogaus širdis – bei atrasti kančią ar blogį, kuris jį slegia, kad galėtumėte jį paguosti.

19. Supraskite Mane, tauta, ir prisiminkite: jei Aš padariau Savo Žodį materialiai girdimą, tai įvyko tik todėl, kad Aš jus myliu ir noriu, kad žinotumėte Mano troškimą, jog mylėtumėte vieni kitus.

20. Paduokite vieni kitiems rankas kaip draugystės įrodymą, bet darykite tai nuoširdžiai. Kaip norite būti broliais ir seserimis, jei nesupratote, kaip būti draugais?

21. Jei norite, kad Tėvas pasiliktų tarp jūsų, turite išmokti gyventi kaip broliai ir seserys. Jei žengsite šį žingsnį brolystės keliu, jūsų pergalė – kaip atlygis – bus bendravimas iš dvasios į dvasią. Aš jums suteikiau daug dvasinių dovanų
Aš jums suteikiau, ir skelbiu jums: jei gyvensite pagal valią ir
Jei būsite vieningi mintimis, Aš jums leisiu
įkvėpimo pagalba susijungtumėte su savo broliais ir seserimis, gyvenančiais
jūsų pasaulio.

22. Mano darbas yra iš Šviesos, mano Tiesa yra aiški, todėl sakau jums, kad niekas negali vaikščioti tamsoje ir tvirtinti, jog Aš ten esu.

23. Tuomet, kai Aš gyvenau tarp jūsų kaip žmogus, dažnai naktimis, kai visi ilsėjosi, žmonės mane ieškodavo ir slapta ateidavo pas mane, nes bijojo būti pastebėti. Jie ieškojo manęs, nes juos graužė sąžinė, nes jie šaukė prieš mane ir kėlė pasipiktinimą, kol aš kalbėjau miniai, ir jų sąžinės graužatis sustiprėjo, kai jie suprato, kad mano žodis jų širdyse paliko taikos ir šviesos dovaną, o aš į jų kūnus leidau įsilieti savo gydomajam balzamui.

24. Nusilenkę galvas jie atėjo pas Mane ir tarė: „Mokytojau, atleisk mums, mes supratome, kad Tavo žodžiuose yra tiesa.“ — Aš jiems atsakiau: „Jei supratote, kad Aš sakau tik tiesą, — kodėl tada slepiatės? Argi neišeinate į lauką pasimėgauti saulės spinduliais, kai ji pasirodo, ir kada jums dėl to teko gėdytis?“

25. Kas myli tiesą, tas jos niekada neslepia ir jos nesigėdija.

26. Sakau jums tai, nes matau, kad daugelis slapta ateina pasiklausyti manęs, meluoja, kur buvo nuėję, slepia tai, ką išgirdo, kartais net neigia, kad buvo pas mane. Ko jūs gėdijatės?

27. Būtina, kad išmoktumėte kalbėti apie mano darbą ir mano Žodį taip, kad nesudarytumėte priežasties, dėl kurios iš jūsų būtų tyčiojamasi ar į jus

rodoma pirštu. Be to, turite būti nuoširdūs, kad, liudydami apie Mane, darytumėte tai žodžiais, kurie išreiškia, jog jie ateina iš širdies. Tai yra sėkla, kuri visada sudyg , nes joje glūdi tiesa, kuri paliečia širdį ir pasiekia sielą.

28. Mano dieviškoji žinia, kai Aš ją įdedu į jus, turi virsti broliška žinia. Tačiau kad ji padarytų įspūdį ir sujaudintų šiandieninių žmonių materialistines ir skeptiškas širdis, ji turi būti persmelkta tiesos, kurią Aš jums apreiškiau. Jei ką nors paslėpsite ar nutylėsite, jūs nebusite davę išsamaus liudijimo apie tai, kas buvo mano Apreiškimas Trečiajame Laike, ir dėl to jums nebus tikima.

29. Aš jums įrodžiau, kad nežinojančio ar apakinto žmogaus akis galima atverti nuo tamsos, nepadarydami jam žalos, neįžeidžiant, nesužeidžiant ar nesukeliant skausmo, ir taip pat noriu, kad jūs elgtumėtės. Aš jums patiems įrodžiau, kad meilė, atleidimas, kantrybė ir atlaidumas turi daugiau galios nei griežtumas, pasmerkimas ar prievartos naudojimas.

30. Įsidėkite šią pamoką į širdį, mokiniai, ir nepamirškite, kad jei norite teisėtai vadintis savo artimųjų broliais, turite turėti daug gėrio ir dorybių, kad galėtumėte jas įlieti į juos. Pažadu jums, kad tada, kai žemėje spindės brolystės šviesa, Aš galingai leisiu pajusti Savo buvimą.

31. To, kuris moka pasiruošti, siela, apmąstydama dvasinius mokymus, įkvėptus Mokytojo žodžio, patiria ekstazę. Jūsų širdies dirva nebuvo nevaisinga, ir netrukus kviečiai duos derlių.

32. Mano Šviesa perplėšė tirštą jūsų nežinojimo tamsą, jūsų širdis buvo sujaudinta, kad mane mylėtų, o jūsų protas apšvito, kad suprastų mano Apreiškimą. Ši Šviesa leido jums pamatyti gyvenimo šlovę, Kūrimo tobulumą, gamtos stebuklus ir išmintį, kuria buvo numatytas kiekvienas likimas.

33. Kartais jūs man sakote: „Mokytojau, lengva išmokti Tavo pamoką, bet sunku ją įgyvendinti.“ — Todėl Mokytojas jus drąsina ir savo meile įkvepia jums pasitikėjimą. Tada Jis jūsų kasdieniame gyvenime pateikia išbandymus, kuriuos jūs sugebate įveikti. Ir taip jūs nepastebimai pradedate taikyti Mokytojo mokymus. Supratimas, tikėjimas ir meilė – tai viskas, ko jums reikia, kad eitumėte šiuo keliu.

34. Prisiminkite: kai atėjote į mano akivaizdą ir prieš man pareikalaujant, kad nedelsdami pradėtumėte vykdyti kokią nors užduotį , leidau jums klausytis manęs, kad pasisotintumėte mano žodžiu, kuris yra išmintis ir jėga, balzamas ir ramybė. Pirmiausia leidau jums ieškoti mano tiesos, kol ją radote, leidau jums tyrinėti mano darbą ir į jį įsigilinti tiek, kiek norėjote; taip, kaip pasakiau Tomui, kad jis įdėtų pirštus į žaizdą mano

šone, kad galėtų tikėti. Tik taip galėsite būti tvirti ir atkaklūs kovoje, kuri jūsų laukia.

35. Aš leidau jums nesuskaičiuojamą daugybę kartų išgirsti mano Žodį ir mano pamokų metu jaustis kaip mokiniai. Mano dieviškumas pasireiškė, ir Aš leidau, kad mano „Dvasinis pasaulis“ pateiktų savo buvimo įrodymus, tarp jūsų darydamas stebuklus.

36. Jei sugebėsite teisingai suprasti ir įžvelgti viską, ką Aš jums suteikiau, įsitikinsite, kad nebeturite jokio alkio ir jokio troškimo įrodymų bei stebuklų.

37. Jūs matėte, kaip stebuklai išsipildė jums patiems ar jūsų broliams ir seserims, ir būtent šie stebuklai uždegė jūsų tikėjimo liepsną bei jūsų širdyse pastatė meilės altorių.

38. Turite viską, kad galėtumėte praktikuoti mano mokymą su nuoširdumu ir pakilumu, kuriuos dabar suprantate.

39. Šiandien jūs nuolat man užduodate klausimus, o rytoj būtent jūs atsakysite į klausimus, kuriuos jums užduos jūsų artimieji.

40. Užduotis, kurią jums patikiu, yra sudėtinga ir graži. Tai yra meilės kryžius, po kurio jūs sugriusite, o tada jis savo jėga vėl jus pakels.

41. Kas gali eiti per šį gyvenimą nešdamas kryžių? Ir kas iš tų, kurie jį neša, kartais nesugriūna, išsekęs nuo savo naštos?

42. Nepamirškite, kad Aš, jūsų Mesijas, jūsų Atpirkėjas, taip pat turėjau savo kryžių žemėje ir po jo svoriu ne kartą turėjau susmukti. Tačiau iš tiesų sakau jums: kūnas gali būti palaužtas ir sugriūti po skausmo, išsekimo ir mirties agonijos naštos; tačiau dvasia nebus nugalėta, nes po kiekvieno kritimo ji pakils dar aukščiau, kiekviename skausme ji palaimins savo likimą, ir net iš mirties ji pakils į tikrojo gyvenimo šviesą.

43. Kristus neatsisakė prisiimti savo kryžiaus. Nešdamas jį ant pečių iki Golgotos ir ant jo iškvėpdamas savo gyvybę, Jis davė jums didžiausią nuolankumo pavyzdį, tačiau po to Jis atsidūrė Tėvo dešinėje.

44. Tas kryžius buvo plunksna, kuria Aš įrašiau savo kančią į žmonių širdis.

45. O tauta, kuriai Aš patikėjau misiją būti šviesa ir išgelbėjimu žmonijai. Tu esi Trijų laikų mokinys, kuris dabar, Trečiajame laike, taps Mokytoju.

46. Šiandien jūs esate susivieniję ir sudarote bendruomenes, minias ir grupes; rytoj išsiskirstysite skirtingais keliais, kad liudytumėte ir mokytumėte mano mokymo. Tačiau dvasiškai jūs nebūsite nutolę vieni nuo kitų.

47. Net jei jus atskirtų jūros ir tolimos šalys, jūsų širdys plaks viena šalia kitos, suvienytos idealo įvykdyti savo misiją.

48. Šios tautos susivienijimas įvyks po 1950 metų, ir Tėvo džiaugsmas bus labai didelis, kai Jis pamatys sėklos vaisingumą, kurią Jis užaugino Savo Žodžiu, kuris buvo tarsi vaisingą rasą, ir kurią tauta priėmė nuo 1866 iki 1950 metų.

49. Jau artėja laikas, tauta, kai prie naujojo Sinajaus kalno papėdės turėsi paaukoti savo Tėvui Jehovai pirmuosius savo misijos vaisius.

50. Noriu, kad toje palaimintoje valandoje Tėvui parodytumėte tą vienybę, kurią praradote praeityje ir kurios aš dabar taip labai iš jūsų prašiau. Neateikite pas Jį su fanatizmu ar stabmeldyste širdyse ir apgaulės vaisiais rankose.

51. Kaip tas, kuris garbina stabus, galėtų suprasti savo klaidą, jei, susitikęs jus, pamatytų, kad ir jūs garbinate panašius objektus?

52. Mano rūpestinga meilė daro visus laukus derlingus, kad ant jų nukristų dvasinio atgimimo sėkla.

53. Nebijok savo likimo, tauta. Šioje tavo misijos užduotyje nėra vergovės. Ši „kliūtis“ (dvasinė bendruomenė) nėra nei kalėjimas, nei užduotys, kurias tau patikėjau, nėra grandinės.

54. Palaiminti tie, kurie tikėjimu ir gera valia ieško prieglobsčio šioje arkoje, nes jie bus išgelbėti nuo šio laikmečio pagundų, jie bus stiprūs, nes savo skausme turės gydomąjį balzamą, savo varguose turės šio darbo lobį, o kai juos persekios nedėkingumas ir šmeižtas, turės mano meilės žodžio paguodą.

55. Aš iš jūsų nereikalauju viršžmogiškų aukų. Aš nei vyro neprašiau, kad jis nustotų būti vyru, norėdamas sekti paskui Mane, nei moters neprašiau, kad ji nustotų būti moterimi, norėdama atlikti dvasinę užduotį. Aš nei atskyriau vyro nuo jo sutuoktinės, nei atitraukiau ją nuo vyro, kad ji galėtų Man tarnauti, nei tėvams nesakiau, kad jie turi palikti savo vaikus ar mesti darbą, norėdami sekti paskui Mane.

56. Vienus ir kitus Aš įtikinu, kai juos darau šio vynuogynų darbininkais, kad jie – norėdami būti mano tarnai – nenustotų būti žmonėmis ir kad dėl to jie turi suprasti, jog reikia atiduoti Dievui tai, kas priklauso Dievui, o pasauliui – tai, kas jam priklauso.

57. Sakau jums tik tiek, kad neturėtumėte praleisti nė vienos progos, kurią Aš jums suteikiu jūsų gyvenimo kelyje, kad įvykdytumėte meilės misiją, kurios Aš jus mokiau.

58. Jūs pastebėsite, kad jūsų dvasiniai ir materialiniai įsipareigojimai yra tarpusavyje susiję, ir dažnai jūs vienu metu vykdysite abu įstatymus.

59. Jūsų siela turės pereiti septynis dvasinius etapus, kad pasiektų tobulumą. Šiandien, kai gyvenate žemėje, jūs nežinote, kuriame vystymosi laiptelyje esate.

60. Nors Aš žinau atsakymą į šį jūsų proto klausimą, kol kas negaliu jo jums pasakyti.

61. Dirbkite su dideliu uolumu, kad – kai ateis mirtis ir užmerksite savo kūno akis šiam gyvenimui – jūsų siela savaime jaustųsi pakilusi, kol pasieks tą prieglobstį, kurį ji užsitarnavo savo nuopelnais.

62. Šio darbo mokiniai, ištikus fizinei mirčiai, patirs, kaip lengvai nutrūksta ryšiai, jungiantys sielą ir kūną. Jame nebus skausmo dėl to, kad jis turi palikti žemiškus malonumus. Jo siela neklajos tarp žmonių kaip šešėlis ir nebelstys nuo durų prie durų, nuo širdies prie širdies, trokšdama šviesos, meilės ir taikos.

63. Budėkite ir melskitės! Pažvelkite, kaip ten, kitose tautose, karas savo kelyje sėja neviltį, o tarp jūsų nusileidžia mano Žodis, kupinas gerumo ir taikos.

64. Melskitės už pasaulį, tauta.

65. Vyrai, kai skubiais žingsniais grįžtate į savo namus, nes norite apkabinti žmoną arba pamatyti save savo vaikų akyse, ir jūsų širdyse džiaugsmas, nes norite savo artimiesiems perduoti darbo vaisius — tada melskitės už tuos vyrus, kurie yra mirties laukuose ir nebegalės sugrįžti į savo namus, nes jie buvo nugriauti iki pamatų.

66. Kai patiriate ką nors džiugaus, nepamirškite, kad tuo pačiu metu yra daugybė tų, kurie verkia.

67. Moterys ir motinos, kai nuleidžiate veidą, kad pabučiuotumėte vaiko, kuris mielai snaudžia lopšyje, kaktą, pagalvokite apie tas motinas, kurios anksčiau buvo kaip lakštingalos, o dabar prarado savo lizdą, sutuoktinį ir vaikus, nes karas kaip uraganas viską sunaikino.

68. Kai uždarote namų duris ir jaučiate jaukią namų šilumą bei jų saugumą, prisiminkite ir tas motinas, kurios žemės gelmėse ieško vietos, kur galėtų apsaugoti savo vaikus nuo mirties. Prisiminkite mažus vaikus, kurie šaukia tėvus, bet negauna atsakymo, ir tuos, kurie tik sumurmuoja *vienį* žodį: „Duona“.

69. Tačiau kol žmonės toliau naikina vieni kitus, jūs turite melstis, ir jūsų malda turi būti tarsi taikos angelas, sklandantis virš tų tautų.

70. Aš kalbėjau jums kaip Mokytojas mokiniui ir kaip Tėvas vaikui. Apmąstykite mano žodžius.

71. Bendrija, kurią jūs sudarote kartu su mano Dieviškumu, yra tarsi galingas medis, kviečiantis keliautoją pailsėti. Aš esu to medžio šaknys ir kamienas, o jūs – išskleistos šakos, pilnos lapijos. Aš maitinu jus sultimis, o jūs su jomis gaunate gyvybę ir jėgą. Pamąstykite, ar galėtumėte gyventi atsiskyrę nuo Manęs. Kartais jūs Man sakote, kad tapote silpni ir kad kenčiate, nes pasikeitė laikai. Tačiau Aš jums sakau, kad laikai liko tie

patys; pasikeitė tik jūsų širdis, nes ji nesugebėjo suprasti, kaip gyventi ir išlikti meilėje, vienybėje ir taikoje, ir tai yra jūsų sielvarto priežastis.

72. Mano mokymas atnaujina jūsų dvasios tikėjimą, suteikia jums naujų jėgų ir apšviečia jus. Mano Žodis yra kristalinio skaidrumo vanduo, kuris numalšina troškulį ir neišsenkamas liejasi ant jūsų. Aš duodu jums „kviečių“ perteklių, kad juos augintumėte savo artimųjų širdyse. Noriu, kad taip, kaip Aš jus myliu, jūs mylėtumėte vieni kitus ir taip pat save pačius; nes Aš jums patikėjau ne tik vadovauti ir nukreipti tam tikrą žmonių skaičių, bet ir pirmoji pareiga, kurią turite Man, yra rūpintis savimi. Turite mylėti vieni kitus, suvokdami, kad esate savo Kūrėjo gyvas atvaizdas.

73. Derlius, kurį man iki šiol aukojate, susideda iš skausmo ir menko mano Įstatymo supratimo; tačiau aš jums nesuteikiau gerti šios taurės. Aš jums sakiau: jei sėsite kviečius, tai ir kviečius nuimsite. Tačiau turite prižiūrėti sėklą, kurią pasėjote. Šiandien yra derliaus metas, ir kiekvienas nuims savo derlių. Po to žemė vėl bus švari, ir žmogus pradės naują gyvenimą, o Aš būsiu jam labai arti ir įkvėpsiu jo širdį. Tai bus taikos karalystė, apie kurią Aš jums daug kalbėjau, mylimieji mokiniai, ir kuriai šiuo metu ruošiu visas sielas.

74. Noriu matyti jus, susirinkusius kaip maži vaikai prie mano stalo, kaip jūs manęs klausotės ir maitinatės, bendraujate su manimi, o priimdami mano mokymus, priimate sprendimus jų laikytis. Noriu, kad tarnautumėte savo artimiesiems. Aš jus siųsiu pas juos, kai tik jūsų širdyse pražys meilė ir gailestingumas. Jūsų gyvenimas turi būti tarsi švarus veidrodis, kad jame atsispindėtų jūsų poelgiai ir jūs žinotumėte, ar elgėtės teisingai, ar suklydote.

75. Mano mokinių dorybių išsiskleidimas bus paskata tiems, per kuriuos Aš save apreiškiu. Įkvėpimas bus gausus, o mano malonė ir stebuklai plūs ant žmonių. Jūsų dvasiniai broliai ir seserys – geranoriškai nusiteikę dėl jūsų pasirengimo – padės jums, palengvins jūsų kelią ir padarys jūsų darbą malonų. Jūsų įtaka išsiplės už jūsų namų, jūsų krašto ar jūsų tautos ribų ir padės kitų širdims. Gėris turi galią, kurios jūs dar nepažįstate.

76. Aš perdaviau savo Žodį per paprastus ir neišsilavinusius žmones. Tačiau tarp tų, kurie Manęs klauso, yra ir mokslininkų, turinčių išlavintą protą, kurie šio Žodžio paprastume sugebėjo atrasti mano dieviškąją esmę. Aš kasdien dirbau su jūsų širdimis, kad jas paruoščiau priimti mano apreiškimus, ir mano meilė nugalėjo. Iš uolos, kurią man parodėte savo širdyse, Aš pastatiau šventovę, kurioje jūs man aukojate meilės garbinimą.

77. Aš patikiu jums savo darbą, ginkite jį, nes tai – neįkainojamos vertės brangakmenis. Būkite sargai ir prižiūrėkite, kad jis būtų gerbiamas ir

suprastas. Nieko neleiskite, kad jus atgrasytų nuo kelio. Visada eikite į priekį.

78. Kiekvieną kartą, kai jūsų širdis trokšta meilės, pakilkite pas Mane. Jei kančia yra kaip sunki našta, prisiminkite, kad yra „ “ Tėvas, kuris jus myli ir yra pasiruošęs jus paguosti. Kai galvosite apie Mane, pajusite, kad baimė ir sielvartas išnyksta. Patikėkite Man savo sergančiuosius, ir Aš juos išgydysiu.

79. Gyvybės medis išskleidė savo šakas, kad suteiktų jums poilsį ir vėsą, o jo vaisiai padarė jūsų širdis mylinčiomis.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 134

1. Šiuo meilės pranešimu Aš atnešu ramybę jūsų širdims, nes Aš pamačiau jūsų šventovę atvirą ir įžengiau į ją, kad joje apsigyvenčiau.

2. Jums kalba Kristus, Mokytojas, ir Jis primena jums Savo darbus žemėje, kad jums pavyktų pasisemti įkvėpimo iš mano pavyzdžio.

3. Jūs turite pasinaudoti mano buvimu tarp jūsų, mylima tauta, nes laikas, kurį šiuo metu išgyvenate, yra svarbus jūsų sielai.

4. Ši šviesos būtybė, gyvenanti jumyse, žino, kad jos darbas nėra baigtas; ji suvokia, kad ankstesnėse egzistencijose nepasinaudojo jai suteiktu laiku, nei galimybėmis, kurias turėjo, siekdama savo dvasinio tobulėjimo. Todėl ji žino, kad šiandien turi stengtis, kad visiškai įvykdytų savo užduotį ir išskleistų visus savo dvasinius talentus.

5. Mano valia buvo, kad per šį darbą jūs pažintumėte visus savo dvasios talentus ir sugebėjimus. Aš jums perteikiau savo meilės mokymą, suteikiau jums pakankamai laiko, kad išskleistumėte savo dvasinius talentus ir mano tiesos šviesa apšviestumėte tų, kurie vaikšto tamsoje, kelią.

6. Aš jums paaiškinau, kad dabar yra tas laikas, kai mano išrinktieji pasirodys kaip pranašai, regėtojai ar nušvitusieji ir paskelbs pasauliui, kad atėjo Šviesos amžius. Tik nedaugelis iš šių skelbimų nujaus mano Karalystės artumą, kuri ruošiasi apipilti jus apreiškimais, malonės dovanomis ir išmintimi.

7. Daugelis bus taip suglumę dėl to, ką mato, jaučia ir patiria, kad galiausiai paklaus manęs: „Viešpatie, kas tai, ką mato mano akys, kas vyksta pasaulyje ir kokia yra tiek daug keistų apreiškimų ir ženklų tarp žmonių prasmė?“

8. Tačiau tie, kurie dėl savo netikėjimo, išdidumo ar šaltumo širdyje nesugeba nei pamatyti, nei pajusti, nei intuicija suvokti šio laikotarpio pažinimo šviesų, priklausys tiems, kurie tamsą vadina šviesa, o apgaulę – tiesa.

9. Argi nemanote, kad jūs, kurie džiaugėtės šio Žodžio šviesa, kuri padrąsino jūsų širdis, esate pašaukti paaiškinti viso to priežastį, skelbti Gerąją Naujieną ir per mano mokymų knygą nešti mano mokymą visiems tiems, kuriems jo reikia?

10. Aš jums daviau Įstatymą, gairę, kelią ir žinias apie tai, kas teisinga ir kas leistina, kad jūs niekada nesukluptumėte, kad nesuabejotumėte ginčų akimirkomis ir kad nesuteptumėte to, kas šventa.

Žinau, kad visose žemės vietose pamatysite vyrus ir moteris, kurie pranašaus, kurie visiems tiems, kurie gyvena toli nuo dvasinio pasaulio, skelbs keistus mokymus – žmones, kurie gydo ligas, vadinamas

nepagydomomis, ir kurie skelbia dvasinimą kaip vienintelį mokymą, galintį suteikti pasauliui taiką.

11. Daugelio šių žmonių pasisakymai nebus nei aiškiai apibrėžti, nei aiškūs, nes jiems trūko Mokytojo vedimo. Tačiau tada šis tauta, kuri buvo mano mokiniais, turi skleisti mano žinią visais žemės keliais.

12. Daugelis turės priežasčių stebėtis, kad dvasinis gyvenimas turėtų būti žmonių veiksmų gairė; juk jau seniai žmonės užrakino savo širdžių duris mano žiniai ir mano įkvėpimams. Šioje savanoriškoje tremtyje žmogus girdi tik savo laisvos valios balsą, o jo gyvenimo kelią apšviečia tik silpna jo materialių žinių šviesa. Tačiau šis balsas beveik visada yra ilgas skundas, raudojimas ar prakeikimas, o savo „šviesą“ jis skleidžia per savo mokslą, kuris, užuot vedęs jį aukštyn, dar giliau įstumia jį į kančią.

13. Tie, kurie po šimtmečius trukusio miego pakils ir skelbs naujų laikų šviesą, bus „mirusieji“, prisikelsiantys dvasiniam gyvenimui, nes anksčiau jie buvo „mirę“ tikrajam gyvenimui.

Ten, kur yra meilė, išmintis ir teisingumas, kur yra įkvėpimas ir viešpatauja gerumas, ten egzistuos tikrasis gyvenimas. Tačiau ten, kur viešpatauja nuodėmė ir vyrauja ydos, kur yra nesantaika, kur įsikūrusi pavydas ir savanaudiškumas, ten bus galima rasti tik mirtį, skurdą ir tamsą.

14. Kiekvieną kartą, kai žmonės pasiduoda materializmui, jų darbas, užuot buvęs kūrybingas, tampa griaunantis. Tuomet jie primena kirminų krūvą, pasirengusią suėsti lavoną, nors savo kūrybingu darbu jie galėtų būti panašūs į bičių spiečių, kuris visiškoje harmonijoje stato savo korius. Šių mažų būtybių darbas – ieškoti medaus, kuris vėliau saldina gomurį. O jūs: kada pagaliau atrasite tikrąjį gyvenimo skonį, kad galėtumėte juo dalytis vieni su kitais?

15. Šis malonumas susideda iš dieviškosios meilės – skanaus nektaro, kurį Aš įdėjau į kiekvieną širdį, o jūs nemokėjote jo suvokti ar ieškoti, todėl jis dar nesaldina jūsų buvimo.

16. Šiandien Tėvo šviesa gausiai išliejama ant kiekvienos sielos, kad ji, pabudusi iš letargijos, apmąstytų savo patirtį, kuri yra išminties ir šviesos kupina knyga, ir taip suvoktų tiesą.

17. Tauta, pasiruošk, apmąstyk savo užduotį, įvertink savo atsakomybę šiuo laikotarpiu, kuris yra toks palankus dvasiniam pabudimui, ir būk pasirengusi dirbti mano vynuogyne, nes Aš padėsiu tau įvykdyti tavo misiją.

18. Aš išgirstu jūsų prašymus, jūsų skundus. Noriu, kad išmoktumėte bendrauti su savo Tėvu.

19. Nemanykite, kad Aš atėjau tik pas jus: Aš nusileidau pas visus, nes šios žmonijos raudos pasiekė dangaus aukštumas kaip baimės šauksmas, kaip maldavimas dėl šviesos.

20. Priimdami mano Žodį šia forma, jūs viduje klausiate manęs, ar Aš atėjau kaip Tėvas, ar kaip Teisėjas; tačiau Aš jums sakau: dar prieš jums išgirstant mano pirmąjį žodį šią dieną, jūsų sąžinė jau buvo jums parodžiusi kiekvieną jūsų nuodėmę ir kiekvieną jūsų gerą darbą. Bet jei Aš jus teisiu savo Žodžiu – kodėl gi jūs bijote? Argi mano nuosprendis nekyla iš meilės, kurią Aš jums jaučiu?

21. Aš jus pažadinu, kad išbandymai jūsų nenustebintų, o šių laikų audros ir audros nepaliktų jūsų tamsoje.

22. Be abejo, tai yra išbandymų laikas, todėl būtina būti stipriems ir pasiruošusiems, kad nepasiduotumėte.

23. Žmogaus gyvenimas žemėje visada buvo pilnas išbandymų ir atpirkimo, tačiau niekada šis kelias nebuvo toks skausmingas kaip šiandien, taip pat niekada taurė nebuvo tokia pilna kartumo.

24. Šiais laikais žmogus nelaukia, kol pasieks brandų amžių, kad susidurtų su gyvenimo kova. Kiek daug būtybių jau vaikystėje patiria nusivylimus, jungą, smūgius, kliūtis ir nesėkmes.

Galiu jums pasakyti dar daugiau: šiais laikais žmogaus skausmas prasideda dar prieš jam gimstant, tai yra, jau motinos įsčiose.

25. Didelė yra tų būtybių atpirkimas, kurios šiais laikais ateina į Žemę.

26. Visa pasaulyje esanti kančia yra žmonių darbas. Ar yra didesnė tobulumo išraiška mano teisingume nei leisti tiems patiems, kurie (kitų) gyvenimo kelią apsėjo erškėčiais, dabar ateiti ir juos nuimti?

27. Ne visi yra vienodai kalti dėl chaoso, kurį dabar išgyvenate. Tačiau tie, kurie nėra karo kaltininkai, yra atsakingi už taiką.

28. Būkite gailestingi sau ir savo artimiesiems. Kad šis gailestingumas virstų veiksmais, atpažinkite savo dovanas, studijuodami mano Žodį. Nes kas myli savo artimą, tas myli Mane, nes jo artimas yra mano mylimas vaikas.

29. Jūs esate tauta, kurią Aš ruošiu maldai, mano Žodžio skleidimui ir gydymui. Gyvenimas su savo vargais, sunkumais ir kančiomis primena dykumą, tačiau neužsibūkite joje, nes tada nepažinsite tikrosios taikos.

30. Turėkite prieš akis Izraelio pavyzdį, apie kurį rašoma istorijoje, kuris ilgą laiką turėjo klajoti po dykumą, kad ištrūktų iš nelaisvės ir Egipto stabmeldystės bei pasiektų taikos ir laisvės žemę.

31. Šiandien visa žmonija primena tą faraono nelaisvėje buvusią tautą. Jai primetami tikėjimo išpažinimai, doktrinos ir įstatymai. Didžioji dalis tautų yra kitų, galingesnių, vergai. Kova už gyvenimą yra sunki, o darbas

vyksta po bado ir pažeminimo botagu. Kartus yra duona, kurią valgo visi žmonės.

32. Visa tai lemia, kad žmonijos širdyse vis labiau
vis labiau formuojasi troškimas išsilaisvinti, troškimas taikos,
siekiant geresnio gyvenimo.

33. Karo triukšmas, pralietas žmonių kraujas, savanaudiškumas, siekis valdžios ir neapykanta, duodantys vaisių tūkstančiais formų, pažadina žmones iš gilaus letargo. Tačiau jei jie susivienytų viename dvasinio pakilimo ideale, kaip Izraelio tauta susivienijo Egipte, įkvėpta Mozės, – kokia jėga galėtų sustabdyti šias širdis? – Nė viena, nes šiame troškimyje bus mano šviesa, šiame kovoje bus mano galia, o šiame ideale bus mano dieviškieji pažadai.

34. Ar pasauliui, norinčiam išsilaisvinti iš savo grandinių, reikia naujo Mozės? Mokymas, kurį Aš jums atnešiau šiuo metu , yra šviesa, kuri įkvėpė Mozę, yra teisingumo ir pranašystės žodis, yra jėga, kuri pakelia silpnąjį, bailųjį, bailį ir paverčia jį drąsiu, ryžtingu ir uoliu — tai įstatymas, vedantis ir nukreipiantis tiesos keliu — tai dieviškas švelnumas, kuris jus palaiko ilgų klajonių dienomis.

35. Tauta, jūs jaučiatės padrąsinti mano Žodžiu, tarsi ant jūsų žaizdų būtų užteptas stebuklingas balzamas. Jūs jaučiatės sustiprinti, atsinaujinę, kupini vilties dėl rytojaus. Argi nemanote, kad būtent ši žinia, jei ją nunešite įspaustoms žemės tautoms, jose sukeltų tą patį stebuklą?

36. Todėl sakau jums, kad turite pasiruošti, kad neatsidėtų momentas, kai turėsite iškeliauti kaip šios žinios pasiuntiniai.

37. Jei sakau jums, kad turite pasiruošti, tai todėl, kad ši Džiugi Žinia turi būti skleidžiama taip, kad ji niekada netaptų priežastimi, dėl kurios kiltų skausmas, brolių nesantaika ar būtų pralietas bent vienas kraujo lašas.

38. Mano žinia yra įtikinama, gailestinga, teisinga. Ji paliečia tiek širdį, tiek protą ir įtikina dvasią.

39. Klausykite Manęs, studijuokite, praktikuokite, ir jūs galėsite žmonėms atverti kelią į tikėjimą, laisvės šviesą ir taiką.

40. Jūs žinote, kad Aš visada pasirengęs duoti jums dar vieną iš savo pamokymų. Šiandien noriu pradėti ir pasakyti jums, kad mano atėjimo pas jus tikslas yra jus mokyti, kad galėtumėte sąžiningai atlikti savo užduotį.

41. Žinoma, šis gyvenimas žemėje yra naujas etapas jūsų dvasiai, kuri paliko neužbaigtą jai patikėtą darbą; tačiau dabar jai suteikta galimybė šiek tiek jį pažengti toliau kelyje į tobulumą.

42. Taip pat ir Aš, Dieviškasis Mokytojas, turėjau sugrįžti pas žmones, nes mano darbas tuomet liko neužbaigtas. Kai kurie neigs šį teiginį ir sakys,

kad Jėzaus darbas buvo užbaigtas, kai Jis mirė ant kryžiaus. Bet taip jie sako tik todėl, kad pamiršo, jog Aš paskelbiau ir pažadėjau sugrįžti.

43. Jūs, kuriems šiuo metu Aš atskleidžiu šiuos mokymus, – supraskite, kad Man reinkarnacija nėra būtina, nes mano Dvasioje glūdi galia apsireikšti žmonėms tūkstančiais būdų. Taip pat Aš nesugrįžau siekdamas savo Dvasios tobulumo . Jei dabar Aš ateinu pas jus, tai tik tam, kad parodysiu jums kelią, kuris gali jus nuvesti į Šviesą. Prisiminkite, kad pranašai Pirmojo laikotarpio metu jums sakė: „Tai yra durys“. Be to, argi Aš jums nesakiau, kai buvau žmogus tarp jūsų: „Aš esu Kelias“? Argi Aš jums šiandien nesakau: „Aš esu kalno viršūnė, į kurią šiuo metu lipate“?

44. Aš visada buvau tobulas.

45. Džiaugiuosi žinodamas, kad jūs saugiai einate mano keliu. Rytoj džiaugsmas bus visuotinis, kai jūs visi gyvensite Dvasinėje Tėvynėje, kuri jau seniai laukia Viešpaties vaikų atvykimo.

46. Taip Aš kalbu jūsų Dvasiai, nes žinau, kad ji jau gali suprasti šį mokymą, ir *jai* galiu pasakyti, kad ji nėra šios žemės vaikas, kad čia, šiame pasaulyje, ji turi laikyti save tik svečiu, nes jos tikroji tėvynė yra dvasinė.

47. Suvokite šį žodį jo tikrąja prasme, nes priešingu atveju jūs prieitumėte prie išvados, kad mano mokymas prieštarauja bet kokiam žmogiškajam tobulėjimui, ir nebūtų teisinga, jei tokias klaidas priskirtumėte Tėvui, kuris siekia tik savo vaikų tobulėjimo įvairiais gyvenimo keliais.

48. Tai, ką mano teisingumas negailestingai persekioja, yra blogis, kuris žmonių širdyse įgauna įvairias formas ir kartais pasireiškia savanaudiškais jausmais, žemiausiomis aistromis, kitą kartą – beribiu godumu ir net neapykanta.

49. Mokiniai, turite apmąstyti tai, ką dabar jums sakau per palyginimą: gyvenimas yra medis, jo šakų yra begalė, ir tarp tų šakų nėra dviejų vienodų, tačiau kiekviena iš jų atlieka savo užduotį. Jei vaisius nesubręsta, jis nukrenta nuo medžio, o jei šaka perauga, ji nugenima. Nes iš gyvenimo medžio turi augti tik gyvenimo vaisiai.

50. Kiekvieną mokslą, kuris sukėlė blogį, ir kiekvieną religiją, kuri neatnešė tikrosios šviesos, galite laikyti šakomis ir vaisiais, per kuriuos nebeteka gyvybės medžio sula, nes jie jau yra atsiskyrę nuo jo.

51. Tebūnie palaimintas tas, kuris turi aukštą tikslą eiti mano keliu; tebūnie palaimintas tas, kuris siekia išaukštinti savo dvasią. Aš priimu tuos, kurie nutildo savo skundus ir galvoja tik apie tai, kaip priimti mano Žodžio rasą – tuos, kurie neleidžia mirti tikėjimui ir vilties manimi. Savo Žodžiu aš pasieksiu, kad galiausiai visi užgiedotų tikėjimo giesmę.

52. Aš mokau jus dvasinio tobulėjimo, nes jis suteiks jums sielos ir kūno sveikatą. Jis paskatins jus mylėti vieni kitus ir suteiks jums jėgų bei pasitikėjimo.

53. Per tą, kuris galvoja apie Mane ir Myli Mane, teka gyvenimo srovė, jame yra mano dieviškasis apreiškimas. Aš daviau jums gyvenimą, kad būtumėte gailestingi ir parodytumėte savo gebėjimą mylėti. Aš jį daviau jums ir tam, kad įgytumėte išminties. Gyvenimas yra Dievo atspindys, tai didis mano buvimo liudijimas. Gyvenkite juo ir džiaukitės juo, tačiau ir supraskite jį. Jūs labai juo mėgavotės, jo nesuprasdami. Šlovinkite gyvenimą, tačiau jūsų giesmė turi liudyti supratimą, susižavėjimą ir meilę. Jūsų siela, pakilusi, sudainuos Kūrėjui gražesnę psalmę.

54. Gyvenimas yra begalinis bėgimas. Kad dvasia taptų didi, išmintinga, stipri ir gailestinga, būtina, kad ji gyventų amžinai. Tauta, tu manai, kad Aš tave aplankau, tačiau tiesa yra ta, kad Aš gyvenu jumyse. Aš apsilankau pas jus šia forma tik tam, kad apsireikščiau, kad taptų mintimi, žodžiu ir dvasiniu vaizdu, ir tai darau todėl, kad jūs savo esybėje ne taip aiškiai suvokiate mano vidinį apsireiškimą, kaip savo širdies plakimą. Nes norint pajusti mano beldimą jūsų esybėje, reikia turėti jautrumą. Tačiau nepraraskite vilties, kad jums pavyks mane pajusti; nes viltis kyla iš tikėjimo, kuris yra šviesa jūsų kelyje. Vargas tam, kuris praranda tikėjimą! Tikėjimas yra švyturys, apšviečiantis ateitį, tikėjimas yra jėga, kuri sukelia tai, ką jūs vadinate stebuklais. Kas taptų iš jūsų gyvenimo, jei neturėtumėte tikėjimo į mano įstatymą?

55. Aš jums duodu gyvenimą, tačiau sakau jums: uždekite tikėjimo šviesą savo Dievui, tikėjimą savimi, tikėjimą gyvenimu ir kūrinija. Neabejokite mano gailestingumu jūsų gyvenimo vingių metu. Mano meilė yra stipresnė už jūsų išbandymus. Klausykite manęs labiau dvasia nei ausimis. Tiems, kurie vadina save atstumtaisiais – tiems, kurie tvirtina, kad jiems nešviečia laimės žvaigždė ir kad jie yra užgesusios lempos, ir tiems, kurie skundžiasi, kad atėjo į gyvenimą tik tam, kad liejtų ašaras, sakau: ar kada nors nusprendėte bent akimirkai pamiršti save, kad suteiktumėte paguodą savo artimui? — Tikrai ne, nes kas rodo gailestingumą, tas tą patį daro sau pačiam. Šiuo metu Aš pašaukiau tuos, kurie neturi nieko, ką galėtų duoti pasauliui.

56. Mylėkite ir duokite nesavanaudiškai, ir netrukus pamatysite teisingą atlygį. Pabelskite į mano duris, ir mano balsas jums atsakys. Visi jūs galite atsitiesti, net jei esate labai giliai nukritę, net jei esate apsipylę purvu. Šiandienos sugedę žmonės bus rytojaus gėrio žmonės. Ant jūsų griuvėsių Aš pastatysiu savo šventyklą, tačiau žmogus man padės ją atstatyti. Štai ji,

įženkite į tikrąjį gyvenimą. Tai tarsi karalystė, kurioje viskas jums pasiekiama – nuo Dangiškojo iki mažiausio materialaus dalyko.

57. Pašalinkite skausmą. Mano sukurtas gyvenimas nėra skausmingas. Kančia kyla iš Dievo vaikų nepaklusnumo ir nuodėmių. Skausmas būdingas tam gyvenimui, kurį žmonės sukūrė savo moraliniame suirime. Pakelkite žvilgsnį ir atraskite mano kūrinių grožį. Pasiruoškite viduje, kad galėtumėte išgirsti dieviškąjį koncertą, neatsiskirkite nuo šios šventės. Jei atsiskirsite – kaip tada galėtumėte dalytis šia palaima? Gyventumėte liūdni, kankinami ir sergantys.

58. Aš noriu, kad jūs būtumėte harmoningos natos visuotiniame koncerte, kad suprastumėte, jog esate kilę iš Gyvenimo Šaltinio, kad pajustumėte, jog visose sąžinėse yra mano Šviesa. Kada pasieksite visišką brandą, kad galėtumėte man pasakyti: „Tėve, pavaldink mano sielą Tavo Dvasiai, taip pat mano valią ir mano gyvenimą.“ Supraskite, kad to pasakyti negalėsite, kol jūsų pojūčiai bus nesveiki, o jūsų siela, vedama savanaudiškumo, bus nukrypusi nuo teisingo kelio. Jūs gyvenate kenčiant nuo ligų arba bijodami jų užsikrėsti. Tačiau kas yra fizinė liga, palyginti su sielos nuodėme? — Nieko, jei ji sugeba pakilti, nes mano gailestingume jūs visada rasite pagalbą.

59. Kaip kraujas teka jūsų venomis ir gaivina visą kūną, taip ir Dievo jėga, kaip gyvybės srovė, persmelkia jūsų sielą. Nėra jokios priežasties sirgti, jei laikotės Įstatymo. Gyvenimas – tai sveikata, džiaugsmas, laimė, harmonija. Jei sergate, negalite būti dieviškųjų gėrybių saugykla. Jūs, sergančios protu, širdimi ar kūnu, Mokytojas jums sako: prašykite savo sielos, kuri yra Visagalio vaikas, kad ji sugrįžtų į teisingą kelią, kad išgydytų jūsų kančias ir padėtų jums jūsų silpnybėse.

60. Ko gi tėvas galėtų atsisakyti savo vaikui, jei šis dvasiškai priartėtų, prašydamas ko nors savo kūnui – tam mažam ir trapiam materialiam kūriniui? Taigi Aš mokau jus prašyti; tačiau kai kalbama apie davimą, sakau jums: dalinkitės ir duokite. Dalinkitės materialiais dalykais ir dovanokite meilę. Juk kokia nauda jums būtų iš to, kad duotumėte materialią dalį, jei į ją neįdėtumėte meilės? Kaip sunku jums atrodė tinkamai tvarkyti turtus, kuriuos turėjote pasaulyje. Vieni nori viską turėti tik sau, kiti, turintys per daug, nejaučia pareigos dalytis su kitais.

61. Aš jums atskleidžiu sveikatos šaltinį, esantį jumyse, jūsų sieloje, kad prireikus galėtumėte į jį kreiptis. Jei mokėsite jo ieškoti, rasite jo vandenį. Aš nenoriu sugriauto ir liūdno pasaulio, nenoriu tautos, kuri dėl nežinojimo apie tai, ką turi, nuolat su baime kreipiasi į Mane ir su neviltimi prašo Manęs. Aš noriu pasaulio, kuris sąmoningai suvokia, kiek jis yra vertas ir kiek turi.

62. Kai kurie dabar galvoja: „Bet jei žmogus visada būtų sveikas – kaip jis mirtų?“ Į tai Aš jums atsakau, kad nebūtina, jog jūsų kūnas būtų sergantis, kad jis nustotų gyventi. Pakanka, kad širdis sustoja, kai ateina valanda, kad jis nustotų būti.

63. Mano Dvasios šviesa liejasi į jus, kad jūs prisikeltumėte. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš ieškau nuklydusiųjų, kad jie man tarnautų. Aš esu sielų išlaisvintojas, kuris jus išlaisvina iš vergovės. Maištininkus Aš paverčiu atsidavusiais ir nuolankiais tarnais. Tada jiems sakau: „Būkite budrūs, kad nebūtumėte užklupti gandų ir pagundų, kurios vėl nuves jus į pražūtį.“

64. Kas pažino purvą ir žemą pasaulį ir sugebėjo nuo jo išsilaisvinti, tas yra pasirengęs eiti ten ieškoti tų, kurie dar yra pasiklydę. Niekas nėra labiau tinkamas už jį įtikinti savo žodžiu, kuris yra patirties šviesa. Kada jūs tapsite širdžių žvejais ir sielų išlaisvintojais? Kada tvirtu žingsniu eisite tuo keliu, kurį Aš jums nutiesiau?

65. Duokite be jokių sąlygų, neteiskite savo artimo namų, verčiau pažvelkite į savo pačių namus, kad, jei juos rasite nešvarius, juos išvalytumėte ir padarytumėte vertus mane priimti. Nežiūrėkite, ar jo sandėlis pilnas ar tuščias, ar jo kūną dengia šventiniai drabužiai, ar skarmalai. Leiskite mano meilei ištrinti visas tas ydas, kurios galėtų užtemdyti šviesą, kurią turite spinduliuoti.

66. Žiūrėkite, kaip Aš nusileidžiu iš Tobulumo buveinės į jūsų gyvenamąją vietą, kad parodyčiau jums Dvasinio gyvenimo šlovę, kad atskleisčiau jums pamoką, kuri išmokys jus pažinti save, pažinti savo Kūrėją ir sužinoti savo paskirtį.

67. Tėvas nenori, kad Jo vaikai verktų, nors Jis jums ir pasakė: „Palaiminti tie, kurie kenčia.“ Mano Įstatymas nemoko jūsų verkti, bet moko, kaip išvengti skausmo. Jei Man patiktų matyti jus kenčiančius, Aš neateičiau pas jus kaip gydytojas, nei uždėčiau savo gydomąjį balzamą ant kiekvienos žaizdos. Tas, kuris savo kančios kryžių neša su švelnumu, man yra priimtinas, nes jis mane laiko pavyzdžiu. Tačiau iš to, kuris savo religiniame fanatizme ir nežinojime kankina ir baudžia savo kūną, aš priimu tik jo gerą ketinimą, kuris yra susijęs su savęs apvalymu arba bandymu sekti mano kančiomis, tačiau paties veiksmo aš nepatvirtinu.

68. Pakanka, jei kantriai ištuštinate taurę, kurią gyvenimas jums kasdien paduoda, ir jei, pamiršdami savo skausmą, turite pakankamai jėgų galvoti apie savo artimuosius ir daryti jiems tiek gero, kiek galite, kad taip įvykdytumėte savo užduotį.

69. Jūs nebesiskundžiate kančiomis; jūs gavote mano meilės dovaną ir susižavėjote mano žodžiu. Atpažinkite jį pagal jo dieviškąją esmę ir pagal to, kuris jį skelbia, pasirengimą, pagal jo balso gerumą ir tvirtumą. Tada

leiskite savo sielai klajoti po sritis, kurias tik ji gali pasiekti, kad ten ji pasisotintų šviesa, o jūsų protas liktų sužavėtas, o širdis plakytų susižavėjimu ir meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 135

1. Aš ateinu kupinas meilės ir ginkluotas kantrybe, kad visiems būčiau suprantamas. Raskite pas Mane paguodą. Valgykite ir gerkite, kad numalšintumėte savo troškulį teisingumo. Noriu, kad tas, kurio žmonės nesupranta, pas Mane jaustųsi suprastas, ir kad tas, kuris, išėjęs iš čia po to, kai išklausė Mane, jautėsi tuščiomis rankomis, pajustų, jog nešasi dovanas. Kad tas, kuris atėjo į Mano akivaizdą su sąžinės graužatimi sieloje, klausydamasis Manęs jaustųsi nuo viso to išlaisvintas ir galėtų pakelti savo veidą kaip ta svetimautoja Antrajame Laike, kai Aš jai pasakiau: „Kur tie, kurie tave persekioja? Aš tau atleidžiu, eik ramybėje ir daugiau nebesidaryk nuodėmės.“

2. Aš esu Dieviškasis Teisėjas, kuris niekada nepaskelbia sunkesnio nuosprendžio nei pats nusižengimas. Kiek daug iš tų, kurie prieš Mane kaltina save, Aš randu tyrų. O kiek daug kitų, priešingai, skelbia savo tyrumą, tačiau Aš randu juos sugadintus ir kaltus.

3. Kaip neteisingas yra žmogiškasis teisingumas! Kiek blogų teisėjų aukų atperka svetimus nusikaltimus! Kiek nekaltųjų matė, kaip prieš jų akis užsidaro kalėjimo grotos, o kaltininkas laisvai vaikšto ir nematomas nešioja savo vagysčių ir nusikaltimų naštą.

4. Dvasiškai jūsų pasaulis yra netobulas. Jūs turite jam padėti tobulėti.

5. Materialusis pasaulis, planeta, dar nėra arti savo žlugimo, tačiau šio klaidų ir nuodėmių, tamsos ir blogos mokslo pasaulio pabaigą atneš mano mokymo šviesa, ir ant jo griuvėsių Aš pastatysiu naują pažangos ir taikos pasaulį.

6. Jūsų, kaip darbininkų, užduotis 1950 m. nesibaigs. Priešingai, būtent tada jūs palaipsniui nustosite būti mokiniais ir tapsite mokytojais, kurie meilės žodžiu ves žmones Šviesos keliu.

7. Didžiosios dvasinės legionos tik ir laukia šio žmonių apvalinimo, kad vėl įsikūnytų ir apsigyventų Žemėje. Jos turi didžią misiją ir laukia, kol *jūs* joms užleisite savo vietą, kad *jos* galėtų ją užimti.

8. Noriu jums paaiškinti savo mokymą, materialiai išreiškdamas savo Žodį, kad jūs suprastumėte, kas esate.

9. Niekada neturėtumėte leisti, kad jus įbaugintų atsakomybės našta, kurią Aš jums uždėjau; nuodėmės našta sveria sunkiau. Skausmingesnė yra bedugnė su savo tamsa nei šviesa, esanti kalno viršūnėje, kurioje gyvena Mokytojas. Dar kartą sakau jums, kad „Jėzaus jungas yra švelnus“.

10. Aš pavadinau jus Izraeliu, nes jūsų dvasioje glūdi taikos misija, pašaukimas siekti dvasinės harmonijos su visa žmonija. Jūs esate pirmagimiai, nes esate kilę ne tik iš Jokūbo – jūsų kilmė siekia toliau už jį, net už Abraomą. Jūsų pradžia (kaip dvasinių būtybių) siekia laiką, buvusį

dar prieš tai, kai Aš į Žemę pasiunčiau pirmąjį žmogų, kuris įkūrė šeimą, iš kurios Aš išsirinkau palikuonis, kad suformuočiau savo tautą, stiprią tikėjimu, paklusnumu ir meile nematomam Dievui. Taip Aš ją paruošiau ir palaiminau, ir ji buvo tarsi švyturys žmonijos viduryje.

11. Jums nieko netrūko, kad įvykdytumėte savo paskirtį, ir vis dėlto patyrėte, kad kitos tautos pakilo aukščiau už jus, o vėliau jus pažemino vergijos grandinėmis.

12. Argi tai buvo tautos, pranašesnės už jūsų? Nei materialiai, nei dvasiškai jos nestovėjo aukščiau už jus, kuriuos Tėvas apdovanojo brangiais įkvėpimo, tiesos, grožio, meilės, sveikatos ir jėgos dovanomis. Aš jus paruošiau, kad būtumėte tarsi mano meilės visam sukurtam pasauliui veidrodis, kuriame žmonija galėtų mane matyti, ir tarsi kristalinio vandens šaltinis, kuriame tiesos ištroškusieji galėtų numalšinti savo troškulį.

13. Tačiau kadangi jūs galiausiai buvote žmonės, jūs susilpnėjote, o savo nuosmukio metu buvote pavergti kitų tautų.

14. Šiuo metu Aš jūsų ieškau ir esu jums labai arti. Aš primenu jums savo Įstatymą ir pažadinu jūsų dvasią, kad ji išgirstų sąžinės balsą, ir sakau jūsų širdims: „Pabuskite, grandinės, kurios jus sunkiai slėgė, buvo sudaužytos mirties, o šiandien gyvenimas jums sugrąžino laisvę.“ Būtent dėl to Aš atėjau pas jus Trečiajame Laike.

15. Nemanykite, kad pranašai, kelio rodytojai ir šviesos dvasios buvo tik Izraelio tautos glėbyje. Aš kai kuriuos iš jų siunčiau ir į kitas tautas, tačiau žmonės juos laikė dievais, o ne pasiuntiniais, ir iš jų mokymų sukūrė religijas bei kultus.

16. Izraelio tauta nesuvokė savo misijos kitų tautų atžvilgiu ir pasidavė palaimų bei malonių dovanų ramybei. Tėvas ją buvo sukūręs kaip tobulą šeimą, kurioje viena giminė turėjo užduotį ginti tautą ir išlaikyti taiką; kita dirbo žemę, o dar kita giminė susidėjo iš žvejų ir jūreivių. Dar kitai buvo patikėta dvasinė kulto praktika, ir taip paeiliui kiekviena iš dvylikos genčių, sudariusių tautą, atsidavė kitai užduočiai, o visa tai kartu sudarė harmonijos pavyzdį. Tačiau tikrai, sakau jums, dvasines dovanas, kurias turėjote tais senaisiais laikais, jūs turite iki šiol.

17. Atpažinkite tarp savęs pranašus, stebėkite, kaip vyrai, moterys, senoliai ir net vaikai savo apreiškimais liudija mano tiesą. Jūs turite dvasinį pakilimą, kad galėtumėte melstis – įgaliojimą, kad gamtos jėgos jus išklausytų ir jums paklustų, ko pavyzdį matote Nojuje, kuris nugalėjo potvynio vandenis, – Jozuėje, kuriam priskiriate, kad jis sustabdė saulės eigą – dėl to Aš jums sakau, kad žvaigždės niekada nesustabdė savo eigos, ir kad būtent mano Dieviškoji Šviesa, tarsi spindinti saulė, prailgino dieną ir

paslėpė naktį, kad tauta laimėtų pergalę, o visata tęstų savo eigą, nenukrypdama nuo savo harmonijos dėsnių.

18. Mozė taip pat turėjo galią virš gamtos jėgų, ir jo balsui pakluso vandenys, vėjai, uolos. Aš patikėjau žmogui šią gamtą, kad jis ja naudotųsi; tačiau jis sujaukė kūrinijos tvarką ir tapo gamtos vergu, kurioje dažnai ieškojo savo Dievo.

19. Antrajame laikmetyje Aš jums daviau dar vieną pamoką apie šiuos mokymus, kai ištiesęs ranką nuraminau audrą, taip pat kai vaikščiojau vandeniu arba kai prikėliau mirusiuosius. Stebuklai, kuriuos tuomet padariau, įvyko tam, kad išgelbėčiau pasiklydusius, kad tamsą paverčiau šviesa, o neapykantą – meile. Aš tuo nenorėjau žmonių stebinti ar gluminti, nes tai būtų tik paskatinę jų proto susižavėjimą, kaip kai kurių, kurie leidžia žmonėms save garbinti kaip aukštesnes būtybes, atlikdami tariamus stebuklus, tačiau vis tiek nesugeba atversti nusidėjėlio.

Aš neatėjau mokyti jūsų beverčių ar stulbinančių žinių: aš jums atskleidžiau savo buvimą ir jūsų buvimo prasmę. Aš jums atskleidžiau paslaptį, kad jėga, kuri dovanoja gyvenimą ir viską gaivina, yra meilė; ji yra pirminė jėga, iš kurios atsirado visos būtybės.

20. Suvokite, kad esate gimę iš meilės, egzistuojate per meilę, iš meilės gaunate atleidimą ir per meilę būsite amžinybėje.

21. Pasiruoškite, kad – kai mano žodis baigsis – eitumėte į įvairias Žemės tautas, kur rasite tautas, kurių kilmė pasimeta senovės migloje ir kurių gyventojai praktikuoja kultus bei mokslus, kuriuose atsiskleidė Dvasinis pasaulis. Ten išgirsite apie permainas, ženklus ir stebuklus, kurie jus nustebins.

22. Tuomet turite būti pasiruošę, nes jums teks išgyventi didelius išbandymus. Kartais jausitės sutrikę, kai tų žmonių aplinkoje matysite, kaip jie susilieja su Dvasiniu pasauliu ir daro stebuklus, kurių *jūs* nebūtumėte galėję atlikti.

Kai jie pateiks jums raštus, kuriuose išdėstyta jų istorija, įstatymai ir įsakymai, turite atverti akis, kad nepasiduotumėte sumaiščiai, kurią sukelia materialus stebuklas ar stebinantis patyrimas, bet ir tam, kad galėtumėte jais žavėtis ir imti pavyzdį iš visko, kas, kaip jums sako jūsų dvasia ir intuicija, yra tiesa.

23. Taip pat pastebėsite jų uolumą ieškant kelio, vedančio į tobulumą – troškimą amžinybės.

24. Kitus sutiksite pasinėrusius į dvasinį susižavėjimą, kurį jie pavertė fanatišku kultu. Jie yra tarsi parazitiniai augalai, nes nevykdo nei Dievo nustatytų meilės įstatymų, nei žemės pareigų. Šie mokymai neturi plisti į kitas šalis, nes tikrasis dvasingumas pašalins fanatizmą ir ekstazę.

25. Nuo seniausių laikų Aš jus mokiau įstatymo, kuris teisingas tiek dvasiai, tiek materijai. Prisiminkite, kad tam tikru atveju Aš pasakiau: „Atiduokite Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus.“

26. Daugelis bus nustebę ir netgi blogai apie jus galvos, kai išgirs, kad jūs, kaip mano mokiniai, laikotės materialaus darbo įstatymo – kai pamatys, kad turite sutuoktinius, vaikus ir šeimą, kad mokate pasimėgauti gamtos grožiu ir jos vaisiais, kuriuos mylite kaip motina. Tada jie jūsų paklaus: „Kodėl – jei esate Viešpaties tarnai – negyvenate vien dvasinio kontempliavimo gyvenimu?“ Taip pat sutiksite tokių, kurie turi pranašavimo dovaną, ir jūs stebėsitės tuo; nes iš tiesų tarp jų yra pažengusių sielų.

27. Pasiruoškite, kai būsite išbandomi, tada Aš kalbėsiu per jus, o jei šis pasiruošimas bus nuoširdus, paprastas ir tyras, patirsite mano stebuklus.

28. Dabar Aš kreipiuosi į tuos, kurie kitose šalyse turi vykdyti savo apaštalų ir pranašų misiją, kad jie nesigirtų misija, kurią Aš jiems patikėjau. Jie neturi kelti triukšmo, kovodami su religinėmis bendruomenėmis ar tikėjimo išpažinimais. Būtent kiti sukels pasipiktinimą prieš *jus*, nesuvokdami, kad taip padės jums skleisti mano mokymą, nes pažadins daugelio smalsumą, kuris vėliau virs tikėjimu.

29. Kai kuriems dabartinis gyvenimas bus paskutinis įsikūnijimas. Atėjo laikas jums pasiruošti kelionei į Anapus. Pripildykite savo klėtį geromis sėklomis, kad tvirtu žingsniu galėtumėte sekti mano jums skiriamu kvietimu į Dvasinį slėnį, kuris jūsų laukia ir nuo kurio niekas negali pabėgti.

30. Kiekvienam iš jūsų buvo paskirtas tam tikras skaičius sielų, kurioms jis turi padėti pakilti ir nukreipti jas į mano Tiesos kelią. Niekas negali atvykti be tų, kurie jam patikėti, nes tuomet jis nebūtų priimtas.

31. Kovokite ir dirbkite, džiaukitės mokydamiesi ir mokydami. Aš padarau laukus derlingus ir pašalinu iš jų visas piktžoles, kad mano sėjėjai, pasinaudodami mano gailestingumu, rastų juos paruoštus.

32. Tada jūsų akyse atsivers kelias per dykumą, siūlantis jums jos oazes, o toli horizonte – šviesus Pažadėtosios žemės siluetas, kurio atviri vartai kvies jus įžengti kartu su jums patikėtaisiais ir tautų minios, kurios ne tik mylės tą patį Dievą, bet ir praktikuos tą patį dvasinį Dievo garbinimą.

33. Savo maldomis atsiverskite būtybes, esančias tamsoje, kurios, kol jūs miegate, kovoja ir grumiasi kaip armijos. Suvokite, kad aplink jus ir virš jūsų sklando ir juda nežinomas pasaulis, kuriame šviesa kovoja su tamsa kare, kurio triukšmas ir įtaka sukelia sumaištį jūsų pasaulyje, jūsų širdyje ir jūsų protuose.

34. Todėl ramybė ir taika pasitraukė iš žmonių širdžių; tačiau laimingas tas, kuris jaučia tą mūšį ir meldžiasi, nes jis sėkmingai žengs į priekį.

35. Kas šių laikų bausmes laiko vien tik atsitiktinumu, tas nežino, kad bus paliktas mirties, epidemijų, nelaimių ir bado valiai.

36. Pailsėkite ant saugios žemės. Pasilikite šios palmių šešėlyje ir klausykite mano žodžio, kad būtumėte išgydyti nuo visų savo negandų ir atgautumėte jėgas, kad galėtumėte tęsti kelionę.

37. Jums nereikia Man sakyti, kas jums guli ant širdies, nei iš kur jūs atvykote, nes Aš visa tai žinau. Aš žinau, kad jūsų siela artėja prie Tėvo, nugalėjusi sunkią kovą, kurią ji išgyveno, norėdama pasukti nuo klaidingo kelio – kad jūs atvykote pas Mane ieškoti pagalbos ir jėgų, kad neprarastumėte vilties. Kai jau buvote arti prarasti drąsą, kai jūsų jėgos jau baigėsi, mintimis kreipėtės į Mane, prašydami pagalbos, ir Aš tuoj pat atsakiau bei paraginau jus ateiti į šią taikos oazę, kad per savo Tėvo begalinį gailestingumą rastumėte atgaivą.

38. Kiek apreiškimų jūs išmokote suprasti nuo to momento, kai pirmą kartą išgirdote šį Žodį! Per juos jūs suvokėte, kad siela nepasiekia tobulumo nei per vieną dieną, nei per vienerius metus, nei per vieną gyvenimą; nes ji yra amžinos prigimties, todėl jos tobulėjimo kelias turi atitikti didelį atlygį, kuris jos laukia.

39. Jūs išmokote atskirti sąžinės balsą, kuris visada kalba apie įstatymą, meilę, gėrį, teisumą ir nuoširdumą, nuo to kito balso, kuris kyla iš kūno pojūčių ar širdies aistrų ir ne visada skatina daryti gėrį.

40. Jūs jau žinote, kad turite ginklų, kuriais galite apsiginti, ir žinote, kokie jie yra. Taip pat žinote, kas yra tas skydas, kuris jus saugo, ir pradedate naudotis malda, tikėjimu, geromis mintimis, valios jėga.

41. Jūs išmokote įvairioms sudedamosioms dalims, sudarančioms jūsų esybę, suteikti tinkamą vietą gyvenime. Žinote, kad esmė yra dvasia, o po jos – užimantys deramą vietą žmoguje – eina jausmai, protas bei fiziniai poreikiai.

42. Dabar suprantate, kad tikrasis žmogaus dvasingumas nepasireiškia atsiskyrimu nuo kūno ar materialaus pasaulio niekinimu, bet savo gyvenimo suderinimu su visa kūrinija; tačiau – kad Dvasia galėtų pasiekti šią harmoniją , būtina, jog ji visada eitų pirmyn, stovėtų virš žmogiškųjų dalykų, būtų vedlė. Jei taip nėra, tada Dvasia nėra laisva ir tampa kūno vergu arba jo priešu.

43. Jūs žinote, kad mano kelyje negalima apsimetinėti meile, nuoširdumu ir įžvalgomis, nes jaučiate, kad į jus nukreiptas žvilgsnis, kuris viską mato ir viską teisia.

44. Šiandien žinote, kad jūsų dorybės ir darbai turi būti tikri ir įkvėpti meilės artimui, kad jūsų nuopelnai būtų tikri.

45. Nebijokite, kai Aš taip jums kalbu. Aš dar kartą sakau jums, kad iš jūsų nereikalauju aukščiausio tobulumo, bet nuolatinės pastangos jį pasiekti.

46. Jei šiandien kenčiate, jei išgyvenate sunkų išbandymą, jei gulite skausmo lovoje, žinokite, kad tas kančios taurė jus apvalina ir atnaujina, kad tas skausmas leidžia jums atpirkti kai kurias nuodėmes, kad tai yra išmintinga pamoka – tada geriate ją su kantrybe ir pasidavimu.

47. Jūs supratote, kad šiuo metu Aš kiekviename iš jūsų statau šventovę, ir jūs nebedrįstate griauti to, kas pastatyta; priešingai, jūs stengiatės Man padėti šiame darbe.

48. Jūs supratote, kad tai daroma ne prieš žmones, prieš kuriuos turėtumėte užsitarnauti nuopelnų, kad gautumėte iš jų pagyrimą ar atlygį, bet prieš savo Tėvą, kuris yra vienintelis, galintis įvertinti jūsų darbus.

49. Kad ir kaip giliai būtų įsišaknijusios jūsų aistros – jei supratote visus šiuos paaiškinimus, jos turi priversti kūną paklusti Dvasiai, o tai bus pradžia tos harmonijos ir tvarkos, kuri turi vyrauti žmoguje, kad jis taptų man vertas vaiku.

50. Nuo jūsų buvimo priklauso daugelio žmonių ateitis, mylima tauta, nė akimirkai tuo neabejokite. Todėl – mąstydami apie šią tiesą, atsikratykite paskutinių egoizmo likučių ir atneškite rytojui taiką, vienybę, moralę ir dvasingumą.

51. Neabejokite, kad galėsite atlikti šį darbą pasaulyje, nes tai ne pirmas kartas, kai Aš patikiu jums savo sėklą jūsų kelyje. Tai įrodo tai, kad Aš taip kalbu su jumis, o jūs Mane suprantate.

52. Tai yra mano mokymų tęsinys, bet ne šios planetos pabaiga. Pasaulis ir toliau skries aplink visatą; sielos ir toliau atvyks į Žemę, kad įsikūnytų ir įvykdytų savo likimą. Žmonės ir toliau apgyvendins Žemę; pasikeis tik gyvenimo būdas.

53. Pokyčiai, kuriuos patirs žmonių gyvenimas, bus tokie dideli, kad jums atrodys, tarsi vienas pasaulis baigtųsi, o kitas – atsirastų iš naujo. Kaip visais laikais žmonių gyvenimas buvo suskirstytas į epochas ar amžius, ir kiekviena iš jų išsiskyrė kuo nors – ar tai būtų atradimais, ar gautais dieviškaisiais apreiškimais, ar grožio, vadinamo menu, plėtojimu, ar mokslu, taip ir prasidedantis laikotarpis, amžius, kuris jau atsiskleidžia kaip nauja aušra, bus pažymėtas dvasinių gabumų išsiskleidimu – tos jūsų esybės pusės, kurią turėjote puoselėti, kad išvengtumėte tiek daug blogio, bet kurią vis atidėdavote vėlesniam laikui.

54. Argi nemanote, kad žmogaus gyvenimas gali visiškai pasikeisti, jei išsiskleis dvasinis tobulėjimas, bus puoselėjami dvasiniai sugebėjimai ir įsigalios įstatymas, kurį šiame pasaulyje diktuoja sąžinė?

55. Ach, jei tik žinotumėte, kiek daug jūsų siela slepia savyje! Bet jūs to nežinote, nepaisant tūkstantmečių, kuriuos jau gyvenate pasaulyje; nes savo savanaudiškume – kuris yra meilė sau pačiam – jums buvo svarbi tik kiekvienam atskirai tarnaujanti mokslo sritis.

56. Būsiu Aš, kuris jums atskleisiu dorybes, dovanas, grožį, galią ir visą tą nuostabumą, kuris paslėptas jūsų sieloje. Dabar tam yra palankus laikas – dabar, kai jūs skinate paskutinius pasaulio ar gyvenimo, kuris artėja prie pabaigos, vaisius.

57. Netrukus visos tautos supras, kad Dievas kiekviename amžiuje kalbėjo joms, kad dieviškieji apreiškimai buvo kopėčios, kurias Viešpats nuleido žmonėms, kad jie galėtų pakilti pas Jį.

58. Šį naują laikotarpį vieni vadins Šviesos laikotarpiu, kiti – Šventosios Dvasios amžiumi, o dar kiti – Tiesos laikotarpiu. Tačiau Aš jums sakau, kad tai bus pakilimo, dvasinio atgavimo, susigrąžinimo laikotarpis.

59. Tai yra epocha, kurios Aš jau seniai norėjau, kad ji gyvuotų žmogaus širdyje, tačiau kurią jis pats nuolat kovodavo ir naikindavo. Laikas, kurio šviesumą mato visi ir kurio šviesoje susivienija visi Viešpaties vaikai – ne į religinę žmonių bendruomenę, kuri vienus priima, o kitus atstumia, kuri skelbia savo tiesą ir neigia kitų tiesą, kuri nedorai naudoja ginklus, kad įsivyrautų, arba kuri vietoj šviesos teikia tamsą.

60. Žmonės, kai ateis valanda, kai išeisite skelbti Gerąją Naujieną, turite savo veiksmais skelbti taiką, meilę, gailestingumą, vienybę ir brolystę. Jei savo kelyje sutiksite kitus, kurie veidmainiškai ir tik iš išorės skelbia tą patį, savo darbais atskleiskite jų melą. Tačiau jei, priešingai, pastebėsite, kad jie savo pavyzdžiu skelbia tiesą, meilę ir gailestingumą, dvasiškai susivienykite su jais, nes *jų* kova bus ir *jūsų* kova.

61. Negaliu susilaikyti nepasakęs jums: jei esate nesąžiningi, nepasiruošę ir neverti atlikti šio darbo, o pamatytumėte, kad kiti išsiruošė kovoti su reikiamu sąžiningumu, netrukdykite jiems, nes tuomet jūsų atsakomybė būtų dvigubai didesnė.

62. Aš jums, mokiniai, kalbu apie viską, kad jūsų niekas nenustebintų, ir kad, kai išeisite į šią kovą, sugebėtumėte savo širdyse iš tikrųjų pažadinti dvasinio pakilimo idealą.

63. Ši žemė, kuri visada siuntė į anapus savo derlių – sergančias, pavargusias, sutrikusias, sumišusias sielas arba tas, kurios pasiekė tik nedidelę pažangą, – netrukus man atneš derlių, vertą mano meilės jums.

64. Liga ir skausmas bus palaipsniui išvaryti iš jūsų gyvenimo, ir kadangi jūs gyvensite sveiką ir pakylėtą gyvenimą, mirtis, atėjusi, ras jus pasiruošusius kelionei į dvasinę tėvynę.

65. Kas galėtų nustebti įžengęs į nežinomą buveinę ar pasiklysti, jei jo Mokytojas jau šiame gyvenime jam ją parodė maldos, meditacijos, sapnų ar įkvėpimo akimirkomis?

66. Šiuo metu jums tiek daug ramybės ir tiek daug fizinės bei dvasinės gerovės atrodo nepasiekiama, nes matote visą tą sumaištį, kuri vyrauja jūsų aplinkoje – sumaištį, kuri vis labiau didėja visose žmogaus gyvenimo srityse. Tačiau vėliau, kai ši audringa naktis leis pasirodyti naujos aušros šviesai, ta pati žemė pajus, kad jos naujieji gyventojai sėja tikrąjį gyvenimą kilniais darbais, kurie atkurs ir atstatys, o griovėjai, šventvagiai ir bedieviai jau traukiasi, ieškodami savo apvalinimo.

67. Tauta, šią dieną Aš jums atskleidžiau dalį Tėvo dieviškųjų planų, kuriuos Jis turi jūsų atžvilgiu. Aš jums pranašavau tai, kas priklauso ateičiai, ir paruošiau jus kovai, kuri laukia visos žmonijos. Apmąstykite šį mokymą, ir jūs pajusite drąsą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 136

1. Džiaukitės mano žodžiu, leiskite kūno apvalkalui pailsėti, kol jūsų dvasia mėgaujasi mano Dangiškąja puota. Keletą akimirkų atitraukite savo protą nuo jo ambicingų, žemiškų siekių ir leiskite atsiverti dvasios akims.

2. Mąstykite ir gyvenkite dvasiškai šias minutes, kol trunka mano apsireiškimas tarp jūsų. Aš atnešu tikrus lobius jūsų dvasiai. Nelaikykite šių akimirkų prarastomis. Nepamirškite, kad tai, ko jums reikia iš žemės, bus jums suteikta kaip priedas, ir todėl tai nėra esminis dalykas jūsų gyvenime.

3. Norint iš tiesų suprasti šiuos mokymus, būtina turėti absoliučią tikėjimą Manimi.

4. Noriu, kad žinotumėte, kas yra tikėjimas, kad suprastumėte: kas jį turi, tas yra nepakartojamo lobio savininkas.

5. Tas, kuris gyvena apšviestas šios vidinės šviesos, – kad ir kaip vargšas jį laikytų pasaulis, – niekada nesijaus atstumtas, apleistas, silpnas ar pasiklydęs. Jo tikėjimas Tėvu, gyvenimu, savo pašaukimu, taip pat ir savimi, niekada neleis jam žlugti gyvenimo kovoje, be to, jis visada sugebės atlikti didingus ir stebuklingus darbus.

6. Klausydamiesi šių pamokymų, jūs atsidūstate, pagalvodami, kad dar nesate tikri tikėjimo vaikai.

7. Vyrai, moterys, senoliai ir vaikai dvasiškai pakyla pas Mane ir prašo, kad Aš jų širdyse uždegčiau šią dieviškąją liepsną; dėl to Aš atėjau ir dėl to Aš jums kalbu.

8. Jūs ne visiškai neturite tikėjimo, mano vaikai; to įrodymas yra tai, kad, kai ateinate pas Mane, Mano akivaizdoje padedate visus savo skundus, savo skausmus, savo sunkų kryžių; širdys atsiveria ir parodo Man savo rūpesčius, problemas, nusivylimus, savo nuovargį, savo silpnybes, kančias ir dar daugybę kitų vargų.

9. Ko gi trūksta jūsų tikėjimui, kad galėtumėte daryti stebuklus? – Kad jis augtų, stiprėtų, liejosi per kraštus: tada jūs man rodysite ne vargus, ne ašaras, o padėką, pasitenkinimą, atsidavimą, pasitikėjimą, džiaugsmą, stiprybę ir viltį.

10. Kiekvieną kartą, kai jums trūksta tikėjimo arba jis yra labai silpnas, jūs kiekvienu žingsniu mane išsižadate, to net nesuvokdami, o daugeliu savo žodžių liudijate prieš mane. Sakau jums tai, kad gerai stebėtumėte savo elgesį ir įvertintumėte jo pasekmes – ne tik žemiškas, bet ir dvasines.

11. Jūs esate mano mokiniai, kuriuos Aš ruošiu, kad duotumėte didelį liudijimą apie mano apreiškimą bei apie mano apreiškimus šiuo metu, kurio žmonija reikalaus iš tų, kurie gavo tuos apreiškimus.

12. Nėra nė *vieno* iš mano mokinių, kuris karštai nenorėtų, kad šis mokymas žemėje sužydėtų ir duotų vaisių, ir jūs turite žinoti, kad tai iš

dalies priklauso nuo jūsų darbo, jūsų nuoširdumo ir meilės, kurią įdedate į savo veiksmus; jei elgsitės taip, patirsite dvasinio pakilimo triumfą tarp žmonių.

13. Matau, kad daugelis iš jūsų manote, jog šis dvasinis pakilimas šiame pasaulyje yra neįmanomas, ir apsiribojate tik mano Žodžio klausymu, kaip kas nors klausosi gražaus koncerto ir trumpam juo mėgaujasi.

14. Aš jų klausiu, kada jie ketina išeiti į kovą. Tačiau jie atsako: tik tada, kai gyvens dvasinėje sferoje, nes šiame pasaulyje viskas prieštarauja dvasiniam pakilumui, gėriui ir teisingumui.

15. O jūs, bailūs žmonės, nesuprantantys, kad atėjote įgyti nuopelnų, kad pasiektumėte aukštesnį lygį dvasiniame gyvenime ir šioje inkarnacijoje atlygintumėte savo sielai.

16. Kada gi jūs suprasite, kad būtent dabar, šių neramių laikų sūkuryje, galite užsitarnauti didžiausius nuopelnus, kur rasite derlingiausius ir tinkamiausius laukus, kad pasėtumėte mano sėklą?

17. Stenkitės šiame pasaulyje palikti už savęs netobulumų naštą, slegiančią jūsų sielą. Čia išlaisvinkite savo sielą nuo jos klaidų ir pasirūpinkite, kad, įžengdama į dvasinę karalystę, ji įžengtų į ją be ašarų, be dėmių.

18. Taip pat nelaukite, kol pažinsite Dievo ramybę tik tada, kai būsite Dvasioje. Ne, jau čia, šioje žemėje, kurią jūsų klaidos pavertė ašarų slėniu, jūs galėsite iš anksto šiek tiek patirti tos tobulos ramybės.

19. Niekada nesustokite savo dvasiniame tobulėjime, nesvarbu, ar esate šiame, ar kitame pasaulyje.

20. Jūs pasiekėte dvasinį tobulėjimą. Jei norite, kad Aš jums tai įrodysiu, paklausiu jūsų: kur yra dievai, kuriuos vakar garbinote? Kur dingo aukos ir aukojimai? Net nuo to laiko, kai pažinote tikrąjį Dievą, – kiek pasikeitė jūsų mąstysena, jūsų tikėjimo įsitikinimai, garbinimo formos ir ritualiniai veiksmai!

21. Dėl šios priežasties ir kaip dar vieną įrodymą, kad jūs neabejotinai tobulėjote, Aš atėjau pas jus šiuo Naujuoju Laiku, kuriuo Dvasia visur nugalės materiją, kol pasieks tiesioginį ryšį su Tuo, Kuris jai suteikė egzistenciją.

22. Aš jus čia atsiunčiau šiuo Trečiuoju laikmečiu, kad dar kartą gyventumėte Žemėje – šioje žemėje, ant kurios anksčiau nusileido Dievo palaiminimas, kad vėliau jūs joje gyventumėte ir vykdytumėte Įstatymą.

23. Iš visų šalių, didelių ir mažų, Aš išsirinkau šią, kurioje duodu jums savo mokymą, kad ji taptų mano naujojo apreiškimo vieta.

24. Kaip mažai yra tų, kurie sustojo pamąstyti apie šios tautos istoriją, apie aplinkybes, kuriomis ji gyveno šimtmetis po šimtmečio!

25. Kiti žmonės iš tolimų šalių aiškiau nei jūs visi atpažins ženklus, kurie žmonijai parodė mano buvimą ir Naujojo Laiko atėjimą. Mano Karaliaus žodis turėjo išsipildyti, nes tik žmogaus žodis yra kintamas.

26. Štai Aš esu čia, tauta, ne tik dėl jūsų, nes mano Žodžio prasmėje Aš esu su visais.

27. Jūsų atpirkimas, kad galėtumėte priimti šio laikotarpio atėjimą, buvo skausmingas; gyvenimas buvo tarsi lydymo katilas, kuriame buvo lydoma jūsų siela, ir tūnas, ant kurio buvo kalama jūsų širdis.

28. Ant jūsų sielos ir kūno smogė išdidžiųjų botagas, vergovė su savo pančių grandinėmis iš pažeminimų, vargų ir nežinojimo.

29. Karai, priespauda, kančios sudarė jūsų kartybės taurę; visa tai dvasiškai nebuvo bevaisė, nes jūs buvote sustiprinti kovai, kupini tikėjimo, ir įgijote gebėjimą jausti bei suprasti kitų kančias.

30. Viskas buvo pranašauta, pranašystės buvo užrašytos jūsų knygose. Todėl, kai išsipildė visi ankstesni ženklai, atėjo laikas atverti vartus į Naująjį laikmetį ir mano meile palieskti žmogaus proto organą, kad mano šviesa virpėtų jo sieloje ir taip apšviestų žmoniją.

31. Lygiai taip pat praeityje buvo paruošta tauta, kad savo įsčiose priimtų Aukščiausiojo Sūnaus buvimą. Troškimas, kad Jis ateitų, kilo iš jo skausmo, iš jo sielvarto dėl vergovės ir pažeminimo, į kuriuos jis buvo patekęs; ir Viešpaties pažadas šiai tautai išsipildė. Kadangi jam buvo pažadėtas teisus, tyras ir nekaltas žmogus kaip Gelbėtojas, buvo natūralu, kad Jo Kūnas gimė iš skaisčios motinos įsčių. Ir taip ir atsitiko, nes Marija – ta, kuri buvo vadinama „palaiminta tarp moterų“, – buvo dangiška gėlė, Dievo valia persodinta į žemę, kad žmonių suteptose ir nuliūdusiose širdyse paliktų savo motiniško švelnumo ir dieviškojo paguodos aromatą.

32. Jėzus gimė ir užaugo tarp žmonių. Tačiau, kai priartėjo jo pamokslavimo valanda, vyras vardu Jonas, gyvenęs dykumoje, nusileido į miestus, kad žmonėms paskelbtų Dangaus karalystės atėjimą. Jis juos ruošė ir ragino atgailauti, kad jų Mokytojas rastų juos pasirengusius.

33. Jis buvo balsas, šaukiantis dykumoje, didžiausias pranašas, kelio paruošėjas. Tai buvo Elijo Dvasia, kuri žmonėms skelbė, kad prieš jų materialias ir dvasines akis atsiveria vartai į naują epochą.

34. Jonas pylė Jordano vandenį ant žmonių galvų kaip simbolinį veiksmą, kad jie apsivalytų prieš Mokytojo atėjimą. Aš taip pat atsidaviau šiam veiksmui, kaip nuolankumo ir švelnumo pavyzdį, kuriuo norėjau jums duoti suprasti, kad tada, kai žmogus jaučia, jog visos jo gebėjimai pasiekė visišką išsivystymą ir kad jo esybė pasiekė harmoniją tarp sielos ir jos kūno apvalkalo, tai yra tinkama valanda atlikti didžiausius ir kilniausius

gyvenimo darbus, nes jis pasiekė brandą, sielos stiprybę, idealą ir vidinę ramybę.

35. Primindamas jums praeities pamokas, aš mokau jus naujų. Tuo metu mano atėjimui taip pat buvo parengęs kelią žmogus, materialiai įsikūnijęs vyre vardu Roque Rojas, kurį dvasiškai apšvietė Elijo dvasia, pasireiškusi per to vyro protą ir kalbėjusi jo lūpomis.

36. Elijas buvo anksčiau ir turėjo vėl būti čia, nes jis yra Dievo spindulys, kuris sukuria ryšį tarp vaikų ir Tėvo, kuris paruošia ir išlygina kelius, kuris sutvarko sielas ir išlaiko širdis budrias bei laukiančias.

37. Šiandien jums nereikia simbolių, o tik šviesos, tikėjimo, valios ir meilės. Visa tai bus geriausias ir visapusiškiausias sielos ir kūno apvalymas, kuris jus įves į šviesius dvasinio tobulėjimo kelius.

38. Mylimi mokiniai, šiandien jūs man parodote savo širdis, trokštančias tiesos, todėl kviečiu jus priartėti prie šio meilės šaltinio, kad gertumėte, kol pasisotinsite.

39. Turėkite omenyje, kad savo žodžiuose Aš materializuojuosi tik iki tam tikros ribos. Todėl jums tenka išnagrinėti mano mokymą ir apmąstyti viską, ką išgirdote.

40. Melskitės, klauskite savo Tėvo savo maldose, tada savo meditacijoje gausite mano begalinės šviesos kibirkštėlę. Nelaukite, kad per vieną akimirką gautumėte visą tiesą. Yra sielų, kurios jau seniai ieško tiesos, tyrinėja ir bando įsiskverbti į visas paslaptis, tačiau vis dar nepasiekė trokštamo tikslo.

41. Kristus, Pateptasis, parodė jums kelią žodžiais: „Mylėkite vieni kitus“. Ar galite įsivaizduoti šio kilnaus įsakymo reikšmę? Visas žmonių gyvenimas pasikeistų, jei gyventumėte pagal šį mokymą. Tik meilė galės jums atskleisti dieviškųjų paslapčių tiesas, nes ji yra jūsų gyvenimo ir visų sutvertųjų šaltinis.

42. Nepertraukiamai ieškokite tiesos, ieškokite gyvenimo prasmės, mylėkite ir stiprėkite gėryje, ir patirsite, kaip žingsnis po žingsnio nuo jūsų esybės nusikris viskas, kas buvo neteisinga, nesąžininga ar netobula. Kiekvieną dieną būkite vis jautresni Dieviškosios malonės šviesai, tada galėsite tiesiogiai paklausti savo Viešpaties visko, ką norite žinoti ir ko reikia jūsų sielai, kad pasiektumėte aukščiausią tiesą.

43. Dirbkite žemėje kaip iki šiol ir tikėjimu atsidėkite savo pareigoms. Tačiau visada ieškokite prasmės ar reikšmės visko, kas jums nutinka, arba to, ką darote savo gyvenimo kelyje, kad jūsų žemiškasis gyvenimas nebūtų bevaisis jūsų dvasiai.

44. Melskitės paprasta malda, kuri trykšta iš jūsų sielos aukščiausio tyrumo, ir tikrinkite savo darbus sąžinės pagalba, ir džiaukitės mano buvimu.

45. Šioje dvasinėje sąsajoje gausite daugiau šviesos, kad geriau suprastumėte gyvenimą. Turėsite įkvėpimo, kuris skatins jus tobulėti, grynindami savo jausmus ir pažadindami širdyje meilę artimui. Tai yra akimirkos, kai dvasios sugebėjimai ir dovanos pabunda ir ruošiasi atlikti įvairias užduotis per tą, kuris jomis disponuoja.

46. Intuicija, kuri yra dvasinis regėjimas, nuojauta ir pranašystė, apšviečia protą ir priverčia širdį plakti greičiau, priimdama žinias ir balsus, kuriuos ji gauna iš begalybės.

47. Kai žmogus išmoko per Dvasią susisiekti su Tėvu, jam tikrai nebereikia ieškoti atsakymų knygose ar kreiptis patarimo į ką nors žemėje.

48. Šiandien žmonės vis dar klausia tų, apie kuriuos mano, kad jie žino daugiau, arba ieško tekstų ir dokumentų, trokšdami rasti tiesą. Tačiau Aš atnešu jums tikrus dvasinius turtus, kad jūsų dvasia niekada daugiau nepatirtų alkio ar troškulio.

49. Kaip taikos vaivorykštė, Aš atėjau „ant debesies“ pas žmones, kuriuos randu susipykusius, užsiėmusius karų tarp tautų.

50. Štai Aš esu čia ir mokau jus ieškoti Manęs Dvasia, bei pašalinu iš jūsų širdžių žalingus įpročius. Aš jums atskleidžiau dvasinius ginklus, kuriuos turite, kad nugalėtumėte blogį ir atremtumėte pagundas.

51. Tik tikrieji apaštalai, tikrieji gydytojai, šiais laikais galės išgelbėti žmoniją. Savo mokymu Aš ruošiu didžiules minias, iš kurių išaugs geri kariai. Jie paliks savo tėvus, žmonas ir vaikus, kad vyktų į kitas žemes ir neštų Gerąją Naujieną. Tačiau kai sakau jums, kad turite palikti savuosius, noriu, kad suprastumėte: turite atsisakyti patogumų ir pasitenkinimų, kuriuos teikia jums artimieji, bet ne tam, kad paliktumėte savuosius be apsaugos ir apleistus. Prieš sėdami mano sėklą, kruopščiai ją ištirkite, kad būtumėte įsitikinę, jog darote gera. Jei sėsite mano sėklas pagal mano valią, jūsų derlius bus patenkinamas ir džiuginantis.

52. Nuo 1866 metų šis mokymas skamba jūsų ausyse. Elijas, gerasis Ganytojas, gyvenantis tiek kūne, tiek už jo ribų, išlygino ir nutiesė kelius, sutvarkydamas jūsų širdis ir sielas, kad galėtumėte pajusti Dangaus karalystės artumą. Nuo tada mano sėkla labai padaugėjo, minios išaugo, pažymėtųjų skaičius kasdien didėja, o visur – apskrityse, provincijose ir kaimuose – atsiranda patalpų, skirtų jūsų susibūrimams ir kasdienio mokymo klausymui.

53. Aš atėjau duoti pasauliui gyvybę, kad jis atvertų akis šio laikmečio šviesai.

54. Kol didžiosios tautos kariauja, Aš išsaugojau šią tautą taikoje, kad ji galėtų priimti mano žinią ir pasiruošti. Nes čia, jos viduryje, vadinamieji užsieniečiai ieškos prieglobsčio.

55. Pakilkite savo paklusnumu. Nelaukite, kol gamtos jėgos užgrius jūsų tautą, kad prisimintumėte savo pareigas, ir nelaukite, kol mirtis ir karas apsuptų jus, kad prisimintumėte mane. Pasinaudokite šiais momentais, nes nežinote, ar jie dar kartą pasikartos.

56. Artėja 1950-ieji metai, kurie pagal Mano valią buvo paskirti Mano atsisveikinimui. Jei tuo metu būsite pasirengę, atliksite didelius darbus ir galėsite savo akimis pamatyti didelius stebuklus. Tačiau Aš jums sakau: tuo metu, kai vieni džiaugsis, nes įvykdė savo pareigą, kiti verks. Jau dabar Aš jums skelbiu, kad mano išsiskyrimas įvyks visose susirinkimų vietose ir kad jį bus galima pajusti visur – miestuose, gatvėse ir net kalnuose. Tada Aš jums pasakysiu: nesijauskite našlaičiais, tik jūsų materialios ausys nebegirdės mano Žodžio; tačiau jūsų siela, kartu su jūsų kūno apvalkalu, dėl savo pakilimo ir toliau bus įkvėpta. Tą dieną nebus priežasties liejti ašarų. Mokytojas jus ruošia, nes tuo metu Aš taip jums kalbėsiu. Šiuo metu Aš lavinu proto organus, per kuriuos jūs išgirsite mano paskutinį žodį. Dėl to Aš reikalauju iš jų kiekvieną akimirką vis didesnio dvasinio pakilimo.

57. Vėliau ateis laikas, kai sektos ir religinės bendruomenės išnyks iš pasaulio, o žmonių širdyse liks tik Kristaus mokymas, kuris yra meilė, teisingumas ir taika.

58. Pasaulyje kai kurie tiki, kad Aš ruošiuosi ateiti, nežinodami, kad mano atsisveikinimo valanda šia apreiškimo forma jau artėja. Kai žmonija sužinos, kad Aš buvau tarp jūsų per žmogiškąjį protą , ji paklaus: „Kaip įmanoma, kad jie girdėjo Dievą?“ – Tada jūs turėsite paaiškinti, kaip Aš apsireiškiau, ir savo meilės darbais pateikti įrodymus apie savo pažangą ir atsinaujinimą.

59. Pasakykite pasauliui: jei Kristus tuo metu tapo žmogumi, kad gyventų su jumis jūsų pasaulyje, dabar jūs pakilsite iš čia, kad dvasiškai įsiskverbtumėte į regioną, kur Jis gyvena. Žiūrėkite į taką, kurį Aš jums nutiesiau krauju, dabar pavirtusį šviesos taku.

60. Kaip ir Antrajame laikotarpyje, mano Žodį lydėjo didingi darbai, skirti pažadinti jūsų tikėjimą; tačiau tai buvo labiau dvasiniai stebuklai nei materialūs, nes dabar esate labiau pajėgūs manimi tikėti ir mane suvokti aukštesniu būdu.

61. Kai kurie tikisi, kad šiuo laikotarpiu Šventoji Dvasia pasirodys sinagogose ar bažnyčiose; tačiau Aš atėjau ieškoti nuolankumo ir paprastumo, nes auksas, turtai ar tuštybė nepatinka Tam, kuris yra visos kūrinijos Savininkas.

62. Prisiminkite, kad savo laiku pranašas Jonas Krikštytojas, kuris ruošė širdis, kad į jas įžengtų Dangaus karalystė, žmonėms sakė: „Kristus ateis.“ Jis žinojo, kad Mokytojas ateis, kad žmonių širdyse pastatytų Savo šventovę.

63. Štai Aš esu čia ir ieškau šventovės jūsų esybės tyriausioje dalyje. Turėkite omenyje, kad turite paruošti tą vietą, kad ji visada būtų verta mano buvimo. Kiek kartų skausmas turės jus apvalyti, nuplauti jūsų dėmes? Noriu jus aprengti balta drabužine; bet pirmiausia jūsų siela turi apsivalyti, kad būtų verta jos.

64. Mokiniai, Antrajame laikotarpyje mano apaštalai klausė manęs, kaip jiems reikėtų melstis, ir aš juos išmokiau tobulos maldos, kurią jūs vadinate „Tėve mūsų“. Dabar Aš jums sakau: semkitės įkvėpimo iš šios maldos, iš jos prasmės, iš jos nuolankumo ir tikėjimo, kad jūsų dvasia susivienytų su Mano dvasia; nes nebe fizinės lūpos turi ištarti tuos palaimintus žodžius, bet dvasia, kuri savo pačios kalba kalba su Manimi.

65. Mano spindulys nusileido pas tave, mano mylima tauta, jo šviesa virsta žmogaus žodžiu, o šio apsireiškimo spindesys glūdi mano mokymo esmėje. Šis žodis yra kaip kristalinis vanduo; tačiau jei, tekėdamas per žmogiškąjį balso nešėją , šis įmaišytų kokio nors netikrumo, tada jūsų protas turi būti kaip filtras, kad mano mokymas savo pirminiu tyrumu pasiektų dvasią.

66. Aš atnešu jūsų sielai vandenį, kuris ją atgaivina, nes troškulys ją išdžiovina jos ilgame kelyje per dykumą.

67. Tik tas, kuris budėjo ir laukė Manęs, išgirdo mano žingsnių aidą. Kaip materialistai gali tikėtis, kad mano sugrįžimas bus pompastiškas, juk Aš ateinu Dvasioje?

68. Aš jums buvau pasilikęs savo naujojo apsireiškimo džiaugsmą, tačiau jis turėjo ateiti pas jus tinkamu laiku.

69. Mano Tėvo žodis yra tarp jūsų, kurie buvote nusilpę, verkėte ir jautėtės vieniši, nors iš tikrųjų niekada tokie nebuvote. Tačiau dabar atėjo laikas, kuris pagal mano valią yra skirtas tam, kad mano balsas visa savo galia būtų išgirstas per sąžinę.

70. Iki šiol Aš buvau labiau jūsų tarnas nei jūsų Viešpats. Aš girdėjau jūsų balsą, kuris skundėsi, įsakė ir reikalavo; Aš priėmiau įžeidimus ir piktžodžiavimus, kurie buvo tarsi botago smūgiai.

71. Šiandien mano visuotinė kalba pasiekia visų ausis, kad jiems pasakytų: nors Aš esu kiekviename iš jūsų, niekas neturi sakyti, kad Dievas yra žmoguje, nes būtent būtybės ir visa sutverta yra Dieve.

72. Aš esu Viešpats, o jūs – Jo tvariniai. Aš nenoriu jūsų vadinti tarnais, bet vaikais; tačiau suvokite, kad Aš esu virš visko. Mylėkite mano valią ir

laikykitės mano įstatymo, žinokite, kad mano nurodymuose neįmanoma nei netobulumo, nei klaidos.

73. Jūs turite galimybę žengti lemiamą žingsnį, pakilti ir pasiekti labai aukštą lygį; jūsų raida suteikia jums šią galimybę.

74. Mano slaptas lobynas yra atviras. Ateikite ir pažiūrėkite, įeikite. Aš neteisiu jūsų už tai, kad anksčiau priklausėte tiems, kurie prieš mane pakėlė savo valią ar balsą.

75. Atgailaukite už savo praeitį, nuplaukite savo gėdą ir tada pažvelkite į mano slaptąjį lobyną, kad galėtumėte pamatyti gyvenimą visoje jo tiesoje.

76. Nedvejokite, manydami, kad nesate verti mano malonės.

77. Aukščiausiuose vystymosi laipteliuose yra daugybė tų, kurie žemėje buvo žudikai, išdavikai, atsimetėliai ir piktžodžiautojai. Kodėl jiems pavyko pakilti? – Nes jie pasuko atgailos, atsinaujinimo ir gailestingumo keliu. Imkite juos pavyzdžiu, sako jums Mokytojas.

78. Kaip arti jūsų akių atsiveria Gyvenimo knyga, ir kiek šviesos turite, kad suprastumėte jos ženklus.

79. Tolimuose jūsų dvasinio klupdymo laikais jūs gavote Dieviškąjį Įstatymą, iškaltą akmenyje, kaip tai atitiko jūsų menką išsivystymą. Laikai praėjo, ir tas Įstatymas, iškaltas akmenyje, tapo žmogumi Jėzuje ir kalbėjo jums apie meilę. Dabar jūs esate paruošti priimti mano amžinąjį Įstatymą per Dvasios įkvėpimą. Ten, jūsų sąžinėje, Aš šiuo metu užrašysiu savo Žodį.

80. O jūs, kuklūs mažieji, kurie, nesimokydami iš žemiškųjų knygų, turėjote gyvenimą tam, kad priimtumėte mano meilę ir išmoktumėte suvokti savo likimo galutinį tikslą!

81. Priimkite mano tėvišką meilę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 137

1. Mano Šviesa ir mano Galia atsiskleidžia tarp jūsų. Nuo pat pradžių mano Dvasios Šviesa apšvietė žmonių kelią. Kiekvienas amžius, kiekvienas gyvenimo etapas buvo mano apreiškimų liudytojas. Jūsų Dvasia žino, kad Aš kalbėjau jai įvairiomis formomis. Ši Šviesa rodo jums kelią, kurį jums nubrėžė mano Gailestingumas, kad juo eidami galėtumėte pasiekti mano Dieviškumą, kur buvo jūsų ištakos.

2. Žmoguje yra Dvasia. Dvasia yra Dievybės Šviesa. Štai kodėl Aš esu jūsų Dvasioje, kiekviename iš jūsų. Jei šiandien nesuprantate, koks didis yra būdas, kuriuo Aš šiuo metu save apreiškiu, rytoj tai suprasite. Čia turite kelią, gryną nuo žmogiškųjų netikrumų.

Tai nereiškia, kad jūsų religijos yra blogos. Aš nenoriu jūsų suskaldyti; nes jei kiekvienas iš tikrųjų vykdytų tai, ką jam įsako jo religija, jis rastų išgelbėjimą. Argi ne visos moko mylėti Dievą ir savo artimą? Tačiau Aš matau, kad daugeliu atvejų jūs patys naudojate tiesą tam, kad atstumtumėte vieni kitus.

3. Tai, ko Aš jus mokau, yra meilė, nes iš jos kyla tyriausi ir kilniausi jausmai, aukščiausios įkvėpimo akimirkos. Jums trūksta meilės, todėl jūs klajojate tamsoje. Kai Aš nuverčiu stabus ir atmetu apeigas, tai darau tam, kad jūs galėtumėte aiškiau pamatyti tiesos šviesą.

Kaip Mokytojas, Aš jums duodu savo pamokymus. Vienas iš jų yra tas, kad šiuo metu Aš jus mokau per žmones, nors nebūtina, kad jie būtų teisingi ir tyros širdies. Kaip dažnai mano akyse tas, kurio balsu Aš pasinaudoju, gali būti nuodėmingesnis už tuos, kuriuos Aš tuo metu mokau. Mano galia ir išmintis įkvepia jį, kad iš jo lūpų skambėtų šventos, teisingos ir tyros mintys. Todėl, kai šie bendravimo organai susisiekia su savo Viešpačiu, per juos atsispindi dvasinis gyvenimas, ir jie jums atskleidžia daug to, kas yra už jūsų gyvenimo ribų.

4. Jums nebuvo būtina mane matyti ar liesti, kad galėtumėte tikėti, nes jūsų siela savo raidos eigoje buvo pasirengusi pajusti mano buvimą dvasine forma.

5. Jūsų širdis stebisi, kad gali priimti tam tikras idėjas. Taip yra todėl, kad ji nežino kelio, kurį nuėjo siela. Lygiai taip pat jus stebina šių laikų vaikų anksti subrendęs intelektas, kai jie užduoda jums klausimus, įrodančius, kad jie turi žinių, kurių jiems nebuvo mokyta šiame jų dvasinio gyvenimo etape. Tai yra šviesa, kurią siela surinko savo ilgoje kelionėje ir kuri atsispindi kiekviename gyvenime.

Jūs manęs klausiate: „Jei Tu apsireiški su tokia didele išmintimi, ir jei mūsų siela yra pasirengusi – kodėl tada Tu mums nepasakai visko, ką Tavo mokymas mums dar saugo?“ – Tai, ką Aš dar jums saugau, yra labai

svarbu, tačiau Aš negaliu to jums duoti iš karto, kad nesukelčiau sumaišties jūsų sieloje ar protuose.

6. Aš visada jums sakysiu: jei nenorite, kad Apreiškimo šviesa būtų sulaikyta, būtina, kad liktumėte šiuo meilės keliu savo Tėvui ir savo artimiesiems.

7. Eikite šiuo keliu ramiais ir tvirtais žingsniais, neeskubėkite ir neelkitės, nes suklupsite ir galiausiai net nežinosite, kuriuo keliu ėjote.

8. Mokiniai, kartkartėmis turiu jums pasakyti, kad neturėtumėte laikyti vienoje susirinkimo vietoje teikiamo mokymo geresniu už kitą, taip pat neturėtumėte vertinti vieno balso nešėjo darbo kaip geresnio ar blogesnio, palyginti su vienu ar kitu. Mano mokymo prasmė visiems yra viena, o skirtumas yra išorinis, paviršutiniškas, jis susijęs su kalbos stiliumi. Aš visada jums sakysiu, kad turite ieškoti mano tiesos dvasine šio žodžio prasme.

9. Žmonija atranda tikėjimą; mano darbas išplis po visą žemės rutulį. Aš pradėsiu nuo 144 000 Pažymėtųjų, kurie su paklusnumu, meile ir uolumu kovos tikėjimo išpažinimų ir mokymų susidūrimų laikotarpiu, ir šios kovos sūkuryje jie bus tarsi grandis, kuri pasauliui siūlo ne vergovės grandinę, o dvasinę sąjungą, pagrįstą laisve ir brolystės dvasia. Šie kariai nebus vieni – mano dvasinės gausybės seks paskui juos ir saugos juos; jie darys stebuklus savo kelyje ir taip liudys mano tiesą.

10. Neškite savo kryžių su kantrybe ir pasidavimu iki pat pabaigos, tada būtent mano gailestingumas jus nuo jo išlaisvins, kai pasieksite tos tėvynės, kurią jums pažadėjau, vartus, kur galėsite mėgautis tikra taika. Dabar jūs esate piligrimai, esate „ “ kariai, kovotojai, siekiantys idealo, siekiantys užkariauti geresnę tėvynę.

11. Tačiau jūs nesate vieni savo kovoje, žmogus niekada nebuvo vienas, nes Aš jam visada rodžiau geriausią kelią.

12. Jei kas nors manęs paklaustų, kaip Viešpaties tauta buvo vedama, kol jai nebuvo žinomas Įstatymas, kurį Mozė gavo iš Viešpaties, Aš jam atsakyčiau, kad dar prieš Mozę Aš siunčiau pasauliui didžios šviesos dvasias – patriarchus ir pranašus, kurie nešė Įstatymą savo sąžinės šviesoje, kad savo darbais jį mokytų visus savo artimuosius.

13. Tie vyrai garbino Mane savo gyvenimu. Jie nebuvo stabmeldžiai, nes jau pažinojo dvasingumą; jie jautė meilę ir gailestingumą kitiems, mokėjo priimti svetimšalius savo sodyboje, o savo namuose buvo svetingi pavargusiam keliautojui. Visiems jie turėjo paruoštą gerą žodį ir išmintingą patarimą.

14. Tačiau ne visi žmonės sugebėjo vadovautis savo sąžinės balsu, nes tai reikalauja dvasinio pakilimo, o kūno pojūčiai to nesupranta. Todėl buvo

būtina, kad jūsų Tėvas įvairiais būdais apsireikštų tarp žmonių, kad paaiškintų Įstatymą ir atskleistų jiems dieviškus mokymus.

15. Jūs, mano tauta, kurie klausotės šio žodžio Trečiajame laikmetyje ir kurie vis dar saugote dalį tos sėklos, kurią Aš jums patikėjau praeityje, suvokite, kad turite išvalyti savo širdis nuo savanaudiškumo ir materializmo, kad galėtumėte pasiekti tą laimingą akimirką, nuo kurios vėl leisite savo gyvenimui vadovautis sąžinės nurodymais, kaip tai darė tie apšviestieji, pavyzdžiui, Abraomas, iš kurio kilo tauta, kuri visais laikais buvo mano apreiškimų saugotoja.

16. Aš noriu, kad, kai ateis laikas, kai mano apreiškimas tokia forma, kokia ji yra dabar, pasibaigs, jūs būtumėte tiek pasirengę, kad kiekviena žmonių siela, sudaranti šią tautą, man būtų kaip šventykla, kiekviena širdis – šventovė, kiekvienas namas – aukuras, patriarchalinis namas, svetingas ir kupinas meilės artimui. Koks gilus tada bus jūsų ramybė. Kokia drąsi tada bus jūsų širdis, kad ištvertų visus išbandymus.

17. Tada duona bus palaiminta ne tik Mano, bet ir jūsų, nes tada jūs būsite išmokę ją ruošti su meile, tikėjimu ir taika.

18. Dvasinė jėga, kuria Aš jus apdovanojau, yra ne kas kita, kaip dvasinio tobulėjimo sėkla. Iš tiesų sakau jums: kas tą sėklą puoselėja savo širdyje ir rūpinasi ja tikra meile, tas netaps nei nelaimių, nei išsilaisvinusių gamtos jėgų siautėjimo auka, nei materialiniai poreikiai jį slegiančiai kankins.

19. Tačiau jūs neturėtumėte laukti, kol tos dienos jus pasieks. Ne, tauta, savo dvasiniu tobulėjimu jūs turėtumėte priklausyti tiems, kurie savo maldomis pelno Tėvo atleidimą ir supranta viską, ko siela yra pajėgi, kai sugeba pakilti virš materializuoto ir nešvaraus gyvenimo purvo, dulkių ir nešvarumų.

20. Nepamirškite, o mokiniai, kad dvasinis tobulėjimas negali leisti jokio fanatizmo, jokio dievinimo ar prietarų, nes tuomet tai jau nebebūtų dvasinis tobulėjimas.

21. Kas savo širdyje nešioja nuoširdumą ir siekia garbinti Mane savo gyvenimo darbais, tam nereikia jokių išorinių kulto apeigų, kad pajustų, jog įvykdė savo Tėvo ir Viešpaties įstatymus. O tas, kurio širdyje glūdi neramumas, kurį jam juntamai sukelia jo teisianti sąžinė, uoliai ieško išorinių kulto apeigų ir ritualų, klaidingai manydamas, kad jų pagalba galės susitaikyti su savo Kūrėju.

22. Būkite paprasti kaip gėlės ir be apgaulės kaip paukščiai, būkite skaidrūs kaip oras ir tyri kaip švarus vanduo, tada pasieksite tyrumą ir pakilumą, kurie leis jums suvokti visą tiesą, kurią talpina gyvenimas.

23. Kas tvirtina, kad mano mokymas kelia pavojų žmonijos materialinei pažangai, tas daro didelę klaidą, nes kai Aš, Aukščiausiasis Mokytojas,

sielai rodau kelią į jos atpirkimą, Aš kreipiuosi ir į protą, ir į sveiko proto balsą, ir net į pojūčius. Mano mokymas ne tik įkvepia ir moko jus dvasinio gyvenimo, bet ir įneša šviesą į kiekvieną mokslą bei visus žmogaus kelius; nes mano mokymas neapsiriboja vien tuo, kad nukreiptų sielas į kelią į Tėvynę, esančią už šio gyvenimo ribų, – jis taip pat pasiekia žmogaus širdį, kad paskatintų ją gyventi šioje žemėje draugišką, orų ir naudingą gyvenimą.

24. Jei Antrajame Laike Aš jums sakiau, kad mano Karalystė nėra iš šio pasaulio, tai dabar sakau jums, kad ir jūsų Karalystė nėra čia, nes ši žemiškoji tėvynė – kaip jūs jau žinote – žmogui skirta tik laikinai.

25. Aš mokau jus tikrojo gyvenimo, kuris niekada nebuvo grindžiamas materializmu. Todėl žemės valdovai vėl sukils prieš mano mokymą. Aš ateinu pas jus su savo amžinuoju mokymu, su savo nuo amžių amžių egzistuojančiu mokymu, kuris kalba apie meilę, tiesą ir teisingumą. Vis dėlto jis nebus iš karto suprastas. Pasaulis vėl mane pasmerks, ši žmonija vėl uždės kryžių ant mano pečių. Tačiau aš jau žinau, kad mano mokymas turi pereiti per visus šiuos priešiškumus, kad būtų pripažintas ir mylimas. Žinau, kad mano atkakliausi persekiotojai vėliau taps mano ištikimiausiais ir nesavanaudiškiausiais sėjėjais, nes aš jiems duosiu labai didelius mano tiesos įrodymus.

26. Nikodemas, Antrajame laikmetyje buvęs kunigų kunigaikštis – tas, kuris atėjo pas Jėzų, kad su juo pasikalbėtų apie gilios išminties temas – šiame laikmetyje vėl pasirodys, kad džiaugsmingai tyrinėtų mano darbą ir atsiverstų į jį.

27. Saulius, vėliau vadintas Pauliumi, kuris tapo vienu iš didžiausių mano apaštalų, nors anksčiau žiauriai mane persekiojo, vėl pasirodys mano kelyje, o visur atsiras mano nauji mokiniai – vieni uolūs, kiti pasiaukojantys. Dabartis yra labai svarbi. Laikas, apie kurį jums kalbu, jau artėja.

28. Šis idėjų karas, šios kovos, kurias dabar matote, ir įvykiai, kurių liudininkai esate kasdien – argi jie nekalba jums apie tai, kas jūsų laukia, argi jie neleidžia jums nujauti, kad jūsų epocha baigiasi ir kad nauja era pradeda skleisti savo šviesą?

29. Aš tik noriu, kad jūs, mano Žodžio liudytojai šiais laikais, išliktumėte tvirti išbandymų akimirkomis, kurios pranašaus mano Įstatymo, mano Karalystės įvedimą tarp jūsų. Tada Aš būsiu tarsi viesulas, kurio jėga privers žemę ir jūras, kuriose gyvena ir juda ši žmonija, sukrusti ir sujudėti savo gelmėse, kad jos išmestų iš savęs viską, kas jų viduje yra nešvaru.

30. Nebijokite, kai įvyks šie įvykiai. Turite suprasti, kad atėjo amžiaus pabaigos pradžia ir kad artėja taikos epochos aušra.

31. Piktadarybė, neteisybė, išdidumas, vergovė, nežinojimas, žemiškasis smurtas žlugs, kad užleistų vietą Meilės, Šviesos ir Taikos karalystės įkūrimui tarp žmonių. Tuomet neturėtumėte nusiminti, neturėtumėte užgesinti savo žibinto, net jei jaučiate, kad išbandymas yra labai sunkus, o taurė, kurią turite išgerti, yra labai karti. Priešingai, tuomet turite uždegti ir puoselėti vilties liepsną, kaip tai daro karys mūšio sūkuryje, kai jaučia, kad yra arti nugalėti priešą ir kad pergalė jau pasiekiama.

32. Jei matysite, kad esate apsupti priešo minios, kurios liežuviai spjaudo prieš jus nuodus, o akys meta neapykantos liepsnas, neabejokite mano pažadais. Tokiais momentais Aš leisiu jums pajusti mano raminantį buvimą ir išgirsti mano mylintį balsą, kuris vėl jums sakys: „Aš esu su jumis.“

33. Jūs dažnai patirsite, kaip tarp tų minios pasirodys širdis, kuri jus supranta ir kuri jums bus tarsi skydas. Tačiau tai pasieksite tik tada, jei savo pasitikėjimą ir tikėjimą atiduosite Man.

34. Prisiminkite Danielių, tą ištikimą pranašą, kuris Babilonijoje taip ryžtingai gynė Vienintelio Dievo tiesą ir kurį Aš išgelbėjau nuo jo priešų.

35. Prieš prasidedant kovai, dar kartą palaistykite sėklą, kurią Amžinasis pasėjo žmonių sielose. Leiskite, kad piktžolės būtų nupjautos mano teisingumo pjautuvu, o laukai būtų suarti, kad jie taptų tinkami meilės mokymo sėjimui.

36. Žmonėms, kurie prisirišę prie žemiškųjų gėrybių, reikia suteikti dar keletą akimirkų, kad jų nusivylimas būtų visiškas ir jie įsitikintų, jog auksas, valdžia, titulai ir kūniški malonumai sielai niekada nesuteiks ramybės ir gerovės.

37. Artėja valanda, kai visos žmonijos darbai bus teisiami sąžinės šviesoje. Tada mokslininkai, teologai, valdovai, turtuoliai ir teisėjai klaus savęs, kokie buvo dvasiniai, moraliniai ar materialiniai vaisiai, kuriuos jie nuėmė. Kai jie pamatys, koks menkas yra jų derlius, daugelis sugrįš pas Mane, nes supras, kad, nepaisant šlovės, kurią turėjo žemėje, jiems trūko kažko, kas galėtų užpildyti tuštumą , į kurią pateko jų siela, kuri gali maitintis tik dvasinio gyvenimo vaisiais.

38. Šioms sieloms Aš jau paruošiau oazę dykumos viduryje, nes žinau, kad savo gyvenimo metu jos beldėsi į duris ir nukeliavo vieną atstumą po kito – vienos ieškodamos tiesos, kitos – galios, o dar kitos – laimės. Tačiau pasiekusios savo kelio Žemėje pabaigą, jos buvo arti to, kad viską paneigtų; tada Aš išskleisiu joms savo rankas, kad jos galėtų pailsėti prie mano krūtinės. Aš jas paguosiu ir parodysiu, kuris kelias yra tikrasis, kad jame jos rastų laukus, kuriuose galėtų pasėti savo patirties derlingas sėklas.

39. Oazė yra dvasinė, ir visais dykumos keliais į ją atvyks visų rasių žmonės – vieni išsekę, kiti pilni žaizdų, sužilę ir prakaituoti, o daugelis – jau su tuščiais kelioniniais krepšiais, sugėdinti dėl to, kad jų pradėta kova buvo bevaisė. Ten jie išgirs mano balsą ir, jį atpažinę, sušuks: „Tai Viešpats!“ Ir šiame sakinyje atsispindės nuolankumas, su kuriuo jie pagaliau mane ieškos. Nes visi turės ateiti savo kojomis, be vežimų, nes su jais jie negalėtų perkelti dykumos, ir be kupranugarių, nes šie ilgame kelionės kelyje jau žuvo nuo troškulio.

40. Tačiau ta begalinės palaimos, susitaikymo ir nuolankumo valanda bus ir dieviškojo atleidimo „pasiklydusiems sūnums“, kurie pagaliau sugrįžo į Tėvo namus, trokšdami atsidurti Tų, kuris jiems davė gyvenimą ir paveldėjimą, mylinčiose glėbyse.

41. Priimkite šiandien mano meilės, atleidimo ir teisingumo žodį ir atverkite man savo širdį. Nebandykite slėpti savo nuodėmių, nes Aš viską žinau. Jūs pažadėjote mylėti vieni kitus, tačiau Aš vis dar laukiu, kol išpildysite savo pažadą. Aš patikėjau jums vieną „medį“, kad jį prižiūrėtumėte, tačiau jūs man siūlote įvairiausius vaisius. Aš jus paruošiau, kad būtumėte nuolankūs, atsidavę ir paklusnūs, kad tarnautumėte savo artimui, tačiau jūsų darbuose nerandu šios sėklos.

42. Sūnus nepaklūsta tėvams, žmona maištauja prieš vyrą, broliai ir seserys vienas kitą atstumia, visi daro veiksmus, atskleidžiančius išdidumą ir tuštybę, visi jaučiasi pranašesni, o Aš ir toliau visiems žmonėms mokau tik meilės ir taikos.

43. Tautos sudarė taiką, tačiau jų žodžiuose nematyti nei meilės, nei gerų ketinimų. Už tos tariamos taikos slepiasi kerštas, troškimas atkeršyti ir tykantis karas. Kur yra tas, kuris moka atleisti, kuris savo reikalą patikėjo Man, kad Aš teisiu?

44. Žmogaus širdis sukietėjo ir jos nesujaudina vaikų skausmas, moterų baimė ir tragiškas jaunuolių bei vyrų, negailestingai į karą išvarytų, likimas. Tačiau tarp jų buvo ir tokių, kurie Myli Mane ir jaučia meilę savo artimui – tokių, kurie mokėjo melstis ir atliko gailestingumo darbus. Ši bausmė šioms tautoms buvo labai sunki, jų išdidumas buvo nubaustas, jos pačios sunaikina savo turtus. Tik skausmas jas palaužys ir privers susimąstyti. Aš buvau labai arti kiekvienos sielos, kad sustiprinčiau ją išbandyme, o tie, kurie pasiruošė, pajuto mano buvimą.

45. Karo pasekmės pasiekė visur ir pasėjo griuvėsius. Nuo mažų namų iki didžiųjų tautų, kurios nebuvo budrios – jos visos pateko į jų pinkles ir nežino, kaip išsilaisvinti iš šio jungo.

46. Aš jus mokiau, daviau jums taikos paslaptį: mylėkite Mane, mylėkite vieni kitus, semkitės įkvėpimo iš Manęs, vykdykite savo pareigas, pakluskite savo likimui, ir turėsite taiką bei palaiminimą.

47. Aš priėmiau džiaugsmo giesmes tų, kurie po kovos sugrįžo į savo namus, į savo tėvynę. Tačiau Aš taip pat priimu motinų, kurios neišgyveno sūnaus sugrįžimo, vaikų, kurie nebematė tėvo, ir moterų, tapusių našlėmis, skausmą. Juos visus Aš laiminu. Izraelis turi parodyti užuojautą toms tautoms. Ir tą maldą, kurią jūs pakėlėte už pasaulio taiką, turite ir toliau aukoti, ir pasirūpinkite, kad ji būtų tarsi apsaugos giesmė visoms tautoms.

48. Jūs, sielos, palikusios savo kūnus žemėje, – pasiekite nušvitimą. Aš jus priėmiau. Pasitikėkite Manimi, ir būsite nuvestos į tikrąjį gyvenimą. Jūs nemirėte, nes siela turi amžinąjį gyvenimą. Aš kviečiu jus į tikrąją taiką ir teisingumą. Nes Aš esu Gyvenimas ir siūlau jums amžinojo gyvenimo duoną. Tačiau matau, kad esate alkani, nes nesupratote, jog gyvybės jėga slypi mano Žodžio šerdyje. Jei žiūrite į jį tik paviršutiniškai, negalite juo pasimaitinti. Jame glūdi mano meilė – ta dieviškoji esmė, kuri sielai yra gyvenimas, džiaugsmas ir ramybė.

49. Kol jūs nesigilinate į mano Žodį, šioje ir kitose tautose yra daug žmonių, kurie laukia Džiugiosios Naujienos, kad galėtų įvykdyti mano užduotis. Bet ateis diena, kai tarp jūsų iškils geri apaštalai, kurie keliaus po šalis ir tautas ir skelbs mano mokymą. Ir Aš kalbėsiu per jų protą, kaip dariau su tais, kurie sekė paskui Mane Antrajame Laike. Kiekvienas, kuris taip veikia, tebūna kupinas drąsos ir pasitikėjimo Manimi.

50. Jei susidursite su kliūtimis, elkitės kaip Mozė: įsakykite stichijoms, kad jos paklustų jūsų valiai, ir jos noriai paklus.

51. Jei norite matyti stebuklus, pasiruoškite, tačiau nesitikėkite, kad visi jums patikės. Aš jums sakiau, kad šiais laikais ne visi tikės mano žodžiu. Tuomet palikite šį reikalą Man ir eikite toliau. Jie mane atpažins, jei bus Dvasioje.

52. Gerbkite idėjas ir jausmus, tačiau kalbėkite, kaip Aš jus mokiau, žodžiu, kuris nežeidžia, ir nuimkite šydus, kurie sieloms slepia mano šviesą.

53. Kiekvienai sielai yra nustatytas pabudimo laikas. Aš jums pažadu, kad kiekvienas, kuris pasiruoš, pamatys Mane visoje Mano šlovėje.

54. Prašykite, ir jums bus duota. Viską, ko su meile linkite savo artimiesiems, – prašykite iš Manęs. Melskitės, sujunkite savo prašymą su to, kuriam to reikia, prašymu, ir Aš išpildysiu tai, ko prašote.

55. Mano Žodžio šviesa bus balti drabužiai, kurie apdengs jus visus.

56. Iš meilės jums Aš atėjau „debesyje“ – dvasinio pasaulio simbolyje, kad Aš atsiskleisčiau jūsų dvasiai. Tačiau pirmiausia šis švytintis debesis turėjo nusileisti ant balso nešėjo proto organo, kaip pasiruošimas laikui,

kai jūs sugebėsite tiesiogiai bendrauti su Manimi, ir būtent ant jūsų dvasios tas debesis nusileis ir apsistos.

57. Aš pasirinkau debesį kaip simbolį, kad jis įkūnytų mano atėjimą į pasaulį Trečiajame laikmetyje.

58. Argi debesis nėra pasiuntinys, skriejantis virš kalnų, slėnių ir miestų? Argi ne jis savo lietumi daro laukus derlingus ir teikia gėrį teikiančią pavėsį? Argi iš jos neišsiveržia žaibas, pranašaujantis audrą, ir spindintis spindulys, sukrėtęs „ “? Todėl Aš pasirinkau debesį kaip simbolį, todėl mano apaštalai suprato mano buvimo „debesyje“ prasmę, kai jie paskutinį kartą mane matė dvasia, o Roque Rojas – šiuo Trečiuoju laikmečiu, kai Aš jam parodžiau simbolį, kuris buvo mano naujojo atėjimo ženklas.

59. Nuo tada maloni šešėlis apgaubia tautą, kuri palaipsniui susibūrė aplink mano apreiškimą. Mano Žodis buvo vaisingas lietus išdžiūvusiuose dvasinio atgimimo laukuose, o spindulys, kuris kiekvieno apreiškimo metu nusileidžia ant žmogaus proto organo, perplėšė jūsų nuodėmės ir nežinojimo tamsą, priverstė jus drebėti visomis ląstelėmis ir pažadino jūsų sielą. Kokia baisi daugeliui iš jūsų buvo ta audra, kuri, klausant mano dieviškojo žodžio, įsiplieskė jūsų sielose!

60. Kokį didingumą ir kokį įspūdingą grožį jūs patyrėte per tą šviesos audrą, kuri kyla iš mano Žodžio jo paskelbimo akimirkomis! Apimtos susižavėjimo, pagarbos ir baimės, žmonių minios stovi nutildytos ir leidžia, kad ta meilės, teisingumo ir išminties audra jas apgaubtų ir apvalytų.

61. O mylima tauta, kurią Aš pavadinau Izraeliu, nes darau jus mano žinių ir apreiškimų saugotojais – kada gi išmoksite teisingai perteikti ir aiškinti mano Žodį?

62. Savo pažadą sugrįžti, kurį daviau Antrajame Laike, Aš išpildžiau. Apaštalai matė, kaip Aš Betanėje pakilau nuo žemės į begalybę, o jūs matėte, kaip Aš iš begalybės sugrįžau į jūsų širdis. Argi jūs nematote čia panašumo į debesis, kurie kyla iš jūros ir pakyla aukštyn, kad išlietų savo gausų lietų kitose vietose, kur jų šaukiasi ištroškę laukai?

63. Jūsų skausmas mane pritraukė, mano Dvasia pajuto jūsų maldų šauksmą, ir aš atskubėjau meilės ir teisingumo debesyje, kad apipilčiau žmones savo gailestingumu.

64. Ne visos tautos šaukiasi Manęs, ir tik labai nedaug širdžių Manęs laukia. Dvasinis debesis ateis ir, tarsi taikos apsiaustas, apsaugos *tas* tautas, kurios jo maldauja ir jo laukia. Visus tuos, kurie bando numalšinti sielos troškulį pasaulio malonumais, debesis nustebins savo žaibo spindesiu, o jo audros griaustinis juos pripildys baimės, nes tada jie prisimins, kad egzistuoja Dieviškasis teisingumas ir kad kiekvienas žmogus yra dvasios nešėjas, kuris prieš Dievą turi atsakyti už visus savo darbus.

65. Meilės, Šviesos, Gailestingumo ir Teisingumo debesis yra taip pat neišmatuojamai didžiulis dvasinių būtybių legionas, Mano tarnai, Šviesos dvasios, kurios gyvena tam, kad įvykdytų Mano planus ir daugintųsi visatoje, tuo pačiu vykdydamos savo užduotį – mylėti vieni kitus – visiškoje harmonijoje. Nes tas dieviškasis įsakymas, tas aukščiausiasis principas, kurį Aš apreiškiau Antrajame pasaulio laikmetyje, buvo skirtas ne tik žmonėms – ta maksima yra įstatymas, kuris valdo visas egzistuojančias sielas.

66. Mylima tauta: Ant šio Šviesos debesies, kuris yra didžiulė dvasinė meilės ir brolystės jėga tarp visų pasaulių, Aš nusileidau šiuo Trečiuoju laikmečiu savo spinduliu ir atnešiau jums naują Išminties žinią, begalinę paguodą jūsų skausmui ir Šviesą, kuri taptų jūsų vedliu, kad surastumėte pamirštą kelią, kad, jį atradę, ateitumėte pas Mane — žingsnis po žingsnio, nuo nuopelno iki nuopelno, sąmoningai ir tvirtai, siekdami savo sielos tobulumo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 138

1. Mylimi mokiniai, kiekviena jūsų gyvenime praeinanti akimirka yra žingsnis, priartinantis jus prie jūsų Tėvo. Lėtai, žingsnis po žingsnio, jūs einate keliu, vedančiu į Šviesos karalystę.

2. Pamažu artėjate prie to laiko, kai suprasite, kaip duoti dvasiniam pasauliui tai, kas jam teisėtai priklauso, o pasauliui – tai, kas jam priklauso, prie tikrosios maldos laiko, Dievo garbinimo be fanatizmo, kai prieš kiekvieną sumanymą mokėsite melstis, kai pradėsite rūpintis tuo, kas jums buvo patikėta.

3. Kaip žmogus galės nuklysti, jei prieš vykdydamas *savo* valią maldoje kreipiasi į savo Tėvą? Žmogus, mokantis melstis, gyvena ryšyje su Dievu, suvokia iš Tėvo gaunamų malonių vertę ir kartu supranta išbandymų, kuriuos jam tenka išgyventi, prasmę ar tikslą.

4. Žmogus, kuris meldžiasi Dievui, yra dvasiškai išsivystęs žmogus, kurio akys nėra uždengtos tamsiu raiščiu ir kuris sugeba atrasti savyje ir už savęs nežinomus pasaulius, nežinomus gyvenimo aspektus, įžvalgas ir tiesas, kurios supa žmonių gyvenimą, nors jie to ir nesuvokia.

5. Tas, kuriam pavyksta atrasti šį kelią, negali sustoti, nes jo pojūčiai pažadinti, o dvasiniai sugebėjimai tapo jautrūs. Šiandien jie girdi gamtos balsus, rytoj galės suvokti Dvasinės karalystės žinutes, vėliau išgirs savo Viešpaties balsą dvasios ir dvasios ryšyje – tai Tėvo ir Jo vaikų meilės vaisius.

6. Tauta, nepavydėkite tiems, per kuriuos Aš save apreiškiu, nes jei rimtai pasiruošite fiziškai ir dvasiškai, jūs juos net pranoksite, kai šis apreiškimas bus pasibaigęs.

7. Dabartinis laikas – tai stebuklų, išbandymų ir nepaprastų įvykių laikotarpis, skirtas šiai tautai, mano Apreiškimo liudytojams šioje Trečiojoje eroje.

8. Aš dar nepasakiau savo paskutinio žodžio, tai yra, nesuteikiau paskutinių pamokymų, kuriuose jums dar atskleisiu daug paslapčių. Tačiau mano valia ir nurodymai yra užrašyti visos šios tautos sąžinėje, kad ji turėtų išsamų supratimą apie tai, kaip turi baigtis mano apreiškimas.

9. Turite suprasti, kad Aš jus išmokiau visko, ką turite žinoti, kad galėtumėte įžengti į pasaulius ir buveines, kurios jūsų laukia. Nes taip, kaip jūsų siela ankstesnėje sferoje, kurioje ji gyveno , turėjo būti paruošta, kad galėtų įsikūnyti ir gyventi Žemėje, taip ji turi pasiruošti sugrįžti į anapusinę sferą, kurią paliko, net jei ji eina į buveines, kurios yra aukštesnės meilės, tyrumo ir išminties atžvilgiu.

10. Neabejokite mano žodžiais. Pirmuoju laikotarpiu Aš išpildžiau jums savo pažadą išlaisvinti Izraelį iš Egipto vergovės, kuri reiškė stabmeldystę ir

tamsą, kad nuvestų jus į Kanaaną – į laisvės ir gyvojo Dievo garbinimo žemę. Ten jums buvo paskelbtas mano atėjimas kaip žmogaus, ir pranašystė išsipildė žodis po žodžio Kristuje. Aš, tas Mokytojas, kuris gyveno Jėzuje ir mylėjo jus Jame, pažadėjau pasauliui, kad kitu laiku kreipsiuosi į jį ir apsireikšiu Dvasioje. Ir štai – mano pažado išsipildymas.

11. Šiandien Aš jums skelbiu, kad jūsų Dvasiai esu rezervavęs nuostabias sritis, buveines, dvasines buveines, kur galėsite rasti tikrą laisvę mylėti, daryti gera ir skleisti mano Šviesą. Argi galite tuo abejoti, kai Aš jau išpildžiau savo ankstesnius pažadus?

12. Žinokite, kad didžiosios dvasios amžinai dirba mano darbe. Elijas, kuriam buvo lemta paskelbti Mokytojo atėjimą Jo mokiniams, yra Šviesa, kuri pramuša brežą sielose ir nusileidžia iki nuklydusiųjų nuo kelio – iki tų, kurie miega arba kurių tikėjimas dvasiniu gyvenimu yra miręs, kad apgaubtų juos meilės ugnimi, spinduliuojančia iš jo – ugnimi, kuri yra tikėjimas, blogio išnaikinimas ir apvalymas. Jo balsas skamba kiekvienoje tautoje, jo apvalanti ugnis veržiasi į priekį ir sunaikina piktžoles. Tiesa, apvalymas savo kelyje palieka skausmo pėdsaką; tačiau netrukus ateina dieviška paguoda, įsikūnijusi Marijoje, kuri savo gydomąjį balzamą išlieja į kiekvieną verkiančią širdį, į kiekvieną skausmo kankinamą būtybę.

13. Aš ateisiu ir ieškosiu kiekvienos širdies, kad žmonės išgirstų mano dieviškąjį šaukimą, kuris jiems sako tik: „Sekite manimi.“

14. Aš guodžiu jus jūsų išbandymuose ir sakau jums: jei taurė jūsų lūpose yra labai karti, turite pasakyti savo Tėvui, gyvenančiam danguje, kaip Jėzus Getsemanės sode: „Tėve, jei įmanoma, paimk šią taurę nuo manęs; bet visų pirma tebūnie Tavo valia, o ne mano.“

15. Jei taip melsitės ir budėsite, Aš sulaikysiu angelą, kuris artėja, norėdamas jums paduoti išbandymo taurę. Bet jei dieviškoji valia yra, kad jūs ją išgertumėte, Aš būsiu su jumis, kad suteikčiau jums jėgų, jog galėtumėte sėkmingai įveikti išbandymą. Nepamirškite, kad dėl vieno, kuris kenčia ir mane laimina, daugeliui suteikiama atleidimas. Dabar galėsite suprasti, kodėl tie, kurie yra be nuodėmės, nešioja savyje skausmą; nes jie yra verti padėti nuplauti savo artimųjų dėmes.

16. Nebuvo mano noras, kad žmogus žemėje kentėtų skausmą. Tačiau kadangi jie to norėjo – nuo pirmojo žmogaus iki dabartinių – neškite savo naštą su kantrybe ir meile ir nuolankiai aukokite Man savo kančias. Jūsų skausmas bus vaisingas jumyse ir taip pat kai kuriuose jūsų artimuose.

17. Kiek beprasmiškai žmonės šiame pasaulyje kentėjo! Kiek jie verkė, negaudami jokio atlygio ir nesurinkdami nė vienos sėklos! Tuo tarpu tie, kurie sugebėjo kantriai nešti savo kryžių – kai jiems atėjo paskutinė

akimirka ir jie manė esą bedugnės gelmėje – atvėrė savo dvasios akis ir pamatė save stovinčius ant kalno viršūnės.

18. Ne kraujas, kurį praliejote savo brolių žudymo karuose, išgelbės žmoniją. Atvirkščiai, būtent jūsų malda, kupina meilės ir gailestingumo, bei jūsų dorybės padarys jūsų artimus vertus patirti mano taiką.

19. Neskelbkite garsiai, kad šis taika, kurią sudarė tautos, yra tikroji. Budėkite ir melskitės, kad taika būtų pastatyta ant dvasinės ir žmogiškosios meilės pamatų, o ne ant baimės ar mirtinos grėsmės pamatų.

20. Ši žmonių sukurta netikra taika primena pilį, pastatytą ant jūros smėlio kopų, kuri netrukus sugrius, kai vėjo pakelti bangos ją plaks.

21. Aš, Taikos Dvasia, pasiūliau jį žmonėms ir per sąžinę jiems pasakiau: „Štai Aš esu, mylėkite vieni kitus, ir jūs išsigelbėsite.“

22. Žmonės nori toliau gyventi vaikystėje, jie nenori subręsti; nes, nors jie taip ilgai gyveno žemėje ir laistė ją savo krauju bei ašaromis, jie vis dar nesuprato, kaip nuimti patirties vaisių, todėl jie ir toliau nežino, ką reiškia Dvasios taika. Jų širdys sukietėjo, todėl jų viduje nebevirpa kilniausias jausmas – meilė artimui. Dėl to kiekvienam iš mano vaikų tapo juntamas kančios taurė.

23. Visa žmonių sukelta kančia susirinks į vieną taurę, kurią išgers kalti. Taip pabus jūsų miegančios sielos. Tada pamatysite, kaip garbingi ir galingi vyrai, susidūrę su nenumatytais įvykiais, paliks savo pareigas ar savo tautą, kad pasislėptų su sąžinės graužaties draskomomis sielomis. Kiti pajus, kad jų protas ir kalbos gebėjimai yra sutrikę.

24. Ką apie visa tai sakote, tauta? Ar jau jaučiatės pasirengę ieškoti žmonių, kurie pasiklydo savo gyvenimo kelio vingiuose?

25. Pamąstykite, per kokį trumpą laiką tautos pasirengia karui ir iš bet kurio vyro padaro kareivį, o Aš jus ruošiu nuo 1866 metų, kad taptumėte šios misijos kareiviais, ir vis dėlto nematau nė vieno iš savo vaikų visiškai pasirengusio.

26. Šis laikas skiriasi nuo Pirmojo ir Antrojo. Šiandien jūs gyvenate chaose, kurį sukelia išsilaisvinę matomi ir nematomi elementai. Vargas tam, kuris nebūna budrus, nes jis žlugs, o tas, kuris yra paruoštas, privalo kovoti!

27. Tūkstančiai nematomų akių žiūri į jus; vienos – kad pasala jūsų kelyje ir pargriautų jus, kitos – kad jus apsaugotų.

28. Nesutarimai auga ir plinta tarp tautų ir valstybių, įsiskverbia į širdis ir šeimas.

29. Papročiai nyksta, o vyrai, moterys ir vaikai pripranta prie ištvirkavimo.

30. Matydami visus šiuos bjaurumus, neturėtumėte užmerkti akių nei užkimšti ausų, nes jei jūsų širdis prarastų drąsą, ji nebus užjaučianti, kad galėtų dalyti meilę ir rodyti gailestingumą, taip liudydama mano darbą tarp artimųjų.

31. Aš, žinoma, turiu viską matyti, nes Aš jus myliu; tačiau, kai jus nuteisiu, Aš jus išgelbėsiu.

32. Artėja didžiausio kartumo laikai. Aš jus tam ruošiu, kad nesakytumėte, jog Mokytojas jums nekalbėjo pranašiškai. Jei būsite pasirengę tiems laikams, sėkmingai įveiksite bet kokią situaciją.

33. Per savo pasiuntinius Aš užtikrinsiu taiką tarp žmonių. Kaip jūs ketinate pasaulio taiką sukurti ant neapykantos, galios troškimo ir baimės pagrindo? Tačiau prieš tai ugnis sudegins, potvyniai nuplaus, o sniegas išvalys.

34. Mokiniai, būkite stiprūs, kad galėtumėte atsilaikyti prieš žmonių netikėjimą, kad persekiojimai, šmeižtai ar puolimai jūsų nesugniuždytų. Mano Žodis privers žmonių sielas drebėti. Teologas bus priverstas abejoti savo mokslu, filosofas ieškos atsakymų pas savo didžiausius mokytojus, o kiekviena sekta ar religinė bendruomenė, susidūrusi su mano naujais apreiškimais, bus giliai sukrėsta. Tada prasidės pasaulėžiūrų kova; nes kol vieni pabus į tiesą, kiti norės likti savo fanatizme ir tradicijose, ir jie kovos vieni su kitais. Šios kovos įkarštyje turi pasigirsti mano vaikų balsas, kuris aistringai susijaudinusioms žmonių minios pasakys: „Nepadarykite gyvenimo vaisiaus nesutarimų priežastimi.“

35. Dabar jūs dar jaučiatės maži ir silpni, bet rytoj būsite stiprūs ir mylėsite Mane tikrai, nes Aš jums atskleisiu tai, ko teologai nesugebės atrasti, ir jūs suvoksite tai, ko mokslininkai nesugebės suprasti. Tačiau ne todėl, kad esate didesni ar labiau mylimi už kitus, bet todėl, kad nuo Pirmųjų laikų sugebėjote atverti savo širdį kaip tabernakulį, kuriame Aš kiekvienu laikmečiu įdėjau Įstatymą, Išmintį ir Apreiškimą.

36. Pirmuoju laikotarpiu jūs pažinote simbolius: tabernakulį arba šventovę, kurioje buvo saugoma Sandoros skrynia su Įstatymo plokštėmis. Kai tie simboliai atliko savo užduotį, mano Valia juos pašalino nuo žemės; jie buvo paslėpti nuo žmonių akių, kad pasaulis nepatektų į stabmeldystės gniaužtus, tačiau tų pamokų prasmė ar esmė liko įrašyta mano tarnų sąžinėje. Antrajame laikotarpyje, po to, kai buvo įvykdyta Kristaus auka, Aš liepiau išnykti didžiausiam krikščionybės simboliui: kryžiui, kartu su erškėčių vainiku, taure ir viskuo, kas galėjo tapti fanatiško žmonijos garbinimo objektu.

37. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš pasirodžiau jūsų sielos tabernakulyje, kad ten esančioje Sandoros skrynioje padėčiau savo naujus apreiškimus.

38. Tuo metu jūs sugrįžote į Tėvo namus kaip „paklydę sūnūs“, ir Aš jums pasakiau: „Žiūrėkite, jūsų nesant jūsų jaunesnieji broliai ir seserys išsiskirstė, o Aš likau vienas savo kambaryje ir prie savo stalo . O tauta, būdama nedėkinga, susiskaldė, ir daugelis išsižadėjo savo Tėvo. Tačiau šiandien Aš jums grąžinu jūsų turtą, Aš jus maitinu, kad galėtumėte išsiruošti ieškoti tų, kurie po jūsų nuklydo, ir atvesti juos į mano akivaizdą. Tada jūs turėsite ramybę.

39. Aš nepriekaištauju jūsų materialiai egzistencijai dėl brolių karo, kurį įžiebė žmonija, taip pat dėl nesantaikos, kuri vis dar vyrauja Izraelio tautoje. Aš kreipiuosi į jūsų sielą, nes ant jos slegia nesantaika ir susiskaldymas, kuriuos tos tautos giminės kentėjo savo viduje nuo tos dienos, kai Jokūbo vaikai skausmu užpildė tėvo širdį, pasakydami jam, kad dykumoje laukiniai žvėrys prarijo Juozapą, nors iš tikrųjų jie jį pardavė prekybininkams.

40. Nuo tada ta piktadarybė daigsta šios tautos širdyje, kuri šiandien turi prieš save naują laikotarpį, kad garbintų savo Viešpatį, vykdydama Įstatymą, mylėdama savo artimus, neatsižvelgdama į rasę ar kalbą, ir būdama išgelbėjimas bei palaima visoms žemės tautoms.

41. Vardą „Izraelis“ jums davė jūsų Tėvas, tačiau tai yra dvasinis vardas. Aš jums atskleidžiau didžius apreiškimus ir suteikiau jums jėgų, kad nesijaustumėte neverti, kai Aš jus taip vadinu.

42. Būtent jūsų Aš ieškau, kaip visada ieškojau.

43. Mano mokymas rodo jums tobulą, dvasinį ir tyrą Tėvo garbinimą; nes žmonių siela – to nesuvokdama – pasiekė Viešpaties šventyklos slenkstį, kur ji įžengs, kad pajustų mano buvimą, išgirstų mano balsą per savo sąžinę ir pamatytų mane šviesoje, kuri nušviečia jų protą.

44. Tuštuma, kurią žmonės šiais laikais jaučia savo įvairiose religinėse bendruomenėse, kyla dėl to, kad siela alksta ir trokšta dvasingumo. Apeigos ir tradicijos jai nepakanka; ji trokšta pažinti mano tiesą.

45. Daugelio žmonių viduje aš pastebiu vidinę kovą tarp sielos ir kūniškos prigimties. Jie nori peržengti ceremonijų kulto spindesį, kad atrastų dvasinio grožį. *Aš* uždegiau šią šviesą, kuri jus apšviečia ir neramina. *Aš* esu tas balsas, kuris jus šaukia. Niekas negalėjo paaiškinti jūsų nerimo nei suprasti jūsų vidinės kovos. Tik Aš, įsiskverbiantis į jūsų širdis, pažįstu jūsų troškimus ir jūsų troškulį. Taip pat Aš esu Tas, kuris rodo jums kelią, kuriuo turite eiti, kad rastumėte tai, ko ieškote.

46. Kiek iš tų, kurie Manęs klauso, savo sielos giliausiame kampelyje buvo papeikti, nesuprasti ar įskaudinti dėl to, kad buvo nuoširdūs ir kam nors patikėjo savo jausmus!

47. Jūs, kurie klausotės mano žodžių, klausiate manęs, kodėl aš atėjau pas pačius nereikšmingiausius ir nusidėjėlius, kad per juos atskleisčiau savo Dvasios mokymus; į tai aš jums atsakau: aš elgiuosi taip pat, kaip elgiatės jūs, kai esate tėvai žemėje. Jūs skiriate daugiau dėmesio ir rūpesčio tam savo vaikui, kuris yra silpniausias, labiausiai sergantis arba kuriam gresia pavojus nuklysti į klaidingą kelią.

48. Jei taip elgiasi žmonės, ko gi jūsų Dangiškasis Tėvas neturėtų daryti savo vaikams?

49. Tarp jūsų pasirodė mano Žodžio šviesa kaip oazė šios žmonijos dvasinėje dykumoje, kad prie jos priartėtų visi keliautojai, ieškantys vandens ir sielos ramybės.

50. Būtina, kad šis mokymas pasiektų visus žmones. Jis atneš šviesą į tų, kurie yra supainioti, nežinojimo apimti ir išdidžių, manančių, kad viską žino, tamsą.

51. Mano Žodis sutaikins sielą su kūnu, nes tarp jų jau seniai vyrauja priešiškumas. Tačiau turite žinoti, kad jūsų kūnas, kurį laikėte kliūtimi ir pagunda sielos tobulėjimo kelyje, gali būti geriausias įrankis jūsų užduočių žemėje įvykdymui.

52. Nuplaukite savo sielą ir kūną toje šviesos bangoje, kuri šiuo Trečiuoju Laiku liejasi ant jūsų, kad suprastumėte mano mokymą. Kas yra tyras, tas gali įsiskverbti į tai, kas anksčiau buvo paslaptis, nes jo kelyje nesustabdo sąžinės graužatis.

53. Išpažinkite prieš Mane, prieš Tą, nuo kurio negalite nieko iškraipyti ir paslėpti iš to, ką nešiojate savo širdyse, ir per savo sąžinę pajusite Mano dievišką atleidimą. Orumas bus jūsų drabužis, dėl kurio nesigėdysite prieš jokį žmogų, kuriam pasirodysite, kad ir koks didis jis bebūtų – ar valdžia, ar žiniomis.

54. Sėkite mano meilės sėklą. Jūs esate žemėje, kuri taip pat yra žmonių mokytoja ir moko jus, kad tai, ką joje pasėjate, ji jums sugrąžina daug kartų padauginta, kaip dėkingumo ir meilės įrodymą.

55. Toks yra ir jūsų Tėvo Dvasia. Ji yra aukščiausiasis ir dieviškasis atlygis. Tačiau jūsų sėkla visada turi būti gera ir tyra, kad galėtumėte ją nuimti daug kartų padaugintais gerais vaisiais. Kad jūsų siela, kuri savo kelyje susitepė nuodėme, pasiektų Dievo glėbį tyra, ji turi daug ką išgyventi ir apsivalyti, nes pas savo Tėvą ji turi ateiti be menkiausio blogio pėdsako, net be mažiausio praeities netobulumų šešėlio.

56. Jei ji žemėje šmeižė Dievą, tai, priartėjusi prie savo Kūrėjo akivaizdos, iš jos išsiverš tik meilės giesmė.

57. Siela, kiek dar ilgai leisi Man laukti tavo atvykimo ant kalno viršūnės?

58. Ten, kur Aš pakilau nuo kryžiaus, Aš jūsų laukiu.

59. Jūs artėjate lėtai. Buvo būtina jus išlaisvinti, pirmiausia atsisakant jūsų žemiškųjų turtų, nes šie turtai buvo atėmę iš Manęs jūsų sielą.

60. Ateikite pas Mane – į šventę, kurią jūsų Tėvas jums paruošė, kad joje gautumėte mokymus, kurie jums priklauso ir kurie yra jūsų paveldėjimas.

61. Rimtai pagalvokite apie kartas, kurios ateis po jūsų, pagalvokite apie savo vaikus. Kaip jūs jiems suteikėte fizinį gyvenimą, taip pat turite pareigą suteikti jiems dvasinį gyvenimą – tą, kuris yra tikėjimas, dorybė ir dvasingumas.

62. Leisdamas savo šviesai sklisti virš savo mylimos tautos, Aš nusileidžiu pas jus, kad atneščiau jums savo Dvasios ramybę. Jūsų yra nedaug, tačiau jūsų meilė Man yra didelė.

63. Dabar klausykite Manęs per balso nešėją, nes dar nesate pajėgūs tiesiogiai priimti dieviškosios įkvėpimo.

64. Pirmiausia turėjau paruošti šiuos kūnus, kad mano minčių virpesiai būtų kuo tiksliau jų priimami ir perduodami klausytojams. Atkreipkite dėmesį: kai jie kalba, jie paaiškina jums, kad ne jie patys jus moko; jų balsas jums pasakė: „Aš esu Dieviškasis Mokytojas, kuris kalba jums.“

65. Mano apreiškimo forma gali keistis, bet mano mokymo dvasinė esmė lieka ta pati: absoliuti, nekintama, esanti už laiko ir erdvės ribų. Begalybė yra amžina.

66. Tik jūsų dvasios meilė sugebės suvokti šiuos mokymus. Kodėl? Nes ji visiškai pasineria į Dvasią, į jos esmę, kuri yra amžinybė.

67. Jei žmogus nerodo susidomėjimo pažinti save, jis vilkina savo dvasinį tobulėjimą ir supratimą apie tai, ką savyje slepia Amžinasis Gyvenimas; ir būtent dėl to jis nesugebėjo įgyvendinti savo didžiausio kūrinio.

68. Jūs gimėte manyje. Dvasinį ir materialų gyvenimą gavote iš Tėvo. Ir perkeltine prasme galiu jums pasakyti, kad tuo pačiu metu, kai jūs gimėte manyje, aš gimiau jumyse.

69. Aš gimstu jūsų dvasioje, augu kartu su jūsų tobulėjimu ir visiškai atsiskleidžiu jūsų meilės darbuose, kad jūs džiaugsmingai sakytumėte: „Viešpats yra su manimi“.

70. Aš globoju jus kaip mažus vaikus, nes artėja valanda, kai varpas skambės džiaugsmingai, skelbdamas pergalę ir džiaugsmingai pranešdamas apie žmonijos dvasinį pabudimą.

71. Išgirskite Mane tyloje ir tyliai mediuokite, o tauta. Rytojus jūsų laukia, tai kelias, kurį turite nueiti, kad pasiektumėte Mane. Tačiau, kadangi jau esate apšviesti mano mokymo šviesa, galėsite patys vadovautis tuo, ko išmokote ir supratote. Belskitės į mano duris, Aš esu

vienintelis, kuris jas atveria, Aš esu apšviečiantis Mokytojas. Klauskite, prašykite, ir jums bus duota.

72. Ilgos gyvenimo kelionės dykumoje Kristus yra oazė. Tačiau būtina, kad turėtumėte tikėjimą, kad galėtumėte Jį rasti savo vienatvės ar baimės akimirkomis.

73. Aš mokiau jus savęs atsižadėjimo ir atsisakymo visų pasaulio apgaulingų šlovės apraiškų. Tačiau daugelis nesugebėjo suvokti šios pamokos, nes jiems atrodo neįmanoma įsivaizduoti gyvenimo be prabangos, be malonumų ir be turto. Tačiau šiuo skausmo kupinu laikotarpiu, pasinaudodami gyvenimo pamokose įgyta patirtimi, jie patys savaime pabus tiesos šviesoje. Koks didelis bus žmonių nustebimas, kai jie atras, kad, išsilaisvinę nuo materialių dalykų ir tiesiog atsikratę to, kas nereikalinga, jie pajus, kaip jų viduje gimsta nauja būtybė, skirta naujam gyvenimui.

74. Mylimi mokiniai, tarp kurių aš pats skaičiuoju ir paskutinius atėjusius: po mano išsiskyrimo mano buvimą pajus tik tie, kurie pasiruošė. Kai kuriems tai nesvarbu, kai aš jums apie tai kalbu, nes jie mano, kad iki to laiko dar praeis metai. Tas laikas bus tarsi akimirka. Aš įvykdysiu savo, kaip Mokytojo, užduotį, tačiau kai 1950 m. pabaigoje mano spindulys nusileis paskutinį kartą, Aš niekada daugiau nenaudosiu žmogaus proto organo, kad pasireikščiau šia forma.

Pasitikėkite manimi, mokiniai, nes aš laikysiuosi jums duoto pažado nepalikti jūsų vienų. Aš leisiu jums pajusti savo buvimą, suteiksiu jums įkvėpimo, paguosiu jus. Budėkite dabar ir budėkite vėliau, kad niekada nebūtumėte užklupti netikėtai: kad jus rastų budrus tas, kuris slapta bando atimti jūsų paveldėjimą, arba tas ligonis, kuris vidury nakties šaukia jus prie savo lovos, kad jam padovanotumėte savo meilės balzamą.

75. Aš kalbėjau jums labai aiškiai, kad mane suprastumėte. Tačiau jūs lėmėte, kad mano Žodis kurį laiką skambės materialiu lygmeniu, nes jūsų sielos pakilimas dar per menkas, kad mane suprastumėte. Bet kai priartės mano išsiskyrimas, mano Žodis ant balso nešėjų lūpų turės aukštesnę dvasinę prasmę.

76. Kiekvieną kartą, kai mano mokymas suteiks dar didesnių apreiškimų, turite stengtis ištaisyti savo klaidas, atnaujinti savo gyvenimą ir atsiskirti nuo kiekvieno ydos ir kiekvieno blogo polinkio. Jei jūsų širdys tapo tyros ir jūs kalbate apie mano darbą, jums turi būti tikima, o jūs turite būti laikomi Jėzaus mokiniais, kurie tikrai skelbia Jo mokymą pavyzdžiais ir meilės darbais. Tai yra malonės drabužis, kurį turite visada nešioti ir kuriuo galite išsiskirti iš savo artimų.

77. Paskliskite po žemę kaip mano Dieviškumo pranašai, pažadinkite miegančią žmoniją, skelbkite jai, kad artėja teismas. Pasakykite jai, kad Sodoma buvo įspėta, tačiau neklausė Dievo pranašo, ir jos teismo diena atėjo negailestingai.

78. Gamtos jėgos tik ir laukia valandos, kad įsiveržtų į pasaulį ir išvalytų bei apvalytų žemę. Kuo nuodėmingesnė ir išdidžesnė yra tauta, tuo sunkiau mano teisingumas ją ištiks.

79. Šios žmonijos širdis yra kieta ir kurčia. Būtina, kad kančios taurė pasiektų ją, kad ji išgirstų sąžinės balsą, Įstatymo balsą ir dieviškojo teisingumo balsą. Viskas įvyks dėl sielų išgelbėjimo ir amžinojo gyvenimo. Būtent jų Aš ieškau.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 139

(1945 m.)

1. Sveiki atvykę, mano tautos nariai, nes jūs sugebėjote kantriai ir išmintingai ištverti audras ir išbandymus. Aš mačiau jus sunkiomis valandomis besimeldžiančius ir budinčius, ir Aš taip pat girdėjau, kaip jūs laiminote mano valią, kai jus ištiko kančia. Tada Aš atlyginau jūsų tikėjimą ir gerą valią ir atsiunčiau jums savo ramybę, nes jūs buvote laivas, kuris nepaisė audros ir neapsivertė.

2. Taip pat laiminu tuos, kurie pamiršta savo pačių kančias ir meldžiasi už pasaulio taiką, arba lanko ligonius jų skausmo lovose, nes šių nuopelnų nepaliksiu be atlygio.

3. Per šį karą, kurį išgyveno pasaulis, jūs kasdien buvote susivieniję maldoje, ir tiesą sakau jums, kad Aš nenustojau daryti daug stebuklų tarp tų jūsų artimųjų, už kuriuos jūs taip nuoširdžiai manęs prašote. Neleiskite, kad jūsų malda susilpnėtų, o mano tauta. Aš jums sakau, kad „Gavėnios laikas“ dar nesibaigė, net jei tautos sako, kad karas pasibaigė. Ne, Izraeli, kol tautų taika nebus pagrįsta tarpusavio meile, jūs turite toliau budėti ir melstis bei laimėti širdis šiam taikos ir brolystės darbui.

4. Netrukus suprasite, kad ta taika, apie kurią žmonės šiuo metu kalba, buvo apgaulinga, kad ji sukėlė tik paliaubas jų nežmoniškos kovos viduryje, kad vėliau jie galėtų tęsti savo naikinimo darbus.

5. Po visą pasaulį išsibarstę yra tie, kurių užduotis – melstis už žmonijos taiką ir budėti. Tarp jų yra mano tauta, kurią aš mokau savo žodžiu. Visi jūs turite pareigą žmonių, kurie yra jūsų broliai ir seserys, širdyse pastatyti dvasinio pakilimo šventovę, taikos šventovę. Kai ši dvasinė šventovė pakils į dangiškąsias aukštumas, o žmonės joje atras tiesioginį ryšį su savo Viešpačiu, galėsite pasakyti, kad pasaulyje pasėjote sėklą, kurią Aš jums patikėjau šiuo metu.

6. Tauta, stiprinkitės mano žodžiu ir tikėkite, kad jūsų sąžinė jums pasakys, ar tai, ką darote, atitinka mano mokymo nurodymus. Melskitės, kad jūsų dvasia ir protas stengtųsi išvaryti karą. Nepraraskite drąsos, kad jo įtaka nesutrikdytų jūsų proto ar jausmų.

7. Kai kuris nors iš jūsų meldžiasi, jis nesuvokia, ką savo mintimis pasiekia dvasiniame pasaulyje; todėl turėtumėte žinoti, kad, kai meldžiatės už savo artimus – už tas tautas, kurios naikinasi karuose, – jūsų siela šiais momentais taip pat veda mintinę kovą su blogiu, ir kad jūsų kardas, kuris jiems yra taika, protas, teisingumas ir troškimas daryti gera, kovoja prieš neapykantos, kerštо ir puikybės ginklus.

8. Tai bus laikas, kai žmonės suvoks maldos galią. Kad malda turėtų tikrą jėgą ir šviesą, būtina, kad jūs ją su meile siųstumėte Man.

9. Aš nekalbu apie tai, kad savo artimui siųstumėte mintis su piktomis intencijomis, nes Aš jums niekada nesuteikiau ginklų, kad juos naudotumėte nesąžiningais tikslais, nes tada, kai jus apakina ambicijos ar neapykanta, jūs pasinaudojate tuo, kas jums švenčiausia, ir naudojate tai, kad sau pakenktumėte ar net nužudytumėte. Aš įkvepiu jus tikrajai kovai su blogiu ir atskleidžiu jums, kas yra galingiausias ir nenugalimas ginklas, kad jūs nugalėtumėte. Todėl patariu jums pirmiausia apvalyti savo širdį, kad galėtumėte pakilti pas Mane, kur prisipildysite šviesos ir jėgos, o tada savo mintis kaip šviesos blyksnius siųsti tarp tautų, neturinčių taikos, ir tarp žmonių, neturinčių vilties.

10. Priimkite mano gailestingumą, o tauta. Jūs, vyrai ir moterys, kuriems šie paskutiniai laikai buvo labai žiaurūs, jūs, šeimos, kurias ištiko skausmas, – pajuskite mano ramybę. Ten, kur kasdienė duona virto kartumu, – pajuskite mano glamonės saldumą.

11. Šiandieniniai žmonės turi sunkiai kovoti, kad užsidirbtų pragyvenimui. Tačiau Tėvas jums sako: „Aš trigubinu jūsų jėgą, kad jūs neprarastumėte drąsos.“

12. Uždekite jaunime meilę artimui, suteikite jiems didingus ir kilnius idealus, nes būtent jaunimas rytoj kovos, siekdamas sukurti gyvenimą, kuriame spindės teisingumas, meilė ir šventoji dvasios laisvė. Pasiruoškite, nes didžioji kova, apie kurią kalba pranašystės, dar neatėjo.

13. Turėkite omenyje, kad kuo didesnį išsivystymą pasiekia žmonija, tuo galingesni tampa ginklai, kuriais ji ketina pasinaudoti kovoje. Nemiegok, mylima tauta, ir būk pasirengusi veikti mano labui.

14. Artėja naujas „karas“. Jame dalyvaus visi žmogaus sugebėjimai ir jėgos, ir būtina, kad šios tautos vaikai, kuriems teks gyventi šioje išbandymo valandoje, sugebėtų ją įveikti kartu su „ “ ir jos tiesos vėliava bei paliktų gilų dvasinio pakilimo pėdsaką.

15. Mokslininkai, teologai, mokslininkai, filosofai – jie visi ruošis tam didžiajam kovos mūšiui, kuriame melas ir blogis bus sunaikinti, o gėris ir tiesa triumfuos.

16. Didžiulis bus žmonių sumišimas, kol juos pasieks apšvietimas: nes tarp žmonių bus tokių, kurie turėjo tvirtą tikėjimą, bet jį praras, kiti pakeis savo tikėjimą, o kai kurie eis iš namų į namus, iš vienos religijos į kitą, ieškodami tiesos savo sielai. Būtina nueiti visą kelią, kad visa blogis būtų išvarytas iš sielų ir išnyktų iš širdžių.

17. Gatvėse, miestuose ir kaimuose pamatysite vyrus ir moteris, kurie viešai skelbs esą Dievo pasiuntiniai ir tvirtins, kad yra pranašai ar Dievo

siuntiniai. Tačiau jau šiandien Aš jums sakau, kad turite būti atsargūs, kad juos atpažintumėte iš jų darbų. Niekada nesakykite, kad esate pranašai, regėtojai ar apaštalai, bet savo darbais visada liudykite mano malonę – viską, ką Aš jums patikėjau, ir mokymą, kurį įdėjau į jūsų širdis. Tada nebe *jūsų lūpos* sakys, kad esate pranašai, apaštalai ar mano mokiniai – tai sakys jūsų artimieji dėl tų darbų, kuriuos jie mato jūsų atliekant. Aš dar kartą sakau jums, kad turite pasilikti maldoje, kol pamatysite, kad taika sugrįžta į tautas, o džiaugsmas – į visus pasaulio namus.

18. Šioje epochoje jūsų Tėvo Dvasia ateina, kai Jis išgirsta jūsų šauksmą. Dabar išklausykite mano Žodį, kuris yra maistas jūsų sielai. Nuo tos dienos, kai baigsis mano žodis, turite ir toliau padėti vieni kitiems, kaip iki šiol, tačiau vėliau – kaip paukščiai, kai išauga sparnai – išmoksite plasnoti sparnais ir galėsite tapti savarankiškesni. Tada, pakilę dvasiškai, galėsite pasiekti mane, kad gautumėte įkvėpimo ir taikos.

19. Būkite budrūs, neleiskite, kad miegas užvaldytų jūsų širdį ir nugalėtų jūsų sielą, nes laikas bėga, ir ateis diena, kai pabusite ir verksite dėl prarasto laiko. Tada norėsite kompensuoti tas neišnaudotas akimirkas ir galimybes, tačiau negalėsite to padaryti; nes kol „ “ vieni bus senatvėje, kiti dvasia jau bus anapus. Tada prašysite savo Tėvo gailestingumo ir atlaidumo, nesuvokdami, kad būtent jūs patys nebuvote nei gailestingi, nei atlaidūs savo pačių sielai.

20. Būkite gailestingi savo artimiesiems, nes tai yra tas pats, kas būti gailestingiems sau patiems. Jei nevykdysite šios užduoties, būsite pirmieji, kurie verks, nes patirsite, kad jūsų ranka, kuri buvo pilna dovanų, bus tuščia, kad gydomasis balzamas, kuriuo gydėte ligonius, išnyks, o tas gebėjimas išlaisvinti apsėstuosius taip pat išnyks. Būkite nuolankūs, kad neteistumėte, kad nejaustumėte, jog prarandate savo dvasines dovanas, nesistenkite atrodyti pranašesni už savo artimus. Darykite tai, ką Aš dariau savo mokiniams per Šventąją Vakarienę.

21. Aš jums parodau jūsų klaidas – ne tam, kad jus teistų, bet tam, kad jūs pasitaisytumėte ir taptumėte tauta, kuri paklusniai laikosi mano mokymų.

22. Tai, ką Aš darau su jumis, bus naudinga ateities kartoms. Tačiau nepamirškite, kad – norėdamas jus mokyti – Aš niekada jūsų neįžeidžiau ir nesukėliau jūsų širdims skausmo. – Mokykitės ištiesinti kreivai užaugusį medį ir sutvarkyti kelius.

23. Mano teisingumas yra didis. Tačiau kai Aš jums apie jį kalbu, Aš ne tik gąsdinu jus, kad jūsų širdis užpildytų baimė. Aš kalbu jums nuoširdžiai, nes mano teisingumas bus su kiekvienu iš jūsų, ir jei rytoj nenorite verkti, jau šiandien užsidirbkite nuopelnų.

24. Kiekvienas jūsų darbas yra mano užrašomas, o darbus, kurie man patinka, aš naudoju kaip sėklą, kurią turiu puoselėti, kol ji padaugės tarp žmonių.

25. Neieškokite Manęs kaip Teisėjo, nes tada išgirstumėte mano balsą, kupiną teisingumo ir griežtumo; ieškokite Manęs kaip Mokytojo ir kaip Tėvo. Ko tikitės rytoj? Ar norite atpirkti savo nuodėmes pomirtiniame gyvenime? Ar jau dabar norite savo sielai paruošti kelią, pilną erškėčių? Aš nepripažįstu jūsų nuopelnų, tačiau jie dar yra kaip jaunas kviečius, šalia kurio auga piktžolės.

26. Vykdykite mano mokymą pasitikėdami manimi, nes kol vykdysite mano žodį, Aš saugosiu jus ir jūsų artimuosius. Kodėl vienus matau stiprius, o kitus – silpnus? – Nes stiprieji nesugebėjo perduoti savo stiprybės silpniesiems.

27. Susivienykite visi, ir visi būsite stiprūs. Mylėkite vieni kitus ir būkite broliškai susijungę, tada pamatysite, kad silpni krūmeliai taps tankiai lapais apaugusiais medžiais. Priimkite visus, nes niekas nežino užduoties, kurią su savimi neša jo artimas. Niekas nežino jo praeities, todėl nė vienas iš jūsų neturi būti atstumtas. Kuo jūsų artimieji yra nepatogesni ar kvailesni, tuo daugiau gailestingumo ir užuojautos turėtumėte jiems rodyti, atsižvelgdami į tai, kad būtent jie yra tie, kurie suklydo – tie, kurie nesuprato, kaip tvirtai žengti savo keliu. Iš širdžių, kietų kaip uolos, Aš moku padaryti širdis, spinduliuojančias švelnumą; jūs taip pat galite tai padaryti.

28. Išvalykite savo širdis, kad jūsų darbai būtų tyri. Turėkite omenyje, kad blogas medis niekada negali duoti gerų vaisių.

29. Šiam tikslui Aš jus pašaukiau šiuo metu, kad paverčiau jus medžiais, kurie keliautojams siūlo savo pavėsį ir apsaugą; tie, kurie tai suprato, atvėrė savo širdis, kad man pasakytų: „Šiandien žinau, kad esu Tavo kūrinys ir kad buvau pasiųstas įvykdyti sudėtingą ir kilnią užduotį.“ Žinau, kad Tavyje yra mano pradžia, o pas Tave – mano tikslas.

30. Taip, Aš esu Kelias. Kiekvienas, kuris nori juo eiti, tepaima savo kryžių ir seka paskui Mane. Kad galėtumėte eiti šiuo keliu, prašau jūsų tik vieno – mylėti savo Tėvą savo pačių broliuose ir seserėse. Tai yra įstatymas arba Kelias: mylėti Dievą ir mylėti vieni kitus. Tai yra įstatymas, kuris visais laikais apšvietė žmonių kelią.

31. Viena meile Aš mylėjau jus visus. Kodėl gi jūs visi neturėtumėte mylėti vieni kitus taip pat? Tautos laukia taikos pasiuntinių atvykimo. Žemės tautos, kaip paklydusios avys, dejuoja dėl savo vargų, laukdamos Ganytojo atvykimo – to, kuris jas suvienys vienoje ganykloje.

32. Pasiruoškite, nes artėja laikas, kai šiuos nurodymus gausite (tiesiogiai) iš mano Dvasios, nes jų daugiau nebeduos joks žmogus žemėje. Niekas neturi imtis nieko, prieš tai negavęs dieviškojo įsakymo. Aš žinau kelią ir nenoriu, kad jūs jame pralietumėte ašaras. Aš jus iš anksto paruošiu ir nurodysiu laiką, kada pradėti „dienos darbą“.

33. Didžiosios religinės bendruomenės ir sektos tarpusavyje tariasi, ruošiasi susidūrimui, nes numato mūšį. Tarykitės ir jūs, ruoškitės ir melskitės, kad nebūtumėte užklupti netikėtai; nes jei taip nesielgtumėte, mano mokymas būtų pasmerktas ir apšmeižtas žmonių, mano Dvasia patirtų visus įžeidimus, o Aš jums parodyčiau žaizdas, panašias į Jėzaus žaizdas Golgotoje.

34. Jūsų siela šiuo metu pabunda į aukštesnį gyvenimą. Joje jau pradeda formuotis geresnio pasaulio idealas.

35. Aš mokau jus pasiekti sielos ramybę ir saugoti ją kaip tikrą sielos lobį. Mano Žodis šiame Trečiajame Laike išlaisvins jus nuo blogio ir apsaugos jus nuo tų neaiškių kelių, kuriais taip ilgai klajojote ir kentėjote.

36. Mano balsas šauks prie visų širdžių durų, o siela bus ta, kuri atsakys iš kiekvieno žmogaus vidaus.

37. Vieni iš karto atpažins mano šauksmą. Kiti, nežinodami, klausinės, kas ten šaukia. Ir taip palaipsniui vienas po kito jie išeis ir sieks Šviesos.

38. Kaip nuostabus yra sielos pabudimas, kai žmogus klausia savęs: „Kas manyje juda? Iš kur kyla mano įkvėpimas ir kas mane skatina daryti gera?“

39. Taip pat ir mano Žodis moko jus skaityti savo sielą, įsiskverbti į ją, atrasti jos esmę, kuri yra Šviesa, Tiesa, Meilė, Paklusnumas ir Tyrumas.

40. Kai žmogus dvasiškai atranda save, tada jis jaučia savyje savo Tėvo buvimą. Tačiau jei jis nežino nei kas jis yra, nei iš kur kilęs, jis jaučia Mane tolimą, svetimą, nepasiekiamą, arba lieka bejausmis.

41. Tik pabudusi siela gali įsiskverbti į Tiesos karalystę. Vien savo mokslu žmogus jos nepažins.

42. Aš matau, kad žmonės siekia žinių, šlovės, jėgos, turto ir valdžios, ir Aš siūlau jiems priemones viską tai pasiekti – bet jų tikrosiose, esminėse savybėse, jų dvasinėje tiesoje, o ne pasaulio išoriniame ir klastingame pavidale, ne tai, kas praeinama ir apgaulinga.

43. Kai žmogus atsideda materialiam pasauliui ir užsidaro tokio pasaulio kaip jūsų mažoje erdvėje, jis tampa vargšas, apriboja ir slopina savo sielą; jam nebelieka nieko kito, išskyrus tai, ką jis turi, arba tai, ką jis žino. Tada būtina, kad jis viską prarastų, kad atvertų akis tiesai, o supratęs savo klaidą, vėl nukreiptų žvilgsnį į Amžinąjį.

44. Nėra nieko geresnio už mano mokymą, kurį įkvepia dieviškoji meilė jums ir kuris nurodo jums tikrąjį kelią. Kas gi galėtų jus geriau nei Aš

pamokyti atiduoti Dievui tai, kas priklauso Dievui, o imperatoriui – tai, kas priklauso imperatoriui?

45. Štai kodėl Aš dar kartą leido, kad mano balsas būtų išgirstas jūsų pasaulyje, nes mačiau jus pasiklydusius tamsos ir klaidų jūroje.

46. Mano meilės šviesa uždegs tikėjimo žibintą širdyse, esančiose tamsoje, o mano gailestingumas pažadins tuos, kurie mirė dėl mano Karalystės.

47. Kas nesugebės suprasti šio žodžio prasmės, tas galės pamanyti, kad mano mokymas yra jungas, kuris sulaiko žmogų ir pavergia jį. Tačiau kas sugebės jį teisingai išaiškinti, tas pajus, kaip šviesa užlieja visą jo esybę, ir jo džiaugsmas bus beribis. Iš jo sielos išsiverš vidinė šlovinimo giesmė, kuri nuves jį į harmoningą gyvenimą, kuris bus geriausia manęs garbinimo forma.

48. Kas gyvena pagal mano įstatymą, tas nesukluptų, kad ir kaip smarkiai būtų išbandomas. Tikėjimas suteiks jam reikalingą jėgą, kad jis išeitų nugalėtoju. Kad ir koks kartus būtų jo taurė, jis niekada nešmeižtų. Jis bus kantrus ir mokės tikėtis, kaip to nori jo Viešpats. Kas taip įgyvendina mano mokymus, tas užsitarnaus nuopelnų, kad jam atsiskleistų mano stebuklai.

49. Tikėjimas, pasidavimas ir nuolankumas mano valiai sutrumpins išbandymų kelią, nes tada jūs nebeturėsite eiti kančios kelio daugiau nei vieną kartą. Bet jei išbandymų metu pasireikš nepaklusnumas, maištas ir piktžodžiavimas, išbandymas truks ilgiau, nes tada jūs turėsite vėl nueiti tą kelią, kol išmoksite pamoką.

50. Gyvenimas yra nuolatinė pamoka sieloms. Kai visata pagal Mano įsakymą įgavo formą, ji neturėjo kitos užduoties, kaip tik mokyti. Gyvenimas yra išbandymas ir kova sielai. Tai nėra absoliuti palaima, kaip daugelis norėtų. Džiaugsmas, triumfas, ramybė ar palaima yra už visų kovų ribų, už šio išbandymo ribų. Sielos palaima su visais jos džiaugsmais glūdi sielos tobulume.

51. Suvokite šią tiesą, kad neatsižvelgtumėte į knygą, kuri jums kasdien atveria naujus išminties puslapius. Auklėkite savo sielą taip, kad ji taptų gera stebėtoja. Auklėkite savo protą apmąstydami, melskitės malda, būdinga „ “ Dvasiai, padarykite protą ir širdį jautrius, kad galėtumėte priimti mano dieviškus pranešimus, ir išmokite dvasinę aplink jus esančio gyvenimo kalbą, kuri jums parodys kelią į tobulumą.

52. Norėdamas jums padėti, Aš nusileidžiu į jūsų pavargusias širdis, kad suteikčiau joms naują gyvybę.

53. Kai šių balso nešėjų protas tyrai pakyla pas Mane, mano Žodis tiesiogiai pasiekia dvasią. Tas paprastas Žodis, kuris jau sujaudino didžiuosius žmones, padarys stebuklą, kad tu vėl sugrįžtum pas Mane, o

mylima tauta, nes jau seniai buvai nuklydusi nuo Tiesos kelio. Jūs buvote pamiršę, kad nešiojate Mane savyje, ir kai atėjote Manęs klausytis, vėl pajutote, kaip Mano buvimas spinduliuoja kaip šviesi žvaigždė, apšviečianti jūsų širdis.

54. Aš jus priimu, bet prieš tai, kai tai padarysiu su jūsų žmogiškąja dalimi, kreipiuosi į jūsų dvasią, kuri yra tikrasis mano dieviškumo vaikas. Dvasioje glūdi sąžinė, protas, ir per ją Aš perduosiu savo įkvėpimą ir mintis žmogiškajai būtybei.

55. Tauta, kurią Aš begalinai myliu, viena Mano mintis, tapusi žodžiu ant šių balso nešėjų lūpų, yra tarsi šviesų kupinas kelias jūsų Dvasiai.

56. Klausykite Manęs: būkite nuolankūs pasaulyje ir sėkite jame gėrį, kad danguje galėtumėte nuimti jo vaisius. Jei jums nepatinka, kad kas nors liudytų, kai darote blogį, – kodėl jums malonu, kad kas nors liudytų, kai darote gerus darbus? Kuo gi galite pasigirti, juk jūs tik atlikote savo pareigą?

57. Supraskite, kad pagyrimai kenkia jūsų sielai, nes jūs dar esate tokie nepatyrę ir žmogiški. Kodėl, vos atlikę gerą darbą, iš karto tikitės, kad jūsų Tėvas jums už tai suteiks atlygį? Kas taip mąsto, tas elgiasi nebešališkai, todėl jo geradarystė yra klaidinga, o jo meilė toli gražu nėra tikra.

58. Leiskite pasauliui matyti, kad darote gerus darbus, tačiau ne siekdami gauti pagyrimų, o tik tam, kad duotumėte gerus pavyzdžius ir pamokymus bei liudytumėte mano tiesą.

59. Visose visatos vietose yra Viešpaties angelai, skleidžiantys savo gailestingumą ir meilę visiems Dievo vaikams. Dvasinėje tyloje jie nenuilstamai dirba, kad darytų gera savo broliams ir seserims. Kada jūs esate matę, kad jie ateitų į žemę, kad pasigirtų tuo, ką jums davė, arba pagalba, kurią jums suteikė?

60. Būkite nuolankūs, nes žmogaus didybės manija, jo išdidumas ir tuštybė priklauso žemei, yra žemiškos savybės, ir su jomis jūs nusileisite į kapą. Dvasia išsaugo tik tai, ką ji gali pasiimti į dangaus aukštumas, kas gali spindėti šviesoje. Jei didybė nėra dvasinė, jei tai tik tuštybė, rytoj jo siela patirs sielvartą.

61. Yra tiesa ir netiesa, ir būtina, kad pažintumėte abu kelius, kad, darydami pasirinkimą, galėtumėte eiti tikruoju keliu. Atverkite akis, pažadinkite savo sielą, išgryninkite savo pojūčius, kad visame sukurtame pasaulyje pajustumėte savo Tėvo meilę. Aš jums viską daviau, nieko iš jūsų už save neprašydamas. Jei savo nesupratime sakytumėte, kad prašau daug už viską, ką jums daviau, tai klystate. Jei iš jūsų prašau ko nors ar daug, tai tik jūsų pačių labui, jūsų amžinajam išganymui.

62. Jūs turėsite atsiskaityti savo Tėvui už viską, ką padarėte gyvenime. Tačiau kaip ketinate tą svarbiausią valandą nutildyti sąžinės balsą? Ką atsakysite, kai jūsų dvasia išgirs Viešpaties balsą, kuris jai primins, kad jūs niekada negalėsite pateisinti blogio?

63. Tik pastangos atsitiesti po kritimo, meilė ir uolumas, su kuriais einate atpirkimo keliu, padės pašalinti iš jūsų būties nuodėmės pėdsakus ir dėmes, kad galėtumėte pasirodyti švarūs prieš Dieviškąjį Teisėją.

64. Visa tai išmokite jau čia. Turėkite omenyje, kad ten, kur yra jūsų interesai, ten yra ir jūsų mintys bei širdys. Jei jie yra materialūs, jūs tapsite materialistiški; jei jie yra dvasiniai, jūs žengsite tobulumo keliu.

65. Gyvenkite žemėje taip, kaip jus mokė mano Žodis. Patirkite kovą, mylėkite ir siekite gėrio, džiaukitės viskuo, ką Aš jums patikėjau, bet leiskite savo sielai, kaip debesims, sklandyti begalinėse erdvėse, kupinose tyrumo ir meilės.

66. Veltui žmonės ieško tobulos laimės jusliniuose malonumuose. Be Tėvo buvimo viskas yra liūdna ir tuščia. Jis yra tikroji laimė.

67. Išvarykite iš savęs visas blogas mintis ir puoselėkite kilnias mintis. Laimė glūdi ne tame, ką žmogus turi materialiai, , o tame, ką jis suvokia dvasiškai. Suvokti – tai turėti ir elgtis pagal tai.

68. Tas, kuris turi tikrą žinią, yra nuolankus dvasia. Jis nesididžiuoja žemiškosiomis žiniomis, kurios siekia tik pažinti viską (žemišką) ir neigia viską, ko nesuprato. Kas savyje nešioja įkvėpto pažinimo šviesą, tas sugeba tinkamu laiku priimti apreiškimus, taip pat kaip ir moka jų laukti. Daugelis vadino save mokslininkais, tačiau saulė, kuri dieną iš dienos spinduliuoja visą savo šviesą, jiems buvo paslaptis.

69. Daugelis manė, kad viską žino, tačiau iš tiesų, sakau jums, skruzdė, kuri nepastebėta kerta jų kelią, jiems taip pat slepia neišmatuojamą paslaptį.

70. Žmonės galės tyrinėti daugelį gamtos stebuklų, tačiau kol jie to nedarys dieviškosios meilės keliu, jie nepasieks tikrosios išminties, glūdinčios sielos nemirtingame gyvenime.

71. Jūs, žmonės, priartėkite prie Manęs. Jums nereikia laužyti galvos, norint atrasti paslaptis ir mįsles. Jums tereikia atverti savo širdį tikėjimo raktu.

72. Turėkite tvirtą valią eiti pas Tėvą, būti su Juo, įžengti į Jo buveinę, ir jūs nustebsite, o vėliau ir patys darysite stebuklus, jei savo gyvenime praktikuosite mano meilę ir atleidimą.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 140

1. Aš esu tarp jūsų, kad jūsų sielai išmokyčiau taikos, šviesos ir gėrio kelią.

2. Aš ateinu pas jus, nes tik Aš vienas žinau, kad skausmas ir baimė, kuriuose gyvena žmonės, yra ne kas kita, kaip sielos alkis, troškulys ir vargas.

3. Šiandien vieni žmonės, rytoj kiti – jie atvers savo akis tiesos šviesai, galiausiai įsitikinę, kad malonumais, turtais ir žemiškais pasitenkinimais jie niekada nepasieks tobulumo, tuo pačiu nujausdami, kad egzistuoja kažkas už materialaus pasaulio ribų, kurio esmė, grožis ir tiesa yra tas duona, tas maistas ir tas džiaugsmas, kurių sielai taip trūksta.

4. Kad žmonių širdys galėtų būti pripildytos mano šviesos, jos pirmiausia turi apsivalyti nuo visko, kas jose yra. Kaip jūs ketinate vykdyti mano Įstatymą, jei visa jūsų esybė persmelkta materializmo? Pirmiausia ji turi išsilaisvinti nuo kiekvienos skausmo, blogio ir neapykantos, kurią nešioja savyje, kol taps tyra, ir tada į ją įsikels mano malonė.

5. Žinokite, kad kiekviename žmoguje Aš sukūriau vietą, skirtą Man; tačiau jūs ją užėmėte ir pripildėte nesąžiningumu, netobulumais ir išniekinimais. Tai yra tiesa: žmogus savyje išniekino švenčiausią dalyką, kurį Aš suteikiau jo sielai.

6. Tik Aš galėjau užjausti žmones, nes meilė artimui nuo jų nutolo. Šiandien jie jos nebežino, todėl Aš atėjau, kad jiems parodytumėte visas jų klaidas, kurios yra jų kančių priežastis.

7. Kokia nauda žmonėms iš jų religijų? Matau, kad visų pagrindas yra tikėjimas Dievu, o įstatymas – gėris. Argi jūs laikotės to, ko jus moko ir įsako jūsų religijos? Negalite Man pasakyti, kad tai vykdote, nes savo netobulais darbais, kuriuos kasdien atliekate pasaulyje, paneigtumėte šiuos žodžius.

8. Žmonės netiki Manimi, nemyli Manęs ir nepaklūsta Man. Žmonių gyvenimas žemėje būtų kitoks, jei jie tikėtų Manimi, mylėtų Manę ir būtų Man paklusnūs.

9. Aš apsireiškiau pasauliui ir daviau jam įrodymų apie savo buvimą, savo tiesą ir savo galią, kad jis sektų paskui mane. O didžiausią savo išminties įrodymą aš jam atskleidžiau žodžiais: „Mylėkite vieni kitus“ – paprastas sakinys, tačiau jame glūdi tikrosios didybės paslaptis, skirta dvasiniams žmonėms.

10. „Mylėkite vieni kitus“ buvo paskutinis įsakymas, kurį Aš tuomet palikau savo mokiniams. Įsakymas yra tas pats, kas įstatymas, todėl šiame įstatyme – mylėti jus kaip brolius ir seseris Dieve – Aš sujungiau visas taisykles, visus aukščiausius mokymo principus ir žinomas išminties

sentencijas, kad žinotumėte, jog meilė yra įstatymas, kuris valdo gyvenimą.

11. Tik Kristus, Avinėlis, pasauliui apreiškė tą Šviesą, todėl Aš jums sakau, kad ateis valanda, kai visi žmonės susivienys šio įsakymo tiesoje.

12. Dabar atėjo laikas, kad žmogus man atiduotų savo meilės duoklę, kaip tai daro visos kūrinijos būtybės. Iki šiol žmonija man siūlė tik tulžį ir actą, kuriuos mano mirties agonijos metu prie mano lūpų prikišo šimtininkas.

13. Argi nežinote, kad kartumu niekada negalima numalšinti meilės troškulio? O juk būtent tai jūs Man visada siūlėte. Aš, priešingai, atnešu begalinio gailestingumo apsiaustą, kad jus apdengčiau, taurę su gyvenimo vynu ir Dvasios duoną, išminties, tikėjimo, meilės ir tiesos duoną, kad jus pakelčiau – ne ant skausmo kryžiaus, bet ant tobulumo kalno.

14. Mano mokiniai neturi apgaubti savo veiklos pagal mano mokymą paslaptimis. Šis mokymas yra paprastas, toks paprastas, kokį randate gamtoje. Malda, kurios Aš jus mokau, yra ta, kuri kyla iš širdies. Ką gi galite nuo Manęs paslėpti, ko Aš nežinočiau? Jei jūsų sieloje siaučia audra, kaip gi galite Man pasakyti maldoje, kuri nėra jūsų pačių, kad esate ramūs ir kad jums nereikia pagalbos? Kasdien suformuluokite savo pačių maldą pagal savo poreikius. Jauskite, kad Aš esu šalia, ir jei šis pasaulis su savo problemomis ir vargais jus vargina, ateikite pas Mane, kreipkitės ir į Dvasinį pasaulį, kur rasite globėjus ir draugus, tikrą meilę, tyrą prisirišimą, ir pajusite jų palydą bei paguodą.

15. Aš valdau ir stebiu visus pasaulius ir su meile stebėsiu, kaip broliai ir seserys, gyvenantys skirtinguose gyvenimo lygmenyse, artėja vieni prie kitų, kad susitartų ir ištiesytų vieni kitiems ranką. Vėliau *jūs* būsite tik dvasinės būtybės ir seksite pavyzdžiu tų, kurie buvo dorybės pavyzdžiai – jūsų globėjų ir užtarėjų, kuriems Aš leidau šiuo metu pasirodyti Izraelio tautai, kad jie įvykdytų didžią misiją tarp žmonijos.

16. Mokykitės trumpam gyventi aukštesniuose lygmenyse. Skriskite į tas sritis, kur kvėpuojama taika ir harmonija, tada, sugrįžę, jausitės stipresni ir paguosti.

17. Turite viską, ko reikia, kad gyventumėte pagal mano įstatymus. Negalite man pasakyti, kad jūsų gyvenimo sąlygos neleidžia jų laikytis. Netgi gyvenimo kovos sūkuryje galite melstis, mylėti ir daryti gera savo artimui.

18. Mano širdies durys yra atviros, kad jūs įeitumėte ir studijuotumėte mano Žodį.

19. Jūs esate dvasinės būtybės, kurioms nuo pat sukūrimo pradžios buvo patikėta misija. Jūs esate mano Dvasios kibirkštys ir esate apdovanoti

protu, valia ir intelektu. Aš jus sukūriau „pagal savo atvaizdą ir panašumą“, todėl esate pajėgūs mąstyti, jausti ir mylėti.

20. Jūs esate tarsi brangakmeniai, kurie šiuo metu turi šviesti, kad skleistų šviesą tarp žmonių; kaip brangakmenius Aš jus myliu. Man jūs turite neįkainojamą vertę. Pabuskite ir leiskite, kad mano dantis jus išlygintų, kad, kaip parengti žmonės, galėtumėte kruopščiai veikti provincijose ir skelbti mano tiesą, liudydami apie ją tikrais meilės darbais.

21. Argi manote, kad po 1950 metų Aš nustosiu apsireikšti tarp jūsų? Nors mano Žodis pasibaigs per žmogiškąjį protą, tačiau mano dovanos liks jumyse. Aš jums sakiau, kad esate meilės pasaulio pamatai, ir noriu, kad būtumėte stiprūs, kad galėtumėte statyti akmenį po akmens ir palikti šį palikimą ateinančioms kartoms.

22. Vykdykite savo misiją! Aš kiekvieną jūsų darbą atlyginsiu su palūkanomis. Kelias iki tikslo dar ilgas, tačiau geros valios dėka galite jį sutrumpinti.

23. Aš priimu jūsų sielą, nes būtent ji gali pakilti į tobulumo aukštumas. Aš tikiuosi, kad jūs susidvasinsite, kad būtume viena, nes jūs visi susiliesite su Manimi. Iki tol Aš apšviesiu jūsų sielą.

24. Jūs nugalėsite savo išbandymus, ir Aš jus pasveikinsiu. Būtent Mano Meilė išeis jums pasitikti. Mano Meilė neklausia, *kaip* jūs ateinate, ji tik sako: „Ateikite.“

25. Kad galėtumėte ramia siela patekti į Mano akivaizdą, rūpinkitės ja, nes ji yra jūsų tikroji esybė. Nepamirškite jos, nes tai būtų tarsi pamirštumėte save pačius ir Dievą. Nustokite pernelyg daug dėmesio skirti malonumams, patogum , asmenybės kultui ir žmogiškiesiems malonumams.

26. Aš kreipiuosi į tuos, kurie apleidžia savo sielą, ir klausiu jų: ką jūs pasiekėte savo amžinajam gyvenimui, tam, kas yra šiandien, o rytoj jau nebus, tam gyvenimui, kuriame nuolat vyksta pokyčiai, kur triumfas trunka tik trumpą akimirką, o skausmas yra jo tiesioginė pasekmė?

27. Giliai apmąstykite šiuos žodžius. Mano Įstatymas ir mano Mokymas jums visada išlieka nekintami, jie primena ir moko jus jūsų dvasinių bei žmogiškųjų pareigų. Aš jums jau sakiau, kad jūsų gyvenimas atitinka jūsų darbus. Jei žmonija tempia su savimi skausmų grandinę, tai ne Aš jai tą grandinę uždėjau, o ji pati. Jūs dar patirsite daug ašarų ir kančių. Nagrinėkite mano žodžius, kad dar labiau neprailgintumėte tos kartėlių ir žmogiškųjų išbandymų grandinės. Pasigailėkite savęs, nes Aš jums jau atleidau.

28. Tuo metu, kai Aš buvau žemėje kaip Jėzus, nuodėmingos širdys man sakė: „Rabbi, koks keistas tavo mokymas, kuris mums, nusidėjėliams, žada Dievo atleidimą.“

Mano žodis jiems atrodė keistas, nes jie žinojo, kad yra nusikaltėliai ar svetimautojai, ir kad vienintelis įstatymas, kurį jie pažinojo, skambėjo taip: „Aki už akį, dantis už dantį.“ Todėl jie nustebę klausė manęs: „Kodėl tu kalbi apie nuodėmių atleidimą? Kodėl, o rabbi, Tu rodo meilę pasiklydusiems? Kai kalbi, iš Tavo lūpų spinduliuoja dangiškas švytėjimas, o Tavo mokymas – deganti žinia, persmelkta tyriausios meilės.“ Aš jiems atsakiau kiekvienu savo darbu.

29. Mano pamokymai nėra keisti mokymai, tai yra meilės mokymas – kelias, kuriuo siela gali tobulėti, kuriuo ji gali suteikti tikrąją kryptį savo mintims, žodžiams ir darbams, kurie ją lydės iki pat atpirkimo kelio pabaigos.

30. Būtina, kad tas, kuris nusidėjo, įžengtų į šventyklą ir ten, kupinas atgailos, dalyvautų Dieviškosios Meilės šventėje.

31. Jūs galite sutrumpinti savo kelionę per gyvenimo žemumas, patirdami mažiau kritimų nei kiti, mažiau suklydimų, jei sugebėsite pasinaudoti raktu, kuris atveria šventyklos duris jūsų sielos pasiruošimui.

32. Jei nuoširdžiai gailėsitės savo padaryto blogio, visada būsite laukiami. Tačiau būtina, kad savo atgailą įrodytumėte darbais, nes tik jų dėka apsivalysite.

33. Turite siekti trijų dorybių: atgailos, atleidimo ir meilės. Jei jūsų esybėje nešviečia šie jausmai, šios dorybės – kaip tada norite savo sielai pasiekti mano Karalystės šviesą? Kaip norite mėgautis palaimomis, kurios skirtos tiems, kurie moka pakilti, kad jas pasiektų?

34. Kas pasiekia šią palaimą, tas savyje nešioja savo Tėvo šlovę. Tik meilės keliu jūs pasieksite savo tikrąją tėvynę – tą Karalystę, kurios niekas negali pasiekti jokiu kitu būdu, kurios jūs negalite nusipirkti už jokią kainą, nebent ji būtų laimėta širdimi.

35. Meilė palengvina naštą gyvenimo kelionėje, ir kiekviena skausmo akimirka praeina. Žodis „meilė“ reiškia gyvenimą. Meilė ir gyvenimas yra mano mokymas.

36. Kad pakeistų savo gyvenimą, mano mokiniams reikalingos trys savybės: pirmoji – klausytis Manęs, antroji – suprasti Mane, o trečioji – laikytis mano mokymų.

37. Jei atsiribosite nuo savo gyvenimo audros ir priartėsite su tyriausiomis mintimis, mano žodis bus šviesa jūsų protuose. Tačiau jūs ateinate sumišę dėl gyvenimo kovos ir savo darbų, kurie ne visada atitinka tai, ką Tėvas jums įsakė daryti. Aš ypač primenu jums apie tą darbą, kurį

palikote neužbaigtą arba pamiršote: dvasinį darbą, kurį pamiršote, kai atėjote į šį pasaulį arba po to.

38. Jūsų akys patiria džiuginantį pakilimą, kai aušros metu stebite saulės tekėjimą visoje jos didybėje. Tačiau jūs nežinote, koks džiaugsmas tai yra dvasiai, kai ji mato mano Dieviškosios Šviesos pasirodymą kaip begalinės meilės saulę.

39. Ach, jei tik sugebėtumėte pažadinti savo vidinius pojūčius, kad pamatytumėte Tą, kuris jūsų laukia ir kurį turite savyje! Koks didelis bus tų, kurie vieną dieną atras Mane savyje, po to, kai ieškojo Manęs tiek daugybe kelių, nustebimas.

40. Klausykite atidžiai: šaltinis su kristalinio skaidrumo vandeniu ištikimai atspindės saulės šviesą, o kitas, kuriame vanduo drumstas, negalės jos atspindėti su tokiu pačiu aiškumu. Tokia yra jūsų siela; jūsų užduotis – išvalyti šaltinį ir po to jį pripildyti skaidriu vandeniu.

41. Jūs negalite Dangaus karalystės pasiekti per akimirką
; į ją reikia eiti žingsnis po žingsnio.
Saulės šviesa neapšviečia žemės staiga, ji atsiranda
palaipsniui ir švelniai, be staigmenų, kol švelniai pažadina jus iš
miego. Lygiai toks pat turi būti ir jūsų dvasinis pabudimas.

42. Mokiniai, noriu jums papasakoti apie Mariją, mano motiną kaip žmogų ir jūsų dvasinę motiną.

43. Būtina, kad žmogaus širdis iš esmės pažintų tą brangų pranešimą, kurį jūsų Dvasia atnešė pasauliui, o sužinoję visą tiesą, turite iš savo širdžių ištrinti bet kokį stabmeldystišką ir fanatišką garbinimą, kurį jai skyrėte, ir vietoj to jai aukoti savo dvasinę meilę.

44. Marijos žinia buvo paguodos, motiniškumo, nuolankumo ir vilties žinia. Ji turėjo ateiti į žemę, kad atskleistų savo motinišką prigimtį ir pasiūlytų savo mergelišką įsčias, kad jose „Žodis“ taptų žmogumi. Tačiau jos misija nesibaigė žemėje. Anapus šio pasaulio buvo jos tikroji tėvynė, iš kurios ji gali išskleisti gailestingumo ir motiniškumo skraistę virš visų savo vaikų, iš kurios ji gali sekti nuklydusiųjų žingsnius ir išlieti savo dangišką paguodą kenčiantiems.

45. Daugelį amžių prieš Marijai gimstant, įsikūnijus moters kūne, kad įvykdytų dieviškąjį likimą, ją paskelbė Dievo pranašas. Per jį jūs sužinojote, kad mergelė pradės ir pagimdys Sūnų, kuris bus vadinamas Emanueliu, tai reiškia: „Dievas su mumis“.

46. Marijoje, moteryje be nuodėmės, į kurią nusileido Dangiškosios Motinystės Dvasia, išsipildė dieviškasis pažadas, kurį buvo paskelbęs pranašas.

47. Nuo tada pasaulis ją pažįsta, o žmonės ir tautos su meile taria jos vardą, o savo skausme jie trokšta jos kaip Motinos.

48. Jūs vadinate ją Skausmo Motina, nes žinote, kad pasaulis įsmeigė skausmo kardą į jos širdį, o iš jūsų sąmonės neišnyksta tas skausmingas veidas ir tas begalinio liūdesio išraiška.

49. Šiandien noriu jums pasakyti, kad turėtumėte iš savo širdies pašalinti tą amžiną skausmo vaizdą ir vietoj to galvoti apie Mariją kaip apie švelniai šypsančią ir mylinčią Motiną, kuri veikia dvasiškai ir padeda visiems savo kūriniams tobulėti aukštyn Mokytojo nubrėžtu keliu.

50. Ar dabar suprantate, kad Marijos misija neapsiribojo motinyste žemėje? Taip pat jos apsireiškimas Antrajame Laike nebuvo vienintelis, bet jai yra skirta nauja epocha, kurioje ji kalbės žmonėms iš dvasios į dvasią.

51. Mano mokinys Jonas, pranašas ir regėtojas, savo ekstazėje regėjo moterį, apsirengusią saule, šviesos spinduliuojančią Mergelę.

52. Ši moteris, ši mergelė, yra Marija, kuri savo įsčiose vėl ne naują Išganytoją, bet visą žmonių pasaulį priims, kurie joje maitinsis meile, tikėjimu ir nuolankumu, kad sektų dieviškus Kristaus, visų tobulumų Mokytojo, pėdsakus.

Pranašas matė, kaip ta moteris kentėjo, tarsi gimdytų, tačiau tas skausmas buvo žmonių apvalinimas, sielų atpirkimas. Kai skausmas praeis, žmonėse užsidegs šviesa, o džiaugsmas užpildys jūsų Visuotinės Motinos Dvasią.

53. Ateikite šiandien pas Mane, mylimieji mokiniai, ateikite ir užimkite vietą, kuri jums priklauso. O jūs, pradedantieji, taip pat būkite su Manimi. Šiandien, žengdami pirmuosius žingsnius, pradėkite tobulėjimo kelią. Aš priimu tą, kuris pirmą kartą ateina išgirsti Mano žodį ir ieško paguodos savo širdžiai bei šviesos savo sielai, ir visus juos aš sveikinu.

54. Aš vadinu jus palaimingais, nes šiais materializmo laikais, kuriuose gyvena žmonija, jūs išeinate ir ieškote mano pėdsakų, užsikimšate ausis nuo tuščių kalbų ir vadovaujatės tik ta viltimi, kurią įdėjote į Mane. Tokius, kokius Aš jus dabar matau – nekaltus ir tyrus – Aš noriu jus matyti visada. Ir taip, kaip Aš jus priimu šią dieną, kai jaučiate mano ramybę, taip Aš jus priimsiu visada.

55. Mano Dvasia liūdi, matydama, kad ne visi vienodai ruošiasi. Yra tokių, kurie neturi tikėjimo. Kiti, kurie tiki, nėra pasirengę susidurti su artėjančiais susidūrimais. Kai kurie, pasinėrę į savo egoizmą, nesijaučia vieningi su savo broliais ir seserimis ir atsiskyrė nuo jų. Tačiau Aš jums sakau: tik meilė jus sustiprins, o tikėjimas jus išgelbės. Būkite visada budrūs, kad nebūtumėte staiga užklupti.

56. Pabuskite, jūs, kurie dar miegate, pamatykite šviesą, apšviečiančią pasaulį, ir pasiruoškite, kad šiuo metu atpažintumėte mano atėjimą. Daugelis jūsų artimųjų nori nukreipti jus nuo šio kelio, siūlydami jums gerovę žemiškajame gyvenime ir jūsų dvasios tobulėjimą. Tačiau juose nėra nei meilės, nei nuoširdumo, todėl Aš jūsų klausiu: kas pasaulyje šiuo metu galės jums suteikti tikrą taiką? Tautos, kurios sako, kad sugrįžo prie taikos, viena kitai neatleido, „ “ valdovai nesusitaikė, todėl jie nepaklojo pamatų ilgalaikei taikai.

57. Prieš atvykdami pasiklausyti Manęs, jūs plaukėte trapiu laiveliu, jūsų tikėjimas svyravo. Dvasiniai mokymai, kuriuos buvote gavę, buvo labai menki, o jūsų dvasia neturėjo to ramybės ir džiaugsmo, kuriuos patyrėte, klausydamiesi Mano žodžio.

Jei jaučiatės įžeisti savo tikėjimo įsitikinimų, netylėkite iš baimės; prisipažinkite, kad esate mano mokiniai. Nes jei jūs, kurie mane girdėjote, tylėsite, prakalbės akmenys, gamtos jėgos liudys apie šiuos mokymus. Nenoriu matyti jūsų bailumo, verčiančio jus paneigti viską, ką jums daviau. Nes jei taip darysite, jūsų širdyse bus daug skausmo. Jei tie, kurie, būdami sergantys ir vargstantys, kreipėsi į jus, po išgydymo jus išsižadės, neverkite. Džiaukitės mintimi, kad atlikote savo pareigą ir kad jų kančios nurimtos. Daugelis, nepareiškę jums dėkingumo, ateis pas jus ir pripažins jūsų dovanas.

58. Tik tas, kuris tiki Manimi, gali daryti stebuklus. Ir Aš pasinaudoju tais, kurie taip tiki, kad suteikčiau gėrį tiems, kurie reikalauja įrodymų apie Mane. Noriu matyti jūsų meilę – tikrąją meilę, kuri atkuria visas jėgas ir grąžina žmonijai malonę, mokydama žmones mylėti vieni kitus.

59. Mano mokymo šviesa apšvies pasaulį. Mano galia atsiskleis per mano darbininkus, ir kaip kančios buvo labai didelės, taip dar didesni bus stebuklai, kuriuos Aš padarysiu tarp savo vaikų.

60. Jei pasiruošite, stebėsitės mano darbais ir žingsnis po žingsnio kopsite į tobulumo viršūnę.

61. Jaunime, melskitės ir laikykitės mano įstatymų, nes Aš noriu pasinaudoti jumis. Nepririškite savo sielų grandinėmis dėl netikros pasaulio šlovės. Būkite laisvi – ta laisve, kurią Aš suteikiu žmonėms pagal savo įsakymus. Nesėkite skausmo, kad netektų nuimti šios sėjos derliaus.

62. Jums, šeimų tėvams, sakau: auklėkite savo vaikus su meile, mokykite juos tikros meilės artimui, uoliai saugokite jų dorybę, tada pasieksite ramybę.

63. Melskitės už savo valdovus ir gerbkite jų sprendimus. Aš išlaikiau šią tautą taikoje, nes noriu, kad ji būtų prieglobstis pavargusioms širdims ir taikos namai žemėje. Neleiskite, kad ją apimtų kar . Tačiau jei jūs jį

iššaukiate, jei to norite, tada vyksta ne mano valia, o jūsų. Jei būtina, kad patirtumėte išbandymų sunkumą, kad taptumėte jautrūs, kad išmoktumėte užjausti svetimą skausmą, tebūnie taip, kaip jūs reikalaujate.

Turėkite omenyje, kad karo jėga tik laukia jūsų šauksmo, kad galėtų įsiveržti ir užimti kraštus bei tautas. Kol vieni reikalavo karo, kiti meldėsi už pasaulio taiką. Jūsų tauta dalijosi savo duona ir drabužiais su tais, kurie patyrė didelius išbandymus. Aš leidau, kad jūsų šalis, turtinga vaisiais, siūlytų savo pagalbą tiems, kuriems jų trūksta.

64. Daugelis galingų tų tautų vyrų laikė save vargšais, likimo bendražygiais su tais, kurie neturi nieko. Jie turėjo progą pažinti skurdą ir žmogiškąją kančią ir apmąstė, ką reiškia didybė ir turtai žemėje. Jie, kurie anksčiau nemąstė apie dvasinį gyvenimą, šiandien ruošiasi ir pakelia savo sielą į Mane, nes skausmas juos išgrynino.

65. Darbininkai, pasiruoškite laikui, kai Aš jums pavedu nešti šią žinią į kitas provincijas ir tautas.

66. Ateikite šiandien ir pailsėkite, nuraminkite savo protą, kad priimtumėte Žodį, kuris sklinda iš Šventosios Dvasios. Tai Žodis, kuris žmonėms atskleidžia tiesą, apšviečia ir paaiškina, kuris pripildys širdis paguoda ir užlies sielas ramybe.

67. Tai pažadėtasis Guodėjas, kuris kalba tau, o tauta, tai mano buvimas Dvasioje, kuris išpildo pažadą, kurį jums daviau praeityje. Kai Aš atvykstu, jūs mane pasveikinate, mylimos minios, ir tuoj pat jūsų širdys pradeda man išsakyti savo kančias ir rūpesčius.

68. Kada jūs – vietoj liūdesio – išreikškite Man savo pasitenkinimą, sakydami Man: „Mokytojau, ateik ir pasidžiauk mūsų darbais, ateik ir nuskink gėles, kurios buvo pasodintos mūsų sielose.“ Tada Aš įžengsiu tarsi sodininkas, Aš ateisiu į jūsų širdis, ir iš ten, tarsi tai būtų gražios gėlės, Aš nuskinsiu jūsų mintis ir jūsų gerus darbus.

69. Vienintelis Mesijas, vienintelis Rabis yra tas, kuris šiandien per šiuos balso nešėjus kalba jums. Tai jūsų broliai ir seserys, kurie perduoda jums mano žodį.

70. Kiekvienas iš mano vaikų turės tris gebėjimus, kurie yra būtini, kad jų žodžiai pasiektų žmonių širdis. Tai yra: įgaliojimas, meilė ir išmintis.

71. Jei lankysite vieną ar kitą, arba įvairias susirinkimų vietas ir per jų žodžių nešėjus išgirsite tą patį žodį, jūsų širdis užplūs džiaugsmas ir tikėjimas, ir tą pamoką suprasite kaip tikrą įrodymą, kad tos bendruomenės yra suvienytos dėl savo dvasingumo. Tačiau jei dalyvausite netobulame susirinkime, jausite, tarsi jūsų širdys būtų sužeistos, ir suprasite, kad ten nėra tos vienybės, kuri turėtų būti šioje tautoje, arba ji nepasireiškia.

72. Tai yra tiesa. Ne visi myli vieni kitus mano darbe, net jei jie jame yra, ir ne visi tai suprato. Todėl galiu jums pasakyti, kad vieni priklauso *mano* darbui, o kiti daro *savo*.

73. Tie, kurie seka paskui Mane iš meilės, myli Mano Žodį, nes žino, kad jis juos taiso, nepažeisdamas, ir nurodo jų klaidas, nepažemindamas. Tai skatina juos atkakliai siekti savo gyvenimo būdo tobulinimo.

74. Tie, kurie, užuot siekę tobulėjimo, siekia tik pagyrimų, pranašumo, pataikavimo ar pragyvenimo, užuot siekę sielos tobulėjimo, negali pakęsti mano Žodžio, kai jis jiems parodo jų klaidas. Tuomet jie turi sukurti kūrinį, kuris skiriasi nuo manojo, kur jie yra laisvi daryti *savo* valią. Jie dar nesuprato, kad vienintelis dalykas, kurį klausytojai turi daryti mano paskelbimų metu, yra klausytis manęs su didžiausiu susižavėjimu, kad vėliau galėtų išsiaiškinti mano žinią.

75. Po to, kai Aš jums tiek daug kalbėjau, – ką jūs iki šiol supratote? – Labai nedaug, nes jūs nukreipėte savo dėmesį į daugybę nereikalingų kulto apeigų, kurių mano mokymas jums nemoko, be to, jus supainiojo įvairūs aiškinimai, kuriuos jūs suteikiate gautoms pamokoms.

76. Tai proga išmokti pamoką, kurios žemė jums niekada negalės duoti. Žmonių knygose galite susipažinti su žemiškąja mokslu, tačiau dieviškąjį, kuris jums kalba apie amžinąjį gyvenimą, gali išmokyti tik „Žodis“, kuris yra tikrosios išminties knyga.

77. Šis paguoda, šis užuojauta, šis supratimas, trumpai tariant: ši meilė, kurią šiandien išlieju ant jūsų, yra tai, ko pasaulis jums negali duoti. Kai esate liūdni, Aš su meile surenku jūsų ašaras – kai jus kankina kančia, Aš priartėju prie jūsų, kad ją palengvinčiau. Mano užduotis – išgelbėti žmoniją ir išpirkti kiekvieną žmogų iki paskutiniojo. Nenustebkite, kad kartais Aš beldžiuosi į jūsų duris ir prašau suteikti Man prieglobstį.

78. Palaiminti tie, kurie, išgirdę mano šauksmą, savo širdyse nujaučia mano atėjimą ir sako man: „Įeik į mano kuklų namą, o Viešpatie, jis yra Tavo.“ Nes jame Aš jums perduosiu savo žinią.

79. Rytoj daugelis iš jūsų bus išsiųsti į kitas šalis ir tautas ir užims mano naujų pasiuntinių vietą. Jūs galėsite kalbėtis su Manimi, kad vėliau savo artimiesiems perteiktumėte mano mokymą – žodžiais, išreiškiančiais taiką, išmintį ir brolystę. Iš jūsų rankų tekės gydomasis balzamas ir paguoda – galintys prikelti „mirusiuosius“. Jūsų pavyzdys pažadins daugelį mano vaikų, kad jie, įkvėpti jūsų pavyzdžio, galėtų sekti manimi.

Tebūnie su jumis mano taika!

Pamoka 141

1. Tauta, Aš matau tavo kovą ir tavo pastangas, Aš taip pat matau tavo kantrybę kančioje ir mano mokymo pamokų laikymąsi. Kova vyksta visuose keliuose, kuriais žmogus turi eiti. Supraskite, kad ne tik jūs ją patiriate. Dabar, labiau nei bet kada, turite būti stiprūs. Budėkite ir melskitės, ir kiekvieną aušrą būkite su Manimi, tada Aš tą akimirką jus apšviesiu, kad mano šviesa lydėtų jus visuose darbuose, kuriuos tą dieną atliksite.

2. Nesvarbu, jei neturite žodžių ar minčių, kad suformuluotumėte maldą. Man pakanka, jei pakelsite savo mintis į begalybę, nes Aš suprasiu jūsų širdies kalbą.

3. Jūs matote, kaip šių laikų dvasinė kova atsispindi daugelyje namų: sutuoktinių porose, kurios nesidalija tomis pačiomis vertybėmis. Vienose šeimose vyras seka paskui Mane, kitose – moteris, kuri drąsiai pasipriešina viskam, kad galėtų su visišku tikėjimu sekti paskui Mane, o jos sutuoktinis kiekviename žingsnyje ją žeidžia savo pašaipomis ir netikėjimu. Dažnai, kai jie būna kartu miegamajame, jų sielos gyvena viena nuo kitos nutolusios. Anksčiau buvusios dėmesingumo ir švelnumo apraiškos užleido vietą aštriems žodžiams ir žeidžiantiems posakiams. Tada širdyje degančio tikėjimo liepsna mirga, plakama aistrų ir sujaudintų jausmų audros.

4. Yra šeimų, kuriose vaikai – vieni dar maži, kiti paaugliai – tampa šios tėvų kovos liudininkais, ir jie taip pat jaučia, kaip jų širdyse kyla nerimas ir abejonės, ir klausia savęs: „Kam turėčiau pritarti? Kas sako tiesą? Kuriam iš jų turėčiau sekti ir kokiu patarimu turėčiau vadovautis?“

5. Ši kova yra karti ir skausminga, tačiau ji turėjo prasidėti tarp jūsų, nes nebuvote pakankamai pasirengę suprasti mano naujų mokymų. Tas pats įvyko Antrajame Laike šeimų viduje; nes kol vieni šeimos nariai aukojo savo gyvybes už savo įsitikinimą, kad Jėzus Kristus buvo Mesijas, kiti jiems neigė bet kokią tiesą ir karštai troško, kad Jo mokymas būtų išnaikintas.

6. Jums, kurie Manęs klausotės ir kurie savo namuose patiriate šią kovą, sakau, kad iš mano mokymo turėtumėte semtis šviesos, kad turėtumėte reikiamą taktiškumą elgtis teisingai – kad jūsų širdyse būtų meilė artimui; kad protas ir meilė nulemtų jūsų veiksmus jūsų namuose; kad stiprintumėtės mano žodžiu, kad turėtumėte kantrybės sunkiame išmėginime, kurį sudaro jūsų atpirkimas.

7. Nebijokite; nes jei savo užduotį vykdysite taip, kaip Aš jus dabar mokau, patirsite stebuklų tarp savųjų, o kartais patys nepaklusniausi, netikintieji vėliau taps uoliausiais. Aš paliečiu šias širdis ir suteikiu joms įrodymą, kurio joms reikia, kad galėtų tikėti.

8. Neverk, tauta, su meile išnagrinėk šį išbandymą iki galo, nes kantrybė ir tikėjimas, su kuriais jį ištversi, bus tavo atlygis.

9. Pagaliau supraskite, kad jūs visi mylite tą patį Dievą, ir nesiginčykite dėl formos skirtumų, kuriais vienas ar kitas šią meilę įgyvendino. Turite išmokti suprasti, kad yra žmonių, kurių tikėjimo įsitikinimai, tradicijos ir papročiai įleido tokias gilias šaknis, kad jums nebus lengva jų išrauti iš pirmo žvilgsnio, kai pradėsite juos mokyti. Būkite kantrūs, ir bėgant metams jūs tai pasieksite.

10. Kai kurie išgirsta Mane vieną kartą ir nuo tos akimirkos atsiduoda Man su visišku tikėjimu. Kita vertus, yra ir tokių, kurie, trokšdami mano žodžio, ateina vieną, du ar daug kartų, tačiau jiems nepavyksta pajusti to vidinio apšvietimo. Taip yra todėl, kad ne visos sielos žengia vienodu žingsniu. Mat, kol vieni jau yra arti to, kad pajustų Mane, kitiems dar reikia toliau tobulėti ir sustiprėti išbandymuose, kurie apvalina sielą, kad galėtų suprasti mano apreiškimus.

11. Spiritizmas sukelia pasaulinę ideologiją, tikėjimų ir religinių kultų kovą. Tačiau po šio susidūrimo šis mokymas žmonėms atneš palaimingą taiką, kurios jiems taip labai reikia, ir padarys taip, kad virš visų sielų švytės mano dieviškojo teisingumo saulė.

12. Ši Šviesos epocha – nes tai buvo mano dvasinis apreiškimas – daugeliui praeis nepastebėta. Vis dėlto liks nepaprastai aiškūs ženklai ir įvykiai kaip neištrinamas pėdsakas, žymintis du žmonijai svarbius įvykius: mano apreiškimo pradžią ir pabaigą – kad žmonės studijuotų, tyrinėtų ir galiausiai pripažintų, jog Viešpats dar kartą buvo tarp jų.

Aš paruošiu savo vaikus, kad jie sudarytų knygą, kurioje bus surinktos mano pamokslai ir mokymai, ir kuri taps „ “ – kristalinio vandens srautu, gyvenimo upe, kuri numalšins žmonijos troškulį dvasinio tobulėjimo ir šviesos.

13. Dabar, kai du amžiai jau praėjo ir prasideda trečiasis, Aš Dvasia ateinu ieškoti jūsų vaisių, ir jūsų širdžių tyloje girdžiu, kaip jūs Man sakote: „Tėve, kaip mažai gero galime Tau parodyti, ir kaip mažai pažengėme šiuo keliu.“ — Laikas, per kurį Aš ir toliau šia forma kalbėsiu jums, jau baigiasi, ir jūs turite paspartinti savo žingsnius bei tobulinti savo darbus, nes religinės bendruomenės stebi jūsų pavyzdį. Žmonių minios yra pasirengusios sekti jumis ir jus imituoti, bet jūs turite liudyti savo meilės darbais, kad įgytumėte tikėjimą.

14. Nuodugniai studijuokite mano mokymus ir apmąstykite mano nurodymus, kad, atėjus laikui, galėtumėte išeiti į kelius, kuriuos jums rodo jūsų misija, ir išvesti iš letargijos tuos, kurie sustojo, o kartu išgelbėti tą, kuris paklydo kryžkelėje. Noriu, kad žinotumėte kelią, prieš jį pasukdami. Argi nesakiau jums, kad mano Žodis yra kelias? Taigi klausykite manęs ir studijuokite.

15. Niekas neturi imtis nustatyti kelio pagal savo valią, kurti atitinkamus įstatymus ar iškraipyti mano nurodymų, nes jis kartu su tais, kuriuos suklaidino, žus.

16. Jei esate įsitikinę ir tikite, kad esate Viešpaties tauta, kuri jau seniai keliauja per šio gyvenimo dykumą, nė akimirkai nepamirškite įstatymo, nebūkite neištikimi savo Tėvui ir nenuklyskite nuo kelio, vedančio į tikslą, kurio siekia jūsų dvasia – tą, kurį vadinate „Pažadėta žeme“ ir kuris yra tobulos šviesos vieta, kur jūsų laukia jūsų Tėvas.

17. Kas gali pasakyti, kad yra silpnas, jei kiekvieną akimirką gauna mano jėgą? Kas gali pasakyti, kad yra alkanas, jei tiek daug kartų sėdo prie mano stalo valgyti tikrojo gyvenimo duonos? Visi jūs turite paveldėjimą, dovanas, ir jei kartais jaučiatės silpni ar vargšai, tai todėl, kad jūsų tikėjimas dar menkas. Jūsų kūnas yra pernelyg nepaklusnus, kad leistų atsiskleisti visam tam gėriui, kurį turi siela. O kaip lengvai jis leidžia atsispindėti blogiems polinkiams ar nesveikoms tendencijoms, kurias slepia siela. Tai patikrinkite mažų vaikų pavyzdžiu, kurie patys suplėšo savo nekaltybės šydą arba maištauja, susidūrę su gerais veiksmais. Ne visi, kurie sugrįžta į žemę, ateina apvalyti. Kai kurie turi išgerti kartiausius kančios taures, kurias gyvenimas suteikia savo pamokomis, ir ištverti sunkiausius išbandymus, kad pasiduotų, nuramėtų ir atsiverstų.

18. Pasaulis sudrebės nuo mano naujų apreiškimų šviesos, ir žmonės suvoks tiesą.

19. Kai Aš kalbu jums kaip Tėvas, prieš jus atsiveria Įstatymo knyga. Kai Aš kalbu jums kaip Mokytojas, tai yra Meilės knyga, kurią Aš parodau savo mokiniams. Kai Aš kalbu jums kaip Šventoji Dvasia, tai yra Išminties knyga, kuri jus apšviečia per mano mokymus. Visi jie sudaro vieną mokymą, nes kyla iš vieno Dievo.

20. Jau artėja diena, kai šis apreiškimas baigsis. Todėl Aš gausiai skelbiu savo Žodį, kad tauta būtų stipri ir pasirengusi.

21. Visi jūs galite pasakyti, kad šiuo metu mane matėte – vieni širdimi, kiti protu, o dar kiti dvasia. Jei pasisotinote mano dieviškais mokymais, jūs mane matėte; jei patyrėte vienos iš mano pranašysčių išsipildymą, tuomet jūs mane išvydote, o jei savo esybėje jaučiate dvasinių pranešimų buvimą, jūs mane regėjote. Aš leidau save matyti įvairiais būdais, kad liudytumėte apie mano atėjimą šiuo Trečiuoju laikotarpiu. Ar manėte, kad vienintelis būdas mane pamatyti yra jūsų kūno akimis? Dvasiniu požiūriu jūsų materialios akys yra ribočiausia matymo forma. Ar manėte, kad buvo būtina mane pamatyti kaip žmogų, kaip mane matė pasaulis Antrajame laikmetyje, kad galėtumėte pasakyti: „Aš Jį mačiau“? — Ne, mokiniai, dvasia jaučia tobuliau nei širdis, protas ar pojūčiai; ir būtent ji mane

suprato. Mano Žodis vienus pažadina tiesai, o kitus prikelia tikram gyvenimui; nes materializmas yra mirtis.

22. Žinių knyga atsiveria, kad jums atskleistų, kiek daug dvasinių dovanų ir savybių turite, daugelis iš jų jums dar nežinomos.

23. Jūs žinote, kad Aš jums perduosiu dar vieną savo mokymą, kad vėliau galėčiau jus išsiųsti nešti žmonėms Gerąją Naujieną. Ar tikitės patekti į vieno iš savo brolių ar seserų širdį, nežinodami, kas yra širdis ir kas yra Dvasia? Kiek laiko praėjo nuo tada, kai iš Tėvo gavote savo paveldėjimą, o jūs vis dar nežinote, ką turi jūsų Dvasia. Bet pagaliau žmonijai atėjo dvasinio atgimimo amžius. Viskas, kas nežinoma, taps žinoma, paslėpta išeis į šviesą, ir kiekviena paslaptis bus atskleista, nes Tiesos Dvasia išsilies ant kiekvienos Dvasios ir ant visos kūno.

24. Kai žmonės dvasiškai suvoks, kas jie yra, ir pažins savo kilmę, jiems neužteks ašarų, kad apraudotų klaidas, kurias jie padarė dėl savo nepaklusnumo, kilusio iš nežinojimo ir išdidumo. Bet po apvalymo mano atleidimo apsiaustas apdengs pasaulį, ir prasidės naujas amžius. Argi nemanote, kad kai žmonių gyvenime įsivyraus šviesa ir jų dvasia juos apšvies, jų gyvenime įvyks pokyčiai? Taip, nes vargai, karai – viskas, kas vienus liūdina, o kitus pražudo, vyksta dėl dvasinės šviesos trūkumo, kurią galite vadinti sąžine, teisingumu, meile.

25. O tauta, jau artėja diena, kai Aš nebekalbėsiu su jumis šia forma. Pasinaudokite mano mokymais, kad galėtumėte atlaikyti jums gresiančias audras. Žmonės ateis pas jus, reikalaudami įrodymų, kad kalbėjotės su Jėzumi ir kad iš Jo gavote Jo mokymus.

26. Jūs vartote mano mokymo knygą, kurioje užrašyti Įstatymas, pranašai ir mano visais laikais duotas Žodis; galiausiai visa tai įsisės į jūsų sielą. Tai yra palikimas, kurį aš jums palieku. Tikrinkite, išbandykite ir studijuokite mano darbą, nuodugniai jį tyrinėkite. Kai atrasite ir suprasite jo prasmę, pajusite, kad Tėvas jus myli be galo, ir jūs taip pat mane mylėsite.

27. Jei jūsų artimieji apie jus kalba paniekinamai, nes jūs sekėte mano šauksmu, užsikimškite ausis ir tylėkite; jie yra neišmanūs. Tačiau jei šį dalyką panaudotumėte kaip pretekstą juos teisti, tada vargas jums, nes *jūs* jau esate apšviesti savo dvasios šviesos ir žinote, ką darote.

28. Aš esu kiekvienos sielos Teisėjas ir žinau, kas Mane iš tiesų myli. Ne kiekvienas, kuris Mane vadina Tėvu, yra su Manimi. Daugelis tų, kurie tvirtina esą mano išrinktieji ir man tarnaujantys, nesuprato Manęs. Jūs galite apgaudinėti vieni kitus – bet kas galėtų apgauti Mane?

29. Aš jus mokiau lygybės, meilės, nuolankumo. Nors jūsų likimai atrodo skirtingi, galutinis tikslas, kurį Aš parodžiau visiems, yra tas pats.

30. Leiskite, kad jus vestų jūsų sąžinė, ji visada kalbės jums teisingai, ir jūs žinosite, ar gyvenate pagal mano įstatymą, ar atlikote darbus, kuriuos verta paaukoti savo Tėvui. Aš myliu tyrumą, ir jei norite man patikti, būkite tyri.

31. Ateis laikas, kai pasaulis jus įstums į vargą, jis reikalaus iš jūsų galingų darbų, liudijančių apie jūsų didžiuosius dvasinius gabumus, ir jei nebūsite tam pasirengę, daugelis mane neigs kaip Tėvą ir sakys, kad niekada manęs negirdėjo, kad manęs nepažino; tačiau jūs žinote, kad mano Žodis ilgą laiką buvo jūsų maistas ir paguoda.

32. Ko jūs prašėte iš Manęs, ko Aš jums nebūčiau suteikęs? Aš daviau jums daug meilės įrodymų, kad sustiprinčiau jūsų tikėjimą. Palaiminti švelnūs ir nuolankūs, kurie moka su pasidavimu priimti gyvenimo išbandymus, nenusimindami.

33. Gilinkitės į mano Žodį, pajuskite jį ir taikykite jį, kad jūsų tikėjimas kasdien tvirtėtų.

34. Šiandien jūs atveriate savo širdžių ir protų duris mano mokymo šviesai. Kokiais darbais jūs mane pašlovinsite? Jūs visi tyli, prieš mane tyli ir dvasia, ir kūnas. Jūs nuleidžiate galvas ir nusižeminate. Tačiau aš nenoriu, kad mano vaikai prieš mane nusižemintų. Noriu, kad jie būtų verti pakelti savo veidus ir pažvelgti į mano veidą, nes Aš ateinu ne ieškoti nei tarnų, nei vergų; neieškau būtybių, kurios jaustųsi pasmerktos, atstumtos. Aš ateinu pas savo vaikus, kuriuos taip labai myliu, kad, išgirdę mano Tėvo balsą, jie pakeltų savo sielas dvasinio tobulėjimo keliu.

35. Tačiau štai, Aš ateinu į Jokūbo namus ir juose randu tik baimę; tikiuosi rasti šventę, o ten viešpatauja tik tyla. Kodėl, mano tauta? Nes jūsų sąžinė kaltina jus dėl jūsų nuodėmių ir trukdo jums džiaugtis mano atėjimu. Priežastis yra ta, kad jūs nemylėjote vieni kitų, kad nedirbote taip, kaip Jėzus jus mokė.

36. Jums trūko dvasinio pasirengimo, kad numatytumėte skausmo šešėlį, kuris jūsų tyko, ir todėl būtina, kad jūsų Tėvas materialiai pasireikštų ir jūsų kalba kreiptųsi į jus, kad galėtumėte sužinoti, jog karo angelas artėja, kad jo ginklai yra labai galingi ir kad prieš jį verkia taikos angelas.

37. Sklandydama ant vėjo sparnų, maro grėsmė vis labiau artėja, o dvasinėje erdvėje skraido tūkstančiai būtybių, kurios dieną iš dienos krenta neapykantos ir nesantaikos laukuose, o jų sumaištis aptemdo jūsų protą ir širdį.

38. Gamtos jėgos išsilaisvino ir išplėšia mokslininkus iš jų sapnų; tačiau šie – užsispyrę savo arogancijoje – toliau vykdo savo griaunamąjį darbą tarp žmonijos. Kol jūs pamirštate melstis, jūs nevykdote užduoties, kurią jums patikėjo Tėvas.

39. Jūs labai gerai žinote, kad užduotis užtikrinti taiką slegia jūsų dvasią nuo tų laikų, kai Aš pasakiau Jokūbui: „Štai, Aš duosiu tau gausų palikuonį, per kurį bus palaimintos visos žemės tautos.“ Todėl jūs tylite prieš Mane.

40. Argi norite laukti, kol žmonių įstatymai atims iš jūsų paveldėjimą ir privers užsičiaupti lūpas, kurias Aš išmokiau liudyti apie Mane?

41. Nebūkite mažatikiai. Jei Aš jus išsirinkau, tai todėl, kad žinau, jog būsite pajėgūs Man tarnauti ir suprasite, kaip tai daryti.

42. Šiandien Aš jums sakau: jei tautos nori taikos, Aš ją padarysiu pasiekiamą, atsižvelgdamas į jų meilę. Jei jos nori dar daugiau karo, tegul jį turi; tačiau per jį mano teisingumo skeptras nukris ant žemės.

43. Jei žmonija persekios mano naujuosius mokinius ir bandys jiems sutrukdyti gydyti ligonius bei skelbti mano mokymą, tarp žmonių išplis keisčiausios ligos. Mokslininkai susirgs, daugelio akys užsimerks, kiti patirs proto sumaištį.

44. Anapusio vartai atsivers, ir sumišusių sielų legionai nusiaubs ištisus kraštus ir pavers žmones apsėstaisiais. Tada, matydami mokslo bejėgiškumą, mano nuolankūs darbininkai išeis ir pateiks savo žinių įrodymus, dėl kurių daugelis įtikės. Apie visas šias nelaimes jums buvo pranešta jau seniai; vis dėlto jūs liekate kurti ir akli. Jūs esate nedėkingi.

45. Kartais man tenka taip su jumis kalbėti. Tačiau nepainiokite mano meilės žodžio su botagu. Aš jus myliu. „ “ (Ateikite pas mane) – ateikite čia, kad pajustumėte mano šilumą. Priartėkite prie Manęs, kad pajustumėte mano Karalystės ramybę. Jūs esate tie, kurie ieškojo Manęs keliaudami per „dykumą“, esate tie, kurie visada siekė mano pažado.

46. Ar pavargote nuo šio gyvenimo? Tada pailsėkite akimirką šio medžio pavėsyje. Pasakykite Man čia savo rūpesčius ir išverkite ašaras prie mano krūtinės. Kada jūs būsite su Manimi amžinai? Aš noriu matyti ramybę jau kiekvienoje sieloje.

47. Leiskite dabar „lakštingalai“ išskleisti savo sparnus virš visos visatos, kad pajustumėte jos ramybę ir šilumą.

48. Moterys, būtent jūs savo maldomis išlaikote tą menką ramybę, kuri yra žemėje, būtent jūs, kaip ištikimos namų sergėtojos, rūpinatės, kad juose netrūktų meilės šilumos. Taip jūs susivienijate su Marija, savo Motina, kad palaužtumėte žmogiškąjį išdidumą.

49. Vyrai, Aš jus padariau šios žemės valdovais, kad jūs čia atstovautumėte Man. Jūsų dvasia yra panaši į Tėvo, o jūsų kūnas – į visatą. Vertinkite savo kūno tobulumą ne pagal jo matmenis, o pagal nuostabų gyvenimą, kuris jame egzistuoja, jo tvarką ir harmoniją. Tačiau net ir esant didžiausiam tobulumui kūnas yra ribotas, ir ateina momentas, kai jis nustoja augti. Tačiau protas ir jausmai toliau vystosi, kol juos sustabdo

mirtis. Bet visa išmintis ir patirtis, kurią jis įgijo žemėje, lieka įspausta sieloje, kuri auga ir atsiskleidžia per amžinybę.

50. Paverskite savo namus antra šventykla, o savo meilę – antru Dievo garbinimu. Jei norite Myli mane, mylėkite savo žmonas ir mylėkite savo vaikus, nes ir iš šios šventyklos kils didingi darbai, mintys ir pavyzdžiai.

51. Šiuo metu jūs visi esate Elijo avys. Vieni gyvena jo avidėje, kiti dar pasiklydę. Šeštojo antspaudo šviesa šiuo metu apšviečia visas įsikūnijusias ir jau nebeįsikūnijusias sielas. Kol vieni Žemėje naudoja šį įstatymą savo sielos pažangai ir išgelbėjimui, kiti juo naudojasi, kad įsiskverbtų į mokslo paslaptis ir atrastų naujus stebuklus. Tai yra profaniškos ir nepaklusnios rankos, kurios vis dar skina vaisius nuo mokslo medžio, kad apnuodytų žmonių širdis. Jūs gyvenate šeštajame laikotarpyje, kurį žmonija Žemėje įveiks kaip atspindį to kelio, kurį ji turės nueiti amžinybėje.

52. Šiuo metu, Elijaus akivaizdoje, sakau jums, kad gyvenate šeštojoje epochoje, kurią žmonija išgyvens Žemėje, kaip simbolis vienos iš septynių laiptų, kurias jūsų dvasia įveiks Anapus.

53. Pirmojoje epochoje mane įsikūnijo Abelis, antrojoje – Nojus, trečiojoje – Jokūbas, ketvirtojoje – Mozė, penktojoje – Jėzus, šeštojoje, dabartinėje – Elijas, o septintojoje viešpataus Šventoji Dvasia.

54. Ką jūs padarėte su mano pasiuntiniais? Pirmasis žuvo nuo savo paties brolio smūgio, kurį paskatino pavydas. Antrasis buvo nesuprastas ir išjuoktas netikinčiųjų bei stabmeldžių minios.

55. Trečiasis savo gyvenimu parodė mano galios įrodymus ir už tai sulaukė nedėkingumo net iš savo artimųjų.

56. Ketvirtasis turėjo sudaužyti Įstatymo plokštes dėl savo tautos, kurią jis taip mylėjo, menko tikėjimo.

57. Penktasis – nors jo atėjimas buvo paskelbtas – nebuvo laukiamas, nerado nei tikėjimo, nei meilės, ir, pasauliui perdavęs savo meilės žinią, iš žmonių gavo pačią gėdingiausią mirtį, kokią kada nors patyrė pranašas ar pasiuntinys.

58. Šeštasis atėjo šiais laikais Dvasioje. Vis dėlto jį persekioja abejonės, abejingumo ir paniekos strėlės.

59. Kai bus atplėštas Septintasis antspaudas ir vietoj pasiuntinio žmones apšvies pats Amžinojo Dvasia – kas tada bandys *mane* sužeisti ar nužudyti?

60. Aš taip jums kalbu, kad rytoj nebūtumėte supainioti teologų.

61. Kiekvienas antspaudas savo laiku spindėjo ir paliko savo šviesą mano vaikų Dvasioje. Taip ir šeštajame antspaude Žodžio balsas galėjo būti išgirstas žemėje.

62. Tauta, melskitės Marijai, ji yra Dieviškasis Švelnumas, tapęs Moterimi Antrajame Laike – materializuotos žmonijos nesuprastas

tyrumas, nekaltybė, kurios žmonių protas negali išmąstyti ir kurią gali pajusti tik tas, kurio jausmai yra išgryninti.

63. Jūsų Dangiškosios Motinos apsiaustas nuo amžinybės teikia pasauliui pavėsį ir meiliai saugo mano vaikus, kurie yra iš jos. Kaip Dvasia Marija pasaulyje negimė; jos motiniškas esybės branduolys visada buvo mano dalis.

64. Ji yra mano tyrumo, mano šventumo sutuoktinė. Ji yra mano dukra, kai tapo moterimi, ir mano motina, kai priėmė „įsikūnijusį Žodį".

65. Mokytojas jums sako: jūs daug dėmesio skyrėte sau, todėl pamiršote kitus. Būtina atsisakyti savo abejingumo svetimam skausmui ir svetimoms reikmėms bei atsikratyti savo savanaudiškumo.

66. Jei jūsų kelyje pasirodo skausmas, būkite pasirengę jį priimti. Jei matote, kad išbandymas jau visai arti, melskitės, kaip Jėzus meldėsi sode savo mirties išvakarėse, ir sakykite kaip Jis: „Mano Tėve, jei įmanoma, atimk šią taurę nuo manęs, bet tebūnie Tavo valia, o ne mano." — Būkite budrūs, mano vaikai, nes jei pasirengsite, daugeliu atvejų Aš nuimsiu kančios taurę nuo jūsų lūpų. Tačiau jei prireiks, kad ją išgertumėte, Aš – dėl jūsų atsidavimo ir paklusnumo Dievo valiai – suteiksiu jums jėgų ištverti.

67. Nepamirškite, kad skausmas apvalina, ir kad, jei jis ištveriamas su meile ir dvasiniu pakilimu, jis nuplauna ne tik savo, bet ir svetimus trūkumus.

68. Atiduokite Man savo skausmą, ir jis nebus bevaisis. Kiek beprasmiško skausmo buvo žmonijoje! Tačiau tas, kuris sugebėjo kentėti iki pat atpirkimo pabaigos ir nešti savo kryžių, pasiekė kalno viršūnę, kai manė, kad amžinai kris.

69. Pasaulis, patirdamas išbandymus, jūsų maldų ir nuopelnų dėka nepasiekė to taikos, kurią turėjo gauti. Nes kai patiriate šiuos išbandymus, galvojate tik apie save, gailitės savęs ir maištaujate, užuot meldęsi Tėvui ir sakę Jam: „Jei bent vienas iš mano artimųjų įgytų taikos dalelę per tą kartų taurę, kurią geriu, – su kokiu pasitenkinimu ją išgersiu iki paskutinio lašo!" O Mokytojas jums sako: kas taip meldžiasi ir jaučia, tas pasieks, kad jo meilė galės daryti gera daugeliui jo artimųjų.

70. Tauta, dabar tautose viešpatauja tariama taika, tačiau *jūs* neturėtumėte skelbti, kad taika atėjo. Užsičiaupkite. Tikroji taika negali būti pastatyta ant baimės ar materialių patogumų pamatų. Taika turi kilti iš meilės, iš brolystės.

71. Šiuo metu žmonės stato ant smėlio, o ne ant uolos, ir kai vėl pakils bangos ir smogs į tas sienas, pastatas sugrius.

72. Aš pasiūliau žmonėms savo taiką per jų sąžinę ir pasakiau jiems: „Štai Aš esu“, bet jie nenorėjo manęs klausyti.

Kartais jie elgiasi kaip maži vaikai ir kaip kvailiai. Sakau jums, kad jie elgiasi kaip vaikai, nes savo veiksmais neatskleidžia šviesos, kurią Dvasia įgijo per ilgą vystymosi laikotarpį. Nors jie gyvena Trečiajame laikmetyje, jie dar nesuvokė, ką reiškia taika. Jų siela yra tingi, o dar labiau – jų širdis, kuri nejaučia, kas yra tikrasis gailestingumas, ir dar niekada neplakė meile žmonėms. Tačiau juos ištiks dar kartesnis skausmas nei pelkė, dėl kurio jie pabus ir taps jautresni. Ne Aš būsiu tas, kuris žmonėms paduos tą taurę, nes manyje to kartumo negali būti.

73. Visa žmonių sukelta kančia bus sutelkta į vieną taurę, kurią išgers tie, kurie ją sukėlė. O tie, kurie niekada nesusijaudino dėl kančios, tada ją patirs savo sieloje ir kūne.

74. Artėja valanda, kai jūs pamatysite, kaip tautas sukrės keisti ir netikėti įvykiai. Jūs išgirsite apie žmones, kurie buvo įtakingi pasaulyje ir kurie paliks savo tautas bei valstybes, kad dykumoje, vienatvėje, ieškotų ramybės su savo sąžine.

Kiti, kurie buvo žinomi dėl savo neapykantos ir siekio valdžios, nustebins pasaulį, nes jų lūpos staiga ištars meilės ir taikos žodžius. Taip bus todėl, kad juos apgaubs mano Šviesa, o mano Dvasia kalbės per jų lūpas.

75. Ar esate pasirengę šiems įvykiams, kad rastumėte teisingą sprendimą ir paaiškinimą klausimams bei kad atneštumėte šviesą žmonių sukrėstam ar sumišusiam protui?

76. Aš jau seniai jus mokau, bet jūs vis dar nesugebate būti taikos kariais. Pažvelkite į tautas: kaip mažai laiko joms užtenka pasiruošti karui ir kaip jos sukrečia net pačią Žemės gelmę. Pažvelkite, kaip jų neapykantos jėgos daro savo įtaką net tolimiausiose vietose, o *jūs* nesugebate priversti jų pajusti mano taikos.

77. Ar neapykanta gi stipresnė už meilę? Ar tamsa galingesnė už šviesą? Ar blogis turi didesnį poveikį nei gėris? — Ne, mano vaikai.

78. Aš jūsų nekaltinu, Aš tik meiliai jus pažadinu, kad pasakyčiau, jog dirbti Jėzaus vynuogyne nėra sunku ir kad turite atkakliai siekti tobulėjimo. Kai bent akimirkai savo širdyje puoselėjate ketinimą atsinaujinti, jūsų siela džiaugiasi ir jaučiasi arčiau savo Tėvo. Tačiau pagundos tyko jūsų žingsnių ir verčia jus suklupti.

79. Galutinai pakilkite, suvokite, kad išgyvenate laikotarpį, kuris skiriasi nuo Pirmojo ir Antrojo, ir kuriame materialūs bei dvasiniai elementai visur yra sujaudinti. Tai kova, matoma tik tam, kuris yra dvasiškai pasirengęs, ir nematoma tam, kuris nėra. Šiame sūkuryje juda milijonai žmogiškųjų ir

dvasinių būtybių. Vieni uždega šviesą, kiti jos ieško; vieni skleidžia tamsą, kiti nuo jos bėga.

80. Vargas tam, kuris šiuo metu, ieškodamas šviesos, susilpnėja! Milijonai nematomų akių stebi jus, norėdamos jus pargriauti. Noriu, kad būtumėte gera sėkla, užkariaujanti laukus, kuriuose užaugo piktžolės. Kaip jūra, išsiliejanti iš krantų, taip ir blogis veržiasi į priekį ir sukrečia vieną širdį po kitos, jo nešvarūs vandenys užtvindo namus, vaikų širdis, jaunimo protą, moterų tyriausius jausmus. Jūsų kilniausios institucijos yra sumenkinamos, taip pat ir švenčiausios. O ką jūs tuo metu darote? Ar ir jūs priklausote tiems akliesiems, kurie nieko nepastebi? Ar užsidarote savo savanaudiškume, ieškodami šiek tiek ramybės savo širdžiai? Ar užsirakinate savo miegamojo keturiose sienose, kad karo triukšmas ir žmonių dejonės ten nepasiektų?

81. Nesakykite, kad Mokytojas jums nekalbėjo pranašiškai, kai dabar matysite ateinantį laiką, kurį Aš jums skelbiu. Tačiau kol tarp žmonių nebus taikos, ugnis sudegins piktžoles visoje Žemės paviršiaus plotoje, išsiliejusios vandens potvynės jas nuplaus, o sniegas jas išvalys.

82. Pabuskite, mokiniai; būkite pasirengę, kad nebūtumėte užklupti netikėtai, nes su jumis bus kovojama žodžiais, veiksmais ir knygomis. Prieš jus ruošiami ginklai ir šmeižtai. Taip pat tapsite pasaulėžiūrų, mokymų ir teorijų mūšio liudininkais. Teologai bandys ištirti daugiau, nei jie iki šiol yra ištyrę. Filosofai pateiks pasauliui naujų idėjų. Mokslininkai skelbs savo žinias kaip vienintelę tiesą. Religijų fanatikai susiburs į grupes ir puls vieni kitus.

83. Tai bus laikas, kuriam turite būti pasirengę, nes jūsų balsas bus vienintelis, į kurį bus klausomasi ramiai ir sąmoningai.

84. Ar dabar suprantate, kiek Aš turiu jums priekaištų? Ar dabar matote, kokie esate maži ir kiek trūkumų bei netobulumų dar turite? Ir vis dėlto jūs man tarnausite, o jūsų auka bus maloni ir kvepianti mano Dieviškumui.

85. Tabernakulis, Sandoros skrynia ir Įstatymas yra jūsų širdyse. Jums, kurie esate nuolankūs, Aš apreikšiu tai, ko mokslininkai nesugeba suvokti.

86. Tauta, šiuo metu tu, kaip paklydęs sūnus, grįžti į Tėvo namus. Aš jus priėmiau ir pasakiau: „Jūs esate pirmagimis“, tačiau jūsų nesant kiti broliai ir seserys išsiskirstė. Aš likau vienas ir verkiau savo vienatvėje. Dabar jūs sugrįžote, ir Aš jums sakau: „Atsisėskite prie mano stalo, ten yra duonos, vaisių ir vyno. Kambaryje šalia yra darbo įrankiai.“

Tuomet jūs apraudojote savo nedėkingumą ir nepaklusnumą ir supratote, kad tarp kitų tautų, kurios negavo to, ką gavote jūs, buvote atstumtieji. Jūs prašėte, kad jums būtų grąžintos jūsų dvasinės dovanos, ir jūsų turtas jums buvo grąžintas.

87. Aš leidau jums suvokti, kad žmonijos nesantaikoje jūs nešate didelę atsakomybę. Tada Aš patikėjau jums meilės kardą, kad juo pavergtumėte tuos, kurie sukelia brolių žudymo karus, ir atvestumėte juos į mano akivaizdą.

88. Jūsų misija – taika, brolystė ir dvasingumas. Aš nekaltinu jūsų širdies dėl jos dabartinių poelgių, bet primenu jūsų dvasiai jos praeitį ir leidžiu jai suvokti tą kilnią misiją, kuri jos laukia amžinybėje.

Tebūnie su jumis mano taika!

Pamoka 142

1. Mano meilė nusileidžia ant jūsų, kad pareikalautų iš jūsų laikytis įsakymų, kurių Aš jus mokiau jūsų gyvenimo metu. Matau, kad esate pilni malonės, patepti ir pasirengę įvykdyti savo misiją, ir noriu nuimti derlių iš sėklos, kurią jums daviau. Noriu džiaugtis jūsų nuolankumu ir gera valia. Jei jums pasiūliau, kad pasaulis jūsų užtarimo dėka bus pilnas malonės ir palaiminimų, tai todėl, kad suteikiau jums gebėjimą matyti, kaip jūsų geri darbai dauginasi už šios žemės ribų. Jūsų užtarimo dėka vargstančios sielos pasieks šviesą. Nes tikrai, sakau jums, ne tik šis pasaulis išgyvena sunkumų ir išbandymų laikotarpį, skirtą jo apvalinimui, bet ir kituose gyvenimo pasauliuose yra atpirkimas ir skausmas.

2. Įsisavinkite mano mokymą, pajuskite mano Žodį; jis yra švelnus ir mylintis, bet kartu ir griežtas. Turite jį suprasti ir išnagrinėti! Neleiskite, kad šią sėklą nuneštų vėjas, kol ji dar neįleido šaknų jūsų širdyse, nes rytoj jos jums trūks. Ko laukiate, kad ištaisytumėte savo gyvenimą, vykdydami mano įstatymus? Nelaukite, kol jus ištiks išbandymai, nes tai jums būtų labai skausminga. Darykite tai iš meilės ir įsitikinimo, vykdykite įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus“.

3. Pasinaudokite šiuo laiku, kai Aš jums kalbu su didžiausiu aiškumu, ir leiskite Man jus vesti. Atminkite, kad jūsų ateitis bus taiki, jei laikysitės mano įstatymo.

4. Žvelkite į save, apmąstykite save savo sąžinės šviesoje, ir pamatysite, kad Aš su jumis kalbu teisingai, kad Aš ne skleidžiu baimės, bet įspėju jus, kad gyventumėte budriai.

5. Mano Žodis yra maistas sielai. Visais laikais Aš kalbėjau jums. Šiais laikais Aš palikau šią žinią žmonijai, pasinaudodamas jumis pačiais. Aš saugau pasaulį, kol jis miega. Aš pasirodžiau pas jus, ir kaip Antrajame Laike, praėjus kelioms dienoms po mano Prisikėlimo, pakilau į dangų prieš savo mokinius, o jie matė, kaip Aš pasitraukiu Dvasioje, taip ir dabar Aš ateinu pas jus kupinas šlovės, kad teisiu visas būtybes.

6. Šiandien mano šviesa sklinda po visą žmoniją. Iš įvairių tautų ir provincijų jūsų artimieji, ieškodami mano žodžio, atvyks į šią šalį, jei sužinos apie šiuos mokymus. Tuo metu Aš nebesireikšiu per „ “ – žmogiškąjį protą, kaip darau šiandien, o jūs, tikintieji, priprasite pakelti savo dvasią, kad bendrautumėte su Manimi, ir visiems rodysite mano išspausdintą Žodį bei liudysite apie tai, ką gavote iš mano mokymų. Jūs jiems pasakysite, kad Aš netapau žmogumi, bet atėjau Dvasia ir kad šia forma Aš amžinai pasilikau tarp jūsų.

7. Šiandien, kai minite mano Kančią, sakau jums, kad dar kartą nuėjau į Golgatą, kad mano Kančia atsinaujina kiekvieną akimirką, kad karas,

nuodėmė ir materializmas sudaro įžeidžiantį kryžių jūsų Dievui. Jūs, kurie supratote mano žodį, turite susivienyti su manimi didžioje kovoje prieš nuodėmę. Dvasinės gausybės jau pradėjo savo mūšį, jūs turite prie jų prisijungti.

8. Išbandymai sukrės pasaulį. Džiugi žinia pasieks visus, ir jie sužinos, kad Aš atėjau palikti dar vieną Testamentą ir teisti jų darbus.

9. Aš nenoriu, kad jūs, mano klausytojai, vėliau liejtumėte ašaras, nes nesupratote mano dieviškojo apreiškimo. Melskitės, ir savo maldoje gausite šviesą, kad įsiskverbtumėte į šį naują apreiškimą, kurį Aš jums dabar duodu.

10. Aš suteikiu jums taikos dovaną. Jei liksite pasirengę, jūs ją skleisite savo mintimis ir darbais. Šie brangūs laikai, kai susirenkate pakelti savo dvasią ir pasinerti į dvasines sferas, iš kurių bendraujate su Manimi, nebesugrįš. Be to, po mano nurodyto laiko jūs nebegirdėsite mano žodžio per žmogiškąjį tarpininką.

11. Budėkite ir melskitės, ir pamatysite, kaip mano Žodis išsipildo.

12. Aš duodu jums naują pamoką. Kiekviena iš jų turi jus paruošti jūsų užduoties įvykdymui. Jūs palaipsniui suvokiate, kad į Žemę atvykote ne tik tam, kad išlaikytumėte savo kūno apvalkalą, kauptumėte turtus ar pelnytumėte garbę. Jūs nepatiriate nepritekliaus gyvenimo kelyje. Jei laikėte save vargšais, tai tik todėl, kad nesistengėte suvokti, ką nešiojate savo sieloje. Argi būtina, kad prarastumėte viską, ką turite, kad išmoktumėte vertinti tai, ką turėjote? Ne, mano vaikai, geriau, kad šiandien, kol dar turite savo dovanas, jas pažintumėte, kad galėtumėte jas panaudoti savo sielos labui.

13. Jei mano mokymas jums atrodo keistas, sakau jums, kad keisti esate *jūs*, nes tiek Aš, tiek mano Įstatymas esame nekintami ir amžini. Kiekvieną kartą, kai Aš ateinu pas jus, randu jus labiau nutolusius, suteptus ir todėl labiau nuklydusius nuo teisingo kelio. Ar jums atrodo nauja forma, kuria Aš dabar jums apsireiškiu? Ji nėra nauja.

Argi norite, kad mano balsas būtų girdimas begalybėje be žmonių tarpininkavimo? Ir tokia forma nebūtų nauja. Jau Pirmuoju laikotarpiu Aš leidau savo balsą išgirsti tautai, susirinkusiai prie Sinajaus papėdės. Tačiau kas atsitiko su ta tauta, kai ji tokiu būdu išgirdo savo Tėvo balsą? Jų ausys, širdys ir protas buvo nepajėgūs priimti to galios pasireiškimo – tai pasiekė tokį laipsnį, kad jie turėjo užsikimšti ausis, kad negirdėtų, ir prašė Mozės, kad jis paprašytų Jehovos, jog Jis nustotų kalbėti, nes Jo balsas buvo kaip perkūno griaustinis. Tuomet mano balsas nusileido iš mano Dvasios į jūsų materiją, o dabar Aš jus ruošiu, kad pakiltumėte iki to lygio, kur jūsų laukia mano Tėvo meilė ir kur mane girdėsite iš Dvasios į Dvasią.

14. Nors Aš visais laikais apsireiškiau visiškai aiškiai, žmogus dėl savo materializmo abejojo. Net ten, Sinajaus kalne, matydami didingus įrodymus ir apsireiškimus, kuriuos Viešpats davė tautai, tos širdys abejojo, svyravo ir kiekvienu žingsniu buvo pasirengusios atsukti nugarą Tėvui. Kiekvieną kartą, kai tauta prarandavo drąsą, pasireikšdavo Viešpaties gailestingumas, o galiausiai švietė tik Jo Tiesa.

15. Kai Aš jums kalbu apie savo apsireiškimą kaip žmogaus pavidalu, turiu jums pasakyti, kad – nors tai buvo paskelbta jau seniai – pasaulis miegojo ir nesugebėjo manęs atpažinti. Nuo to laiko, kai Jėzus atvėrė akis šiame pasaulyje, iki tos akimirkos, kai Jis jas užmerkė kabėdamas ant kryžiaus, mano širdis per visą jo gyvenimo kelionę buvo sužeista žmonių abejonėmis.

16. Jie abejojo Jėzaus dieviškumu, nes vertino Jį pagal Jo nuolankumą, pagal Jo drabužių skurdumą ir materialios galios bei žemiškųjų turtų trūkumą. Ir net Jo mirties agonijos metu tų žmonių abejonės įsiskverbė į Jėzaus širdį, tarsi kiekvienas jų klausimas būtų ietis: „Kaip įmanoma, kad Jo kūnas kraujuoja, jei Jis yra Dievas?“ „Kaip įmanoma, kad Dievo Sūnus miršta?“

17. Praėjo du tūkstančiai metų, kol kai kurie iš jūsų suprato šias pamokas, ir dar turi praeiti daug daugiau laiko, kol jas supras visi.

18. Jei šiandien kas nors pasakytų, kad Aš atėjau netikėtai, jis nesakytų tiesos, nes Aš jums pranešiau apie savo sugrįžimą ir iš anksto pasakiau apie ženklus, kuriuos jums duosiu. Bet jei jūs miegojote, kai Aš jums daviau tuos ženklus, kaip gi galėjote juos pastebėti?

19. Kaip Antrajame laikotarpyje mano buvimas nebuvo toks pat kaip Pirmajame laikotarpyje, taip ir šioje epochoje mano apsireiškimas skiriasi, nors mokymas visada yra tas pats. Visada aš savo atėjimą skelbdavau šimtmečiais iš anksto, kad jus rastų pasiruošusius, kad jūsų namai nebūtų netvarkingi ir kad mano apsilankymas jūsų nepažemintų. Norėjau, kad mano atėjimo metu jūs viską turėtumėte paruošta, kad, man pasibeldus į jūsų duris, galėtumėte pasakyti kaip mano palyginime paminėtos mergaitės: „Įeik, Mokytojau, būk laimingas mano namuose.“ Tačiau mane pasitiko jūsų abejonės – abejonės dėl mano apreiškimų ir skelbimo formos, abejonės dėl stebuklų, kuriuos jums suteikiu, o kuriuos jūs priskiriate piktosioms jėgoms, abejonės dėl mano naujų tarnų skurdo ir kuklumo bei vietų, kuriose aš apsireiškiu. Tačiau Aš žinau, kad pasibaigus mano apreiškimui ateis tikėjimas ir jo supratimas, kaip tai nutiko ir praeityje – nepaisant jūsų šaltumo, jūsų abejonių ir jūsų materializmo.

20. Aš ateinu pas jus, nes jus myliu, nes žinojau, kad savo naujojo apsireiškimo metu jus rasiu kaip bandą be piemenio, kaip ligonius be

gydytojo ir kaip mokinius be mokytojo. Aš ateinu, kad paruoščiau tam tikrą skaičių žmonių, kad jie pasėtų gerą sėklą į naujus laukus; nes jūs įžengėte į naują amžių – dvasinio pakilimo amžių.

21. Nuo šiol iki 1950 metų pasinaudokite mano Žodžiu, kuris kaip krioklys iš dangaus liejasi į jūsų širdis. Įsiminkite jį, kad po mano išvykimo galėtumėte jį gausiai perduoti kitiems. Stiprinkitės mano mokymu, kad jūsų siela nesusvyruotų. Turėkite omenyje, kad kai kurie dėl šio mokymo turės atsakyti teisme. Jūs apsiribosite tuo, kad visiškai nuoširdžiai pasakysite tai, ko Aš jus mokiau. Po 1950 metų jūsų atmintis išsivalys ir prisimins mano mokymus, bet jūs taip pat gausite naujų ir nežinomų mokymų per apreiškimą.

22. Šiuo metu kažkas iš giliausios širdies gelmės man sako: „Viešpatie, kodėl Tu mano gyvenimo kelyje neatlieki tų stebuklų, kuriuos atlikai tais laikais, kai aš pradėjau Tave sekti, juk dabar esu labiau pasiruošęs ir turiu daugiau tikėjimo?“ — Priežastis yra ta, kad jūs nesugebėjote stebėti. Ir šiandien Aš nedarau tų stebuklų, kuriuos dariau Pirmuoju laikotarpiu. Tas laikotarpis buvo jūsų pabudimo į sielos gyvenimą laikas. Tai buvo įrodymų ir materialių stebuklų laikas. Šiandien yra dvasinių stebuklų laikas. Kaip gi būtų įmanoma, kad jūsų siela visada liktų tame pačiame lygyje, o Aš jums kartotų tą pačią pamoką?

23. Kai atėjote į mano akivaizdą išgirsti mano Žodį, Aš dariau stebuklus, kad atgaivintų jūsų tikėjimą. Kodėl šiandien, kai jau turite šią šviesą, reikalaujate to, kas tinka tik silpniesiems? Dabar jūsų eilė daryti savo artimiesiems tai, ką Aš padariau jums.

24. Šiandien Aš mokau jus savo Įstatymo ir sakau jums: „Tebūnie su jumis mano taika ir tyrumas jūsų mintyse, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į tai, ką „Žodis“ jums sako šią dieną. Aš atnešu taiką žmonėms, kurie žemėje atlieka atpirkimą – vieniems su meile, kitiems su skausmu. Aš jūsų akyse atskleidžiu tas sielos dėmeles, kurių jūsų širdis nepažįsta, kad jūs jas kantriai nuplautumėte. Taip pat leidžiu jums pajusti didžiulę atsakomybę, kurią prisiėmėte mano darbui.

25. Trečiajame Laike Aš patikėjau savo darbą nuolankioms ir paprastoms, bet uolioms rankoms, kad jūs savo darbais jį garbintumėte ir šlovintumėte.

26. Aš duodu jums savo Žodį šių namų intymumoje, kuriuos vadinu „susirinkimų vietomis“, o ne „bažnyčiomis“, kad jie nebūtų painiojami su tomis, kuriose vyksta ceremonijos ir apeigos. Jūs žinote, kad per šį savo Mokymą jūsų širdžių gelmėje Aš kuriu tikrąją gyvojo Dievo Bažnyčią. Kiekviena bendruomenė, susirinkusi susirinkimų vietose, dvasiškai pakils pagal savo meilę, paklusnumą ir gerą valią, laikydamasi mano nurodymų.

27. Mano valia yra, kad jūs visi dirbtumėte mano Kūrinio didingumui, nes artėja laikai, labai svarbūs jūsų dvasiai. Tai laikai, kai mano Šviesa iš Begalybės, tapusi balsu ir mintimi, įsiskverbia į jūsų dvasią, aukščiausiame ryšyje, kokį tik galite pasiekti.

Jūs negalite pasakyti, kad šiuo metu Viešpaties Dvasia įsiskverbė į balso nešėjo smegenis, nes žmogiškoji būtybė nėra pajėgi talpinti to, kas yra Visuotinė Galia. Tai buvo Dieviškosios Šviesos spindulys, nusileidęs ant to, kuris buvo paskirtas perduoti mano mokymą per „ “. Tokiu būdu tiesa liejasi per šias nežinojimo kupinas lūpas, ir tai bus pagoniškumo bei religinio fanatizmo panaikinimo pradžia.

28. Šie žmonės turi didžiausią malonę tarnauti kaip Dieviškojo spindulio buveinė ar atrama, o jų smegenys ir lūpos – kaip Žodžio perdavėjai, tačiau jie turi ir toliau likti paprastais žmonėmis, kaip ir kiti.

29. Rytoj šios susirinkimų vietos padaugės, ir jose susirinks žmonių minios, kad išgirstų Viešpaties skelbimą, perduodamą iš dvasios į dvasią Jo tarnams, niekam nebandant išskirti tų, kurie tarnauja Viešpačiui kaip įrankiai. Aš noriu paprastumo visuose jūsų darbuose. Man patinka iš širdies nuolankieji. Prisiminkite, kad Aš gimiau tvartelyje, tarp piemenų, nes pas juos Aš radau nuoširdumą, leidžiantį mane pajusti ir manimi tikėti. Nė vienas iš jūsų dar neturėjo ėdžios kaip lopšio, tačiau jūsų Karaliui tai turėjo įvykti, kad jums būtų duotas kuklumo pavyzdys.

30. Kodėl Aš vėl ateinu pas žmones, juk jau daviau jiems tas Amžinojo Gyvenimo pamokas? Todėl, kad žmonės kiekvieną mano mokymo pavyzdį pavertė ritualais. Jauskite Mane ir nebandykite įsivaizduoti Manęs viena ar kita forma, nes bet kuri iš jų nutolins jus nuo tiesos. Nesistenkite įsivaizduoti Manęs, Amžinojo Tėvo, kaip senolio, tokio, kokį jūs piešiate. Nes nei laikas, nei kova nepalieka pėdsakų Kūrėjo Dvasioje, nes Aš esu virš laiko ir nesu jam pavaldus, kaip jūs.

31. Mano Žodis žmonėms vėl bus nepatogus, kaip ir praeityje, tačiau Aš jiems pasakysiu tiesą. Niekam nepadarydamas gėdos, Aš vadinau veidmainį veidmainiu, svetimautoją svetimautoju, o piktadarys – piktadariu. Tiesa buvo iškraipyta, ir buvo būtina, kad ji vėl sušvytėtų, kaip dabar, kai tiesa buvo nuslėpta, ir todėl ji vėl turi pasirodyti žmonių akyse. Ko Aš jus šiuo metu mokau? — Širdimi ir siela laiminti viską ir visus, nes kas taip laimina, tas panašus į savo Tėvą, kai Jis savo šilumą dalija visiems. Todėl sakau jums: išmokite laiminti dvasia, mintimis, širdimi, ir jūsų ramybė, jūsų jėga bei jūsų širdies šiluma pasieks tą, kuriam ją siunčiate, kad ir kaip toli, jūsų manymu, jis būtų. Kas atsitiktų, jei visi žmonės laimintų vieni kitus, net jei jie nepažįsta vienas kito ir niekada nebuvo susitikę? − Kad žemėje viešpatautų tobulas taika, o karas būtų

neįsivaizduojamas. Kad šis stebuklas taptų tikrove, turite tobulinti savo sielą, atkakliai laikydamiesi dorybės. Ar jūs manote, kad tai neįmanoma?

32. Kiek atsivertusių nusidėjėlių pasiekė tą lygį, kurį jūs vadinate šventumu! Iš pradžių jie nebuvo geresni už jus, bet jūs dar nepasiekėte šio tobulumo lygio. Jūs tik pradedate mylėti, intuicijos dovana tik dabar pradeda duoti vaisių, tačiau jau turite įkvėpimo, nes kai Aš jus paliečiu, jūs atsakote.

Ne visos durys reaguoja į mano beldimą, bet tos, kurios atsiveria, įleidžia mano šviesą pas jus. Nusidėjėlio atsivertimas nėra neįmanomas. Prisiminkite keletą vardų iš Antrojo laikotarpio: Magdaleną, Paulių, Augustiną, Pranciškų iš Asyžiaus. Kodėl turėtumėte prisiminti tik Pirmojo laikotarpio vardus?

33. Tie, kuriuos Aš paminėjau, pažinojo nuodėmę ir net aistrų purvą, tačiau dabar jie spinduliuoja kaip šviesuliai Dangaus karalystėje ir, kaip žmonių apšvietėjai, siunčia jums savo šviesą.

34. Tik Aš galiu jums atskleisti tai, kas nežinoma. Taigi galiu jums pasakyti, kad šiandieniniai žmonės veltui bando pažinti Jėzaus jaunystę žemėje. Jie tyrinėja ir kuria įsivaizdavimus, tačiau žinoma tik mano vaikystė ir mano skelbimo laikotarpis. Jums sakau: Jėzus – prieš išvykdamas skelbti Dangaus karalystės – nieko nesimokė iš žmonių. Ko gi galėjo iš jų pasimokyti Tas, kuris jau vaikystėje stebino Įstatymo mokytojus? Tas laikotarpis, apie kurį žmonės nieko nežino, buvo tik laukimo laikas.

35. Jei mokotės iš Manęs su meile širdyje, neįmanoma, kad suklystumėte.

36. Taip Aš jus ruošiu. Šiandien ateina vieni, per juos ateina kiti, o per tuos vėl priartėja dar kiti. Kiekvieną dieną ir kiekviena karta jaus mane vis arčiau, nes jų dvasinis tobulėjimas bus didesnis.

37. Kasdien darykite ką nors gero – tai bus geriausias pakilimas pas Mane. Duokite, padėkite, guoskite – tai bus geriausia kasdienė malda, nes tada jūs kalbėsite su Tėvu darbais, o ne žodžiais, kurie – nors ir gražūs savo forma – savo esme yra tušti.

38. Melskitės Maniui mintimis. Tam jums nereikia jokios konkrečios vietos, o jūsų kūno poza yra nesvarbi. „ “ taikoje pakelkite savo mintis į dangaus aukštumas ir tada laukite mano įkvėpimo.

39. To, ką Aš jums šiandien pasakysiu, nežino net pranašai. Tik Aš, savo Aukštuose sprendimuose, galiu tai jums apreikšti. Nebijokite, kad nežinote savo Tėvo slapčiausių sprendimų. Džiaukitės žinodami, kad Aš, kaip Mokytojas, visada jums atskleisiu naujas pamokas. Kaip galite manyti, kad Aš noriu kažką nuo jūsų paslėpti tik tam, kad jūs to nesužinotumėte? Aš jus myliu, o mano Tėvo širdyje negali būti savanaudiškumo. Kai Aš priartėju

prie jūsų, tai darau tam, kad apšviestų jūsų sielą, kad ji galėtų mane suprasti ir mylėti.

40. Aš atėjau pas jus Dvasia, tačiau ne visi manimi tikėjo, ne visi mane pajuto. Daugelis mane neigė, o kiti mane neigs. Jeigu aš tiems, kurie mane neigia, apsireikščiau tūkstančiu skirtingų pavidalų, jie manęs nė viename neatpažintų, nes tas pavidalas, kurį jie sau įsivaizdavo, verčia juos likti klaidoje.

41. Aš niekada nesislėpiau už kaukės, kai pasirodydavau pasauliui; tačiau apribojau savo galią, kad žmonės galėtų mane matyti, girdėti ir suprasti.

42. Kodėl jūs nepažengiate savo dvasinio tobulėjimo keliu? Ar turėčiau pasirodyti pagal jūsų atsilikimą? Jei būtumėte pasirengę ir Aš apsireikščiau akmenyje, kad per jį kalbėčiau jums, net ir tokia forma jūs mane atpažintumėte. Tie, kurie pažįsta mano esybę, gali mane jausti visur. Tuo tarpu tie, kurie susidarė klaidingą vaizdą apie mano dieviškumą, nesugebėtų manęs atpažinti ir netgi mane neigtų, net jei matytų mane visoje mano šlovėje.

43. Kas čia keisto, kad Aš apsireiškiu per žmogaus protą? Aš neslepiuosi, Aš esu čia. Kas nori to įrodymo, tas turi išvalyti savo širdį ir protą, tada savo dvasinėmis akimis pamatys tiesą.

44. Niekas, išskyrus žmogų, negali atspindėti Dieviškosios Dvasios. Žmogaus protas yra Dieviškojo Proto veidrodis. Jo širdis yra šaltinis, kuriame Aš saugau meilę. Jo dvasia yra mano Dvasios šviesa. Jei abejojate, kad turite tokias didžiules dovanas, ir nesijaučiate jų verti, tai nėra jūsų Tėvo kaltė, o jūsų pačių, nes dar nesuvokėte begalinės meilės , kurią Aš jaučiu jums. Supraskite, kad Aš atėjau ne tik tam, kad jus pasmerktų už jūsų nuodėmes, kad jūsų gėdos dėmės nebuvo kliūtis man pasirodyti tarp jūsų šia forma. Tačiau jei rytoj mokslininkai šiuos pareiškimus įvertins kaip blogus, tai ne mane jie teisia, o save pačius.

45. Aš sukūriau žmogų tokio tobulumo, kad, žiūrėdamas į save, jis galėtų pamatyti savo Tėvo atvaizdą. Tačiau žmogus nesugebėjo pažvelgti į save, nei įsiskverbti į savo vidų; todėl jis Manęs nepažino.

46. Įvairiais amžiais Aš apsireiškiau žmonėms netikėtu būdu. Kas jums būtų pasakęs, kad pažadėtasis Mesijas, Dievo Sūnus, Antrajame Amžiuje neturės net kuklaus namo, kuriame galėtų gimti? Kas jums būtų pasakęs, kad Marija, dailidės žmona, taps Jėzaus motina?

47. Nuo pat savo pirmųjų žingsnių žemėje Aš rodžiau savo galios ženklus, ir vis dėlto daugelis manęs net neįtarė.

48. Aš neatėjau šiuo metu tam, kad jus nustebinčiau. Jei būtumėte pasiruošę, perduodami pažadą apie mano sugrįžimą iš tėvų vaikams, iš

kartos į kartą, būčiau jus užklupęs laukiančius mano atėjimo; tačiau niekas manęs nelaukė. Viena jūsų dalis buvo pamiršusi šias pranašystes, kiti jų nežinojo, nes jos buvo slepiamos. Kaip nedaugelis tyrinėjo dangų ir stebėjo pasaulio įvykius, ieškodami ženklų, kurie pranašautų mano atėjimo laiką.

49. Vis dėlto tie, kurie laukė mano sugrįžimo kaip Guodėjo Dvasios, jaučia, kad laikas atėjo ir kad Kristus dvasiškai atėjo pas žmoniją. Kiti girdėjo pasakojimus apie mano atėjimą, bet netikėjo.

50. Jėzus savo mokiniams pasakė: „Aš tik kurį laiką būsiu toli nuo jūsų. Aš sugrįšiu.“ Tada jiems buvo apreikšta, kad Mokytojas ateis į Žemę „ant debesies“, apsuptas angelų, ir tuo metu siųs šviesos spindulius į Žemę.

51. Žiūrėkite, čia Aš esu „ant debesies“, apsuptas angelų – tų dvasinių būtybių, kurios pasirodė tarp jūsų kaip mano dieviškumo pasiuntiniai ir jūsų geri patarėjai. Šviesos spinduliai yra – mano Žodis, kuris atneša jums mano apreiškimus ir užlieja kiekvieną protą išmintimi.

52. Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami, nes būtent jie jaučia mano buvimą.

53. Budėkite, nes dabar yra laikas, kai pagunda nenuilstamai kovoja, siekdama jus nugalėti. Ji nujaučia, kad artėja momentas, kai ji bus surišta. Ji turi tūkstančius klastingų gudrybių, kad jus atskirtų nuo Manęs. Tačiau jūs turite melstis ir budėti, kad jums būtų apreikštas būdas, kaip išvengti kiekvienos pasalos. Aš jus mokiau atpažinti tikrąjį dieviškojo vaisiaus skonį, kuris yra mano Žodžio prasmė. Aš jus mokiau dorybės kelio ir jūsų dvasinių bei žmogiškųjų pareigų vykdymo. Tai yra tas kelias. Kaip gi jūs galėtumėte nuklysti?

54. Nebėkite nuo išbandymų, išmokite jiems drąsiai pasipriešinti. Nepakaks užrakinti duris, kad būtumėte saugūs. Užrakintomis durimis pavojus vis tiek įsiverš. Neleiskite, kad jus gundytų žemos aistros.

55. Pasiruoškite, nes su jumis bus kovojama teorijomis, kurias šiuo metu kuria. Būkite budrūs, nes pasirodys netikri pranašai. Nemiegokite manydami, kad laimėjote mūšį, dar net neišlaikę pirmojo išbandymo.

56. Nebijokite kovos, budėkite ir nugalėsite. Dvasia yra nepažeidžiama, o bet koks kitas ginklas yra trapus. Todėl kovokite Dvasia, jūsų žvilgsnis visada turi matyti aiškiai, ir jūsų priešininkas bus jums paimtas, nes jį apakins pyktis, nes jis nežino dvasinio pakilimo.

57. Aš nenoriu spiritualizmo kunigų ar dvasininkų. Aš noriu tiesiog pasiuntinių. Aš nenoriu, kad jūs pasauliui sakytumėte, jog tapsite Mokytojais. Ne, būkite mano geri mokiniai, ir per jus Aš perduosiu didžius mokymus.

58. Jei pasiruošite, šis kovos laikotarpis, užuot buvęs skausmingas, bus atgaivinančias, nes jame bus patiriami ženklai ir stebuklai.

59. Mano Žodis nuskambėjo Danguje, o jo aidas buvo išgirstas jūsų Žemėje.

60. Aš priimu jus šią malonės dieną. Jūs esate Jėzaus mokiniai, visada maži, palyginti su mano mokymo didybe. Aš uždegu jūsų lempų šviesą ir pašalinu erškėčius, kuriuos patys užauginote, kad jūsų kojos kraujuotų. Priimkite gydomąjį balzamą, kuris išgydo visas žaizdas, ir jo dėka nustokite kentėti.

61. Klausykite Manęs ir tada gilinkitės į Mano Žodį, kurį Aš jums perduodu visiškai paprastai, tačiau kuris turi gilų prasmę. Jame rasite Mano mokymą, kuris yra visiškai meilė ir teisingumas.

62. Aš atsidaviau jums, kai jums siunčiau savo dievišką spindesį. Aš jums apreiškiau savo Guodėjo Dvasią, bet jūs dar nesugebėjote suprasti šio apreiškimo prasmės ir sutrukdėte jam tapti dar aiškesniam; nes kai blogai vertinate savo brolius ir seseris, sukeliate nesutarimus ir trukdote arba uždarote perdavimo kelią, kuriuo gaunate mano žinias. Kadangi tarp mano tautos nėra nei vienybės, nei meilės, jūs nutolote nuo malonės šaltinio. Juk jūs negalite man užtikrinti, kad mane mylite, jei to nedarote savo artimų atžvilgiu.

63. Mano įstatymai yra teisingi, ir pakanka nepaklusti *vienam* iš jų, kad pasaulis prarastų ramybę. Mano įstatymai yra didingesni ir daug subtilesni, nei jūs manėte. Todėl darbai, kuriuos žmonės atliko nuo pat žmonijos pradžios, vis dar daro poveikį ir plinta tarsi sūkurys, kuris pasiekia jus.

64. Tautos yra ne kas kita, kaip žmonių sukurtos ribos. Tautos, religijos, didelės ar mažos grupės yra už mano įstatymų ribų, nes jos nepripažįsta viena kitos, o teisti kitų veiksmus joms nepriklauso. Kiekviena iš jų turi daug ką tobulinti savyje, tiek pat ar net daugiau, nei tai, ką ji laiko klaidingu savo artimuose.

65. Žmonės kalba apie įstatymus, tačiau jų nelaiko savo širdyse, jų nejaučia ir jų nesilaiko. Sielai atėjo pabudimo metas. Aš šlifuoju širdis, kurios yra kaip uolos, nes jos nešviečia taip, kaip turėtų – būtent kaip Kūrėjo labai mylimi brangakmeniai. Kaip mažai yra tų, kurie turi tikrąją vertę, tačiau mano kantrybė yra beribė. Aš esu Mokytojas, kuris amžinai moko, šlifuoja ir tobulina jūsų sielą.

66. Neimkite žmonių už tobulumo pavyzdį, ieškokite pavyzdžio Tėve, nenusiminkite, jei pamatysite, kad vienas iš jūsų brolių padaro blogą poelgį. Neleiskite, kad jūsų tikėjimas susilpnėtų, nes jūs visi ilgame atpirkimo kelyje kartą pargriusite ir vėl atsikelsite; kartais netgi būtina, kad pradėtumėte kelią iš naujo. Pakilkite ir pasisemkite naujos gyvenimo valios pas Mane. Jei jums trūksta jėgų imtis gyvenimo kovos, imkite jas iš Manęs ir remkitės savo Tėvu.

67. Kodėl leidote išdžiūti meilės šaltiniui, kurį Aš įdėjau į jus? Argi nežinote, kad meilė yra gyvenimas ir išgelbėjimas? Kalbėkite meilės žodžiais, skleiskite mano įsakymus ir pajuskite mano jėgą, nes turite sužinoti, kad Aš atėjau perduoti Dvasiai visas savo galias, ir kuo daugiau dirbsite, tuo stipresni būsite.

68. Aš atėjau jus mokyti ir noriu jus taip pat tobulinti. Pažinkite save, įsiskverbdami į savo vidų. Nesileiskite apgauti manydami, kad padarėte didelę pažangą, jei pirmiau neišmoksite atleisti ir mylėti. Turite būti nuoširdūs ir praktikuoti nuolankumą, tik taip galėsite jaustis savo dvasinių gabumų šeimininkais – pajėgiais atlikti didelius darbus ir eiti bet kur. Tada nebus jokių kliūčių, kurios galėtų jus sustabdyti, ir bet koks pavojus išnyks. Galėsite nusileisti į tamsą ir nepateksite į sumaištį – priešingai, tada spindėsite ryškesne šviesa ir galėsite išgelbėti ten gyvenančiuosius.

69. Nuo pat laikų pradžios aš jums skelbiau šiuos įsakymus: „Mylėk Dievą visa širdimi ir visa siela“ ir „Mylėk savo artimą kaip save patį“. — Šių įstatymų, kurie savo dvejybe sudaro vienumą, laikymasis pripildytų šį pasaulį džiaugsmu, taika ir laime. Jei suprasite, kad žmogus kentėjo dėl šių įstatymų nesilaikymo ir prarado savo kryptį, tuomet pajusite norą pradėti naują gyvenimą ir suvoksite, kad jūsų vidiniame pasaulyje, taip pat ir jūsų artimųjų gyvenimuose, yra daug ką nuveikti.

70. Meilė vienu akimirksniu gali uždegti tikėjimą, suvienyti žmones, pažadinti juose daugybę gebėjimų, kurie šiandien dar snaudžia, ir suteikti naują šviesą kūno bei sielos akims. Jei širdyje turite meilę, jūs turite dangų savyje.

71. Kai pasaulis vieną dieną ims mylėti, ant jo nusileis taika, mano Karalystė ir mano buvimas bus kiekvienoje sieloje, ir jūs būsite pasirengę džiaugtis dvasiniu gyvenimu, kuriame pasieksite tobulą laimę.

72. Kiek kartų jums teks sugrįžti į žemę, kad turėtumėte kūną, per kurį vis aiškiau atsiskleistų žinia, kurią nešate pasauliui? Leiskite savo sielai, kaip ir „ “ (Lakštingala), šiame gyvenime patirti savo pavasarį ir juo džiaugtis, ir leiskite jai savo piligrimystės kelionėje rasti būtiną patirtį, kad galėtų sugrįžti pas Mane. Kol turtuoliai kaupia lobius, kurie yra pernelyg trumpalaikiai, jūs turite kaupti patirtį, tikrąsias žinias.

73. Aš noriu, kad jūs kurtumėte namus, kurie tiki Vieninteliu Dievu – namus, kurie būtų šventyklos, kuriose praktikuojama meilė, kantrybė ir savęs atsižadėjimas. Juose jūs turite būti vaikų mokytojai, kuriuos turite apgaubti švelnumu ir supratimu, kuriuos turite saugoti, su rūpesčiu stebėdami kiekvieną jų žingsnį. Savo meilę skirkite tiek tiems, kurie apdovanoti grožiu, tiek tiems, kurie iš pažiūros yra bjaurūs. Ne visada gražus veidas atspindi lygiai tokią pat gražią sielą. Tuo tarpu už tų iš

pažiūros bjaurių būtybių gali slėptis dorybėmis kupina siela, kurią turėtumėte labai vertinti.

74. Melskitės nuolankiai ir leiskite, kad mano valia jums išsipildytų, nes ne visada tai, ko prašote, yra teisinga, kilnu ir gera. Tada Aš duosiu jums tai, kas jums gera, kad jūsų gyvenimas būtų ramus ir laimingas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

#

Turinio nuorodos

Pamoka 111	**Eilutės Nr.**
Paskutiniųjų laikų išbandymai ir vėliau ateinanti Taikos karalystė	10–16
144 000 pažymėtųjų užduotys	18–22
Kova su Dieviškaisiais apreiškimais	25–34
Elijaus veikla	38–40
Išbandymai yra būtini ir Dievo numatyti	43
Dvasinis paaiškinimas: „Kurčias girdi, raumenys vaikšto, akli mato, o mirusieji	50–53
Dieviškųjų apreiškimų įrankiai	56
Atleidimo galia	65–67
Pamoka 112	**Eilutės numeris**
Dievas nebaudžia, tai darome patys	4-7
Dievas suteikia mums valdžią virš gamtos jėgų	8–9
Jėzus, gydytojų gydytojas, ir dvasinis gydymas	21–28
Įspėjimas apie netikrus pranašus	45–47
Elijas – dvasinis ganytojas; Marija – Dangiškoji Motina	61
Apreiškimų per balso nešėjo protinį organą pabaiga balsų nešėjo, tačiau įkvėpimo pradžia	63–66
Pamoka 113	**Eilutės Nr.**
Įžvalgos į Jėzaus mokymo veiklą	5–12
Kristus, kalbėjęs per Jėzų, buvo pats Tėvas	16–17
Pavyzdžiai apie: „Mylėkite savo priešus“	30–31
Svarbi balsų nešėjų užduotis	34–35
Kristaus atsakymas abejojantiems, ar būtent Jis kalba su mumis	48–50
Švenčiausia žmogaus vertybė – dvasios laisvė	52
Mylėti – tai mūsų likimas	58–59
Unikali knyga, apreikšta per tris amžius	69
Pamoka 114	**Eilutės Nr.**
Daugelis, kurie vadina save krikščionimis, nesuprato nesuprato	1–7
Trijų laikotarpių pranašai susiję tarpusavyje	10–16

Nuo pat mūsų dvasinės kilmės mūsų dvasia turi reikalingus talentus	20
Žmonija, pabusk, Pažadėtasis jau čia	31+34
Būtybės be dvasios yra mūsų mažesnieji broliai ir seserys	38
Visos religijos yra skirtingi keliai, vedantys veda pas Tėvą	43
Iš vidinės ramybės atpažįstame Dievo buvimą	54
Dieviškas paaiškinimas apie blogio esmę	55–62
Pamoka 115	**Eilutės Nr.**
Mūsų tikroji tėvynė	3–4
Dievo akyse svarbu tik dvasinis garbinimas	9–10
Marija yra įsikūnijusi motiniška meilė ir švelnumas	11–19
Pavergtų tautų išlaisvinimo laikas įtikinėjimu, be kraujo praliejimo	41–50
Kristaus paaiškinimai apie šventųjų garbinimą	52–57
Pamoka 116	**Eilutės numeris**
„Kas stovi, tas žiūrėk, kad nenukristų“	12–13
Begalinis dvasinio tobulėjimo kelias	17–18
Tikram Dievo garbinimui nereikia jokių religinių simboliai ar kulto figūros	27–29
Dieviškojo Mokytojo žodis galioja taip pat visoms ateities kartoms	38
Pamoka 117	**Eilutės Nr.**
Išbandymai ir skausmai grynina sielą	8
Laikų sandūra – nepaisant to, planeta išliks Žemė, bet žmonės turi pasikeisti	15–20 + 27–28
Paaiškinimai apie būsimą Dievo vaikų	21–22
Aiškus misijos uždavinys Dvasiniam Izraeliui	32
Malda yra galingiausias ginklas	45
Mūsų klaidos ir piktnaudžiavimas laisva valia	55–57
Pavyzdinio Jėzaus gyvenimo pavyzdžiai	58–62
Pamoka 118	**Eilutės numeris**
Leiskite vaikams ateiti pas mane	1–9

Dieviškasis teismo laikas yra mūsų žmogiškųjų klaidų pasekmė	19–23
„Neturėk kitų dievų šalia Manęs“	24–28
Kristaus mokymai yra verčiami į kitas kalbas ir skelbiami	42
„Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą“	57–59
Pamoka 119	**Eilutės Nr.**
Dvasinio Izraelio ir Trečiojo laikotarpio Dvasinio Izraelio	1–8
Abraomas – paklusnumo ir meilės Dievui simbolis	18–19
Atitikmenys tarp Abraomo reikalaujamos sūnaus aukos mirties ir Jėzaus aukos mirties	20–23
Jėzaus kraujo reikšmė Jo aukojimo metu	25–27
Apšvietimas, padedantis atskirti esminį dalyką nuo nereikalingo	47–49
Tikrosios taikos prielaidos	50–53
Pamoka 120	**Eilutės Nr.**
Elijas, kelio paruošėjas	8–14
Sielos reinkarnacija	15–17
Kristus yra kelias	34–40
Artima ateitis: blogio nebebus, o viešpataus tik gėris	47
Tikrieji ir netikrieji pranašai	60
Trečiojo laikotarpio knyga – Tikrojo gyvenimo knyga	62
Pamoka 121	**Eilutės numeris**
Kaip išgirstame Kristaus balsą?	2
Dvasinės dovanos	3
Rimtas ir aktualus perspėjimas žmonijai	8
Įvairiausi Dievo pasiuntiniai žmonijos	13–17
Meistras pasakoja apie savo žemiškąjį gyvenimą	27–29
1866 m. rugsėjo 1 d. – Trečiasis laikotarpis	30–33
Tautų netikros taikos požymiai ir tikrosios taikos iš dangaus požymiai	40
Religinių bendruomenių nesutarimai dėl tiesos	40 b
Dieviškosios tiesos šviesa apšvies pasaulį	41

Pamoka 122	**Eilutės Nr.**
Po tariamos tautų taikos prasideda konfliktas tarp religinių bendruomenių	15–18
Reinkarnacija yra meilės dėsnis, o ne bausmės dėsnis	25–30
Pasiekus aukštesnį dvasinį lygį – žvilgsnis į praeitį ir ateitį mūsų gyvenime	31–34
Kristus aiškina tikrosios pranašystės požymius	41–50
Kristaus sugrįžimo ženklai Dvasioje	52–53
Septynių antspaudų paslapčių atskleidimas	54–60
Pamoka 123	**Eilutės Nr.**
Kristaus dvasinio sugrįžimo ženklai	2 a
Mūsų apvalyta siela turi tapti išgelbėjimo arka visiems tikinčiųjų	2 b
Dieviškieji apreiškimai trijose laikmečių epochose	1 + 3–6
Apie apreiškimų procesą	7–10
144 000 pažymėtųjų užduotis	14–20
Dvasinis Kristaus sugrįžimas Trečiajame laikmetyje	25–28
Trečiasis Testamentas	52–53
Kristus paaiškina pažadėtąją taikos karalystę	55–57
Paaiškinimai, ką reiškia dvasinimas	64–70
Pamoka 124	**Eilutės Nr.**
Dvasinio Izraelio misija su Elijo ir Marijos pagalba	1–11
Ieškokite tik dvasinės esmės, o ne raides	12
Priežastis, kodėl Meksika buvo išrinkta Dieviškiesiems apreiškimams	13–14
Kur yra krikščioniškos tautos?	16–17
1950 m. pranešimų per balsų nešėjus pabaiga yra tuo pačiu metu ir pasirengimo pradžia priimti nuo Dvasios iki Dvasios	32–38
Meksika – Dievo paskirta šalis, skirta Jo Dvasios mokymo	52–58
Pamoka 125	**Eilutės Nr.**
Kristaus raginimas siekti taikos, teisingumo ir meilę	1–15

Rimti priekaištai mokslui	17–18
Materializmo klaidingas kelias ir jo apgaulingas blizgesys netrukus pasieks pabaigą	20–21
Dievas suteikia mums valios laisvę, o pasekmes už piktnaudžiavimą turime prisiimti patys	25–26
Mums užkrautas kryžius yra mūsų išgelbėjimas	29
Kartios pranašystės apie paskutinįjį laikotarpį	34
Maldos galia	35
Meksika – Dievo išrinkta šalis Jo Dvasinio sugrįžimo	41–47
Tikrasis ir netikrasis Dievo garbinimas	49–57
Pamoka 126	**Eilutės numeris**
Laisvos valios piktnaudžiavimas veda į pražūtį	5–7
Dvasinė Jokūbo kopėčių reikšmė	12–13
Malda – tai dvasios kalba su savo Dievu	22–24
Dvasinio tobulėjimo neišmatuojama reikšmė	25–27
Impulsas kovai tarp religinių bendruomenių	34
Šventosios Dvasios bažnyčios įkūrimas yra pasaulio bažnyčių, kartu su jų atvaizdais ir simboliais, pabaiga	35
Pažadėtoji taikos karalystė artėja	43–44
Jėzaus materialūs žodžiai ir veiksmai bei jų tikroji dvasinė prasmė	47–50
Pamoka 127	**Eilutės Nr.**
Žmogus negyvena vien duona	5–6
Žmogiškoji meilė ir dvasinė meilė	7–10
Neabejotina mūsų dvasinio pasiruošimo būtinybė	12
Dievo kantrybė žmonių atžvilgiu baigėsi	31
Dėl ilgos sielų brendimo	35
Pranašystė, paskelbta 1945 m. sausio 1 d. apie septynias tautas	51–65
Pamoka 128	**Eilutės numeris**
Dvasia žino dieviškus įstatymus, ir juos turi būti vedama siela ir kūnas	6
Sielų legionai, turintys sudėtingas misijas, turi gimti Žemėje	8
Dievas nori mus paversti savo valios įrankiais	30

Dievo teisingumas suteikia tinkamą atlygį atlygį, kai rodome gailestingumą	46–49
Nuolankumas yra pergalė, o pasipūtimas – pralaimėjimas	54
Jėzaus kraujas nutiesė kelią mūsų sielų tobulėjimui mūsų sielų	62
Pamoka 129	**Eilutės Nr.**
Žmogus kilęs iš visagalo Būtybės, kuriai jis privalo paklusti	2
Kraujas ir auka – mūsų tikėjimo simboliai	15
Dievas atleidžia mūsų nuodėmes, bet mes turime už jas atpirkti be išimčių	20
Trečiojo Testamento dieviškieji mokymai turėtų būti giliai įsišaknijusios širdyse	27–28
Žmonių dvasinio atskyrimo priežastys ir jų įveikimas	36–39
Žmonių nesutarimai dėl tarp religijų ir pasaulėžiūrų jau prasidėjo	42–48
Pamoka 130 (Didžiojo ketvirtadienio savaitė)	**Eilutės Nr.**
Tikroji Jėzaus kraujo ir Jo aukos mirties reikšmė	1–8
Didžiausias pasitenkinimas – padėti artimui	20–21
Turime atsikratyti savo įsivaizdavimų apie Dievą, Jo buveinę ir dangų	35–37
Raginimas dėti daugiau pastangų, kad pasiektume dvasinį tikslą	38
Dievas siųs nelaimes, jei žmonės trukdys Jo mokiniams įvykdyti savo misiją	49
Septyni antspaudai ir jų atstovai	56–63
Pamoka 131 (Velykų šeštadienis)	**Eilutės Nr.**
Jėzaus prisikėlimas trečią dieną atitinka Trečiojo laikotarpio pradžiai	3+14
Netikri „Kristūs“ ir tikrieji Dievo pasiuntiniai	5
Įspėjimas, kad dieviškosios kančios negalima materializuoti vaizdiniais ir išoriniu kulto ritualu	11–12 + 14–15
Kiekvienas yra atsakingas už tam tikrą skaičių sielų skaičių žemėje, o vėliau – danguje	18
„Jokūbo kopėčių“ dvasinė prasmė	22
Ragimas tyloje pakelti savo sielą, kad išgirstume Dievo balsą	28

Laisvas valios sprendimas ir Dievo vedimas	36
Pamoka 132	**Eilutės numeris**
Dievo Žodis yra tarsi sėklos grūdas, kuris, norėdamas sudygti, susiduria su daugybe kliūčių	4–6
Dieviškosios pamokos, pradėtos 1866 m., Šventosios Dvasios amžių	14–23
Dabar mes gyvename skausmo, kartybės ir išbandymų laikotarpiu	44–46
Dievas nuo pat pradžių nustatė šeimą, susidedančią iš vyro ir moters	47–48
Dvasinis Kristaus sugrįžimas ir Jo žinios	50–58
Pamoka 133	**Eilutės Nr.**
Kristus atskleidžia mūsų žemiškojo gyvenimo prasmę	2
Dievas yra Dvasia, tačiau Jis yra savo kūrinijoje	5
Ateikite pas mane, visi, kurie vargstate ir esate prislėgti	9
Dievas nereikalauja viršžmogiškų aukų, sekant Juo	55–58
Apie vieno Viešpaties mokinio mirtį	61–62
Melskitės, kol žmonės naikina vieni kitus kare	63–70
Tarnauti – viena iš svarbiausių mokinių užduočių	74
Pamoka 134	**Eilutės numeris**
Aiškus raginimas dvasiškai pabudusiems mokiniams skleisti Dieviškojo Mokytojo mokymą	3-17
Tai išbandymų laikas	22–33
Mintys apie reinkarnaciją	41–43
Mokymas apie gyvenimą simboliais	49–52
Dievas mūsų neapsilanko, nes Jis gyvena mumyse	54
Apie tikėjimą ir gailestingumą	55
Kodėl mūsų gyvenime yra skausmas?	57
Pamoka 135	**Eilutės Nr.**
Žmogiškasis teisingumas nėra teisingas	1–4
Žemės planetos pabaiga dar toli, bet šio klaidų ir nuodėmių pasaulio žlugimas yra užantspauduotas Trečiojo laikotarpio šviesa	5–7
Kristus paaiškina Dvasinio Izraelio raidą	10–16
Nojus, Jozue ir Mozė pateikė įrodymų apie savo valdžią gamtos jėgoms	17–20

Kristaus pasiuntiniai susidurs su žmonių grupėmis, su keistais dvasiniais kultais	21–28
Kristus paaiškina žmogaus dvasinį ir sielos vystymąsi žmogaus	36–49
Trys žmogaus esybės sudedamosios dalys: dvasia, siela ir kūnas	41
Dangiškasis Tėvas iš anksto parodo ir paaiškina Savo planus, kuriuos Jis iš anksto numatė savo vaikams	52–67
Pamoka 136	**Eilutės Nr.**
Apie tikėjimą	1–10
Raginimas siekti dvasinio tobulėjimo	11–21
Apie Meksikos istoriją – šalį, kurią Dievas Savo apreiškimams	22–30
Kristus lygina Savo gimimą ir mokymo veiklą Antrajame laikmetyje su Savo dvasiniu atėjimu ir ragina mus ugdyti dvasines dovanas	31–55
1950 m. Kristus baigia savo apreiškimus per balsų nešėjus, tačiau Jo įkvėpimai tęsiasi	56
Po didžiojo apvalinimo religinės bendruomenės ir sektos išnyks, liks tik Kristaus mokymas	57
Kristus paaiškina, kad šiandien „Tėve mūsų“ reikia melstis dvasiškai , o ne lūpomis	64
Dievas nėra žmogaus viduje, nes visos būtybės ir visa kūrinija yra Dievo viduje	71
Mūsų tobulėjimas leidžia mums dvasiškai pakilti aukštyn	73
Dieviškasis įstatymas trijuose laikotarpiuose	79
Pamoka 137	**Eilutės Nr.**
Dieviškosios Dvasios šviesa mums rodo Kelią pas Tėvą	1
Jei kiekvienas vykdys tai, ką jam įsako jo religija, jis suras išgelbėjimą	2
Kaip Dievas vedė savo tautą, kol dar nebuvo Mojze?	12–14
Kristus ragina mus gyventi dvasiškai	15–22
Veltui kovojama su Dieviškuoju mokymu, nes ji vis tiek prasiskverbia	23–27
Dvasiniai konfliktai ir sukrėtimai žymi vienos epochos pabaigą ir naujo laikotarpio pradžią	28–36
Artėja laikas, kai žmonijos darbai bus teisiami sąžinės šviesoje	37–40

Kristus primena didžiąsias paskutinio karo kančias	43–48
„Debesies“ simbolis ir dvasinis Kristaus sugrįžimą	56–66
Pamoka 138 (paskelbta 1945 m.)	**Eilutės Nr.**
Meldimės, kad palaikytume ryšį su Dievu	1–5
Dievas išpildė visus pažadus, kuriuos buvo davęs Izraelio tautai , ir Jis taip pat išpildys pažadus, duotus dvasiniam Izraeliui , ištesės	9–11
Didžioji pranašo Elijo dvasinė užduotis	12
Skausmingi išbandymai yra naudingi mūsų gyvenimui	14–17
Prasidės pasaulėžiūrų kova	34–35
Dievas pašalino visus simbolius, kad užkirstų kelią stabmeldystei 36–37	36–37
Izraelis turi užbaigti nesutarimus, kad taptų palaima visai žmonijai	38–41
Kristaus mokymai padės įveikti priešiškumą tarp kūno ir sielos	51–52
Kristaus ryšys su mumis po 1950 m.	74
Kristaus įspėjimas žmonijai: diena Jo teisingumo diena priartėjo	77–79
Pamoka 139	**Eilutės Nr.**
Malda ir dvasinė kova už taiką	1–9
Pasaulėžiūrų ir tikėjimo įsitikinimų įsitikinimų	13–16 + 33
Klaidingų Dievo pasiuntinių pasirodymas	17
Kelias, kuriuo turi eiti Dievo vaikai	30
Žmogaus sielos pabudimas	34–41
Materializmas yra klaidingas kelias – dvasinis meilės mokymas rodo tikrąjį kelią	42–49
Visa visata buvo sukurta kaip dieviškoji mokykla	50–51
Daryti gera – nesitikint atlygio	56–58
Pamoka 140	**Eilutės Nr.**
Tik išnaikinę materializmą savyje galime eiti dvasiniu keliu	1–8
Meilė yra įstatymas, kuris valdo gyvenimą	9–13
Tikrųjų Dievo vaikų sielos turi misiją nuo pat pasaulio sukūrimo pradžios	19–20

Tiesa apie Mariją kaip Jėzaus žmogiškąją motiną ir visų žmonių dvasinę motiną	42–52
Kristaus raginimas: drąsiai išpažinti Jo mokymą ir su meile skleisti	57–67
Pamoka 141	**Eilutės Nr.**
Maldos esmė – ne gražūs žodžiai, o tyros širdies mintys	2
Gyvenimo kova turi vykti, nes ji yra dalis išbandymų, skirtų mūsų atpirkimui	3–8
Du svarbūs šios epochos įvykiai yra: dieviškųjų apreiškimų pradžia ir pabaiga	12–16
Kristus aiškina dvasinį regėjimą	21
Dievo Dvasia veda mus į visą tiesą	22–27
Marija – Dieviškojo švelnumo įsikūnijimas moteryje	64
Dieviškos mintys apie skausmą ir išbandymus	66–68
Išorinis ir tikrasis ramybė	69–72
Kristus atskleidžia mūsų dvasinę misiją	85–88
Pamoka 142	**Eilutės Nr.**
Kristaus žodžiai yra sielos maistas ir jos vedimas	2-12
Įvairūs dieviškųjų pranešimų mums būdai įvairiais laikais ir progomis	13–20
Tai dvasinių stebuklų laikas, o nebe materialių stebuklų	22–23
Dievo žodžio nešėjų (arba skelbėjų) misija Dievo	27–29
Neturėtume įsivaizduoti Dievo kokia nors forma, bet Jį jausti	30
Mūsų užduotis – laiminti visus ir viską	31
Apie teisingą maldą	37–38
Kristus kalba apie savo dvasinį sugrįžimą	48–52
Pagunda nujaučia, kad artėja momentas, kai ji bus surišta	53
Dvilypio meilės įsakymo laikymasis atneštų pasauliui taiką ir gerovę	69

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.
Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720
„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai
„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)
Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)
Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus
Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas:manfredbaese@gmx.de
Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas
El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas
„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai
Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de
Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys Nr. 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.
„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai
„Trečiasis Testamentas“
ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)
www.tercera-era.net (ispanų kalba)
www.144000.net (daugiakalbė)
www.dritte-zeit.net